THEODORI GAZAE INSTITVTIONIS grammaticæ libri quatuor,

addita uersione latina: ad omnium hactenus impressorum exemplariū collationem, & græcè studiosorum castigationē tā emendatè excusi, quàm & res ipsa indicabit, & loca quædā nunc tandem suæ integritati restituta testabuntur.

Venit Parisijs apud Christianum VVechel. uia ad diuum Iacobum, sub scuto Basiliensi.
1529.

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER PRIMVS.

Literarum summa diuisio.

Compositio uocalium.

Consonantium diuisio.

QVATVOR & uiginti literarũ uocales qdẽ septẽ, α ε η ι ο ω υ: cõsonãtes uerò reliquæ septẽdecim. Vocaliũ autẽ, lõgæ quidẽ η ω. Breues uerò ε ο. Ancipites autẽ α ι υ. Ex quibus diphthõgi ꝑpriè qũidẽ αι αυ ει ευ οι ου. Impropriè uerò ᾳ ῃ ῳ υι. Sed cõson. aliæ quidẽ

Mutarum ordo.

π	β	φ
κ	γ	χ
τ	δ	θ

semi. ut ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Quarũ duplices quidẽ ζ ξ ψ. Immutabiles autẽ & liquidæ λ μ ν ρ. Aliæ uerò mutæ β γ δ κ π τ θ φ χ. Quarũ tenues quidẽ κ π τ. Aspiratæ uerò θ φ χ. Mediæ autẽ β γ δ. Ex dictis autẽ hisce literis syllabæ fiũt, unde dictiones, ex quibus oratio. Orationis aũt partes quidẽ,

Partes orationis.

nomẽ, uerbũ, participium, articulus, pronomen, præpositio, aduerbium, coniunctio.

De accentibus.

Accentus autẽ, acutus ´. grauis `. circũflexus ῀. aspiratus ῾. tenuis ᾿. apostrophus ’. hyphen ‿. diastole ,.

De articulo.

Accidentia articulo.

Articuli masc. & neutri flectũtur secundũ tertiã noĩm declin. fœ. iuxta secundã.

Articulus autẽ, alius q̃dẽ præpositiuus. ut ὁ. i. hic. alius uerò postpositiuus, ut ὅς. i. qui. Alius rursum masculi. ut hic. Alius uerò fœ. ut hæc. alius itẽ neuter, ut hoc. Habet autẽ & numerũ & casum, accidẽtia. Numerũ quidẽ, singularẽ, dualẽ, pluralẽ. Casũ uerò, rectum, genitiuũ, datiuum, accusatiuũ. Declinatio autẽ præpositiui quidẽ talis: S. Rectus ὁ. gtĩs τοῦ. datiuus τῷ. actũs τὸν. D. Rectus & actũs τὼ. gtĩs & datiuus τοῖν. P. Rectus οἱ. gtĩs τῶν. datiuus τοῖς. accusatiuus τούς. Singularis fœmi. Rectus ἡ. genitiuus τῆς. datiuus τῇ. accusatiuus

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Α.

ΤΩΝ τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτά, α. ε. η. ι. ο. ω. υ. σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν η. ω. βραχέα δὲ ε. ο. δίχρονα δὲ α. ι. υ. ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι, αυ. ει, ευ. οι, ου. καταχρηστικῶς δὲ ᾳ. ῃ. ῳ. υι. τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν ἡμίφωνα, οἷον ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν ζ. ξ. ψ. ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρὰ λ. μ. ν. ρ. τὰ δὲ ἄφωνα, οἷον β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μὲν κ. π. τ. δασέα δὲ θ. φ. χ. μέσα δὲ β. γ. δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τούτων δὲ γραμμάτων αἱ συλλαβαί, ἔνθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´ βαρεῖα ` περισπωμένη ~ δασεῖα ‛ ψιλὴ ᾿ ἀπόστροφος ’ ὑφὲν ‿ διαστολή ,.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μέν τοι προτακτικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκόν, οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό. Ἔχει δὲ καὶ ἀριθμόν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν ἑνικόν, δυϊκόν, πληθυντικόν. πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη. Ε. Η εὐθεῖα ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τόν. Δ. Η εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Π. Η εὐθεῖα οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς. Ενικὰ, θηλυκά. Η εὐθεῖα ἡ. ἡ γενικὴ τῆς. ἡ δοτικὴ τῇ. ἡ αἰ-

cuſatiuus τὴν.D. Rectus, & actũs τὰ.gtũs & dtũs ταῖν. P.Rectus αἱ.gtũs τῶν.dtũs ταῖς.actũs τὰς.Neutra S.Re/ ctus τὸ.gtũs τοῦ.dtũs τῷ.actũs τὸ.D.Rectus & actũs τὼ. genitiuus & datiuus τοῖν.P.Rectus τὰ.gtũs τῶν. datiuus τοῖς. accuſatiuus τὰ. Cæterum uocatiuum nullum habet: ſiquidem ὦ, non articulus, ſed aduerbium uocandi eſt.

De ὦ loco uocatiui.

Declinatio poſtpoſitiuorum.

Poſtpoſitiui aũt inflexio huiuſmo di eſt. M.S.quis,cuius,i, em.D.qui,rũ.P.qui, rum.bus.quos.F.S. quæ cuius,i,am.D. quæ rum. P.quæ rum.bus.quas.N.S. quod ius,cui,quod.D. quæ, rum.P.quæ,rum,bus, quæ.

De nomine.

Nominis partitio.

NOmen autẽ aliud quidẽ propriũ ut Socrates.aliud uerò appel.ut homo.Aliud rurſũ adiectiuũ,ut bo nus.aliud relatiuũ ut qualis.Aliud itẽ ĩterrogati/ uũ ut qualis? aliud numerale.ut unus,duo,tres.Accidẽtia aũt habet,genus,ſpeciẽ,numerũ,caſum,pſonã.Genus qdẽ maſ. ut ſermo.fœ.ut ſciẽtia .neutrũ ut bonũ.Speciẽ uerò,primi= tiuã ut omnis.deriuatiuã ut Theon.Figurã autẽ,ſimplicẽ ut equus.cõpoſitã ut Philippus. Numerũ uerò ſingularem ut deus.dualẽ ut d.dij.plura.ut dij.Caſum autem,rectum,geni/ tiuũ,datiuũ,accuſatiuũ,& uocatiuũ.Perſonã uerò, tertiã ut Socrates.ſecundam ut ô Socrates.

Genera nominum.

De declinatione.

Declinationum diuiſio.

Declinatur autẽ,aut æqualiter æneas æneæ. aut ĩæquali= ter.aiax aiacis.Et æqualiter quidẽ quadrifariã, inæqualiter uerò unicè.unde & declinatio nominis alia quidẽ prima uo cetur,alia ſecũda,alia tertia,alia quarta,alia quinta ĩæqua liter. Prima igitur eſt nominũ in ας,uel ĩ ης deſinẽtiũ ma ſcul.quorũ gtũs in ου.dtũs in ᾳ,uel in ῃ.actũs in ν cũ uocali nominatiui deſinit.Ntũs hic æneas.genitiuus huius æneæ.da

Prima nominum declin.

Exemplum noĩm in ας.

tiuus

τιατικὴ τήν. Δ. ἡ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ τά. ἡ γενική, καὶ δοτικὴ ταῖν. Π. ἡ εὐθεῖα αἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ ταῖς. ἡ αἰτιατικὴ τάς. Οὐδέτερα. Ε. ἡ εὐθεῖα τό. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τό. Δ. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Π. ἡ εὐθεῖα τά. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τά. Κλητικὴν δὲ οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν κλίσις τοιαύτη. Ἀρσενικὰ ἑνικά. ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. Δ. ὥ. οἷν. Π. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς. Θηλυκά. Ε. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. Δ. ἅ. αἷν. Π. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς. Οὐδέτερα. Ενι. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. Δ. ὥ. οἷν. Π. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα ἐστὶ τὸ μὲν κύριον, οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ προσηγορικόν, οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἷον οἷος. τὸ δὲ ἐρωτηματικόν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν. οἷον εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμόν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν ἀρσενικόν, οἷον λόγος. θηλυκόν, οἷον ἐπιστήμη. οὐδέτερον. οἷον ἀγαθόν. Εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. παράγωγον, οἷον θέων. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος. σύνθετον, οἷον φίλιππος. Ἀριθμὸν δὲ ἑνικὸν οἷον θεός. δυϊκόν, οἷον θεώ. πληθυντικὸν. οἷον θεοί. Πτῶσιν δὲ, εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν. πρόσωπον δὲ, τρίτον, οἷον Σωκράτης. δεύτερον, οἷον ὦ Σώκρατες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως. Αἰνείας Αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως. Αἴας Αἴαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. Διὸ καὶ ἡ κλίσις τῶν ὀνομάτων ἡ μὲν πρώτη καλείσθω. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δὲ τρίτη. ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσυλλάβως. Πρώτη μὲν περιττοσυλλάβων ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λαβοῦσα. ἡ δοτικὴ εἰς α, ἢ εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Η εὐθεῖα ὁ Αἰνείας. ἡ γενικὴ τοῦ Αἰνείου. ἡ *habet Aldinum exemplar.*

Δοτικὴ

tiuus huic æneæ. accuſatiuus hunc ænean. uctũs ô ænea, & ô æneas. Nominatiuus & actũs æneæ, & as. genitiuus & datiuus arum, & is. uocatiuus ô æneæ. Nominatiuus hi æneæ. gtũs horum arum. datiuus his æneĩs. accuſatiuus hos æneas. uocatiuus ô æneæ. Singularia.

Exemplum noïm in ης. Hic Chryſes. huius ſæ. huic ſæ. hunc ſen. ô ſe, & ô ſes. D. hi & hos chry. horum & his chry. ô ſæ. P. hi ſæ. horum ſarum. his chryſis. hos chryſas. ô chryſæ.

Secunda declinatio.

Secunda uerò in α, uel in η deſinẽtiũ fœ. quorum gtũs in ας, uel ĩ ης. dtũs in α, uel in η. accuſatiuus in ν cũ uocali recti deſinit.

Exemplum ĩ α purum. S. hæc maia. huius maiæ. huic maiæ. hanc iam. ô ia. D. hæ & has ma. harum & his ma. ô iæ. Hæ iæ. harum iarum. his maijs. has maias. ô maiæ. Singularia.

Exempulm ĩ α non purũ. Hæc muſa. huius muſæ. huic muſæ. hanc ſan. ô ſa. D. hæ & has ſas. harum & his mu. ô ſæ. P. hæ muſæ. harũ rũ. his ſis. has ſas. ô ſæ.

Exemplũ ĩ η. S. hic honor. huius ris. huic ri. hunc rẽ. ô nor. D. hi & hos res. horum & his rũ, bus. ô res. P. hi res. horum rum. his ribus. hos res. ô res.

Annotatiuncula. Sciendum quòd ſola nomina in α purum, uel ĩ ρα, uel in λα, uel in θα deſinẽtia, finale idem α ſeruando, declinantur. Maia, maiæ. dies, diei. Læda dæ. capella llæ.

Ciſſætha nomẽ fictitium capellæ apd Theocritum.

Tertia declinatio.

Tertia uerò quæ eſt in ος deſinentium tam maſculinorum. q̃ fœ. & in ον neutrorũ, exceptis cõparatiuis, quorũ gtũs in ου, dtũs in ῳ, actũs in ν, cũ uocali noĩatiui deſinit.

Exemplum ĩ ος maſc. Hic deus. huius dei. huic deo. hunc deũ. ô deus, & ô dee. Hi & hos. horũ & his. ô dij. Hi dij. horũ rũ. his dijs. hos deos. ô dij.

Exemplũ in ος fœm. Hæc uia. huius uiæ. huic uiæ. hanc uiam. ô uia. & ô uia. Hæ & has. harum & his. ô uiæ. Hæ uiæ. harum rum. his uijs. has uias. ô uiæ.

Exemp. neutri in ον. Hoc bonum. huius boni. huic no. hoc num. ô num. Hæc & hæc na, rum & nis, ô na. Hæc bona. horum rũ. his

Δοτικὴ τῷ Αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν Αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία. καὶ ὦ Αἰνείας. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ Αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν Αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία. Ἡ εὐθεῖα οἱ Αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν Αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς Αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς Αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεῖαι. ΕΝΙΚΑ.

Ὁ Χρύσης. τοῦ Χρύσου. τῷ Χρύσῃ. τὸν Χρύσην. ὦ Χρύση. καὶ ὦ Χρύσης. Δ. τὼ Χρύσα. τοῖν Χρύσαιν. ὦ Χρύσα. Π. οἱ Χρῦσαι. τῶν Χρυσῶν. τοῖς Χρύσαις. τοὺς Χρύσας. ὦ Χρῦσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα ἐστὶν ἡ τῶν εἰς α. ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ε. Ἡ μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. τὴν μαῖαν. ὦ μαῖα. Δ. τὰ μαία. ταῖν μαίαιν. ὦ μαία. Π. αἱ μαῖαι. τῶν μαιῶν. ταῖς μαίαις. τὰς μαίας. ὦ μαῖαι. ΕΝΙΚΑ.

Ἡ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα. Δ. τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Π. αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι. Ε. Ἡ τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν. ὦ τιμή. Δ. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. Π. αἱ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ τιμαί. Ἰστέον ὅτι μόνα τὰ εἰς, α, καθαρόν. ἢ εἰς ρα. ἢ εἰς δα. ἢ εἰς θα λήγοντα, ἐν λήξει αὐτὸ, α, φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα, μαίας. ἡμέρα ἡμέρας. λήδα, λήδας. κισσαῦθα. κισσαύθας. ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη ἐστὶν ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, * πλὴν τῶν συγκριτικῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ὁ θεός. τοῦ θεοῦ. τῷ θεῷ. τὸν θεόν. ὦ θεὸς καὶ ὦ θεέ. τὼ θεώ. τοῖν θεοῖν. ὦ θεώ. Οἱ θεοί. τῶν θεῶν. τοῖς θεοῖς. τοὺς θεούς. ὦ θεοί. Ἡ ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδὸς καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί. Τὸ καλόν. τοῦ καλοῦ. τῷ καλῷ. τὸ καλόν. ὦ καλόν. Τὼ καλώ. τοῖν καλοῖν. ὦ καλώ. Τὰ καλά. τῶν καλῶν.

Notha sunt hæc, aut de anomalis dicta qualia sunt κάκιον κάλλιον.

his bonis.hæc na.ô bona.

Quarta declinatio.

Attica. Quarta declinatio est in ως desinĕtiū masculinorūq; & fœmininorum. & in ων neu. quorum gtūs in ω,dtūs in ῳ. accusatiuus in ν cum uocali recti desinit. Hic menelaus huius lai.huic lao.hunc menelaum.ô menelae.Hi & hos mene. horum & his mene.ô menelai. Hi menelai.horum orum. his menelais.hos menelaos.ô lai.Hæc area.huius areæ.huic reæ. reā.ô rea.Hæ & has are.harum & his are.ô reæ. Hæ reæ. harum rum.his reis.has reas.ô reæ.Hoc fertile.huius fertilis. huic tili.hoc tile.ô tile.Hæc & hæc ferti.horum & his ferti.ô tilia.Hæc fertilia.horum lium.his libus.hæc lia.o lia.

In ως masc.

In ως fœm.

In ων neut.

QVINTA DECLINATIO.

Quinta declinatio est tā masculinorum,& fœ.q̄ neutrorum,quorū genitiuus in os.datiuus in ι.actūs in α.exceptis neutris.Hic Aiax.huius iacis.huic aci.hunc acem. ô aiax. & ô aiax.Hi & hos aia.horum & his aia.ô aces. Hi aiaces. horū cum.his aiacibus.hos aiaces.o aiaces.Hic turtur.huius turis. huic turturi.hunc turem.ô turtur.Hi & hos tur.horū & his tur.ô tures.Hi tures.horum turum.his ribus.hos tures.ô tures,Hoc tribunal.huius bunalis.huic nali.hoc nal .ô nal. Hæc & hæc tri.horum & his tri.ô nalia.Hec nalia. horum lium : his libus.hæc lia.ô nalia.

Exemplum masculi.

Exemplum fœmi.

Exemplum neu.

De cōtractis nominibus. Quintæ autē huiusce inflexionis sunt ea quæ cōtrahuntur,alia quidē magis,alia minus.Ideo & quædam multipassia,quædam uerò paucipassia uocentur.Sunt aūt & multipassiorū alia quidē ε ο appellata,cuius modi hæc . demosthenes.uerū.murus.Alia uerò ι.serpēs. sinapi. alia α caro. Paucipassiorū alia quidem ου.rex,alia ο,bos,alia ω. Latona,pudor, alia primum υ.iucundus,ciuitas.alia scd̄m υ.botrus.Quō autē & ubi singula trāsmutētur, cōsideretur in his

Multipassiorum formæ tres.

Paucipassiorum formæ quinq;.

τοῖς καλοῖς. τὰ καλά. ὦ καλά.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως λῃγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω. ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει. Ο μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν μενέλεων. ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω. τοῖν μενέλεων. ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεως. τοὺς μενέλεως. ὦ μενέλεῳ. Η ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως. τὰ ἅλω. ταῖν ἅλων. ὦ ἅλω, Αἱ ἅλῳ. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλῳς. τὰς ἅλως. ὦ ἅλῳ. Τὸ εὔγεων. τοῦ εὔγεω. τῷ εὔγεῳ. τὸ εὔγεων. ὦ εὔγεων. τὼ εὔγεω. τοῖν εὔγεων. ὦ εὔγεω. Τὰ εὔγεω. τῶν εὔγεων. τοῖς εὔγεως. τὰ εὔγεω. ὦ εὔγεω.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α. πλὴν τῶν οὐδετέρων. Ο αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶας, καὶ ὦ αἶαν. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν. ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες. Η τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγών. τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες. Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα. τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε. τὰ βήματα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ, τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλείσθω. Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν. τὰ μὲν η. ε. ο. καλούμενα. οἷον τὰ τοιαῦτα. Δημοσθένης. ἀληθές. τεῖχος. τὰ δὲ ι. ὄφις σίνηπι. τὰ δὲ α. κρέας. τῶν ὀλιγοπαθῶν. τὰ μὲν ευ. βασιλεύς. τὰ δὲ ου. βοῦς. τὰ δὲ ω. λητώ. αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτον υ ἰχθύς. ἄστυ. τὰ δὲ δεύτερον υ, βότρυς. πῶς δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρείσθω ἐν τούτοις

Regulæ. his: si acceperimus id prius, oĩm neutrorũ, & omniũ dualiũ eundẽ esse noĩatiuũ & accusatiuũ & uocatiuũ. Idẽtidem & oĩm pluraliũ eundẽ esse rectum & uocatiuum.

Contractiones η ε ο.

Prima forma. Eo in ου, εï in ει, εα in η uel ᾳ, εε ï η uel ᾳ, εοι in οι, εω in ω. huius demosthenis. huic demostheni. hũc nẽ. Hi demosthenes. horũ demosthenũ. & bus. Hi demosthenes. horũ demosthenũ. hos demosthenes. Hi muri.

Contractiones ι.

Secũda forma. ιι in ι, ιε in ι, ια in ι, serpenti. hi serpentes. hos serpẽtes. Hæc sinapia. Horũ autẽ & o genitiui ï ω trãsmutatur, & ι in ε. huius serpẽtis. horum serpentium. Et similiter penultimans ι in ε mutatur. Vnde rursum cõtractiones fiũt η ε ο similes. serpenti. serpentes. serpentes. Sinapia.

Annotatiuncula.

Contractiones α.

Tertia forma. Αο im ω, αï in ᾳ, αε in α, αοιρ in ῳρ, αα in α, αω in ω. huius carnis. huic carni. hæ carnes. harum ium. hæ es. harum carnium.

Contractiones ευ.

Prima forma paucipassiorum. Eï in ει, εε in ῃ, εα ï ῃ. huic regi. hi reges. hos reges. In his autem & o genitiui in ω mutatur atticẽ Regis regis. Et rursum ε in η uertitur in singulis casibus, ionicẽ. Regis regi.

Contractiones ου.

Secunda forma. Oι in ου, οα in ου. boues. boues.

Contractiones ω.

Tertia forma. Oo in ου, οï in οι, οα in ω. Latonæ. huic Latonæ. hãc nam. Horum dualia & pluralia tertiæ fiunt declinationis. hæ Latonæ harum arum. hæ næ. harum arum.

Quarta forma.

Contractiones prioris υ.

Eï in ῃ. εε in ει, εα in ῃ. huic iucundo. hi di. hos dos.

Quinta forma.

Contractiones secundi υ.

Υε in υ, υα in υ. hi botri. hos botros. Fiat autẽ & singularis accu-

τοις, λαβόντα πρῶτον, πάντη τὸ οὐδέτερον, καὶ πάντη τῆς δυϊκῆς τὸ αὐτὸ εἶναι εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν: καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὸ αὐτὸ εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

πάθη τῶν η. ε. ο.

Εος, ους. εϊ, ει. εα, η. εε, η. εοιν, οιν. εων, ων. τοῦ Δημοσθένεος ους. τῷ Δημοσθένεϊ ει. τὸν Δημοσθένεα η. τὼ Δημοσθένεε η. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν. οἱ Δημοσθένεες εις. τῶν Δημοσθενέων ῶν. τοὺς Δημοσθένεας εις. τὰ τείχεα η.

Πάθη τῶν ι.

Ιι, ι. ιε, ι. ια, ι. τῷ ὄφιι, ι. οἱ ὄφιες, ις. τοὺς ὄφιας, ις. τὰ σινήπια ι. τούτων δὲ τὸ ι τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, τὸ δὲ ο εἰς ε. ὄφεως. ὀφίοιν εοιν. καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει. ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η. ε. ο. ὁμοίας. ὄφεϊ ει. ὄφεες εις. ὄφεας εις. σινήπεα η.

πάθη τῶν α.

Αος, ως. αϊ, ᾳ. αε, α. αοιν, ῳν. αα, α. αων, ων. τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ ᾳ. τὼ κρέαε α. τοῖν κρεάοιν ῷν. τὰ κρέαα α. τῶν κρεάων ῶν.

πάθη τῶν ευ.

Εϊ, ει. εες, εις. εας, εις. τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς. τούτων δὲ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. βασιλέος, ως. καὶ πάλιν, τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς. βασιλέος ῆος, βασιλέϊ, ῆϊ.

πάθη τῶν ου.

Οες, ους. οας, ους. οἱ βόες, οῦς. τοὺς βόας οῦς.

πάθη τῶν ω.

Οος, ους. οϊ, οι. οα, ω. τῆς λητόος, οῦς. τῇ λητόϊ, οῖ. τὴν λητόα, ώ. τούτων τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως. τὼ λητώ. ταῖν λητοῖν. αἱ λητοί. τῶν λητῶν.

πάθη τῶν * πρότερον υ.

Εϊ, ει. εες, εις. εας, εις. τῷ ἡδέϊ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

πάθη τῶν δεύτερον υ.

Υες, υς. υας, υς. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς. γίνεσθαι δὲ καὶ ἡ τῆς

* πρῶτον. Primũ υ uocat. qđ mutatur in obliquis.

ἐνικῆς

Annotatium ula. laris accusatiuus & habentiũ ς,& utrunq; υ,à ντõ,muta/ tione σ in p.bos bouẽ.botrus botrum.iucundus dum. Et ha= bentium ι similiter,demptis uidelicet neutris. serpens.tem.

Diuersi ĩfle xionũ modi. Nominaliter quidẽ declinetur,ut dictum est, quintupliciter.Sed genericè sic à genere in genus fit formatio.iustus iu sta iustum.iucundus iucunda iucundum.

De numera libus. Numeralia uerò nomina,quæ unum quidem significant, singulariter semp declinãtur.quæ uerò duo,dualiter.quæ au tem plura,pluraliter sic: Vnus ius. uni unũ. Vna unius uni unã.Vnũ ius uni unũ.Duo duo.Tres triũ tribus tres. Tria triũ tribus tria.Quatuor quatuor quatuor quatuor.Quatu/ or quatuor quatuor quatuor. A quatuor autem usque ad centum numerus nullus declinatur.

Diuisio nominis iuxta accidentia. Inter ea quæ accidunt nomini,deriuatiuorũ aliud quidem patronymicũ,aliud cõparatiuũ,aliud superlatiuũ. aliud diminutiuum, aliud possessiuum,aliud denominatiuum,ali/ ud uerbale.Est autẽ masculinũ quidem patronymicum,siue

Patronymicorum termi nationes. in δης,ut Priamus priamides.Helius,heliades.Pelops, pe lopis,pelopides.Atreus atrei atrides.Aut in ωμ Atreus a trei atrion.Fœmininum autem,aut in ις,ut priamides,pria/ mis. Aut in ας,ut heliades,helias.

Terminatio comparatiuorum. Cõparatiuũ uerò aliud quidẽ in τερος,ut diues,hic ditior,hæc ditior,hoc ditius.Aliud uerò in ωμ,ut pulcher pulchrior,pulchrius.Superlatiuum autem aliud quidem in τα/ τος,ditissimus ditissima ditissimum. Aliud uerò in σος, ut pulcherrimus,rima,rimum.

Diminutiuorum termina tiones. Diminutiuũ uerò,aliud quidẽ in κος,ut homunculus, adolescẽtulus.Aliud in ωμ,ut homũcio.Aliud in αδιομ ut ca runcula.Aliud in υδριομ,ut ratiuncula.Aliud in υλλιομ, ut iuuẽculus.Aliud ĩ υφιομ,ut cãlculũ. Aliud ĩ αριομ,ut herbu la.Aliud ĩ αξ,ut lapillus.Aliud in ις,genere fœ.ut ĩsulula.

Possessiuum

ἑνικὴ αἰτιατικὴ ἢ τῆς πε ου καὶ ἀμφοτέρων τούτων, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ ς εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδὺς, ἡδύν. ἢ τοῦ ι, ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων. ὄφις, ὄφιν. Ὀνοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δὲ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς ὧδε. Εἷς. ἑνός. ἑνί. ἕνα. Μία. μιᾶς. μιᾷ. μίαν. Ἓν. ἑνὸς ἑνὶ ἕν. Δύο δυοῖν. Τρεῖς. τριῶν. τρισί. τρεῖς. τρία. τριῶν. τρισί. τρία. Τέσσαρες. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας. Τέσσαρα. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται.

Τῶν δὲ προειρημένων περὶ ὀνόματι παρεπομένων, τὸ μὲν πατρωνυμικόν. τὸ δὲ συγκριτικόν. τὸ δὲ ὑποθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ παρώνυμον. τὸ δὲ ῥηματικόν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν, ἤτοι εἰς δης, οἷον πρίαμος πριαμίδης. ἥλιος, ἡλιάδης. πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης. ἀτρεὺς ἀτρέως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ων. ἀτρεὺς, ἀτρέως ἀτρείων. Τὸ δὲ θηλυκὸν ἤτοι εἰς ις. οἷον, πριαμίδης πριαμίς. ἢ εἰς ας. οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς τερος, οἷον πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων. οἷον καλὸς, καλλίων, κάλλιον. Ὑποθετικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος. πλουσιωτάτη. πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς στος, οἷον κάλλιστος. καλλίστη. κάλλιστον. Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος. οἷον ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς ιον οἷον ἀνθρώπιον. τὸ δὲ εἰς αδιον. οἷον κρεάδιον. τὸ δὲ εἰς υδριον. οἷον λογύδριον. τὸ δὲ εἰς υλλιον, οἷον μειρακύλλιον. τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον ζωΰφιον. τὸ δὲ εἰς αριον, οἷον ποάριον. τὸ δὲ εἰς αξ. οἷον λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις ἐπὶ θηλυκοῦ, οἷον νησίς.

Κτητικὸν

Poßeßiuorum terminationes. Po ßeßiuũ uerò aliud qdẽ in κος atticus, daricus a um. Aliud uerò in ειος, ut aiaceus aiacea aiaceũ. Denominatiuũ aũt Θέωρ à θεὸς.i. deus. Verbale uerò, amicus ab amatus fui.

Denominatiuum.

DE VERBO.

Verbũ autẽ aliud quidẽ actiuũ, ut uerbero. Aliud uerò paßiuũ ut uerberor. Aliud mediũ siue cõe, ut cõpello aut lor. Aliud neutrũ, ut sanus sum. Aliud p se actiuũ, ut pugno. Aliud per se paßiuũ, ut patior. Praeterea aliud in ω penacutũ, ut delecto, aliud in ῶ circũflexũ ex contractione, ut facio, aliud in μι, ut pono.

Terminationes uerborũ

Accidentia uerbo.

Accidẽtia autẽ habet, speciẽ, figurã, numerũ, psonã, tẽpus, modũ. Speciẽ quidẽ primitiuã, ut rigo. deriuatiuã, ut irrigo. Figurã autẽ, simplicẽ, ut sapio. cõpositam, ut despicio. Numerum singularem, ut dico. dualem, ut dicitis. pluralem, ut dicunt. Personam autem primam, ut scribo. secundam, ut scribis. tertiam, ut scribit. Tẽpus uerò siue casum, praesens, imperfectum, futurum, indefinitum, perfectum, plusquamperfectum. Modum autẽ indicatiuum, imperatiuum, optatiuũ, subiunctiuum, infinitiuum. Caeterùm declinationes uerbi siue coniugationes sint quinque, quatuor quidem in ω desinẽtium, una uerò in μι.

Coniugationes quot.

Declinatio temporalis.

Consonãtes cõiugatoriae uniuscuiusq; decliationis.

Prima eorum quae per β, uel π, uel φ, uel πτ, ut libo, delecto, scribo, uerbero. Quorũ fu. quidẽ per ψ, praeteritũ uerò perfectum per φ. Praesens uerbero, imperfectum uerberabam, fut. uerberabo, indefinitũ uerberaui, praeteritũ pfectũ uerberaui, praeteritũ plusquãper. uerberauerã, indefinitũ secundũ uerberaui, futurum secundum uerberabo.

Media.

Praesens uerbero. praeteritũ imperfe. uerberabã, futurũ uerberabo, indefinitũ primum uerberaui, praeteritũ perfe.

uerberaui

κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος. ἀττικός. *δαρικός. δαρική. δαρικόν. τὸ δὲ εἰς ειος, οἷον αἰάντειος, αἰαντεία, αἰάντειον. Παρώνυμον δὲ, θέων ἀπὸ τοῦ θεός. ῥηματικὸν δὲ, φι κός λήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Legendum fortè δωρι-

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ρῆμα δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω. τὸ δὲ παθητικὸν, οἷον τύπτομαι. τὸ δὲ μέσον, εἴτ' οὖν κοινὸν, οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω. τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν, οἷον μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν, οἷον πάσχω. Ἔτι τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον, οἷον τέρπω. τὸ δὲ εἰς ῶ περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως, οἷον ποιῶ. τὸ δὲ εἰς μι, οἷον τίθημι. Παρεπόμενα δὲ ἔχει εἶδος. σχῆμα. ἀριθμὸν. πρόσωπον. χρόνον. ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν πρωτότυπον, οἷον ἄρδω. παράγωγον, οἷον ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον φρονῶ. σύνθετον, οἷον καταφρονῶ. Ἀριθμὸν ἑνικὸν, οἷον λέγω. δυϊκὸν, οἷον λέγετον. πληθυντικὸν, οἷον λέγουσι. Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἷον γράφω. δεύτερον, οἷον γράφεις. τρίτον, οἷον γράφει. χρόνον δὲ εἴτ' οὖν πτῶσιν, ἐνεστῶτα, παρατατικὸν, μέλλοντα, ἀόριστον, παρακείμενον, ὑπερσυντέλικον. Ἔγκλισιν δὲ ὁριστικὴν, προστακτικὴν, εὐκτικὴν. ὑποτακτικὴν, ἀπαρέμφατον. Κλίσεις δὲ ῥήματος εἴτ' οὖν συζυγίαι εἰσὶ πέντε. τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων. μία δὲ, τῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β. ἢ π. ἢ φ. ἢ πτ. οἷον λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ. Ο ἐνεστὼς τύπτω. ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος ἔτυψα. ὁ παρακείμενος, τέτυφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. ὁ ἀόριστος β. ἔτυπον. ὁ μέλλων β, τυπῶ. ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ μέλλων. τύψομαι. ὁ ἀόριστος ά, ἐτυψάμην. ὁ παρακείμενος, τέτυ-

πα, ὁ

uerberaui, præteritũ plusq̃perfe. uerberauerã, indefinitum secundũ uerberaui, futurum secundum uerberabo.

Paßiua.

Præsens uerberor, præteritũ imperfe. uerberabar. præt. perfe. uapulaui. præt. plusquampfe. uapulauerã, indefi. prius uapulaui, fut. prius uapulabo, secundum indefini. uapulaui. secundum futurum uapulabo. paulopost futurũ uapulabo.

Secunda coniugatio. *Secunda uerò quæ est uerborum per γ, uel κ, uel χ, uel κτ uel σσ, uel ττ, uel ζ, ut dico plico habeo pario fodio ludo, quorum futurum per ξ, præteritum autem perfectũ per χ.*

Actiua.

Præsens plico. præteritum imperf. plicabã. futurum plicabo. indefinitum plicaui, pret. perfe. plicaui, præteritũ plusquamper. plicaueram, secundum indefi. plicaui, secundum futurum plicabo.

Media.

Præsens plico uel plicor. præt. imperf. plicabã uel bar. futurum plicabo uel bor. Indefinitũ plicaui uel tus sum. præt. perfe. plicaui uel tus sum. præteritum plusquãper. plicauerã uel tus eram. 2. indefi. plicaui. 2. fut. plicabo uel bor.

Passiua.

Præsens plicor. præt. imperfectum plicabar. præt. perf. plicatus sum. præt. plusquãperfe. plicatus eram. indefinitum plicatus sum. futurum plicabor. 2. indefi. atus sum. 2. fut. bor. post paulo futurum mox plicabor.

Tertia coniugatio. *Tertia uerò quæ est uerborum per δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut ττ, aut ω purum, ut cano impleo perficio cõsulo fingo audio. quorum futurum quidem per σ, præt. uerò pfe. per κ.*

Actiua.

Præsens audio. præteritum imperfectum audiebã. futurum audiam. indefinitum audiui. præt. perfe. audiui. præt. plusquampfe. audiuerã. 2. indefi. audiui. 2. futurum audiam.

Media.

πα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. ὁ ἀόριστος β, ἐτυπόμην. ὁ μέλλων β, τυποῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, τύπτομαι. ὁ παρατατικός, ἐτυπτόμην. ὁ παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. ὁ ἀόριστος α, ἐτύφθην. ὁ μέλλων α, τυφθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐτύπην. ὁ β μέλλων, τυπήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ. ἢ κ. ἢ χ. ἢ κτ. ἢ σσ. ἢ ττ. ἢ ζ. οἷον λέγω. πλέκω. ἔχω. τίκτω. ὀρύττω, παίζω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ χ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, πλέκω. ὁ παρατατικός, ἔπλεκον. ὁ μέλλων, πλέξω. ὁ ἀόριστος, ἔπλεξα. ὁ παρακείμενος, πέπλεχα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέχειν. ὁ β ἀόριστος, ἔπλακον. ὁ β μέλλων, πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστώς, πλέκομαι, ὁ παρατατικός, ἐπλεκόμην. ὁ μέλλων πλέξομαι. ὁ ἀόριστος, ἐπλεξάμην. ὁ παρακείμενος, πέπλοκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόκειν. ὁ β ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β μέλλων, πλακοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, πλέκομαι. ὁ παρατατικός, ἐπλεκόμην. ὁ παρακείμενος, πέπλεγμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέγμην. ὁ ἀόριστος, ἐπλέχθην. ὁ μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β μέλλων, πλακήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ ἡ τῶν διὰ τοῦ δ. ἢ θ. ἢ τ. ἢ ζ. ἢ ττ. ἢ ω καθαροῦ. οἷον ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, ἀκούω. ὁ παρατατικός, ἤκουον. ὁ μέλλων, ἀκούσω. ὁ ἀόριστος, ἤκουσα. ὁ παρακείμενος, ἤκουκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν. ὁ β ἀόριστος, ἤκοον. ὁ β μέλλων, ἀκοῶ.

Media.

Præsens audio & or.præt.imperfe. bam uel bar. futurum audiam uel ar. indefini. audiui uel tus sum. præt. perfec. audiui uel tus sum. præt. plusq̃perfe. audiueram uel tus eram. 2. indefinitum audiui uel tus sum. fut. 2. audiam uel ar.

Passiua.

Præsens audior. præteritum imperfe. audiebar. præteritũ perfectum auditus sum. præt. plusquamper. auditus eram. indefi. auditus sum. fut. audiar. 2. indefi. auditus sum. 2. futurũ. audiar. mox fut. mox audiar.

Quarta cõiugatio. Quarta uerò est habentiũ quatuor immutabiles λ μ ν ρ. ut canto, tribuo, iudico, semino. Quorum fut. quidem per eandem immutabilem circunflexum, simul correpta penultima: præteritum uerò perfectum per κ. Actiua.

Præsens semino. præt. imperfe. seminabam. fut. seminabo. indefi. seminaui. præt. perfe. aui. præt. plusquamperfe. seminaueram. 2. indefinitum seminaui. 2. futurum seminabo.

Media.

Præsens semino uel or. præt. imperfe. bam uel bar. fut. seminabo uel bor. indefi. aui uel atus sum. præt. perfec. aui uel atus sum. præt. plusquamper. aueram uel atus eram. 2. indefi. aui uel atus sum. 2. fut. abo uel bor. Passiua.

Præsens seminor præt. imperfe. seminabar. præteritum perfe. seminatus sum. præt. plusquamper. atus eram. indefinitum seminatus sum. fut. seminabor. 2. indefi. minatus sum. 2. futurum seminabor. mox futurum mox seminabor.

Quinta coniugatio. Quinta autem, quæ est in μι desinentium omnium, ut sto, pono, do, copulo, quæ sanè cum à uerbis in ω purum desinentibus deducantur, partim ab habentibus άω fiunt, ut sto, sto: partim ab habentibus έω, ut pono, pono: partim ab habentibus όω, ut do, do: partim ab habentibus ύω, ut iungo,

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ μέλλων, ἀκούσομαι. ὁ ἀόριστος, ἠκουσάμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούειν. ὁ β ἀόριστος, ἠκοόμην. ὁ β μέλλων, ἀκοοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, ἀκούομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ παρακείμενος, ἤκουσμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην. ὁ ἀόρι. ἠκούσθην. ὁ μέλλων, ἀκουσθήσομαι. ὁ β ἀόρι. ἠκόην, ὁ β μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, σπείρω. ὁ παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ μέλλων, σπερῶ. ὁ ἀόριστος, ἔσπειρα. ὁ παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. ὁ β ἀόριστος, ἔσπαρον. ὁ β μέλλων, σπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ μέλλων σπεροῦμαι. ὁ ἀόριστος, ἐσπειράμην. ὁ παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν. ὁ β ἀόριστος, ἐσπαρόμην. ὁ β μέλλων, σπαροῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ παρακείμενος. ἔσπαρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμην. ὁ ἀόριστος, ἐσπάρθην. ὁ μέλλων, σπαρθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐσπάρην ὁ β μέλλων, σπαρήσομαι. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι.

ΠΕΜΠΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς μι ληγόντων ἁπάντων. οἷον ἵστημι. τίθημι. δίδωμι. ζεύγνυμι. ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ άω γίνεται. οἷον ἱστάω, ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ έω. τιθέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ όω. οἷον διδόω δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ νω.

ut iungo, copulo.

Regula de uerbis ī μι. Et in passiuo, ac medio, tum in duali, ac plurali, horum unumquodq; penultimam habet correptam in uerbi originalis penultimam, unde deducitur. ſto, ſto. pono, ponor. dono, donor. iungo, iungor.

Alia regula. Atq; in totum & auctus & diminutiones in singulis, tum ab eadem propria originali uocali, tum in eădem fiunt analogicè. ſtabam, ſtans, ſtantis, ſtarem. Fut. autē his proprium nullum, neq; item præt. perfectum eſt. Imperf. autem & indefinitum. 2. in p deſinit, addita uocali præſentis penultima.

Actiua.

Exemplum ab εω. Præſens pono. præt. imperfe. ponebā. 2. indefin. poſui.

Media.

Præſens pono uel or. præt. imperf. ponebam uel bar. 2. indefinitum poſui uel poſitus ſum. Paſſiua.

Præſens ponor. præt. imperf. ponebar. præt. perfe. poſitus ſum. præt. plusquamperf. poſitus eram. Indefinitum poſitus ſum. Futurum ponar.

Actiua.

Exemplum ab αω. Præſens ſto. præt. imperfectum bam. indefinitum ſteti.

Media.

Præſens ſto uel or. præt. imperf. bam. 2. indefinitum ſteti.

Paſſiua.

Præſens firmor. præt. imperfectum firmabar. præt. perfectum firmatus ſum. præteritumplusquamp. atus eram. indefin. firmatus ſum. futu. firmabor. Actiua.

Exemplum ab οω. Præſens do. præteritū imperf. dabam. 2. indefinitum dedi.

Media.

Præſens do uel donor. præt. imperf. dabam uel bar. 2. indefinitum dedi uel tus ſum. Paſſiua.

Præſens donor. præte, imperfe, dabar. præteritū perfectum

ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου δ' δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συσταλλομένην εἰς τὸ τοῦ ἀρχῆς παρατατικὸν, ὅθεν παράγεται, ἵστημι, ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵστην, ἵστας, ἱστάντος, ἱσταίην. μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδεὶς, οὔτε μὴν παρακείμενός ἐστιν. ὁ παρατατικὸς δὲ, καὶ ἀόριστος β εἰς ν, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, τίθημι. ὁ παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β ἀόριστος, ἔθην. — ὁ α ἀόριστος ἔθηκα.

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς ἐτιθέμην. ὁ β ἀόριστος, ἐθέμην. — ὁ ἀόριστος α ἐθηκάμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς τίθεμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ παρακείμενος, τέθειμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείμην. ὁ ἀόριστος ἐτέθην. ὁ μέλλων, τεθήσομαι. — τέθεμαι aliâs & ἐτεθέμην.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, ἵστημι. ὁ παρατατικὸς ἵστην ὁ β ἀόριστος ἔστην.

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ β ἀόριστος, ἐστάμην. — ὁ παρακείμενος ἕσαμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἑστάμην. ὁ ἀόριστος, ἐστάθην. ὁ μέλλων, σταθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, δίδωμι. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β ἀόριστος, ἔδων.

ΜΕΣΑ.

Ο ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ β ἀόριστος, ἐδόμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ο ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ παρα-

 κείμενος,

ctū datus sum, præt. plusquamperfe. datus eram. indefi. datus sum. futurum dabor.

Actiua.

Exemplum ab ὑω.

Præsens iungo. præteritum imperfectum iungebam.

Media & Passiua.

Præsens iungo & or. præt. imperfe. iungebam & bar.

Consonantes fut. ψ ξ σ. Item immutabiles. Sciendum quod quoties ab α ε ο uerbum incipit siue solis siue in diphthongo positis, temporaliter in singulis præt. fit augmentum sic: α in η. αι in ῃ. αυ in ηυ. ε in η uel ει. ευ in ηυ. ο in ω. οι in ῳ.

De augmentis.

Inflexio secundum genera.

Inflexio igitur temporalis hæc uerborum. Sit autem & generica inflexio figurata uariato genere sic: uerbero uerberor. uerberabam bar. uerberabo bor. aui atus sum. Et reliqua similiter, à primarijs suis uidelicet actiuis singulis eiusdem nominis, excepto præt. plusquamper. & indefi. primo, & futuris passiui. Sanè totū hoc simul uerbalis inflexio uocetur. Sit autē & inflexio modalis, & alia rursus psonalis hoc pacto:

Actiua. Præsens.

Inflexio iuxta modos & psonas.

Indicati. s. uerbero ras rat. d. uerberatis duo rant duo. plu. ramus ratis rant. præt. imperfectum bam bas bat. dua. batis uerberabant. plu. uerberabamus uerberabatis rabant. Imperatiuum sing. uerbera uerberet. dua. uerberate uerberent. p. uerberate rent. Optatiuum sing. uerberarem uerberares beraret. dua. uerberaretis uerberarent. plu. uerberaremus uerberaretis rent. Subiunctiuum sing. si uerberem uerberes ret. dua. beretis berent. plu. uerberemus beretis rent. Infinitiuum uerberare. Futurum indicatiuum, uerberabo bis bit. dua. bitis bunt. plu. uerberabimus bitis bunt. Optatiuum singu. berem res ret. dua. ueberetis uerberent. plu. uerberemus retis rent. Infinitum ratum esse. Indefini. I. indicati. sing. uerberaui rauisti uit. dua. uistis uerunt. plu. uerberauinus rauistis rauerunt.

Imperatiuum

κείμενος, δέδομαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην. ὁ ἀόρι-
στος, ἐδόθην. ὁ μέλλων, δοθήσομαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.
Ὁ ἐνεστώς, ζεύγνυμι. ὁ παρατατικὸς, ἐζεύγνυν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, ζεύγνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐζευγνύμην.

Σύμφωνα τοῦ μέλλοντος ψ. ξ. σ. ἀμετάβολα. Ἰστέον ὅτι τὸ α. ε. ο. ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὑτά, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάστου τῶν παρῳχημένων αὔξεται ὧδε. α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η. ει, ῃ. ευ, ηυ. ο, ω. οι, ῳ.

Κλίσις μὲν οὖν ἡ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων. Ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε. τύπτω τύπτομαι. ἔτυπτον ἐτυπτόμην. τύψω τύψομαι. ἔτυψα ἐτυψάμην. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ α' ἀορίστου, καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ. τὸ γε μὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω. Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτω τύπτεις τύπτει. τύπτετον τύπτετον. τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν. παρατατικὸς, ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε. ἐτύπτετον ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον. Τὸ προστακτικὸν τύπτε τυπτέτω. τύπτετον τυπτέτων. τύπτετε τυπτέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. τύπτοιτον τυπτοίτην. τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ. τύπτητον τύπτητον. τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν.

Μέλλων. Τὸ ὁριστικὸν, τύψω τύψεις τύψει. τύψετον τύψετον. τύψομεν τύψετε τύψουσι. Τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι τύψοις τύψοι. τύψοιτον τυψοίτην. τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόριστος α'. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε. ἐτύψατον ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν.

Imperatiuum uerberato tu,rato ille.d.uerberate rent.pl.ate rent.Optatiuum uerberauissem ses set.d.setis sent.pl. berauissemus setis sent.Subiunctiuum si uerberauero raueris rit. d.ritis rint.pl.uerimus ritis rint.Infinitum uerberasse. Praet. perfectum indicatiuum.s.uerberaui rauisti uerberauit. d. uistis uerunt.pl.uimus uistis uerunt.Imper.uerberato tu. to ille. d.ratote ranto.pl.ratote ranto.Optatiuum.s.uissem uisses uisset.d.uerberauißetis sent.pl.uerberauissemus uissetis sent. Subiunctiuum.s. si uerberauerim raueris rit .d. ueritis rint. pl.uerberauerimus ueritis uerint. Infinitum, uerberauisse. Praeteritum plusquamperfectum. Indicat. uerberaueram ras rat.d.uerberaueratis uerant.plur. beraueramus ueratis uerant.Indefinitum secund.indicatiuum uerberaui uisti uit.d. uerberauistis runt. plur. uimus uistis uerunt. Imperatiuus. uerberato tu to ille.d. uerberatote ranto. plur. ratote ranto. Optatiuum uerberauissem rauißes uisset.d. setis sent. plur. uerberauissemus uissetis uissent.Subiunctiuum.s.si uerberauero ueris uerit.d.ritis rint. plu. uerberauerimus ritis rint. Infinitum uerberasse.Futurum secund.Indica.uerberabo rabis uerberabit.d.uerberabitis uerberabunt.plu.uerberabimus uerberabitis uerberabunt . Optatiuus uerberem uerberes uerberet.d.uerberetis rent.plu.remus retis berent. Infinitum uerberatum ire.

Media.Praesens.

Indica.uerbero uel ror ras rat.d.uerberamus atis ant. pl. uerberamus uerberatis uerberant.praet.imperfe.uerberabam uel bar bas bat.d.uerberabamus uerberabatis uerberabant. plu.uerberabamus batis uerberabant. Imperatiuum uerbera uel uerberato uerberet.d.uerberate uerberent.plur.uerberate rent.Optatiuũ uerberarem res ret.d. uerberaremus retis rent . plura. uerberaremus retis rent . Subiunctiuum si uerberem uel uerberer uerberes uerberet . du. uerberemus

retis

τὸ προστακτικὸν, τύψον τυψάτω. τύψατον τυψάτων. τύψατε τυψάτωσαν. τὸ εὐκτικὸν, τύψαιμι τύψαις τύψαι. τύψαιτον ψαίτην. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ. τύψητον τύψητον. τύψωμεν τύψητε τύψωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. Παρακείμενος, τὸ ὁριστικόν. τέτυφα τέτυφας τέτυφε. τετύφατον τετύφατον. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν. το προστακτικὸν, τέτυφε τετυφέτω. φέτον φέτων. τετύφετε τετυφέτωσαν. τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι τύφοις φοι. τετύφοιτον τετυφοίτην. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. τετύφητον τετύφητον. τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει. ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν. ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε. ἐτύπετον ἐτυπέτην. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον. τὸ προστακτικὸν, τύπε τυπέτω, τύπετον τυπέτων, τύπετε τυπέτωσαν. τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον τυποίτην. τύποιμεν τύποιτε τύποιεν. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ. τύπητον τύπητον. τύπωμεν τύπητε τύπωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. μέλλων β.

Τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ. τυπεῖτον τυπεῖτον. τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν. τὸ εὐκτικόν, τυποῖμι ποῖς ποῖ. τυποῖτον τυποίτην. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται. Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. τὸ προστακτικὸν. τύπτου πτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. τυπτώμεθον τύπτησθον

retis rent. plu. uerberemus uerberetis uerberent. Infiniti/uum uerberare.

Futurum primum.

Indicatiuum uerberabo uel bor rabis rabit. dua. uerberabimus bitis bunt. plu. uerberabimus bitis bunt. Optatiuum uerberem rer uerberes ret. dua. uerberemus uerberetis berent. plu. uerberemus retis rent. Infinitiuum uerberatum ire. Inde/fini. 1. Indicatiuum uerberaui rauisti rauit. dua. uerberauimus uistis uerunt. plu. uerberauimus uerberauistis uerberauerunt. Imperatiuum uerbera beret. dua. uerberate uerberent. plu. uerberate berent. Optatiuum uerberauissem uisses set. dua. uerberauissemus uissetis uissent. plu. uerberauissemus uissetis uissent. Snbiunctiuum si uerberauero raueris rauerit. dua. uerberauerimus ritis rint. plu. uerberauerimus ritis rint. Infinitiuum uerberasse. Præteritum perfe. Indicatiuum uerberaui uisti uit. dua. uerberauistis uerunt. plu. uerberauimus uerberauistis uerunt. Imperatiuum uerberato tu rato ille. dua. uerberatote ranto. plu. uerberatote ranto. Optatiuum uerberauissem ses set. dua. rauissetis sent. plu. rauissemus setis sent. Subiunctiuum si uerberauerim ueris uerberauerit. dua. ritis rint. plu. uerberauerimus raueritis uerint. In/finitiuum uerberauisse. Præt. plusqmamper. Indicatiuum uer/beraueram ueras rat. dua. beraueratis rant. pl. beraueramus ratis rant. Indefinitum. 2. uerberaui uerberauisti uerberauit. dua. berauimus uistis uerunt. plu. uerberauimus uistis uerunt. Imperatiuum uerberato tu to ille. dua. ratote ranto. pl. tote ranto. Optatiuum uerberauissem ses set. dua. semus setis sent. plu. uerberauissemus setis sent. Subiunctiuum si uerberauero ris rit. dua. si uerberauerimus ritis rint. plu. si uerberauerimus ritis rint. Infinitum uerberasse. Futurum. 2. indicati. uerberabo uerberabis berabit. d. uerberabimus uerberabitis uerberabunt. plu. bimus bitis bunt. Optatiuum uerberem uerbere

πτησθον τύπτησθον. τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. μέλλων α.

Τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι τύψῃ τύψεται. τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον, τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται. Τὸ εὐκτικὸν, τυψοίμην, τύψοιο τύψοιτο. τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην. τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. Ἀόριστος α. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο. Τὸ προστακτικὸν, τύψαι τυψάσθω. τύψασθον τυψάσθων. τύψασθε τυψάσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο. τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην. τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι τύψῃ. τύψηται. τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον. τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται. ἀπαρέμφατον, τύψασθαι. Παρακείμενος. Τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα τέτυπας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν. Τὸ προστακτικὸν, τέτυπε τετυπέτω. τετύπετον τετυπέτων. τετύπετε τετυπέτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τετύποιμι τετύποις τετύποι. τετύποιτον τετυποίτην τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ. τετύπητον τετύπητον. τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. Ὑπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει. ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν. Ἀόριστος β. ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα πεσθε ποντο. Τὸ προστακτικὸν, τυποῦ τυπέσθω. πεσθον τυπέσθων. τύπεσθε τυπέσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην ποιο ποιτο. τυποίμεθον ποισθον ποίσθην. τυποίμεθα ποισθε ποιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον πησθον. ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. μέλλων β. Τὸ ὁριστικὸν, τυποῦμαι. τυπῇ πεῖται. τυπούμεθον πεῖσθον πεῖσθον. τυπούμεθα πεῖσθε πεῦνται. Τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην τυ-

ποῖο,

beres uerberet. dual. uerberemus uerberetis uerberent. plural. uerberemus uerberetis uerberent. Infinitum uerberatum ire.

Passiua. Præsens.

Indicatiuum singu. uerberor raris ratur. d. ramur ramini rantur. plu. uerberamur ramini rantur: præteritum imperfe. sing. uerberabar ris batur. d. uerberabamur mini bantur. pl. uerberabamur bamini bantur. Imperatiuum. s. uerberare retur. d. uerberamini rentur. pl. uerberamini berentur. Optatiuum. s. uerberarer reris retur. d. uerberaremur remini rentur. plu. uerberaremur remini uerberarentur. Subiunctiuum sing. si uerberer reris retur. d. si uerberemur uerberemini uerberentur. plu. si uerberemur uerberemini rentur. Infinitum uerberari. Præteritum perfe. indicatiuum sing. uapulaui uapulauisti uapulauit. d. uapulauimus uistis uerunt. plu. uapulauimus uistis uapulauerunt. Præt. plusquamperfe. indicatiuum. s. uapulaueram ras rat. d. uapulaueramus ratis rant. pl. uapulaueramus ratis rant. Imperatiuum. s. uapulato tu lato ille. d. uapulatote anto. plu. atote anto. Infin. uerberatum esse. Indefin. I. Indica. sing. uapulaui uisti uit. d. uapulauistis uapulauerunt. plu. imus istis uerunt. Imperatiuum sing. uerberator tu. tor ille. d. minor rantor. plu. minor rantor. Optatiuum sin. uapulassem ses set. d. uapulassetis sent. plu. uapulauißemus uapulauissetis sent. Subiunctiuum sing. si uapulauero uapulaueris uapulauerit. d. si uapulaueritis uerint. plu. si uapulauerimus uapulaueritis uapulauerint. Infinitum uapulauiße.

Futurum primum.

Indicatiuum. I. uerberabor beris uerberabitur. dua. uerberabimur bimini buntur. plura. uerberabimur uerberabimini uerberabuntur. Optatiuum singula. uerberer uerbereris uerberetur, dualia uerberemur uerberemini uerberentur.

πτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν. ἑνικὰ, τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. Δ. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον. Π. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται. Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο. Τὸ προστακτικὸν, τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο. τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Παρακείμενος, τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται. τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαται. Ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτετύφατο. Τὸ προστακτικὸν, τέτυψο τετύφθω. τέτυφθον τετύφθων. τέτυφθε τετύφθωσαν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόριστος α΄. Τὸ ὁριστικὸν. Ε. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. Δ. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην. Π. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν. Τὸ προστακτικὸν. Ε. τύφθητι τυφθήτω. Δ. τύφθητον τυφθήτων. Π. τύφθητε τυφθήτωσαν. Τὸ εὐκτικὸν. Ε. τυφθείην τυφθείης τυφθείη. Δ. τυφθείητον. τυφθειήτην. Π. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. Τὸ ὑποτακτικὸν. Ε. ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ. Δ. ἐὰν τυφθῆτον τυφθῆτον. Π. ἐὰν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Μέλλων α΄. Τὸ ὁριστικὸν, ἑνικά. τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. Δ. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον. Π. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται. Τὸ εὐκτικὸν. Ἑνικα, τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. Δ. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην.

rentur.plu.uerberemur uerberemini rentur.Infinitiuum uer/beratum iri.Indef.2.Indicatiuum sing.uapulaui uapulauisti lauit.d uapulauistis lauerunt.pl.uapulauimus uistis lauerunt. Imper.s.uerberator tu .or ille.uerberaminor antor.pl.rami=nor antor.Optatiuum.s.uapulauissem uapulauisses uisset .d. uissetis uapulauissent.pl.uapulauissemus uapulauissetis sent & uissent.Subiunctiuum sing. si uapulauero ris rit. dua. si uapulaueritis rint.plu.si uapulauerimus ritis rint.Infin.uapu lauisse.Futu.2.indica.sing.uerberabor beris bitur.dua.bimur bimini buntur.plu.bimur bimini buntur.Optatiuum sing. uer berer bereris beretur .dua.uerberemur beremini rentur.plu. remur remini rentur.Infinitum uapulauisse. post paulo futu. indicat.sing.mox uerberabor ris tur.du.bimur imini buntur. plu.uerberabimur uerberabimini uerberabuntur.Optatiuum sing.mox uerberer uerbereris retur.dua.uerberemur uerbe/remini uerberentur.plu.uerberemur remini rentur. Infiniti=uum uerberatum iri.

Actiua.Præsens.

Coniugatio uerborum i^a^.

Indicatiuum sing.pono ponis ponit. dua. ponitis ponunt. plu.nimus nitis ponunt. Præteritum imperfectum ponebam ponebas ponebat.dua.ponebatis ponebant plu.nebamus pone batis ponebant. Imperatiuum sing. pone ponat. dua. ponite ponant.plu.ponite ponant.Optatiuum sing.ponerem poneres poneret .dua.poneretis rent. plu. poneremus neretis nerent. Subiunctiuum sing. si ponam ponas ponat. dua. si ponatis ponant.plu.si ponamus ponatis ponant.Infinitiuum ponere. Indefi.2.indicati.posui isti suit.dua.istis runt.pl.mus stis rũt. Impera.ponito tu.to ille.dua.tote nunto.plu.tote nunto.Opta. s.posuissem ses set.dua.setis sent.plur.posuissemus suissetis posuissent.Subiũctiuum si posuero posueris posuerit.dua. si posueritis posuerint.plu.si posuerimus posueritis posuerint. Infinitiuum posuisse.

Media

φθησοίσθων. Π. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο. τὸ
ἀπαρέμφατον. τυφθήσεσθαι. Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικόν. Ἑνικά, ἐτύπην
ἐτύπης ἐτύπη. Δ. ἐτύπητον ἐτυπήτην. Π. ἐτύπημεν ἐτύπη-
τε ἐτύπησαν. τὸ προστακτικόν. Ἑνικά, τύπηθι τυπήτω. Δ. τύ-
πητον τυπήτων. Π. τύπητε τυπήτωσαν. τὸ εὐκτικόν. Ἑνικά,
τυπείην τυπείης τυπείη. Δ. τυπείητον τυπειήτην. Πληθυν-
τικά, τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν καὶ τυπεῖεν, τὸ ὑπο-
τακτικόν. Ἑνικά, ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ. Δ. ἐὰν τυπῆτον τυ-
πῆτον. Π. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν. τὸ ἀπαρέμφατον
τυπῆναι. μέλλων β. τὸ ὁριστικόν, Ε. τυπήσομαι τυπήσῃ τυ-
πήσεται. Δ τυπησόμεθον σεσθον σεσθον. Π. τυπησόμεθα
σεσθε σονται. τὸ εὐκτικόν. Ε. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοι-
το. Δ. τυπησοίμεθον σοισθον σοίσθην. Πληθυντικά, τυπη-
σοίμεθα σοισθε τυπήσοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικόν. Ἑνικά, τετύψομαι τετύψῃ
τετύψεται. Δ. τετυψόμεθον τετύψεσθον ψεσθον. Π. τετυψό-
μεθα τετύψεσθε. τετύψονται. τὸ εὐκτικόν. Ἑνικά, τετυψοί-
μην τετύψοιο ψοιτο. Δ. τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυ-
ψοίσθην. Π. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο. τὸ
ἀπαρέμφατον τετύψεσθαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.
τὸ ὁριστικόν, τίθημι τίθης τίθησι. τίθετον τίθετον. τίθεμεν τί-
θετε τιθέασιν. Παρατατικός, ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτιθέ-
την. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν. τὸ προστακτικόν. τίθετι τιθέ-
τω. τίθετον τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν. τὸ εὐκτικόν, τιθείην
τιθείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε τιθεί-
ησαν. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇς ἐὰν τιθῇ. ἐὰν τιθῆ-
τον ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν ἐὰν τιθῆτε ἐὰν τιθῶσιν. τὸ ἀπα-
ρέμφατον τιθέναι. Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικόν, ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετον
ἐθέτην ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν. τὸ προσ. θέτι καὶ θές θέτω. θέτον θέτων.
θέτε θέτωσαν. τὸ εὐκτικόν, θείην θείης θείη. θείητον θειήτην.
θείημεν θείητε θείησαν. τὸ ὑποτ. ἐὰν θῶ θῇς θῇ. ἐὰν θῆτον ἐὰν
θῆτον. ἐὰν θῶμεν ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι. τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ΜΕΣΑ

Media Præsens.

Indicatiuum pono uel or ponis ponit.d.ponimus nitis ponunt.plu.ponimus nitis nunt.Præteritum imperfec.ponebam ponebas ponebat.d.ponebamus batis bant. plur. ponebamus batis bant. Imperatiuum pone & pone ponat.dual· nite ponant.plu.ponite ponant.Optatiuum ponerem poneres poneret.dua.poneremus retis rent.plu.poneremus retis rent.Subiunctiuum si ponam ponas ponat.dua.si ponamus ponatis ponant.plu.si ponamus ponatis ponant.Infinitiuum ponere.Indefinitum.2.indicatiuum posui posuisti & isti posuit.& reliqua sicut ponebam.

Passiua Præsens.

Indicatiuum ponor poneris ponitur.dua.ponimur mini ponuntur.plu.ponimur mini nuntur.præteritum impfec. ponebar baris batur.d. ponebamur bamini bantur. plu. ponebamur bamini bantur.Impatiuum ponere & ponere natur. du. ponimini ponantur.plu.'ponimini nantur. Optatiuum ponerer reris retur.dua.remur remini rentur.plu.poneremur remini rentur.Subiunctiuum si ponar ponaris ponatur. dua. si ponamur ponamini ponantur plu.si ponamur ponamini ponantur.Infinitiuum poni.Præteritum perfectum indica. positus sum tus es tus est.dua.positi sumus ti estis ti sunt.plu. positi sumus ti estis ti sunt.Optatiuum positus essem esses esset. dua.positi essemus essetis essent.plu.positi essemus essetis essent. Subiunctiuum.si positus sim sis sit. dua. si positi simus positi sitis sint.plu.si positi simus sitis sint. Infinitiuum positum esse.Præteritum plusquampfe.indicat.positus eram eras erat.dua.positi eramus eratis erant.plu. positi eramus eratis erant.Impera.f.ponitor tu tor ille.dua.inor antor.pl.inor antor.Indefi.1.indicatiuum.f.positus sum es est.dua.positi estis sunt.pl.positi sumus estis sunt. Imperati. ponitor tu tor ille.

dua.inor

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρατ. ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ προστακτ. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. τιθείμεθον τιθεῖσθον τιθείσθην. τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο. Τὸ ὑποτακτ. ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι. Ἀόριστος β. Τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται. Παρα. ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο. Τὸ προστακτ. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω. τίθεσθον τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν. Τὸ εὐκτ. τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. τιθείμεθον τιθεῖσθον τιθείσθην. τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο. Τὸ ὑποτα. ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται. Τὸ ἀπαρέμ. τίθεσθαι. Παρακ. Τὸ ὁριστικὸν, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται. τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθον. τεθείμεθα τέθεισθε τέθεινται. Τὸ εὐκτ. τεθείμην τεθεῖο τεθεῖτο. τεθείμεθον τεθεῖσθον τεθείσθην. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο. Τὸ ὑποτακ. ἐὰν τεθῶμαι ἐὰν τεθῇ ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθώμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα ἐὰν τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφ. τεθεῖσθαι. Ὑπερσυντέλικος. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο. Τὸ προστακ. τέθεισο τεθείσθω. τέθεισθον τεθείσθων. τέθεισθε τεθείσθωσαν. Ἀόριστος α. Τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη. ἐτέθητον ἐτεθήτην. ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν. Τὸ προστα. τέθητι τεθήτω,

*dua.inor antor.plu.inor antor.*Opta.*sing. positus essem esses esset.dua.essetis essent.plu.ti semus setis sent. Subiunctiuum si positus sim sis sit.dua.si positi sitis sint.plu. si positi simus sitis positi sint.Infinitiuum positum esse.*Futu.1.Indicati. *ponar poneris ponetur.dua.ponemur ponemini ponentur. plu. ponemur ponemini nentur.*Optatiuum *ponar ponaris ponatur.d.ponamur ponamini nantur.pl.ponamur ponamini ponantur.*Infinitiuum *positum iri.*

Actiua.Præsens.

Exemplum uerbi ab αω. Indicatiuum *sto.*Præt.*imperfe.stabam.Impera. sta.* Optatiuum *starem.Subiunctiuum si stem.*Infinitiuum *stare.*Inde. 2. Indicatiuum *steti.*Imperatiuum *stato.*Optatiuum *stetissem.*Subiunctiuum *si stetero.*Infinitiuum *stetisse.*

Media & Passiua.Præsens.

Indicatiuum *statuo & or.*Præt. imper. *statuebam & bar.* Imper.*statue.& re.*Opta.*statuerem & rer.*Subiũ.*si erem & rer.*Infinitiuum *statuere & i.*Præt. perfe. indicat .*statui & tus sum.*Optat.*ssem & tus essem.*Subiunct.*si rim & tus sim.* Infini.*sse & tum esse.*Præt.plusquamper. indicat. *statueram & tus eram.*Imperat.*statuito & or.*Inde.1. Indica.*tui & tus sum.*Imperatiuum *statuito & or.*Optatiuum *ssem & tus essem.*Subiunctiuum *si ro & tus fuero.*Infinit.*sse & tum esse.* Futu.1.Indicat.*statuam & ar.*Optat. *statuam & ar.* Infiniti. *tum ire & tum iri.*

Actiua.Præsens.

Exemplum ab αω. Indicatiuum *do.*Præteritum imperfectum *dabam.* Imperatiuum *da.* Optatiuum *darem.* Subiunctiuum *si dem.* Infinitiuum *dare.*Indefinitum.2.Indicatiuum *dedi.*Imperatiuum *dato.*Optatiuum *dedissem.*Subiunctiuum *si dedero.*Infinitiuum *dedisse.*

Media & Passiua præsens.

Indicatiuum

τέθνητον τεθνήτων. τέθνητε τεθνήτωσαν. ὁ εὐκτικὸν, τεθνείην τεθνείης τεθνείη. τεθνείητον τεθνειήτην. εἴημεν εἴητε εἴησαν. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθνῶ ἐὰν τεθνῇς ἐὰν τεθνῇ. ἐὰν τεθνῆτον ἐὰν τεθνῆτον. ἐὰν τεθνῶμεν ἐὰν τεθνῆτε ἐὰν τεθνῶσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάναι. μέλλων ά. τὸ ὁριστικὸν, τεθνήσομαι τεθνήσῃ τεθνήσεται. τεθνησόμεθον τεθνήσεσθον τεθνήσεσθον. τεθνησόμεθα τεθνήσεσθε τεθνήσονται. τὸ εὐκτικὸν. τεθνησοίμην τεθνήσοιο τεθνήσοιτο. τεθνησοίμεθον τεθνήσοισθον τεθνησοίσθην. τεθνησοίμεθα τεθνήσοισθε τεθνήσοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὁριστικὸν, ἵσημι. παρατατικὸς, ἵστην. τὸ προστακτικὸν, ἵσαθι. τὸ εὐκτικὸν, ἱσαίην. ὁ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱσῶ. ὁ ἀπαρέμφατον ἱσάναι. Αόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἔστην. τὸ προστακτικὸν, σαθι. τὸ εὐκτικὸν, σαίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, σῆναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὁριστικὸν, ἵσαμαι. παρατατικὸς ἱσάμην. τὸ προστακτικὸν, ἵσασο. τὸ εὐκτικὸν, ἱσαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱσῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἵσασθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, ἕσαμαι. τὸ εὐκτικὸν, ἑσαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἕσωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον ἑσᾶσθαι. ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν, ἑσάμην, τὸ προστακτικὸν, ἕσασο. Αόριστος ά. τὸ ὁριστικὸν, ἐσάθην. τὸ προστακτικὸν, σάθητι. τὸ εὐκτικὸν, σαθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σαθῶ, τὸ ἀπαρέμφατον, σαθῆναι. μέλλων ά. τὸ ὁριστικὸν, σαθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, σαθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, σαθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὁριστικὸν, δίδωμι. παρατατικὸς, ἐδίδων. τὸ προστακτικὸν, δίδοθι. ὁ εὐκτικὸν, διδοίην. τὸ ὑποτακτικὸν. ἐὰν διδῶ. ὁ ἀπαρέμφατον, διδόναι. Αόρ. β. τὸ ὁριστικὸν, ἔδων. τὸ προσ. δός. τὸ εὐκτικὸν, δοίην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δοῦναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Indicatiuum do & or.præt.imper.bam & bar.Imperati/uum da & re.Optatiuum rem & rer.Subiūctiuum si dem & der. Infin.dare & ri.Præt. perfectum. Indicatiuum dedi & tus sum. Optatiuum ssem & tus essem. Subiunctiuum si rim & tus sim.Infiniti.sse.& tum esse.Præt.plusquamper. indica.ram & tus eram.Imper.dato & or.Indefi.1.indicatiuum dedi & tus sum,Impera.dato & or. Optati.ssem & tus essem.Subiun. si rim & tus sim.Infin.sse & tum esse.Futu.indicatiuum dabo & or.Optat.dem & er.Infin.datum ire & ri.Medium indefini.2.indica. dedi & tus sum.Impera. dato & or.Optati.sem & tus essem.Subiuncti. si rim & tus sim, Infinit.ße & tum eße.

Actiua.Præsens.

E[illegible]cium ab υ[illegible].

Indica.iungo.præteritum imperfe. iungebam. Imperatiuū iunge.Infinitiuum iungere.

Media & Passiua.

Indica.iungo & or.præteritum imperfectū.iungebam & bar.Imperatiuum iunge & re.Infin. iungere & gi. Itaque per modos & seorsum sic: Indicatiuum uerbero. præteritum imperfe.uerberabam.Imperatiuum uerbera.Optatiuum uerberarem.Subiunctiuum si uerberem.Infinitiuum uerberare. & alia similiter.

Annotatio.

Sciendū aūt quòd ex in μι finitis, quæ per ω faciūt penul. per eandem ω habent præsentis & indefiniti subiunctiua, si dem des det.si dedero ris rit.

Alia annotatiuncula.

Etiam ex in μι, quæ per υ penul.faciunt.nec modum optatiuum,nec subiunctiuum proprium habent.

De uerbis contractis.

Præterea tertiæ coniugationis in ω desinentia purum,& α uel ε uel ο penulti.habentia,ut clamo, facio, deauro, producta temporaliter penultima futurum ut plurimum faciunt sic: faciam,clamabo,deaurabo.Patiuntur & contractiones,cum in præsenti,tum in præt.imperfecto & tales

&

τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι. παρατατικὸς ἐδιδόμην. τὸ προστακτικὸν, δίδοσο ἢ δίδου. τὸ εὐκτικὸν διδοίμην. τὸ ὑποτακ. ἐὰν δίδωμαι. τὸ ἀπαρέμ. δίδοσθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν δέδομαι. τὸ εὐκτικὸν δεδοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δεδῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον δεδόσθαι. ὑπερσυντέλικος. τὸ ὁριστικὸν, ἐδεδόμην. τὸ προστακτικὸν, δέδοσο. ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόθην. τὸ προστακτικὸν δόθητι. τὸ εὐκτικὸν, δοθείην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δοθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον δοθῆναι. μέλλων. τὸ ὁριστικὸν δοθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν δοθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον δοθήσεσθαι. μέσος ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόμην. τὸ προστακτικὸν, δόσο ἢ δοῦ. τὸ εὐκτικὸν, δοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμι. παρατατικὸς, ἐζεύγνυν. τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυθι. τὸ ἀπαρέμφατον, ζευγνῦναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμαι. παρατατικὸς, ἐζευγνύμην. τὸ προστακτικὸν ζεύγνυσο. τὸ ἀπαρέμφατον ζεύγνυσθαι. οὐκ οὖν ἐγκλιτικῶς, ἢ χωρὶς ὧδε. τὸ ὁριστικὸν τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ προσ. τύπτε. τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπτω τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι τὰ διὰ τοῦ ω παραλήγοντα διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά. ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ, ἐὰν δῶ δῷς δῷ. Ἔτι τῶν εἰς μι τὰ διὰ τοῦ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει. Ἔτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω. πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ γινομένας

Tres cõtractorum uerborũ formæ.

& tot. Vocentur alia quidem α, alia ε, alia ο.

Contractiones habentium α.

Prima forma

αω in ω, αει in ᾳ, αε in α, αο in ω, αου in ω, αη in η, αοι in ῳ. clamo as, clamatis tis, clamamus mus, clamant mant, clamet, clamarem.

Contractiones habentium ε.

Secunda forma.

εω in ῶ, εει in ει, εε in ει, εο in οῦ, εου in οῦ, εη in ῆ, εοι in οῖ. facio cio as cis. citis tis. facimus mus. faciunt unt. faciat. rem.

Contractiones habentium ο.

οω in ῶ, οε in ου, οο in ου, οου in ου, οη in ῶ uel ου, οει in οῖ, in diphthongo quacunq; excepto infin. deauro deauras deaurat. deauratis. deauramus deauratis deaurant deaurarem. deauret deauremus deauretis uel deauretis deaurare.

Annotatiuncula.

Horum autem omnium & contracti optatiui actiui præsentis temporis finali μι in ην uerso, proferuntur, facerem facerem. unde fit ut pluralium tertias personas non solum in ιεν desinentes habeant, sed etiam in αν, facerent. Proprium autẽ est ε habentibus contractionem in nullis primis personis pati, dissyllabis existentibus. Declinantur autem in futuro υ assumendo in plerisq; ut nauigo uauigabo.

Alia annotatiuncula.

Sciendum quod in passiuorum præ. perfectis non est cõmuniter facere tertiam personam pluralium, cum habet tertia singularium ultimam per consonantes duas, ut uapulauit. plexus est. Proinde aut Ionico utimur uapulauit dicentes, & plexus est, aut in participium & uerbum substantiuum resoluimus, uerberati sunt dicẽtes & plexi sunt. Verbum autem substantiuum hoc modo declinatur, ac scribitur.

Actiua. Præsens.

Coniugatio uerbi substãtiui.

Indicat. s. sum es est. d. estis sunt. plu. sumus estis sunt. Preteritũ imper. s. eram eras erat. d. eratis erant. pl. eramus eratis erant. Imper. s. sis uel es esto. d. sitis sint. pl. estis sint. Optatiuũ. s. essem esses esset. d. essetis essẽt. p. essemus essetis essent.

S ubiunct.

δέτε καὶ τοσάσδε. καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

πάθη τῶν α.

Αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ῶ. αου, ῶ. αῃ, ᾷ. αοι, ῷ. βοάω, ῶ. βοάεις, ᾷς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι, ῶσι. βοάῃ, ᾷ. βοάοιμι, ῷμι.

πάθη τῶν ε.

Εω, ῶ. εει, ει. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εῃ, ῇ. εοι, οῖ. ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέουσι, οῦσι. ποιέῃ, ῇ. ποιέοιμι, οῖμι.

πάθη τῶν ο.

Οω, ῶ. οε, ου. οο, ου. οου, ου. οη, ῶ ου. οῃ, οῖ. ἐν διφθόγγῳ ἡτινιοῦν, πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου, χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόουσι, οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόῃ, οῖ, χρυσόωμεν, ῶμεν. χρυσόητε, ῶτε, ἢ οῦτε. χρυσόειν, οῦν.

Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ καὶ ἐνεστῶτες, τὴν λήγουσαν μὲν εἰς ην τρεπομένου προφέροιντο, ποιοῖμι ποιοίην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς αν, ποιοίησαν. ἰδία δὲ τὰ ε καὶ συναίρεσιν τοῦ πρώτου προσώπου οὐδενὸς πάσχει δισύλλαβα ὄντα. κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα τὸ υ προσλαμβάνοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλέω πλεύσω. ἔτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως παρ᾽ ἡμῖν τρίτον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ, ἔχοντος τοῦ τρίτου τοῦ ἑνικοῦ τὴν λήγουσαν διὰ συμφώνου δυοῖν. οἷον τέτυπται, πέπλεκται. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ ἰωνικῷ χρώμεθα, τετύφαται λέγοντες, καὶ πεπλέχαται, ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες. καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν. Τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν ὧδε τυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικόν, εἰμὶ εἶς ἐστί. ἐστὸν ἐστόν. ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί. παρατατικός, ἦν ἦς ἦν. ἦτον ἤτην. ἦμεν ἦτε ἦσαν. τὸ προστακτικόν, ἴσθι καὶ ἔσο ἔστω. ἔστον ἔστων. ἔστε ἔστωσαν. τὸ εὐκτικόν, εἴην εἴης εἴη. εἴητον εἰήτην. εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ εἶεν.

Subiun.sing.si sim sis sit.dua.sitis sint.plu.si simus sitis sint. Infinitiuum esse.Futurum Indicatiuum ero eris erit & erit. dual.erimus eritis erunt.plural.erimus eritis erunt. Optatiuum singu.sim sis sit.dua.simus sitis sint. plu. simus sitis sint.Infinitiuum fore.

DE PARTICIPIO.

PArticipium diuidendum quidem ut uerbum, flectendum uero ut nomen: atque illud accipiendum totum, quod partim nominis, partim uerbi sit particeps. Eadem enim accidentia habet & cum nomine & cum uerbo. Id autem consideretur in his.

Actiua. Præsens.

Verbero.præt.imper.abam. masculinum hic uerberans. fœm.hæc uerberans.neut.hoc berans. Fut.1. uerberabo.uerberaturus tura turum.Inde.1.uerberaui.qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.præt.perfe.& plusquam.uerberaui.qui auit, quæ auit, quod auit.Inde.2.berauì. q auit, quæ auit, quod auit.Fut.2.uerberabo. uerberaturus ratura rum.

Media. Præsens.

Verbero.hic uerberãs, uel qui rat, hæc berans, hoc berãs. Futu.1.uerberabo, aturus tura turum.Indef.1.uerberaui.qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.Præt.perfe.uerberaui, qui rauit, quæ rauit.quod rauit.Inde. 2. uerberaui. q uerberauit, quæ rauit, quod rauit.Fut.2.uerberabo.uerberaturus uerberatura uerberaturum.

Passiua. Præsens.

Vapulo.hic uapulans, hæc uapulans, hoc uapulans. Præteritum perfectum uapulaui.uerberatus uerberata uerberatum.Indefinitum.pri.uapulaui uerberatus uerberata uerberatum.Futu.pri.uerberabor. uerberandus uerberanda uerberandum. Indefinitum secundũ. uapulaui uerberatus rata ratum.

τὸ ὑποτακτ. ἐὰν ὦ ἐὰν ᾖς ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον ἐὰν ἦτον. ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι. μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται, τὸ εὐκτικὸν, ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο. τὸ ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα. κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον. ταυτὰ γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τύπτω ὁ παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ ἀρσενικὸν, ὁ τύπτων. τὸ θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα. τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλλων α. τύψω, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. Ἀόρ. α. ἔτυψα, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Παρακείμενος σὺν ὑπερσ. τέτυφα, ὁ τετυφώς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός, Ἀορ. β. ἔτυπον, ὁ τυπών, ἡ τυποῦσα. τὸ τυπόν, Μέλλων β. τυπῶ, ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν. ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. Μέλλων α. τύψομαι. ὁ τυψόμενος. ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον. Ἀόρ. α. ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον. παρακείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπώς. ἡ τετυπυῖα. τὸ τετυπός. Ἀόρ. β, ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμενον. Μέλλων β, τυποῦμαι. ὁ τυπούμενος. ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον. ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον. παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμμένη. τὸ τετυμμένον. Ἀόρ. α. ἐτύφθην. ὁ τυφθείς. ἡ τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν. Μέλλ. α. τυφθήσομαι. ὁ τυφθησόμενος. ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον. Ἀόρ. β, ἐτύπην. ὁ τυπείς. ἡ τυπεῖσα.

τὸ τυπέν

ratum.Futurum.2.uerberabor,uerberandus uerberanda uerberandum,Post paulo futu.uerberabor.uerberandus uerbe-randa randum.

Actiua.præsens.

Participia à uerbis in μι Pono ponebam.hic ponens,hæc nens,hoc nens.Inde.2.posui.positus ta tum.Præsens sto stabam.hic stans,hæc stans,hoc stans.Indefi.2.steti. qui stetit, quæ stetit, quod stetit. Præsens do dabam.hic dans hæc dans,hoc dans. Indefinitum 2. dedi. qui dedit.quæ dedit,quod dedit.Præsens iungo iungebam.hic iungens,hæc ens,hoc ens.Præsens sum eram,hic ens,hæc ens hoc ens.Futu.ero.futurus ra,rum. Declinantur autem fœminina quidem iuxta secundam nominis inflexionem,masculina uerò & neutra actiua quidem secundum quintam, passiua uerò iuxta tertiam, exceptis indefinitis, & ipsis quintæ existentibus.media uerò ad tertiam & ipsa referuntur, demptis quæ sunt præteriti perfecti. nempe & hæc ad quintam pertinent.

De generibus & declinatione participiorum.

DE PRONOMINE.

PRonomen autem aliud primitiuum,aliud possessiuum,aliud demonstratiuum.aliud relatiuum,aliud compositum.Habet autem & genera & numeros, casus & personas,accidentia. Primitiua igitur tria, ego tu sui uel ille.Declinationes autem horum positiuè sunt hæ.S. Rectus ego,genitiuus mei,datiuus mihi,accusatiuus me.Dua. Rectus & accusatiuus nos,genitiuus & datiuus nostrum & nobis.Plu.Rectus nos,genitiuus nostrum,datiuus nobis,accusatiuus nos.S.tu tui tibi te.Dua.uos uestrum.Plu.uos uestrum uobis uos.S.suus sui sibi se.Dua.se sui.Plu.sui sui sibi se.

De possessiuis. Possessiua uerò à primitiuis deducta octo, meus tuus suus noster uester noster uester suus. Quorum sanè singula per tria genera uariantur, meus mea meum,

nostr

τὸ τυπέν. μέλλων β, τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος. ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μετ᾿ ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυψομένη. τὸ τετυψόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τίθημι ἐτίθην. ὁ τιθείς. ἡ τιθεῖσα. τὸ τιθέν. Αόριστος β, ἔθην, ὁ θείς. ἡ θεῖσα. τὸ θέν. Ενεστώς, ἵστημι ἵστην. ὁ ἱστάς. ἡ ἱστᾶσα. τὸ ἱστάν. Αόρ. β. ἔστην. ὁ στάς, ἡ στᾶσα. τὸ στάν. Ενεστώς, δίδωμι ἐδίδων. ὁ διδούς. ἡ διδοῦσα. τὸ διδόν. Αορ. β. ἔδων. ὁ δούς. ἡ δοῦσα. τὸ δόν. Ενεσ. ζεύγνυμι ἐζεύγνυν. ὁ ζευγνύς. ἡ ζευγνῦσα. τὸ ζευγνύν. Ενεσ. εἰμὶ ἦν. ὁ ὤν. ἡ οὖσα. τὸ ὄν. Μέλλων, ἔσομαι. ὁ ἐσόμενος. ἡ ἐσομένη. τὸ ἐσόμενον. Κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ὀνομάτων κλίσιν. τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δ᾿ ἡ ὑπ᾿ αὐτῶν ὄντων. τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην ὑπ᾿ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου τῆς πέμπτης δ᾿ ἢ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Αντωνυμία δέ, ἡ μὲν πρωτότυπος. ἡ δὲ κτητική. ἡ δὲ δεικτική. ἡ δὲ ἀναφορική. ἡ δὲ σύνθετος. ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμούς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα. Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς ἐγώ. σύ. ὅς. Κλίσις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. Ενικά. Η εὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενική, ἐμοῦ. ἡ δοτική, ἐμοί. ἡ αἰτιατική, ἐμέ. Δ. Η εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ νώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ νῷν. Πληθυντικά. Η. εὐθεῖα ἡμεῖς. ἡ γενικὴ ἡμῶν. ἡ δοτικὴ ἡμῖν. ἡ αἰτιατικὴ ἡμᾶς. Ε. σύ. σοῦ. σοί. σέ. Δ. σφώ. σφῷν. Π. ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Ε ὅς. οὗ. οἷ. ἕ. Δ. σφέ. σφίν. Π. σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ, ἐμός, σός, ἑός, νωΐτερος σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμός, ἐμή, ἐμόν

νωΐτερος

noster nostra nostrum. Hæc uerò quomodo declinanda sint, liquet.

Demonstratiua.

Demonstratiua autem duo triplici genere & ipsa dicta, ipse ipsa ipsum. ille illa illud. & declinantur ad hunc modum: S. hic huius huic hunc ô tu. D. hi hos horum his ô uos. Plu. hi horum his hos ô uos. Singularia. hæc huius huic hanc ô tu. D. hæ & has horum & his ô uos. P. hæ harum his has ô uos. Singularia. hoc huius huic hoc ô tu. Dua. hæc horum & his ô uos. P. hæc horũ his hæc ô uos. Ille illius. illa illius. illud illius. quẽadmodum & nominum declinationes.

Relatiua.

Relatiuum autem unum in triplici genere & ipsum dictum, ipse ipsa ipsum. Proprium uerò huius trium personarum significatio. Siquidem ipse pro ego, aut tu, aut ille accipitur.

Composita.

Composita tria nominatiuo carentia, meijpsius tuijpsius & suijpsius, quæ tribus generibus dicuntur. Quæ primæ & secundæ personæ hactenus declinãtur: meijpsius mihijpsi meipsum tuijpsius tibijpsi teipsum. Quæ uerò tertiæ, per omnes casus inflectuntur. Atque hæc sanè non solùm compositè sed & disiunctim declinantur in pluralibus, ut suimet & suijpsorum, sibimet & sibijpsis, semet & seipsos.

DE PRAEPOSITIONE.

PRæpositio alia quidẽ monosyllaba, alia dissyllaba. Accidentia autem habet ultimam acui si recipit tonum: & tenuari exceptis ab u incipientibus: & penulti. corripi demptis duabus. Consideretur in his. in, in, ex, cum, ad, ante, per, iuxta, per, cum, apud, contra, in, de, circum, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

Aduerbium

νωΐτερος νωϊτέρα νωΐτερον. ἡ δὲ κλιθήσεται δῆλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δεικτικαὶ δὲ δύο τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος αὕτη τοῦτο. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο. καὶ κλινόμεναι ὧδε. Ἑνικά. οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦτον. ὦ οὗτος. Δ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Π. οὗτοι. τούτων. τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. Ἑνικά. Αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. Δ. ταύτα. ταύταιν. ὦ ταύτα. Π. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. Ε. τοῦτο τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. Δ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. Π. ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος ἐκείνου, ἐκείνη ἐκείνης, ἐκεῖνο ἐκείνου. ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Ἀναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὐτὴ λεγομένη. αὐτός. αὐτή αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ σαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ, λεγόμεναι τριγενῶς. ὧν αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι. ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν. σαυτοῦ σαυτῷ σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ᾽ ὅλον. αἱ δὲ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτούς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡῚ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. παρεπόμενα δὲ ἔχει τὸ ὀξύνεσθαι, εἰ ἐπιδέχεται τόνον. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν πλὴν δυοῖν. θεωρείσθω δὲ ἐν τούτοις. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπίρρημα

ADuerbium aliud quidem temporis, ut nunc, tunc, aliquando, iam, nuper, rursum, eousque, donec, cum, postea, deinde, hodie, cras, heri, olim, semper. Aliud uerò loci, ut sursum, deorsum, foras, intrò, procul, prope, contrà, humi, ubi, unde, ultrà, longe. Aliud qualitatis, ut bene, pulchre, libenter, sapienter. quæ & mediocritatis esse dicuntur. canine, dense, gregatim. Aliud quantitatis, ut semel, bis, ter, sæpenumero, rarenter. Aliud congregandi, ut simul, pariter, collectim, uniuersim. Aliud separationis, ut seorsim, separatim, semotim. Aliud exceptionis, ut præter. Aliud ordinis, ut deinde, deinceps, protinus, mox, repente, continuo, illico. Aliud similitudinis, ut, ut, ueluti, quemadmodum, sicut. Aliud digressionis, ut itaque. Aliud comparationis, ut magis, minus. Aliud uehementiæ, ut nimis, nimium, maxime, admodum, ualde Aliud remissionis, ut sensim, paulatim, uix. Aliud confirmandi, ut uidelicet, profecto, omnino, reuera, certe. Aliud adiurandi, ut per, per. Aliud affirmandi, ut næ. Aliud abiurandi, ut per. Aliud negandi, ut non, nequaquam, minime. Aliud prohibendi, ut nullatenus, ne. Aliud coniecturæ, ut forsan, forsitan, forte. Aliud interrogandi, ut unde, quo, ubi, quando, quomodo. Aliud demonstrandi, ut ecce, en, hic, illic, hic. Aliud uocandi, ut o. Aliud explicandi, ut uidelicet, uelut, hoc est, siue. Aliud positiuum, ut legendum est, scribendum est. Aliud optandi, ut utinam, o si. Aliud exclamandi, ut ha, iu, hei, heu, Aliud admirandi, ut o, heu. Aliud stuporis, ut o, hercules. Aliud diuinitatis, ueluti ouoe, euan. Habet accidentia, speciem & figuram. Nam aliud est primitiuũ, ut nunc. aliud deriuatiuum, ut aliunde. & aliud simplex, ut olim. aliud compositum, ut iamolim.

DE CONIVNCTIONE.

Ἐπίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν. οἷον νῦν. τότε. ποτέ. ἤδη. ἄρτι. αὖθις. τέως. ἕως. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. πάλαι. ἀεί. τὸ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. πόρρω. ἐγγύς. ἐναντίως. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. τὸ δὲ ποιότητος. οἷον εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδόν. βοτρυδόν. ἀγεληδόν. τὸ δὲ ποσότητος. οἷον ἅπαξ. δίς. τρίς. πολλάκις. ὀλιγάκις. τὸ δὲ ἀθροίσεως. οἷον ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. ἀθρόως. τὸ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ. χωρίς. δίχη. τὸ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον πλήν. τὸ δὲ τάξεως. οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς. εὐθύς. εὐθέως. ἐξαίφνης. αὐτίκα. παραχρῆμα. τὸ δὲ ὁμοιώσεως. οἷον ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. τὸ δὲ ἀποστάσεως, οἷον ὥστε. τὸ δὲ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον. ἧττον. τὸ δὲ ἐπιτάσεως, οἷον λίαν. ἄγαν. μάλιστα. πάνυ. σφόδρα. τὸ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἡσυχῆ μόγις. τὸ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἦ. τὸ δὲ κατωμόσεως. οἷον νή. ναί. τὸ δὲ καταφάσεως. οἷον ναί. τὸ δὲ ἀπωμόσεως. οἷον μά. τὸ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὔ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως. οἷον μηδαμῶς, μή. τὸ δὲ εἰκασμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν. τὸ δὲ ἐρωτήσεως. οἷον πόθεν. ποῖ. ποῦ. πηνίκα. πῶς. τὸ δὲ δείξεως. οἷον ἰδού. ἠνί. ὡδί. ἐκεῖ. ἐνθάδε. τὸ δὲ κλήσεως, οἷον ὦ. τὸ δὲ διασαφήσεως. οἷον ἤγουν. οἷον. τουτέστιν ἤτουν. τὸ δὲ θέσεως. οἷον ἀναγνωστέον. γραπτέον. τὸ δὲ εὐχῆς. οἷον εἴθε. ὄφελον. τὸ δὲ σχετλιασμοῦ. οἷον, ἆ. ὤ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. τὸ δὲ θαυμασμοῦ. οἷον ἰῶ. φεῦ. τὸ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον, ἆ. ἡράκλεις. τὸ δὲ θειασμοῦ. οἷον εὐοῖ, εὐάν. Ἔχει δὲ παρεπόμενα, εἶδος καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον. οἷον ἑτέρωθεν. καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν. οἷον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον. οἷον πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος

Coniūctio uerò alia copulatiua, ut quidē autē que & sed cæterum ast. Alia disiunctiua, ut aut siue. Alia continuatiua, ut si siquidem siquidem. Alia subcōtinuatiua, ut quādo quādoquidem. Alia causalis, ut quoniam enim quia quapropter. Alia dubitādi, ut an deinde utrum nū. Alia ratiocināndi, ut atqui certè uerùm itaque proinde ergo igitur. Alia expletiua, quemadmodū iam licet sanè certè quidē igitur quidem. Alia potentialis, ut si. Alia discernendi, siue adijciēdi, ut aut. Alia diminutiua, uelut quidem sanè. Alia contrarietatis, ut attamem tamen licet. Habet autem accidens figuram, nam alia est simplex, ut quando. alia composita, quandoquidē. De octo igitur orationis partibus hic finiatur liber primus.

FINIS PRIMI.

Σύνδεσμος δέ, ὁ μὲν συμπλεκτικός. οἷον μέν. δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἀτάρ. αὐτάρ. ὁ δέ, διαζευκτικός. οἷον. ἤ. ἤτοι. ἠέ. ὁ δὲ συναπτικός. οἷον. εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ. ὁ δέ, παρασυναπτικός. οἷον, ἐπεί. ἐπειδή. ὁ δέ, αἰτιολογικός. οἷον. ἵνα. γέ. ὅπως. γάρ. ὅτι. διότι. ὁ δέ, ἀπορηματικός. οἷον, ἆρα. εἶτα. μῶν. μή. ὁ δέ, συλλογιστικός. οἷον, ἀλλά. ἀλλαμήν. οὐκοῦν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. ὁ δέ, παραπληρωματικός. οἷον, δή. ποῦ. τοί. δῆτα. πέρ. πῶ. μήν. οὖν. γέ. ὁ δέ, δυνητικός. οἷον ἄν. ὁ δέ, διακριτικός, εἴτ' οὖν ἐπιλεκτικός. οἷον ἤ. ὁ δέ, ἐλαττωτικός. οἷον, πέρ. γοῦν. γέ. ὁ δέ, ἐναντιωματικός. οἷον, ὅμως, καίτοι. καίπερ. Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον, ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος. οἷον ἐπειδή. περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν ταύτῃ διωρίσθω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

THEODORI GAZAE INSTITVTIONIS grammaticæ liber ſecundus: ſimul cum interpretatione Latina, quæ tenuioribus ad Græca adſpirantibus, præceptoris munus obire poſſit.

Vænit Pariſijs apud Chriſtianum VVechel, uia ad diuum Iacobum, ſub ſcuto Baſileenſi.

1529

THEODORI GRAMMATICAE INSTITVTIONIS LIBER SECVNDVS.

SVB HAEC *autem rursum à primordijs exorsi, dicamus de ijsdem, ceu quosdam locos dictorum ponentes, ac nonnulla singulisquibusque adijcientes præter ea, quæ dicta sunt. Vocalium igitur, aliæ quidem ut α η ε ο ω præpositiuæ. aliæ ut ι υ, subiunctiuæ. Sic nanque inter se connexæ, constituunt diphthongos, quanquam & υ præpositiua est, ut in filius harpyia musca. Siquidem diphthongi hæ quoque ῃ ῳ ηυ ᾳ η impropriè. Ceterũ ωυ ionica. Deinde inter uocales, α ε ο sunt mutabiles. Mutantur enim in præteritis, α quidẽ & ε in η. infirmor infirmabar. uolo uolebam. ο uerò in ω. debeo debebã. uerùm η ι υ ω immutabiles, quippe quæ non mutantur. Nam dux sum facit dux eram. aucupor aucupabar. uiolo uiolabam. iuuo iuuabam. Vertitur itaque ε in η ubique, exceptis uerbis quatuordecim in quibus ι assumit. Consonantium autem ζ ξ ψ duplices è consonantibus duabus constant, ζ ex σ & δ, ξ uerò ex κ & σ. ψ ex π & σ. Cæterùm λ μ ν ρ immutabiles, neque enim in uerborum formationibus mutantur, neque in nominum inflexionibus. cano canam. tribuo tribuam. iudico iudicabo. semino seminabo. nestor nestoris. græcus græci. Porrò tenues, aspiratæ & mediæ hoc habent modo, ut β media inter π & φ esse in sono uideatur. γ autem media inter κ & χ. δ uerò media inter τ & θ.*

De

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Β.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγομεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες, καὶ πλείω ἅττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά. Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μὲν, α.η.ε.ο.ω. προτακτικά. τὰ δὲ ι.υ. ὑποτακτικά. οὕτω γάρ τοι συμπλεκόμενα συνιστῶσι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν, ὡς ἐν τῷ υἱός. ἅρπυια. μυῖα. δίφθογγοι γὰρ, καὶ αι.η.ω.υι.α.η. καταχρηστικῶς. ἡ δὲ ωυ ἰώνων. Ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, α.ε.ο. μεταβολικά. Μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η. ἀθενῶ, ἠθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. τὸ δὲ ο εἰς ω. ὀφείλω, ὤφειλον. τὰ δὲ η.ι.υ.ω. ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω γὰρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε πανταχοῦ. πλὴν τῶν τεσσάρων ἢ δέκα τινῶν. ἐφ' ὧν τὸ ι προσλαμβάνει. τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ.ξ.ψ. διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν συγκεῖται. τὸ μὲν ζ, ἐκ τοῦ σ καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π καὶ σ. τὰ δὲ λ.μ.ν.ρ. ἀμετάβολα. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει. οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων, ψάλλω. ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. Νέστωρ, Νέστορος. ἕλλην, ἕλληνος. τὰ δὲ ψιλὰ, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτω πως ἔχει. ὥς τε τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π καὶ φ εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ γ μέσον τοῦ κ καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

De syllaba.

Syllaba uerò alia quidem longa, alia breuis, alia cõmunis. longarũ alia quidẽ natura, heros, alia positione, simplex. Cõstituit sanè dictionem syllaba, cum complexio aliqua literarum & ipsa sit. orationem autem dictio. Oratio uerò nunc intensa est, nunc remissa, idq; ijs qui uocãtur accentus assequitur.

De accentu.

Cæterùm inter accentus, acutus quidẽ & grauis & arcũflexus, toni sunt. Asper uerò ac tenuis, spiritus. Apostrophus, & hyphen, & diastole, passiones. Loca acuti sunt ultĩa, unde acuta dictio appellatur, ut bonus. penultima, unde penacuta aut grauis, ut sermo. antepenul. unde antepenacuta, ut iustus. Grauis autẽ sedes, syllabæ omnes, quæ unisonè proferũtur, quãobrem & syllabicus nominatur accentus. Ponitur autem solùm in his quæ ultimam acuunt, cum consequentia uocis pronunciamus æquabili, ut qui prïapi adstant. Circũflexi uerò locus, ultima, unde anflexa uox dicitur, ut fido. & penultima, unde & penanflexa, ut fio. Porrò asperi, & tenuis initiales uocales, ut homo, Homerus, & inter consonantes ρ, uerbum. Apostrophi uerò, ubi quid eliditur ut uidelicet hic. Hyphen autẽ, infra ea quæ ex duobus aut pluribus componuntur, ut quæ omnibus curæ est. Diastoles uerò sub compositis, in quibus dirimendis aliqua oportet inducere, ut quod.

Loci acuti. *Loci grauis.* *Circunflexi.* *Spirituum loci.* *Loci παθῶν*

DE ORATIONIS PARTIBVS.

De nomine.

CAeterùm inter orationis partes nomen quidẽ præster ea quæ prius dicta sunt, & gentile aliquod est, ut phryx. & indefinitũ qualis, & cõprehensiuũ, ut. populus. & distributiuũ, ut alter uterq; unusquisq; alius. & cõtẽtiuũ, ut uinctũ. & factitiũ, ut fluctus. & ordinale, ut primus, secũdus. & ad aliqd, pater. & tãq̃ ad aliqd, nox, mors.

Iam &

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβῆς δὲ τὸ μέντοι μακρόν. τὸ δὲ βραχύ. τὸ δὲ κοινόν. καί τοι μακρᾶς τὸ μὲν φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει, ἁπλοῦς. Συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν, ἡ συλλαβή. ἐπιπλοκὴ δ᾽ ἥτις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα. τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις. Λόγος δὲ τῇ μὲν ἐπιτεινόμενος, τῇ δὲ ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΙΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα, ἡ δὲ βαρεῖα, καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ψιλή, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος καὶ ἡ ὑφέν, καὶ ἡ διαστολή, πάθη. Τόποι τῆς μὲν ὀξείας ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα· ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος. τῆς δὲ βαρείας τόποι, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ. οἷον τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα. τῆς δὲ περισπωμένης τόποι, ἡ λήγουσα. ὅθεν τὸ περισπώμενον, νοῶ, καὶ παραλήγουσα· ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, νοῦμαι. τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα. ἄνθρωπος. ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων τὸ ρ. ῥῆμα. τῆς δὲ ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος ἄρ᾽ οὗτος. τῆς δὲ ὑφέν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον πασιμέλουσα. τῆς δὲ διαστολῆς, ὑφ᾽ ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ,τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ πρῶτα τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ ἐθνικόν τι ἐστίν. οἷον φρύξ. καὶ ἀόριστον ὁποῖόστις. καὶ περιληπτικὸν δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον. ἕτερον, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν, ἀμπελών. καὶ πεποιημένον, φλοῖσβος. καὶ τακτικόν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ, δάκτυλος.

De proprijs Idem & propria semper unius sunt ge. nempe aut masculini,
De appellatiuis. aut fœ.ut Homerus, Calliope. Appellatiuorum autem quæcunque significant animalia, communis gen. plerunq; sunt, nõnulla etiam epicœna.
De adiectiuis. Quæ uerò propriè adiectiua, tri genera omnia, hic, hæc, hoc sapiens. Cæterùm ancipitia, & modò pro adiectiuis usurpata, modò pro appellatiuis, ut beneficus, & ciuis, & rex, & id genus alia, duorum sunt gen. Huiusmodi
Inflexio adiectiuorum. autem & columba, & lepus. Desinentia igitur in ος purum simplicia trium generũ, in α fœmininum formant, iustus, iusta. Consimiliter uerò & ea quæ ρ in syllaba habent ultima. floridus florida. Cæterùm felix & his similia, Ionica. In ος uerò non purum desinentia in η fœmin. habent figuratum, ut
Interrogatiua. desertus, deserta. hic prudens. hæc prudens. Porrò interrogatiua siue percontatiua trium generũ & ipsa sunt. quis, quid, qualis, quale, nec uocatiuum habent. Sumuntur autem aut iuxta substantiam, ut quis, aut iuxta qualitatem, ut qualis. aut iuxta quãtitatem ut quantum & quantum, & quotum &
Indefinita. utrum. aut secundum locum, ut cuiâs. Similiter autem & indefinita trium generum sunt, & singula à singulis interrogatiuorũ formantur appositione ο, quális, qualis, uter, uter. Triũ
Relatiua. gene. & relatiua, & aut secundum qualitatem, aut secundum quantitatem sumpta, talis, qualis, tantum, quantum, tantum,
Collectiua. quantum. Cæterùm comprehensiua siue collectiua unius sunt
Distributiua ge. populus, multitudo. Sanè distributiua trium sunt ge. alter altera alterum. alius alia aliud. Quadrifariam autem partiuntur. Aut enim unũ è duobus, ut alterũ. aut duo singulatim, ut utrunq;. aut unũ è pluribus, ut aliud. aut multa singulatim, ut
Ordinalia & materialia. unũquodq;. Triũ gen. sunt & ordinalia, primus prima primum, sicut & materialia, Lapideus lapidea lapideũ. Hæc autem & ab ijs quæ similium sunt partium figurantur. Nam lignum & os & caro similium sunt partium, unde & ligneũ,

&

τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστί. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. Τῶν δὲ προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐστίν. ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα. τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα τριγενῆ πάντα. σοφὸς, σοφὴ, σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά, οἷον ὁ εὐεργέτης καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστίν. τοιοῦτο δὲ καὶ ὁ τρήρων καὶ πτώξ, τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρόν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει. δίκαιος, δικαία. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν. ἀνθηρὸς, ἀνθηρά. τὸ δὲ, ὀλβίη καὶ τὰ τοιαῦτα, ἰωνικά. τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον. οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος φρονίμη. τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτ' οὖν πευστικὰ τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν. τίς. τί. ποῖος. ποία. ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἷον, τὸ τίς, ἢ κατὰ ποιόν. οἷον ποῖος, ἢ κατὰ ποσόν. οἷον τὸ πόσον καὶ πηλίκον, καὶ πόσον, καὶ πότερον. ἢ κατὰ τόπον ποδαπός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστι, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο. ποῖος ὁποῖος. πότερος ὁπότερος. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιόν, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν λαμβανόμενα. τοιοῦτος οἷος. τηλικοῦτον. ἡλίκον. τόσον. ὅσον. τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτ' οὖν συστηματικά, μονογενῆ. δῆμος. πλῆθος. τὰ γε μὴν ἐπιμεριζόμενα τριγενῆ. ἕτερος ἑτέρα ἕτερον. ἄλλος ἄλλη ἄλλο. τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἕν, οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν, οἷον τὸ ἕκαστον. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. πρῶτος. πρώτη, πρῶτον, καὶ τὰ μετουσιαστικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταυτὶ δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σὰρξ τῶν ὁμοιομερῶν, ὅθεν τὸ ξύλινον

& osseum, & carneum. Ad eundem modum in cæteris. In duos autem potissimum fines diuiduntur. Aut enim νοπλuteum, aut in ωδ'ιε, luteum, terreum. Quanquam eorum quæ à metallis propria terminatio est in εορ & ουρ per synæresin, aureum, ferreum, æreum, argenteum, quibus & fictile respondet. In genere uerò nomini accidunt (ut prius dictum est) quinque, è quibus genus improprie & commune quoddam, & epicœnum erit. Nam masculino tantum subditum articulo, masculinum est. fœminino tantum, fœmininum. neutro autem neutrum. utrique nempe masculino & fœminino, cõmune. Porrò, quod alterutro articulo, utrũque ge. significat, epicœn. aquila hirundo. Species autem primitiua quidem ut omnis, deriuatiua uerò ut sapiens. Porrò deriuatiuæ septem species secundum quæ dicta sunt, è quibus comparatiui & superlatiui formationes sic habentur,

Epilogus.

Species.

Deriuatiuorũ diuisio.

Formationes comparatiuorum & superlatiuorum.

In ος desinentia adiectiua trium generum nomina, mutatione σ in τ, & assumptione ερος comparatiua fiunt, ut gloriosus gloriosior. Assumptione autem ατος superlatiua, gloriosus gloriosissimus, uetustus uetustissimus, præter pulcher & malus, & alia nonnulla. Nam pulchrior pulcherrimus, peior pessimus, melior optimus, melior potior, optimus, deterior minor inferior minor minimus, maior maxi. facilior facilimus. Quòd si desinens in ης positiuum, per εος inflectatur, ab ες neut. comparatiuum & superlatiuum fit mutatione & assumptione prius dicta. nobilis nobile, nobilior nobilissimus, hic & hæc uerax hoc uerax, racior, ß: mus. Sin in υς triũ generũ, clarũ quod à neutro ad eundem modũ fiunt, breuis breue, breuior breuissimus, præter iucundus, multus, uelox

καὶ ὀστέϊνον καὶ σάρκινον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον, ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες γεῶδες. τῶν γε μὴν ἐκ μετάλλων ἰδία κατάληξις εἰς εον ἢ ουν κατὰ συναίρεσιν. χρύσεον σιδήρεον χάλκεον ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν. καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος καταχρηστικῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἔσται. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκῷ μόνως, θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν. τὸ δὲ σὺν θατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετός χελιδών. Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον οἷον πᾶς. τὸ δὲ παράγωγον οἷον λόγιος. Παραγώγων δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα. ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ. καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά. ἔνδοξος ἐνδοξότατος. παλαιὸς παλαιότατος. πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν. καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων κάκιστος, βελτίων βέλτιστος, ἀμείνων κρείττων ἄριστος, χείρων ἐλάττων ἥσσων μείων ἐλάχιστος, μείζων μέγιστος. ῥάων, ῥᾷστος. Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται. εὐγενὴς εὐγενὲς εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς ἀληθὲς ἀληθέστερος. ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενές. δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχὺς βραχὺ βραχύτερος βραχύτατος. πλὴν τοῦ ἡδὺς. πολὺς.

ταχύς.

uelox. Nã ab his fiũt iocũdior ſſimus, & copioſior plurimus, & uelocior ciſſimus, etiam ſi & hæc adiectione τερος & τατος liceret formare præter multus. iucundior iucundiſſimus, uelocior uelociſſimus. Deſinẽtium in υς quædam ſimplex comparatiuum & ſuperlatiuum faciunt, quædam duplex. ſimplex quidem ut latus, latior enim & latiſſimus tantùm. Duplex uerò iucundus & dulcis & uelox. Nam hæc non ſolùm in τερος & τατος formantur, ſed in ωρ & in sos. dulcior dulciſſimus, ocyor ocyſſimus. Conſimiliter his & turpis & inimicus. Quòd ſi & breuior & celerior & pinguior non prætermittere oportet, erunt eo modo ſic & quæ triplicem formam præbeant. Siquidem à tardus & breuis, tardior aut breuior fit comparatiuum. & à uelox uelocior, & à pinguis pinguior. Porrò quæ aliter deſinunt, per ιστερος & ιστατος plerunque comparatiua & ſuperlatiua formant. ſobrius ſobrij, temperatior temperatiſſimus, uenuſtus uenuſti, uenuſtior uenuſtiſſimus. & abſque ι beneuolus beneuolentior beneuolentiſſimus. Non ſolùm autem à nominibus comparatiua fiunt, ſed à participijs quoque, ualentior. & inſuper à præpoſitionibus prior, & ſuperior, & ab aduerbijs, uicinior, lõginquior, ſublimior.

Formationes patronymicorum.

Patronymica autem formationes huiuſmodi. quæcunq; nomina in ος purum deſinunt, in αδης transformata, maſculinũ patro. faciunt. ſol, ſolis fi. quæcunque uerò in ος non purum, in ιδης. ſaturnus, ſaturni fi. quanquam quæ inflex. ſunt quintæ, à genitiuis formantur in ιδης, atque in his ſanè ſynæreſis fit, in quibus ι penultima eſt ſylla. & formatio alia in ωρ more Ionico. pelops pis Pelopides. peleus pelei, peleides & per ſynæreſin peleides, & pelion. Primæ autem in αδης faciũt. eneas eneades. Iphites Iphitiades.

De

ταχύς. ἡδίων ἥδιστος. καὶ πλείων πλεῖστος. καὶ ταχίων τάχιστος. εἰ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔστι τοῦ τερος καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος. ταχύτερος, ταχύτατος. τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται. τὰ δὲ διπλοῦν. ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρύς, εὐρύτερος καὶ εὐρύτατος μόνον. διπλοῦν δὲ τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς, καὶ ὠκύς. ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων καὶ ιστος. γλυκίων, γλύκιστος. ὠκίων, ὤκιστος. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς, καὶ ἐχθρός. εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἅττ᾽ ἂν τὸ διπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο.. ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδύς καὶ βραχύς, τὸ βράσσων συγκριτικὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ ταχύς, τὸ θάσσων, καὶ ἀπὸ τοῦ παχύς, τὸ πάσσων. τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα διὰ τοῦ εστερος, καὶ εστατος, ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται, ὧδε, σώφρων σώφρονος. σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος. χαριέστερος, χαριέστατος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐρρωμενέστερος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἐγγύτερος. πορρώτερος. ἀνώτερος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Πατρωνυμικῶν δὲ σχηματισμοὶ οὗτοι. ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ. ἥλιος ἡλιάδης: ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης. κρόνος, κρονίδης. τῆς γε μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης ἀπὸ τῆς γενικῆς ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης. ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται. ἐφ᾽ ὧν τὸ ε παραλήγει. καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων ἰώνων. πέλοψ πέλοπος πελοπίδης, πηλεὺς πηλέως πηλείδης, καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. τῆς δὲ πρώτης εἰς αδης. αἰνείας αἰνειάδης. ἰφίτης ἰφιτάδης.

ΠΕΡΙ

De fœmininorum patronymicorum formationibus.

Fœminina uerò patronymica à proprijs fiunt mascul. abiectione δ'ε, heliades helias. nestorides nestoris. & sunt masculina quidem declinationis primæ. fœminina uerò quintæ. Priamides priamidæ. priamis priamidis. Est autem aliud patronymiã genus improprie. masculinum quidem in δ'ιος ut hyrrhadius. fœmininum uerò in νη ut adrastine. Eetione. Atque ita trifariam fuerit, tum masculinum, tum fœmininum.

Formationes diminutiuorum.

Diminutiua uerò partim à proprijs, partim ab appellatiuis formantur, ueluti zenodorus zenodorulus. ab homo autem homuncio. At species quidem masculinorum, sex. In ωρ dissyllabicæ, Baccho, Bacchonaster. In ωρ penulti.ι. morio, stultus. In αξ ut rhodiolus rhodius. In ας zenodo. metrodorulus. In κος, homunculus. In λος nautulus, nauta. Fœminina uerò tres, in ωρ. hypsipylula hypsipyla. in ις famulula famula. in σκη. puellula puella. Neutrorum autem una in ορ. adolescentulus.

Formationes possessiuorum.

Possessiua item & à proprijs & ab appellatiuis deducuntur. Et in ειορ quidem à terminatis in ευς, neleus nelei neleum, sed non solum, nam ab homo humanum deducitur. In κος autem & in ωδ'ις à finitis in ος, ratio, rationalis, sed nõ solum. Nam & à rex regale, & ab imago imaginarium. Grammatici sanè est, nihil obstante quòd inusitata sint, tradere. ambas has species à singulis dictorum nominum deriuari. ut enim ab homo deducatur humanum & humanum, ita & ab homerus homericum & homericum, & ab aiax aiacis aiacinum & aiacium, & à Plato platonicũ & platonicũ.

Nonnulli

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη, ἠλιάδης ἠλιάς. νεστορίδης νεστορίς. καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κλίσεως πρώτης. τὰ δὲ θηλυκὰ πέμπτης. πριαμίδης, πριαμίδου. πριαμὶς, πριαμίδος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς, ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος. οἷον ὑρράδιος. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς νη. οἷον ἀδραστίνη καὶ ἠετιώνη. ὥστε τούτω τριχῶς ἂν εἴη, τό, τε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδωρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων διουλλάκως, βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλῆγον τῷ ι, μωρίων ὁ μωρός. εἰς αξ. ῥόδαξ ὁ ῥόδιος. εἰς ας ζηνᾶς, μητρᾶς. εἰς κος, ἀνθρωπίσκος. εἰς λος ναυτίλος, ὁ ναύτης. τῶν δὲ θηλυκῶν τρία, εἰς ων. ὕψων ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα. εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς. τῶν δὲ οὐδετέρων ἓν εἰς ον, μειρακύλλιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται. καὶ εἰς ειον μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεὺς νηλέως, νήλειον, ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος. λόγος, λογικός, ἀλλ' οὐ μόνον, βασιλεὺς γὰρ βασιλικόν. καὶ δεκέλφα, δεκελφικόν. γραμματικοῦ δὲ κἀνταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον δέοι. ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων προάγεσθαι ἂν ὀνομάτων. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος ἀνθρωπικὸν καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν καὶ αἰάντειον, καὶ ἀπὸ πλάτωνος πλατωνικὸν καὶ πλατώνειον.

ἔνιοι

Nonnulli uerò & denominatiuè à loco dicta possessiua, domesticatiua uocant, ut cœlestis & marinus, & horum similia. Itaque sumentur sic possessiua tripliciter, aut domesticè, cœleste. aut consignificatiue, grammaticum. aut materialiter, lapideum.

Formationes denominatiui.

Denominatiui autem tot loci formatiui, quot & species sunt nominis. At licuerit à singulis nominibus deducere. Masculinum quidem in ωρ unius generis. amicus philo. Fœ. uerò in της unius generis, amicitia. Neu. denique in ιορ, & generaliter in ορ trium generum, amicitiale. quanuis non eodẽ modo sint trium generum, sed pro uarijs formis syll. ultimæ ac penultimæ. humanum igitur & humanum & humanum, & luteum & floridum, & generaliter secundum traditam formationẽ specierum nominis. Videndum autem est, an capax trium generum sit species, neque enim omnia in ορ neutra trium sunt generum. animalculum nanq; & adolescentulus & lebetulus, atque in totum diminutiua unius sunt generis. Considerandũ autem & reliquas denominatiuorum formationes secundum differentiam specierum, ut in diminutiuo quidem lapillus. homunculus metrodorulus. in patronymico in δης.

Formationes uerbalium.

Verbalia uerò ut in genere loquar, deducuntur à passiuo præterito perfecto, uel à prima persona uel secunda uel tertia. Ac multa quidem uerbalium à prima, ut factus sum, opus. consideratus sum, consideratio. Fœminina uerò in ις à secunda, solutus es, solutio. Quæ uerò in σος trium gene. à tertia, auditus est, audibilis. Insuper & in κτιορ appellatiua, potatus est, poculum. Iam uerò & figura præter prius dicta, aliqua decomposita erit, ut quæ à composita deducatur, philippus philippides.

Ad quæ

ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα κτητικά, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν. οἷον τὸ οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια. ὥστε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τριχῶς. ἢ γὰρ οἰκειωματικῶς, οὐράνιον. ἢ συγκεφαντικῶς. γραμματικόν. ἢ μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρωνύμου δὲ τύποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη ἂν ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές. φίλος φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενές. φιλότης. οὐδέτερον δὲ εἰς ιον. καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές. φίλιον, φιλικόν. οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγενές, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε καὶ παραληκτικά. ἀνθρωπικὸν γοῦν καὶ ἀνθρώπειον καὶ ἀνθρωπῶδες. καὶ πήλινον, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ. ζωΰφιον γοῦν καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μονογενῆ. θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ λίθαξ. ἀνθρωπίσκος. μητρὰς. ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν. ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὴ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι ποίημα. λελόγισμαι λογισμός. τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. τὰ δὲ εἰς τος τριγενῆ ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκουσται, ἀκουστός. καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον προσηγορικά. πέποται, ποτήριον. σχῆμα δὲ ἂν παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καί τι παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. φίλιππος, φιλιππίδης.

Ad quas declinationes nomina quæq; referantur. Cum nomen in quinque diuidatur inflexiones, ut dictũ est, quomodo referatur ad unamquanq;, & communiter, & peculiariter uidebitur sic. *Quæ ad primam pertineant.*

Igitur quæ in ας desinunt purum, supra duas syl. simplicia barytona, referuntur ad primam, æneas. Præterea in ης barytona simp. unius gen. spondaica, hoc est, quæcunq; penultimam habent longam, Chryses. quanquam & non sim. eódem pertinent. nisi à neu. in ος compo. sint. exactor tribut. uictor in olympijs. Præterea quæ in δης formata sunt, siue patronymica, siue propria. priamides priamidæ. palamides palamidæ. Præter ea quæ à neu. in δος componuntur. Cæterum hyperides, & Aristides & alia nonnulla, patronymicorum formam sequuntur. Præterea in της per iambum desinentia, hoc est, quibus penultima est breuis, ut dominus domini, excepto Crates, nam Cratetis facit.

Quæ secundæ.

Porrò in α uel in η desinẽtia, maia, honor, ad secũdã ptinẽt.

Quæ tertiæ.

In ος masculina & fœminina, & in ον neutra, ad tertiã pertinent. deus, uia, bonum.

Quæ quartæ.

Quæ uerò in ως desinunt mas. & fœ. attico more, & in ων neut. ad quartam pertinent. Ablatione enim finali consonãtis declinantur. menelaus menelai. ferax feracis. Referri etiam ad hanc possunt, & quæ declinantur doricè ablatione σ. lapis lapidis. podes podis. Thomas thomæ.

Quæ sint quintæ.

Quæcunque uerò aliam ab his quæ dicta sunt formam habent masc. & fœminina & neutra, ad quintam pertinent. Nam genitiuum omnia habent in ος, differenter tamen, quatenus

ἐφ᾽ ἃς τῶν κλίσεων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων ἀνάγεται. εἰς πέντε δὲ τοὔνομα τῶν μεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ᾽ ἂν ἐφ᾽ ἑκάστης, καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῖτο ἂν ὧδε·

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἁπλᾶ, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην. αἰνείας. ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά. τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακράν. χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δὲ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος συγκέηται. τελώνης. ὀλυμπιονίκης. ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικὰ, εἴτε κύρια, πριαμίδης πριαμίδου. παλαμήδης παλαμήδου. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς δος οὐδετέρων συνθέτων. τὸ δὲ ὑπερείδης, καὶ ἀριστείδης, καὶ ἕτερ᾽ ἄττα τοῖς παρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. εἶτα τὰ εἰς της ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα, οἷον δεσπότης, δεσπότου. πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γάρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκὰ, μαῖα, τιμή, ἐπὶ τὴν δευτέραν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην. θεός. ὁδός. ἀγαθόν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς. καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην. ἀφαιρέσει δὲ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. μενέλεως μενέλεω. εὔγεων εὔγεω. ἀνάγοιτο δ᾽ ἄν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ λάας, λάα. ποδῆς, ποδῆ. θωμᾶς, θωμᾶ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην. τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέντοι.

quatenus desinunt alia in ος purum, alia non, sed addita con
sonãte, siue tenui, siue adspirata, siue immutabili, siue media.
Vocales igitur, in quas desinunt huiusmodi nomina sunt α ι υ
ω. Consonãtes uerò σ νς λς ξ ψ ρ ς. Ergo quæ ĩ α desinunt, nõ
α τος. contracta, per τ declinantur, gradus gradus, nisi si quid à ma
sculino deformatum est, hoc nanq; sic masculini inflexionem ha
bet unde oritur. magnũ magni, quia magnus magni. Exceptis
item literarum nominibus alpha, betha, indeclinabilia etenim.
ι τος. Quæ uerò in ι græca, per τ. mel mellis. Præterea quæ à mascu/
lino deformãtur, nam & hæc masculini inflexionem seruãt, à
quo deducuntur, quid cuius, quia quis cuius dicimus. gratum
grati, quia gratus grati. Porrò barbara per ος purum. sinapi
sinapis. Quæ uerò in υ per ος purum. genu genu. At quæ lon=
υ υος. gam penultimam habent, aut quæ trium sunt gene. conuerso
υ εος. υ in ε grex gis. suaue suauis. acutum ti. Cæterùm in ω per ος pu
ω οος. rum. latona næ. Rursum in σ desinentia partim per ος purũ
De in σ desinentibus. declinãtur, partim per τ tenue uel per θ adspiratum, partim
per δ medium. Desinentia ergo in ις per ος purum. uerũ ueri.
ις εος. Ad hæc & quæ in ευς aut in αυς, abiecta subiunctiua ipsa uo
ευς εος, αυς αος. cali, rex regis, nauis nauis. Item & quæ ĩ ους similiter, bos bo/
uis. exceptis pes pedis & deus dentis. Quæ ex contractione ta
ους οος. men sunt, ad tertiam referuntur, mens tis ti. Est tamen incon=
Exceptiones tractè declinare & hæc, mens mentis. Adiungantur autem his
& in ους desinentia per synæresin, ouis enim ouis facit, & ta=
bes tabis. præterea in ος neu. robur oris. lumen inis. & quæcũ
ος εος. que ab his composita sunt in ης, demosthenes enis. ac genera=
liter quæ in ης desinunt, habentia neutrum formatum in ες, ue
rus ueri. horum autem formam sequitur mars.

ως ώος. Præterea in ως mascu. longã penul. habẽtia. Minos mino/
is. heros herois, cõmuniter uidelicet. nã atticè quartæ fiunt in=
ως ωτος. flexionis, minos minois. Monosyllaba item in ως nõ contracta

lupus

ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρὸν. τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ σὺν ὄντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων α. ι. υ. ω. τῶν δὲ συμφώνων. σ. νς. λς. ξ. ψ. ν. ρ. καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, παρὰ τὸ κλίνεται, βῆμα βήματος. πλὴν εἴ τι ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον ἐστί. τὸ γὰρ τοιοῦτο τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσεως ἔχει, ὅθεν παρῴχηται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. ἔτι πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων ἄλφα. βῆτα. ἄκλιτα γάρ. τὰ δὲ εἰς ι ἑλληνικὰ μὲν ὄντα παρὰ τὸ τ. μέλι μέλιτος. πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσεως φυλάττει, ὅθεν παρῴχηται. τί τινός, ὅτι τίς τινός. εὔχαρι εὐχάριτος, ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. βάρβαρα δὲ, παρὰ τὸ ος καθαρῷ, σίναπι σινάπιος. τὰ δὲ εἰς υ, παρὰ τὸ ος καθαρῷ. γόνυ γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ βραχὺ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε. πῶϋ πώεος. ἡδὺ ἡδέος. ὀξὺ ὀξέος. τὰ δὲ εἰς ω παρὰ τὸ ος καθαρῷ. λητώ, λητόος. πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν παρὰ τὸ ος καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ παρὰ τὸ τ ψιλῷ, ἢ παρὰ τὸ θ δασεῖ, ἢ παρὰ τὸ δ μέσῳ. τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, παρὰ τὸ ος καθαρῷ. ἀληθὲς ἀληθέος. ἔτι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεὺς, βασιλέος. ναῦς νεός. ἔτι τὰ εἰς ους ὁμοίως. βοῦς βοός. πλὴν τοῦ ποὺς, ποδός. καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. ἐκ συναιρέσεώς γε μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν ἐντελῆ ἀνάγεται. νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς νοός. συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν, οἷς γὰρ ὄϊος καὶ φθοῖς, φθοιός. ἔτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα. σθένος σθένεος, φάος φάεος, καὶ ὅσα ἐκ τούτων συγκέκραται εἰς ης. δημοσθένης δημοσθένεος, καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθὴς ἀληθέος. τούτοις δὲ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης.

Barbarum uocat quicquid græcum non est.

ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως μίνωος. ἥρως ἥρωος, κοινῶς δηλονότι. ἀττικῶς γὰρ τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως μίνω. ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα ἀπαθῆ.

lupus pi. famulus li. Nam quæ ex contractione sunt per τ de=clinātur. lumen nis. ad quæ sanè referri potest auris, huiusau=ris. Ac rursum & in ως monosyllaba, quæ habēt δ uel θ uel τ per ος purum declinantur, ut famulus, lupus, tros. aliam ue rò aliquam habentia consonam. per τ, color. uir. Adiungatur his quæ dicta sunt, & lapis monosyllabum, nempe lapidis. Præ terea in ως fœ. oxytona. pudor doris. aurora auroræ. Nam quæ barytona sunt, ad quartam referūtur. Cos cos. aurora ræ.

ις ιος. Rursum in ις appellatiua barytona, quæ natura longam pen.

ις ιτος. non habent, serpens serpentis. iniuria riæ, præter gratia, puer.

υς υος. nam gratiæ dicitur & pueri. Ad hæc in υς penultimam acutā

υς υθος. habentia, botrus tri. præter galea galeæ. Quanquam horū nō=nulla mutata υ in ι declinantur. cubitus cubiti. securis curis. Cō/similiter & oxytona, quæ unius sunt gene. & longam υ ha=bentia. multitudo nis. caligo ginis. calamitas tis. familiaris ris. Cæterùm quæ trium sunt gene. conuersa υ in ι declinantur. iu cundus iucundi.

ας ατος. Rursum in ας neutra per τ inflectuntur. caro carnis. au=ris auris. Item desinentia in ας masculina barytona longam habentia ultimam, quæ sanè & ν ante τ assumunt. Aiax aia=cis calchas calchātis, præter ea quæ fœminina in αινα ex se ha

ας αντος. bent formata. siquidem niger nigri, quia nigra. Item quæ plu=res duabus habent syll. si à dissyllabo huiusmodi fuerint com=posita, sic declinantur. polydamas polydamantis. Congruunt uerò his nomina in ας desinentia acuta, & non pura, masculi na, ut lorum lori, omnis circunflexum similiter. omnis e=

ας εντος nim facit & ueniens ab hoc neutr. totum. Item quæ in ας purum desinunt, abiecta posteriore ipsa uocali. uenustus uenusti. Contingit sanè & quæ ab his formantur, desi=nentibus in ερ neutris declinari similiter. Nam ρ immu=tabilis est. uenustus uenustum uenusti. Excipiatur men=

sis

θὼς θωός. δμὼς δμωός. τὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως παρὰ τὸ τ κλίνεται. φῶς φωτός. ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροιτ' ἂν καὶ τὸ οὖς ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, παρὰ καθαρῷ κλίνεται. δμώς. θώς. τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, παρὰ τὸ τ. χρώς. φώς. συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον. λαὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα. αἰδώς, αἰδόος. ἠώς, ἠόος. βαρύτονα δὲ ὄντα ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κέως κέω. ἕως ἕω. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ βαρύτονα μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος, πλὴν τοῦ χάρις, παῖς. χάριτος γάρ τοι καὶ παιδός. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος. τούτων δὲ ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος. πέλεκυς, πελέκεος. ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ, ἢν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ. πληθύς, πληθύος. ἀχλύς, ἀχλύος. ὀϊζύς, ὀϊζύος. ὀαριστύς, ὀαριστύος. τριγενῆ δὲ ὄντα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. ἡδὺς ἡδέος.

Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, παρὰ τὸ τ κλίνεται. κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος. πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται. πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά. οἷον ἱμάς, ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως. παντὸς γάρ. καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρὸν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεις χαρίεντος, συμβαίνει δὲ ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις, εἰς ἓν οὐδετέροις κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον. χαρίεις, χάριεν, χαρίεντος. ἐξαιρείσθω τὰ

εσ ειος. *sis æolicum, quod mensis facit. Item in ους, contracta inconætractorum habent declinationem. placenta placentæ. placenta placentæ.*
ους οντος.
ης ητος. *Item in ης barytona iambica, hoc est quibus correpta est penultima, nec in ultima syllaba habent τ. Laches lachetis. Præterea in της fœminina iambica. amicitia amicitiæ. Rursum in ως oxytona, si plures una syllabas habent. sudor sudoris.*
ως ωτος. *Deinde in ως masculina barytona penulti. habentia breuem. risus risus. Præterea in αυς non contracta, ut conuiuium conuiuij. pasta pastæ. Nam puer pueri ex conractione est. Item in*
αυς αυτος.
αυς αυδος.
ας αδος. *ας oxytona. Pallas palladis. ternio ternionis. Arcas arcadis, præter caput, nempe capitis. Cæterùm propria in ις per δ declinantur, communiter. paris paridis. Similiter in ις fœminina longam habentia penulti. ira iræ. adolescentula adolescētulæ. Ad hæc in ις oxytona una terminatione. priamis midis. Item*
ις ιδος.
εις ειδος. *desinentia in εις non purum. clauis clauis. lignum obtentum. Præterea in υς fœminina oxytona, in breuem desinentia. chlamys chlamydis. Et quæ acuunt penulti. aduena nempe aduenæ.*
υς υδος.
ις ιθος. *Porrò que desinunt in ις appellatiua barytona per longam sipita, inflectuntur per θ. gallina gallinæ. Similiter quæ in υς. elmins elminthos. At quæ in λς abiectione σ quæ est immutabilis declinantur, sal salis. Quæ uerò in ξ, partim per κ tenue declinātur, partim per χ adspiratum, partim per γ medium.*
ινς ινθος.
λς λος.
αξ ακος. *Etenim barytona, ut in genere dicam, declinantur per κ. thorax thoracis. Præterea quæ habent uerbum in ζω uel in γω, nempe hæc per γ. rapax rapacis, quoniam rapio. αιαdα αιαdæ, quòd strido. tuba tubæ, quoniam originale habet tuba cano. lelex lelegis, quia dico. Excepto rex, quia regis fiat, ne conueniret cum nomine castor. Cæterùm oxytona per γ declinantur. stimulus stimuli. capra capræ. rupes rupis. Exceptis etiam tussis tussis. lepus leporis. Exceptis & quæ ante ξ consonantem habent diuersam à γ, ut caro, nam carnis fiat. Accuratius*
αξ αγος.
ιξ ιγως.
εξ εγος.
αξ ακτος.
ηξ ηγος.
ηξ ηχος.
ωξ ωκος.

quæ

μεὶς αἰολικόν. μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα, τῶν συντελῶν ἔχει τῆς κλίσεως. πλακόεις πλακόεντος, πλακοῦς πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα ἰαμβικά, τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα, μὴ ἔσχατον συλλαβοῦντα διὰ τ, λάχης λάχητος. Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἱδρὼς ἱδρῶτος. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ βαρύτονα βραχείᾳ παραλήγοντα. γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ. οἷον δαΐς, δαϊτός. ϛαὶς ϛαιτός. τὸ γὰρ παῖς, παιδός, ἐκ συναιρέσεως. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα. παλλάς, παλλάδος. τριάς, τριάδος. ἀρκάς, ἀρκάδος. πλὴν τοῦ κράς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις κύρια διὰ δ κλίνεται κοινῶς. πάρις, πάριδος. Ἔτι τὰ εἰς ις, θηλυκὰ μακροκατάληκτα. μῆνις μήνιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα μονοκατάληκτα. πριαμίς, πριαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά. κλεὶς, κλειδός. ἀντήρεις, ἀντήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα βραχυκατάληκτα. χλαμὺς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις, προσηγορικὰ βαρύτονα μακροκατάληκτα, τῷ θ, ὄρνις ὄρνιθος. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς ἕλμινς, ἕλμινθος. Τὰ γὰρ μὴν εἰς λς ἐκβολῇ τοῦ σ διὰ ὑπάρχοντα ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἅλς ἁλός. Τὰ δὲ εἰς ξ. τῇ μὲν διὰ κ ψιλῷ κλίνεται, τῇ δὲ διὰ χ δασεῖ, ἢ διὰ γ μέσῳ. βαρύτονα μὲν ὄντα ὡς τύπῳ εἰπεῖν, διὰ κ. θώραξ, θώρακος. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω. ταῦτα γὰρ διὰ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος. ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττιγος. ὅτι τεττίζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ λέλεγος, ὅτι λέγω. καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ. ἄνακτος γάρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ διὰ ἄνακος. Ὀξύτονα δὲ ὄντα, διὰ γ, βουπλὴξ, βουπλῆγος. αἴξ, αἰγός. ῥώξ ῥωγός. καὶ πλὴν τοῦ βήξ βηχός. πτώξ, πτωκός. καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων ἕτερόν τι τοῦ γ. οἷον σάρξ. σαρκὸς γάρ. ἀκριβέστερον δὲ,

quæ in αξ sunt, per κ declinantur. carbo carbonis. thrax
ιξ ικος. *thracis, præter rapax & rex. Et quæ in ιξ siquidem simplicia*
fuerint, per κ declinantur. formica formicæ. Contrà quæ com=
posita, per γ. stimulus stimuli. Cæterùm in ιξ, per κ. præter ci=
υξ υκος. *cada cicadæ & pilus, nam pili facit. Præterea in υξ natura lon=*
gam penulti. habentia, & quæcunque duabus consonis effe=
runtur, quarum altera ad primam coniugatio. pertineat, per
κ declina. huius cochlearis bebrycis retiaculi. Quæ uerò huius=
modi non sunt, inflectuntur per γ. canthus thi. Item in ωξ sim
plicia, præter rupes. In ωψ uerò per π inflectuntur pleraque.
ωψ ωπος. *cyclops cyclopis. arabs tamen arabis facit. chalybs chalybis.*
αψ αβος. *libs libis. uena uenæ. cinyps cinyphis. Porrò in κρ aut in ρ per*
υψ βος. *eandem inflectuntur immu. græcus græci. nestor nestoris. Ver*
ιω κνος. *titur autem in desinentibus in κρ barytonis idem κ in ε iuxta*
formam neutrorum. ut tener teneri. tenerum nanq; neut. Item
in penacutis quæ per μ inflectuntur. pastor pastoris. præter
mensis mensis. Quin quædam etiam quæ non habent μ. cer=
uix & mens, eodem modo declinantur, ceruicis mentis. Consi
militer & quæ in κς nõnulla mutant κ in ε, ut quæcunq; bary
ης ερος. *tona quæ longam habent penultimam. pier pieris. Item quæ in*
τκς. astrum. pater. mater. filia. Et quæ in θκς. æther. Cæterùm
que in ιρ mutata ρ in σ rectum terminant, unde biterminia no
ιμ ινος. *minantur, quanquam inflexionis manent eiusdem, nempe ut*
delphin delphinis dicimus, sic & delphis delphinis, sic & lit=
ις ινος. *tus littoris, & salamis salaminis. Atque id identidem in cæte=*
ris, His uerò & aliquis unius terminationis respondet. nam
alicuius. Porrò pecten biforme est, nam uelut in κς desinens,
communicat cum biterminis, ut uerò per ε declinatur, cum fi/
nitis in κρ. nimirum pectinis. In ωρ uerò terminata quædã etiã
ωμ ῶντος. *τ assumunt, ut circunflexa. xenophon xenophontis. præ=*
ter Neptunus, nam neptuni facit. Et quæ fœminina

in

τὰ εἰς αξ διὰ τοῦ κ. ἄνθραξ ἄνθρακος. θρᾶξ, θρακός. πλὴν τοῦ ἅρπαξ καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς κξ. ἁπλᾶ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ κ. μύρμηξ μύρμηκος. σύνθετα δὲ διὰ τοῦ γ. βουπλὴξ βουπλῆγος. καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, διὰ τοῦ κ, πλὴν τοῦ τέττιξ τέττιγος, καὶ τὸ θρίξ, τριχὸς γάρ. ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα. καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ κ. δοίδυκος. βέβρυκος. ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τὸ γ. ἄντυξ ἄντυγος. ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ. πλὴν τοῦ ῥώξ. τὰ δὲ εἰς ψ, διὰ τοῦ π κλίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. κύκλωψ, κύκλωπος. ἄραψ μέντοι, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, διὰ τοῦ αὐτοῦ κλίνεται ἀμεταβόλως, ἕλλην ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρυτόνων τὸ η καὶ αὐτὸ εἰς ε, πρὸς σχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην. τέρενος. τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ κλιτικόν, ποιμήν, ποιμένος, πλὴν τοῦ μήν. μηνός. καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικόν, αὐχὴν καὶ φρήν, οὕτω κλίνεται. αὐχένος, φρενός. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. πίηρ, πίερος, καὶ τὰ εἰς τηρ. ἀστήρ, πατήρ μήτηρ. θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ εὐθυληκτεῖται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασαι. τήν γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφίν, δελφῖνος. οὕτω καὶ δελφίς, δελφῖνος. ὥσπερ καὶ θίς, θινός. καὶ σαλαμίς, σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ. τινὸς γάρ. τὸ δὲ κτείς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις. ὡς δὲ διὰ τοῦ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην. κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περισπώμενα. ξενοφῶν, ξενοφῶντος, πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γάρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ

[margin:] θρῶξ idolū.

[margin:] Pieres populi uicini Thracibus & Pāgeo mōti, sic Herodotus lib. 7. unde pieriæ musæ.

εἰς

in ωνα habent deformata,leo enim facit leonis, quia leæna dicitur:draconis, quia dracæna.tametsi generale illud non est:Siquidem lacon laconis,quàmuis fœmininum sit lacæna.

Numeralia.

Iam uerò referri possunt & numeralia ad quintam. unus unius.tres trium tribus.quatuor horum his.præter duo duorũ. Nam tertiæ huiusmodi figura est,ut & ambo amborum.Cæterum duo nõ solum in accusatiuo dicitur,sed & in genitiuo & datiuo.

Communia declinationum omnium.

Commune autem est omnium declinationum, quod genitiuum pluralem habent desinentem in ωρ. & quod eundem habẽt rectũ & uocatiuum in omni numero,nisi quòd in sing,fit tantũ atticè,in duali uerò & plurali,generaliter.

Communia parisyllaborum.

Parisyllaborum uerò commune est, quod datiuum habẽt in ι non expressum desinentem.unà cum uocali nominatiui,aut cũ maiore illi respondente.æneas æneæ.sermo.ni.Item quòd accusatiuum habent in ν desinentem cum uocali recti.æneam. sermonem.Notentur inter nomina quartæ.Athonem,con,teon,leporem,quæ accusatiui sunt absque ν,more attico.

Communia primæ & secundæ.

Primæ uerò & secundæ commune est,quòd datiuus singularis desinens quidem in α,conuenit in uoce cum recto & accusatiuo duali.huic æneæ,hi.d.æ uel as.huic maiæ,hæ.d.æ uel as. Item quod quando in η datiuus fit, mutata η in α, & ablata non expressa ι faciũt rectum & accusatiuum dualiũ.huic Chrysæ, hi.d.æ uel as.huic musæ,hæ.d.æ uel as.

Communia primæ.secundæ & quartæ.

Primæ uerò & secundæ & quartæ declinat. commune est, quòd ex recto & accusatiuo duali, assumptione ι & ν, faciunt

εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων τοῦ λέοντος, ὅθεν λέαινα. καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο. λάκων τοῦ λάκωνος, καίτοι τοῦ θηλυκοῦ ὑπάρχοντος τὸ λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ἀνάγονται δ᾽ ἄν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς ἑνός. τρεῖς τριῶν τρισί. τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύο δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. οἷον καὶ τὸ ἄμφω ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ᾽ ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δ᾽ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας. αἰνείαν. λόγον. σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων. ἀθῶ. κῶ. τέω. λαγώ. αἰτιατικολογούμενα ἄνευ τοῦ ν ἀττικῶς.

κοινὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῇ αἰνείᾳ τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ. τὰ μάια. λήγουσαν δὲ εἰς η, μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῇ χρυσῇ, τὰ χρυσα. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ Β ΚΑΙ Δ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι καὶ ν,

γίνεσθαι

faciunt genitiuum & datiuum dualium. duo æneæ, rum uel is. duæ musæ, arum uel is. duo menelai, orum uel is. Porrò quòd assumpto ι tantum, fit rectus pluralium. dua. æneæ. plu. æneæ. dua. musæ. plu. musæ. dua. menelai. pl. menelai. Præterea quòd ex nominatiuo plurali assumptione σ, datiuus formetur pluralium. hi æneæ, his æneis. hæ musæ, his musis. hi menelai his menelais. Abiecta autem ι, & assumpta ς accusatiuum faciunt. hi æneæ, hos æneas. hæ musæ. has musas. hi menelai. hos menelaos.

Communia primæ & tertiæ.

Primæ uerò ac tertiæ commune est, quòd uersa ultima in ου declinantur. Aeneas æneæ. sermo sermonis.

Communia primæ & quintæ.

Cæterùm primæ & quintæ commune est, quòd à recto uocatiuum faciunt ablatione σ. ut bic æneas, ô ænea. hic uenustus, ô uenuste.

Communia secundæ & quintæ.

Porrò secundæ & quintæ commune est, quòd eandem uocem omnino habet uocatiuus cum recto. hæc maia ô maia. hic Laches ô laches.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ uerò & quartæ commune est, quòd datiuus singularis eandem habet uocem cum recto & accusatiuo duali, sermoni. hi hos nes. menelao, lai, laos. Præterea quòd à nominatiuo pluralium assumptione σ formetur datiuus pluralis sermones sermonibus. menelai menelais.

Communia tertiæ & quintæ.

Tertiæ uerò & quintæ commune est, quòd à recto & accusatiuo dualium fiat in οιν genitiuus & datiuus dualiũ. sermones, num & nibus. aiaces, cum & abus.

Proprium primæ.

Rursum

γίνεται γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεων. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου γίνεται εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. τὼ μενέλεω. δι μενέλεῳ. ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ δοτικὴν γίνεται τῶν πληθυντικῶν. οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ μενέλεῳ τοῖς μενέλεως ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικὴν. οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

κοινὰ πρώτης καὶ τρίτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν, τὸ τροπῇ τοῦ ἐσχάτης εἰς ου κλίνεται. αἰνείας αἰνείου. λόγος λόγου.

κοινὰ πρώτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεται ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις, ὦ χαρίει.

κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ δευτέρας καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεται δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεως.

κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεται εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ ἄντε. τοῖν ἀάντοιν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Ἴδιον

Rursum primæ est proprium, uocatiuum fieri in his, quæ habent τ, aut sunt gentilia, non solùm ablatione σ, sed & mutatione η in α. hic propheta, ô propheta. hic persa ô persa. Huius autem eiusdem est, quòd genitiuum singularem habet in εω more ionico. famuli famuli. pelidæ pelidæ. unde interiectione α fit. peliadæ.

Proprium secundæ.

Secundæ autem, quòd assumptione σ declinatur. maia maiæ. honor, honoris. Item quòd manet α in genitiuo, si purum sit, aut cum δ, aut θ, aut ρ. Sin secus habet, uertitur in η, musa, musæ.

Proprium tertiæ.

Tertiæ uerò proprium, quòd datiuum singularem à genitiuo format, in ω, sermonis ni. rursum quòd uocatiuum in ε finit. o sermo. Item quòd ex recto eodemq; accusatiuo duali, fit in οι diphthongum rectus pluralium, duo sermones, plures sermones. Deinde quòd ex recto plurali aßumptione quidem σ, datiuus fit pluralis. sermones sermonibus. porrò quòd in ους accusatiuus.

Proprium quartæ.

Quartæ autem proprium est abiecto σ declinari, menelaus menelai. Item quòd rectus pluralis in uoce conuenit cum datiuo singulari, & nominatiuo duali.

Proprium quintæ.

Quintæ uerò proprium est, quòd genitiuum singularem in ος habet. aiax aiacis. Præterea quòd datiuum singularem à genitiuo facit in ι. aiacis aiaci. Rursum quòd accusatiuum à datiuo in α, aiacem. Siquidem Neptunum, & misturam & sudorem ex apocope, ut & Apollinem. Præterea quòd uocatiuus in his quæ per υη declinantur incontracta, ablatione genitiui ultimæ syllabæ formetur. aiacis o aiax. uenusti

ô uenuste

ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ, τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει ἰώνων. οἰκέτου οἰκέτεω. πηλείδου πηλείδεω, ὅπερ παρενθέσει τοῦ α πηληϊάδεω.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

τῆς δὲ δευτέρας, τὸ, προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι. μαῖα, μαίας. τιμὴ τιμῆς. καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δὲ ἔχον τρέπεσθαι εἰς η. μοῦσα μούσης.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τοῦ ἑνικοῦ, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ῳ. λόγου λόγῳ. ἔτι δὲ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν. ὦ λόγε. ἔτι δὲ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῆς δυϊκῆς γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, τὼ λόγω, οἱ λόγοι. ἔτι τὸ, ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι λόγοις. εἰς ους δὲ τὴν αἰτιατικήν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ κλίνεσθαι, μενέλεως μενέλεω. καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, εἰς ος ἔχειν. αἴας, αἴαντος. ἔτι δὲ, τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος, αἴαντι. ἔτι τὸ, τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. αἴαντι αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶ καὶ κυκεῶ καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς εἰσὶν καὶ τὸ ἀπόλλω. ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τοῦ ω ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χάριεν.

ô uenuste, quanquam in placenta & simois & his similibus auferendum est & penultimæ syll.p, simoentis o simois. Excipiatur tamen dens, nam huius idem est uocatiuus & rectus. In his uero quæ per ιος declinantur, & cõtrahuntur in ους, uocatiuus à recto fit mutato υ in ε. Demosthenes o enes. Rursum in desinentibus in ω uel in ως fœmininis à nominatiuo mutato finali ω in οι. hæc latona o na, & ablatione σ si fuerit. hic pudor o dor. Porrò quæ in ηρ uel ως desinunt, quorum neutrum deformatur in ερ, uocatiuus à genitiuo formatur, ablatione ultimæ syll. tener teneri, o tener. uenustus uenusti, o uenuste. Cæterum in ης barytonis fit uocatiuus in ες. hæc mater o mater. excepto pier. quibus sanè respondet & inter oxytona, pater, uir, leuir, seruator. Etenim dicimus o pater, uir, leuir, seruator. præterea φ in quibusdã consonet uocatiuus cũ recto omnino, in quibusdam etiam sine ς proferatur. Nam in ευς, aut ους, desinentiũ & absque ς cũ diphthõgo profertur, nisi quid uetet. Quippe o pes, & o dens tantùm, ne sit eadem uox cum ubi & uiæ. Item in appellatiuis in ις barytonis longam natura non habentibus ultimam, atq; adeò in omnibus in ις barytonis, hic serpens o pens. Atque in υς penacutis. hic botrus o tre. præterea in acutis, si trium sint gene. hic iucũdus, o cũde. Cæterum in masc. in ως lõgam desinentibus uocatiuus ntõ similis nec aliter, atque id in omnibus in ως desinentibus. Rursum ĩ declinatis aut per ος purũ, aut per τ, exceptis fœ. oxyt. hic heros, o heros. & in ης barytonorum iambicorum, atque in totũ oĩm quæ in ης desinũt & declinãtur per τ. hic Laches o laches. Item in ας oxytonorum. hæc pallas, o pallas. Rursum in ις oxytonorum. hæc priamis o priamis. Item in υς oxytonorũ. hæc chlamys o mys. Item in λς. hic sal, o sal. Præterea ĩ duplicẽ. hic rex, o rex. Deĩde in ĩmutabilẽ. hic græcus, o græce, præter superius dictũ. Quin & illud est propriũ, φ

nominatiuum

ὦ χάριεν. τῇ γὰρ μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς καὶ τῶν ὁμοίων ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τῆς παραληγούσης υ. σιμοῦς οὗτος, ὦ σιμοῦ. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς. μία δὲ τοῦτο γε κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὸ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω εἰς οι. ἡ λητὼ ὦ λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ἀπὸ τῆς ἡ αἰδὼς ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην ἢ εἰς ις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρασχηματιζόμενον εὑρεῖν, τῆς κλητικῆς ἀπὸ τῆς γενικῆς γινομένης. ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος. ὦ τέρεν χαρίεις, χαρίεντος. ὦ χάριεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ ὦ μῆτερ. πλὴν τῶν πίηρ. οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τὸ ὀξυτόνων, πατήρ, ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνοῦσιν τῇ κλητικῇ τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεται. τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς ἢ εἰς ους ληγόντων καὶ χωρὶς τοῦ σ μετὰ διφθόγγου, εἰ μή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πούς καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ τοῦ ποῦ καὶ ὀδοῦ. καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων. ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. καὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡδύς, ὦ ἡδύ. τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ μόνως. καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ παρὰ τὸ καθαρόν, ἢ παρὰ τὸ τ, πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὁ ἥρως ὦ ἥρως. καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων ἰαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ παρὰ τὸ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων. ἡ παλλάς, ὦ παλλάς. καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. ἡ πριαμίς ὦ πριαμίς. καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμύς, ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦν. ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔτι ἴδιον τὸ τὴν

quæ in αξ sunt, per κ declinantur. carbo carbonis. thrax
ιξ ικος. thracis, præter rapax & rex. Et quæ in ιξ siquidem simplicia fuerint, per κ declinantur. formica formicæ. Contrà quæ composita, per γ. stimulus stimuli. Cæterùm in ιξ, per κ. præter a*cada acadæ & pilus, nam pili facit. Præterea in υξ natura lon-
υξ υκος. gam penulti. habentia, & quæcunque duabus consonis efferuntur, quarum altera ad primam coniugatio. pertineat, per κ declina. huius cochlearis bebrycis retiduli. Quæ uerò huiusmodi non sunt, inflectuntur per γ. canthus thi. Item in ωξ simplicia, præter rupes. In ωψ uerò per π inflectuntur pleraque.
ωψ ωπος. cyclops cyclopis. arabs tamen arabis facit. chalybs chalybis.
αψ αβος. libs libis. uena uenæ. cinyps cinyphis. Porrò in ηρ aut in ρ per
υψ βος. eandem inflectuntur immu. græcus græci. nestor nestoris. Ver-
ωρ κνος. titur autem in desinentibus in ηρ barytonis idem η in ε iuxta formam neutrorum. ut tener teneri. tenerum nanq; neut. Item in penacutis quæ per μ. inflectuntur. pastor pastoris. præter mensis mensis. Quin quædam etiam quæ non habent μ. ceruix & mens, eodem modo declinantur, ceruicis mentis. Consimiliter & quæ in ηρ nõnulla mutant η in ε, ut quæcunq; bary-
ηρ ερος. tona quæ longam habent penultimam. pier pieris. Item quæ in τηρ. astrum. pater. mater. filia. Et quæ in θηρ. æther. Cæterùm que in ιρ mutata ρ in σ rectum terminant, unde biterminia nominantur, quanquam inflexionis manent eiusdem, nempe ut
ιρ ινος. delphin delphinis dicimus, sic & delphis delphinis, sic & litus littoris, & salamis salaminis. Atque id identidem in cæte-
ις ινος. ris. His uerò & aliquis unius terminationis respondet. nam alicuius. Porrò pecten biforme est, nam uelut in ις desinens, communicat cum biterminis, ut uerò per ε declinatur, cum finitis in ηρ. nimirum pectinis. In ωρ uerò terminata quædã etiã
ωρ ῶντος. τ assumunt, ut circunflexa. xenophon xenophontis. præter Neptunus, nam neptuni facit. Et quæ fœminina

in

τὰ εἰς αξ τοῦ κ. ἄνθραξ ἄνθρακος. θρᾶξ, θρακός. πλὴν τοῦ ἅρπαξ
καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς ηξ. ἁπλᾶ μὲν ὄντα, τοῦ κ. μύρμηξ μύρ-
μηκος. σύνθετα δὲ τοῦ γ. βούπληξ βουπλῆγος. καὶ τὰ εἰς
ιξ δὲ, τοῦ κ, πλὴν τοῦ τέττιξ τέττιγος, καὶ τὸ θρίξ, τριχὸς
γάρ. ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾶ παραλήγοντα. καὶ ὅσα
διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης
συζυγίας, τοῦ κ. δοίδυξ δοίδυκος. βέβρυξ βέβρυκος. ἄμπυξ ἄμπυκος. τὰ
δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τοῦ γ. ἄντυξ ἄντυγος. ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁ-
πλᾶ. πλὴν τοῦ ῥώξ. τὰ δὲ εἰς ψ, τοῦ π κλίνεται ὡς ἐπὶ τὸ- θρῶξ *idolū.*
πλεῖστον. κύκλωψ, κύκλωπος. ἄραψ μέντοι, ἄραβος.
χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυ-
φος. τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, τοῦ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλῳ, ἕλλην
ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρυτό-
νων τὸ η αὐτὸ εἰς ε, τὸν σχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέ-
ρην. τέρενος. τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ
κλιτικὸν, ποιμὴν, ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν. μηνός. καὶ τῶν
μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικὸν, αὐχὴν καὶ φρὴν, οὕτω κλίνεται.
αὐχένος, φρενός. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλ-
λει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα μακρὰν ἔχει τὴν παραλή-
γουσαν. πίηρ, πίερος, καὶ τὰ εἰς τηρ. ἀστήρ, πατήρ, μήτηρ. θυγά- *Pieres popu-*
τηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. τὰ δὲ εἰς ιν καὶ τροπῇ ἐκ τοῦ ν *li uicini Thra*
εἰς σ εὐθυοληκτεῖται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασαι. *cibus & Pā-*
τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφὶν, δελφῖ- *geo mōti, sic*
νος. οὕτω καὶ δελφὶς, δελφῖνος. ὥσπερ καὶ θὶς, θινός. καὶ *Herodotus*
σαλαμὶς, σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τούτοις *lib. 7. unde*
δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ. τινὸς γάρ. τὸ *pieriæ musæ.*
δὲ κτείς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν γὰρ εἰς ας λῆγον, κοινωνεῖ
τοῖς δικαταλήκτοις. ὡς δὲ τοῦ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς
εἰς ων. κτενὸς γάρ. τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμ-
βάνει, οἷον τὰ περισπώμενα. ξενοφῶν, ξενοφῶντος, πλὴν
τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γάρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ

εἰς

in ωνα habent deformata, leo enim facit leonis, quia leæna dicitur: draconis, quia dracæna. tametsi generale illud non est: Siquidem lacon laconis, quàmuis fœmininum sit lacæna.

Numeralia.

Iam uerò referri possunt & numeralia ad quintam. unus unius. tres trium tribus. quatuor horum his. præter duo duorũ. Nam tertiæ huiusmodi figura est, ut & ambo amborum. Cæterum duo nõ solum in accusatiuo dicitur, sed & in genitiuo & datiuo.

Communia declinationum omnium.

Commune autem est omnium declinationum, q genitiuum pluralem habent desinentem in ωρ. & q eundem habẽt rectũ & uocatiuum in omni numero, nisi quòd in sing. fit tantũ atticè, in duali uerò & plurali, generaliter.

Communia parisyllaborum.

Parisyllaborum uerò commune est, q datiuum habẽt in ι non expressum desinentem. unà cum uocali nominatiui, aut cũ maiore illi respondente. æneas æneæ. sermo ni. Item quòd accusatiuum habent in ν desinentem cum uocali recti. ænean. sermonem. Notentur inter nomina quartæ. Athonem, con, teon, leporem, quæ accusatiui sunt absque ν, more attico.

Communia primæ & secundæ.

Primæ uerò & secundæ commune est, quòd datiuus singularis desinens quidem in α, conuenit in uoce cum recto & accusatiuo duali. huic æneæ, hi. d. æ uel as. huic maiæ, hæ. d. æ uel as. Item q quando in ῃ datiuus fit, mutata ῃ in α, & ablata non expressa ι faciũt rectum & accusatiuum dualiũ. huic Chrysæ, hi. d. æ uel as. huic musæ, hæ. d. æ uel as.

Communia primæ. secundæ & quartæ.

Primæ uerò & secundæ & quartæ declinat. commune est, quòd ex recto & accusatiuo duali, assumptione ι & ν, faciunt

εἰς ανα μετασχηματιζόμενα. λέων ὁ λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων δράκοντος, ὅτι δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο. λάκων ὁ λάκωνος, καί τοι ἐστὶ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ἀνάγονται δὲ ἄμφω ὡς καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς ἑνός. τρεῖς τριῶν τρισί. τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύο δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. οἷον καὶ τὸ ἄμφω ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δὲ ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ. πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας. αἰνείαν. λόγον. σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων. ἄθω. κῶ. τέω. λαγώ. αἰτιατικολογούμενα ἄνευ τοῦ ν ἀττικῶς.

Κοινὰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ αἰνείᾳ τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ. τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι γίνεται τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ χρυσῇ, τὰ χρυσᾶ. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ Β ΚΑΙ Δ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι καὶ ν,

γίνεται

faciunt genitiuum & datiuum dualium.duo æneæ,rum uel is. duæ musæ,arum uel is.duo menelai,orum uel is. Porrò quòd assumpto ι tantum,fit rectus pluralium.dua.æneæ.plu.æneæ. dua.musæ.plu.musæ.dua.menelai.pl.menelai.Præterea quòd ex nominatiuo plurali assumptione σ,datiuus formetur pluralium.hi æneæ,his æneis.hæ musæ,his musis.hi menelai his menelais. Abiecta autem ι, & assumpta ς accusatiuum faciunt. hi æneæ, hos æneas. hæ musæ. has musas. hi menelai. hos menelaos.

Communia primæ & tertiæ.

Primæ uerò ac tertiæ commune est, quòd uersa ultima in ου declinantur. Aeneas æneæ.sermo sermonis.

Communia primæ & quintæ.

Cæterùm primæ & quintæ commune est, quòd à recto uocatiuum faciunt ablatione σ.ut hic æneas,ô ænea.hic uenustus,ô uenuste.

Communia secundæ & quintæ.

Porrò secundæ & quintæ commune est,quòd eandem uocem omnino habet uocatiuus cum recto.hæc maia ô maia. hic Laches ô laches.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ uerò & quartæ commune est,quòd datiuus singularis eandem habet uocem cum recto & accusatiuo duali,sermoni.hi hos nes.menelao,laι,laos.Præterea quòd à nominatiuo pluralium assumptione σ formetur datiuus pluralis sermones sermonibus.menelai menelais.

Communia tertiæ & quintæ.

Tertiæ uerò & quintæ commune est,quòd à recto & accusatiuo dualium fiat in οιν genitiuus & datiuus dualiū.sermones,num & nibus.aiaces,cum & abus.

Proprium primæ.

Rursum

γίνεται γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεῳν. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου γίνεται εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. τὼ μενέλεω. οἱ μενέλεῳ. Ετι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ δοτικὴν γίνεται τῶν πληθυντικῶν. οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ μενέλεῳ τοῖς μενέλεῳς. ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικήν. οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

Κοινὰ πρώτης καὶ τρίτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινόν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι. αἰνείας αἰνείου. λόγος λόγου.

Κοινὰ πρώτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ αἰνείας, ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις, ὦ χαρίει.

Κοινὰ δευτέρας καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ δευτέρας καὶ μέχρι τοῦ τῆς πέμπτης κοινόν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

Κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τὰς δοτικὰς τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. Ετι τὸ εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεῳς.

Κοινὰ τρίτης καὶ πέμπτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ.

Ἴδιον

Rursum primæ est proprium, uocatiuum fieri in his, quæ habent τ, aut sunt gentilia, non solùm ablatione σ, sed & mutatione η in α. hic propheta, ô propheta. hic persa ô persa. Huius autem eiusdem est, quòd genitiuum singularem habet in εω more ionico. famuli famuli. pelidæ pelidæ. unde interiectione α fit. peliadæ.

Proprium secundæ.

Secundæ autem, quòd assumptione σ declinatur. maia maiæ. honor, honoris. Item quòd manet α in genitiuo, si purum sit, aut cum δ, aut θ, aut ρ. Sin secus habet, uertitur in η, musa, musæ.

Proprium tertiæ.

Tertiæ uerò proprium, quòd datiuum singularem à genitiuo format, in ω, sermonis ni. rursum quòd uocatiuum in ε finit. o sermo. Item quòd ex recto eodemq; accusatiuo duali, fit in οι diphthongum rectus pluralium, duo sermones, plures sermones. Deinde quòd ex recto plurali aßumptione quidem σ, datiuus fit pluralis. sermones sermonibus. porrò quòd in ους accusatiuus.

Proprium quartæ.

Quartæ autem proprium est abiecto σ declinari, menelaus menelai. Item quòd rectus pluralis in uoce conuenit cum datiuo singulari, & nominatiuo duali.

Proprium quintæ.

Quintæ uerò proprium est, quòd genitiuum singularem in ος habet. aiax aiacis. Præterea quòd datiuum singularem à genitiuo facit in ι. aiacis aiaci. Rursum quòd accusatiuum à datiuo in α, aiacem. Siquidem Neptunum, & misturam & sudorem ex apocope, ut & Apollinem. Præterea quòd uocatiuus in his quæ per ης declinantur incontracta, ablatione genitiui ultimæ syllabæ formetur. aiacis o aiax. uenusti ô uenuste

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης τὸ τῆς κλητικῆς γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ, τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει ἰώνων. οἰκέτου οἰκέτεω. πηλείδου πηλείδεω, ὅπερ παρενθέσει τοῦ α πηληϊάδεω.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ, προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι. μαῖα, μαίας. τιμὴ τιμῆς. καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δὲ ἔχον τρέπεσθαι εἰς η. μοῦσα μούσης.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τοῦ ἑνικοῦ, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω. λόγου λόγῳ. ἔτι δὲ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν. ὦ λόγε. ἔτι δὲ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τοῦ δυϊκοῦ γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τοῦ πληθυντικοῦ, τὼ λόγω, οἱ λόγοι. ἔτι τὸ, ἐκ τῆς εὐθείας τοῦ πληθυντικοῦ, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. λόγοι λόγοις. εἰς ους δὲ τὴν αἰτιατικήν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ κλίνεσθαι, μενέλεως μενέλεω. καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τοῦ δυϊκοῦ.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, εἰς ος ἔχειν. αἴας, αἴαντος. ἔτι δὲ, τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος, αἴαντι. ἔτι τὸ, τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α. αἴαντι αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶ καὶ κυκεῶ καὶ ἱδρῶ ἐξ ἀποκοπῆς εἰσὶν καὶ τὸ ἀπόλλω. ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῶν ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἴαν. χαρίεντος, ὦ χάριεν.

ô uenuste, quanquam in placenta & simois & his similibus auferendum est & penultimæ syll. p, simoentis o simois. Exci-piatur tamen dens, nam huius idem est uocatiuus & rectus. In his uero quæ per ιος declinantur, & cõtrahuntur in ους, uocatiuus à recto fit mutato κ in ι. Demosthenes o enes. Rursum in desinentibus in ω uel in ως fœmininis à nominatiuo muta to finali ω in οι. hæc latona o na, & ablatione σ si fuerit. hic pudor o dor. Porrò quæ in ηρ uel ως desinunt, quorum neu-trum deformatur in ερ, uocatiuus à genitiuo formatur, abla-tione ultimæ syll. tener teneri, o tener. uenustus uenusti, o ue-nuste. Cæterum in ης barytonis fit uocatiuus in ες. hæc mater o mater. excepto pier. quibus sanè respondet & inter oxyto-na, pater, uir, leuir, seruator. Etenim dicimus o pater, uir, le-uir, seruator. præterea q, in quibusdã consonet uocatiuus cũ recto omnino, in quibusdam etiam sine ς proferatur. Nam in ους, aut ως, desinentiũ & absque ς cũ diphthõgo profertur, nisi quid uetet. Quippe o pes, & o dens tantùm, ne sit eadem uox cum ubi & uiæ. Item in appellatiuis in ις barytonis lon-gam natura non habentibus ultimam, atq; adeò in omnibus in ις barytonis, hic serpens o pens. Atque in υς penacutis. hic bo trus o tre. præterea in acutis, si trium sint gene. hic iucũdus, o cũde. Cæterum in masc. in ως lõgam desinentibus uocatiuus ntõ similis nec aliter, atque id in omnibus in ως desinentibus. Rursum ĩ declinatis aut per ος purũ, aut per τ, exceptis fœ. oxyt. hic heros, o heros. & in ης barytonorum iambicorum, atque in totũ oĩm quæ in ης desinũt & declinãtur per τ. hic Laches o laches. Item in ας oxytonorum. hæc pallas, o pallas. Rursum in ις oxytonorum. hæc priamis o priamis. Item in υς oxytonorũ. hæc chlamys o mys. Item in λς. hic sal, o sal. Præ-terea ĩ duplicẽ. hic rex, o rex. Deĩde in ĩmutabilẽ. hic græcus, o græce, præter superius dictũ. Quin & illud est propriũ, q

nominatiuum

ὦ χάριεν. τοῦ γε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς καὶ τῶν ὁμοίων ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης υ. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδοῦς. μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω εἰς οι. ἡ Λητὼ ὦ Λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ἅμα ἤ. ἡ αἰδὼς ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην ἢ εἰς ης ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι. ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος. ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος. ὦ χάριεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πίηρ. οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τὰ ὀξύτονα, πατὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, σωτήρ. καὶ γὰρ ὦ πάτερ, ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔστι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνοῦσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς εις ἢ εἰς ους ληγόντων καὶ χωρὶς τοῦ σ μετὰ διφθόγγου, εἰ μή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ πούς καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως. ἵνα μὴ συνεμπίπτῃ τῷ ποῦ καὶ ὀδοῦ. καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων. ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. καὶ τῶν ὀξυτόνων ἢ ἐγγενῶν ὄντων. ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ. τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως. καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ διὰ καθαροῦ, ἢ διὰ τ, πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὁ ἥρως ὦ ἥρως. καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων ἰαμβικῶν, καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ διὰ τοῦ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων. ἡ παλλὰς, ὦ παλλάς. καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων. ἡ πριαμὶς ὦ πριαμίς. καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων. ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦν. ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔτι ἴδιον τὸ τὴν

nominatiuum & accusatiuum dualium à datiuo singularium faciunt, mutato ι in ε.αἰαδ αἰαœς. Praeterea quòd ex recto & accusatiuo dualium assumpto ς formatur nominatiuus pluralium aiaces duo uel duos, aiaces plures. Itē quòd dtūs pluralium à datiuo singularium formatur in σι uel actu uel potentia. aiaäbus. phœnicibus. Itaque si purum fuerit singularis ι tum ς assumitur. demosthenis. enibus. in nonnullis & υ additur, ut quorum nominatiuus in ευς incontractum uel in ους. boui bobus. peleio peleis. Sin in ι non purum, siquidem τ, uel θ, uel δ, uel ρ adiūctum fuerit, uertitur in ς, & υ eliditur, si τ praecedat. aiaci ibus. In nonnullis uerò & in huius locū υ assumitur, ut quorū rectus ī ωρ desinit leoni ibus. Quòd si alia quaepiā cōsona ut immu. aut tenuis, aut adspirata, aut media praeter dictas fuerit, ς rursum assumitur, sali salibus. perdici, bus. tussi bus, flagello lis, nisi quòd adspirata & media in sibi respondentem mutam uel tenuem uertitur, & recapitur duplex. Praeterea quòd ex accusatiuo singularium assumptione ς fit accusatiuus pluralis. porrò quintae declinationis etiam secundum contractionem affectiones nominum sunt ferè omnes.

De contractis.

In octo potissimum formas diuisorum contractionem recipientium nominum, commune idem omnium nihil quidem est. Verùm ι & ου & primi υ commune est, quòd quatuor tā tum contrahuntur casus in ει. nempe datiuus singularis, item nominatiuus & accusatiuus & uocatiuus pluralium, exceptis neutris: commune his & illud & ο breue genitiui in ω longum uertere Atticè, nisi quae sunt primi υ. Nam in uniuersum attiā casus in ος purum desinentes tum obliquos, tùm rectos mutato ο breui in ω longum, & penulti uocali α siue η uersa in ε, proferre consueuerunt. menelaus laus. serpētis tis. Spectantium uerò ad ης ο & α commune est, q in omnibus contrahuntur

ἐκθλῖψαι, καὶ αἰτιατικῆς τῆς δυϊκῆς ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῆς ἑνικῆς γίνεται τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. ἔτι τὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῆς δυϊκῆς προσλήψει τοῦ σ γίνεται εὐθεῖα τῆς πληθυντικῆς. αἴαντε αἴαντες. ἔτι τὸ τῆς δοτικῆς τῆς πληθυντικῆς ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῆς ἑνικῆς γίνεται ἔστι, ἤτοι ἐνεργείᾳ ἢ δυνάμει. αἴασι. φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸς τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται, δημοσθένει, δημοσθένεσι. ἔστι δὲ οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθές, ἢ εἰς υς. βοΐ, βουσί. πηλεῖ, πηλεῦσι. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, συνεκθλίβεται, τρέπεται εἰς σ καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. αἴαντι, αἴασιν. ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων. λέοντι λέουσιν. εἰ δέ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται. ἁλί, ἁλσί. πέρδικι πέρδιξι. βηχί βηξί. μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. ἔτι δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῆς ἑνικῆς προσλήψει τοῦ σ γίνεται αἰτιατικῆς τῆς πληθυντικῆς. ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόν τι ἅπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων, τῆς συναιρέσεως ἐπιδεχομένων ὀνομάτων κοινὸν μὲν ἁπάντων ἕν, οὐ δ' ἓν δεῖ. τῶν δὲ, καὶ ἐν καὶ πρώτου κοινὸν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει, οἷον τῆς δοτικῆς τῆς ἑνικῆς, καὶ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς, καὶ κλητικῆς τῆς πληθυντικῆς. πλὴν τῶν οὐδετέρων. κοινὸν δὲ τούτων καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν ἀττικῶς. πλὴν τοῦ πρώτου υ. καθόλου γὰρ οἱ ἀττικοὶ, τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγούσας πλαγίους τε καὶ ὀρθὰς, τροπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρὸν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α, ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν. μενέλαος μενέλεως. ὄφιος, ὄφεως. τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α. κοινὸν μὲν τό τε διὰ ὅλου

 συναιρεῖσθαι,

contrahuntur, nisi sicubi neutrum genus uetat, & quòd genitiui pluralium contrahuntur in ω. Differunt autem quòd quæ ad η ε ο spectant contrahũtur ĩ ὼ.ει.η.οι. Quæ uerò ad α, in ω. α. Proprium autem ω singula. tantùm contrahi, dualia uerò & pluralia incontracta declinari secundum tertiam declinationem. Eiusdem autem sunt contractiones, & quòd singula: accusatiuus comparatiuorũ cõtrahitur in ω more attico. meliorem, meliorem, eliso uidelicet ν, & conflatis ο & α in ω. Præterea quòd rectus & accusatiuus pluralis in ους cõtrahitur. hi meliores, res. hos meliores, res. Et quòd aliqua in ις per δ declinata, tum in recto, tum in accusatiuo plurali contrahuntur. hæ placentæ, has tas. hæ oues, has oues. Atticum nempe & hoc, & item illud, quòd à nominibus in ης & ὺς purũ uenĩtes accusatiui, contrahuntur in α. sanum sanum. piræum piræum. Ionicum uerò, quòd in huiusmodi nominibus eliditur δ. paridis. thetidis. præterea quòd in per τ declinatis, & τ abijcitur. carnis carnis. Item quòd quæ habent ι & ϐυ declinantur per ε & η ciuitatis regis. Præterea quòd horum nominum etiam singularis accusatiuus ablata etiam ultima & recepto ν formetur. parida parin. iram iram. Idem fit in his, quæ habent ι. serpentem serpentem. & in utroque υ. iucundum iucũdum. botrum botrum.

Intellige hæc de irregularibus cõparatiuis tantùm.

De syncopen patientibus.

Patiuntur autem desinentia in ηρ aliqua syncopen, ut uir, pater, mater. nam faciunt uiri & uiri. patris & patris. matris & matris. atque item in cæteris casibus, nisi quid uetet. Et sanè pluralis datiuus horum formatur quidem à singulari datiuo quemadmodum in alijs; sed aut à syncopen iam passo, interposito α, ut patri patribus, aut à nõdum passo etiam, translato & uerso ε in α, patri patribus; & uiro uiris. At dictum est apud Poëtam & uiris. Iam nauigatio & mens, aliáque id genus, non sunt contractionis quintæ, sed tertiæ.

συναιρεῖσθαι. πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον κωλύοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δὲ ἢ τὰ μὲν η.ε.ο. συναιρεῖται εἰς ου.ει.η.οι. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. Ἴδιον δὲ παρὰ ω τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. τῆς αὐτῆς δὲ πάθης, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω ἁπλῶς. ἀμείνονα, ἀμείνω. ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν. ἢ κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς ω. ἢ ἔτι τὴν εὐθεῖαν ἢ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνονες, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους, καὶ τὰ ἔνια τῶν εἰς ις παρὰ τὸ δ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι. φθοΐδες, φθοῖς. φθοΐδας, φθοῖς. οΐδες, οἶς. οΐδας, οἶς. ἁπλῶς δὲ ἢ τοῦτο. ἢ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, ἢ εἰς ους καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς α. ὑγιέα. ὑγιᾶ. περαιέα περαιᾶ. ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ, πάριος. θέτιος. καὶ ἡ περὶ τὰ παρὰ τὸ κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ τ. κρέατος, κρέαος. ἢ τὸ τὰ ι, ἢ υ κλίνεσθαι παρὰ ε ἢ η. πόλεος, βασιλῆος. τῆς αὐτῆς δὲ τούτων ὀνομάτων ἢ τὸ τῆς ἑνικῆς αἰτιατικῆς, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης ἢ μεταλήψει τοῦ ν γίνεσθαι. πάριδα, πάριν. μήνιδα, μῆνιν. καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι. ὄφια ὄφιν. ἢ τοῦ υ ἑκατέρων. ἡδέα, ἡδὺν. βότρυα βότρυν.

περὶ τῶν συγκοπὴν πασχόντων.

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια συγκοπὴν. οἷον τὸ ἀνὴρ, πατὴρ, μήτηρ. ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρός. πατέρος καὶ πατρός. μητέρος καὶ μητρός. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μή τι κωλύοι. καὶ ἡ τοι πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἑνικῶν καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων. ἤ τοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη παρενθέσει τοῦ α, οἷον πατρὶ πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ προσθήκῃ τοῦ ν. πατέρι, πατράσιν. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν, εἴρηται δὲ τῷ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσι. τόγε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς ἢ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης.

ueniunt enim à nauigatio & mens, ideo præstiterit declinare per tertiam.

De heteroclitis.

Sunt autem & nomina, quæ nõ propriam & æquabilem seruant inflexionem, sed uariè declinantur, unde & heteroclita uocantur, ut Iupiter, nec enim Iupitris, sed Iouis accommodatum in aliam uocem facit. Item magnus non magni facit, sed magni. Rursum multus: neque enĩ multi facit in soluta oratione, sed multi. Item ab his uenientia neutra. magnum magni. multum multi. Etiam puteus & hepar, & esca, & aqua, non putei hepatis, escæ, aquæ, sed putei, hepatis escæ, aquæ. formam uerò in his ac regulam certam non est reperire, sed solùm usus obseruandus. Rursum quædam alia apocopen uel aliud quid passa, indeclinabilia sunt, ut domus ordeum & pinguedo & caro. Non passa uerò indeclinabilia, decus, utilitas, somnium, corpus. atque in summa, desinentia in ας neutrum, non purum habentia ας, iubar, poculum, statua.

Excipiuntur nomina ĩ ρας ut κέρας κέρατος.

DE VERBO.

VErbum autem diuisum est quidem prius, & quæ accidentia habeat, declaratum.

Communia quatuor coniugationum.

Cũ uerò & inflexiones uerbi quĩq; sint, quas cõiugationes uocamus, quatuor quidem in ω desinentiũ uerborũ, una uerò terminatorũ in μι. Cõmune quatuor primarũ est, quòd in indicatiuo actiuo præteritum imperfectum fit à præsenti, mutatione quidem ultimæ in ον, & augmẽto addito uel syllabæ, uel temporis. Generaliter si à consonante quidem uerbum incipit, augmentum fit syllabicum aßumptione ε in initio. ut uerbero uerberabam. Si uerò à uocali, temporale erit, mutata

Formationes actiuorum tẽporum.

uidelicet

ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος. διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην. νοῦς νοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάττεται τῆς κλίσεως, ἀλλ᾽ ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ Ζεύς, οὐ γὰρ Ζέος, ἀλλὰ Διός, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολύς, οὐ γὰρ πολέος ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα, μέγα, μεγάλου, πολύ, πολλοῦ. ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδορος. ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. τόπον δὲ ἐπὶ τούτων ἢ οἷον κανόνα οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν. ἀλλὰ μόνον τῇ χρήσει παρατηρητέον. ἕτερα δ᾽ αὖ ἀποκοπὴν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν. οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. ἅπαντα δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας. ὄφελος. ὄναρ. δέμας, καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας. σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοσούτων, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῆς εἰς μι, κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ παρατατικοῦ γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τοῦ ἐσχάτου εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβική, προσλήψει τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον τύπτω, ἔτυπτον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονική, μεταβολῇ

uidelicet breui primaria uocali in longam. ut diligo diligebam. nisi sanè fregi, syllabico figuratum est augmento, & fractus eram, & captus eram, atque huiusmodi. Nam in his ne hoc quidem fuerit perpetuum.

Futurum primum.

Præterea, quòd primum futurum in ω definit, & idem principium habet cum præsenti, atq; ante ω retinet σ siue a-ctu, audio audiam. siue potentia, uerbero bo. dempta quarta, idq; ex usu, quandoquidem quò ad naturam & hæc σ recipit, unde moueo bo. & traho traham dores dicunt. Itidem & maneo ebo, dicendum, & iudico bo, sed ob absurdum sonum nō sunt in usu, nam ibo atticum est. Siquidem in ιζω super duas syllabas futura, eliso σ proferunt Athenienses. uadam uadam. sperabo sperabo. uerùm augesco, & coquo, & auxilior ex contractione.

ὄψω Doricum.

βαδιῶ Atticum.

Indefinitum primum.

Ad hæc quòd primum indefinitum à futuro formetur, mutato ultimo ω in α, augmento accedente temporis uel syllabæ, audiam ui. uerberabo aui. uerum uerti per conduplicationem. Item quòd præteritum perfect. à futuro formetur in α, atque initialem eandem habeat cum præterito imperf. temporaliter aucto. commentabor tatus sum. Porrò syllabicè, etiam præsentis initialem consonam assumit, uerberabo uerberaui. In his tamen in quibus in initio est consonans duplex, uel ς, nūq̄ assumit consonantem huiusmodi præteritum perfec. ne sonus uocis absurdus fit. οcani. seminaui. ieci. Itē in quibus adspirata est, non eandem assumit, sed sibi respondentem tenuem ob dictam modò causam. dico xi. separo aui. uenor atus sum. In quibus autem est α ε uel o. initialis, in his proprium attiū præteritum perfec. faciunt, initiales præsentis literas cōmuni præt. apponētes ac tertiā corripiētes syllabam. quemadmodum uenio

Præteritum perfectum.

Atticum præteritum.

τῷ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ ἠγάπων. εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισαι αὐξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταύτῃ γὰρ οὐδὲ ἂν τοῦτο εἴη καθόλου

ΜΕΛΛΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.

Ἔστι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ ἤτοι ἐνεργείᾳ. ἀκούω ἀκούσω, ἢ δυνάμει. τύπτω τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. ἐπεὶ τό γε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ ἂν δέχοιτο. ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ δωριεῖς λέγουσιν. οὐκοῦν καὶ μένω, μένσω. καὶ κρίνω, κρίνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ ἐν χρήσει. τὸ δὲ βαδιῶ, ἀττικόν. τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπὲρ δισυλλάβων, τοὺς μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν ἀθηναῖοι. βαδίσω βαδιῶ, ἐλπίσω ἐλπιῶ. τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α.

Ἔστι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἔστι τὸν πρῶτον παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἄρχεσθαι τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ χρονικῶς ηὐξημένην. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. συλλαβικῶς δὲ καὶ τὰ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν. τύψω, τέτυφα. ἐφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος. ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ. ἔψαλκα. ἔσπαρκα. ἔρριφα. καὶ ἐφ' ὧν γὰρ δασύ, οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἀντίστοιχον ψιλὸν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικόν, ἰδίᾳ ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα τῷ κοινῷ προστιθέντες καὶ τὴν ἑξῆς συστέλλοντες συλλαβήν, οἷον ἐλεύθω

ἤλυθκα

ueni ni.audio diui diui.fodio fodi fodi.Sunt tamen & in quibus,cum ab o incipiant,initiales non apponunt, sed ά solum, sicuti præterita imperfectiv, & indefinita impulsus sum, sus sum.emptus sum,tus sum.uidi uidi.aperui aperui.Quorū sanè & præteritum perfectum simile aliquid habet. emebar. uidebam.Ad hanc formam & uideor uideor.Cæterùm intellexit & affatus est poëtica iuxta similitudinem sunt efficta.

Præteritum plusquamperfectum. Commune item est quòd à præterito perfe.præter.plusquāp. formatur in ειν etiam cum augmento syllabico si à consonante præt.perfec.incipiat .uerberaui uerberaueram.Item quòd

Indefinitum secundum. à primo indefinito secundum fit in ον sic ut breuis sit penultima,& ante ον habeat in præsenti indicatiuum coniugationis consonantem.Quòd si in ω purum desinat præsens,purè & hoc profertur.uerberaui uerberaui.audiui iui.breui penultima.Et si per ε utcunq; penultimam præsens dissyllabum habuerit,immutabili uidelicet uel præcedente,uel subsequente, tum plerunq; transmutatur ε in α.excindo cidi.uideo uidi.semino seminaui. corrumpo corrupi.Cæterum duxi & percelui per conduplicationem dicta sunt,atq; habui interposito α peculiari forma.

Futurum secundum. Item quòd à secundo indefinito secundum futurum formatur in ω circunflexum, abiecto augmento. uerberaui uerberabo.

Communia mediorum temporum.

Formationes mediorum tēporum. In medio uerò indicatiuo cōmune est,quòd singula tempora à singulis eiusdem nominis actiuis formantur hoc pacto: A præsenti præsens mutato ω in ο,& assumpta syllaba μαι.cōpello o uel or. A præterito imperf. præt. imperfe. interiecto μη.compellebā bar.A primo futuro primum futurū mutatione ω in ο,& adiectione μαι.uerberabo uerberabor.Peculiariter tamen in quarta coniugatione & υ assumitur.canā cātabor.A primo indefinito primum indefinitum, & à secundo secundum,

ἤλθυκα ἐλήλυκα. ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκουκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. ἔστι γε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν, ἀλλὰ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις. ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὥρακα, ἑώρακα. ἄνωγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτον ἔχει. ἐωνούμην. ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὑπερσυντέλικος γίνεται εἰς ειν, καὶ μετ' αὐξήσεως δὲ ἢ συλλαβικῆς, ἢν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχηται. τέτυφα, ἐτετύφειν. Ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὁ δεύτερος γίνεται εἰς ον βραχεία παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα δ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὰ τῆς συζυγίας σύμφωνα. ἔστι δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγει ὁ ἐνεστώς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον. ἔτυψα, ἔτυπον. τὸν αὐτὸν
ἤκουσα, ἤκουον βραχυπαραλήκτως. Εἰ δὲ ὁπωσοῦν παρα- alias
λήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει, ἀμεταβόλου δη-λοκότι, ἢ προηγουμένου ἢ ὑποφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπραθον. δέρκω, ἔδρακον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον. τὸ δὲ ἤγαγον καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, παρενθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως. Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

Κοινὰ τῶν μέσων χρόνων.

Ἔτι δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινὸν, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ' ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τὸν ἐνεστῶτα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, τὸν παρατατικὸν προσθέσει τῆς μην. ἐβίαζον ἐβιαζόμην. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν α μέλλοντα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τύψω τύψομαι. ἰδία γε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον, καὶ ἀπὸ δευτέρου

τὸν δεύτερον

secundum, assumptione μαι. uerberaui uapulaui. uerberaui uapulaui. A præterito perfecto præteritum perfectum habens ante α coniugationis indicem consonantem, aut nullam etiam consonantem habens, si in ω purum uerbum desinat. Vocetur autem hoc totum characteristicon. uerberaui uerberaui. cecini cecini. audiui audiui. Et si duæ consonæ fuerint siue actu, siue potentia propter duplicem, præteri. me. magis indicem coniugationis solet accipere. uerbero uerberaui. dico dixi. pello percellui. Et si futurum in penultima habet ε, siue solum, siue cũ ι, mutato huiusmodi ε in ο præteri. medij penultima fit. parebo parui. corrumpam corrupi. sperabo speraui. Huiusmodi & consueui & uideor. A præterito uero plusquamperfecto præteritum plusquamperfectum assumpta litera characteristica. uerberaueram uerberaueram. audieram audieram. cecineram cecineram. A secundo uero futuro secundum futurum formatur, mutato ω in ε, & assumpto μαι. uerberabo uerberabo.

ε futuri in ο.

Communia passiuorum temporum.

Formationes passiuorũ tẽporum.

In indicatiuo autem passiuo commune est, quòd præsens & præteritum imperfectum ab eiusdem nominis fiunt actiuis eo modo quo media. scribo scribor. scribebam scribebar. Item quòd præteri. perfectum formatur à præteri. perfect. mutata ultima in μαι. uerberaui, uapulaui. feci, factus sum. Preterea quòd indefinitum secundum ab eodem act. fit. mutata ultima in ην, uerberaui uapulaui. Præte. autem plusquamperfe. à simili s consonantis præterito perfect. mutata ultima in μην, & addito augmento syllabico, si uerbum à consonante forsitan incipit. uapulaui, uapulaueram. & omnino augmentum recipit. Quòd si à uocali incipiat præ. mediam augere si possit, oportet. uisus sum uisus erã. speraui, raueram. Primũ autẽ indefinitũ fit ab eodẽ præ. per. mutata ultima tertiæ psonæ ĩ θην,

Augmentum in medio dictionis.

&

τοῦ δευτέρου, προσλήψεται τῆς μὲν ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἐτύπην ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐστὶν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. κἂν δύο σύμφωνα ᾖ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεται. τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγῃ τῷ ε ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τοῦ τοιούτου ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεται, πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα, τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ εἴωθα, ἔοικα, ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελίκου τὸν ὑπερσυντέλικον μεταλαμβάνοντα τὸν χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν ἐτετύπειν. ἠκούκειν, ἠκούειν. ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τοῦ μαι. τυπῶ τυποῦμαι.

Κοινὰ τῶν παθητικῶν χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινὸν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις. γράφω γράφομαι, ἔγραφον ἐγραφόμην. Καὶ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα. τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β. ἀόριστον ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου. μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεως ἐστὶ δεκτικός. κἂν ἀπὸ φωνήεντος ὢν ὁ παρακείμενος, τὸν μέσον αὔξεσθαι, εἰ δυνατὸν, χρή. ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα ἐώλπειν. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην,

καὶ

& abiecto syllabico augmento in his uidelicet, in quibus est. Semper autem cum augmento uel syllabæ, uel temporis. uapulauit laui. definitum est definitus sum. Fieri autem posset & à I. indefinito actiuorum, generaliter cū ς sit in omni futuro, mutata σα in θην, & quæ adest tenui, uersa in suam adspiratam. uerberaui ratus sum. ædini cantatus sum. Præterea mox futur. à secunda persona præt. perf. interposito ομ. uapulaui fui. mox uerberabor. plicatus sum iamiam bor.

Primum autem & secundum futurum à similium consonantium indefinitis assumptione ομαι, & sublatione augmenti. uerberatus es. uerberabor. uerberatus es, uerberabor.

Commune primæ & secundæ.

Primæ uerò & secundæ commune est, quòd in actiuo futuro uirtute habent σ in duplici consono. & quòd in præterito perfe. finale α habent coniunctum cum adspirata, quæ respondeat futuri finali duplici, ut quæ uim obtineat tenuis. uerberabo uerberaui. dicam dixi. Et quòd in passiuo præterito perfecto ante finalē μαι mutant actiui illā adspiratā in propriā mediam uerberaui uerberatus sum. etiā si propter sequens μ proferatur τέτυμμαι. dixi dictus sum. Quodq; inde rursus media uertatur in suā adspir. uerberatus sum. dictus sum. ctus sum. Differunt autem. quòd primæ sunt hæ ψ. β. φ. uerberabo aui, tus sum tus sum. Secundæ uerò hæ ξ. χ. γ. dicam dictus sum, dictus sum.

Communia tertiæ & quartæ.

Tertiæ autem & quartæ commune est, quòd actiuum præteritum perfectum cum finali α habet κ coniunctum, regnaui æcini. Differunt tamen, quòd tertia idem κ habet uersum ex σ futuri regnabo regnaui. quarta uerò adiectum. canam æcini. Vertitur autem in quarta coniugatione ante assumptum κ incidens ν in γ, propter sequens κ. aspergam aspersi.

καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. τέτυπται ἐτύφθην. ὥρισαι, ὡρίσθην. γίγνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ ἐνεργητικοῦ, καθόλου ἐν τῷ σ ἐν παντὶ μέλλοντι. μεταβολῇ τοῦ σα εἰς θην, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. ἔτυψα ἐτύφθην. ἔψαλσα, ἐψάλθην. καὶ ἔτι τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου, ἐπενθέσει τοῦ ομ. τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι. τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης. τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

Legēdū forte ἀποβολῇ τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, aut τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου.

Κοινὸν πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ σὺν τῶν διπλῶν. κἀπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ λήγειν εἰς α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῶν δασέων τῶν ἀντιστοιχούντων τῶν τοῦ μέλλοντος ληκτικῶν διπλῶν, ὡς δυνάμει τὰ ψιλὰ ἐχόντων. τύψω τέτυφα. λέξω, λέλεχα. κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασὺ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι. διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι. λέλεχα λέλεγμαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ ψ.β.φ. τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. τῆς δὲ δευτέρας τὰ ξ.χ.γ. λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακείμενον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον. βεβασίλευκα, ἔψαλκα. διαφέρουσι δὲ, ὅτι ἡ μὲν τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῇ τοῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα. ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα. τρέπεται δὲ ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ, συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ῥανῶ, ἔῤῥαγκα.

asperſi, & paſſiuum asperſus ſum propter ſequens μ. Tamet ſi indefinitum rurſum ρ habet. asperſus ſum.

Tertiæ proprium.

Proprium tertiæ coniugationis & illud eſt, quòd in actiuo futuro actu habet σ, ubi priores uirtute eandem habent. audiam. faciam. Atque in totũ in prioribus his, in quibus ſit duplicis mutatio in adſpiratas uel medias, aut eadem σ ipſa manet, aut in κ uertitur, aut omnino deeſt. Vertitur enim in actiuo præterito perfe. īu κ ſemper audiui. deeſt autem & ſeruatur in paſſiuo præterito perfect. factus ſum, auditus ſum. Et/ enim ſi finale ω proprij præſentis purum fuerit, plerunq; deeſt. clamò clamatus ſum. iaculor iaculatus ſum. In nonnullis tamen ſeruatur. trabo tractus ſum. audio auditus ſum. Item in his quæ habent α uel ι ante ω, λ præcedente. rideò riſus ſum. perfido perfectus ſum. Conſiderandum uerò melius, quòd ſi purum huiuſmodi ω non fuerit, ſemper σ manet. cano cantatus ſum. perſuadeo perſuaſus ſum. fingo fictus ſum. dico dictus ſum. Neceſſe ſanè eſt & in his indefinitum habere σ, in quibus & præteritum perfectum habet, auditus ſum, ditus ſum: contrà non habere, ubi nec præteritũ perfe. habet factus ſum tus ſum. Proprium eſt huius coniuga. & ꝙ futura habentium α ι o uerborum uerſa ι & α in η, & o in ω proferantur. facio am. clamo abo. deauro rabo. Præter uoco, perfido, laudo, geſto, polio, medeor, & rideo, ago, amo, traijcio, moleſto, ſano, frango, extẽdo, miſceo, uello, aro, iuro, inquino, moueo, paſco. Licet laudabo geſtabo traijciam & ſanabo apud poëtam dicta ſint Ionicè.

α ι o præſentis manent i quibuſdam futuris.

Proprium quartæ.

Quartæ uerò proprium eſt, quòd actiuum futurum ante finale ω conſonantem habet præſentis, & corripit penultimam. ſemino nabo. Quanquam pinſo pinſam, & moueo bo;

&

ἔῤῥαγκα. καὶ τὸ παθητικὸν ἔῤῥαμμαι διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέντοι ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει. ἐῤῥάνθην.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν ταῖς προτέραις ἢ τῆς διπλῆς μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς κ ἀεί. ἤκουκα, Ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πεποίημαι. ἤκουσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐκλείπει. βοάω, βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. ἔστι δ' ἐνίοτε μέντοι καὶ σώζεται. ἑλκύω, εἵλκυσμαι. ἀκούω. ἤκουσμαι. καὶ τὰ α καὶ ε, ἐφ' ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει. γελάω γεγέλασμαι. τελέω τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλτιον. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτον ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται. ᾄδω, ᾖσμαι. πείθω, πέπεισμαι. πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχειν μετὰ τοῦ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει. ἤκουσμαι ἠκούσθην. μὴ ἔχειν δὲ, ἐφ' ὧν οὐδ' ὁ παρακείμενος. πεποίημαι, ἐποιήθην. Ἴδιον δέ ἐστι ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας τῶν α. ε. ο. ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο εἰς ω προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω πλὴν τῶν καλέω. τελέω. ἐπαινέω. φορέω. ζέω. ἀκέομαι. καὶ γελάω. ἐλάω. ἐράω. περάω, ἀνιάω. ἰάομαι. κλάω. πετάω. κεράω. σπάω. ἀρόω. ὀμόω. ὀνόω. ἐνόω. βόω. καὶ ἐπαινήσω μέντοι, καὶ φορήσω, καὶ περήσω, καὶ ἰήσομαι τῇ ποιητικῇ εἴρηται ἰωνικῶς.

πειρήσω additur his in aldino exemplari.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ἐνεστῶτος. καὶ βραχυπαραληκτεῖν. σπείρω, σπερῶ. καὶ φύρω γε μὴν, φύρσω. καὶ ὄρω ὄρσω.

& corrumpo corrumpam dictum reperiatur doricè.propriũ insuper & illud, quòd indefinitum ε in penul.habet, si ε futurum habuerit:rursum η, si illud α.manebo mansi, caram ceꝛdui.Item quòd in actiuo præte.perfe. & secundo indefi.mutatur in α uocalis ε futuri penul.seminabo seminaui.corrumpam corrupi.occidam occidi.Item quòd medium præte.perfe. uertit ου penul.in η.hio hiaui.ostendo ostendi.Item quòd in desinentibus quidem in νω, cæterùm penul.habentibus ι uel ει diphthõgon, non uertitur ν, sed abijcitur.iudico cαui.tendo tetendi.Verùm in his passiuum præteritum perfe. eodem modo non habet idem ν uersum.iudicatus sum, nec indefi.iuertibile.iudicatus sum, propter absurditatem soni.

ου penulti. in η.

Propria quintæ.

Quinta uerò, quòd in μι uerborum sit, à uerbis tertiæ α ε ο υ haben.deductorum, & quòd non omnia habent tempora, dictũ est prius.Propriũ autẽ id habet, quod ab actiuo præsenti præt.imperfectum fit adempto ι, & conuerso μ in ν.pono ponebam.statuo bam.do bam.iungo bam.Præterea quòd primũ indefi.ante finale α, κ habet eiusdem syllabæ, at non in omnibus, sed in his, quæ ab ε & ο habentibus deformantur.pono po no posui.do do dedi.dictum autem & illud prius, quòd uerba in μι in passiuis & medijs, item in dualibus ac pluralibus penultimam corripiunt, tametsi generale ne hoc quidem. Nam ponor, & crudor, & queror.Home.dicta sunt:item inuenimus & ibant.d.stabant.d.occurrebant.d. quare præter dualia & pluralia quæ à prima fiunt secundorum indefini.dictum oportuit.Nempe stabamus stabatis.d.itẽ ibamus ibatis d.Cõmune tamẽ ferè omnibus aliquid est huiusmodi sanè correptio ipsa ratione æquabili.Etenĩ ut in uerbis in ω, ω contrahitur in ο, aut ει in ε.ita in uerbis in μι, η corripitur in ε, aut η in α, aut ω in ο, aut υ longũ ĩ υ breue.Itaq; & correptio fit horũ singulis,

ἐκάχημαι ἀΐζημαι poëtica.

καὶ φθείρω φθέρσω λεγόμενον εὕρηται δωρικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸ, τὸν α ἀόριστον τῆς μὲν παραλήγειν, εἰ μὲν ε ὁ μέλλων. εἰ δὲ η δὲ, εἰ δὲ α. μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου μεταβάλλειν εἰς α τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. καὶ τὸ, τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η. χαίνω, κέχηνα. φαίνω, πέφηνα. καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ τῇ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ᾽ ἀποβάλλειν. κρίνω. κέκρικα τείνω τέτακα. Ἐφ᾽ ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον. κέκριμαι. οὐ μὴν ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην. διὰ τὸ δυσφθεγκτον.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Η δὲ πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐστὶν, ἀπὸ τῆς τῶν τρίτης α ε ο υ. παραγομένων. καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρότερον. Ἴδιον δὲ ἔχει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ἔτι τὸ, τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον. πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων. τιθέω τίθημι, ἔθηκα. διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον καὶ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἔστι τῶν παθητικῶν τε, καὶ μέσων καὶ δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν συστέλλεται, καίτοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο. τίθημαι γὰρ καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι παρὰ ποιητῇ εἴρηται, καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην, συναντήτην. ὥστε πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον. ἔστημεν τε, καὶ ἔστητον, καὶ ἔβημεν, ἔβητον. Κοινὸν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὲ ἡ αὐτὴ ἀναλόγως. ὁ μὲν τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ει, ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι. η, ε. ἢ η, α. ἢ ω ο. ἢ υ υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ

ſingulis, nempe in uocalem proprij uerbi, unde eſt quòd producitur. pono pono ponor. ſtatuo ſtatuo ſtatuor. do dῳ dor. iungo iungo iungor.

Paſſiuorum & mediorum præſens.

Fit aũt in horũ paſſiuis ac medijs præſens à præſenti actiuo interiectione α literæ ante finale ι, & correpta penultima. pono, ponor. Præteritum autem imperfectum à præterito imperfecto, ſicut & in cæteris coniugationibus, ponebam ponebar. Conſimiliter uerò & mediorum primum & ſecundum indefinitum à cognatis. poſui poſui uel poſitus ſum. Paſſiuum autem præteritum perfectum ab eiuſdem generis præſenti fit, uerſa conduplicatiua litera ι in ε, uelut ponor poſitus ſum, donor datus ſum, ſtatuor ſtatutus ſum. Cæterùm indefinitum à præterito perfecto, ut in tertia. datus ſum datus ſum. poſitus ſum poſitus ſum. ἐπ' ἰθὺ tamen ſonatur, propter abſurditatem uocis.

Inflexio perſonalis in ω actiuorum

Iam uerò perſonalis inflexionis modus idem in quatuor, quæ in ω, uerborum coniugationibus, differentia autem in temporibus. Alia nanque ſimili modo perſonas inflectunt, alia diuerſo. Verùm unde formentur, commune omnibus per ſingulos modos. Commune eſt igitur præſentis & futuri primi indicatiui, eorum quæ actiui ſunt generis, quòd ſecunda ſingularium perſona fit à prima, mutatione ſyllabæ ultimæ in εις, ut uerbero uerberas. uerberabo uerberabis. Item quòd tertia à ſecunda, abiectione σ uerberat uerberabit. In dualibus autem ſecunda fit à ſecunda ſingularium, mutatione ſyllabæ ultimæ in ετον, uerberas uerberatis. dua. uerberabis uerberabitis. d. Nam prima dualis in nullo actiuo fit.

Porrò

ἑκάστοις, δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω τίθημι, τίθεμαι. ἱστάω, ἵστημι ἵσταμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ προστιθεμένου τοῦ α, [illegible], καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης. τίθημι τίθεμαι. Ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην. ἔθην, ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. τίθεμαι τέθειμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι. ἕσταμαι. Ὁ δὲ ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δέδομαι, ἐδόθην. τέθειμαι, ἐθέθην. ἐτέθην δὲ διὰ τὸ δυσφθεγκτον.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΣ Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν. διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. οἱ μὲν γὰρ, ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. τὸ μέντοι ὅθεν, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν. κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν προσώπων γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις. τύπτω, τύπτεις. τύψω, τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ, τύπτει. τύψει. Τῶν δὲ δυικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τύπτεις, τύπτετον, τύψεις, τύψετον. Τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται.

Porrò tertia in uoce conuenit cum secunda. Pluralium autem prima persona à prima fit singularium. mutato ω in ο, & addita μεν. uerbero uerberamus. Secunda rursus à secunda fit dualium, mutatione ultimæ in τε. uerberatis d. uerberatis plu. Tertia item à tertia dualium commutata ultima in ουσι uerberant d. uerberant p. Additur semper ν p. uerberant. Siquidem generaliter in ι aut in ε desinentes tertiæ personæ addunt ν atticè, siue uocalis siue consonans sequatur. Contrà Iones sine ν proferunt. exemplo sunt, iniuria affecit sacerdotem, & nonnunquam. Communia autem hæc & cum futuro secundo, præterquam quòd in illo ablatio ι non fit secundæ singulariũ, uerùm tertiæ dualium, siue eliso siue transposito. Etenim uerberabis bitis d. uerberabunt diamus.

ν ἐφελκυστικὸν tertijs personis in ι & ε.

Præteritum imperfectum & secundum indefinitum.

Præteriti autem imperfecti & secundi indefiniti secunda quidem singularium à prima fit persona, mutato ον in ες. uerberabã rabas. Tertia uerò à secũda, ut dictum est. Porrò dualium secunda, à secunda quidem singularium mutata ultima in ετον. Rursum tertia à tertia, addito την. Pluralium autem prima à prima quidem singularium interposita syllaba με, uerberabam uerberabamus. Secunda rursus à secunda duali um eodem modo, quo & in præsenti. Porrò tertia consonat primæ singulari. Nam ueniebant, & discebant iuxta Chalcidicam proprietatem sunt formata ad formam dabant.

Communia primi indefiniti & præteriti perfecti.

Primi autem indefiniti, & præteriti perfecti commune est, quòd secunda singularium persona à prima fit, addito σ, uerberaui uerberauisti. uerberaui uerberauisti. Tertia autem abiecta σ, & uersa α in ε, uerberauit uit. Dualiũ uerò secũda à secunda

Τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τοῦ μεν. τύπτω τύπτομεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον, τύπτετε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον τύπτουσι. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ, ν, τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἠτίμησ' ἀρητῆρα. καὶ ἔσθ' ὅτε. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις. τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον, τυπεῦσιν.

Παρατατικὸς καὶ δεύτερος ἀόριστος.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες. ἔτυπτον ἔτυπτες. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ὡς εἴρηται. τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσθέσει τῆς την. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ με. ἔτυπτον ἐτύπτομεν. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. τὸ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ὄντα, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ εἴδοσαν.

Κοινὰ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινῶς, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἔτυψε, τέτυφε. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον

à secunda singularium fit, mutatione ultimæ in ατον. uerberauisti uistis duo. uerberauisti uistis d. Porrò in tertia non cõuenit, sed tertia præteri. quidem perfe. eandem habet uocem cum secunda. Indefiniti autem à sua secunda fit, mutata ultima in την. uerberauistis d. uerberauerunt d. Cæterùm pluralis prima fit utrisque à prima singulari addito μεν. uerberaui uerberauimus, uerberaui uimus. Secunda uerò à secunda dualium itidem fit ut in præsenti. Verùm tertia iam non conuenit, sed in præterito perfecto fit à tertia dualium uersa ultima in σιν. uerberarunt d. uerberarunt p. Rursum in indefinito à prima singularium, adiectione ν, uerberaui rarunt. Porrò prate. plusquam. secunda quidem à prima, conuersa ν in σ. uerberaueram ueras. Aliæ item omnes eo modo quo in secundo indefinito, nisi quòd nulla hìc quidem mutatur uocalis, cæterùm tertia pluralium fit à tertia singularium, adiectione σαν uerberauerat rauerant. Liquet igitur, quòd præsentis & amborum futurorum, & præteriti perfecti actiui peculiare est præ cæteris temporibus, quòd secundæ & tertiæ dualium inter se conueniunt uoce. Quare etiam dicitur, quòd si in σι desinant tertiæ pluralium, conueniunt itidem & tertiæ dualium. Accidit autem quòd & in syllabis & in uoce cõueniunt tertiæ pluralium cum primis singularium præteriti imperfecti, & amborum indefinitorum. Nam generale est in actiuis præteritis quorum participium in σ ultima acuta non desinit, quòd tertiæ personæ plurales finalem habent, participialis genitiui penultimam syllabam. uerberans uerberantis uerberabam. qui uerberauit, eius qui uerberauit uerberauerunt.

Secunda & tertia dualiũ similes.

Mediorum Communia.

Cæterùm mediorum indicatiuorum præt. perfe. & præte. plusquam perfectum respondent actiuis eiusdem nominis.

Formationes mediorum.

Præsens

ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῦ ἑνικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας. ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον, τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τὴν ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ ἑνικοῦ, προσθέσει τοῦ μεν. ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυικῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ δυικοῦ, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν. τετύφατον, τετύφασι. τὸ δὲ ἀορίστου ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν. τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ δευτέρου ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων. καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ ἑνικοῦ, προσθέσει τοῦ σαν. ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν. Δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ, τά τε καὶ τρίτα τῶν δυικῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυικῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. καθόλου δὲ τῶν ἐνεργητικῶν παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονουμένον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν μέσων δὲ ἐνεστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

ΕΝΕΣΤΩΣ

Præsens & futurum.

Præsentis autem & futuri commune est, quòd secunda singularis figuratur à prima abiecto μ, & mutato o in ε, ac rursum contracto ε & αι in η. uerberor uerberaris. præter pro to. uolo. uidebo. horum nanque fit secunda, eliso α & contractis ε (quod erat ex conuersione) & ι in ει. putas, uis. uidebis. Tertia uerò à secunda, dissoluendo contracta & interponendo τ. uerberaris uerberatur. Dualium autem prima fit à prima singularium, mutata ultima in μεθον. uerberor uerberamur. d. Porrò secunda & tertia conueniunt, atque à tertia formantur, commutata syllaba ultima in σθον, uerberatur uerberamini d. Pluralium autem prima quidem à prima duali um formatur, commutatione ultimæ in θα. uerberamur dua. uerberamur plu. Secunda item à secunda mutata ultima in σθε. uerberamini dua. uerberamini plu. Tertia uerò, à tertia singularium, conuersa ε penultima in ο, & assumpta ν. uerberatur uerberantur. Communia tamen hæc, & cum secundo futuro, præter quàm quòd in eo persona secunda singularium etiam eliso υ fit. uerberabor uerberaberis uerberaberis. pugnabo pugnabis pugnabis. Et tertia fit assumpto ι in diphthongum. uerberaberis uerberabitur. Preterea tertia pluralium fit uersa ει diphthongo in ου. uerberabuntur. Porrò præteriti imperfecti & secundi indefiniti commune est, quòd secunda singularium fit à prima, abiectione μ & ν, & conuersione η in ε, & conflatis ο & ε in diphthon. ου. uerberabar uerberabaris uerberabaris. Rursum tertia à secunda fit dissoluta diphthon. ου in εο. & interposita τ. uerberabaris batur. Cæteræ uerò formantur eodem modo ut in præsenti, nisi quòd dualium secunda & tertia non conueniunt in uoce, sed tertia fit à secũda singulariũ mutatiõe syll. ult. in σθην, uel à sua ipsius secunda. uerberabatur bamini dua. bantur d.

Eiusmodi contracta Homero sũt familiaria.

Primi

ΕΝΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΩΝ.

Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινὸν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η. τύπτομαι, τύπτῃ. πλὴν τοῦ οἴομαι. βούλομαι. ὄψομαι. τούτων γὰρ τὰ δεύτερα, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ε κ μεταβολῇ τοῦ ε καὶ τοῦ ι εἰς ει. οἴει. βούλει. ὄψει. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῆς κεκραμένης, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. τύπτεαι, τύπτεται. τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον. τύπτομαι, τυπτόμεθον, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνοῦντα, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνονται, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτεται, τύπτεσθον. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέεαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέεαι, μαχῇ. καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυπέεται, τυπεῖται. καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦνται. τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου κοινὸν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτου. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τῆς ου εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτεο ἐτύπτετο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνοῦντα. ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτετο ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην.

τοῦ δὲ

Primi autem indefiniti secunda singularis fit à prima, abiecta μ & ν, & mutata κ in ε, & haec rursum in ο, & conflatis α & ο in ω. uerberaui uerberauisti uerberauisti. Tertia uerò à secunda formatur resoluendo contracta, & interponendo τ. uerberauisti uerberauit. Caetera eodem modo, ut in secundo indefinito, nisi quòd illic ο penultimae conuertitur in ε, & ε rursum in ο. hic uerò α immutabile ubique manet.

Passiuorum Communia.

Formationes passiuorum. Passiuorum autem praesens quidem & futura ambo cum praesenti mediorum conueniunt. praeteritum imperfectum cum praeterito imperfecto. indefinita etiam cum praeterito plusquam perfecto. atq; unà & praeter. perf. & praete. plusquamperfe.

Praeteritum perfectum. propriam sortita sunt decisionem. Nam praeteriti perfecti secunda persona fit à prima, mutata finali μ in σ, siue actu siue potentia. Etenim quorum futurum est ψ, uel ξ, eorum formatio per eandem duplicem fit. plexus sum plexus es. uerberatus sum uerberatus es. Tertia à secũda fit, uersa σ in τ. quomodocunq; habeat, siue actu, siue potentia. Adsunt autem actu, & quae antè potentia adesse illi uidebantur in duplici, ut π uel κ. uerberatus es uerberatus est. plexus es plexus est. seminatus es seminatus est. Quin & σ assumitur ratione exigente, si primae personae ultima σμ in eadem syllaba habet. auditus sum auditus es auditus est. Dualium autem prima persona, à prima singularium, uti in praesenti fit. Item secũda & tertia eadem uoce à secunda, mutata ultima in σθον, in bis, in quibus σ actu est. auditus es auditi estis. In quibus uerò potentia, non σ, sed aut φ ante θ ponendum si ψ fuerit. uerberatus es uerberati estis. aut χ, si ξ. plexus es plexi estis. Pluraliũ autem prima persona à prima dualium fit mutata ultima in θα, ut in praesenti. uerberati sumus. du. uerberati sumus. plu.

Secunda

τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῆς ἑνικῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω. ἐτυψάμην ἐτύψαο ἐτύψω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνηρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο ἐτύψατο. τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο. ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς καὶ οἱ μέλλοντες ἄμφω τῷ ἐνεστῶτι τῶν μέσων συμφέρονται ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ, οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελικῷ, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν. τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῶν αὐτῶν διπλῶν γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. ὅπως ἂν ἔχῃ εἴτε ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. σώζεσι δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ. οἷον τὸ π ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνει εὐλόγως, ἣν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σμ συλλαβίζηται. ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, καὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον. ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβίζεται. ἐπὶ μὲν ψ ἢ τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ μὲν χ, ἐπὶ δὲ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. τῶν πληθυντικῶν δὲ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα. ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. τετύμμεθον τετύμμεθα.

τὸ δὲ

Secunda item à secunda, abiecta p & uerso o in ι. uerberati estis d. uerberati estis. p. Tertia cõmuniter quidem fieri nõ potest, ubi tertia singul. in syllabam finit per duas consonantes. Cæterùm Ionicè à tertia fit singulari, uersa tenui in quibus fuerit, in adspiratam, & interposito α. uerberatus est, uerberati sunt. plexus est plexi sunt. Sed psonæ præteriti plusquã perfecti eo modo, quo & præteriti perfecti fiunt. nisi quòd hic est uocalis finalis ο. ubi illic αι. figurare itaque oportet & tertiam dualium in θην, à sua secunda, siquidem perpetuò illic duntaxat secunda ac tertia persona dualium inter se consentiunt uoce, ubi tertia pluralium in ι aut in αι desinit.

Proprium quintæ. Actiuorum præsens.

Proprium autem quintæ est, quòd in indicatiuis actiuis secunda quidem persona præsentis fit à prima ablatione ι, & conuersione μ in σ. pono ponis. Tertia rursus à secunda, addito ι. ponis ponit. Dualium uerò secunda persona, ac tertia à secunda singulari, uerso σ in τ, & addita ον, & mutatione penultimæ uocalis in penultimam uocalem uerbi, unde & ipsum formatum est uerbum in μι pono pono ponis ponitis uel ponunt. dua. statuo statuo statuis statuitis uel statuunt. dua. do do das datis uel dant. du. Pluralium uerò persona prima formatur à prima singularium, conuersione ultimæ in μεν, & mutatione penultimæ ut dictum est. pono ponimus. Secunda rursum persona à secunda dualium, eliso ν, & conuerso ο in ε. ponitis du. ponitis plures. Tertia item à tertia fit dualium, ademptione ν, & mutatione το in σι, ac interiectu α. ponitis duo. ponunt plures. datis duo, dant plures. Cæterùm statuunt & mittunt & similia, sunt ex contractione. Personæ uerò præteriti imperfecti ac secundi indefiniti sic fiunt ut in præterito imperfecto & secundis indefin. uerborũ ĩ ω.

ponebam

τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ τρίτον τοῦ ἑνικοῦ συλλαβῇ λήγει δισυμφώνῳ. Ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασύ, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται. καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελίκου δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται, πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο, ἔνθα ἐπ' ἐκείνου τὸ αι. σχηματιστέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καθόλου δὲ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

Ἴδιον τῆς πέμπτης. ἐνεργητικῶν ἐνεστῶτος.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης, τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τίθημι, τίθης. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης, τίθησι. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν. τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθεμεν. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τίθετον τίθετε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τοῦ το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α. τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἱστᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς * παρατατικοῖς καὶ β. ἀορίστοις τῶν εἰς ω ῥημάτων.

* Alij τοῖς α. καὶ β. ἀορίστοις τῶν παθητικῶν.

ἐτίθην,

ponebam ponebas. posui posuisti, nisi quòd hic singular. penultima corripitur in dualibus ac pluralibus, ut dictum est. At horum quæ in μι, formatio (ut in genere loquar) iuxta conduplicationem fit, & ex initiali consonante, & ι, nisi uocis incommoditas obstiterit. do do. pono pono. statuo tamen fiat statuo, ob uocis absurditatem.

Media & passiua.

In medijs autem & passiuis indicatiuis, præsentis quidem & præteriti perfecti secunda persona fit à prima, mutata μαι in σαι. ponor poneris. positus sum positus es. Præteriti autem imperfecti, & secundi indefiniti, mutata ultima in σο. ponebā ponebas. positus sum positus es. Cætera omnia communia habet cum tertia. Licet tamen & in ῃ proferre secundam præsentis, uerborum quæ ab habentibus ε & α fiunt, ponor poneris. statuor statueris.

Inflexio per modos actiuorum.

Cæterùm modalis inflexionis caput est indicatiuus modus. Alij enim omnes ab hoc fiunt hoc pacto: Indicati. uerbero. præteritum imperfectum uerberabā. Imperatiuus uerbera. Optatiuus uerberarem. Subiuncti. si uerberem. Infiniti. uerberare. Futurum primum indicati. uerberabo. Optatiuus uerberaturus essem. Infinit. uerberaturum esse. Indefinitum primum indicati. uerberaui. Imperat. uerberato. Optati. uerberauissem. Subiuncti. si uerberauero. Infiniti. uerberauisse. Præteritum perfectum indicati. uerberaui. Præteritum plusquamperfectū uerberaueram, Imperati. uerberato. Optati. uerberauissem. Subiuncti. si uerberauero. Infiniti. uerberauisse. Indefinit. secundum indicati. uerberaui. Imperati. uerberato. Optatiuum uerberauissem. Subiuncti. si uerberauero. Infiniti. uerberauisse. Futurum secundum indi. uerberabo. Optati. uerberaturus essem. Infinit. uerberaturum esse.

Præsens

ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται. αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἔκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δυσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. στῶ μέν τοι γε ἵστημι, διὰ τὸ δυσφθεγκτον.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν, ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τῆς μαι εἰς σαι. τίθεμαι, τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεισαι. τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἐθέμην, ἔθεσο. τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. ἔστι δὲ καὶ εἰς η προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ α. τίθεμαι, τίθη. ἵσταμαι, ἵστη.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις· αἱ δὲ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς ὧδε, τὸ ὁριστικὸν, τύπτω, παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ προστακτικὸν, τύπτε. τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν· ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, τύψω. τὸ εὐκτικὸν, τύψοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα. τὸ προστακτικὸν, τύψον. τὸ εὐκτικὸν, τύψαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυφε. τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν· ἐὰν τετύφω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυπον. τὸ προστακτικὸν, τύπε. τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. Μέλλων β. τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ. τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Vtranque significationem habent.

Præsens mediorum.

Indicatiuum uerberor. Præteritum imperfectum uerberabar. Imperatiuum uerberare. Optatiuum uerberarer. Subiunctiuum si uerberer. Infinitiuum uerberari. Futurum primum indicat. uerberabor. Optatiuum uerberarer. Infinitiuum uerberatum iri. Indefinitum primum indica. uerberatus sum. Imperatiuum uerberatus esto. Optatiuum uerberatus essem. Subiunctiuum si uerberatus ero. Infinitiuum uerberatū esse. Præteritum perf. indicat. uerberatus sum. Præt. plusquam perfec. uerberatus fueram. Imperatiuum tus esto. Optati. uerberatus essem. Subiunct. si uerberatus ero. Infinitiuum ratum esse. Indefinitum 2. indicat. ratus sum. Imperatiuum uerberator. Optatiuum tus essem. Subiun. si tus fuero. Infinit. tum fuisse. Futurum secundum Indicat. uerberabor. Optatiuum uerberer. Infinitiuum uerberatum iri.

Præsens passiuorum.

Indicatiuum uerberor, & reliqua ut dictum est. Præteritum perfe. Indicatiuum tus sum. Præteritum plusquamperfe. uerberatus fueram. Imperatiuum uerberatus esto. Infinitiuum tum fuisse. Indefinitum primum Indicat. tus sum. Imperat. tus esto. Optati. tus essem. Subiunct. si tus fuero. Infinitiuum tum esse. Indefinitum secundum. Indicatiuum uerberatus sum. Imperatiuum tus esto. Optatiuum tus fuissem. Subiunctiuū si tus fuero. Infinitiuum uerberatum esse. Futurum primum. Indicatiuum uerberabor. Optatiuū uerberandus sim. Infinitiuū uerberandum esse. Futurum secundum. Indicatiuum uerberabor. Optatiuum uerberandus sim. Infinitiuum uerberandum esse. Paulopost futurum. Indicat. mox uerberabor. Optatiuū mox uerberer. Infinitiuum mox uerberandum esse.

Actiua præsens.

Indicatiuum pono. Præte. imperfe. ponebam. Imperatiuum pone,

ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. τὸ προστακτικὸν, τύπτου. τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι. Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι. τὸ εὐκτικὸν, τυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην. τὸ προστακτικὸν, τύψαι. τὸ εὐκτικὸν, τυψαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι. παρακείμενος, τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυπε. τὸ εὐκτικὸν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυπόμην. τὸ προστακτικὸν, τυποῦ. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. Μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυποῦμαι. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. καὶ τ᾽ ἄλλα ὡς εἴρηται. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην. τὸ προστακτικὸν, τέτυψο. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐτύφθην. τὸ προστακτικὸν, τύφθητι. τὸ εὐκτικὸν, τυφθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἐτύπην. τὸ προστακτικὸν, τύπηθι. τὸ εὐκτικὸν, τυπείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, τυφθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τυφθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων β. τὸ ὁριστικὸν, τυπήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τυπησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τετύψομαι. τὸ εὐκτικὸν, τετυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὁριστικὸν, τίθημι. παρατατικὸς, ἐτίθην. τὸ προστακτικὸν,

pone. Optatiuum ponerem. Subiunctiuum si ponam. Infinitiuũ ponere. Indefinitum primum. Indica. posui, & alia ut in uerberaui. Indef. secundum. Indicat. posui. Imperatiuum pone & pone. Optatiuum posuissem. Subiunctiuum si posuero. Infinitiuum posuisse.

Media & passiua. præsens.

Indicatiuum ponor. Præteritum imperfectum ponebar. Imperatiuum ponere & ponere. Optatiuum ponerer. Subiũctiuum si ponar. Infinitiuum poni. Indefinitum secundum. Indicatiuum positus sum. Imperatiuum positus esto. Optatiuum positus essem. Subiunctiuum si positus ero. Indefinitum positum esse. Præteritum perfectum. Indicatiuum positus sum. Præteritum plusquamperfectum positus eram. Imperatiuum positus esto. Optatiuum positus fuissem. Subiunctiuum si positus fuero. Infinitiuum positum esse. Indefinitum I. Indicatiuum positus sum. Imperatiuum positus esto. Optatiuum positus essem. Subiunctiuum si positus ero. Infiniti. positum esse. Futurum I. Indicat. ponar. Optatiuum ponendus sim. Infinitiuum ponendum esse. Mox futurum. Indicatiuum ponar & reliqua ut in uerberabor.

Communia omnium modorum.

Commune autem omnibus modis, quòd augmentum originis abijciunt, excepto præterito perfecto. uerberabã uerbera uerberaui. uerberato. uerberassem. si uerberauero. uerberasse. At uerberaui fiãt uerberato. uerberassem, si uerberauerĩ. uerberasse. Præteritum autem imperfectum præsenti coniũgitur, & præter. plusquamper. præterito perfecto. unde quæ ab alterutris horum formationes fiunt, communem cum alteris habẽt significationem. Cæterùm liquet q̃ futuri formatio neq; in imperatiuo est, neq; in subiũct. Porrò significatio huius est in his, quæ formantur ab indefinitis.

Formationes

τίθετι. τὸ εὐκτικὸν, τιθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι. Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἔθηκα. καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος β. τὸ ὁριστικὸν, ἔθην. τὸ προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. τὸ εὐκτικὸν, θείην, τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα ἢ παθητικὰ ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι. ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην. τὸ προστακτικὸν, θέσο καὶ θοῦ. τὸ εὐκτικὸν, θείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέθειμαι. ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείμην. τὸ προστακτικὸν, τέθεισο. τὸ εὐκτικὸν, τεθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι. Ἀόριστος α. τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην. τὸ προστακτικὸν, τέθητι. τὸ εὐκτικὸν, τεθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι. Μέλλων α. τὸ ὁριστικὸν, τεθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τεθείσομαι, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ τετύψομαι.

Κοινὰ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων.

Κοινὸν δ᾽ ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. τέτυφα γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ ἐνεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος τῷ παρακειμένῳ, ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρου τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ᾽ ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος παρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικός ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

Formationes Imperatiuorum Actiuorum.

Fit autem uerborum in ω actiuorum imperatiuum quidē à tertia pſona proprij thematis.uerberabat bera rauit.uerbe/rato.Tametſi primum indefinitum etiam ultima mutata in op fit.uerberauit uerberato.

Optatiuorum.

Optatiua uerò à participiali genitiuo, mutatione ultimæ in μι,& eliſione inflexiuæ υ,atque aſſumptione ι in diphth. aut etiam uerſa diphthon.ο in οι.in quibus penultima fuerit. uerberantis,uerberem.eius qui uerberauit, uerberaſſem.eius qui uerberauit,uerberaſſem.eius qui rauit,uerberaſſem.ratu ri,turus eſſem.Cæterùm contractorum optatiua conuerſione μι in ην Aeolicè proferuntur, ut dictum eſt prius.digner,digner.nam digner & uiuam dorica ſunt,cōuerſa οι in ῳ. Aeolica uerò & uerberaſſes ſſet ſent.

ἀξιοίην aeolicum. ἀξιῴην doricũ

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uerò fiunt à prima perſona ſuæ origmis,uerſa ultima in ω.uerberabam,ſi uerberē.uerberaui ſi uerberauero.uerberaui,ſi uerberauerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua uerò præſentis quidem temporis & futuri primi à tertia perſona fiunt ſuæ originis,addito ν.uerberat,rare.uerberabit,turum eſſe.Item præter. perfe.ab eadem,addita ναι.uerberauit,raſſe.Cæterùm indefiniti primi à prima, addito ι.uerberaui uerberaſſe.Rurſum ſecūdi ab eadem,mutata ultima in ε͂ιν.uerberaui uerberaſſe.Eadem ſanè eſt formatio & ſecundi futuri,nempe mutatione ultimæ in ε͂ιν. uerberabo,uerberaturum eſſe.

Mediorum formationes.

Media autē Imperatiua,præteriti quidem imperfe.& ſecūdi indef.à ſecunda ſui thematis,rabaris,rare.ratus es, rare.

Cæterùm

Σχηματισμοὶ τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ β' τοῦ προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπτε τύπτε. τέτυφε τέτυφε. ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος καὶ τῆς ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται. ἔτυψε τύψον.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυπούντος, τυποῖμι. τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ εὐκτικὰ, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. τὸ δὲ ἀξιῴην καὶ βιῴην δωρικὸν, τροπῇ τῆς οι εἰς ω. αἰολικὸν δὲ τὸ τύψειας τύψειε τύψειαν.

ΤΩΝ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω. ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

Τῶν ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος μὲν ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν. τύπτει, τύπτειν. τύψει, τύψειν. καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσει τοῦ ναι. τέτυφε, τετυφέναι. ἀορίστου δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει τοῦ ι. ἔτυψα, τύψαι. καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εῖν. ἔτυπον, τυπεῖν. ὁ αὐτὸς δὲ ἄρα τρόπος καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εῖν. τυπῶ τυπεῖν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τὰ δὲ μέσα προστακτικὰ, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς. ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου τυποῦ.

Cæterùm primi indefini. à prima, elisione μλω, & addito ι, uerberaui uerberato, aut si quo alio modo hinc fieri poßi accommodatius. Præteri. perfect. ita ut in indicatiuo imperatiua formantur.

Optatiuorum.

Porrò optatiua à prima persona originis, uersa ultima in μλω, & ante μλω ι ad formationem diphthongi assumpta. uerberor uerberarer. uerberaui uerberassem. excepto præter. perfecto. nam hoc itidem ut in actiuo fit.

Subiunctiuorum.

Subiunctiua uerò fiunt à prima in μαι, sed penultima ori ginalium, in quibus est μ inflexiua, mutata in ω. uerberor, si uerberer. uerberaui, si uerberauero.

Infinitiuorum.

Infinitiua autem à tertia persona originis, mutata ultima in θαι. uerberatur, uerberari. rauit, rasse. dempto præterito perfecto, quod sanè congruit cum actiuo.

Passiuorum imperatiuorum.

Passiua imperati. præsentis quidē itidem fiunt, uti in medijs. indefinitorum uerò amborum à tertia, assumptione θε. ratus est rare. In quibus tamen eadem adspirata præcedit, nō θ sed τ assumere contingit. uerberatus sum. uerberatus esto, ob incommoditatem uocis. Præter. autem plusquamper. à secū da. tus fueras, tus esto.

Optatiuorum.

Cæterùm optatiua præsentis quidem & futuri similiter fiunt, ut in medijs: uerùm in præterito perf. non item, si consonans fuerit ante μ. sin minus fuerit, nec ulla diphthongus impediat, assumpto ι in diphthongum cum penultimæ syllabæ uocali, optatiuum fit. factus essem. memor essem. Indefinitum autem à participiali genitiuo, mutatione ultimæ in λω

&

τὸ δὲ πρώτου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τῆς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. τοῦ δὲ παρακειμένου, ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ εὐκτικὰ, ἀπὸ τοῦ α τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου, τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. πλὴν τοῦ παρακειμένου· οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι, τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν, ἐφ᾽ ὧν τὸ μ κλιτικὸν, μεταβαλλούσης εἰς ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἀπὸ τοῦ γ τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου. οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς.

Παθητικῶν προστακτικῶν.

τὰ δὲ παθητικὰ προστακτικὰ, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως τοῖς ἐπὶ τῶν μέσων. τῶν δὲ ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τῆς θι, ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ᾽ ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θι, ἀλλὰ τὸ τι προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθη, τύφθητι. διὰ τὸ δύσφωνον. τοῦ δὲ ὑπερσυντελικοῦ ἀπὸ τοῦ β. ἐτέτυψο, τέτυψο.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν, καὶ μέλλοντος ὁμοίως τοῖς ἐπὶ τῶν μέσων. παρακειμένου δὲ οὐκ ἔτι, ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντος δὲ, τῆς διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνεται. πεποιήμην, μεμνήμην. ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην

καὶ

& elisione inflexiuæ υ, atque assumptione ι in diphth. uerberati, uerberatus essem.

Subiunctiuorum.

At subiunctiua præsentis modo ut in medijs fiunt consimili. Indefinitorum uerò à tertia uerbi originalis, mutata finali uocali in ω. uerberatus est, si uerberatus fuero. Præteritum uerò perfectum subiūctiuum fieri possit, si μ purum habeat, ut dictum est, & diphthongus non uetet, conuersa penultima uocali in ω. factus sum si factus sim. memini, si memor fuerim.

Infinitiuorum.

Infinitiua autem præsentis & futuri temporis itidem fiunt uti in medijs. Quin & præteriti perfecti consimilis est formatio, nisi quòd σ non assumitur. Nam à uerberatus est, uenit ratum fuisse, uersa scilicet priore tenui in adspiratam. generale siquidem est quòd tenues præcedant tenues, atque adspiratæ adspiratas. Indefi. autem fiunt à prima persona originis, addito αι finali. uerberatus sum tum esse.

In μι actiuorum Imperatiuorum.

Posterius è duobus θ. cedit in τ.

Porrò uerborum in μι actiua quidem imperatiua à participiali fiunt genitiuo, eliso inflexiuo υ, & mutata syllaba ultima in θι. ponētis pone. statuentis statue. dantis da. siue à secūda indefinitorum conuersione ultimæ uocalis in penultimam originis. pono posuisti pone. do dedisti da.

Subiunctiuorum.

δῶσι καὶ δώησι poëtica.

Subiunctiua fiunt itidem ut in passiuis indefinitis uerborum in ω. ponebat si ponam. Cæterùm dederit in tertia, & dederit poëtica sunt ad exemplar tertiæ singularis. huiusmodi autem & hæc. ponam statuam dem. Nam quæ monosyllaba sunt, ac circunflexa. ponam statuam dem. dissyllaba & barytona

τῇ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, τῇ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυφθέντος, τυφθείην.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνεστῶτος μὲν, τοῖς μέσοις ὁμοίως. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίνονται, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι μεμνῶμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, ὁμοίως κἀπὶ τῶν μέσων. καὶ παρακειμένου δὲ ὁμοίως ὁ σχηματισμός. πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. τέτυπται γὰρ τετύφθαι. μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. Αορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ. ἐτύφθην τυφθῆναι.

Τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν προστακτικῶν.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προστακτικὰ, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθετι. ἱστάντος. ἵσταθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. τιθέω, ἔθης, θές. διδόω, ἔδως, δός.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ διδῶσι ἐστὶ τοῦ τρίτου, καὶ διδώησι, ποιητικὰ, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω. στήω. δώω. μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ. στῶ. δῶ, δισύλλαβα καὶ

βαρύτονα

barytona poëtæ faciunt, interponẽtes aptè huiusmodi syllabas. Singulis enim propriam uocalem originalem producendo addunt.

Optatiuorum.

Optatiua item eodem modo ut in passiuorum optatiuis.

Infinitiuorum.

Infinitiua quoq; præsentis temporis à participiali genitiuo formantur, eliso inflexiuo ν, & mutata syllaba ultima in ναι ponentis ponere. dantis dare. Cæterùm dare per poëticam licentiam dictum est.

Impera. actiuorum formationes.

Media uerò & passiua similiter ut in uerbis in ω. Formæ igitur figurandi inflexionem personarum iuxta modos, sunt huiusmodi. Imperatiuorum actiu. tertia persona singularis à propria fit secunda, addito τω. uerbera uerberato. præter desinentia in ει. Siquidem ea non additione, sed mutatione ultimæ ad eundem formantur modum. pone ponat. uerberatus esto uerberatus sit. At primi indefiniti, etiam mutatione eius quod est postremum in ultima syllaba in α ubique. uerberato tu, uerberato ille. Dualium uerò secunda à secunda fit singulari assumptione τον. uerbera uerberate d. Tertia rursum à tertia addito ν. uerberet uerberent. du. Pluralium uerò secunda à secunda quidẽ singularium, aßumpto τε. uerbera uerberate. uerberato uerberatote. & mutato ον in α, ut dictum est. Porrò tertia à tertia, addito σαν. ut uerberet uerberẽt. Cæterùm uerberẽt pro uerberent per syncopen uidetur factum esse, & per conuersionem ultimæ in longam, quòd tertiæ pluralium in ultima τ habentes, longam utcunque penultimam habeant. Excipiatur autem ionicum uerberati sunt. Similis & uerberentur illi pro uerberentur illi, formatio fuerit.

τυπτόντων pro τυπτέτωσαν.

Mediorum

βαρύτονα ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν. ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, γίνονται μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι. τιθέντος, τιθέναι. διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω. Τρόποι δὲ σχηματισμοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῆς ἐγκλίσεως τούτων, τοιοῦτοι. τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι. ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει *προσσχηματισμόν. τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τῆς ληγούσης ὑποστατικοῦ εἰς α πανταχοῦ. τύψον, τυψάτω. τῶν δὲ δυικῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον. τύπτε, τύπτετον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τοῦ ν. τυπτέτω, τυπτέτων. τῶν πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε. τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν, τυπτέτω, τυπτέτωσαν. τὸ δὲ τυπτόντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, μακρᾷ ὅπως οὖν παραλήγει. ἐξαιρείσθω δὲ ἰωνικόν, πετύφαται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ *τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἀμείνων εἴη.

*παρασχηματισμόν. sic Aldus.

*Alijs numerus est dualis pro plurali.

Μέσων

Mediorum & passiuorum formationes.

Mediorum autem & passiuorum tertia persona singularium fit elisa ου diphthongi posteriore uocali, & mutato ο in ε, si fuerit, atque assumpto σθω. ut uerberare uerberetur. Exceptis indefinitis in θι. hæc enim congruunt cum in θι actiuis. Identidem dualium secunda formatur à tertia singularium, mutatione ultimæ in σθον. uerberetur uerberamini duo. Tertia uerò ab eadem addita ν. uerberetur uerberentur duo. Pluralium autem secunda quidem à secunda dualium, mutatione ultimæ in σθε. uerberamini duo. uerberamini plures. Itē tertia interposito σα. uerberentur duo. uerberentur plures. Ceterùm uerberentur pro uerberentur, sicut de uerberent modò indicauimus.

Optatiuorum in μι.

Optatiuorum autem desinentium in μι secunda singulariū à prima formatur, eliso ι, & uerso μ in ς. uerberarem uerberares. Rursum tertia à secunda ablato σ. uerberares uerberaret. Dualium uerò secunda quidem à secunda singularium, mutato σ in τ, & assumpto ον. uerberares uerberaretis. duo. Item tertia à sua secunda, mutatione ultimæ in την. uerberaretis duo. uerberarent d. Pluralium autem prima quidem fit à prima singularium, mutatione ultimæ in μεν. uerberarem uerberaremus. Rursum secunda à secunda dualium, mutatione ultimæ in τε. uerberaretis duo. uerberaretis plures. Tertia item à sua prima, elisione inflexiuæ μ. uerberaremus, uer-
Optatiua in ην. berarent. Desinentium autem in ην, secunda quidem singularium à prima fit uersa finali ν in σ uerberatus essem uerberatus esses. Sed aliæ omnes ut in optatiuis in μι, nisi quòd tertiæ pluralium etiam in σαν formantur. uerberati sint. In εν uerò
In μην. cum abijciunt penulti. ν. rati sunt. Ceterùm desinētiū in μην

secunda

Μέσων καὶ παθητικῶν.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐξαιρέσει τῆς διφθογγοῦντος ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τοῦ σθω. τύπτου, τυπτέσθω. πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων. ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι ἐνεργητικοῖς ὁμοίως. τῶν δυικῶν, τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τυπτέσθω, τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν. τυπτέσθω τυπτέσθων. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον τύπτεσθε. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τῆς σα. τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. τὸ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

Εὐκτικῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τύπτοιμι τύπτοις. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. τῶν δὲ δυικῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ον. τύπτοις, τύπτοιτον. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον, τυπτοίτην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι τύπτοιμεν. τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν τύπτοιεν, ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ. τυφθείην τυφθείης. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται, τυφθείησαν. καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλῆγον η. τυφθεῖεν. ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν

δεύτερον

secunda quidem singularium à prima formatur, mutatione ultimæ in o. uerberarer uerberareris. Tertia uerò à secunda interposito τ. uerberareris uerberaretur. Dualium prima fit à prima singularium, mutatione ultimæ in μεθον. uerberarer uerberaremur du. Item secunda à secunda, mutatione ultimæ in σθον uerberareris uerberaremini du. Cæterùm tertia à propria secunda, mutatione ultimæ in σθην. uerberaremini du. uerberarentur du. Pluralium autem prima persona fit à prima dualium, mutatione ultimæ in θα. uerberaremur duo. uerberaremur plures. Rursum secunda à secunda mutatione ultimæ in σθε. uerberaremini duo. uerberaremini plures. Tertia uerò à tertia singulari, interiecto ρ uerberaretur uerberarentur.

Subiunctiuorum.

Subiunctiuorum omnes personæ similiter fiunt, ut in actiuorum præsenti, nisi quòd ubi illa ε inflexiuum habẽt, hic habetur η. uerberas, si uerberes, uerberatur, si eretur. vbi uerò illic est o, hic ω. uerberor. si uerberer. exceptis uerbis, quæ sunt quintæ, in penultima habẽtibus ω. do. Nam in his semper idem seruatur. si dem des det. Refertur autem ad coniugationem quintã & , sum, substantiuum uerbũ. Atque omnino nullum erit, quod non alicuius dictarum sit. Quæ uerò sunt quintæ in penultima habentia υ, ut iungo, præteri. imperfe. duntaxat comperiuntur habere. & indefinitũ. 2. natum est. subijt. Præter. autem perfect. & reliqua tempora nõ habent, ut cætera eiusdem cõiugat. at neq; modum optatiuum habent, neq; subiunct. nisi quis iungerem dicat, & iungerer, diphthongo υ in penultima usus, ut & meminissem. factus essem igitur, & positus essem, dicere sic licebit.

Verba in υμι defectiua

De contractis.

Quæ uerò tertiæ desinentia in ω purum, per α, aut ε, aut

δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο. τυπτοίμην, τύπτοιο. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσενθέσει τοῦ τ. τύπτοιο, τύπτοιτο. τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτοιο τύπτοισθον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην. τύπτοισθον τυπτοίσθην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα. τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτοισθον, τύπτοισθε. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν. τύπτοιτο, τύπτοιντο.

Ὑποτακτικῶν.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν συνίστωσι, πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δὲ ἐκεῖνο τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τῷ ω. δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν, καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ. οἷον ζεύγνυμι, παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον. ἔφυ. ἔδυ. παρακείμενον δὲ καὶ τἆλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει, τοῖς συζύγοις ὁμοίως. οὔτε μὴν ἔγκλισιν εὐκτικὴν ἔχει· οὐδὲ ὑποτακτικήν, εἰ μή τις ζευγνυίην λέγοι, καὶ ζευγνυίμην, διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι. οἷον καὶ τὸ μεμνῄμην. καὶ πεποιήμην ὁμῶς, καὶ πεπλήμην λέγειν ἂν ταύτῃ ἐξείη.

Περὶ τῶν συνῃρημένων.

Ὅσα δὲ τῆς τρίτης λήγονται εἰς ω καθαρόν, τῷ α, ἢ τῷ ε,

aut o penulti. faciunt, quòd contrahantur, dictum est prius. Id uerò in præsenti & præterito imperfecto solùm accidit. Commune habent igitur, quòd præcedente una quauis harum α, ε, ο, & sequente ω, semper contractio in ω fit. Proprium autem est, quòd præcedente α, & sequente ο siue per se, siue in diphthongo, semper contractio fit in ω. ut clamamus μεν. clama clama. clamarē ρε. sequēte uerò ε. aut η siue ī diphthōgo, siue per se, fit semper in α clamas μας. clama μα. clamet μετ. unde sanè & subiūctiua hæc, & alia omnino cōtracta contingit non subiacere his quæ dicta sunt de īcontractis. Præcedente uerò ε, & sequente ο, siue per se siue in diphthongo υ. fit semper contractio in ου. facimus μεν. fac fac. Sequente uerò ε, siue per se, siue in diphthongo, fit semper contractio in ει. facis ας. faciatis τις. Rursum sequente η, siue per se siue in diphth. fit cōtractio ī η. si faci ῃς μς, si fiat fiat. Cæterùm cū sequitur ο, ut in diphthongo οι, contractio in οι fit. facerem facerem. Tametsi quæ disyllaba sunt, primam non contrahunt personam. nauigo, nato, fluo. sed nauigas & nauigat, & reliqua similiter. Item cum præcedit ο, & sequitur ο, siue per se, siue in diphthongo, præterquam in οι, fit tum contractio in ου. inauramus inauramus. inaurare are. Similiter & cum sequitur ε. inauratur ratur. Vbi autem sequitur η, in ω fit, aut in ου. si inauretur, si retur, aut inauretur. Cæterùm sequēte ι, nempe ut in diphthongo, fit contractio in οι. inauras inauras, inaurares res, si inaures res. excepto infinitiuo, inaurare enim inaurare facit. Commune autem his omnibus, q̄ optatiua proferūtur etiam mutata ultima in ϊῳ more æolico. facerem facerē. clamarem clamarem. Atque ita in desinentium in ϊῳ optatiuorum inflexionem transeunt omnino.

Dissyllaba in έω nō cōtrahi in prima persona.

Optatiuum æolicum.

De uerbis heteroclitis.

Quēadmodū noīa alia sunt heteroclita, alia īdeclinab. uel propter

ἢ τοῦ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. τουτὶ δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. κοινὸν μὲν οὖν τό, ἡγουμένου ὁποιουοῦν τῶν α. ε. ο. ἑπομένου δὲ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. ἴδιον δὲ τό, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω. οἷον βοάομεν, ῶμεν. βοάου, ῶ. βοάοιμι, ῷμι. ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτό, ἀεὶ εἰς α. βοάεις, ᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέου, οῦ. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις, εῖς. ποιέετε, εῖτε. Ἑπομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς, ῇς. ἐὰν ποιέητε, ῆτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. ποιέοιμι, οῖμι. τά γε μὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον. πλέω. νέω. ῥέω. πλεῖς δὲ καὶ πλεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐν ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόου, οῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἑπομένου τοῦ ε, χρυσόετε, οῦτε. ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου. ἐὰν χρυσόητε, ἐὰν χρυσῶτε, ἢ χρυσοῦτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι, ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι. χρυσόεις, οῖς. χρυσόοις, οῖς. ἐὰν χρυσόῃς, οῖς. πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν. Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δι' ἤ, καὶ μεταποιεῖσθαι τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔνθεν αἰολέων. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. καὶ οὕτως ἐκ τῶν τῆς εἰς ην ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

Περὶ ῥημάτων ἑτεροκλίτων.

Ὥσπερ δὲ ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διά

pter contractionem, uel alia de causa, sic quoque uerba heteroclita dici possunt. coquo coquam, pario pariam, cado cadam, capio capiam, uenio ueniam. Complura sunt autē huiusmodi, atq; usum obseruare oportebit & in his. Vt in genere tamen dicam, quæ in duas conson. diuersas ex deriuatione desinunt, inflex. nullam habent propriam, uerùm formantur hæc per ξ. aut p huic cognatā σ. Exceptis uerbis quartæ coniu. iacio iacio, pario pario, habeo beo, dico co, cado do. steti sto, paui pasco, persea persido. Volūt autem assumere ex formatione consonantem, uel secundæ, uel tertiæ personæ passiui præteriti perfecti. Quare & in uerbis quartæ coniu. à maneo formatum est maneo, propterea quòd σ non quadret, ac ne v cōueniat quidem in ea iunctura, sed suo more uerti soleat in μ. Nihil tamē ab re erit, si quis nō ex mutatiōe esse μ existimet, sed à prima persona præterit. aßumi. mansi maneo. Porrò hæc uocentur redundantia.

Contracta.

Indeclinabilia autē sunt cōtracta oīa, facio, clamo, quatenus passa.

Desideratiua.

Iam etsi incontracta, indeclinabilia tamen sunt desideratiua omnia. desaturio, secturio, regnaturio, bellaturio, usurio. His autem puto adiungenda aptè, quæcunque uerba speciem habent tertiæ personæ, cum sint nullius, unde & ipsa impersonalia nominantur. ut oportet. oportet. uidetur. contingit. curæ est. licet. Atq; in summa, quæ nullam indicant personam. In his autem, quæ actiui uocem habeant, non multa quidem numero. Verùm quæ passiui, plurima, nimirum omnia personalia passiuorū. Etenim singularium tertia in singulis temporibus ad imperso. transsumpta notam, neq; primam, neq; secundam habet personam. Id in his liquebit, ut, dicitur. dictum est. scriptum est. dictum esto. factum esto.

Impsonalia.

De.

πάθος τι ἢ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοι-
το. πέτω, πέψω, τίκτω, τέξω, πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω,
ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τῆς
χρήσεως δὲ παρατηρητέον γε ἐνταῦθα. Ὡς καθόλου μὲν τοι εἰ-
πεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγον-
τα, κλίσιν οὐδεμίαν ἴσχει οἰκείαν. σχηματισμοῦ δὲ τοῦ τοιούτου
ὑπὲρ τ, ἢ τῶν συγγενῶν, σ. πλὴν τοῦ τετάρτου γ. ῥέπω, ῥίπτω.
τέκω, τίκτω, ἔχω, ἴσχω. ἔπω, ἕσπω. πέτω, πίπτω. ἕστακα,
στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. βούλεται δὲ προσ-
λαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον, ἢ τοῦ δευτέρου, ἢ τοῦ
τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. διὸ καὶ ἐν τέταρ-
τον γοῦν ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισται μίμνω, ὡς τοῦ μετὰ σ ἀσυν-
τάκτου ὄντος. τοῦ δὲ ν, ἀσυμβάντος μετὰ καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως ὄντος ὑπὲρ
δὲ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ. διαφερέτω δέ γε μηδέν, κἂν v. fortè
εἴ τις μὴ ἐν μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου
μεταλαμβάνεσθαι. μέμαμμαι, μίμνω. καλείσθω δὲ πλεο-
νασικά.

ΣΥΝΗΙΡΗΜΕΝΑ.

Ἄκλιτα δὲ τὰ συνῃρημένα πάντα. νοῶ. βοῶ. ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Καὶ μὴν δὴ καὶ ἀπαθῆ, ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα. μαθητιῶ,
τομῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, ὀψείω. τούτοις δ' οἶμαι συν-
τάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτου προ-
σώπου, ἔστι δὲ οὐδενός, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται.
οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρή, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξε-
στι. καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. τούτων δὲ τὰ
μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα, οὐ πολλὰ ἅπτεται ἀριθμόν.
τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν
παθητικῶν. τὸ γὰρ ἐνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρό-
σωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε
δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ ἂν θεωροῖτο. οἷον λέγεται.
εἴρηται. γέγραπται. εἰρήσθω. πεποιήσθω.

DE PARTICIPIIS.

Porrò participiorum formationes à singulis fiunt temporibus, præterquam à præterito imperfecto, & præterito plusquamperfecto, quæ cum adiuncti tia (ut dictum est) fiut, alterum præsenti, alterum præterito pf fecto, communia sanè habent & ab ijsdem participia. Cæterùm cōmune & his, q in præteritis perfectis omnibus augmẽ tum abijcitur, præterquam in præterito perfecto.

Excipitur & paulopost futurum.

Actiua. Præsens. Futurum.

Fit autem in uerbis ī ω actiuis à prima quidem singularis præsentis & futuri utriusque participiū, assumptione p. uer f bero, hīc uerberans. uerberabo uerberaturus. Fœmininum rursus à masculini recto, mutatione quidem finalis ω in ου, & p in σ, atque assumptione α finalis. hic uerberans, hæc uerberans. uerberaturus, uerberatura. uerberaturus, uerberatura. Neutrum uerò à genitiuo ablatione ultimæ. uerberantis, hoc uerberans. uerberaturi, uerberaturum. uerberaturi, turum.

Indefinitum

Affinia autem his & participia secundi indefiniti, nam masculinum quidem fit mutato o ultimæ in ω. uerberaui, qui rauit. fœmininum uerò & neutrum, ut dictum est. Porrò à primo indefinito masculinum fit assumpto σ. uerberaui. qui rauit. fœmininum uerò & neutrum ut dictum est, nisi quòd hic penul. producitur, nulla aliunde assumpta uocali. qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

Præteritum perfectum.

A præterito uerò perfecto masculinum, mutato finali α in ω. atque assumpto σ. uerbera ui, qui uerberauit. fœmininum rursum à genitiuo fit masculini ablatione ultimæ, & assumptione α, atque elisione penultimam sedentis o, sed assumptione diphthongi ų. eius qui uerberauit, quæ uerberauit. Cæterùm neutrum ab eodem, ablato τo. Porrò quæ fuit, quæ iuit, & stetit, atque alia huiusmodi, sunt poëtica. Syncopen enim facientes poëtæ, transfigurant

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τῶν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελίκου. οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν τῷ ἐνεστῶτι, ὁ δὲ τῷ παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς περὶ αὐτῶν μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων, ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολή, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Μέλλων.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχή, προσλήψει τοῦ ν. τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων. τυπῶ, ὁ τυπῶν. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου. καὶ τοῦ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω. ἔτυπον, ὁ τυπών. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ. ἔτυψα, ὁ τύψας. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω. καὶ προσλήψει τοῦ σ. τέτυφα, ὁ τετυφώς. τὸ δὲ θηλυκὸν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α. καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα, καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τῆς το. τὸ δὲ γεγῶσα καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες

transfigurant fœmininum iuxta syncopen. Nam à fui unde fit, quæ fui, uenit qui fuit, unde quæ fuit: atq; in alijs similiter. quibus sanè respondet & mortua, tametsi à mortuus sum, quod non passum est.

Media & passiua.

In medijs autem & passiuis uniuersaliter habentibus quidem μ inflexiuum, mutatione ultimæ in μένος, masculinum participium fit. uerberor, qui uerberatur. uerberaui, qui uerberauit. Cæterùm non habentibus, sed in ω terminatis, mutata ultima in εις formatio est. uerberatus sum, ratus. Fœmininum & neutrum, ubi μ quidem inflexiuum est, à masculino fit, mutata ultima in νη, & νον. qui uerberatur, quæ uerberatur, quod uerberatur. Vbi uerò non, itidem fiunt ut in actiuis, nisi quòd manet finalis sua uocalis, ut est, uerberatus uerberata uerberatum, Quanquam à medio præterito p. fe. sic fiunt per omnia, uti in actiuo. uerberaui q uerberauit, eius qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.

Media & passiua uerborum in μι.

Verborum autem in μι passiua quidem & media ut dictum est. ponor qui ponitur. positus sum, qui positus est. positus sum, positus. Cæterùm actiua ut indefinita quidem prima uerborum in ω desinentium, formanda sunt. secundis autem ac præteritis imperfectis in σ acuta ultima, omnibus formatio est, at non in syllabam eandem, sed iuxta rationem uocis. propria enim in singulis initialis uocalis resumitur. Porrò ea siue anceps, siue breuis est: cũ anceps est, in longam finalem uertitur. cum uerò breuis, conflatur in diphthon. assumpto ι, aut υ. statuebam qui statuebat. iungebam qui iungebat. dabam qui dabat. ponebam qui ponebat. fœmininum autem & neut. ita fiunt, ut quæ à passiuis in ω. hic ponens, hæc ponens ponentis, hoc ponens. hic statuens, hæc ens entis, hoc statuens,

μετασχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. ἀπὸ μὲν
τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαῦα. τὸ γεγώς, ὅθεν τὸ γεγῶσα,
κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶ-
σα, καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα ἀπαθοῦς ὄν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν, καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μ
κλιτικὸν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ
μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυ-
ψάμενος. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μεταβο-
λῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις ὁ σχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείς. τὸ
θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀρ-
σενικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη καὶ νον. ὁ τυπτόμενος,
ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. ἔνθα δὲ μὴ, ὁμοίως τοῖς ἐπὶ τῶν
ἐνεργητικῶν, πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνή-
εντος ὡς ἔχει. ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. τά γε μὴν
τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως πάντα πᾶσι τοῖς τοῦ ἐνερ-
γητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα,
τὸ τετυπός.

Μέσα καὶ παθητικὰ τῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται. τίθεμαι,
ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. τὰ δὲ ἐνεργητι-
κὰ, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω λῃγόντων σχη-
ματίζεται. δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, εἰς σ μὲν ὀξυτόνου
μόνον πᾶσιν ὁ σχηματισμὸς, οὐκ ἐν συλλαβῇ δὲ τῇ αὐτῇ,
ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπανα-
λαμβάνεται. τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. τὸ δίχρονον μὲν
ὂν μονοκαταλήκτεται. βραχὺ δὲ, ἀποδιφθογγοῦται, προσ-
λήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἵστην, ὁ ἱστάς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδί-
δων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον
ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην παθητικοῖς. ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα,
τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν.

 ὁ διδοὺς,

hic dans,hæc dans dantis,hoc dans.hic iungens, hæc iungens iungentis,hoc iungens.

Impersonalia participia.

Sunt autem & impersonalium uerborum participia impers on.atque hæc sanè generis neutri,necessum,conueniens, apparens,uisum,contingens,auditum,cognitum,demonstratum,& alia huiusmodi.Sed ut formanda sint,non obscurum, nimirum eodem modo,quo personalia neutra. Participia uerò personalia omnia tertiæ personæ sunt, quemadmodum & nomina.

DE ARTICVLIS.

ὅτου unde. Articuli autem diuisi sunt prius ī præpositiuos quidem & postpositiuos.Nihil autem uetat ut & subiunctiuo apponens præpositiuum huius huic horū, sic proferas,cuius in genitiuo,& cui in datiuo singulari, & quorū in genitiuo plurali.quo sanè modo & quis nomē postpositiuo additum flectitur,speciem mutans ad casum articuli, ut quisquis cuiuscunque cuicunque,& reliqua similiter.Huiusmodi uerò & quædā.Sumuntur autē articuli & loco pronominū.Nam ὁ pro iste ponitur,& τὸν pro hūc.Idē uerò hoc significat,quoties δὲ coniūctioni annectitur.ut hic, hæc, hoc. Nā pronominalia sunt hæc quoq;.Sed articuli præpositiui etiā cū præponūtur aduerbijs,in quouis & casu & numero pro adiectiuis accipiūtur noībus:sic,ut maneāt aduerbia īdeclinabilia.priscus priscā.prisca prisce.propīquus. insignis.supnus.

ὁ πάλαι, & similia.

DE PRONOMINIBVS.

Ex pronominibus autē ego cū sibi γε adiūgit coniūctionē,ego sanè,trāslato ī primā tono profertur, & nō solū diminutionē aliquā ob uim cōiūctionis diminuentē,indicat:sed & affirmationē interdum,ut etiam. Huius uerò cognatus gtūs mei,datiuus mihi,accusatiuus me,

inflectuntur

ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνῦντος, τὸ ζευγνύν.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὗται δηλονότι τῷ γένει οὐδέτεραι, δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν, συμβάν, ἀκουσθέν, γνωσθέν, ἀπεδειχθέν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡ δ᾽ ἔτοι σχηματιστέα, οὐκ ἄδηλον· κατὰ ταῦτα γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Α δ᾽ ἄρθρα διαιρεῖται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ
Τ καὶ τὰ ὑποτακτικά. κωλύει δ᾽ οὐθὲν καὶ τὰ ὑποτακτικὰ καθὸ συνάπτοντα τὸ προτακτικὸν τό, καὶ τοῦ, καὶ τῷ, προφέρειν οὕτως ἐπὶ θηλυκῆς, καὶ αὐτῷ ἐπὶ δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῆς. ὃν δὴ τρόπον καὶ τό, τίς, ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται, σχηματιζόμενον αἰεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅς τις οὗτινος. ᾧτινι. καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ οὗτος. καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. ταὐτὸ δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τὰ μετὰ τοῦ δὲ συνδέσμου ἐπιπλεκόμενον. οἷον, ὅδε. ἥδε. τόδε. ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ ἀριθμὸν ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι. οἱ πάλαι, τῶν πάλαι. ὁ πέλας. ὁ πάνυ. ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ων δὲ ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τό, γέ, προσλαβοῦσα σύν-
Τ δεσμον, ἔγωγε, ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. καὶ οὐ μόνον μείωσιν τινα ταύτης διὰ τοῦ συνδέσμου μερικὴν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε. οἷον, τὸ ναί. ταύτης δ᾽ ἡ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ ἐμοί, καὶ αἰτιατικὴ ἐμέ,

ἐγκλινόμεναι

inflectuntur etiam abiecto ι, ueluti hoc meum considera. hoc mihi dic. hoc me doce. De dualibus autem & pluralibus contractè dictum est prius. Incontractè uerò sic dicamus. nos du. nostrum dual. nos nostrum nos, nam nobis unico modo ubique. Itidem & pronomina secundæ personæ. uos dual. uestrum dual. uos plural. uestri uos uobis. Item & tertiæ, illos dual. in accusatiuo tantum. ut & illis du. in datiuo. illi plu. illorum illos.

Solitaria pronomina.

Cæterùm illum & illum & se suæ sunt form. quo ad uocem. quæ uerò à tertia, possessiua, ut hic suus, hæc sua, hoc suum, etiam sine ι proferuntur, suus, sua, suum. Inflexio autem primitiu. iuxta nullam casualem rationem contingit, sed positiue. similiter & in ijsdem numerus.

Composita.

Ex compositis uerò sui ipsius & sine ι profertur, recipiente adspirationem in se ευ, sui ipsius.

Possessiua.

Alijs magis placet ut in græco legamus, μετὰ μὲν ἄλλου του συμφώνου, &c. κῆνος æolicum.

Generaliter autem possessiua sic, ut in ος trium generũ simplicia nomina, figurantur. Nam quemadmodum illa, cum adest alia consonans, fœminina deducunt in η. desertus deserta. hic prudens, hæc prudens. medius media, ebrius ebria: at cum ρ, in α. splendidus splendida. hic sapientior hæc sapientior: Sic & hæc formant meus mea. tuus tua. noster nostra. uester uestra. Porrò nostra & uestra ionica sunt. Iam ex demonstratiuis ille illa illud, & absque ι proferuntur æolico more. Cæterùm secundæ personæ demonstratiuis & ι interdum addimus in fine, idq; in singulis casibus & numeris & generibus dicentes. iste, hunc. Nimirum ut & his quæ secundum connexionem adduntur coniunctioni, articularibus pronominibus. Nam hic dicimus & hoc

Profertur.

ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον, τοῦτό μου σκόπει. τοῦτό μοι λέγε. τοῦτό με δίδασκε. τὰ δ' ὑϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνηρημένως μὲν εἴρηται πρότερον. ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγομεν. νῶϊ. νῶϊν. ἡμέες. ἡμέων. ἡμέας. ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου. σφῶϊ. σφῶϊν. ὑμέες. ὑμέων. ὑμέας. καὶ τὰ τοῦ τρίτου σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφῖν ἐπὶ δοτικῆς. σφέες. σφέων. σφέας.

ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ, ΚΑΙ ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Η δὲ μὶν, ἢ νὶν ἢ * σφὲ μοναδικαὶ τῇ φωνῇ. αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ * Alij ψὲ.
τρίτου κτητικαὶ, οἷον ὁ ἑός. ἡ ἑή. τὸ ἑόν. καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται ὅς. ἥ. ὅν. κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν ποιότητα ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ καὶ χωρὶς τοῦ ε, μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αυ. αὑτοῦ.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι πραγματίζονται. ὡς δὲ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η. ἔρημος ἐρήμη φρόνιμος φρονίμη. μέσος, μέση. μέθυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ εἰς α. λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὕτω καὶ αὗται. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμετέρη, ἢ σφετέρη ἰωνικά. τῶν δὲ δεικτικῶν, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται
αἰολέων ἔθει. * τῷ δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου * δεικτι- τοῖς δεικτι-
κῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ' ἑκάστης κοῖς potius.
πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν. οὑτοσὶ τουτουί. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατὰ τὴν πλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις. ὅδι γὰρ φαμὲν καὶ τοδί.

λέγεται

Profertur autẽ genitiuus secundæ personæ primitiuorũ & tui & tui & tui & tui. quemadmodum uidelicet & in prima persona mei & mei & mei & mei, secundum dialectorum diuersitates. Verùm de his definire non est præsenti huic instituto conueniens.

DE PRAEPOSITIONIBVS.

Præpositiones pro uerbis.

EX præpositionibus autem in & ἐνὶ reperitur in poëmatis per extẽsionem dicta. Quanquam ἔνι trãslato accentu non amplius præpositio est, sed ad naturam uerbi transit: nempe haud secus ac iuxta, siquidem iuxta pro adest ponitur, & super pro superest. In uerò etiam & in dicitur attico more. Et ad ad, & ad Doricè. Item sub sub, & ab ab.

DE ADVERBIIS.

ADuerbiorum autem formatio ab omnibus orationis partibus fieri potest. Nam à prudens nomine formatur prudenter. à tollo uerbo, aduerbium acriter. Cæterùm à scientium participio, scienter. A τῷ articulo, hic formatur. Ab horum pronomine, sic. A per præpositione, sursum. Item à propè aduerbio formatur cominus. A sanè uerò & ubi & θερ fit profecto. Erunt autem & originalia quædam, ueluti propè, & humi. Sunt temporis significatiua etiã hec. mox. adhuc. rursum usque. Loci uerò & ubi. & ex aduerso. Formæ autem localium tres. in loco, à loco, in locum. ueluti domi. domum. domo. Similitudinis autem. ut. ut. Congregationis diuisi cuiuspiã & hec, cũ uniuerso populo. omnino. cũ tota domo. Adhortationis uerò & hec. eia & age. Item stuporis est & ἴα. Vocatur & quoddam extensiuum aduerbium. ut tarde. lente. Aliud separatiuum definite. citra puluerem. citra laborem. neglectè. Et indefinite. seorsum. seorsum. Item exceptiuum. preterquam. Item digressiuum. itaq;.

Rursum

Λέγεται δὲ ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, καὶ σέο, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν καὶ σεῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου. ἐμέο, καὶ ἐμεῖο. καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ. κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίζεσθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

τ Ων δὲ προθέσεων, ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά. πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεστι. καὶ ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐς λέγεται ἀττικῶς. καὶ ἡ πρός, ποτὶ καὶ προτὶ δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπό, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπό, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

τ Ων δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμοὶ ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνονται ἄν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων ὀνόματος, φρονίμως. ἀπὸ τοῦ αἴρω ῥήματος, τὸ ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς. εἰδότως. ἀπὸ τοῦ τῆ ἄρθρου, τῇδε. ἀπὸ δὲ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιρρήματος, ἐγγύθεν. ἀπὸ δὲ τοῦ δή, καὶ που καὶ θεν συνδέσμων, δήπουθεν. εἴη δ' ἂν καὶ θεματικὰ ἄττα, οἷον τί τὸ ἐγγὺς καὶ χαμαί. ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ. ἔτι. πάλιν. μέχρι. τόπου δὲ καὶ τὸ. ἵνα. καὶ ἀπάντικρυ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς. ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου. εἰς τόπον. οἷον, οἴκοι. οἴκαδε. οἴκοθεν. Ὁμοιώσεως δὲ ἠΰ. ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου τε, καὶ τὸ πανδημεί, καὶ πασσυδὶ καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. καλείσθω δὲ καί τι παραστατικὸν ἐπίρρημα. οἷον τὸ χρονίως καὶ ἐκταδόν. καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως ἀκοιτί, ἀπονητί, ἀμελητί. καὶ ἀορίστως. ἄνευ ἄτερ. καὶ ἐξαιρετικόν, τὸ πλήν. καὶ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε.

καὶ

Rursum prohibitiuum, impedimento. Præterea occultatiuum, clanculum. Porrò declaratiuum, luculenter, clarè. Nam iuxta significatum nomina addere singulis, & infinitum fuerit, & noua indere necesse. Quare præstiterit fortasse decem in aduerb. quoq; genera illa ponere. substantiam. qualitatem. quantitatem. ad aliquid. ubi. quãdo. facere. pati. poni. habere. & singula ad aliquod horum conari referre. Veluti substantialiter. strēnuè. naturaliter, referantur ad substant. Bene. libenter. faciele. canine. tanquam. ut. ualde. admodum. paulatim. omnino. certe. uidelicet. sic per. etiam. minime. non. ne. non per. forte. en. o. legendum. utinam. io. heus. ah. euan. age, referãtur ad qualitatem: semel. bis. ter, referantur ad quantitatē. Heriliter. seruiliter. æque. similiter. sæpe. raro. magnopere. magis. minus. simul, referantur ad aliquid. Sursum. deorsum. hic. illic. hic. procul. prope. seorsum. foris. intus. contra. humi. mox. unde. ubi. ultra. ultra. in medio. unde. ubi. ubi, referantur ad ubi. Nunc. tunc. rursum. cousque. cum. deinde. hodie. cras. rursum. protinus. postea. mox. repente. mox. eousq;. donec. referantur ad quando. Agiliter. speculatiue. cæim, referantur ad facere. Passiue. ficte. at ꝗ; his similia, referantur ad pati. Collectim. aceruatim. separatim. seorsum. deinceps. mixte. referantur ad poni. Armate. calceate, complexiue. cum coronis. cum laurea. referantur ad habere. Cæterùm expendendæ sunt melius horum differentiæ.

Decem genera in aduerbijs.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt hæ. quoq;. atque. atque. ast. at. siue. Disiunctiua uerò. etiam. uel. Causalis item. ut. ut. ut. Expletiua itidem. & hæc. utiq;. quæ & utique dicitur. & quidem quidem. Aduersatiua autem & hæc. tamen. & hæc nisi. Ac multæ quidem eædem uaria notãdo proferũtur, ut sed. simul & copulatiue & ratiocinatiue.

καὶ διακωλυτικὰ τὸ ἐμποδών. καὶ ἐπικρυπτικὰ τὸ λάθρα. καὶ ἐμφατικά, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ' ἕκαστον ἄπειρόν τε, καὶ ὀνοματοθετεῖν ἀνάγκη. διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα. οὐσίαν. ποιόν. ποσόν. πρός τι. ποῦ. πότε. ποιεῖν. πάσχειν. κεῖσθαι. ἔχειν. καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν. οἷον, οὐσιωδῶς. ἐμψύχως. φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Εὖ. ἡδέως. ῥᾳδίως. κωμηδόν. ὥσπερ. ὥς τε. λίαν. πάνυ. ἠρέμα. πάντως. ἦ. δηλαδή. νή. ναί. ἥκιστα. οὐ. μή, μά. ἴσως. ἰδού. ὦ. ἀναγνωστέον. εἴθε. ἰού. φεῦ. ἆ. εὐάν. ἄγε. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ. δίς. τρίς. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς. δουλικῶς. ἴσως. ὁμοίως. πολλάκις. ὀλιγάκις. μεγάλως. μᾶλλον. ἧττον. ἅμα. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω. ὧδε. ἐκεῖ. ἐνθάδε. πόῤῥω. ἐγγύς. χωρίς. ἔξω. ἔσω. ἐναντίον. χαμαί. ἄψ. ὅθεν. ἔνθα. ἐπέκεινα. πέραν. μεταξύ. ἔνθεν. ὅθι. ἵνα ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν. τότε αὖθις. τέως. ἡνίκα, ἔπειτα. σήμερον. αὔριον. πάλιν. εὐθύς. ὕστερον παραχρῆμα. ἐξαίφνης. αὐτίκα. ὄφρα. τόφρα. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς. θεωρητικῶς. τμηδόν. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς. πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην. ἀθρόως. ἄνευ. χωρίς. ἐφεξῆς. μίγδην. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως. ὑποδεδεμένως. πρεπτικῶς. στεφανηφόρως. δαφνοφόρως. ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοί, εἰσὶν ἡ μέν. ἠδέ. ἀτάρ. αὐτάρ. ἤτοι. Διαζευκτικοὶ δέ, εἰσὶν ἤ. ἠέ. Αἰτιολογικοὶ δέ, καὶ ὄφρα, ἕνεκα. οὕνεκα. Παραπληρωματικοὶ δὲ καὶ ὁ νῦ ὃς καὶ νῦν λέγεται, καὶ θήν. ἄν. ἄρ. κέν. Ἐναντιωματικοὶ δὲ καὶ ὁ ἔμπης. καὶ ὁ πλήν. καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται. οἷον ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ συμπλεκτικῶς καὶ συλλογιστικῶς.

ὁ δὲ

γε uerò expletiue, & diminutiue, & rationaliter. Cæterùm hæc ἄρ expletiue significat, & ratiocinatiue, ac circũscriptiue. πὲρ uerò & aduersatiue, & diminutiue. Rursum quoniã & causaliter, & cõfirmatiue. Autem uerò & copulatiue & ratiocinatiue & circunscriptiue. At de octo quidem orationis partibus, quæ & ad inflexionem, & ad formationem pertinebant, hæc quoque accommodate dicta sint, & sufficienter: ut in secundo institutionis uolumine.

FINIS SECVNDI.

ὁ δὲ γε παραπληρωματικῶς καὶ μειωτικὸς καὶ αἰτιολογικός. ὁ δ᾽ ἂν παραπληρωματικὸς, καὶ συλλογιστικὸς, καὶ περιγραφικός. ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικὸς, καὶ μειωτικός. ὁ δὲ ὅτι καὶ αἰτιολογικὸς, καὶ παραβεβαιωτικός. ὁ δὲ δὴ καὶ συμπλεκτικὸς, καὶ συλλογιστικὸς, καὶ περιγραφικός. καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

THEODORI GAZAE INSTITUTIONIS grāmaticæ liber TERTIUS:

iunctis è regione Latinis, quibus facile fuerit uel αὐτοδιδά-
κτῳ cuiq;, quicquid habet græca līgua creditæ potius quàm ueræ difficultatis, superare: tantùm ut seriam operam nauet.

PARISIIS *apud Christianū* UUECHEL: *uia ad diuum Iacobum, sub scuto Basiliensi.*

1529

DEinceps uerò eodem modo de accentu, syllabæq; cũ quantitate, tum orthographia dicendum erit, ne uidelicet circa dictionem uitium barbarismi contingat. Barbarè enim quis loqui deprehenditur, uel defectu, ut δημοσθένου. uel abũdantia ut αἰσχίνους. uel immutatione ut αἰνεία. aut

Barbari smus.

ἀνεία pro ἀνοίυ qui dicat, barbarizat.

tẽpore, aut accentu, aut scriptura ut ĩ dictione νῖκος per ι scripta, cum deberet per ει scribi. Atque ad rectitudinem quidem, eaq; quæ citra defectum & abundantiam atque immutationem proferũtur, illa pertinent quæ superius de inflexione atque formatione dicta sunt. De reliquis iam dicendum nobis erit, diuidentibus ac definientibus singula.

Definitio accentus.

Accentus igitur est extensio quædam uocis literatæ ad cõcinnitatem totius orationis. Sunt autem ad superius dictos octo, & longus quidam, & breuis, hoc pacto notati – υ. Vocantur autem hi tempora, quoniam super uocales positi, alterutrum efficiunt temporũ, uocalem scilicet aut longam aut breuem illi appositi distinguũt, quãdo potẽtia utrũq; sit. Erat itaq; olim fortasse nõ solũ ε & ο locus huiusmodi notis, sed & α quoq; & ι, atq; υ. nũc autẽ sup ε & ο inutiles: Siqdẽ η & ω assumẽtes scribimus. In his uerò quæ uocãtur ancipites, usus est earũ prsus nullus, ũde soli uersificatori poterũt esse usui.

Nullus usus oratori barũ notarum.

Sic igitur accentus in quatuor diuidatur, nempe in tonum, tempus, spiritum, passionem. Est autẽ tonus intensio uel remissio uel moderatio syll. uocalitatẽ habens. Nimirũ acutus

Tonus.

intensum

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Γ.

Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ προσῳδίας, ἢ συλλαβῆς ποσότητός τε καὶ ὀρθογραφίας λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ λέξιν ἁμάρτημα ὁ βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. βαρβαρίζειν γάρ τις ἐλέγχεται, ἢ ἐνδείᾳ, δημοσθένους. ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνους. ἢ ἐναλλαγῇ, αἰνείᾳ. ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ, ἢ γραφῇ, νίκος διὰ τοῦ ι, δέον τῆ ει. καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθῶς, περί τε ἔνδειαν καὶ πλεονασμὸν καὶ ἐναλλαγήν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν λεκτέον, διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους:

ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΩΙΔΙΑΣ.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστι τάσις τις φωνῆς ἐγγραμμάτου, πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου λόγου. ἔστι δὲ παρὰ τὰς πρότερον εἰρημένας ὀκτώ, καὶ μακρά τις καὶ βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι – υ. χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν, ἤτοι τὸ μακρόν, ἢ βραχύ, ὃν ἐπὶ τοῖς δὲ διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως οὐ μόνον τὸ ε καὶ ο τόπος τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. νῦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο περιττά· τὸ γὰρ η καὶ ω μεταλαμβάνοντες, γράφομεν. ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία. ὥστε μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει:

Οὕτω μὲν οὖν ἡ προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ' ἄν. οἷον εἰς τόνον, χρόνον, πνεῦμα, πάθος. ἔστι δὲ τόνος, ἐπίτασις ἢ ἄνεσις ἢ μεσότης συλλαβῆς, εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν γὰρ ὀξεῖα,

intensum habet sonum, grauis remissum, circunflexus medium.

Tempus. Tempus uerò est productio uel correptio uocalis. Producitur nanque longa, corripitur uerò breui.

Spiritus. Spiritus autem est qualitas mutatrix consonantium siue in asperam, siue in tenuem. Per asperum enim tenuis mutatur in asperam in compositione. dux. deductor: per tenuem manet & tenuis. rogo. interrogo.

Passio. Passio autem est qualitas uocis affectæ, uel per ablationē uocalis, uel per compositionem dictionis, uel per subdistinctionem.

Apostrophus. Apostrophus ablatio est uocalis, ut hoc est, uel uocalium, ut uolo ego. Auferuntur & α, & ι breues existentes, ut, uidelicet hic, pro uidelicet hic. in nobis pro in nobis. & o & ε. hoc meum, hoc meum. age dic, age dic.

Subunio. Subunio autem coitus duarum dictionum est. ut quomodocunque.

Subdistictio. Subdistinctio uerò cōtrà, dissolutio quædam est duorum, ut quisquis. Per talem utique tenorem syllabarum ad id, quod est cōnamnius, alia quidē productas habent, alia uerò correptas: alia item acutas, alia graues, alia circunflexas: quemadmodum rursum, alia quidē asperas, alia uerò leues.

De syllaba.

Syllabæ præterea, unde dictiones, pars minima constructæ orationis. Fuerit itaque & syllaba coitus quidem ad minimum duarum literarum, subiecta imprimis accentui. Dicitur

Syllabarum diuisio. tamen abusiue & una litera syllaba. ut α ε. Fit autem multiphariam ratione multarum & diuersarum connexionum literarum. Estque eiusmodi, alia quidem longa, alia breuis, alia anceps. Longa quidem, quæ habet natura longam uocalem, uel aliquam diphthongorum, siquidem diphthongi omnes longæ sunt. Natura quidem tripliciter, uel sono longæ uocalis ut heros. uel extensione ancipitis, ut

τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ περισπωμένη τὸ μέσον.

Χρόνος δὲ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ ποιότης τρεπτικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασὺ, ἢ εἰς ψιλόν. τῇ μὲν γὰρ δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει. ἡγεμὼν, καθηγεμών. τῇ δὲ ψιλῇ φυλάττεται. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πάθος δὲ ποιότης φωνῆς πεποιθήας, ἤτοι διὰ ἀφαιρέσεως φωνήεντος, ἢ διὰ συνθέσεως λέξεως. ἢ διὰ ὑποδιαστολῶν. Ἡ μὲν γὰρ ἀπόστροφος, ἢ φωνήεντος, τοῦτ' ἔστιν· ἢ φωνηέντων. βούλομαι ἐγώ. ἀφαιρεῖται δὲ τό, τε α καὶ ι βραχέα ὄντα. ἄρα οὗτος, ἀροῦτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ ο καὶ ε. τὸ τὸ ἐμόν, τοὐμόν, φέρε εἰπὲ, φέρ' εἰπέ. Ἡ δὲ ὑφὲν συνάφεια δυοῖν λέξεων ἐστίν. οἷον ὅπως‿οῦν. ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ τὸ ἀνάπαλιν. διαίρεσις γάρ τις δυοῖν. οἷον ὅς, τις. τοιαύτη μὲν δὴ ποιᾷ τάσει τῶν συλλαβῶν, ἐπὶ τὸ εὐφωνότερον, τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα. καὶ τὰ μὲν, ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ ἂν πάλιν, τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. ὥστε καὶ εἴη ἂν συλλαβὴ σύνθεσις μὲν τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτη δ' ὑποκείμενον προσῳδίας. λέγεται μέν τοι καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον συλλαβή. οἷον, α. ε. γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν μακρόν, τὸ δὲ βραχύ, τὸ δὲ κοινόν. μακρὸν μὲν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. αἱ γάρ τοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσι. φύσει μὲν οὕτως. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακροῦ φωνήεντος. οἷον ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου.

ut honestus.uel diphthõgo,ut Aiax.Positione autẽ uno modo, duobus sequentibus cõsonantib.siue actu,ut panis.siue potentia,agam,uerberabo.Breuis uerò quæ habet uel natura breuem uocalem ut sermo.uel ancipitem correptam.ut amicitia. Cæterùm communis,quæ potest eadem & longa accipi, & breuis,atque hoc tripliciter.Verùm de his dicere,speculationis est alterius.

Loci acuti accentus.

Cæterùm cum tres sint loca acuti accentus, ultima, penulti. & antepenul. acuitur quidem ultima semper,si breuis sit,bonus.Super breuem enim circunflexus non ponitur,longa uerò non semper acuitur.Penul.autẽ,quãdo uel ipsa est breuis, & ultima,sermo. uel ipsa longa, & ultima,heros. Longa enim ante longam non inflectitur.Vel ipsa quidem breuis,ultima uerò longa,amor.Antepenul.itidem,nisi ultima longa impediat. herois.Nam cum longa est ultima,non potest antepenacui dictio lingua communi.

Loca circunflexi.

Circunflexi autem cum loca sint duo,ultima & penultima (siquidem ante duas syllabas circunflexus non ponitur)penultima quidem anflectitur,ubi & ipsa natura longa est,& ultima natura breuis,populus.nam super positionẽ longam,circũflexus non ponitur,quamobrem dicitur quòd omnis natura lõga ante breuem finalem in una parte orationis existens,& in seipsa habẽs accentũ,circũflectitur.Vltima uerò,si breuis sit, nũquam circũflectitur.Longa autem ex contractione,semper circunflectitur,sin aliter natura sit longa,non item.

Nisi eadem sit & natura producta πρᾶγμα, μᾶλλον.

Loci spirituum.

Asper autem & tenuis ĩ principijs dictionum,ut antè dictum est,ponũtur super uocales.Quælibet enĩ uocaliũ dictionẽ incipiens,uel adspiratur,uel tenuatur.In quibus uerò uter,

ost

οἷον καλός. ἢ διφθόγγῳ. οἷον αἴας. θέσει δὲ, μοναχῶς, δυ- οῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν, ἤτοι ἐνεργίᾳ. ἄστος. ἢ δυνά- μει. ἄξ ω. τύψω. βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν. οἷον λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον. οἷον φιλία. κοινὸν δὲ, τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ. τριχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ τὸ περὶ τούτων εἴπομεν θεωρίας ἑτέρας.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΞΕΙΑΣ.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων τῇ ὀξείᾳ, λήγοντος, παραλήγοντος, προπαραλήγοντος, ὀξύνεται μὲν ἡ λήγουσα ἀεὶ, οὖσα βραχεῖα, ἀγαθός. ἐπάνω γάρ τοι βραχείας περισπωμένη οὐ τίθεται. μακρᾶς δὲ οὐκ ἀεί. ἡ παραλήγουσα δὲ, ὅταν ἢ αὐτή τε βραχεῖα ἦ, καὶ ἡ λήγουσα. λόγος. ἢ αὐτή τε μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα. ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά. ἔρως. ἡ προπαραλήγουσα δὲ, ἤν μὴ ἡ λή- γουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ. ἥρωος. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέ- λους, οὐ δύναται προπαροξύνεσθαι λέξις κοινή.

ΤΟΠΟΙ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗΣ.

Τῇ δὲ περισπωμένῃ τόπων δύο ὄντων, λήγουσης καὶ παρα- ληγούσης. πρὸ γάρ τοι δυοῖν συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθε- ται, ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μα- κρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. δῆμος. ἐπὶ γὰρ θέσει μα- κρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύ- σει μακρὰ πρὸ βραχείας λήγουσης ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἡ δὲ λήγουσα βρα- χεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως ἀεὶ, εἰ δὲ ἄλλως φύσει, οὐκ ἀεί.

ΤΟΠΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλὴ κατ' ἀρχὰς τῶν λέξεων.. ὡς προείρηται, τίθεται ἐπὶ τῶν φωνηέντων. ἕκαστον γάρ τοι τῶν φωνηέντων ἀρ- χόμενον, ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. ἐπὶ τίνων δὲ πότερον,

post dicemus.

De usu tonorum in unoquoque casuum.

Nunc autem & tonorum & temporum usum, ut se habeat circa distinctas partes orationis, inspiciamus: supponentes rursus nominum alia esse primæ inflexionis, alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Preterea & uerborum eodem modo alia primæ coniugationis, alia secundæ, alia tertiæ, alia quartæ, alia quintæ. Et nomina quidem per casus uariata, uerba uero coniugata per tempora, quemadmodum diuidentes nominabamus prius.

Rectus singularium.

Commune quidem est nominibus omnibus rectum non contractum acui si in ultima est accentus.

Nomina primæ inflexionis.

Primæ autem inflexionis grauisonus rectus semper penasequitur. Aeneas. Chryses. præter uerbalia quæ à præterito perfecto sunt. poëta. iudex. iudex.

Nomina secundæ.

Secundæ uero inflexionis, alia quidem acuta, uirtus. alia item penanflexa, & penacuta, musa. regio. cæterum antepenacuta aliqua composita, Empusa. At finientium in α, in penultima est tonus ut plurimum, si longa sit, musa, regio. In α uero purum dissyllaba ο habentia in penultima, quibus præponitur asper, graui notantur plerunque. axecla. uomica herba. Vniuersaliter autem cum masculinis fœminina conueniunt. Quamobrem uidendum, si quod ex fœmininis trium sit generum. nam diuina graue est, quia huiusmodi & diuinus. pulchra uero & bona acuta, quòd pulcher quoque & bonus acuantur.

Nomina tertiæ.

Cæterùm tertiæ inflexionis alia quidem acuta, frugi. alia penacuta,

ὕστερον ἐροῦμεν.

Περὶ χρήσεως τόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Νῦν δὲ τὴν τῶν τόνων καὶ χρόνων χρῆσιν, ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ λόγου, θεωρῶμεν. Λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν πρωτόκλιτα. τὰ δὲ δευτερόκλιτα. τὰ δὲ τριτόκλιτα. τὰ δὲ τεταρτόκλιτα. τὰ δὲ πεμπτόκλιτα. καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως. τὰ μὲν πρωτόζυγα. τὰ δὲ δευτερόζυγα. τὰ δὲ τριτόζυγα. τὰ δὲ τεταρτόζυγα. τὰ δὲ πεμπτόζυγα. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα εἰς πτώσεις κλινόμενα. τὰ δὲ ῥήματα εἰς χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὠνομάζομεν πρότερον.

ΕΥΘΕΙΑ ΕΝΙΚΩΝ.

Κοινὸν μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων ἁπάντων τὸ, τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖσαν ὀξύνεσθαι, ἂν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΑ.

Τῶν δὲ πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη. αἰνείας. χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ προκειμένου. ποιητής. κριτής. δικαστής.

ΔΕΥΤΕΡΟΚΛΙΤΑ.

Τῶν δὲ δευτεροκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτονα. ἀρετή. τὰ δὲ προπερισπώμενα, ἢ παροξύτονα. μοῦσα. χώρα. καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων. ἔμπουσα. Ληγόντων γε μὴν εἰς α, ἐπὶ μὲν παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολὺ, μακρᾶς οὔσης. μοῦσα. χώρα. τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον. χνόη. φθόη. χλόη. καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται, ὥστε καὶ σκεπτέον, εἴ τι τῶν θηλυκῶν τριγενές. τὸ μὲν γὰρ θεία βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος· τὸ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ ὀξύτονον, ὅτι τὸ καλὸς καὶ ἀγαθός.

ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ.

Καὶ τῶν τριτοκλίτων δὲ τὰ μὲν ὀξύτονα. χρηστός. τὰ δὲ

παροξύτονα

penacuta, sermo. alia antepenacuta, iustus. Vt ex possessiuis a lia quidem in κοσ acuta omnia, ut atticũ. alia uerò in ειοσ antepenacuta, ut aiacinum, & quæ sunt à locis denominata, in ιοσ antepe. cœleste. Item à materialibus in νοσ, lapideũ. & quæ à præterito passiuo uerborum quartæ, siue sint propria, siue adiectiua. non apparens. diophantus. sine cantu. nõ satus. Et quæ ueluti materialia cum ὸσ composita efferuntur. musicum. uersu constãs. Generaliter etiam composita ut plurimum, animaduersum, assimile. & prorsus trochaïca in cõpositione trãsferũt accentum. seruus, bonus seruus. tempus, præcox. Præterea quæ ab occido composita passiua. esse occisus, à lupo occisus. Nam actiua penul. acuunt, qui ense occidit, qui lupum occidit. Ad hunc autem modum & quæ à nutrio, à populo nutritus. nam populum nutriens penacuitur. Sic utique & à uerto cũ præpositione composita antepe. acuũt, famulus, minister. cũ alia uerò parte penu. acuitur. somniorum interpres. sacerdos. penul. itidem acuunt alia multa disyllaba appellatiua, sermo. Quẽadmodum & ultimam multa disyllaba itidem adiectiua, suauis, grauis. Cæterùm disylla. interrogatiua, qualis, quãtus, indefinite capta acuuntur. qualis, quantus. Verùm in summa, quæ ueniunt à præt, perfe. passiuo circunflexorum, acuũtur. laudabilis, spectabilis, arabilis, uindemiabilis. & si quid ex acutisonis elisionem patiatur, idem accentus seruatur, ad precedẽtem reiectus. grauia, grauia carmina sunt.

Nomina quartæ inflexionis.

Nominum autem quartæ atticorum maiorum duabus syll. antepenacutus semper est rectus, etiam si longa ultima sit. Atticorum uerò est hoc, ut menelaus, ferax. Quæ uerò doricè ablatione σ inflectuntur, diuersa sunt. Alia nanque grauia, Diondas. alia anflexa, podes. Cæterùm penanflexum unum, lapis.

Nomina

παροξύτονα, λόγος. τὰ δὲ προπαροξύτονα, δίκαιος. οἷον τῶν κτητικῶν, τὰ μὲν εἰς κον ὀξύτονα πάντα, ἁπλικά. τὰ δὲ εἰς ειος προπαροξύτονα, αἰάντειον. τὰ ἀπὸ τόπων δὲ παρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα. οὐράνιον. καὶ τῶν μετουσιαστικῶν, τὰ εἰς νον. λίθινον. τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῆς τετάρτου συζυγιῶν εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθετα, ἄφαντος. διόφαντος. ἄψαλτος. ἄπαρτος. τὰ ὡς μετουσιαστικὰ συνθέσει τῇ ἐν λεγόμενα, ἔμμουσον, ἔμμετρον. ὅλως τὰ σύνθετα ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ἔνθυμον. παραπλήσιον. ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. δοῦλος, εὔδουλος. ὥρα, πρόωρος. τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικά. ξιφόκτονος. λυκόκτονος. ἐνεργητικὰ δὲ παροξύνεται. ξιφοκτόνος. λυκοκτόνος. ὡσαύτως δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω. λαότροφος μέν. λαοτρόφος δὲ παροξυτόνως. ὥσπερ ἄρα τὰ ἐκ τοῦ πολῶ, μετὰ μὲν προθέσεως προπαροξύνεται. πρόπολος. ἀμφίπολος. μεθ᾽ ἑτέρου δὲ παροξύνεται. ὀνειροπόλος. θυηπόλος. παροξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν λόγος. ὥσπερ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων. χρυσός, δεινός. τά γε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν ποῖος, πόσος, ἀοριστούμενα ὀξύνεται. ποιός. ποσός. καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπωμένων, ὀξύνεται. ἐπαινετός. θεατός. ἀροτός. τρυγητός. καὶ εἴτι δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἔκθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος. δεινά. δείν᾽ ἔπη πέλει.

ΤΕΤΑΡΤΟΚΛΙΤΑ.

Τῶν δὲ τεταρτοκλίτων ἁπλῶν ὑπερδισυλλάβων, προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, καίτοι μακροκατάληκτος οὖσα. ἁπλῶν δὲ τὸ τοιοῦτο. μενέλεως. εὔγεων. τὰ δὲ δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα διαφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ βαρύτονα. διώνδας. τὰ δὲ περισπώμενα. ποδῆς. προπερισπώμενον δὲ ἕν, τὸ λᾶας.

ΠΕΜΠΤΟΚΛΙΤΑ

Nomina quintæ.

Nominatiui locá. Per quintam uerò inflexorum in αρ simplicia quidem, acuantur in recto omnia, Pan. nisi id quod est ab omnis, omne. Item in ας fœmi. & omnino per δ declinata, ternio, Aras. Præterea in αις, & αυ monosyl. non contracta, conuiuium, pasta, capra. Item per ις purum adiectiua, nobilis. Rursum in ηρ (quorum non est formatio neutri) multa, simplicia quidem existentia, collum, canalis. Porrò in ηρ, ut simpliciter dicam, ser uator, pater. Mater tamen & filia penacutè proferũtur. Præterea in ιρ bitermina simplicia, nasus. Rursum in ις patrony. priamis, uel etiam à nominibus in ος tertiæ inflex. seruus, ser ua. captiuus, captiua. garrulus, garrula. Cæterùm in υς trigene ra, uel per δ declinata, uel ultima longa, iucundus, chlamys, multitudo. Alia autem penacutè. Ad hæc in ωρ contentiua, uel quasi contentiua cubiculum, deceptor. Item in ω, & in ως fœ minuma. Latona, pudor. Præterea in δυς, Achilles, peleus. Dores tamen & hæc penacuunt. Achilles, Peleus. In αρ uerò cõ posita penacuuntur, Hermopan. Item in ας dissyllaba, Aiax, Calchas, Atlas. Præterea in ας neutra. caro, cornu. Item in αξ, & omnino in ξ desinentia. simplicia supra unam syllabã. rapax, perdix. Rursum in ιρ composita uel quorum neutri formatio in ιρ. longa ceruice. nasutus. tener. Item in ης à nomi nibus ĩ ος neutris composita propria, & in ις appellatiua, & propria simplicia dissyllaba breui penulti. Demosthenes. serpens. Paris. Item in ωρ non contractum propria, & adiectiua, & gentilia, ut Theon, felix, Teuton. In ις uerò plus quam dissyllaba per δ declinata, uel per τ, antepenacuuntur, ut Adonis, Eupolis, gratiosus, externus. At in uniuersum, quæ ex dissylla. quintæ declin. grauisonis componuntur, retrahunt tonum. consilium. pollens consilio. Quæ item à fœm, composita, retrahunt accentum, antepenacuũtur. robur, impotens. tibia, benetibiatus.

ΠΕΜΠΤΟΚΛΙΤΑ.

Τῶν δὲ πεμπτοκλίτων, τὰ μὲν εἰς αν ἁπλᾶ ὀξύτονά ἐστιν ἐπ᾽ εὐθείας πάντα. πάν. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ πᾶς, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς ας θηλυκὰ, καὶ ὅλως τῶν δευτέρων κλινόμενα. τριάς. ἀρκάς. Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αυξ μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. δαίς. σταίς. αὔξ. Ἔτι τὰ εἰς ης τῶν δευτέρων καθαρῶν κλινόμενα ἐπίθετα, εὐγενής. Ἔτι τὰ εἰς ην, ὧν οὐκ ἔστι παρασχηματισμὸς οὐδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα. αὐχήν. σωλήν. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. σωτήρ. πατήρ. μήτηρ γε μὴν καὶ θυγάτηρ προπαροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα. ῥίν. Ἔτι τὰ εἰς ις παρωνυμικά. πριαυίς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα. δμῶος, δμωΐς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίς. λάλος, λαλίς. Ἔτι τὰ εἰς υς τριγενῆ, ἢ τῶν δευτέρων κλινόμενα, ἢ μακροκατάληκτα. ἡδύς. χλαμύς. πληθύς. τἄλλα δὲ προπαροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικὰ, ἢ ὡς περιεκτικά. κοιτών. ἀπατεών. Ἔτι τὰ εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκά. λητώ. αἰδώς. Ἔτι τὰ εἰς ευς. ἀχιλλεύς. πηλεύς. δωριεῖς μέν τοι καὶ ταῦτα προπαροξύνουσιν. ἀχίλλευς. πήλευς. τὰ δὲ εἰς αν σύνθετα προπαροξύνονται. ἑρμόπαν. Ἔτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα. αἴας. κάλχας. ἄτλας. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα. κρέας. κέρας. Ἔτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἅρπαξ. πέρδιξ. Ἔτι τὰ εἰς * ιν σύνθετα, ἢ ὧν οὐδετέρου παρασχηματισμὸς εἰς εν, ἐριαύχην. εὔριν. τέρην. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα κύρια. καὶ εἰς ις προσηγορικὰ καὶ κύρια ἁπλᾶ δισύλλαβα βραχυκατάληκτα. δημοσθένης. ὄφις. πάρις. Ἔτι τὰ εἰς ων ἀπαθὲς τὰ κύρια καὶ ἐπίθετα καὶ ἐθνικά. θέων. εὐδαίμων. τεύτων. τὰ δὲ εἰς ις ὑπὲρ δισύλλαβα τῶν δευτέρων κλινόμενα, ἢ τῶν γ, προπαροξύνεται. ἄδωνις. εὔπολις. εὔχαρις. ἔπηλυς. καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων πεμπτοκλίτων βαρυτόνων σύνθετα ἀναβιβάσει τὸν τόνον. μῆτις, πολύμητις. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντιθέμενα ἀναβιβάζονται τὸν τόνον, προπαροξύνεται. ἀλκή, ἄναλκις. κνήμη, ἐΰκνημις.

* ην καὶ εἰς

benetibiatus. A nominibus tamen in ης primæ inflex. fœmi. in ις per δ uariata, in eadem seruant accentum, in qua masculinum habet. hic miles, hæc miles. Multa etiam à nominibus in ης terminata in ας. antepenacuuntur. debilis. debilitas. In ας uerò, & in υς, & in ους monosyll. & omnino in ους simplicia, circunflectuntur. omnis. mus. sus. quercus. bos. Talibus etiam respondent & pisás & pater & bacchulus & lumbus & supercilium: excipiãtur pes, & dens. rursum quæcunq; neu. monosyll. ignis, omne, stercus. Et quæcunque in ωρ cõtracta, neptunus, xenophõ. Et omnino quæ ex synæresi. puer, fluxus. placenta. Omnis enim synæresis ex acuto & graui circumflexum facit. mercurius rius. simois is. xenophon phon. lumen men. uoca uoca. caro ro. uelut nonnulli & Podes esse putant. Podeas enĩ podes facit. Ex quo & nominum quintæ contracti casus, circũflectuntur omnes, si in contracto fuerit tonus. Latonæ næ, præterquam ubi contractum alteri casui non contracto similis in uoce est. ut Latonã & nam. Omnis enim casus alteri consimilis casui, accentũ eiusdem habet & tempus. Igitur & Sapphonẽ, & Sappho acute, & in alijs consimiliter. demosthenes autem nõ ex acuto, & graui. huiusmodi aũt & pãthus, & lõgæuus. Verùm de aureus, & æreus, & talibus cõsiderandũ. Multiplex tamen & infinitus in multis nominatiui accentus, & minime omnium exacte possibile est locos communes de hoc accipere, quandoquidem & dictionem uoce eandem diuersis tonis notare liceat, ad signifi. differentiam, ut uita, arcus, malus, agricola; populum nutriens, à populo nutritus, rapina, harpago. nouennis, habitator. Genitiuus autem incontractus, & non in ος disyllabus, in eadem syllaba habet accentum, in qua & rectus, nisi longa ultima impediat. Longa enim existente in fine, non potest antepenacui dictio, iustus nempe iusti, ac sermo sermonis, & bonus boni.

βῶξ nomen pisás gregatilis Aristot. lib. 9. cap. 2. de natura animalium.

Genitiui loci

εὐήνεμος. τὰ γε μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ης πρωτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις τῷ δὲ κλινόμενα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς δὲ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς ρα, προπαροξύνεται. ἀσθενής, ἀσθένεια. τὰ δὲ εἰς ας καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ, περισπᾶται. πᾶς. μῦς. σῦς. δρῦς. βοῦς. τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς, καὶ ἀπφῦς, καὶ διονῦς, καὶ ὀσφῦς, καὶ ὀφρῦς. ἐξαιρείσθω δὲ πούς καὶ ὀδούς. Ἔτι ὅσα τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα. πῦρ. πᾶν. σκῶρ. καὶ ὅσα εἰς ων συνῃρημένα. προσδῶν. ξενοφῶν. καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως. παῖς. ῥοῦς. φθοῖς· πᾶσα γάρ τοι συναίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ. ἑρμέας, ἑρμῆς. σιμόεις, σιμοῦς. ξενοφόων, ξενοφῶν. φάος, φῶς. βόαξ, βῶξ. κρέας, κρῆς. οἷον τινες καὶ τὸ ποδῆς εἶναι ἀξιοῦσι. ποδέας δὲ ποδῆς. διὸ καὶ αἱ τῶν πεμπτοκλίτων συναιρούμεναι πτώσεις. περισπῶνται πᾶσαι. ἢν ἐπὶ τοῦ συνῃρημένου ὁ τόνος ᾖ. λητόος, λητοῦς. πλὴν ἔνθα τὸ συναιρούμενον ἑτέρᾳ πτώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον τὴν λητόα καὶ λητώ. πᾶσα δὲ πτῶσις ἑτέρᾳ ὁμοφωνήσασα πτώσει, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. οὕτω καὶ σαπφόα καὶ σαπφώ, ὀξυτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. τὸ δὲ δημοσθένεας, οὐκ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ πάνθεος. καὶ εὐγήρως. Περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦς, καὶ χαλκοῦς καὶ τῶν τοιούτων, σκεπτέον. πολυσχεδὴς γὰρ μὲν καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῶν εὐθειῶν ὁ τόνος. καὶ ἥκιστα πάντων δι' ἀκριβείας, οἷόν τε τύπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν. ὁπότε δὴ καὶ τὸ τῆς φωνῆς ταυτὸ διαφόρως τονίζεται. ἐξὸν, πρὸς σημασίαν. διάφορον οἷον, βίος, βιός. πονηρὸς, πόνηρος. λαοξόφος, λαόξοφος. ἁρπαγὴ, ἁρπάγη. συναετὴς, συναέτης. Ἡ δὲ γενικὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ τῶν αὐτῶν συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις. δίκαιος ἄρα δικαίου. λόγος δὲ λόγου. καὶ ἀγαθὸς ἀγαθοῦ.

πολυσχιδής

boni. Excipiantur genitiui hi, matris, & filiæ, & mulieris. Nam genitiui in ος dissyllabi acuuntur, bouis, uetulæ. sed lapidis per synæresin dicitur ex trisyllabo lapidis, & cordis & ueris similiter, ex cordis & ueris. Vnius autem ionicum habet tenorem. In participijs tamen genitiui in ος dissylla. grauantur, uadentis, stantis.

Datiui loci. Datiuus autem generaliter genitiui habet accentum, & tempus. æneæ, æneæ. Trasformatus uerò, semper penacuitur. semestri, multistrepo, mulso.

Accusatiui. Cæterùm accusatiuus in eadem syllaba habet àccentum, in qua & genitiuus, præter accusatiuos quintæ, quorum genitiuus dissyllabus in ος desinit. In his enim necesse est genitiuos acui. Iouis, bouis. accusatiuos autem penacui, hunc bouem, Iouem. Excipiatur filiam, quia contractum, & uirum similiter & mulierem. Circunflectuntur autem monosyllabi accusatiui in ν desinentes. clauem, leonem, murem, suem.

Vocatiui. Vocatiuus uerò in eadem habet tonum, in qua & rectus. exceptis per quintam flexis in ης, compositis proprijs, grauibus, uel circunflexis ex synæresi, in his enim retrahitur accentus. hic demosthenes ô demosthenes. hic hercules, ô hercules per synæresin. Identidem & Sophocles & pericles. Cæterùm in ωρ composita, si in ορ breue uocatiuus fiat, retrahũt accentum. Agamemnon, cacodæmõ. præter ea quæ sunt à mens composita. Etenim ô bellicose, & prudens penacutè. Excipiantnr ô lacedæmon, & palæmon, penãflexa. Præterea nomina in ης, quorum uocatiuus in ες, retrahunt. ô filia, glos, Ceres, uir, seruator. Excipiantur ô domine, consiliarie, simplex, late uidens.

Dualiũ toni. Rectus autem dualium in eadem syllaba, in qua rectus singularium, habet accentum, aiax, aiaces. perses, persæ. equus, equi. Cæterùm genitiuus in nominibus per quintam inflexis solis, genitiuum pluralium sequtur, aiacum. præter manuum, puerorum, prolixorum. In alijs uerò omnibus proprio recto in tono est similis, æneæ, æ-

ἀγαθοῦ. ἐξαιρείσθω τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, καὶ γυναικός. αἵ γε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι, ὀξύνονται. βοός. γραός. ἡ δὲ λαός, κατὰ συναίρεσιν ἐκ τρισυλλάβου τοῦ λάαος, καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως ἐκ τοῦ κέαρος, καὶ ἔαρος. τὸ δὲ μιᾶς, ἰωνικὸν ἔχει τὴν τάσιν. Ἐπὶ μέντοι τῶν μετοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύνονται. βάντος, στάντος. Ἡ δὲ δοτικὴ καθόλου τὸν τῆς γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον. αἰνείου, αἰνείᾳ. μεταπεπλασμένη δὲ, ἀεὶ προπαροξύνεται, διχόμηνι. πολυπάταγι. μελίκρατι. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων. ὧν ἡ γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. Ἐπὶ τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι. διός. βοός. τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι. τὸν βόα. τὸν δία. ἐξαιρείσθω τὸ θυγατέρα. πέπονθὸς γάρ, καὶ τὸ ἄνδρα ὁμοίως. καὶ τὸ γυναῖκα. καὶ περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι. κλεῖν. λῖν. μῦν. σῦν. Ἡ δὲ κλητικὴ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. πλὴν τῶν πεμπτοκλίτων εἰς ης συνθέτων κυρίων βαρυτόνων. ἢ καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὁ δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. ὁ ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες, ἡράκλεις, κατὰ συναίρεσιν. τοιοῦτο καὶ τὸ σοφόκλεες, περίκλεες. καὶ τὰ εἰς ων δὲ σύνθετα, ἐφ' εἷς ἐν βραχὺ ἡ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ἀγάμεμνον. κακόδαιμον. πλὴν τῶν ἀπὸ φρήν. καὶ γάρ, ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον, παροξυτόνως. ἐξαιρείσθω τὸ λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον, προπερισπώμενα. Ἔτι τὰ εἰς ης, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ερ. ἀναβιβάζει, θύγατερ. εἴνατερ. δήμητερ. ἄνερ. σῶτερ. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ δέσποτα. μητίετα. ἀκάκητα. εὐρύοπα. Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυικῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον. αἴας, αἴαντε. πέρσης, πέρσα. ἵππος, ἵππω. Ἡ δὲ γενικὴ ἐπὶ τῶν πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται. αἰάντοιν. αἰάντων. πλὴν τοῦ χεροῖν, παιδοῖν. μηκέοιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ. αἰνεία,

Trasformatur casus, qui trāsit in aliā declinationem.

enearum.honores rum.sermones num.menelai orum.Vocati/ uus autē nominatiuo similis.Rectus uerò pluralis similē tonū habet cum recto singularium,lapis lapides,aurum aura.præ/ ter enunciata in recto fœminina, afformata masculin.Siqui dem hæc cum masculino in tono cōueniunt,lapideus deæ.Vnde sanè & mānsueta,mānsuetæ.uerò antepenacute.Respōdent enī sēper fœm.masculinis,ut dictum est.Genitiuus autē nominum primæ & secundæ decli.anflectitur.orestes,orestum.honores rum.præter apyarum,& in nominibus primæ, creditorum, aprorum,etesiarum.Quin etiam afformata masculinis secū/ dæ decli.in tono conueniunt & hic masculino,ut rhodius rho diæ rum.præter uelocium & omnino quæ ab in uς masculinis transformantur.Sed & nigræ nigrarum,non nigrarum.atq; in totum,quæ à masculinis fiunt quintæ.Item genitiuus quin tæ disyllabicè in recto enunciatorum circumflectitur, menses mensium.præter decem illos, omnium,troum,famulorū,pue rorum,uirorum,thoum,lapidum,capitum,tædarum,pustula rum.Genitiui autem plusquam disyllabi,penacuuntur,aiaces aiacū.dictionū itē,& similia atticè.Genitiuus autē tertiæ & quartæ infle.accentu conuenit cum singulari gtō,atq; inflecti tur,in ultima habens tonum. Vniuersaliter enim omnis gtūs in longam desinens,atq; in eadem habēs tonū, circūflectitur. Genitiuus tamen atticorū,ut populi & tēpli, acuitur. Casus enim finalis in ω circunflecti non uult.Nam neptunum & su dorem & potionem,inflectuntur,ut potè ex apocope.Porrò dtūs singularium dtō consonat,excepto omnibus .In quibus autem α abundat in penul.in eadem est tonus,matribus,filia bus.De una declinatione in aliam transformati datiui,antepe nacuuntur, ouibus, astris, intestinis. Cæterùm accusatiuo in eadem syllaba est tonus,in qua & recto, præterquam ubi longa ultima uetat. Tunc enim in sequente est tonus hi iusti,*

Pluralium toni.

Aliâs,formata à masculinis.

Genitiui pluralis loci.

αἰνειῶν. ζημιᾷ, ζημιαῖν. λόγῳ, λόγοιν. μενέλεῳ, μενέλεῳν. Ἡ δὲ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως. Ἡ δ' εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. λίθος, λίθοι. χρυσοῦς, χρυσοῖ. πλὴν τῶν εὐθυλεκτουμένων θηλυκῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς. ταῦτα γὰρ τῶν ἀρσενικῶν ὁμοτονεῖ. λίθινος. λίθιναι. ὅθεν δὴ καὶ ἡμέρα μὲν, ἡμέραι δὲ προπαροξυτόνως. ἀκολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἴρηται. Ἡ δὲ γενικὴ τῶν μὲν πρωτοκλίτων καὶ δευτεροκλίτων περισπᾶται. ὀρέσται, ὀρεστῶν. τιμαί, τιμῶν. πλὴν τῆς ἀφύων, καὶ ἔστι τῶν πρωτοκλίτων, χρήστων. χλούνων. ἐτησίων. τά γε μὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν δευτεροκλίτων ὁμοτονεῖ κἀνταῦθα τῶν ἀρσενικῶν. ῥόδιος, ῥόδιαι, ῥοδίων. πλὴν τῆς ταχειῶν, καὶ ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρεσχηματισμένων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι. μελαινῶν, οὐ μελαίνων. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ἀρσενικῶν πεμπτοκλίτων. Καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δὲ δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων περισπᾶται. μῆνες, μηνῶν. πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων. πάντων. Τρώων. δμώων. παίδων. φώτων. θώων. λάων. κράτων. δᾴδων. φῳδῶν. ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα παροξύνεται, αἴαντες, αἰάντων. τὸ δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια ἀττικῶς. Ἡ δὲ τῶν τριτοκλίτων, καὶ τετάρτοκλίτων, ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Καθόλου γὰρ πᾶσα γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. ἥ γε μὴν τῶν ἀττικῶν, λεώ, καὶ νεώ. ὀξύνεται. τὸ γὰρ πτωτικὸν ω, περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. τὸ δὲ ποσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα. Ἡ δὲ δοτική, τῇ τῶν ἑνικῶν δοτικῇ ὁμοτονεῖ, πλὴν τῆς πᾶσιν. ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος. μητράσι. θυγατράσιν. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν δοτικῶν προπαροξύνονται. πρόβασιν. ἄστρασιν. ἔγκασιν. Τῇ δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁ τόνος, ἐφ' ἧς καὶ τῇ εὐθείᾳ. πλὴν ἔνθα μακρὰ λήγουσα κωλύει. κἀνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῶν ἑπομένως ὁ τόνος.

hi iusti, hos iustos. Et uocatiuus recto est similis.

Vsus temporum in unoquoque casuum.

De temporibus syllabarũ nominis. Sylla. nominatiui quantitas.

Svmere autem oportet & finalia, & ultima tempora similiter in unoquoque & casuum, & declinationum. In nominatiuo quidem sic: Masculina in ας grauisona producuntur. aiax æneas. præter magnus & lapis. Omne fœ. in α desinens, acutum quidem, intendit α. imprecatio, gaudium. antepenacutum, uel penanflexum, corripit. concordia, musa. Sin mascul. habet, cum fine genitiui masculini

α eiusdem est temporis. diuinus, ni, na. suauis, uis, uis. præter diua. Sed si ab in θνω uerbis fit, in longam desinit, legatũ ago. legatio, Quæcunque uerò purũ habentia α, per αι penultimã diphthongum, dissyllaba quidem, breui finiunt ultima, ut maia. polysyllaba uerò in longam desinunt, ut luna. Desinentia autẽ in ρα, siquidem una uocali penul. in longã desinũt, pera. si uerò diphthongo, in breuem terminãtur, parca. præter phædra, laærta, aura. In δα uerò & in θα, ult. habẽt longã, leda, cisætha. Reliqua autẽ omnia ult. habẽt breuẽ. Porrò in ος ma

ος sculina & fœ. atq; in ον neut. cõmunia quidẽ, breuẽ habent ulti. attica uerò lõgã habẽt. Itẽ ĩ μα desin. neutra incõtracta, breui finiunt, & omnino quæ ultimam habent ancipitem, corripiunt eandem ancipitem. In ας etiam neut. in breuem desinunt. Item in ας acuta, ult. corripiunt. arcas, assuetus. præter lorum, statua; & quæ à temperando fiunt. Quæ uerò in ξ ma

ξ sculina sunt, producunt ultimam, thorax. præter accipiter, coturnix, unguis. fœm. ultimam breuiant, sulcus, fons. Communius autem in ξ plusquam syllabica, ancipitem ante ξ habentia, masculina quidem longam eandem habent, ut thorax, phœnix, præco, æqualis. fœminina uerò breuem. sulcus, calix, currus, perdix. Monosyllaba autem semper cor

ις ripiuntur., phryx. Cæterùm in ις siue masculina, siue fœminina

οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. καὶ ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως.

Χρῆσις χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Ληπτέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε, καὶ * ληκτικοὺς τῶν χρόνων ὁμοίως ἐφ' ἑκάστης τῆς πτώσεώς τε καὶ κλίσεως. ἐπὶ εὐθείας μὲν οὖν ὧδε. τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα ἐκτείνεται, αἴας. αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας. καὶ λάας. πᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν ἐκτείνει τὸ α. ἀρά. χαρά. προπαροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει. ὁμόνοια. μοῦσα. εἰ δὲ ἀρσενικὸν ἔχει, τὸ δὲ τέλος τοῦ θηλυκοῦ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοχρονεῖ. θεῖος, θείου, θεία. ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖα. πλὴν τοῦ δῖα. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ. πρεσβεύω, πρεσβεία. ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α, τῇ αι παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ, μαῖα. ὑπὲρ δισύλλαβα δὲ μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ, μοῖρα. πλὴν τοῦ φαίδρα. σαύρα. αὔρα. τὰ δὲ εἰς δα, καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ. λήδα. κισαίθα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ. τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα βραχυκαταληκτεῖ, ἀττικὰ δὲ μακροκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς μα λήγοντα οὐδέτερα ἀπαθῆ, βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὅλως τὰ διχρονοκατάληκτα οὐδέτερα συστελλόμενον ἔχει τὸ δίχρονον. Ἔτι τὰ εἰς ας οὐδέτερα βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα βραχυκαταληκτεῖ. ἀρκάς, ἐθάς, πλὴν τοῦ ἱμάς. ἀνδριάς, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτεῖ. θώραξ. πλὴν τοῦ * ἴραξ, ὄρτυξ, ὄνυξ. θηλυκὰ δὲ ὄντα βραχυκαταληκτεῖ. αὖλαξ. πῖδαξ. κοινότερον δὲ τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχοντα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα μακρὸν αὐτὸ ἔχει. θώραξ, φοίνιξ, κήρυξ, ἥλιξ. θηλυκὰ δὲ βραχύ. αὖλαξ, κύλιξ, ἄιτυξ. πέρδιξ. τὰ δὲ μονοσύλλαβα, ἀεὶ συστέλλεται. φρύξ. τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα εἴτε ἀρσενικά, εἴτε

*κλιτικοὺς

Legendum ἱέραξ, aut ἄναξ potius: Aldus enim habet ἔραξ.

fœminina ultimam corripiunt. hanc dictionem auis producũt attiá, & ocreatus, & similia composita. Acuta item fœ. per δ declinata, in breuem finiunt, populus. Athenis, fautela, uenatio, calculus, crepida, tibicina, priamis. Iam in σ desinentia cũ ancipite abiectione σ facientia neutrum, correptam habent ancipitem, suauis, ue, magnus gnum. In υς etiam grauia siue unius generis, siue trium, in breuem desinunt, uua, cubitus, nõ lachrymans. Rursus in υς monosyllaba, & non, si acuta sint, producunt ultimam, ut sus, mus, quercus, supercilium. Omne etiam masculinum & fœm. per immutabilem desinens, pro-

ψ ducit ultimam. præter beatus & uxor. Item desinẽtia in ψ cũ ancipiti, producunt ultimam. uerùm cum o, ultimam corripiũt præter formata ab ὄπα, qđ significat oculũ, ut cyclops. Ex-

Genitiui quãtitas

cipiatur astutus, & culex, & uirgultum. Genitiuus autem par quidem syllabis nominatiuo, ultimam producit. Impar uerò fi-

Datiui.

nalem corripit. Porrò datiuus parisyllaborum semper in longam desinit, siue id per uocalem recti diphthõgo notatam, æneas æneæ, siue maiorem. sermo sermoni. Imparisyllaborum

Accusatiui.

autem semper ultimam corripit. nam Theti, & consilio, ex contractione. Cæterùm accusatiuus parisyllaborum idem tẽpore cum recto est, æneas ænean. Imparisyllaborum uerò cũ genitiuo aiacis, aiacem. Vnde sanè & athenienses, cum peleως, & achilleως producte scribunt, longum sumunt α accusatiui nominum in ευς, ut eiusdẽ temporis cũ gt̃o sit. Atqui uidi

Vocatiui.

hunc peleum propè, Vocatiuus autẽ omnis æquale tempus cũ proprio recto habet, uel etiam minus, maius nunquam. Quapropter & quæ in immutabilẽ desinũt, grauisona, abijciẽdo genitiui ultimã, faciũt uocatiuũ, ut, nestoris nestor. maris mas.

Dualium & plural. noĩm quantitas.

Machaonis machaõ. præter Apollo, neptune. Rectus dualis & pluralis noĩm parisyllaborũ quidẽ ĩ lõgã desinit: imparisyllaborũ autẽ in breuẽ. Rursum genitiuus ultimam producit,

θηλυκὰ βραχυκατάληκτα. τὸ δ' ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ ἀττικοί, καὶ τὸ
εὐκνήμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα, καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα τῶν
διὰ κλινόμενα, βραχυκατάληκτα. κεραμὶς, πινακὶς, θηρὶς, ψη-
φὶς, κρηπὶς, αὐλητρὶς, πριαμίς. ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ
διχρόνου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦντα οὐδέτερα, συνεσταλμένον
ἔχει τὸ δίχρονον. ἡδὺς, ἡδύ. μέγας, μέγα. ἔτι τὰ εἰς υς βαρύ-
τονα, εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ βραχυκατάληκτα. βότρυς. πῆ-
χυς. ἄδακρυς. τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, καὶ μὴ, ἔστιν * ὀξύτονα περισπώ-
δὲ, μακροκατάληκτα. σῦς. μῦς. δρῦς. ὀφρῦς. ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν καὶ μενα.
θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκατάληκτον, πλὴν τοῦ
μάκαρ, καὶ δάμαρ. ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου, μα-
κροκατάληκτα. μετά γε μὴν τοῦ ο βραχυκατάληκτα. πλὴν τῶν
ἀπὸ τοῦ ὦπα τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν. οἷον κύκλωψ. ἐξαιρεῖ-
ται δὲ κέρκωψ, καὶ κώνωψ, καὶ ῥώψ. ἡ δὲ γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα
μὲν τῇ εὐθείᾳ, μακροκατάληκτος. περιττοσυλλαβοῦσα δὲ, βραχυ-
κατάληκτος. ἡ δὲ δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μακροκατα-
ληκτος. ἤτοι διὰ τὸ τῆς εὐθείας φωνῆεν διφθογγουμένου. αἰνεί-
ας, αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι, λόγος λόγῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ
βραχυκατάληκτος. τὸ δὲ θέτι καὶ μήτι, ἐκ συναιρέσεως. ἡ δὲ
αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ. αἰνείας,
αἰνείαν. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων ὁμόχρονος τῇ γενικῇ. αἴαντος,
αἴαντα. ὅθεν δὴ καὶ ἀθηναῖοι, ὅτι πηλέως καὶ ἀχιλλέως μα-
κρογραφοῦσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς αἰτιατικῆς τῶν εἰς
ευς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δέδορκα γίνεται τελέα
πέλας. κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἔχει,
ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβο-
λα λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τῆς ἐσχάτης,
ποιεῖ τὴν κλητικήν. νέστορος, νέστορ. ἄρσενος, ἄρσεν. μαχάονος, μα-
χάον. πλὴν τοῦ ἀπόλλων. πόσειδον. ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυικῶν, καὶ πλη-
θυντικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκατάληκτος, τῶν δὲ περιττο-
συλλάβων βραχυκατάληκτος. ἡ γενικὴ δὲ μακροκατάληκτος.

dualium quidem per αι,uel οι diphthongum: pluralium uerò per ω.Cæterùm pluralis datiuus,parisyllaborum quidem ultimam producit per diphthongum. Imparisyllaborum uerò ultimam corripit,atque omnino penultimam æqualem habet alijs obliquis.Interdum tamen & maius habet tempus, ut in leonis,leonibus,& dicentes dicentibus.Accusatiuus autem parisyllaborum quidem ultimam producit semper.Imparisyllaborum uerò corripit. Quamobrem etiam dicitur, quòd in αι quidem desinentes recti plurales, intendunt α accusatiuorum,in ες uerò corripiunt. porrò uocatiuus ut se habeat, dictum est.

De syllabarum quantitate in commune.

Item initialia tempora,& penultimantia,& prorsus intermedia considerantes,similiter dicimus quòd priuatiuum α est breue,nisi causa metri producatur, ut immortalis. Itemq; α ante β uel μ corripitur, Abydus,pugna:præter messis.Generaliter autem omnis anceps contracta intenditur, consilio, sacerdos,accipiter,gloriosum. Infamem autem & seuum ος non per crasin fiunt,sed ablatione ι. Nomina item in ος purum acuta per α penultimam sedentia,hanc producunt,atque omnino,quæ per ancipitem sic,templum,aries,rubigo.præter α uita.Porrò in μα purum neutra,natura longã maxime habent penultimam.quinetiam quæ eiusdem sunt ordinis, cum à præteritis perfectis in μος masculin.uictima,purgatio,sordes,fusio.Excipiantur quæ à uerbis in μι deriuantur,positio, donum.& cum his,os.Contrà autem in μα non purum,natura quidem breui multa,decretum,sinapi.Cæterùm in ωρ cõparatiua,nunquam per longam penultimam ancipitem, præter minus.Verùm in ωρ purum comparatiua, longam habent penultimam. melior. Porrò in ος disyllaba neutra, per α penultimantia, eandem corripiunt, chaos, lumen, αριον præter uestis. Ad hæc in αριον formata diminutiua, correptum

τῶν μὲν δυϊκῶν, τῆ α, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ. τῶν δὲ πληθυντικῶν, διὰ τοῦ ω. Η δὲ πληθυντικὴ δοτική, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταλήκτει τῇ ι διφθόγγῳ. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταλήκτει διὰ τοῦ ι. ὅλως δὲ τὴν παραλήγουσαν ἰσόχρονον ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. ἐνίοτε δὲ καὶ μείω ἔχει τὸν χρόνον. ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσι. Η δὲ αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταλήκτει ἀεί. τῶν δὲ περιττοσυλλάβων βραχυκαταλήκτει. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν. αἱ δὲ εἰς ες, συστέλλουσιν. Η δὲ κλητικὴ, ὡς εἴρηται.

Ἔτι τοὺς ἀρκτικούς τε τοῦ χρόνου καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν. οὕτω τὸ στερητικὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἷον καὶ τὸ ἀθάνατος. Ετι τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ, συστέλλεται. ἄβυδος, ἅμιλλα. πλὴν τοῦ ἀμητός. καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν ἐκτείνεται μήτι. ἱρεύς. ἱρῆς. εὐκλεᾶ. τὸ δὲ δυσκλέα καὶ νηλέα οὐ κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ' ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ετι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, διὰ τοῦ α παραλήγοντα, μακροπαραλήκτει. καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα, οὕτως. ναὸς, κριὸς ἰὸς, πλὴν τοῦ βίος. Ετι τὰ εἰς μα καθαρὸν, οὐδέτερα φύσει μακρᾷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα ὄντα τῶν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν. οἷον θῦμα, ῥῦμα. λῦμα. χῦμα. ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, θέμα. δόμα. καὶ πρὸς τούτοις τὸ στόμα. ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μη καθαρόν, φύσει γὰρ βραχεῖα τὰ πολλά. δόγμα. βρέγμα. τά γε μὴν εἰς ον συγκριτικὰ, οὐδέποτε φύσει μακρῷ παραλήγει διχρόνῳ. πλὴν τοῦ θᾶττον. τὰ μέντοι εἰς ων καθαρὸν συγκριτικὰ μακρὸν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, βελτίων. Ετι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα διὰ τοῦ α παραλήγοντα, βραχυπαραλήκτει. χάος. φάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. Ετι τὰ εἰς αριον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ

συνεσταλμένον

correptum habent α, equulus, foliolum, corticulus. Nomina in
ςος ςος purũ disyllaba masculina per α habentia penul. eandẽ cor
ripiunt, crates, dulás. Item ante τ iota breuis est, si initialis,
ιτης ut umbo, salix, bellarium. In ιτης tamen formata, atq; in media
syllaba ι habentia penulti. facientem, longa penulti. praeterea
à nominibus acutis composita, siquidem iustus iudex, breui, &
à iudex. Nomina uerò à uerbis diphthongum in penul. haben-
tibus, facta per ι, breuem idem ι habent. Quòd si frumentum
à cribrare est, neque hoc generale. Sũt tamẽ ut in plurimum
nomina ipsa breuiora uerbis, à quibus deducũtur, sudeo sus/
ιος filis, lambo, digitus index. Praeterea in ιος siue penacuta, si-
ue antepenacuta, breuẽ penul. habẽt, praeter diuus, Cius, Chius
ιον Tius, quae contracta sunt. Rursum noĩa desinentia in ιον neu/
tra diminutiua, siue acuta, siue antepenacuta breui penul. par-
ua fera, literula. In ας quoque mascul. grauia per ι penulti-
μος mantia, eandem corripiunt. limax. Item in μος deriua. plus-
quamdisyll. simplicia, corripiunt. ι, floridus, fortis, gloriosus,
praecox. Verùm inhonoratus, famelicus, potens cõposita. Prae-
νος terea in ινος polysyll. acuta, temporisq; & horae nominatiua,
penult. habent breuem, uernus, aestiuus, nocturnus. Reperiun-
tur tamen & producta apud poëtas haec. Grauisona autem si/
ue disyllaba, siue non, longam penul. habent. praeter canaer &
ινα sordes. Item in ινα plusquamtrisyllaba longa penultimant, he-
rois, plumbea. praeter conuiuium, & quae sunt urbium. Rur-
sum in λος siue per ι, siue per υ, breuem penultimam habent.
υλον Verùm in υλον neutra longam habent penultimam. spolium,
της gens. praeter lignum. In της etiam siue per ι, siue per υ, produ-
cunt penultimam. auis, senex. praeter iudex, & quae ab hoc
μος deducuntur. Praeterea in μος purum disyllaba per υ penulti-
mam eandem habent longam, humor, furor. Omnino etiam
(quae à prima fiũt persona passiui praeteriti perfecti) masculia
in μος

συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. ἱππάριον. φυλλάριον. ποιάριον. Ἔτι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. ταρὸς. λαρός. Ἔτι δὲ πρὸ τοῦ τ ἰῶτα βραχὺ ἀρκτικὸν ἐν. ἴτυς. ἰτέα. ἰτρίον. τά γε μὴν εἰς ιτης σχηματιζόμενα μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ι ἢ παραλήγοντος μακροπαραληκτεῖ. πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων. δικαιοκρίτης γὰρ διὰ βραχέος. ὅτι ἀπὸ τοῦ κριτής. τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθογγογράφων γινόμενα, διὰ τοῦ ι, βραχὺ τὸ ι ἔχει. εἰ δὲ στῖχος ἀπὸ τοῦ στείχω, οὐ γὰρ τοῦτο καθόλου. ἔστι γε μὴν ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ᾽ ὧν παράγονται. πείθω. πιθανός. λείχω. λιχανός. Ἔτι τὰ εἰς ιος, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχείᾳ παραλήγει. πλὴν τοῦ δῖος. κῖος. χῖος. τῖος, ἐκ συναιρέσεως ὄντων. Ἔτι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ὑποκοριστικά, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα. βραχείᾳ παραλήγει. θηρίον. γραμμάτιον. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα τῷ ι παραλήγοντα βραχυπαραληκτεῖ, κοχλίας. Ἔτι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα ἁπλᾶ, συστέλλει τὸ ι. ἄνθιμος, ἄλκιμος. κύδιμος. πρώϊμος. τὸ δὲ ἄτιμος, εὔλιμος, ἴφθιμος, σύνθετα. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα καιροῦ τε, καὶ ὥρας ὀνομαστικά, βραχυπαραληκτεῖ. ἐαρινός, θερινός. νυκτερινός. εὕρηνται μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ ποιηταῖς ταῦτα. βαρύτονα δὲ ὄντα εἴτε δισύλλαβα, εἴτε μή, μακρᾷ παραλήγει. πλὴν τοῦ καρκίνος, καὶ πίνος. Ἔτι τὰ εἰς ινη, ὑπερτρισύλλαβα μακρᾷ παραλήγει. ἡρωΐνη, μολυβδίνη. πλὴν τοῦ εἰλαπίνη. καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων. Ἔτι τὰ εἰς λος, εἴτε διὰ τοῦ ι εἴτε διὰ τοῦ υ, βραχείᾳ παραλήγει. τά γε μὴν εἰς υλον οὐδέτερα μακροπαραληκτεῖ σκῦλον. φῦλον. πλὴν τοῦ ξύλον. Ἔτι τὰ εἰς της εἴτε διὰ τοῦ ι, εἴτε διὰ τοῦ υ, μακροπαραληκτεῖ. πολίτης. πρεσβύτης. πλὴν τοῦ κριτής. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι τὰ εἰς μος καθαρὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ υ παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. χυμός, θυμός. ὅλως τε τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου ἀρσενικά.

εἰς μος

in μος, longã uolunt habere penul. aut natura, aut positione. Quapropter est quando assumentia & producuntur, uinctus sum, uinculum. Est & quando eandem intendunt penulti. in natura longam, insaniui, furor. solutus sum, solutio. protectus
υνος sum, temo. fusus sum, humor. Ad hæc in υνος disylla. longa penultimant, rana, cursus. præter balneum. Et quæ plurium sunt syllabarum, longa penultimant, periculum, nõ obnoxius, crassus. Quamobrem fouea analogicè intendunt attici. Cæterùm semiuir, mollis, & similia, huius dictionis fœmina habent tem
υνη pus. Item in υνη disyllaba intendunt penul. prætextus, Phryne. præter fœmina. Quæ uerò superant disylla. corripiuntur. iustitia, grauitas, claua. In genitiuo autem atque alijs obliquis non semper ancipites, quales in recto, sed nonnullæ quidem lõge corripiuntur, nonnullæ uerò contrà, ut nomina in ιξ, quæ omnia longam habent penul. tametsi differentia in recto sint, ut dictum est, phœnicis, præconis. Præterea in ις acuta fœmi. disyllaba per δ declinata, natura longa penultimantia, & neque diminutiua, neque propria, in recto quidem breue habent ι, in genitiuo autem natura longum, ocreæ, transtri, repaguli, nempe à solido. Contrà uerò in ψ, siquidem breuia, uermis, uulturis. Quemadmodum & monosyllaba, muris, quercus. præter ea quæ geminam habent terminationem. Phorcyn autem & Poltyn in obliquis declinata intenduntur. Præterea nomina adiectiua trisyllaba omnia, breue ι seruant, siue in longam, siue breuem desinat nominatiuus, huius tibianæ, huius imperatoris. Penultimantia tamen, atque unà antepenultimantia breui, producuntur in genitiuo, ut comatæ. Poëtæ tamen & in his breue quidem ι retinent, adijcientes ν, huius nymphæ, pagasidis. Generaliter autem ante immutabilem, & sequente, longa ancipitum nulla
ω reperitur iacens. ω uerò quæcunque in ωρ masculina quidem

grauia

εἰς μος μακρὸν βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει, ἢ θέσει. διὸ καὶ ἔστι μὲν οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μηκύνεται. δέδεμαι, δεσμός. ἔστι δ' οὐ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρὸν, τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔῤῥυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. Ἔτι τὰ εἰς υνος δισύλλαβα μακροπαραλήκτει. φρῦνος, θῦνος. πλὴν τοῦ πλυνός, καὶ ὑπὲρ δισύλλαβα δ' ὄντα μακρὰ παραλήγει. κίνδυνος, ἀνεύθυνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ ἀττικοί. τὸ δ' ἀνδρόγυνος, λάγυνος. καὶ τὰ ὅμοια, ἅτε τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα μακροπαραλήκτει. μύνη, φρύνη. πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν, συστέλλεται. δικαιοσύνη, βριθοσύνη, κορύνη. Ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν. οἷον τὰ εἰς ιξ, ἅπαντα μακρὰ παραλήγει, καίτοι διαφορούμενα ἐπὶ εὐθείας, ὡς εἴρηται. φοίνικος. κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις. ὀξύτονα θηλυκὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ δ κλινόμενα φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μήτε ὑποκοριστικά, μήτε κύρια, ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς φύσει μακρὸν, κνημῖδος, κληῖδος, βαλβῖδος, ἀπὸ γὰρ τοῦ βηλοῦ. τοὐναντίον δὲ τὰ εἰς ψ, βραχὺ γάρ. ἰπὸς, γυπὸς, ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μυὸς, δρυὸς, πλὴν τοῦ δικαταλήκτου. καὶ τὸ φόρκυν δὲ καὶ πόλτυν, πλαγιαζόμενα ἐκτείνεται. καὶ μὴν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντα, βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μακρὰ, εἴτε βραχεία παραλήγουσαν τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα. αὐλητρίδος στρατηγίδος. τά γε μὴν παραλήγοντα καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχεία, ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς. ὡς τὸ πλοκαμῖδος. Κρῆται δὲ κἂν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν. ἐπενθέντες τὸ η, ποταμηΐδος πηγασηΐδος. καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ ἐπιφερομένου μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὕρηται κείμενον. τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν

βαρυτόνων

grauia denominatiua, longum sic seruant & in genitiuo, & in alijs obliquis. Theon Theonis. Quæ uerò sunt uerbalia, aut cōmunia genere, mutant in o breue, ut Philemon, monis. prudens tis. Seruant autem longum & contentiua, & quasi contentiua, ut olíueti, cubiti. Præterea ex synæresi, Neptuni, Xenophontis. Grauisona item fœminina, pauper, pauperis. Acuta rursus & urbium nomina ω seruant, Sidon, Sidonis. Præter Anthedonis, & Olossonis. Ad hæc mediam aliquam consonam in ultima habentia, lacerna, strangulans, tintinnabulum. præter putredo, & macedo. atque in uniuersum uerbalia, & gentilia, & quæ communis sunt gene. Porrò quæ in aliquam tenuium, lacon, stilbon, plato. præter infirmus. Item in aliquam adspiratarum puram; Crithon, Tryphon, cupidus. Rursum in aliquam immutabilium puram, area, Solon, Apollo, Ammon, zeno, columba. Excipiantur comparatiua & uerbalia, & quæ communis sunt generis, ac stamen & Telmon, & strymon. Item in σωρ longum ω seruant, Causon, Bryson. præter Iason, & Aeson, uerbalia enim. Ad hæc quæ per αι, uel per ι penultimant, in puram desinunt, Aegæon, Androtion, Pygmalion, Ion: præter Ixion, Amphion, Hyperion, Pandion. Generaliter autem in puram desinentia acuta, ω retinent. Licebit uerò his addere & tanquam contentiua & monosyllaba, uertex. Cæterùm alioqui acuta fœminina ω in o breuem mutant, turtur turturis. Præterea in ωρ puram grauisona per α penultimantia, in o uersum corripiunt. Neptuni, Machaonis. atque omnino in ωρ purum itidem desinentia, si longa penultiment ancipiti, in o breue mutant, Ixion: & uicinus, licet breui penultimans. Comparatiua item omnia, melioris, melioris. Per breuem autem penultimantia ω longū seruant, Eurytionis. Iā & in ωρ penultimātia per υ, acuta quidē corripiunt, Amphictyon, gallus: antepenacuta uerò non: Amphitryon.

βαρυτόνου παρώνυμα μακρὸν οὕτω φυλάττει ἤτοι ἐπὶ γενικῆς, ἤτοι ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων. θέων, θέωνος. ὅσα δὲ ῥηματικά, ἢ κοινὰ τοῦ γένους, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ. φιλήμων φιλήμονος. σώφρων σώφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν ἤτοι τὰ περιεκτικά, ἤτοι τὰ ὡς περιεκτικά. ἐλαιῶνος. ἀγκῶνος. καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως, ξενοφόων, ξενοφῶντος, καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκά. μήκων, μήκωνος. καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα φυλάττει. σιδών, σιδῶνος. πλὴν τοῦ ἀνθηδόνος, καὶ ὀλοοσσόνος. Εἶτα τὰ εἰς ων τῷ μέσῳ συμφώνῳ ἐσχατοσυλλαβοῦντα. ξίβων. στράγων. κώδων. πλὴν τοῦ σκηπεδών, καὶ μακεδών, καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, καὶ ἐθνικῶν καὶ κοινῶν τοῦ γένους. Εἶτα τὰ εἰς ων τῷ ψιλῷ, λάκων, στίλπων, πλάτων. πλὴν τοῦ πέπων. Εἶτα τὰ εἰς ων τῷ δασέων καθαρῶν. κρίθων. ξύφων. γλίχων. Εἶτα τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρῶν. ἄλων. σόλων. ἀπόλλων. ἄμμων. ζήνων. ξήρων. ἐξαιρείσθω τὰ συγκριτικὰ ἤτοι ῥηματικὰ ἤτοι κοινὰ τοῦ γένους, ἤτοι τὸ στήμων, καὶ τέλμων, καὶ στρυμών. Εἶτα τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει. καύσων. βρύσων. πλὴν τοῦ ἰάσων καὶ αἴσων, ῥηματικὰ γάρ. Εἶτα τὰ τῇ αι, ἢ τοῦ ι παραλήγοντα καταρσοκατάληκτα. αἰγαίων, ἀνδροτίων, πυγμαλίων, ἴων. πλὴν τοῦ ἰξίων. ἀμφίων, ὑπερίων, πανδίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει. ἀπατεών. εἴη δ᾽ ἂν *ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικὰ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. πρών. τά γε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει. τρυγών, τρυγόνος. Εἶτα τὰ εἰς ων καθαρὰ βαρύτονα τοῦ α παραλήγοντα, συστέλλεται. ποσειδάονος. μαχάονος. καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα ἢν μακρῷ παραλήγῃ διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται, ἰξίονος, καὶ περικτίων δέ, καίτοι βραχείᾳ παραλήγον. καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα. κρείττονος. βελτίονος. τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ μακρὸν σώζει. εὐρυτίωνος. Εἶτα τὰ εἰς ων παραλήγοντα τοῦ υ, ὀξύτονα μὲν, συστέλλεται. ἀμφικτυών, ἀλεκτρυών. παροξύτονα δὲ οὔ.

*τοιαῦτα.

ἀμφιτρύων,

Amphitryõ,Electryõ.Rursum penultimã τι per ν,siue acuta, siue penacuta.Sarpedon,Pæon.Item gentilia,præter Caucon, Malon,Lacon.Et duas consonantes diuersas habentia,Lycophron,concutiens terram.Nomina ĩsuper grauisona,quæ habent λ,uel μ in ultiua,longum itidem seruant ω etiam in genitiuo,laceramenti,mortis:quæ uerò non,in breuem o uertendo inflectuntur,Nestoris.Rursum in ος declinata,aut per purum itidem,aut per τ,ω longum seruant,herois,sudoris. At quæ in ωψ,ut in recto,ita & in genitiuo habent.

Tonus uerbi.Præsens.

Rursus de tonis.

Verbis autem in ω temporaliter declinatis commune est penacui in præsenti,nisi contracta sint. Contracta enim auflectuntur quemadmodum & nomina.Et generaliter omne uerbum in longam desinens,atque in longa habens tonum anflectitur,præter oportet. Proprium autem uerborum quintæ,antepenacui.sto,pono. præter sum & dico,acuta quidem:passiue etia uariata,& tanquam declinata,seruant tonum in syllaba eadem omnia,ut dico & dicor.do & donor . Præteritũ uerò imperfectum antepenacutiũ semper,nisi quid uetat. Quare & syllabice quidem aucto ad assumptum ε,accentus retrahitur, uerbero uerberabam.Temporaliter uerò ad auctam ipsam originalis uocalem,audio.audiebam.Futurorum autem actiuum primum penacuitur quidẽ. berabo:circunflectitur uerò secundum,uerberabo. at passiuum antepenacutè uerberabor.Rursum mediorum,primum quidem similiter,uerberabo. secundum uerò penanflexe,uerberabo.Excipiantur uerba quartæ.horum proprium est,actiuum quidem primum circunflecti,canam.Medium uerò primum penanflecti,canam.Indefinitorum autem actiuum quidem antepenacute,si possibile est:sin minus,penacute,uerberaui,posui.Medium uerò & passiuum penacute,uerberaui,

&

ἀμφιξύων, ἠλεκξύων. ἔτι τὰ παραλήγοντα τῷ η, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα. σαρπηδών, παιήων, καὶ τὰ ἐθνικά, πλὴν τοῦ κανκῶν. μάλων. λάκων, καὶ τὰ δύο σύμφωνα διάφορα ἔχοντα. λυκόφρων ἐνοσίχθων. ἔτι τῶν εἰς ως βαρυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ, ἐσχατοσυλλαβοῦ, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω, καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἔλωρος. τέκμωρος. ὅσα δὲ μή, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται κλίνεται. νέστορος. ἔτι τὰ εἰς ως κλινόμενα ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τὸ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἱδρῶτος. τά γε μὴν εἰς ωψ ὡς ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἔχει.

ΤΟΝΟΣ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τῶν δὲ εἰς ω ῥημάτων χρονικῶς μὲν κλινομένων, κοινὸν τὸ παροξύνεσθαι ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀπαθῶν ὄντων. τὰ γὰρ συνηρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα. ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται. πλὴν τοῦ χρή. ἴδιον δὲ τῶν πεμπτοζύγων, τὸ προπαροξύνεσθαι. ἵστημι. τίθημι. πλὴν τοῦ εἰμί, καὶ φημί ὀξυτόνων, καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον, ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἅπαντα. λέγω γε, λέγομαι. δίδωμι δίδομαι. ὁ δὲ παρατατικός, προπαροξύτονος ἀεί, εἰ μή τι κωλύοι, διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένων, ἐπὶ τὸ προσληφθὲν ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω. ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκεῖ φωνῆεν. ἀκούω, ἤκουον. τῶν δὲ μελλόντων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς παροξύτονος ὁ πρῶτος, τύψω. περισπωμένως δέ τοι ὁ δεύτερος. τυπῶ. ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξύτονος, τυφθήσομαι. καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως. τύψομαι. ὁ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως, τυποῦμαι. ἐξαιρείσθω τὰ τεταρτόζυγα. τούτων γὰρ ἴδιον τὸ τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσθαι. ψαλῶ. τὸν δὲ μέσον α' προπερισπᾶσθαι. ψαλοῦμαι. τῶν δὲ ἀορίστων, ὁ μὲν ἐνεργητικὸς προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ. εἰ δὲ μή, παροξυτόνως γε, ἔτυψα, ἔθηκα. ὁ δὲ μέσος καὶ ὁ παθητικὸς παροξυτόνως. ἐτυψάμην,

& uerberatus sum. Generaliter autem præteritum quidem perfectum antepenacute. præteritum uerò plusquamperfectum penacute. Item in compositione trochaica penanflexa non retrahunt tonum, quemadmodum & nomina retrahunt, dicebat, contradicebat, habebat, detinebat. præter noui. cognoui enim antepenacute. & sasti, consasti. & iaceo. prope iaceo. Non item uerò iacere retrahit, adiacere enim penanflexe. personaliter uerò declinatis commune omnibus, tonum in eadem seruare omnino, nisi quadrisyllaba sit dictio, aut longa tertiæ impediat. Sic enim semper in sequente est tonus. uerberor, uerberamur. ueberabamini, bantur. Per modos autem declinatorum, imperatiuum quidem antepenacute enunciatur, ubi locus fuerit: ubi uerò minus, penacute. uerbera, rato. Præter secundum mediorum indefinitũ, nempe anflexe, uerbera. Excipiãtur & hæc dic, cape, ueni, quære, uide. nam acute. Porrò optatiuum & subiunctiuum, & infinit. in eadem tonum facere oportet, in qua & originale uerbum habet intensionem, si nihil impediat, exceptis in vai infinitiuis. Hæc enim habent in penultima. uerberatum esse. & præter secundum indefi. & futurum, nam anflectuntur, uerberatum ire. Et media, nempe ratum esse, & uerberauisse.

Tempus uerbi finale.

De temporibus rursus.

Tempus uerborum huiusmodi. Omne uerbũ in ω quidem desinẽs, lõgam ulti. habet. In ον uerò breui terminat, nisi contractorum fuerit, ut clamabam, ridebam. Excipiatur 2. indefi. habentium o uerborum quintæ. dedi, cognoui. In ι uerò desinentia, breui, sto, do. Debitum α indefinito, breue est semper. Omne præteritũ perfectũ in breuẽ desinit. Item secũdæ imperatiuorũ ꝑsonæ breui terminantur, præterquã in passiuo præsenti, & medio ĩdefinito secũdo. Primæ optatiuorum in μι quidem desinentes, ultimam corripiũt.

In

καὶ ἐτύφθην. καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακείμενος προπαροξυτόνως. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως. ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν. εἶπε κατεῖπεν. εἶχε, κατεῖχε. πλὴν τοῦ οἶδα. σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως. καὶ οἶδα, σύνοιδα. καὶ κεῖμαι. πρόσκειμαι. οὐκ ἔτι δὲ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει, προσκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἁπάντων τό, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττεσθαι διόλου, εἰ μὴ τεταρτοσυλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω γὰρ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. τύπτομαι τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων, τὸ μὲν προστακτικὸν προπαροξυτόνως, ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ. μὴ ἐγχωροῦντος δὲ, παροξυτόνως. τύπτε. τέτυφε. πλὴν τοῦ δευτέρου τοῦ μέσου ἀορίστου, περισπωμένου γὰρ, τυποῦ. ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπέ. λαβέ. ἐλθέ. εὑρέ. ἰδέ. ὀξυτόνως γάρ. τὸ δὲ εὐκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν, καὶ ἀπαρέμφατον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τονιστέον, ἐφ᾽ ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἢν μηδὲν κωλύῃ. πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων, ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης. τυπῆναι. καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλοντος, περισπωμένου γὰρ, τυπεῖν. καὶ τῶν μέσων. τυπεῖσθαι γὰρ, καὶ τυπέσθαι.

Χρόνος ῥήματος ληκτικός.

Χρόνος δὲ ῥημάτων τοιοῦτος. πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λῆγον, μακροκαταληκτεῖ. εἰς ον δὲ βραχυκαταληκτεῖ. εἰ μὴ συνῃρημένον εἴη. οἷον, τὸ ἐβόων ἐγέλων. ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος ἀόριστος τῶν ὀ πεμπτοζύγων. ἔδων. ἔγνων. τὰ δὲ εἰς μι λήγοντα βραχυκαταληκτεῖ. ἵστημι δίδωμι. τὸ ὀφειλόμενον α τοῦ ἀορίστου βραχὺ ἀεί. πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. ἔτι τὰ δεύτερα τῶν προστακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. πλὴν τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου. τὰ πρῶτα τῶν εὐκτικῶν, εἰς μι μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ.

ηυ In ηυ uerò longa terminantur, uerberarem. uapulauissem. Infinitiua producunt ultimam, nisi hæc in quibus diphthongus ultimam faciens syllab. pro breui accipitur. Ad hæc personarũ singularibus & dualibus tertijs imperatiuorum longa quidem ultima, breuis uerò natura penultima. Pluralibus autem tertijs, contrà. Cæterùm alijs omnibus singulariter declinatis lon-
οι ga ultima. præter has in quibus οι ultimam faciens syllabam pro breui accipitur. præter tertiam uerborum quintæ, stat, ponit. Dualiter uerò & pluraliter corripitur, præterquam in ηυ, dualium, & η passiuorum, uerberabant, uerberabant, uer-
αι αι beraris. Proprium autem οι, & αι in fine dictionum pro breuibus accipi. præterquam in contractis, & optatiuis, & aduerbijs, Sappho, uerberaret, domi. Excipiatur olim aduerbium, ultimam enim corripit. Vnde & iamolim antepenacute inten-
αω dere oportet. Et in αω habentia ante α uel, uocalem, uel ς in eadem syllaba longa penulti. permitto perficio: sin minus, penultimam corripiunt, abigo. Quæ autem in ω purum, grauia plusquamδ'isyllaba per o penultima correpta hanc habent, uoluo, illino, irascor. præter comedo. Rursum in ιω circunflexa, uestio, erubesco, doleo. Item in ω purum circunflexa per ο penultimantia, clamo. nisi à nomine fiant. Viuo enim & indẽnis sum, longa, quòd à nominibus uita & iactura. & si additio poëtica fiat, eiusdem sanè temporis cum præexistenti penultima erit. Nam breuis, si breuis, uideo, clamo: longa uerò si lõga, desidero, sudo, salto. Similiter uerò & in desinentibus in α personis, uelut clamaui, desideraui. Præterea in αυω polysyllaba, ut fumo, placo: præter suffio, & inquiro. Porrò α, quod apponi solet Ionicè tertijs, breue, uerberati sunt, uerberati fuerant, ponunt. Stant uerò & clamant per synæresin. Item ο sequente duplici, semper breue, dominor. Item ωζω, longa, seruo: præter dominor, oleo, apto. Præterea in υνω polysyllaba

ἔστιν δὲ, μακροκαταληκτέον. τύπτοιμι. τυφθείην. τὰ ἀπαρέμ-
φατα μακροκατάληκτα. πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος ἀντὶ
βραχέος ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμβάνεται. ἔτι τῶν προσώπων,
τοῖς μὲν ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν προσακτικῶν, μακρὸν μὲν
τὸ λῆγον. βραχὺ δὲ φύσει παραλῆγον. τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τρί-
τοις, ἀνάπαλιν. τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν. ἑνικοῖς μὲν κλινομέ-
νοις, μακρὸν τὸ λῆγον. πλὴν ὅσα ἡ οι ἐσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ
βραχέος λαμβάνεται. καὶ πλὴν τοῦ τρίτου τῶν πεμπτοζύγων. ἵστη
σι. τίθησι. δυϊκοῖς δὲ καὶ πληθυντικοῖς βραχύ. πλὴν τῶν εἰς τὸ δυϊ-
κῶν καὶ παθητικῶν. ἐτυπτέτην. ἐτυπτέσθην. τύπτη. ἴδιον δὲ τὸ οι καὶ
αι, ὅτι, πληκτικὰς οὔσας ἀντὶ βραχέων λαμβάνεσθαι. πλὴν τῶν
συνηρημένων. καὶ εὐκτικῶν καὶ ἐπιρρημάτων. σαπφοῖ. τύπτοι.
οἴκοι. ἐξαιρείσθω δὲ πάλαι ἐπίρρημα, βραχυκατάληκτον ὄν·
ὅθεν καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως τονίσαι ἔξεστιν. ἔτι τὰ
μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον,
μακρὰ παραλήγεται. ἐάω. περάω. εἰ δὲ μὴ βραχυπαραλήκτεται. ἐλάω
τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι παραλήγον-
τα, βραχεῖα παραλήγεται. κυλίω. κονίω. μηνίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω.
ἔτι τὰ εἰς ιω περισπώμενα. ἰῶμαι. ἑστιῶ. ἐρυθριῶ. ἀνιῶ. ἔτι τὰ
εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα τῷ ο παραλήγοντα. βοῶ. ἐὰν μὴ ἀπὸ
ὀνόματος γένηται. ζωῶ γὰρ καὶ ἀθωῶ, διὰ μακροῦ, ὡς ἀπὸ ὀνομά-
των τοῦ ζωὴ καὶ θωή, κἂν ἐπένθεσις δὲ ἰωνικὴ γένηται, ὁμόχρονος
δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσται, βραχεῖα γὰρ ἂν βραχύ.
ὀρόω. βοόω, μακρὰ δὲ, ἂν μακρόν. μαιμώω. ἱδρώω. πηδώω.
ὡσαύτως δέ τοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων. βοάα.
μαιμάα. ἔτι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα. λαμβάνω. αἰδά-
νω. πλὴν τοῦ ἱκάνω. καὶ κιχάνω. ἔτι τὸ προστιθέμενον α ἰωνι-
κῶς τοῖς τρίτοις βραχύ. τετύφαται. ἐτετύφατο. τιθέασι. τὸ δὲ
ἱστᾶσι καὶ βοῶσι κατὰ συναίρεσιν. ἔτι τὸ ε ἐπομένου δισυμ- o. Aliàs
φώνου, ἀεὶ βραχύ. δεσπόζω. ἔτι τὰ εἰς ωζω, διὰ μακροῦ
σώζω. πλὴν τοῦ δεσπόζω. ὄζω. ἁρμόζω. ἔτι τὰ εἰς ωνω ὑπὸ

 δισύλλαβα

lysyllaba grauisona longa penultimat, impello, mansuefacio, inquino. Sacrifico uerò & soluo, & libero, & ploro, & lamentor differunt quantitate. Atqui in νω quæ sunt circunflexa, penultimant lõga. cõnunico, esurio, & omnino in ιω, bibo, iudico. Quemadmodum autem non omnes ancipites tales in genitiuo, quales in recto fuerint, sic neque in præsenti, neque in futuro æquales semper. Sed sacrifico, & soluo, & lamentor, ancipitia quidem in præsenti, in futuro longa semper penultimant. Præterea in ιω penacuta, ut uoluo. illino, in futuro penultimam producũt. Quamobrem sanè bene dicitur, quòd omne futurum grauisonum uel æqualẽ penul. habet præsenti, uel maiorem, nunquam minorem. Item in ιω penul. corripiũt,

ιω atque id omnino ĩ uerbis quartæ. Vnde & iudicauimus & iudicaui breui penultimant, & facta ab illis nomina, iudiciũ & iudiciũ. Iudicaui uerò & iudicare longa. Itẽ in πω per υ pe-

πω nulti. in præterito longam natura penultimam habẽt. uerbero,

Exemplum ex Neph. Aristoph. raui. inclino, inclinaui. ui. Quid enim isti faciunt, multum inclinantes caput? Rursum omne præt. perfe. per κ condemnatam habens ulti. longaq; itidem penultimans, si ablatio fiat κ, corripit penultimam. ut steti, steti. ascendi, ascẽdi. mortuus sum, tuus sum. timui, timui. Ad hæc omne præteritum perfectum nõ cõtractum infinitiuorum, breui penulti. uerberatum esse. factũ esse. Item omnis reduplicatio per breuem fit, atque in uniuersum in principijs præteritorum appositæ syllabæ, breues. Cæterũn primum indefinitum uti in multis, longam habet penul. Nec lateant quenquam perfeci, & dixi, & exscreaui, breui penultimantia, sed neque laudaui, & risi, & araui. Secundũ uerò indefini. ab orignali existens grauisono, breui. Oportet autem ipsum & plusquamdisyllabũ esse, nam alioqui non generaliter. Vidi enim longa, & cæpi & inueni, & habitaui, & ueni, & dixi, penultimãt & egi, unde & egi. Positione tamen

etsi

δισύλλαβα, βαρύτονα μακρᾷ παραλήγεται. ὀξύνω. πραΰνω μολύνω. τὸ δὲ θύω καὶ λύω καὶ ῥύομαι καὶ δακρύω, καὶ κωκύω, διαφορεῖται τῷ χρόνῳ. τά γε μὴν εἰς νω περισπώμενα μακρᾷ παραλήγεται. κονιῶ. πλυνῶ. καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω. πίνω. κρίνω. ὥσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ τῆς γενικῆς οἷα καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτως οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἴσα ἀεί, ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύω, διφορούμενα ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακρᾷ ἀεὶ παραλήγεται. ἔτι τὰ εἰς ιω παροξύτονα. οἷον κυλίω. κονίω. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μακροκαταληκτεῖ. διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς μέλλων βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. ἔτι τὰ εἰς ινω, βραχείᾳ παραλήγεται, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκρίναμεν, καὶ ἐκρίθην, βραχείᾳ παραλήγει. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα, κρίσις καὶ κρίμα. ἔκρινα δὲ καὶ κρῖναι, μακρᾷ. ἔτι τὰ εἰς πτω διὰ τοῦ υ παραλήγοντα, ἐπὶ τοῦ παρακειμένου μακρᾷ φύσει παραλήγει. τύπτω, τέτυφα. κύπτω, κέκυφα. τί δὲ ἄιδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες. ἔτι πᾶς παρακείμενος τῶν κ συλλαβιζομένων ἔχων τὴν λήγουσαν, μακρᾷ παραλήγεται, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. ἕστηκα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέθναα, δέδοικα, δέδια. ἔτι πᾶς παρακείμενος ἀπαθὴς τοῦ ἀπαρεμφάτου βραχυπαραληκτεῖ. πετυφέναι, πεποιηκέναι. καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος, καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαί, βραχεῖαι, ὁ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος, ὡς τὰ πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. μὴ λανθανέτω δὲ τὸ ἤνυσα καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα, βραχυπαραληκτοῦντα, μηδὲ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤροσα. ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὢν βαρυτόνου βραχεία. δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερδισυλλαβομένου, ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. εἶδον γὰρ διὰ μακροῦ καὶ εἷλον καὶ εὗρον, καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον, καὶ ἦγον. ὅθεν τὸ ἤγαγον. θέσει γε μήν.

& si quædam trisyllaba longam penultimam habeant, ut quorum primogenia finalem syllabam ex ipsis mutis habent, & ante mutam immutabilemϛ. peccaui, depopulatus sum.uidi,cœpi.depopulatus sum autem & uidi poëticæ.conuenientia nempe breuianti orationi,ut sanè & peccaui immutatione α,& interiectione ß,quòd ß coordinari cum μ non possit.Præterea in θι imperatiua & in ναι infinitiua indefiniti temporis,natura longam habent penultimam,cognosce,dic, iudicare,molere,dicere:præter habentia ι quintæ coniugationis.pone.Sic & quæ fiunt per trasformationem, audi, subi. quandoq̄dē ab audi,& subi.cæterùm audi corripitur,& incita,& ueni.Verba tamen in αναι,& υναι,quæ quintæ sunt, breui penulti. statuere,coniungere, quemadmodum & ponere,& dare.Generaliter enim quintæ infinitiua præsentis tẽporis penultimam corripiunt.Esse uerò tanquam disyllabum disyllaba indefinitorum sequens,longam habet penultimam.
μαι Præterea omne uerbum in μαι desinens,si ante μ, ο habet, penultimam corripit.præter subiunctiua,& omnino quod ante inflexiuum μ non contrahitur, ο breue habet, uerberor, uerberamus.

Accentus & tempus participiorum.

P Articipium autem postquam partim nominis est particeps,partim uerbi,communia sanè habet etiã multa,quæ de illis iam dicta sunt.Proprium maxime huius est,corripi in genitiuo,si contractum non sit, ut dicens,dicentis.& eundem habere & nominatiuum, & uocatiuum,uoceq; & tempore,& accentu. Hoc etiam commune cum participialibus nominibus,ardor.Cæterùm prompti, & mortui,& mortui,& gradientis,atque alia huiusmodi sunt poëticæ.Etenim ante ω consonantem elidentes, breuiantesq; penultimam declinant incorrepte, promptus sum, promptus

promptus,

κἂν ἕνια τῶν ἑξισυλλάβων μακροπαράληκτοι ᾖ. οἷον ὧν τὰ θέματα τὴν λήγουσαν συλλαβὴν ἐκ τούτων ἀφώνων ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ. ἤμαρτον. ἔπαρθον. ἔδαρκον. ἔμαρπον. τὸ δὲ ἔπραθον, καὶ ἔδρακον, ποιητικὰ, σώωδα μέντοι γε περὶ βραχύνοντι λόγῳ. οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύστατον εἶναι περὶ μ. Ἔτι τὰ εἰς θι προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγει, γνῶθι, φάθι, κρῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. πλὴν τῶν ε πεμπτοσυζύγων. θέτι. οὕτω δὲ καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμόν. κλῦθι. δῦθι. καίτοι ἀπὸ τοῦ κλύε, καὶ δύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται. καὶ τὸ ὄρνυθι καὶ ἴθι. τά γε μὴν εἰς ναι. καὶ ὕναι, τῶν πεμπτοσυζύγων, βραχυπαράληκτα. ἱστάναι. ζευγνύναι. καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι καὶ διδόναι. καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι ἐνεστῶτες, βραχυπαράληκτοι. τὸ δὲ εἶναι, ἀπὸ δισύλλαβον, τοῖς δισυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, μακροπαράληκτον. Ἔτι πᾶν ῥῆμα εἰς μι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαράληκτον. πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς, ο βραχύ. τύπτομεν.

quid si ἐκ τοῦ τῶν ἀφώνων *ex quapiam mutarum?*

Alij τὸ μ.

Τόνος καὶ χρόνος μετοχῆς.

Μετοχὴ δὲ ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. ἴδιον δὲ μάλιστα τῆδε τὸ συστέλλεσθαι ἐπὶ γενικῆς, ἀπαθῆ οὖσαν. λέγων, λέγοντος. καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικήν τε, καὶ κλητικὴν φωνῇ τε καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. τουτί δέ γε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, καὶ ὅσων. τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος, καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαιροῦντες, καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλίνουσιν ἀσυστόλως. μέμηκα, μεμηκώς, μεμαώς,

promptus, prompti. Vel dicendum, & à medio etiam præterito perfecto hæc formata esse. Correptitium enim medium, metui, metui. audiui, audiui, qui audiuit.

Mediū præteritum natura penulti mam corripere.

Præsens. futurum. Indefinitum primum.

Accentus sunt participio quidem masculino præsentis, & futuri & indefiniti primi in ω actiuorum, in eadem in qua & originali uerbo, uerbero, uerberans, uerberaturus, qui uerberauit. præter tria, eo, uado, sum. Horum enim participia sunt iens, uadens, ens.

Præteritum perfectum. Indefinitum secundū.

Participio autem præteriti perfecti & secundi indefiniti in ultima, qui uerberauit, qui uerberauit acuta, & longa ultima. Similiter autem & participio medij præteriti perfecti, & his quæ à uerbis quintæ actiuis fiunt, ut ponens. stans. Verùm in μενος omnia, antepenacuuntur, præterquam in præterito perfecto. Penacuta enim sunt & breui ultima. In εις uerò acuuntur, & scribuntur per longam ει, præter id, quòd ab habente υ fit, iungo, iungens. in productam quidem & hoc finit. vniuersaliter sanè actiuorum participia quæ generis sunt masculini. longam habent ultimam. uerberans, qui uerberauit qui uerberauit, qui uerberauit. Itē quod flectitur sic per gen. hic uerberans, hæc uerberans, hoc uerberans, in eadem seruat tonum, & desinit in breuem fœmin: penultimam tamen habet longam. præter id, quod in μενη desinit. Nam contrà uerberata etiam penultima longa proprijs masculinis respondet. Siquidem aut per eandem longā α, aut per ου aut per ει penul. nisi quod est præs. hoc enim per υ, quæ uerberauit. Quod in α purum fœmi. diphthongo penulti. qui diphthongum ex ι faciunt penul. Manifestum autem, quòd neutrū semper in breuem desinit. aut enim in ον antepenacutè, ut uapulans, aut in ον & in ος à genitiuo masculini, acute, quod incōtractum est:

sed neque

μεμαώς, μεμαῶτος. ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι. συσταλτικὸς γάρ τοι ὁ μέσος. δέδοικα, δέδια. ἤκουκα, ἤκοα, ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

Ἐνεστώς, Μέλλων. Ἀόριστος
πρῶτος.

Τόνος δὲ τῆς μὲν ἀρσενικῆς τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου πρώτου τῆς εἰς ω ἐνεργητικῆς, ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῷ ἀρχικῷ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων. ὁ τύψων, ὁ τύψας. πλὴν τριῶν. ἰῶ. κιῶ. ἐῶ. τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦνται, ἰών. κιών. ἐών.

Alijs ἰὼν participium est sine origine uerbi & praesentis praeteriti ac futuri tẽporis, simul cum suis compositis.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β.

Τῆς δὲ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἐπὶ τῶν ἐσχάτων. πετυφώς τυπών, ὀξυτόνως, ὁ μὲν μακροκατάληκτος. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς τοῦ μέσου παρακειμένου καὶ τοῖς πεμπτοζύγων ἐνεργητικοῖς. τιθείς, ἱστάς. αἱ γε μὴν εἰς μενος πᾶσαι, προπαροξύνονται πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, παροξυτόνως γὰρ, καὶ βραχυκαταλήκτως εἰσίν. αἱ δὲ εἰς εις ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῇ ει. πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ. ζευγνυμι. ζευγνύς. μακροκατάληκτοι μέντοι καὶ αὗται. καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαὶ γένους οὖσαι ἀρσενικοῦ μακροκατάληκτοί εἰσι, τύπτων, τύψας, τυπών, πετυφώς. Ἔτι κλινομένη ὧδε τῶν γενῶν. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον. ἐπὶ τῶν αὐτῶν φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λήγει δὲ βραχείᾳ τὸ θηλυκόν, παραλήγει μέντοι μακρᾷ, πλὴν τῆς μέσης. ἀνάπαλιν γὰρ τυπτομένη. καὶ παραλήγουσα δὲ μακρᾷ τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ γὰρ τῶν αὐτῶν μακρῷ. α. ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει. πλὴν τοῦ παρακειμένου. ὧδε γὰρ τῇ η, πετυφυῖα. οὕτω τὰ εἰς α καθαρὸν θηλυκὰ διφθογγοπαράληκτα, τῇ ἐκ τοῦ ι διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκατάληκτον. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως, τυπτόμενον, ἢ εἰς ον καὶ εἰς εν ἀπὸ τῶν γενικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ ὀξυτόνως, ἀπαλὲς ὄν,

Οἵ τε δὲ

neq; ulti.habens longam antepenacuitur dictio.Cæterùm omne participium corripitur in genitiuo. At quod stetit per synæresin dictum est, à quod stetit.

Tonus & tempus articuli.

ARticulus, masculinus quidem & neuter, reducitur ad nonina tertiæ declinationis,atque illis simile habet tempus,in recto quidem,& accusatiuo breue, in genitiuo autem & datiuo longum,qui,cuius,cui,quem:atque in alijs similiter habet,quæ ijsdem cum illis sunt terminationibus.Quamobrem dicitur,quòd generaliter articuli datiui singularium,& nominatiui dualium,& genitiui pluralium ultimam producunt.Nominatiui autem & accusatiui præpositiuorum non acuuntur ut nomina,sed grauantur ut præpositiones,& nonnullæ coniunctionum. Fœmininus uerò nomina secundæ sequitur. Et præpositiui quidem uel spiritus, uel tonos suscipiunt. Subiunctiui autem & spiritus, & tonos. Omnis enim articulus à uocali incipiens,adspiratur.Porrò ὦ uocatiui,non est articulus,quare nõ absurdũ,si tenui notetur.

Tonus & tẽpus pronominis primæ personæ.

PRonomen autem,primitiuum quidẽ in prima persona,nominatiue prolatum & singulariter,in longum desinit,acuiturq;. In genitiuo uerò anflectitur.Rursum in datiuo acuitur & producte scribitur per οι, mihi.In accusatiuo autem breui finit,atque acuitur. Oportet autem perfectũ sanè intelligere,quod initialem abijciens uocalem,inclinatur sic,audiuisti me,dedisti mihi,delectasti me.

Inclinata.

Generaliter autem inclinata quæ abijciunt suum tonum, attrahuntur ab eo qui est in præcedenti dictione,siue monosyllaba fuerint,siue disyllaba.Illud autem mihi quis, disyllaba non unum,sed monosyllaba duo.Semper enim una sola dictio inclinatur

οὔτε δὲ λήγουσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. καὶ πᾶσα μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. τὸ δὲ ἑστὼς κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑσταός.

ΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ
A τὰ τῶν ὀνομάτων ἑτερόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς βραχύ, ἐπὶ δὲ γενικῆς καὶ δοτικῆς μακρόν. ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ ἄρθρα τῆς δοτικῆς τοῦ ἑνικοῦ, καὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακροκατάληκτα. αἱ μέντοιγε εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν οὐκ ὀξυτονοῦνται. ὥσπερ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις, καί τινες τῶν συνδέσμων. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται. καὶ τὰ μὲν προτακτικὰ ἢ πνεύματα ἢ τόνους ἐπιδέχεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καὶ πνεύματα, καὶ τόνους. πᾶν μὲν οὖν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. τὸ δὲ τῆς κλητικῆς ὦ, οὐκ ἄρθρον. διὸ καὶ οὐδὲν ἄτοπον εἰ ψιλοῦται.

Τόνος καὶ χρόνος ἀντωνυμίας πρώτου προσώπου.

Ἀντωνυμία δέ, ἡ μὲν πρωτότυπος, ἐπὶ τοῦ πρώτου
A προσώπου εὐθυλογουμένη τὸ ἑνικὸν μακροκατάληκτον, καὶ ὀξύνεται. ἐπὶ γενικῆς δὲ περισπᾶται. καὶ ἐπὶ δοτικῆς δὲ ὀξύνεται. καὶ μακρογραφεῖται τῷ ι. ἐμοί. ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκατάληκτον, καὶ ὀξύνεται. χρὴ δ᾽ ἄρα τὸ ἐντελὲς ἐννοεῖν, ὥς τό γε ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε. ἤκουσάς μου. ἔδοκάς μοι. εὔφρανάς με.

ΕΓΚΛΙΝΟΜΕΝΑ.

Καθόλου γάρ τοι τὰ ἐγκλινόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τὸν κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη, εἴτε δισύλλαβα. τὸ δὲ καὶ μοῖτις, οὐ δισύλλαβον ἕν, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύο. ἀεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται.

inclinatur. duæ igitur & si monosyll. sint, nequaquam ab uno tono inclinãtur. sed prior quidem ab eo, qui est in priore præcedenti, secunda uerò ab altero, qui post priorẽ ponitur. Omnino igitur primitiuorum singularia inclinantur, præter nominatiuos. Pronominis autem primæ personæ dualia, lõgam quidem penultimam habent. breui uerò finiunt per ι, nos, non cõtracta. In plurali communis quidem est cunctis casibus initialis η, & adspiratio. Breui autem desinit rectus quidem in ες, breuem etiam habens penul. Verùm accusatiuus in ας conuenit quintinflexis. Cæterùm genitiuus nominibus in ων est similis. Datiuus autem longam habet ultimam per ι, atq; amflectitur, quanquã generaliter datiui ι sit breuis, neq; hic semper longa. unde neque semper circunflectitur, sed uel acuitur, uel penacuitur, ut sanè & illud Sophoclis, Sed nobis Aiax ubi est? Communia uerò in pluralibus hæc & pronomini secundæ personæ sunt, præterquam quòd initialis non est η, sed υ longa. Singularium uerò rectus quidem per υ breue scribitur, & necessario acuitur, genitiuus uerò anflectitur. Omnis enim genitiuus in longam desinens atq; in longa habens tonum, anflectitur. Datiuus uerò acuitur, & per longam scribitur, ita ut datiuus primæ personæ. Item & accusatiuus, & dualia, ut ĩ pronomine primæ. Tertij uerò singularis rectus finit breui. Datiuus autem per οι circunflexe. Item accusatiuus breui. Cæterũ dualia & pluralia dũalibus & pl. priorum similia, præterquã quòd pluralium datiuus breui finit, & penultimat. Generaliter autem excidens ι à pronominibus breuis est. & ea quæ proprij sunt iuris tertiæ, ipsum, ipsum, breui ι.

ἡμῖν δὲ ποῦ τις.

In Aiace flagellifero.

Tonus & tempus præpositionis.

PRæpositio uerò omnis graui notatur, atque omnis finit breui, præter in & ex, quæ sanè & è dicitur, sequente consonante, ut è Ioue. Itẽ oĩs tenuatur, à uocali

ἐγκλίνεται. δύο δὲ ὄντων κἂν μονοσύλλαβα ὦσιν, οὐκ ἂν ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο. ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡσσούμενον. ἡ δὲ δευτέρα ὑφ' ἑτέρου τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένου. ὅλως μὲν τοίνυν τὰ τῶν πρωτοτύπων ἑνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῆς εὐθείας. τῆς δὲ πρωτοπροσωπούσης τὰ δυϊκά, μακρᾷ μὲν παραλήγει. βραχείᾳ δὲ λήγει διὰ τὸ ι, νῶϊ, ἀπαθῆ ὄντα. ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, κοινὸν μὲν ἁπασῶν τῶν πτώσεων τὸ ἀρχὴν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα. ἡμεῖς, βραχείᾳ ἔτι παραλήγεται. ἡ δὲ αἰτιατική, εὐλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεμπτόκλιτα. καὶ ἡ γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ων. ἡ δὲ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ διὰ τὸ ι, καὶ περισπᾶται. καί τοι καθόλου τῆς δοτικῆς τὸ ι, βραχὺ ὄν. ἢ οὐδ' ἐνταῦθα αἰεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ' αἰεὶ περισπώμενον ἀλλὰ ἢ ὀξύτονον ἢ παροξύτονον, οἷον δ' ἡ καὶ τὸ σοφοκλέους. ἀλλ' ἥμιν αἴας ποῦ ὄζιν, κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν ταῦτα ἐστὶ τῆς δευτεροπροσωπούσης ἐστί. πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν, οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. τῶν δὲ ἑνικῶν ἡ μὲν εὐθεῖα διὰ τοῦ υ βραχυγραφεῖται, καὶ δι' ἀνάγκης ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τῶν μακρᾶς τονισομένη, περισπᾶται. ἡ δὲ δοτικὴ ὀξύνεται ἔστι μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρωτοπροσώπῳ. ἔτι ἔστιν ἡ αἰτιατική. καὶ τὰ δυϊκά, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης. τῆς δὲ τρίτης, ἡ μὲν τοῦ ἑνικοῦ εὐθεῖα διὰ βραχεῖ. ἡ δοτικὴ δὲ τῇ οι περισπωμένως. καὶ ἡ αἰτιατικὴ διὰ βραχεῖ. τὰ δὲ δυϊκὰ ἔστι πληθυντικὰ τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως, πλὴν ὅσον ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ βραχείᾳ λήγει καὶ παραλήγει. καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ἐκ τῶν ἀντωνυμιῶν βραχεῖ, καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου. νίν. μίν. βραχεῖ διὰ ι.

τόνος καὶ χρόνος προθέσεως.

ρόθεσις δὲ πᾶσα βαρύνεται. καὶ πᾶσα βραχυκατα-
Π ληκτεῖ. πλὴν τῶν εἰς ς. καὶ ἐξ, ἢ δ' ἡ καὶ ἐκ λέγεται ἐπὸ μὴ σύμφωνον, ἐκ δ' ἰός. καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦται ἀπὸ

φωνήεντος

uocali incipiens, exceptis ſub & ſuper. Præpoſitionum uerò diſyllabarum poſt nomina poſitarum, accentus retrahitur apud poëtas quidem omnium, ut Parnaſſum iuxta, & meis cũ. Apud oratores uerò de, ſolius, ut his de. Penacuuntur autem quando pro uerbis ponuntur, ut apud, pro adeſt. Manifeſtum uerò ꝙ præpoſitiones graui notãtur ex hoc, In me. Si enim acueretur, transferretur ſuper ε acutus, ut & in hoc. ſeptem, aſt octauam.

Exemplũ ex Iliade Hom. lib. r.

Tonis & tempus aduerbij.

Porrò aduerbia quandoquidem à nomine, & uerbo, & reliquis orationis partibus licet ſumere, & formare, quemadmodum in libro de locis formationis dictum eſt prius, manifeſtum eſt, quòd ſimilia originibus ſuis habent & tempus, & ſpiritum, nempe iuſte, ut iuſtorum habet, & ſæpenumero, ut multa. Nonnulla tamen etiam diuerſa eſſe nihil uetat, ut in his quidem, tria & ternio ι eſt breuis, in ter uerò longa. Eſt enim ubi uariet deductio, ueluti ſanè, & in ſpiritu. Etenim hoc aduerbiũ, ſimul adſpiratur, unà uerò tenuatur. Seruant igitur nonnulla in eadem, ut quæ uocantur mediocritatis. pulchrorum, chre. honeſtorum, eſte. & datiuis ſimilia & genitiuis, communi, communiter. æqualis, æque. & omnino ea, quæ uocantur ſimilia nominibus. Præterea in θερ, ut ſupra, deſuper, ubi, unde, alicunde tamen acute, differentiæ gratia indefiniti. Circunflectuntur uerò & quæ diphthongo deſinunt, habente υ ſubiunctiuũ, bene, propè, ſimul. Omnis enim diphthongus finalis in υ terminans, & in ſe ipſa habens tonum, circunflectitur præter tria, eœ, heu, nõ, acuta. Item monoſyllaba interrogatiua circũflectuntur, ubi, quomodo. Et per υ deſinentia, nunc, gry. Longum enim nunc aduerbialiter, breue uerò coniunctionaliter, unde, igitur. acute autẽ et ſi, et ne, Quibus ſi addatur θε, ut utinam. & χίς

nt

φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τοῦ ὑπὸ καὶ ὑπέρ. τῶν μέντοι γε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. ποιηταῖς μὲν πασῶν. παρνασοῦ κάτα. καὶ ἐμῶν μέτα. λογογράφοις δέ, τὸ πέρι, μόνης. τούτων πέρι. πρὸς ὑνοντη δὲ καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται. ὡς ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι. Δῆλον δὲ τό, τὰς προθέσεις βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ ἐπ᾽ ἐμοί. εἰ γὰρ ὠξυτονεῖτο, μετεφέρετ᾽ ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα. ὥσπερ κἀπὶ τοῦ ἔπι, ἀτὰρ ὀγδοάτῳ.

Τόνου καὶ χρόνος ἐπιρρήματος.

Α δ᾽ ἐπιρρήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἔξεστι λαβεῖν τε, καὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματισμῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον ὅτι καὶ ὁμοίως ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἔχει τὸν χρόνον καὶ τὸ πνεῦμα. οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει. οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ βρία καὶ βριάς, τὸ ι βραχύ. ἐπὶ δὲ τοῦ βρίς, μακρόν. μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν οὗ ἡ παραγωγή, οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος, τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασύνεται. τὸ δὲ ἀμυδὶς ψιλοῦται. σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τὸ αὐτό, οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος. καλῶν, καλῶς. τιμίων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γενικοφανῆ. κοινῇ, κοινῆ. ἴσης. ἐπίσης. καὶ ὅλως τά καλούμενα ἂν ὁμοιονόματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν, ἄνω, ἄνωθεν. ποῦ. πόθεν, πρόθεν μέντοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίστου. Περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικόν. εὖ. ἀγχοῦ. ὁμοῦ. πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται: πλὴν τριῶν. ἰδού. ἰού. οὐ. ὀξυτονουμένων. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται. ποῦ. πῶς. καὶ τὰ εἰς υ λήγοντα. νῦν. γρῦ. μακρὸν γὰρ τὸ νῦν ἐπίρρημα χρονικόν, βραχὺ δὲ συνδεσμικόν, ὅθεν τὸ τοίνυν. ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ εἰ, καὶ ναί. οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῇ θε. οἷον εἴθε; καὶ τῇ χι.

ut certe, non mutatur in circunflexum acutus. Vniuersaliter enim casus non recipientium extensiones, non uariant acutum tenorem. At uerò utinam antepenacute, & ulterius ex trochaico constantia.

ὄφελον, ὄφελλον, ὄφελλ, ὤφελλ dicitur pro εἴθε, id est, utinam.

Tonus & tempus Coniunctionis.

Coniunctionum uerò, copulatiuæ quidem acuuntur, præter siue. Acutus tamen consequens, uertitur in grauem. Penacuuntur uerò & causales (quatenus autem, & ideo, sunt partes duæ) & breuem habent ultimam, præter quomodo. Acuuntur uerò & disiunctiuæ, præter siue.

Num.

Circunflectitur ī pen. quidē coniunctio ἆρα dubitatiue accepta, penacuitur uerò collectiue. Vel autem disiunctiua aut declaratiua, tenui notatur, atque acuitur: affirmatiua uerò tenuatur, & circunflectitur. Cæterùm localis, aut articularis, aut similitudinaria, adspiratur atque cinflectitur, Generaliter autem coniunctiones omnes tenuantur, præter causales. Acuuntur uerò subcontinuatiuæ, uelut, quoniam, quandoquidem. atque extensæ cum περ, in eadem seruant acutum tenorem, quandoquidem. Acuta autem & sed, & atqui, nisi fortasse, sed non debere acui, sed grauari, dixerit quis, ut & quasdā ex alijs cōiunctionibus. Non enim seruant accentum transpositum, quēadmodum & de præpositionibus dictum est. Sed aduersatiuæ penacuuntur tamen, tamen. Sic igitur de accentu & tempore, at ita, ut qui plura quædam memoria tenent, addere & ipsi rectè possint.

De spiritu.

Spiritus literæ.

De spiritu autem communiter consideremus sic. A A ante seipsum tenuatur: etiam ante β, præterquam in quibus ς sequitur, mollis. similiter uerò & in alijs, nisi priuatiuum, peccare, quietus. Præterea ante ς. præter castus, & quod ab eo est, sāctus. Itē añ δ

præter

ναίχι, οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. καθόλου γὰρ τῶν ἀπτώτων αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ ὄφελον τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνου καὶ χρόνου συνδέσμου.

Τ ῶν δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξυτονοῦνται πλὴν τοῦ ἤτοι. ἡ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη τρέπεται εἰς βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰτιατικοί. τὸ δὲ καθό, καὶ διό, μέρη δύο, καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δέ, πλὴν τοῦ ὅπως. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοί, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα ἀπορηματικῶς, παροξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἢ διαζευκτικὸν μὲν ὄν, ἢ διασαφητικὸν ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται. βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ ἀρθρικόν, ἢ ὁμοιωματικὸν δασύνεται καὶ περισπᾶται. καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί. ἐπεί. ἐπειδή. καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῇ περ ἐπὶ τῶν αὐτῶν φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ἐπειδήπερ. ὀξύτονος δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλαμήν, εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τίς, ὡς καί τινας τῶν ἄλλων συνδέσμων. οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἷόν τι καὶ περὶ τῆς προθέσεως εἴρηται. οἱ γε μὴν ἐναντιωματικοὶ παροξύνονται ὅμως. ἔμπης. οὕτω μὲν οὖν περὶ τόνου καὶ χρόνου. καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι εὖ ἂν ἔχοι.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Π ερὶ δὲ πνεύματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε. Α. τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται ἁβρός: ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα: πλὴν τοῦ στερητικοῦ. ἀβροτάξειν. ἄβρομος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ: πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἅγιος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ:

præter maturus.Pluto.Rursum ãte ι, & ζ. præter uenerari,id est,colere.Porrò ante η, & θ, & ι, & κ, & λ, præter saltare, & quæ ab hoc sunt. Sequente tamen consonante primæ, uel secundæ, uel tertiæ coniugationis, semper tenuatur, Alphius, halcedo. Item ante μ tenuatur, præter simul, & quæ sunt ab hoc, certamen, nexus, peccatum. Item ante ν acuitur, præter placeo. Præterea ante ξ, & ο, & ω, & π. præter omnis, simplex, accendo. Rursum ante ρ. præter assis. & in quibus μ uel ϖ sequitur, currus, harpyia. Item ante σ. præter ἅσσα significans quæ. Rursum ante τ. præter ἅττα id est quæ. Etiam ante υ, & φ. præter tactus. Item ante χ, & ψ. præter ea quæ à connecto, uinculum, fastidiosus. Generaliter autem & α priuatiuum, uel intensiuum, uel diminutiuum, uel mali, uel modici, uel simul, uel æqualis significatiuum, uel abundans tenuatur, rectum, uastum, consequens, inconcinnum, æquale, indoctum, spica. collectiuum uerò adspiratur semper, Excipiantur à priuatiuis, catena, & Pluto. E. E ante α quidem adspiratur. præter uer, si, placere. Ante β uerò, tenuatur, nisi δ uel ρ sequatur, septimus, hebræus. Item ante γ, & δ. præter solum, sedes, sponsalia, sedebit, unde residebit. Rursum ante seipsum, præter ros. Præterea ante ζ, præter reclino, unde sedeo. Verùm ante κ adspiratur, præter eram, & Eenus, fluuius. Ante uerò θ tenuatur, præter sui. Cæterùm ante κ adspiratur, nisi à dictione excidat, quemadmodum in ille, ille, & præter ἑκ, & quæ ex ea. Excipiantur & hæc, socer, induciæ. Ante uerò λ tenuatur, præter græcus, palus, pampinus, lubricus. Item in μ, præter testudo lutaria. Et ante ν, præter propter, unum, & unire. Ante uerò ξ adspiratur, præter ἑξ, & quæ ex ea. Itẽ ante ο, præter existens, & si ex declinatione. Ante ϖ uerò tenuatur. præter tracto, septem. Et ante ρ, nisi δ uel ρ uel μ uel ϖ uel σ sequatur, fia-

Literæ ε spiritus.

are

πλὴν τοῦ ἀγρός. καὶ ᾅδης. Ἔτι πρὸ τοῦ ε. καὶ ζ, πλὴν τοῦ ἅ-
ζειν, τὸ σέβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν
τοῦ *ἅλλεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἑπομένου μέν
τοι συμφώνου τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας, ἅλεσθαι α-
ἀεὶ ψιλοῦται ἀλφιός. ἀλκυών. Ἔτι πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. πλὴν pere, alij.
τοῦ ἅμα καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἅμιλλα. ἅμα. ἁμαρτία. Ἔτι πρὸ
τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἁνδάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ
π. πλὴν τοῦ ἅπας, ἁπλοῦς, ἅπτω. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν
τοῦ ἅρκυς, καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἕπεται ἅρμα ἅρπυια. Ἔτι
πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἅσσα, σημαντικοῦ ἅπρ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ.
πλὴν τοῦ ἅττα, ἅπρ. Ἔτι πρὸ τοῦ υ καὶ φ, πλὴν τοῦ ἁφή. Ἔτι
πρὸ τοῦ χ, καὶ ψ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἁψίς, ἁψίκο-
ρος. Καθόλου δὲ τὸ α στερητικὸν ὄν, ἢ ἐπιτατικόν, ἢ μειωτικόν,
ἢ φαύλου ἢ ὀλίγου, ἢ τοῦ ὁμοῦ ἢ τοῦ ἰσοσημαντικόν, ἢ πλεονά-
ζον, ψιλοῦται. ἄκλητον. ἀχανές. ἀκόλουθον. ἄριθμον. ἀτά-
λαντον. ἀμαθές. ἄσταχυς. ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεί. ἐξαι-
ρείσθω τῶν στερητικῶν ἅλυσις, καὶ ᾅδης. Ἔτι τὸ ε πρὸ μὲν
τοῦ α δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔαρ, ἐάν, ἑαδέναι. Πρὸ δὲ τοῦ β,
ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἕποιτο. ἕβδομος. ἑβραῖος. Ἔτι
πρὸ τοῦ γ, καὶ δ. πλὴν τοῦ ἕδος. ἕδρα. ἕδνα. ἑδεῖται, ὅθεν τὸ
καθεδεῖται. Ἔτι πρὸ ἑαυτοῦ. πλὴν τοῦ ἕερσα. Ἔτι πρὸ τοῦ ζ. πλὴν
τοῦ ἕζω. ὅθεν τὸ καθέζομαι. πρὸ δὲ τοῦ η δασύνεται. πλὴν τοῦ
ἔην. καὶ ἐηνός ποταμός. πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕθ.
Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει. ὡς ἐπὶ τοῦ
ἐκεῖνος κεῖνος, καὶ πλὴν τῆς ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἐξαι-
ρείσθω καὶ τὸ ἑκυρός. ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ. ψιλοῦται. πλὴν
τοῦ ἕλλω, ἕλος, ἕλιξ. ἕλμινς. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἑμύς.
Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἕνεκα. ἕν. καὶ ἑνοῦν. πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται.
πλὴν τοῦ ἐξ, καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ἔτι πρὸ τοῦ ο. πλὴν τοῦ ἑόν,
καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. πρὸ δὲ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕπω,
ἕπτα. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ, ἕπεται. ἕρ-

ære, ſeptum. ſerpere, Mercurius, ros. Item ante σ, præter conuiuor, conuiuio excapio, focus. Rurſum ante τ, præter paratus, alter, ſocius. Præterea ante υ, & φ. præter coctus. Etiam ante χ. Ante uerò ψ adſpiratur. & ante ω, præter ſum, unde ſum & ſino. uniuerſaliter uerò ex declinatione ſiue augmento tenuatur, dicebam, ſcribebam. Item in tenuatis dictionibus abundans quidem aſſumit tenuem ſpiritum, in adſpiratis uerò aſperum, ut emptus, uidebam. Item adſpiratum, ſi u aſſumens per diphthongum enuncietur, tenuatur, ut tranquillus, tranquillus. maradus, maradus. Etiam ante præterita accidens, & excidens, tenuatur, uerberabam, nam uerbera. H

Spiritus lite ren.

H ante α & à declinatione eſt, & tenuatur, ante uerò β adſpiratur, & ante γ. præter diuinus. Præterea ante δ, præter Edoni gens, & iam, & uoluptas. ante uerò ε tenuatur. Eetion, ſol. At ante ζ, & à declinatione eſt ſemper, & ſpiritum habet uerbi, ut ueneror, uenerabar. Verùm ante θ tenuatur ſemper, & ante ι. Ante uerò κ adſpiratur, præter indomitus. Præterea ante λ tenuatur, præter ſol, clauus, ætas. Rurſum ante μ adſpiratur, præter dies, & quando, arenoſus, dico, flectere. Cæterùm āte ν tenuatur, præter habena, & quæ ex eo, & præter quādo. Ante uerò ξ in ueniā futuro ſola adſpiratur. Præterea aū ο, & ω, tenuatur, aurora, Eoneus. Itē ante π, iecur. Ante uerò ρ, adſpiratur, quādo in ſyllaba ſit natura longa, ut Iuno, heros. nam in breui tenuatur, ſenecio, Eridanus, ſenſim. Præterea ante σ adſpiratur, quietus, Heſiodus. Aute τ autem tenuatur, præter uina. Etiam ante υ bonus. Item ante φ, adſpiratur, uulcanus. Ante uerò χ, tenuatur, ſonus. ſed, ubi, per extenſionem eſt. Cæterùm aute ψ adſpiratur, ut quod ex declinat. uerbi a cœndo eſt. Generaliter uerò quod ex augmento eſt, ſpiritum habet uerbi, uereor, uerebar, eligo, eligebā. præterea ī trochaica dictione tenuatur, præter

δειν. ἕρκος. ἕρπειν. ἑρμῆς. ἕρσα. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἑστιῶ. ἕστηκα, ἑστία. ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἑτοίμου. ἑτέρου. ἑταῖρος. ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ. πλὴν τοῦ ἑφθός. ἔτι πρὸ τοῦ χ. πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται. καὶ πρὸ τοῦ ω. πλὴν τοῦ ἔω, ὅπερ ἐστὶ εἰμί, καὶ ἐῶ. καθόλου δὲ τὸ ε ἐκ κλίσεως, εἴτ' οὖν αὐξήσεως ὄν, ψιλοῦται, ἔλεγον. ἔγραφον. ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομέναις δὲ τοῦ δασέος, ἑωνημένος, ἑώρων. ἔτι δασυνόμενον, ἢν τὸ υ, προσλαβὸν ἀποδιφθογγωθῇ, ψιλοῦται ἕκηλος εὔκηλος. ἕωλον, εὔωλον. ἔτι καὶ τοὺς παρωχημένους παρεχόμενον καὶ ἀπεπίπτον, ψιλοῦται, ἔτυπτον. τύπτε δὲ. Η. τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεώς γε ὄντι καὶ ψιλοῦται. πρὸ δὲ τὸ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἠγάθεος. ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν ἠδωνοὶ ἔθνος. καὶ ἤδη, καὶ ἦδος. πρὸ δὲ τοῦ ε, ψιλοῦται. ἤτοι ἠέλιος. πρὸ δὲ τοῦ ζ. ἀπὸ κλίσεώς γε ὄντιν ἀεί, καὶ τὸ πνεῦμα ἴσχει τοῦ ῥήματος ἅζομαι ἡζόμην. πρὸ δὲ τοῦ θ ψιλοῦται ἀεὶ καὶ πρὸ τοῦ ι. πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἠκέστης. ἔτι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν ἥλιος. ἧλος. ἡλικία. πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἦμαρ καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἤμι, ἠμύειν. πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡνία καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ καὶ πλὴν τοῦ ἡνίκα. πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται. πρὸ δὲ τοῦ ο, ω ψιλοῦται. ἠώς, ἠονεύς. ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν ἧπαρ. πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται φύσει μακρᾶς συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχεία δὲ ψιλοῦται, ἠριγέρεια. ἠριδανός. ἠρέμα. ἔτι πρὸ τοῦ σ δασύνεται. ἥσυχος. ἡσίοδος. πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. ἔτι πρὸ τοῦ υ, ηὖς. ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται. ἥφαιστος. πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται, ἦχος. τὸ δὲ ἧχι κατ' ἐπέκτασιν. πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὄν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος, αἰδοῦμαι, ἠδούμην. αἱροῦμαι ἡρούμην. ἔτι ἐν ἀρχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται.

ε ex augmento tenuatur si excidat in alijs modis ab indicatiuo: excipiuntur atica à themate adspirato formata, ut ὁρῶ ἑώρων: Si non excidat, habet spiritum thematis ut ἕστακα ἑστάκοιμι ἑστάκω.

Spiritus literæ. præter clauus, & iecur. I I ante α, β & γ, tenuatur, & ante δ, nisi ϛ sequatur, ut sudor, firmo, præter sales. Ante ε aũt adspiratur, præter sacrũ, & ãte ζ, cõstituo. Ante uerò η tenuatur, præter mitto id est ιαάω. Item ante θ, & κ, præter uenio, supplex, peruenio. Item ante λ, præter propitius, & hilaris. Item ante μ, consonante sequente, imber, uocali uerò, non, ut desiderium, præter uadimus. Item ante ν. præter ut. Etiam ante ξ, ut uiscum. Item ante ο, ω rubigo, iens. Item ante ϖ simplex præter uolare. Rursum ante ϛ & ante σ. præter testis, narratio, tela, sto. Porrò ante τ, & υ, & φ, & χ, & ψ, tenuatur.

ο O Oãte α, & β, & γ, & δ, tenuatur. præter uia, & hic, & isthic. Praeterea ante ε, ζ, θ. præter unde, & ubi. Rursum ante κ & λ. præter pila, tractus, nauis oneraria, totus. Et ante μ. præter simul, & quæ ab hoc. Item ante ν in plusquamsyllabicis, unguis, per somnium. Item ante ξ, & π, demptis his, in quibus sequitur λ. demptis item & relatiuis. Item ante ϛ, præter uideo, finis, & in quibus κ uel μ sequitur. Rursum ante σ in plusquamsyllabicis, præter quantus, & sanctus. Præterea ante τ. præter quòd, quando, cui. Cæterum ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uerò sequente λ, adspiratur, ungula, scutum. & in relatiuis, qualis, quando, ubi, quantus, quomodo, uter. Etiam ante ϛ, κ uel μ sequente, ut iusiurandum, monile. Ante ν uerò & σ adspiratur, in quem & quis monosyllabis. Generaliter uerò quod abundat dictionibus à consonante incipientibus tenuatur, ut potens. & ante adspiratum, ω si assumpserit υ tenuatur, finis, finis. Ω Ω in dictionibus plusquam syllabicis tenuatur, præter uideo, hora, deficio. cui uerò articulus adspiratur. & cui proprio Ω uerò aduerbium

υ uocandi tenuatur, ut dictum est. Υ Υ ubi dictionẽ incipit, adspiratur quemadmodum ex consonantibus ϛ, ut robur, uerbũ, fluere. Adspiratur uerò ϛ etiã si duplex fuerit ĩ medio dictiõis

non

πλὴν τοῦ ἧλος. καὶ ἧπαρ. Ι. Τὸ ι, πρὸ τοῦ α, β, καὶ γ,
ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο. ἰδρώς, ἱδρύω. πλὴν
τοῦ ἵδρις. πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται. ἱερόν. καὶ πρὸ τοῦ ζ ἵζω.
πρὸ δὲ τοῦ η ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι, τὸ βάλλω. Ἔτι πρὸ
τοῦ θ. καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ.
πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου
ἑπομένου. ἴμβρος. φωνήεντος δὲ, οὔ. ἵμερος. πλὴν τοῦ
ἵεμεν. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἵνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Ἔτι
πρὸ τοῦ ο. ω. ἰός, ἰών. Ἔτι πρὸ τοῦ π ἑνὸς ὄντος. πλὴν τοῦ ἵ-
πτασθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. καὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἵστωρ, ἱστο-
ρία, ἱστός. ἵστημι. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ. καὶ ψ.
Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδίον,
καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ε, ζ, θ. πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι.
Ἔτι πρὸ τοῦ κ. λ. πλὴν τοῦ ὅλμος. ὁλκή, ὁλκάς. ὅλος. Ἔτι
πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι πρὸ τοῦ ν
ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ. ὄναρ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ καὶ π
πλὴν ἐφ᾽ ὧν ἕπεται τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. Ἔτι πρὸ τοῦ
ρ. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ἔτι πρὸ τοῦ σ
ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ ὅσιος. Ἔτι
πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὅτι. ὅτε. ὅτῳ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω, πρὸ δὲ τοῦ
π, ἑπομένου λ, δασύνεται. ὁπλή. ὅπλον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν.
ὁποῖος. ὁπότε. ὅπου. ὁπόσος. ὅπως. ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ,
κ ἢ μ ἑπομένου. ὅρκος. ὁρμός. Καὶ πρὸ τοῦ υ δὲ καὶ σ, δασύ-
νεται ἐπὶ τῶν, ὧν καὶ ὅς, μονοσυλλάβων. Καθόλου δὲ πλεο-
νάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται. ὄβριμος,
καὶ προσδασυνόμενον ἢν προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται ὄρος. οὖρος. Ω.
Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὡρῶ.
ὥρα, ὡραῖον. ὦ δὲ ἄρθρον δασύνεται. καὶ ὧ ἰδίῳ. ὦ δὲ ἐπίρ-
ρημα κλητικὸν, ψιλοῦται ὡς εἴρηται. Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρ-
χον δασύνεται ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν.
Δασύνεται δὲ τὸ ρ, καὶ ἐὰν διπλοῦν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως,

οἷς

uocali incipiens, exceptis sub & super. Præpositionum uerò disyllabarum post nomina positarum, accentus retrahitur apud poëtas quidem omnium, ut Parnassum iuxta, & meis cū. Apud oratores uerò de, solius, ut his de. Penacuuntur autem quando pro uerbis ponuntur, ut apud, pro adest. Manifestum uerò q̃ præpositiones graui notātur ex hoc, In me. Si enim acueretur, transferretur super ε acutus, ut & in hoc. septem, ast octauam.

Exemplū ex Iliade Hom. lib. τ.

Tonus & tempus aduerbij.

Porrò aduerbia quandoquidem à nomine, & uerbo, & reliquis orationis partibus licet sumere, & formare, quemadmodum in libro de locis formationis dictum est prius, manifestum est, quòd similia originibus suis habent & tempus, & spiritum, nempe iuste, ut iustorum habet, & sæpenumero, ut multa. Nonnulla tamen etiam diuersa esse nihil uetat, ut in his quidem, tria & ternio ι est breuis, in ter uerò longa. Est enim ubi uariet deductio, ueluti sanè, & in spiritu. Etenim hoc aduerbiū, simul adspiratur, unà uerò tenuatur. Seruant igitur nonnulla in eadem, ut quæ uocantur mediocritatis. pulchrorum, chre. honestorum, este. & datiuis similia & genitiuis, communi, communiter. æqualis, æque. & omnino ea, quæ uocantur similia nominibus. Præterea in θερ, ut supra, desuper, ubi, unde, alicunde tamen acute, differentiæ gratia indefiniti. Circunflectuntur uerò & quæ diphthongo desinunt, habente υ subiunctiuū, bene, propè, simul. Omnis enim diphthongus finalis in υ terminans, & in se ipsa habens tonum, circunflectitur præter tria, eœ, heu, nō, acuta. Item monosyllaba interrogatiua circūflectuntur, ubi, quomodo. Et per υ desinentia, nunc, gry. Longum enim nunc aduerbialiter, breue uerò coniunctionaliter, unde, igitur. acute autē et si, et ne, Quibus si addatur θε, ut utinam. & χ'ς

φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τοῦ ὑπὸ καὶ ὑπέρ. τῶν μέντοι γε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. ποιηταῖς μὲν πασῶν. παρνασοῦ κάτα. καὶ ἐμῶν μέτα. λογογράφοις δὲ, τοῦ πέρι, μόνης. τούτων πέρι. προσυπονοητέον δὲ καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται. ὥσπερ ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι. Δῆλον δὲ τὸ, τὰς προθέσεις βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ ἐπ᾽ ἐμοί. εἰ γὰρ ὠξυτονεῖτο, μετεφέρετο ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα. ὥσπερ κἀπὶ τοῦ ἔπειτ᾽, ἀτὰρ ὀγδοάτῳ.

Τόνου καὶ χρόνος ἐπιρρήματος.

Ἀ δ᾽ ἐπιρρήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἔξεστι λαβεῖν τε,
T
καὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματισμῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον ὅτι καὶ ὁμοίως ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἔχοι τὸν χρόνον καὶ τὸ πνεῦμα. οἷον τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει. οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ βία καὶ βιάς, τὸ ι βραχύ. ἐπὶ δὲ τοῦ βίς, μακρόν. μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν οὗ ἡ παραγωγή. οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος, τὸ μὲν γὰρ ἅμα δασύνεται. τὸ δὲ ἄμυδις ψιλοῦται. σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος. καλῶν, καλῶς. τιμίων, τιμίως. καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ γενικοφανῆ. κοινῇ, κοινῆ. ἴσης. ἐπίσης. καὶ ὅλως τὰ καλούμενα ἀφ᾽ ὁμοιονόματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν, ἄνω, ἄνωθεν. πρό. πρόσθεν, πρόσθεν μέντοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίστου. Περισπᾶται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἔχουσι τὸ υ ὑποτακτικόν. εὖ. ἀγχοῦ. ὁμοῦ. πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται· πλὴν τριῶν. ἰδού. ἰού. οὐ. ὀξυτονουμένων. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται. ποῦ. πῶς. καὶ τὰ εἰς υ λήγοντα. νῦν. γρῦ. μακρὸν γὰρ τὸ νῦν ἐπίρρημα χρόνου, βραχὺ δὲ συνδεσμικόν, ὅθεν τὸ τοίνυν. ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ εἰ, καὶ ναί. οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῇ θε. οἷον εἴθε; καὶ τῇ χι.

ut certe, non mutatur in circunflexum acutus. Vniuersaliter enim casus non recipientium extensiones, non uariant acutum tenorem. At uerò utinam antepenacute, & ulterius ex trochaico constantia.

ὄφελον, ὄφελλ, ὄφελ, ὤφελ dicitur pro εἴθε, id est, utinam.

Tonus & tempus Coniunctionis.

Coniunctionum uerò, copulatiuæ quidem acuuntur, præter siue. Acutus tamen consequens, uertitur in grauem. Penacuuntur uerò & causales (quatenus autem, & ideo, sunt partes duæ) & breuem habent ultimam, præter quomodo. Acuuntur uerò & disiunctiuæ, præter siue. Circunflectitur ī pen. quidē coniunctio ἄρα dubitatiue accepta, penacuitur uerò collectiue. Vel autem disiunctiua aut declaratiua, tenui notatur, atque acuitur: affirmatiua uerò tenuatur, & circunflectitur. Cæterùm localis, aut articularis, aut similitudinaria, adspiratur atque anflectitur, Generaliter autem coniunctiones omnes tenuantur, præter causales. Acuuntur uerò subcontinuatiuæ, uelut, quoniam, quandoquidem. atque extensæ cum πῃ, in eadem seruant acutum tenorem, quandoquidem. Acuta autem & sed, & atqui, nisi fortasse, sed non debere acui, sed grauari, dixerit quis, ut & quasdā ex alijs cōiunctionibus. Non enim seruant accentum transpositum, quēadmodum & de præpositionibus dictum est. Sed aduersatiuæ penacuuntur tamen, tamen. Sic igitur de accentu & tempore, at ita, ut qui plura quædam memoria tenent, addere & ipsi recte possint.

Num.

De spiritu.

De spiritu autem communiter consideremus sic. A A ante seipsum tenuatur: etiam ante β, præterquam in quibus ς sequitur, mollis. similiter uerò & in alijs, nisi priuatiuum, peccare, quietus. Præterea ante ς. præter castus, & quod ab eo est, sāctus. Itē añ δ

Spiritus literæ.

præter

ναίχι, οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. καθόλου γὰρ τῶν ἁπλῶν αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ ὄφελον. τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνου καὶ χρόνου συνδέσμου.

τ ῶν δὲ συνδέσμων, οἱ μὲν συμπλεκτικοὶ ὀξυτονοῦνται πλὴν τοῦ ἤτοι. ἡ μέντοι γε ὀξεῖα συνεπομένη τρέπεται εἰς βαρεῖαν. παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰτιατικοί. τὸ δὲ καθὸ, καὶ διὸ, μέρη δύο, καὶ βραχυκαταληκτοῦσι δὲ, πλὴν τοῦ ὅπως. ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ διαζευκτικοὶ, πλὴν τοῦ ἤτοι. καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα ἀπορηματικῶς, παροξύνεται δὲ συλλογιστικῶς. τὸ δὲ ἢ διαζευκτικὸν μὲν ὄν, ἢ διασαφητικὸν ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται. βεβαιωτικὸν δὲ ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ ἀρθρικὸν, ἢ ὁμοιωματικὸν δασύνεται καὶ περισπᾶται. καθόλου δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί. ἐπεί. ἐπειδή. καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῇ περὶ ἐπὶ τέλει αὐτῶν φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ἐπειδήπερ. ὀξύτονος δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλαμὴν, εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τίς, ὥς καίτινας τῶν ἄλλων συνδέσμων. οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἷόν τι καὶ περὶ τῶν προθέσεων εἴρηται. οἱ γε μὴν ἐναντιωματικοὶ παροξύνονται ὅμως. ἔμπης. οὕτω μὲν οὖν περὶ τόνου καὶ χρόνου. καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι εὖ ἂν ἔχει.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

π Ερὶ δὲ πνεύματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε. Α. τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται ἁβρός: ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα: πλὴν τοῦ στερητικοῦ. ἁβροτάζειν. ἄβρομος. ἔτι πρὸ τοῦ γ: πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἅγιος. ἔτι πρὸ τοῦ δ:

præter maturus. Pluto. Rursum āte ι, & ζ. præter uenerari, id est, colere. Porrò ante η, & θ, & ι, & κ, & λ, præter saltare, & quæ ab hoc sunt. Sequente tamen consonante primæ, uel secundæ, uel tertiæ coniugationis, semper tenuatur, Alphius, halcedo. Item ante μ tenuatur, præter simul, & quæ sunt ab hoc, certamen, nexus, peccatum. Item ante ν acuitur, præter placeo. Præterea ante ξ, & ο, & ω, & π. præter omnis, simplex, accendo. Rursum ante ρ. præter assis. & in quibus μ uel ϖ sequitur, currus, harpyia. Item ante σ. præter ἅσσα significans quæ. Rursum ante τ. præter ἅττα id est quæ. Etiam ante υ, & φ. præter tactus. Item ante χ, & ψ. præter ea quæ à connecto, uinculum, fastidiosus. Generaliter autem & α priuatiuum, uel intensiuum, uel diminutiuum, uel mali, uel modici, uel simul, uel æqualis significatiuum, uel abundans tenuatur, rectum, uastum, consequens, incongruum, æquale, indoctum, spica. collectiuum uerò adspiratur

Literæ ε spiritus. semper, Excipiantur à priuatiuis, catena, & Pluto. E. E ante α quidem adspiratur. præter uer, si, placere. Ante β uerò, tenuatur, nisi δ uel ρ sequatur, septimus, hebræus. Item ante γ, & δ. præter solum, sedes, sponsalia, sedebit, unde residebit. Rursum ante seipsum, præter ros. Præterea ante ζ, præter reclino, unde sedeo. Verùm ante η adspiratur, præter eram, & Eenus, fluuius. Ante uerò ϑ tenuatur, præter sui. Cæterùm ante κ adspiratur, nisi à dictione excidat, quemadmodum in ille, ille, & præter ἑκ, & quæ ex ea. Excipiantur & hæc, socer, induciæ. Ante uerò λ tenuatur, præter græcus, palus, pampinus, lubricus. Item in μ, præter testudo lutaria. Et ante ρ, præter propter, unum, & unire. Ante uerò ξ adspiratur, præter ἕξ, & quæ ex ea. Itē ante ο, præter existens, & si ex declinatione. Ante ϖ uerò tenuatur. præter tracto, septem. Et ante ρ, nisi δ uel ρ uel μ uel ϖ uel σ sequatur, facere

πλὴν τοῦ ἀρδός. καὶ ἅδης. Ἔτι πρὸ τοῦ ε. καὶ ζ, πλὴν τοῦ ἅζειν, τὸ σέβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ * ἅλλεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. ἑπομένου μέντοι συμφώνου τῶν πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας, ἀεὶ ψιλοῦται. ἀλφιός. ἀλκυών. Ἔτι πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅμα καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἅμιλλα. ἅμα. ἁμαρτία. Ἔτι πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἁνδάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ π. πλὴν τοῦ ἅπας, ἁπλοῦς ἅπτω. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἅρκυς, καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἕπεται ἅρμα ἅρπυια. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἅσσα, σημαίνοντος ἅπερ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἅττα, ἅπερ. Ἔτι πρὸ τοῦ υ καὶ φ, πλὴν τοῦ ἁφή. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, καὶ ψ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἁψίς, ἁψίκορος. Καθόλου δὲ τὸ α στερητικὸν ὄν, ἢ ἐπιτατικόν, ἢ μειωτικόν, ἢ φαύλου ἢ ὀλίγου, ἢ τοῦ ὁμοῦ ἢ τοῦ ἴσου σημαντικόν, ἢ πλεονάζον, ψιλοῦται. ἄκλιτον. ἀχανές. ἀκόλουθον. ἄριθμον. ἀτάλαντον. ἀμαθές. ἄσταχυς. ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεί. ὑπεξαιρείσθω τῶν στερητικῶν ἄλυσις, καὶ ἅδης. Ἔτι τὸ ε πρὸ μὲν τοῦ α δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔαρ, ἐάν, ἐαδέναι. Πρὸ δὲ τοῦ β ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἕποιτο. ἕβδομος. ἑβραῖος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, καὶ δ. πλὴν τοῦ ἕδος. ἕδρα. ἕδνα. ἑδεῖται, ὅθεν τὸ καθεδεῖται. Ἔτι πρὸ ἑαυτοῦ. πλὴν τοῦ ἐέρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ ζ. πλὴν τοῦ ἕζω. ὅθεν τὸ καθέζομαι. πρὸ δὲ τοῦ η δασύνεται. πλὴν τοῦ ἐήν. καὶ ἐηνός ποταμός. πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἔθος. Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει. ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος κεῖνος, καὶ πλὴν τῶν ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν. ὑπεξαιρείσθω καὶ τὸ ἑκυρός. ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ. ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕλλω, ἕλος, ἕλιξ. ἕλμινς. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἑμύς. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἕνεκα. ἕν. καὶ ἑνοῦν. πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται. πλὴν τοῦ ἐξ, καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ἔτι πρὸ τοῦ ο. πλὴν τοῦ ἑόν, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. Πρὸ δὲ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕπω, ἑπτά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ, ἕπεται. ἕρ-

* ἄλεσθαι ἀ-
pere, alij.

ære, ſeptum. ſerpere, Mercurius, ros. Item ante σ, *præter conuiuor, conuiuio excipio, focus.* Rurſum ante τ, *præter para tus, alter, ſodus.* Præterea ante υ, & φ. *præter coctus*. Etiam ante χ. Ante uerò ψ *adſpiratur.* & ante ω, *præter ſum, unde ſum & ſino.* uniuerſaliter uerò ex declinatione ſiue augmen to tenuatur, *dicebam, ſcribebam.* Item in tenuatis dictionibus abundans quidem aſſumit tenuem ſpiritum, in adſpiratis uerò aſperum, ut *emptus, uidebam*. Item adſpiratum, ſi υ aſſumens per diphthongum enunctetur, tenuatur, ut *tranquil-lus, tranquillus. maradus, maradus.* Etiam ante præterita ace-

Spiritus lite ræ H. dens, & exadens, tenuatur, *uerberabam, nam uerbera.* H H ante α & à declinatione eſt, & tenuatur, ante uerò β ad-ſpiratur, & ante γ. *præter diuinus.* Præterea ante δ, *præter Edoni gens, & iam, & uoluptas.* ante uerò ε tenuatur. *Ec-tion, ſol.* At ante ζ, & à declinatione eſt ſemper, & ſpiri-tum habet uerbi, ut *ueneror, uenerabar.* Verùm ante θ tenua-tur ſemper, & ante ι. Ante uerò κ adſpiratur, *præter indo-mitus.* Præterea ante λ tenuatur, *præter ſol, clauus, ætas.* Rurſum ante μ adſpiratur, *præter dies, & quando, areno-ſus, dico, flectere.* Cæterùm ãte ν tenuatur, *præter habena, & quæ ex eo, & præter quãdo.* Ante uerò ξ in ueniã futuro ſolo adſpiratur. Præterea añ ο, & ω, tenuatur, *aurora, Eoncus.* Itẽ ante π, *iecur.* Ante uerò ρ, adſpiratur, quãdo in ſyllaba ſit na tura longa, ut *Iuno, heros.* nam in breui tenuatur, *ſenecio, Eridanus, ſenſim.* Præterea ante σ adſpiratur, *quietus, He-ſiodus.* Aute τ autem tenuatur, *præter uina*. Etiam ante υ *bonus.* Item ante φ, adſpiratur, *uulcanus.* Ante uerò χ, te-nuatur, *ſonus. ſed, ubi, per extenſionem eſt.* Cæterùm ante ψ adſpiratur, ut quod ex declinat. uerbi a ↄendo eſt. Generali-ter uerò quod ex augmento eſt, ſpiritum habet uerbi, *uereor, uerebar, eligo, eligebã.* præterea ĩ trochaïca dictione tenuatur,

præter

δειν. ἕρκος. ἕρπειν. ἑρμῆς. ἕρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἐσιῶ. ἕσηκα, ἐσία. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἕτοιμος. ἕτερος. ἑταῖρος. Ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ. πλὴν τοῦ ἑφθός. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται. καὶ πρὸ τοῦ ω. πλὴν τοῦ ἔω, ὅπερ ἐστὶ εἰμί, καὶ ἐῶ. καθόλου δὲ τὸ ε ἐκ κλίσεων, εἴτ' οὖν αὐξήσεως ὄν, ψιλοῦται, ἔλεγον. ἔγραφον. Ἔτι ψιλουμένας τῶν λέξεων ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομένας δὲ τοῦ δασέος, ἑωνημένος, ἑώρων. Ἔτι δασυνομένων, ἢν τὸ υ, προσλαβὸν ἀποδιφθογγωθῇ, ψιλοῦται ἕκηλος εὔκηλος. ἕωλον, εὔωλον. Ἔτι καὶ τοὺς προεχημένους προαρχόμενον καὶ ἀπέπιπτον, ψιλοῦται, ἔτυπτον. τύπτε. Η. Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεώς γε ὄντι καὶ ψιλοῦται. πρὸ δὲ τὸ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἠγάθεος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν ἠδωνοὶ ἔθνος. καὶ ἤδη, καὶ ἦδος. πρὸ δὲ τοῦ ε, ψιλοῦται. ἠτι῀ ἠέλιος. πρὸ δὲ τοῦ ζ. ἀπὸ κλίσεώς τε ὄντι ἀεί, καὶ τὸ πνεῦμα ἴσχει τοῦ ῥήματος ἅζομαι ἡζόμην. πρὸ δὲ τοῦ θ ψιλοῦται ἀεὶ καὶ πρὸ τοῦ ι. Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἠκέσης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν ἥλιος. ἧλος. ἡλικία. Πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἦμαρ καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἠμί, ἠμύειν. πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡνία καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ καὶ πλὴν τοῦ ἥνικα. πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται. πρὸ δὲ τοῦ ο, ω ψιλοῦται. ἠώς, ἠονεύς. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν ἧπαρ. πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται φύσει μακρᾶς συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχείας δὲ ψιλοῦται, ἠριγένεια. ἠριδανός. ἠρέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ δασύνεται. ἥσυχος. ἡσίοδος. πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ υ, ἠύς. Ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται. ἥφαιστος. πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται, ἦχος. τὸ δὲ ἧχι κατ' ἐπέκτασιν. πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὄν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος, αἰδοῦμαι, ᾐδούμην. αἱροῦμαι ᾑρούμην. Ἔτι ἐν προχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται.

ε ex augmento tenuatur si excidat in alijs modis ab indicatiuo: excipiuntur attica à themate adspirato formata, ut ὁρῶ ἑώρων: Si non excidat, habet spiritum thematis ut ἕσακα ἑσάκοιμι ἑσάκω.

 πλὴν

Spiritus literæ i. præter clauus, & iecur. I I ante α, β & γ, tenuatur, & ante δ, nisi ϛ sequatur, ut sudor, firmo, præter fals. Ante ε aũt adspiratur, præter sacrũ, & ãte ζ, cõstituo. Ante uerò η tenuatur, præter mitto id est ἰάω. Item ante θ, & κ, præter uenio, supplex, peruenio. Item ante λ, præter propitius, & hilaris. Item ante μ, consonante sequente, imber, uocali uerò, non, ut desiderium, præter uadimus. Item ante ν. præter ut. Etiam ante ξ, ut uiscum. Item ante ο, ω rubigo, iens. Item ante π simplex præter uolare. Rursum ante ϛ & ante σ. præter testis, narratio, tela, sto. Porrò ante τ, & υ, & φ, & χ, & ψ, tenuatur.

ο O Oãte α, & β, & γ, & δ, tenuatur. præter uia, & hic, & isthic. Præterea ante ε, ζ, θ. præter unde, & ubi. Rursum ante κ & λ. præter pila, tractus, nauis oneraria, totus. Et ante μ. præter simul, & quæ ab hoc. Item ante ν in plusquamsyllabicis, unguis, per somnium. Item ante ξ, & π, demptis his, in quibus sequitur λ. demptis item & relatiuis. Item ante ϛ, præter uideo, finis, & in quibus κ uel μ sequitur. Rursum ante σ in plusquamsyllabicis, præter quantus, & sanctus. Præterea ante τ. præter quòd, quando, cui. Cæterùm ante φ, χ, ψ, ω. Ante π uerò sequente λ, adspiratur, ungula, scutum. & in relatiuis, qualis, quando, ubi, quantus, quomodo, uter. Etiam ante ϛ, κ uel μ sequente, ut iusiurandum, monile. Ante ν uerò & σ adspiratur, in quem & quis monosyllabis. Generaliter uerò quod abundat dictionibus à consonante inapientibus tenuatur, ut potens. & antè adspiratum,

ω si assumpserit υ tenuatur, finis, finis. Ω Ω in dictionibus plusquam syllabicis tenuatur, præter uideo, hora, deficio. cui uerò articulus adspiratur. & cui proprio Ω uerò aduerbium

υ uocandi tenuatur, ut dictum est. Υ Υ ubi dictionẽ incipit, adspiratur quemadmodum ex consonantibus ϛ, ut robur, uerbũ, fluere. Adspiratur uerò ϛ etiã si duplex fuerit ĩ medio dictiõis

non

πλὴν τοῦ ἧλος. καὶ ἧπαρ. Ι. Τὸ ι, πρὸ τοῦ α, β, καὶ γ, ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕπεται. ἰδρώς, ἱδρύω. πλὴν τοῦ ἴδρις. πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται. ἱερόν. καὶ πρὸ τοῦ ζ ἵζω. πρὸ δὲ τοῦ η ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι, τὸ βάλλω. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκάνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου ἑπομένου. ἴμβρος. φωνήεντος δὲ, οὐ. ἵμερος. πλὴν τοῦ ἴσμεν. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἵνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Ἔτι πρὸ τοῦ ο. ω. ἰός, ἰών. Ἔτι πρὸ τοῦ π ἑνὸς ὄντος. πλὴν τοῦ ἵπταται. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. καὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἵστωρ, ἱστορία, ἱστός. ἵστημι. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ. καὶ ψ.

Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδί, καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. Ἔτι πρὸ τοῦ ε, ζ, θ. πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. λ. πλὴν τοῦ ὅλμος. ὁλκή, ὁλκάς. ὅλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι πρὸ τοῦ ν ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ. ὄναρ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ καὶ π πλὴν ἐφ' ὧν ἕπεται τὸ λ, καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ἔτι πρὸ τοῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ ὅσιος. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὅτι. ὅτε. ὅτῳ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω, πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνεται. ὁπλή. ὅπλον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν. ὁποῖος. ὁπότε. ὅπου. ὁπόσος. ὅπως. ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ ἢ μ ἑπομένου. ὅρκος. ὁρμός. Καὶ πρὸ τοῦ υ δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τῶν, ὃν καὶ ὅς, μονοσυλλάβων. Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται. ὄβριμος, καὶ προδασυνόμενον ἢν προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται. ὄρος. οὖρος.

Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὡρῶ. ὥρα, ὡραιῶ. τῷ δὲ ἄρθρον δασύνεται. καὶ τῷ ἰδίῳ. ὦ δὲ ἐπίρρημα κλητικὸν, ψιλοῦται ὡς εἴρηται.

Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἀρχὸν δασύνεται ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ, καὶ ἐὰν διπλοῦν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως,

οἷον

nō ambæ tamē, at prima qdē tenuatur, secūda uerò adspiratur, ut uerbum, aduerbium. Communia uerò & circa diphth. ut αι in plusquamsylla. tenuantur, nisi μ sequatur, sanguis. præter eligo. Item αυ tenuatur, præterquam in hæc. Præterea ει, nisi in carcer, seruus, series, uoluo, unus. Porrò ευ, præter dormire, urere, inuenire. Item οι, in plusquā syllabicis, præter uia, uia, qualis. Etiā ου, præter hic, quoniam, & monosyllaba, cuius, quos. sic ergo hæc.

De orthographia.

Quæ uero quibus sint scribēda uocalibus et diphthongis, nempe quænā ο paruo, quænā ω magno: quænā item per ε, quænā per η, uel per αι: rursum quænā per υ quænā per ο: postremò quænam per ι, quænam etiam p ει, partim arti subiaceant, partim ex etymologia sumenda sunt, ut epirus ο quidem ex traditione paruum habet. η uerò & ει ex etymologia, quia ab α & finis, infinitus, mutata α in η, & assumpta ι, fit epirus. Quamobrem considerandum qualiter cposita habēt, & omnino deriuatiua, nō solū quia multa mutet compositio, ac prorsus deriuatio, ut nomen pronomen, mōs, uertex, suadeo, probabilis, libo, libamen, gutta: Sed & quoniam differenter fit compositio, differenter etiam conscribātur & mediæ. Etenim cōpositorū alia quidem ex duobus integris, ut industrius. alia uerò ex duobus corruptis, Sophocles. Alia itē ex corrupto & ītegro, studiosus populi. alia uerò contrà, Pericles. Quare etiam fit, ut propter uariam uocis compositionem etymologiam oporteat esse eum, qui perfecte scripturus sit. Cæterùm accurate de etymologia dicere, deq; ablatione, & aßumptione, & omnino de mutatione, non est præsentis speculationis.

Vocalium mutatio quadrupliciter.

Latere uerò neque hic quidem oportet, quòd uocalium

mutatio

οὐκ ἄμφω μέντοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται. ῥῆμα. ἐπίῤῥημα. κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους, οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μὲν ἔχοιτο. αἷμα πλὴν τοῦ αἴρομαι. ἔτι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν ἐπὶ τοῦ αὕτη. ἔτι ἡ ει. πλὴν ἐπὶ τοῦ εἱρκτή. εἵλως. εἱρμός. εἱλίσσω. εἷμαι. εἷς. ἔτι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν. εὕειν. εὑρίσκειν. ἔτι ἡ οι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν τοῦ οἴμου δηλονότι, καὶ οἶος. ἔτι ἡ ου. πλὴν τοῦ οὗτος. οὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὗ. οὗς. οὕτω μὲν τοίνυν ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τίνα δὲ τίσι γραπτέον, φωνήεσι καὶ διφθόγγοις. οἷον τίνα μὲν διὰ τοῦ μικροῦ ο. τίνα δὲ διὰ τοῦ μεγάλου ω, καὶ τίνα μὲν διὰ τοῦ ε. τίνα δὲ διὰ τοῦ η, ἢ τῆς αι. καὶ τίνα μὲν διὰ τοῦ υ, τίνα δὲ τῆς οι. καὶ τίνα μὲν διὰ τοῦ ι, τίνα δὲ τῆς ει. τῇ μὲν παραδόσει κείσθω, τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ ληπτέον. οἷον, τοῦ ἤπειρος τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν. τὸ δὲ η, καὶ ει, διὰ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α καὶ πέρας. ἄπειρον, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ προσλήψει τοῦ ι, ἤπειρος. ὥστε σκεπτέον ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ὅλως παράγωγα. οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει καὶ ὅλως ἡ παραγωγή. οἷον ὄνομα. ἀντωνυμία. ὄρος, ἀκρώρεια. πείθω, πιθανός. λείβω. λοιβή. λιβάς, ἀλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφόρως ἂν καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέσα. τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν πλείων χειρίσοφος. τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων. σοφοκλῆς. τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος καὶ πλείονος φιλόδημος. τὰ δὲ ἀνάπαλιν. περικλῆς. ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς σύνθετον καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. δι' ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν, καὶ περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προσλήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

Η τῶν φωνηέντων τροπή, τετραχῶς.

Λανθάνειν μέντοι οὐδ' ἐνταῦθα χρή, ὅτι τῶν φωνηέντων

mutatio quadruplex fit. uel enĩ breuis uertitur ĩ breuẽ, mene/laus, menelaus. uel lõga in longã, Pythagoras, pythagores, uel breuis in longam, amor, heros, uel longa in breuem, populus, populus. Quampluria secundum inflexionem licet rectè scri=bere, ut Theoni *per* ω *magnum*, Memnoni *per* o *paruum, at utrunque per* ι, *quòd omnis datiuus per* ι *finit, siue prolatum siue non, sed in diphthongo, ut in parisyll.* Persæ, *pulchro.* Et *uerberabo, uerberaui per* υ, *quia sic uerbero. Sic & mansi per* ει, *quòd à maneo diphthongari ita accidit.* Licebit *uerò & per analogiam consideranti, rectè scribere, ut cita per* ει *diphthongum, quia & tarda.* Nam *quemadmodum à citi cita formatur, sic & à tardi tarda.* Et *per literarum cognationem, nempe ut iustus per* αι *scribitur sic & iusta, & iustum, & iustitia, & iustificare.* Considerandum *itaque & si per synæ/resin & omnino si per affectum, ut placenta diphthon.* οι, *quia dictionis placenta o & ι sunt contracta.* Et *si ex idiomate detur quoquam pacto intelligere, ut nos per* ν *scribendum, quia nos* Dores *dicunt. & formica, quòd formica.* Quæ *enim illi per* α, *nos per* υ *scribimus.* Qualitas *igitur fuerit dictio=nis etiam orthographia circa oppositas literas. Sunt autem initialiúmque & finalium multæ ex traditione.* Et *ini=tialium quidem recta scriptura ex post dicendis communi=bus sumenda est.* Verùm *finalium & mediarum licet quidem ex formatiuis locis, atq; ex nunc dictis nõnullas exigere.* Etenĩ o & ε *rationis sunt ancipitis.* At *seorsim & amplius ex his.*

Finales *quæque per* H

Finiunt *quidem in* η, *nomina in* η *desinentia fœm. uirtus. nomina etiam in* ης *uel parisyllabicè declinata, uel per* σος, *uel per* τ, Demosthenes, Chryses, Laches. Item *in* ης *præter manus, pediculus,* Ir, *glos, sapphirus per* ει. Rursum *in* ηω *nõ biterminа, quanquam non omnia,* Phorcyn *enim, & turris*

per

ἡ τροπὴ τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βραχὺ, μενόλαος. μενέλαος, ἢ τὸ μακρὸν εἰς μακρόν. πυθαγόρας, πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν. ἔρως, ἥρος. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχύ, λαὸς, λεώς. Πάμπολλα δὲ παρὰ τῆς κλίσεως ἐστὶν ὀρθογραφεῖν. οἷον θέωνι μὲν διὰ μεγάλου, μέμνονι δὲ διὰ μικροῦ. ἄμφω δὲ διὰ ι. ὅτι πᾶσα δοτικὴ διὰ ι, ἤτοι ἐκφωνουμένου, ἢ μή. ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ ὡς ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, πέρσῃ, καλῷ. ἔτι τύψω, ἔτυψα, διὰ υ. ὅτι τύπτω. οὕτω καὶ ἔμεινα, τῇ ει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μένω διφθόγγου δὲ ταύτῃ συμβαίνει. Εἴη δ' ἂν καὶ ἀναλογίᾳ θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν, οἷον τὸ ταχεῖα τῇ ει διφθόγγῳ, ὅτι καὶ τὸ βραδεῖα. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέος ταχεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βραδέος βραδεῖα. Ἔστι συστοιχεία. ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω καὶ τὸ δικαία, καὶ δίκαιον, καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διὰ συναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος. οἷον φθοῖς τῇ οι διφθόγγῳ, ὅτι τοῦ φθοΐς, τὸ ο, καὶ ι συνῄρηται. καὶ εἰ ἀπὸ διαλέκτου εἴη πρὸς συνιέναι. οἷον τὸ ἡμεῖς η γραπτέον. ὅτι ἁμὲς οἱ δωριεῖς λέγουσι, καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι διὰ α, ἡμεῖς διὰ η. τοιαύτης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ ὀρθογραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. ἔστι δὲ τῶν ἀρχικῶν τε καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ παραδόσεως. καὶ τῶν μὲν τῶν ἀρχικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὕστερον ἐκτεθησομένων κοινῶς ληπτέον. τῶν δὲ τῶν τελικῶν καὶ τῶν μέσων, ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματιστικῶν τόπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων ἔνια κατορθοῦν. τὸ γάρ τοι ο καὶ ε, ἐπαμφοτερίζει. ἰδίᾳ δὲ καὶ τὸ πλέον ἐκ τῶνδε.

ΤΕΛΙΚΑ ΟΣΑ ΤΩ Η.

Τελευτᾷ μὲν εἰς η τῶν ὀνομάτων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ἀρετή. ἔτι τὰ εἰς ης ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ διὰ τοῦ εος, ἢ διὰ τ. δημοσθένης. χρύσης, λάχης. ἔτι τὰ εἰς ηρ. πλὴν τοῦ. χείρ. φθείρ. εἴρ. εὐνατείρ. σάπφειρ τῇ ει. ἔτι τὰ εἰς ην, μὴ ὄντα δικατάληκτα, ἀλλ' οὐ πάντα. φόρκυν γὰρ, καὶ μόσυν,

διὰ

per υ. bitermina autem per ι, delphin, delphis, radius, radius, nasus, & nasus. littus, & littus. Præterea in ιξ dorice in αξ prolata, formica, ferula. Item quæ ex pcutio, stimulus. In ι autem & bitermina, ut dictum est, & in ι neutra, præter urbs genu, ouile, hasta. & ea quæ ab masculinis in υς, hæc enim per υ. Præterea in ις per δ declinata, uel per θ, ut plurimum, Paris, auis. Si uerò per ντ flectantur, per ει diphthongum scribuntur, uenustus, splendidus. Rursum ex desinentibus in consonantem dupliciem, lumbricus.

Quæ per Υ.

In υ uerò & prædicta neutra, & quæcunque masculina, quæ trium sunt generum non eiusdem uocis habent fœmin. ius cundus iucunda iucundũ. Item monosyll. mus quercus, sus. Præterea in υς fœm. acuta ut in plurimũ. præter patronymica & diminutiua, hæc enim per ι. Rursum ex desinentibus in conson. dupliciem, Tiryns. Item spica, securis, botrus, cubitus, anguilla. Item in ξ monosyllaba, ut styx, phryx. præter dos per οι. Et plusquamsyllabica, præter phœnix, calix, cicada.

Quæ per AI.

In αι uerò quæ in αις desinunt unius gene. uel non trium, conuiuium, pasta, puer, & quæ in αξ, mulier, capra. demptis quæ sunt à pario, pulchre pariẽs, partui propinqua, & præter sex. Per ψ autem diphthongorum nulla in eadem syllaba desinit. In ο uerò paruum tertiæ inflexionis omnia, sanctus, sanctum. Cæterùm in ω magnum & ωμα scu. & fœm. & etiam neutra Attica, leo, luscinia, strax. Item in ωρ, Nestor, aqua. præter ensis, cor. Rursum in ως, & ω quartæ & quintæ, Latona, uerecundia, heros, Menelaus. Porrò in ωψ monosyllaba, præter ops pro uoce.

Media simpliciter, quæ per E.

Mediam uerò faciũt per ε quidẽ, noĩa in εος acuta. præter achæus,

διὰ τοῦ υ. δικατάληκτα δὲ διὰ τοῦ ι, δελφίν, καὶ δελφίς. ἀκτίν, καὶ ἀκτίς. ῥίν, καὶ ῥίς. θίν, καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς κξ, δωρισὶ εἰς αξ προφερόμενα, μύρμηξ. νάρθηξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ πλήττω, ὡς πλήξ. Εἰσὶ δὲ τάπε δικατάληκτα ὡς εἴρηται. καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα. πλὴν τοῦ ἄστυ. γόνυ. πῶϋ. δόρυ. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν. ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, διὰ τοῦ δ κλινόμενα, ἢ διὰ τοῦ θ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. πάρις. ὄρνις. εἰ δὲ διὰ τοῦ ν κλίνοιτο, τῇ ει διφθόγγῳ γράφεται. χαρίεις. αἰγλήεις. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ ἕλμινς.

ΟΣΑ ΤΩ υ.

Εἰς υ δὲ τὰ προειρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα, οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ θηλυκόν. ἡδύς. ἡδεῖα. ἡδύ. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα. μῦς. δρῦς. σῦς. Ἔτι τὰ εἰς ις τῶν θηλυκῶν ὀξύτονα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν καὶ ὑποκοριστικῶν, ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ι. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων. τὸ τίρυνς. Ἔτι τὸ στάχυς. πέλεκυς. βότρυς. πῆχυς, ἔγχελυς. Ἔτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων. στύξ, φρύξ. πλὴν τοῦ προῖξ τῇ οι, καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, τέττιξ.

ΟΣΑ ΤΗ ΑΙ.

Εἰς αι δὲ τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ, ἢ οὐ τριγενῆ. δαΐς. θαΐς, παῦς. Ἔτι τὰ εἰς αιξ. γύναιξ. αἶξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ τέκω, καλλίπεξ. ἐπίπεξ. καὶ πλὴν τοῦ ἕξ. Τῶν δὲ ψ, διφθόγγων οὐδεμία συλλαβιζομένη λήγει. Εἰς ο δὲ μικρόν, τὰ τριτόκλιτα πάντα. ὅσιος, ὅσιον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ων ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ ἔτι οὐδέτερα ἀττικά. λέων, ἀηδών, εὔγεων. Ἔτι τὰ εἰς ωρ. νέστωρ. ὕδωρ. πλὴν τοῦ ἄορ. ἦτορ. Ἔτι τὰ εἰς ως καὶ ω τεταρτόκλιτα, καὶ πεμπτόκλιτα. λητώ. αἰδώς, ἥρως. μενέλεως. Ἔτι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα. πλὴν τοῦ ὄψ τῆς φωνῆς.

ΜΕΣΑ ΑΠΛΩΣ ΟΣΑ ΤΩ Ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μέν, τὰ εἰς εος, ὀξύτονα. πλὴν τοῦ

ἀχαιός,

acheus, antiquus, rarus, fortis. Item in ιος positiua, sperandus, dandus. præter optandus. Rursum à terra composita terræ qualitatē significantia, profundam habens terram, pinguem, sterilem. Præterea in ιλιος, uel in ιλος. demptis que ab alius. Itē quæ in ιυ, præter ea quæ à laus. Rursum in ιμορ, exceptis his, quæ à cruentus. Item si in medio dictionis simplicis ι sequentem habet duplicem consonantem, sedes. Præterea in ιρος acuta, focer, sacerdos. præter cardo, & occasio. Item in ιρα fœmi. præter lolium, sphæra. & antepenacuta, beata, sagittis gaudens, chimæra, machæra, neæra. Item in ιτη siue masculna siue fœminina, supplex, orans, cura, demenete. præter ea quæ ab inops, & iuba. Rursum desinentia in ιτος nomina acuta, nix, febris. Præterea quæ à princeps, auctor generis, princeps populi, & omninò à desinentibus in ος, aut in ορ.

Quæ per αι.

Cæterùm nomina in αιτερος, & αιτατος tertiam à fine diphthōgatam habent, æqualior, æqualißimus. senior, senißimus. præter ea quæ fiunt à primitiuis pronominibus, noster, suus. Excipiatur uerò & alter. Desinentia item in αινα fœminina, leæna, muræna. & in αινις acuta, mæna. Et à nominibus in α & in η fœminina desinentia in αιος per αι mediam habent. Gaza gezæus, generatio, generosus. Roma romanus. In αιορ item neutra, spelunca, firmum. præter quæ in ορ contrahi poßunt, cæruleum, aureum. Ad hæc in αια fœminina unius generis, contractionē non admittentia, ut terra, iuuctus.

Quæ per η.

Per η uerò nomina in ηγος, & ηλος, & ηρος acuta, choragus, altus, floridus, siccus. præter nuper natus per ι, & falsus fortis, execrandus, per υ. Item in ηδωρ, Sarpedon, aëdo. præter hirundo, myrmido. Rursum desinentia in ηνος, & ηθος neutra, alueare, pecus, mos, pectus. Præterea in ηνος acuta,

loci

ἀρχαῖος, παλαιός, κραταιός. Ἔτι τὰ εἰς εος δισύλλαβα. ἐλπιστέος. δοτέος. πλὴν τοῦ εὐκταῖος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ γεα σύνθετα, τριῶν γῆν σημαινόντων. βαθύγεων, λιπαρόγεων. λιπρόγεων. Ἔτι τὰ εἰς ελιος, ἢ εἰς ελος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιλιος. Ἔτι τὰ εἰς ενος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αινος. Ἔτι τὰ εἰς εμων, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιμων. Ἔτι εἰ ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε ἑπόμενον ἔχει διὰ σύμφωνον. καθέδρα. Ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα. πενθερός. ἱερός. πλὴν τοῦ θαιρός, καὶ καιρός. Ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλὴν τοῦ αἶρα. σφαῖρα. καὶ τῶν προπαροξυτόνων. μάκαιρα. ἰοχέαιρα. χίμαιρα. μάχαιρα. νείαιρα. Ἔτι τὰ εἰς ετη εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά. ἱκέτης. εὐχέτης. μελέτη, δημενέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αιτης. καὶ χαίτη. Ἔτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα. νιφετός, πυρετός. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀρχός, ἀρχέγονος, ἀρχέδημος. καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον.

ΟΣΑ ΤΗ ΑΙ.

Τά γε μὴν εἰς αιτερος καὶ αιτατος τὰ ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει. ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν. ἡμέτερος. σφέτερος. ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ἔτι τὰ εἰς αινα θηλυκά, λέαινα. μύραινα. καὶ τὰ εἰς αινις ὀξύτονα. μαινίς. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος τῇ αι μεσοσυλλαβοῦντα. γάζα, γαζαῖος. γέννα, γενναῖος. ῥώμη, ῥωμαῖος. Ἔτι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα, σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ων συναιρεῖσθαι δυναμένων, κυάνεον, χρύσεον. Ἔτι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ συναιρεῖσθαι οὐκ ἐπιδεχόμενα. οἷον γαῖα. κολαία.

ΟΣΑ ΤΩ Η.

Η δὲ τὰ εἰς ηγος καὶ ηλος καὶ ηρος ὀξύτονα. χορηγός. ὑψηλός. ἀνθηρός. ξηρός. πλὴν τοῦ νεογιλοῦ διὰ τοῦ ι, καὶ ἁλμυρός, ἰσχυρός, βδελυρός διὰ τοῦ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηδων. σηπηδών, ἀηδών. πλὴν τοῦ χελιδών. καὶ μυρμηδών. Ἔτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα. σμῆνος. κτῆνος. ἦθος. στῆθος. Ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα

loci & gētis significatiua. Cyzicenus, Agarenus. præter Atramytinus, & Melitinus per ι. Atque sanè & Picenus, & Galenus per η. Item per ηθρα & ητρα fœmi. urethra, cothurnicum matrix. Rursum in ηρης, plenus, ensifer. præter iris, & Osiris per ι. Præterea in ηριον neutra, poculum, coniectura. Item in ηκοντα denominatiuè à numeris, quinquaginta, sexaginta, septuaginta. Cæterùm in μα neutra uerbalia, literam proprij futuri penulti. seruant, faciam, poëma, uerberabo, uulnus, suadebo, suasio. Quemadmodum & in τος passiua. Dispiciendatamen sunt talia etiam communius, ut à passiuo formata præterito. Scriptā enī similiter penul. habere cum penul. personæ, unde deducuntur, necesse est. Et omnino penulti. ipsam seruant sui principij, scriptus sum, linea. captus sum, lucrum. solutus es, solutio. dictus es, dictio. factus est, factum. adiutus est, adiutorium.

Quæ per ι.

Iota autē habēt in ια acuta, & penacuta fœmi. loquela, cor, præter gena, ligula, sanitas, & annonæ penuria per ει, ulna per η. & præter ea quæ ueniunt à uerbis in δω, supplicatio. Item in ιας acuta fœmi. myrias. præter pubertas, & columba per ει. Rursum in ιος acuta, & antepenacuta, Aesculapius, dignus. Item in ιον & in ιος grauia plusquamdissyllaba, libellus, literula, Axius. præter nomina possessiua, & contentiua, & materialia, & præter diues, per ει. & graculus, per οι, amabilis, & iuuenis ex passione, per η. Excipiantur & deducta à nominibus per ιος declinatis, herculeus per ει, & rete, cucumis, per υ scripta, & nauis per οι. Nomina item in ιων comparatiua polysyllaba melior. præter melior, deterior per ει. Rursum à desinentibus in α & in η & in ος nominibus diminutiua in ιδιον, pars, particula, lectus, lectulus. insula, insulula. præter terra, agellus, terra enim per η.

Atque

τόπου καὶ ἔθνους σημαντικά. κυζικηνός. ἀγαρηνός. πλὴν τῶν ἀ-
δραμυττηνοῦ καὶ μελιτηνοῦ διὰ τοῦ ι. καὶ μὲν δὴ καὶ πικηνοῦ, καὶ γαληνός
διὰ τοῦ η. ἔτι τὰ διὰ τοῦ θρα καὶ τρα θηλυκά. οὐρήθρα. ὀρτυγο-
μήτρα. ἔτι τὰ εἰς ρης. πλήρης. ξιφήρης. πλὴν τοῦ ἶρις, καὶ
ὄσιρις, διὰ τοῦ ι. ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα. ποτήριον, τεκμήρι-
ον. ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρώνυμα ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν. πεντή-
κοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. τά γε μὴν εἰς μα τῶν οὐδε-
τέρων ῥηματικά, τὸ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παραλῆγον σώζει.
κρινῶ, κρίμα. τύψω, τύμμα. πείσω, πεῖσμα. ὥσπερ ἄρα
καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. θεωρητέον γε μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ
κοινότερον. ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματιζόμενα παρακειμένου,
ὁμόγραφον δὲ τὴν παραλήγουσαν ἴσχειν τῇ τοῦ προσώπου, ὅθεν
παράγεται ἀνάγκη. καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρ-
χῆς. γέγραμμαι, γραμμή. εἴλημμαι, λῆμμα. λέλυσαι,
λύσις. λέλεξαι, λέξις. πεποίηται, ποιητόν. ἠλέξηται, ἀλεξητή-
ριον.

ΟΣΑ ΤΩ Ι.

Ἰῶται δὲ τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα θηλυκά. λαλιά.
καρδία. πλὴν τῶν παρὰ τὰ... φορβεία. ὑγεία. καὶ σιτοδεία τῇ ει. καὶ ὀρ-
γυιὰ τῇ υι. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων. πρεσβεία. ἔτι τὰ
εἰς ιας ὀξύτονα θηλυκά, μυριάς. πλὴν τοῦ γενειάς. καὶ πελειάς,
τῇ ει. ἔτι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα. ἀσκληπιός,
ἄξιος. καὶ τὰ εἰς ιον καὶ ιος βαρύτονα ὑπερδισύλλαβα. βυβλίδιον.
γραμμάτιον. ἄξιος. πλὴν τῶν κτητικῶν καὶ περιεκτικῶν καὶ
μετουσιαστικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειὸς τῇ ει. καὶ κολοιὸς τῇ
οι. τὸ δὲ ἐπηός, καὶ αἰζηὸς ἐκ πάθους, διὰ τοῦ η. ἐξαιρείσθω καὶ
τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εος κλινομένων. ἡράκλειος τῇ ει. καὶ δίκτυον.
σίκυον, διὰ τοῦ υ γραφόμενα. καὶ πλοῖον τῇ οι. ἔτι τὰ εἰς ϊων
συγκριτικὰ ὑπερδισύλλαβα. βελτίων. πλὴν τοῦ ἀρείων χει-
ρείων τῇ ει. ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η καὶ εἰς ος ὀνομά-
των ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον. κλίνη, κλινί-
διον. νῆσος, νησίδιον. πλὴν τοῦ γῆ γήδιον. γῆ γὰρ διὰ τοῦ η.

E ij καὶ

Atq; in ιδης patronymica icontracta, priamides, pelëides. Sic uerò & nepos ex fratre uel sorore, & ex filia nepos & his similia. Praeterea in κος possessiua. praeter eubcicus, decelicus, daricus, per e, & foeminini libycum p u. Item in ιλος penacu/ta, uarius, nauta. Rursum quae in θυς, ut Achilles, rex. praeter Peleus, Neleus per η. Praeterea in ιμος antepenacute. praeter eremus, & que à figura, & signum, & populus, & fama cõponuntur, multiformis, insignis, popularis, famigeratus per η. & praeter geminus scolymus, uerus. & ea quae sunt à nomen composita, cognominis per υ. & praeter paratus per οι. Porrò in νος acuta, temporisq; & horae significatiua, aestiuus, hibernus, diurnus. his autem consimile & gracilis, & fugax, & quae grauisona sunt pariter, passer, echinus, agrigentinus, ligneus. Alioqui uerò denominatiua per ε. miserabilis, lucidus. Nominum autem in νη quae fiunt à terminatis in ος, uel in ης, per ι. Adrastus, adrastine, Aeetes, aetine, que uerò habent masculina, illius seruant scripturam, turbo, uertigo per ι, uinum, uitis per οι. At uerbalia, ut uerbum, nempe, inclino, lectus, & sustineo, pugna per ι. dirigo uerò, directio per υ. Caeterùm alia par η, pax, luna, securis uerò quanquam ab agam uideatur deduci, per ι scribitur, & claua, dolor per υ. Rursum in σος, & in δος simplicia plusquamdissyllaba acuta, & grauisona per ι, sagitta, optimus, lubricus. praeter accepta passiue. haec enim sui uerbi seruant literam consimilem, ut expeditus. Item nomina in της, ciuis. praeter uenientia à uerbis in ω circunflexis, & à nominibus per η uel desinentibus, uel declinatis, foeminin. Item ab in ος masculinis, uel foemininis. Et praeter ea quae à fluo, guberno enim gubernator facit. & funda, funditor per η. exceptis, artifex, & custos per ι. mons uerò montis, & montanus, & fluo, profunde fluens per ε.

Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ. πριαμίδης. πηλείδης. οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι τὰ εἰς κος κτητικά. πλὴν τοῦ εὐβοεικός. δεκελεικός. δαρεικὸς τῇ ει, καὶ θηλυκὸν, λευκὸν διὰ τοῦ υ. ἔτι τὰ εἰς ιλος προπαροξύτονα. ποικίλος. ναυτίλος. ἔτι τὰ εἰς ιλευς ἀχιλλεύς. βασιλεύς. πλὴν τοῦ πηλεύς. νηλεὺς διὰ τοῦ η. ἔτι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα. πλὴν τοῦ ἔρημος. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σχῆμα καὶ σῆμα καὶ δῆμος καὶ φήμη συγκειμένων, πολύσχημος. ἐπίσημος. πάνδημος. πολύφημος διὰ η. καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος. σκόλυμος. ἔτυμος. καὶ τῶν ἀπὸ ὄνομα συγκειμένων. ὁμώνυμος, διὰ υ. καὶ πλὴν τοῦ ἑτοῖμος τῇ οι. ἔτι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα, καιροῦ τε καὶ ὥρας σημαντικά. θερινός. χειμερινός. ἡμερινός. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινός. καὶ φυζακινός. καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως ποτῖνος. ἐχῖνος, ἀκραγαντῖνος. ξύλινος. ἄλλως δ' ἔτοι παρώνυμα τῇ ει. ἐλεεινός. φωτεινός. τῶν γε μὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης. διὰ ι. ἄδραστος, ἀδραστίνη. αὐκήτης, αὐκτίνη. τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικὸν, τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφήν. δῖνος, δίνη. διὰ ι. οἴνης, οἴνη τῇ οι. τὰ δὲ ῥηματικὰ ὡς τὸ ῥῆμα, κλίνω μὲν κλίνη, καὶ ὑπεμίμνω, ὑσμίνη, διὰ ι. εὐθύνω δὲ, εὐθύνη διὰ υ. τἄλλα δὲ τῷ η. εἰρήνη, σελήνη. τὸ δ' ἀξίνη καίτοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι, διὰ ι γράφεται. καὶ κορώνη, καὶ ὀδύνη, διὰ υ. ἔτι τὰ εἰς στος καὶ εἰς ωθος ἁπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα διὰ ι. οἰστός. βέλτιστος. ὄλισθος, πλὴν τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει ἀντίστοιχον, οἷον, ἄιστος. ἔτι τὰ εἰς ιτης. πολίτης. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν διὰ η, ἢ λεγόντων, ἢ κλινομένων θηλυκῶν. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, ἢ θηλυκῶν. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γὰρ κυβερνήτης, καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης διὰ η, πλὴν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης διὰ ι. ὄρος δὲ ὄρεος, ὀρείτης, καὶ ῥέω, βαθυρρείτης, τῇ ει.

uia item uiator, & finis finitor per οι. Excipiantur & quæ ab in εια antepenacutis fiunt, Samaria, Samarites per ει. Siquidē (ut summatim dicam) nomina in ιτης deriuatiua sui primitiui seruant scripturam, ut Aegine, æginetes. senex, senex. rectus est, gubernator. sacrificatus est, sacerdos. Tale uerò quippiam & uiator & finitor, habent enim à uia & finis diphthongi initium. Quinetiam in ιτος siue acuta, siue grauia, scripturam eorum à quibus deducuntur, seruant, ut ab accedit, accessus. uenus, uenustus per ι, numeratus est, numerabilis. osus est, odibilis per η, laudatus est, celebris per ει. Vt & nomina in εις deriuata, ut à gratia, gratiosus. honor, honorabilis. Atque in μος acuta, ratiocinator, ratiocinatio. uitupero, uituperium per ι. fœneror, fœnus per ει. uaticinor, uaticinium per η. Præterea ab αξι, & εξι composita, per ι, multum notus, multum clarus. Item ex uerbis in ω composita, tumeo, Oedipus. Verùm o dictionis altitudo in compositione à consonantibus incipientium, mutatur in ι, præaltus, alticornis. Item in his quæ ex maris, ut mare nauigans. Rursum quæ ex propè, industria, propinquus, proximus ianuæ. Et quæ à bonum, bene nauigans. Rursum quæ ab in ος fiunt in ητης, iugum, iugalis. transtrum, remex. Præterea à princeps, Archidamus. Excipiantur quæ ab ago, nam per η. Vniuersaliter enim quæ à duco, per η scribuntur, imperator, dux uiæ. Vt simpliciter igitur dicam, quorum principium formatiuum est in ος, hæc per mutationem o in ι rectè scribuntur. Cæterùm quæ ancipitia sunt in prima syllaba, habentia quidem in secunda ι, uel υ, per ι habent primam in plerisq;, ueluti iris, Isis, acerbus, grauis, pinus.

Quæ per EI.

Composita uerò à terra in εος, per ει mediam habent. terrestris. Item ex semper composita, æternus. præter

sempiternum

ὁδὸς δέ, ὁδοίτης· καὶ ὄρος, ὀροίτης τῇ οι. ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α προπαροξυτόνων, σαμάρεια, σαμαρείτης, τῇ ει. ὡς γάρ τοι καθόλου εἰπεῖν τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον αἰγίνη αἰγινήτης. πρέσβυς, πρεσβύτης. κεκυβέρνηται, κυβερνήτης. τέθυται, θύτης. ταὐτὸ δ' ἐστὶ καὶ τὸ ὁδοίτης καὶ ὀροίτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδοῦ καὶ ὄρους, ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. καὶ τὰ εἰς ιτος ἢ εἴτε ὀξύτονα εἴτε βαρύτονα, τὴν γραφὴν τῶν ἀφ' ὧν παράγεται φυλάττει. προσίεται, προσιτός. ἀφροδίτη, ἐπαφρόδιτος τῷ ι. ἠρίθμηται, ἀριθμητός. ἐσύγηται, συγητὸς τῷ η. κέκλειται, κλειτὸς τῇ ει. ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ις παράγωγα, χάρις, χαρίεις. τιμὴ τιμήεις. καὶ τὰ εἰς μος ὀξύτονα. λογίζομαι, λογισμός. προπηλακίζω, προπηλακισμός, διὰ τοῦ ι. δανείζω, δανεισμός, τῇ ει. κέχρησμαι. χρησμός διὰ τοῦ η. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρι, καὶ ἐρι σύνθετα διὰ τοῦ ι. ἀρίγνωστος. ἐρίδοξος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ, οἰδίπους. καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων τρέπεται εἰς ι, ὕψιστος, ὑψίκερος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἁλός. ἁλίπλοον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχίνοια. ἀγχιστεύς, ἀγχίθυρος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν καλλίπλουν. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης. ζεῦγος. ζευγίτης. θρᾶνος, θρανίτης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρχος, ἀρχίδαμος. ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, διὰ τοῦ η ὄντα. καθόλου γάρ τοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω διὰ τοῦ η, στρατηγός, ὁδηγός. ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ σχηματιστικὴ τῶν εἰς ος, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν τοῦ ο, εἰς ι. ὀρθογραφεῖται. Ἔτι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβήν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἶρις, ἶσις, δριμύς, βριθύς. πίτυς.

ΟΣΑ ΤΗ ΕΙ.

Τὰ δὲ ἀπὸ γεα εἰς ειος, τῇ ει μεσσυλλαβεῖ. ἐπίγειος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ αει συγκείμενα. ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ

sempiternus, & obscurum per ι, & omnino in quibus δ sequitur. Decantatus uerò à canto per οι. Nominum item urbium in εια antepenacuta, quorum masculina in δος, Alexander, Alexādria. Antiochus, Antiochia. Praeterea à mascul. in κς, foemi. in εια antepenacuta, debilis, debilitas. generosus, generositas. Iones uerò & haec penacute proferentes, per iota scribunt, debilitas, generositas. Rursum denominatiua in εια, eodē modo, Penelope, penelopεια, mane genitus. mane genita, equidensus, eqdensa. harpyia uerò & mergus non eodē modo, sed p η. Ad haec à nominibus in υς masculinis, foeminina in εια, acutus acuta. Item à desinentibus in δυω uerbis, foem. in εια, supplico, supplicatio. praeter ea quae habent acutum in μωρ, ut dux, & praeter humanitas, praeeminentia, sedulitas, negociatio, consultatio, uirginitas, luxuria. haec enim per ι. Deriuata item à praesentibus, facta in εια, perdo, perditio: curo, cura: calefacio, aestas: declaro, declaratio. Itē ab ī κρ masculinis foem. in εςα antepenacuta, ut Deianira, pinguis, seruatrix. Rursum in ςος antepenacuta uerbalia, digero, maturus, incendo, populus, pinso, coquus. Porrò à finitis in δυς terminata in ια, rex, regnū: hic sacerdos, haec sacerdos. Verùm ut absoluam paucis. penacuta in ια foem. per ι scribuntur. praeter facta à uerbis in δυω. antepenacuta autem diphthongo.

Quae per OI.

Praeterea & quae à nominibus in ος per οι mediā fiūt, ut mens, beneuolentia, nauigatio, prospera nauig. bos, Euboea. excipiātur ī μνια, & τρια terminata, Polymnia, psaltria, p ι enī. Scribūtur etiā p οι, & à noībus ī ος deriuatiua ī οιος circūflexa, ī pen. cuiusmodi alius, diuersus, oīs, oīfarius, risus, ridiculus, similis, ilis, alter, diuersus. exceptis q̄ cōtrahūtur, ι hūtibus, chius, Tius, unus. dēptis & possessiuis, uel tāquā possessiuis, domesticus, diuinus, uirilis, per ει enim. Itē ab in ος masc.

deriuata,

ἀΐδιον καὶ ἀϊδίαν διὰ τοῦ ι, καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν τὸ δ ἑπόμενον. τὸ δὲ ἀοίδιμος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς εια ἐπὶ πόλεων, προπαροξύτονα, ὧν ἀρσενικὰ εἰς ευς, ἀλεξανδρεὺς ἀλεξάνδρεια. ἀντιοχεὺς ἀντιόχεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν εἰς εια προπαροξύτονα. ἀσθενής, ἀσθένεια. εὐγενής, εὐγένεια. Ἴωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνως προφέροντες, ἰωταγραφοῦσιν ἀσθενία, εὐγενία. Ἔτι τὰ εἰς εια παρώνυμα κατὰ τὸ αὐτό. πηνελόπη πηνελόπεια. ἠριγενής, ἠριγένεια. ἱπποδαμής, ἱπποδάμεια. τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄντα, τῇ υ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν, θηλυκὰ εἰς εια. ὀξύς, ὀξεῖα. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων εἰς εια θηλυκά. πρεσβεύω πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων. ἡγεμών. καὶ πλὴν τῶν φιλανθρωπία. προεδρία, προσεδρία, ἐμπειρία, συμβουλία. παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων εἰς εια. ἀπόλλω, ἀπώλεια. μήδω, μήδεια. θέρω, θέρεια. σαφῶ, σάφεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα. δηϊάνειρα. πίειρα. σώτειρα. Ἔτι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα ῥηματικά. πέπτω, πέπειρος. αἴθω, αἴγειρος. μάττω, μάγειρος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς, εἰς εια. βασιλεύς, βασίλεια. ἱερεύς, ἱέρεια. ὡς δ᾽ ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ μὲν παροξύτονα εἰς ια θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω, τὰ δὲ προπαροξύτονα διφθόγγῳ.

ΟΣΑ ΤΗ ΟΙ.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἰς ους, τῇ οι, μεσοσυλλαβεῖ, νοῦς. εὔνοια. πλοῦς εὔπλοια. βοῦς εὔβοια. ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια καὶ ξια. πολύμνια. ψάλξια. διὰ τοῦ ι γάρ. γράφεται δὲ τῇ οι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παράγωγα, εἰς οιος προπαροξυνόμενα. οἷον. ἄλλος, ἀλλοῖος, παντὸς, παντοῖος. γέλος, γελοῖος. ὁμός, ὁμοῖος. ἕτερος, ἑτεροῖος. πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως, διὰ τοῦ ι, ἐχόντων. χῖος. τῖος, μῖος. καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν. ἢ ὥσπερ κτητικῶν. οἰκεῖος. θεῖος. ἀνδρεῖος. τῇ ει γάρ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν

παράγωγα

deriuata, in ττης, ut dictum est, uia, uiator. finis, finitor. Confinia uerò his etiam, dominus, domina. & labor, pœna. & cædes, funestus.

Quæ per Υ.

Nominum uerò in υρα simplicia quidem penacuta, per υ maxime, lyra, malleus, purpura, lodix, inundatio. parca tamen per οι, & experientia per ει, & pera, & uidua per η. & Cirrha per ι, & antepenacuta, & composita per υ. pons, corcyra. præter uenientia à mascul. de quibus iam dictum est. Præterea in ρος, & in βος, & in κος, & in λ🙰 simplicia antepenacuta, argentum, corymbus, nodus digiti, sacculus. excipiantur dicta uerbalia, coquus, maturus. Nomina etiam in ιον diminutiua penultimantia per ι, per υ mediam faciũt, animalculum, adolescentulus, præter dicta in ιδιον. Præterea in υζα fœ. simplicia, muccus, conyza, oryza. Rursum in υλη fœmi. nimus gene. hemina, napus, soleæ genus, argylla. Porrò in υη, apua, poplex, salix, apua.

Quæ per Ω.

Cæterùm nomina in ωγος acuta, ω magnum habent in media, ductitius, cõcionator. Item in ωδης, & ωδες, odoratus, odoratum, petrosus, petrosum. Et in ωνης mascul. si non purum sit, per ω, publicanus, princeps: si uerò purum, per ο paruum, præter Diones. Ad hæc neutra in μα, uerbalia, domus, agger, color. præter quæ à uerbis in μι, donatio, poculum. Itẽ in ωνος acuta, Tithonus. Præterea in ωνη fœminina si propria non sint, neque acuta, Dodona, cornix, requies. præter fibula, acus, suffocatio, funda, cos, linteum, nox. Item in ωρος acuta plusquamdisyllaba ultor. Desinentia item in ωρα fœminina grauia, prora, regio, hora, scabies. Item in ωλος acuta, paracus, ætolus. præter obolus, & turbidus. Si uerò ι initialis quidem fuerit, statimq; post ο ipsum, ω magno scribitur, præter

προάγωγα. εἰς στης, ὡς εἴρηται. ὁδός ὁδοίτης. ὅρος. ὁροίτης. ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης, δέσποινα, καὶ πόνος, ποινή. καὶ φόνος, δαφοινός.

ΟΣΑ ΤΩ Υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα, τὰ μὲν ἁπλᾶ προπαροξύτονα, τῷ υ μάλιστα. λύρα σφύρα. πορφύρα. σισύρα. πλημμύρα. μοῖρά γε μὴν τῷ οι. καὶ πεῖρα τῷ ει, καὶ πήρα καὶ χήρα τῷ η. καὶ κίσσα τῷ ι. καὶ προπαροξύτονα δὲ καὶ σύνθετα τῷ υ. γέφυρα κέρκυρα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν, περὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. Ἔτι τὰ εἰς ρος. καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος, καὶ εἰς λος, ἁπλᾶ προπαροξύτονα. ἄργυρος. κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. ἐξαιρείσθω τὰ εἰρημένα ῥηματικά. μάγειρος. πέπειρος. Ἔτι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ παραλήγοντα τῷ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβεῖ. ζωΰφιον, μειρακύλλιον. πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς ίδιον. Ἔτι τὰ εἰς υζα, θηλυκὰ ἁπλᾶ, κόρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. Ἔτι τὰ εἰς υλη, θηλυκὰ μονογενῆ, κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη. Ἔτι τὰ εἰς υη. ἀφύη. ἰγνύη. οἰσύη, καπύη.

ΟΣΑ ΤΩ Ω.

Τὰ γὰρ εἰς ωρος ὀξύτονα, τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβοῦντα. ἀπωρός. δημαπωρός. Ἔτι τὰ εἰς ωδης, καὶ ωδες. εὐώδης. εὐῶδες. πετρώδης. πετρῶδες. Ἔτι τὰ εἰς ωνης ἀρσενικά, εἰ μὴ καθαρὸν, τῷ ω. τελώνης. ἀρχώνης. εἰ γὰρ καθαρὸν, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ διώνης. Ἔτι εἰς μα τὰ οὐδετέρου ῥηματικά. δῶμα. χῶμα. χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δόμα. πόμα. Ἔτι τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα. τιθωνός. Ἔτι τὰ εἰς ωνη θηλυκά, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ ὀξύτονα. δωδώνη. κορώνη. ῥαστώνη. πλὴν τοῦ περόνη. βελόνη. ἀγχόνη. σφενδόνη. ἀκόνη. ὀθόνη. εὐφρόνη. Ἔτι τὰ εἰς ωρος ὀξύτονα ὑπὲρ δισύλλαβα τιμωρός. Ἔτι τὰ εἰς ωρα θηλυκὰ βαρύτονα, πρώρα. χώρα. ὥρα. ψώρα. Ἔτι τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα φειδωλός αἰτωλός. πλὴν τοῦ ὀβολοῦ, καὶ θολός. Ἔτι εἰς τὸ μι ἀρκτικὸν, τὸ δὲ ο ἀμέσως μετ' αὐτὸ, μεγαλογραφεῖται.

πλὴν

præter Ionium, *& quæ à ſagitta, & flos compoſ.* Iolaus, *ſagittis gaudens, peſtifera.* Item *ex obolus compoſita, triobolũ. præterea ex perdo, exitialis, perditus, perditio.* Rurſum *ex iuro, deuotum, iuratum,* Item *à nomen, ignobile, celebre.* Ab *unguis quoque multiunguis, exũguis.* Item *à debitum, debito obnoxius, debitor. præter decoctor, & ſoluẽs debitum.* Rurſum *ab utilitas, ut inutilis, uitæ utilis, perutilis.* Item *ab oculus, oculatum.* Præterea *à porticus compoſitaq; & aliter deriuata, quod extra port. quod ante por. ſtoicũ. qualia ſanè & quæ ab os ſimplicia deriuãtur, fæcundus.* Item *quæ à ſenectus, una ſequente cõſonante γω ſyllabam. curans & paſcens ſenes. duabus autem ſequentibus non, ſenes enecans, ſenes alens.* Item *à tabulatum, ſi habeant ante o ſyllabam breuem, duo tabulata habens, tria tabulata, ſi uerò longam, non, aurotectum, altitectum, quintotectum, quemadmodum ſanè & quæ à pernicies fiunt, non interiturus enim, & pernicioſus per ω magnum. animiperda uerò & hominis pernicies per o paruum, atque in οτατος ſuperlatiua, ſed & in οτερος comparatiua ſimiliter. diſertior quidem & tiſſimus, per ω magnũ. glorioſior uerò & ſſimus, per o paruũ. Finita quoq; in οσυνη fœmi. ſi uocalis quidem ante o ſit breuis, per ω magnum, ſacrificium. ſi uerò lõga, per o paruũ, ſapiẽtia. Et quæ à fodio ſunt ordinari cum dictis apte poſſunt, tumbæ foßor quidem & putei foſſor, & parietis exfoſſor, per o paruũ, quia potiſione u intenditur: tumbæ foſſor autem & putei fuſſor, & muri foſſor per ω magnum, quia non habent productum u. præterea in ωτος p ω magnũ, celtis, mercenarius, dẽptis quæ ſũt à finitis ĩ ος, ut pullus, & niſi uerbi declinatio impediat, ut in dictione arabilis.*

Quæ per o.

In οςοπ *uerò per o paruũ, quotulũ cẽteſimũ.* Itẽ *in* οχος *&* οκος, Antiochus, *frumentum, hoſpites, munera ſuſcipiẽs.*

Præterea

πλὴν τοῦ ἰόνιον. καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰὸς καὶ ἰὸν συνθέτων ἰόλεως. ἰοχέαι-
ρα. ἰοβόλη. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀβολὸς σύνθετα. τριώβολον. ἔτι τὰ ἐκ
τοῦ ὄλω, ἐξώλης, προώλης ἀπώλεια. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ.
ἀπώμοτον. ὀρκώμοτον. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα. ἀνώνυμον.
πολυώνυμον. ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνυξ. πολυώνυξ. ἐξώνυξ. ἔτι
τὰ ἐκ τοῦ χρέος χρεωφειλέτης χρεωστής. πλὴν τοῦ χρεοκόπος. καὶ
χρεολύτης. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄφελος. ἀνωφελὴς βιωφελής. ἐπωφε-
λής. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμὸς ἐπώφθαλμον. ἔτι τὰ ἐκ τοῦ στοὰ
σύνθετά τε καὶ ἄλλως παράγωγα. ἐξώστον. πρόστωον στωϊκόν,
οἷα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στόμα ἁπλᾶ παράγωγα. στωμύλος. ἔτι τὰ
ἐκ τοῦ γῆρας, ἐν οἷς ἐπὶ μὲν τοῦ συμφώνου τῆς ρω συλλαβῆς. γηρωκό-
μος. γηρωβόσκος. διὰ δὲ ἐπὶ μὲν τῶν, οὔ, γηροκόμος, γηροτρόφος.
ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὄροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν. διώ-
ροφον. τριώροφον. εἰ δὲ μακρὰν, οὔ. χρυσόροφον. ὑψόροφον.
πεντόροφον. ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος, ἀνώλεθρος
μὲν γὰρ καὶ ἐπώλεθρος διὰ τοῦ μεγάλου. ψυχόλεθρος δὲ καὶ
ἀνθρωπόλεθρος διὰ τοῦ μικροῦ. καὶ τὰ εἰς ότατος δὲ ὑπερθε-
τικὰ καὶ ότερος συγκριτικὰ ὁμοίως, λογιώτερος μὲν γὰρ καὶ
λογιώτατος διὰ τοῦ μεγάλου, ἐνδοξότερος δὲ καὶ ἐνδοξότα-
τος διὰ τοῦ μικροῦ. καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο
βραχεῖα, διὰ τοῦ μεγάλου. ἱερωσύνη. εἰ δὲ μακρὰ, διὰ τοῦ μικροῦ.
σωφροσύνη. καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω συντάττονται τοῖς εἰρημέ-
νοις οἰκείως, τυμβωρύχης μὲν γὰρ, καὶ φρεωρύχης, καὶ τοιχωρύ-
χης διὰ τοῦ μικροῦ, ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος
δὲ καὶ φρεωρύχος, καὶ τοιχωρύχος, διὰ τοῦ μεγάλου, ὡς μὴ
ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. ἔτι τὰ εἰς ωτος, διὰ τοῦ μεγάλου, λω-
τός. * μισθωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ κοντός,
καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀροτός μυττωτός.

ΟΣΑ ΤΩ Ο.

τὰ δὲ εἰς οσον, διὰ τοῦ μικροῦ, πολλοσόν, ἑκατοσόν. ἔτι τὰ εἰς
οχος καὶ οκος, ἀντίοχος σιτοδόχος, ξενοδόκος, δωροδόκος.

Præterea à finitis in ος, in οτης formata, amicus, amicitia. sanctus, sanctitas. Nomina item in ωπος formata, acuta, leno. præter ea quæ ab ωψ significatiuo oculorum componuntur, pulchroculus. Et quæ ex in ος, uel in ορ, populus, Democritus, & popularis, munus, muneribus corruptus. Cæterùm ex uerbis in ω composita, amo, amãs dei. Item in ωος, si possess. quidem sint, per ω, herous. Alia uerò per ω magnum, idq; uni sone, ridiculus. Generaliter autem o positum in medio, duobus sequentibus consonis in simplici dictione, per o paruum scribitur. Cæterùm contractorum orthographia, ut prius cõtractiones fieri dictum est, sic fiat.

Verba finitiua Ω.

ω ορ π &c. indifferẽter sumuntur p omnibus secum sono cõuenientibus: hinc colligitur Græcos huius saltem ætatis αι & ε &c. nullo soni discrimine proferre.

VErborum autem quæ in ω quidem primæ sunt personæ, per ω magnum desinunt, uerbero. si uerò nõ sint primæ, per o paruũ, uerberareris, retur. Quod uerò in ορ, per o paruum, uerberabã præter imperatiua tertiæ personæ. In μαι autem per diph. uerberor. At in μερ per simplicem uocalem, uerberamus. Atq; in μι quidem per ι, ponο, uerberarem. In μην uerò per η, ponebam, uerberabar. Porrò in τε quæ quidẽ sunt secũdæ psonæ, per simplicẽ uocalem, uerberatis. at quæ tertiæ, p diphthõgũ, uerberãtur. Quæ autem in ηρ, per η, dempto actiuo plusquamperf. & medio per ει. Cæterùm in τι, uel θι per ι. In ει, & εις singularia in præsenti quidẽ indicatiui p ϛ, uerberas, rat. Exceptis uerbis quintæ, hæc enim penultimã habẽt primæ uocis, pono, ponis. do, das. In passiuo autem per η, uerberaris. præter uolo, uis. puto, putas. uidebo, uidebis. Hæc enim per ϛ. Et in subiunctiuo per eandem η, si uerberes, si ret. Generaliter autem in ω nõ cõtractæ secũdæ & tertiæ singulares diphthõgantur. Quinetiam quæ passæ sunt contractionem, diphthongo non carent, clamas enim & clamat per ᾳ, & deauras per οι. differũt tamen iuxta idioma

Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς της σχηματιζόμενα. φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. Ἔτι τὰ εἰς οπος ἐσχηματισμένα ὀξύτονα. μαστροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὤψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων συγκειμένων. χαρωπόν. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ εἰς ος ἢ εἰς ον. δῆμος. δημόκριτος καὶ δημόσιος. δῶρον, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα. φιλῶ, φιλόθεος. τὰ δὲ εἰς ωος. κτητικὰ μὲν ὄντα διὰ τοῦ ω. ἡρῷος. ἕτερα δὲ διὰ τοῦ μεγάλου. καὶ ταῦτα μονοφθόγγως. γελῶος. καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. ἡ δὲ τῶν συνηρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐρρέθη, οὕτω γινέσθω.

ΡΗΜΑΤΟΣ ΛΗΚΤΙΚΑ Ω.

Τῶν δὲ ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπρόσωπα, τῷ μεγάλῳ λήγει. τύπτω. εἰ δὲ μὴ πρωτοπρόσωπα, τῷ μικρῷ. τύπτοιο τύπτοιτο. τὸ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ. ἔτυπτον. πλὴν τῶν προστακτικῶν τρίτων. τὰ δὲ εἰς μαι, τῇ διφθόγγῳ, τύπτομαι. τὰ δὲ εἰς μεν, τῇ μονοφθόγγῳ. τύπτομεν καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῷ ι. τίθημι, τύπτοιμι. τὰ δὲ εἰς μεν, τῷ η. ἐτίθεμεν. ἐτύπτομεν. τὰ δὲ εἰς τε δευτεροπρόσωπα μὲν τῇ μονοφθόγγῳ. τύπτετε. τριτοπρόσωπα δὲ, τῇ διφθόγγῳ. τύπτοιτε. τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερσυντελικοῦ, καὶ τοῦ μέσου, τῇ ει. τὰ δὲ εἰς ιν ἢ θι, τῷ ι. τὰ δὲ εἰς ει, καὶ εἰς εις ἑνικὰ, ἐπὶ μὲν ἐνεστῶτος ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ τῇ ει. τύπτεις, τύπτει. πλὴν τῶν πεμπτοσυζύγων. ταῦτα δὲ τὸ παραλῆγον ἔχει τὸ η πρώτου. τίθημι, τίθης. δίδωμι, δίδως. Ἐπὶ δὲ παθητικοῦ, τῷ η. τύπτῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ταῦτα δὲ τῇ ει. καὶ ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τῷ αὐτῷ η. ἐὰν τύπτῃς. ἐὰν τύπτῃ. καθόλου δὲ τὰ τῶν εἰς ω ἀπαθῆ δεύτερα καὶ τρίτα ἑνικὰ διφθογγογραφεῖται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα συναιρέσει, διφθόγγου οὐκ ἀπολείπεται. βοᾷς δὲ καὶ βοᾷ τῷ α. καὶ χρυσοῖς τῷ οι. διενήνοχε δὲ κατὰ διάλεκτον δωρικήν.

Doricum personæ uerbi in ζω,esurio & sitio,& meio, per η enim(ut sitis,sitit)diphthon.scribuntur.Quæ uerò in ηρ primæ seruant script.uerberatus sum,tus es,tus est. uerberaueram,uerberaueras,uerberauerat.Omne uerò infinitiuum diphthongo finit:aut enim per αι,facere:aut per ει, uerberare: uel per ου,inaurare.nam esurire & sitire & meiere,& quæcunque huiusmodi η diphthon.terminantur.De uiuere autem per η scripto,uidendum.

Quæ per E.

Penultimam autem faciunt in εω per ε contrahi potentia, facio.non potentia uerò per αι,luctor.præter rado. Præterea in εω pura circunflexa,firmo.præter ueteresco,confirmo traijcio,& omnino à nominibus diphthongo scriptis, ut stabile, stabilio,solidum,solido,terra,glorior.

Quæ per AI.

Quæ item in αινω,per αι,texo,fabrico.præter maneo,& gemo,atque omnino habentia respondens nomen ex o. Igitur possum,quòd potentia.laboro,quòd labor, interficio quòd cædes.Item in αιρω,gaudeo,tollo,palpito,uerro,præter fero.& omnino habentia proadiacens nomen ex o. Itaque & excorio,quòd pellis.& penetro,quòd meatus.

Quæ per H.

Ceterùm ĩ ηγω per η,præter sileo,uigeo, misceo per ι,& urgeo per ει.Rursum in ηθω,præter sum onustus p ι,& suadeo per ει,& corrumpo,per υ. Item in ηπω, putreo. præter linquo,& diruo per ει

Quæ per Ω.

Præterea iu ειω desideratiua per ει,risurio,bellaturio. Itē in ειδω,præter letifico,delibero,ango,salto,oblecto per η.Et quæ in futuro habent ε,in præsenti quoque habent, tondebo, tondeo,occidam, occido per ει quidem. Item quæ transeundo

διωρικῶν τὰ τοῦ ζῶ. καὶ πεινῶ. καὶ διψῶ. καὶ οὐρῶ. τῷ η ἐστί. οἷον διψῇς, διψῇ, διφθογγογραφεῖται. ἔπει δὲ τῶν εἰς ην τὴν τοῦ πρώτου σώζει γραφήν. ἐτύπτην, ἐτύπτης, ἐτύπτη. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον διφθόγγῳ. ἢ γὰρ τῇ αι. ποιῆσαι. ἢ τῇ ει. τύπτειν. ἢ τῇ ου. χρυσοῦν. καὶ τὸ πεινῆν ἐστί, καὶ διψῆν, καὶ οὐρῆν. καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ λήγει τῇ ῃ. περὶ δὲ τοῦ ζῆν ἢ γραφομένου, σκεπτέον.

Lege in interpretatione, personæ uerbi uiuo &c.

ΟΣΑ ΤΩ Ε.

Παραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω, διὰ τοῦ ε. συναιρεθῆναι δυνάμενα· πριέω. τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῇ αι, παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω. ἔτι τὰ εἰς εω, καθαρὰ παρώνυμα. στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ. κραταιῶ. περαιῶ, καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων. οἷον βέβαιον, βεβαιῶ, ἑδραῖον, ἑδραιῶ, γαῖα, γαιῶ.

ΟΣΑ ΤΗ ΑΙ.

Τὰ δὲ εἰς αινω, τῇ αι. ὑφαίνω, τεκταίνω. πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οὐκοῦν φθένω, ὅτι φθόνος, καὶ πένω, ὅτι πόνος. καὶ φένω, ὅτι φόνος. ἔτι τὰ εἰς αιρω, χαίρω, αἴρω, σπαίρω, σαίρω. πλὴν τοῦ φέρω, καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορά, καὶ περῶ ὅτι πόρος.

ΟΣΑ ΤΩ Η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω διὰ τοῦ η. πλὴν τοῦ σιγῶ, σφριγῶ, μιγῶ διὰ τοῦ ι. καὶ ἐπείγω τῇ ει. ἔτι τὰ εἰς ηθω. πλὴν τοῦ βρίθω, τῷ ι, καὶ πείθω, τῇ ει. καὶ πύθω, διὰ τοῦ υ. ἔτι τὰ εἰς ηπω σήπω. πλὴν τοῦ λείπω καὶ ἐρείπω τῇ ει.

ΟΣΑ ΤΗ ΕΙ.

Ἔστι τὰ εἰς ειω ἐφετικὰ τῇ ει. γελασείω. πολεμησείω. ἔτι τὰ εἰς ειδω. πλὴν τοῦ ἤδω. μήδω. κήδω. πηδῶ. φιληδῶ. διὰ τοῦ η. ἔστι ὅσα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει, κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω. τῇ ει ἄρα. ἔστι ὅσα κινούμενα

*præbēt ο, ε antè habebāt, retributio, buo. parca, diuido. tōsura, tondeo. libamen, libo. reliquus, linquo. stœba, stipo. nimirū per ει. Præterea in ειυω plusquamdisyllaba, interrogo, ostendo. * Obseruandū hic, canonem hunc non generalem esse, ut quæ in ειυω. sunt polysyllaba, per ει scribantur, nam adiuuo, obtundo, fortifico, incito, atque alia per υ. * præter conato, doleo per ι. Verùm disyllaborum in πτω nullum penultimat diphthongo, lauo, proijcio, cado per ι. In ισκω uerò per ι, præter suggero, morior, uoco, per η. Item in ιζω similiter, præter fœnero per ει, & egeo per η, & præter serpo, sibilo, ululo, effundo, strido, singultio, murmuro, per υ, & congrego per οι. Per E Ceterùm in εζω, per ε. præter ludo. Per Y. In υζω autem grauia, penult. per υ, rubeo, murmuro. præter corrumpo, traijcio, laboro, necto congrego per ει. Per Ω. Sed in ωζω per ω magnū. præter adapto, dominor, oleo. Præterea in ωσκω, & ωσω, præter pasco. Quæcunque item grauia per ε penultimant, & nomen respondens præterito habent, per paruum ο scriptum, hæc transmutata in circunflexum ᾶ, ω magnum assumunt, ut tribuo, lex, diuido, uerto, modus, uerto, uerto, reuolutio, uerto. Præteritum uerò imperfectum penultimam eādem habet cum præsenti, dico, dicebam. gaudeo, gaudebam. Itidem & futurum, præter cōtracta. Hæc enim, siquidem per ε uel per α penultimant, η habent, faciam, clamabo: si uerò per ο, ω magnum, coronabo. præter arabo, inquinabo, pascam. primum uerò indefinitum futuro similem penultimam facit. præter uerborum quartæ indefi. primum: hoc enim per diphthongum nempe ει penultimat, si futurum per ε, manebo, mansi. seminabo, aui: per η autē si fu. per α, cantabo, aui. Quinimo & præteritum perfe. & plusquamper. penul. eādē habet cum futuro, præter quædam uerba quartæ, in qbus uidelicet*

Hæc desunt in exemplari Aldino, nec phrasim Gazæ uidentur referre: quāquā addito asterisco locum esse mutilū indicat.

Excipiuntur *futura quartæ coniugatiōis, ut σπερῶ σπερῶ.*

παρέχει τὸ ο, τὸ ε προσέχει. ἀμοιβὴ, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρὰ κείρω. λοιβὴ, λείβω. λοιπὸς, λείπω. στοιβὴ, στείβω. τὴν δὲ ἄρα. ἔστι τὰ εἰς ινω ὑπὲρ δισύλλαβα, ἐρεείνω. φαείνω. * Παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ κανὼν οὐ καθόλου τῶν εἰς ινω ὑπὲρ δισυλλάβων διὰ τοῦ ει γράφεται. ἀμύνω, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀξύνω, καὶ ἕτερα, διὰ τοῦ υ. * πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω. διὰ τοῦ ι. τῶν γὰρ μετὰ δισυλλάβων εἰς πτω, οὐδέποτε παραλήγει διφθόγγῳ. νίπτω, ῥίπτω. πίπτω. διὰ τοῦ ι. τὰ δὲ εἰς ισκω διὰ τοῦ ι. πλὴν τοῦ μιμνήσκω, θνήσκω κικλήσκω διὰ τοῦ η. ἔστι τὰ εἰς ιζω. πλὴν τοῦ δανείζω τῆς ει. καὶ χρῄζω διὰ τοῦ η, καὶ πλὴν τοῦ ἑρπύζω. ποππύζω. ὀλολύζω ἐλύζω. ξύζω. λύζω. γογγύζω. ἴυζω διὰ τοῦ υ, καὶ ἀθροίζω. τῆς οι.

ΤΩ Ε. ἔστι τὰ εἰς εζω, διὰ τοῦ ε. πλὴν τοῦ παίζω. ΤΩ Υ.

Τὰ δὲ εἰς υρω βαρύτονα, διὰ τοῦ υ. πορφύρω, μορμύρω. πλὴν τοῦ φθείρω. πείρω. τείρω. εἴρω. ἀγείρω. τῆς ει. ΤΩ Ω.

Τὰ δὲ εἰς ωζω διὰ τοῦ μεγάλου. πλὴν τοῦ ἁρμόζω. δεσπόζω. ὄζω. ἔτι τὰ εἰς ωσκω καὶ ωσσω. πλὴν τοῦ βόσκω. ἔστι ὅσα τῶν βαρυτόνων διὰ τοῦ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα ἀντιπαρακείμενον ἔχει, διὰ μικροῦ ο γραφόμενον, ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ περισπώμενον ω, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον, νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ. στρέφω, στροφὴ, στρωφῶ. Ὁ δὲ παρατατικὸς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει διὰ τοῦ ἐνεστῶτος. λέγω, ἔλεγον. χαίρω ἔχαιρον. ὡσαύτως καὶ ὁ μέλλων. πλὴν τῶν συνῃρημένων. ταῦτα γὰρ, εἰ μὲν διὰ τοῦ ε, ἢ διὰ τοῦ α παραλήγει, τὸ η ἔχει. ποιήσω. βοήσω. εἰ δὲ διὰ τοῦ ο τὸ μέγα, στεφανώσω, πλὴν τοῦ ἀρόσω. * ὀνόσω. βόσω. Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος διὰ τοῦ μέλλοντι ὁμοίως παραληκτεῖ. ἐνόσω. πλὴν τοῦ τεταρτοκλίτου ὁριστικοῦ πρώτου. ὃ δὲ ε ἢ διφθόγγῳ μετὰ τῆς παραλήγει, εἰ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ε. μενῶ, ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα. καὶ ἢ, εἰ ὁ μέλλων διὰ τοῦ α. ψαλῶ, ἔψηλα. ἔτι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει διὰ τοῦ μέλλοντι. πλὴν ἐνίων τεταρτοζύγων, ἐφ᾽ ὧν δηλονότι τὸ

ε uel sola, uel cum ι, nimirum in his ε in ο uertit medium, corrumpam, corrupi. suadebo, suasi. In θι uerò uel τι, non transformata imperatiua, & in ναι infinitiua per η scribũtur. præter esse, & posuisse, & misiße, unde dimisisse, demisisse, & quæ huiusmodi, etenim per ει. præter etiam mansisse, atque in totum uerba quartæ. nempe indicatiui seruando scripturã declinantur hæc, occado, occidere. iudico, iudicare. et cum produã necesse sit, ι assumentia diphthongantur, ut dictum est. Porrò omne optatiuum diphthongo penultimat. & quæ in μι quidem per οι uel per αι, uerberarem, uerberauissem. quæ uerò in ημ nõ transformata, per ει. uerberauissem. Rursum quæ in ειμην quintæ quidem existẽtia, per ει, ponerem. alia uerò omnia p οι, uerberarer, darer. Trãsformata aũt præexistentẽ diphthon. seruant, facerem, facerem. clamarem, clamarem. Fieri autem potest & passiui præteriti optatiuum per η, si μ purum habeat, factus sum, factus essem. memini, meminissem. Similiter autem & in uerbis quintæ per ῃ, iungo, iungerem. iũgor, iungerer. Omne autem subiunctiuum, per η, uel per ω magnum, si dicamus, si dicatur. Omne uerò in μαι desin. non cõtractum, si ante μ ο habet, per ο paruum penul. uerberor. Omne item ο ante coniugatoriũ μ incõtractum, paruũ est, præter subiun.

Quæ uerba habeãt augmentum.

In quibus uerò augmentũ est temporale, ο quidẽ semper in ω uertunt, α autem in η, ε uerò itidem in η: præ. er quatuordecim illa, sino sinebam. induo grauisone, induebam. consuesco, consuescebam. capio, capiebam. traho, trahebam. dico, dicebam. serpo, serpebam. assuefacio, assuefaciebam. habeo, habebam. sequor, sequebar. traho, trahebam. serpo, serpebam. operor, operabar. cibum præbeo, præbebam, hæc enim per ει. Cæterùm circa contractiones orthographia fit, ut ipsæ contractiones.

Loci de orthographia Aduerbiorum.

ε ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γάρ τοι τὸ ε εἰς ο τρέπει ὁ μέσος. φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. τὰ δὲ εἰς θι, ἢ τι ἀμετάπλαστα προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἢ τᾳ γραφῇ. πλὴν τοῦ εἶναι καὶ θεῖναι, καὶ εἶναι. ὅθεν τὸ ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῇ ει γράφεται. καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγων. τὴν γὰρ τοῦ ὁριστικοῦ σώζοντα γραφὴν, κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κρίνω, κρῖναι. καὶ μηκυνθέντος ἀναγκαίου ὄντος, τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδιφθογγοῦται, ὡς εἴρηται. πᾶν δ᾽ εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῇ οι, ἢ τῇ αι. τύπτοιμι. τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην ἀμετάπλαστα τῇ ει, τυφθείην. τὰ δὲ εἰς ειμην πεμπτόζυγα μὲν ὄντα τῇ ει. τιθείμην. τἄλλα δὲ πάντα τῇ οι. τυπτοίμην. διδοίμην. μεταπεπλασμένα δὲ τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον σώζει. ποιοῖμι. ποιοίην. βοῷμι, βοῴην, γίγνοιτο δ᾽ ἂν καὶ παθητικοῦ παρακειμένου εὐκτικὸν τῇ η. ἢν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ. πεποίημαι. πεποιήμην. μέμνημαι μεμνήμην. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πεμπτοζύγων τῇ υ. ζευγνύμι, ζευγνύην. ζευγνύμαι, ζευγνύμην. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν διὰ τοῦ η, ἢ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἐὰν λέγωμεν, ἐὰν λέγητε. πᾶν δὲ εἰς μαι λῆγον ἀπαθὲς, εἰ πρὸ τοῦ μ, τὸ ο ἔχει, μικροπαραληκτεῖ. τύπτομαι. ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ ἀπαθὲς ο, μικρόν. πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. ἐφ᾽ ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικὴ, τὸ μὲν ο ἀεὶ εἰς ω μέγα μετα- χρονικός. βάλλει. τὸ δὲ α εἰς η. τὸ δὲ ε εἰς η καὶ αὐτό. πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων. ἑῶ, εἴων. ἔω βαρυτόνως, εἶον. ἔθω εἶθον. ἕλω, εἷλον. ἕλκω, εἷλκον. ἕπω, εἶπον. ἕρπω, εἷρπον. ἐθίζω, εἴθιζον. ἔχω, εἶχον. ἕπομαι, εἱπόμην. ἐρύω, εἴρυον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. ἑστιῶ, εἱστίων. ταῦτα γὰρ τῇ ει. ἡ δὲ περὶ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία ὡς αἱ συναιρέσεις..

Τόποι ὀρθογραφικοὶ ἐπιῤῥημάτων.

ADuerbiorum autem quæ in ε quidem, uel in ες, per ε definunt, præter quondam, papæ, atat. Quæ uerò in ην. per η, pauloante, abunde, collectim: præter prius, rursum, retro per ι, & nunc per υ. Quæ autem in ις per ι, bis, decies, frequenter, satis. præter deinde, deinceps, repente, statim, tamem, æque per η. Cæterùm quæ in fine tonum habent, si purum quidem ι sit, uel cum θ, uel λ, uel μ, uel ξ, uel χ, uel ψ per ει, ipso clamore, sine labore, tutò, populariter, ipsa dictione, citra pugnam, ipso aspectu. præter mane, & chodum, & innominatim per ι: Si uerò cum alia consonante per ι. præter intrepide, sine præcone, latenter, neglecte, per omnes dapes, illic per ει. & simul, omnino, temere, instanter per η. & domi per οι. atque omnino aduerbia nominum similia appellata, communiter, ualde, nusquam: huc autem per extensionem habet ι, ut & sic, & nunc. Quæ uerò se habent sic per iota scribuntur. Trifariam autem fit extensio, nam aut per ι solum, aut cum φ, aut χ, ærte, uiolentia. Præterea quæ θ in ultima habent, grauisone per ι finiunt, ibi, alibi. Quæ uerò in ον, per ο paruum, gregatim, fluuiatim. præter impedimēto, tandem. Cæterùm in ως per ω magnum. præter antea, tūc, nuper, intus. At quæ in ω, per ω magnum, sursum, deorsum. præter seorsum, huc. Sunt item & in υ desinentia, superiore anno, gry. Penultimam uerò similem illis à quibus deducuntur, habēt multa, ut à iustorum iuste, à sursum superne, à domus domo, ab aliquis alicunde, & nulla ex parte. præter aliunde, & utrinque, altera ex parte, propter multas deinceps breues. Longius uerò & longissime finitis in οτερος, & οτατος nominibus conueniunt. Positiua tamen per ε, legendum, nauigandum, spirādū. præter optandum. & in τεα, & in ιον per ι, statim, propius.

Cōmunes loci de orthographia partium orationi.

Communes

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων τὰ μὲν εἰς ε, ἢ εἰς ες διὰ τοῦ ε λήγει. πλὴν τοῦ πάλαι. βαβαί. ἀτταταί. τὰ δὲ εἰς ην, διὰ τοῦ η. πρώην. χύδην. συλλήβδην. πλὴν τοῦ πέριν. πάλιν. κατόπιν. διὰ τοῦ ι, καὶ νῦν διὰ τοῦ υ. τὰ δὲ εἰς ις διὰ τοῦ ι. δίς. δεκάκις. πολλάκις. ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς. ἐξείης δὲ ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. ἔμπης. ἐπίσης διὰ τοῦ η. τὰ δὲ ἐσχατοτονούμενα εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ι, ἢ μετὰ τοῦ θ, ἢ λ, ἢ μ, ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ, τῇ ει. αὐτοβοεί. ἀμοχθεί. ἀσυλεί. πανδημεί. αὐτολεξεί. ἀμαχεί. αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωΐ. ὡσαύτως ἀνϊσί. καὶ ἀνωνυμὶ διὰ τοῦ ι. εἰ δὲ μετ᾽ ἄλλου τοῦ συμφώνου διὰ τοῦ ι. πλὴν τοῦ ἀθαμβεί. ἀκηρυκτεί. ἀνοικτεί. ἀσπουδεί. πανσυδεί, ἐκεῖ, τῇ ει. καὶ ἁμαρτῇ. παγγενῇ. εἰκῇ. ἀκαρῆ διὰ τοῦ η. ὡσαύτως οἴκοι τῇ οι. ὡσαύτως ὅλως τῶν ὁμοιονομάτων ὀνομασθέντων. κοινῇ, κομιδῇ. μηδαμῇ. τὸ δὲ δεῦρί κατὰ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδί. ὡσαύτως νυνί. τὰ δὲ ἔχοντα οὕτω ἰῶτα γραφέσθω. διχῶς, δὴ ἡ ἐπέκτασις, ἢ γὰρ διὰ τοῦ ι μόνου. ἢ καὶ μετὰ τοῦ, φ, ἢ τοῦ χ, ναίχι, βίηφι. ἔτι τὰ διὰ τοῦ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως διὰ τοῦ ι λήγει, αὐτόθι, ἄλλοθι. τὰ δὲ εἰς ον διὰ τοῦ μικροῦ, ἀγεληδόν, ποταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδών, πλευτών. τὰ δὲ εἰς ως διὰ τοῦ μεγάλου. πλὴν τοῦ πάρος, τῆμος, ἔναγχος, ἐντός. τὰ δὲ εἰς ω διὰ τοῦ μεγάλου, ἄνω, κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο. ἔστι δὲ ὡσαύτως εἰς υ λήγοντα πέρυσι. γρῦ. Παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ᾽ ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά. δικαίων, δικαίως. ἄνω, ἄνωθεν. οἶκος, οἴκοθεν. ἁμοῦ, ὁμόθεν ὡσαύτως οὐδαμόθεν. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἑκατέρωθεν, διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα. τὸ δὲ ἀποτέρω ὡσαύτως ἀπωτάτω τοῖς εἰς οτερος καὶ οτατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. τά γε μὴν θετικὰ διὰ τοῦ ε, ἀναγνωστέον, πλευστέον, πνευστέον. πλὴν τοῦ εὐκταῖον, καὶ τὰ εἰς ικα καὶ εἰς ιον διὰ τοῦ ι. αὐτίκα. ἔγγιον.

aliâs ἀνωϊσί id est, ex insperato.

Κοινοὶ τόποι ὀρθογραφικοὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν

Communes autem nominum & uerborum, & omnino omnium orationis partium loci habeantur orthographiá tales. De initialibus & medijs, item simplicibus integris, si non abunde de medijs, simpliciter dicta sunt. Syllaba βδε per ε scribitur, hirudo, odiosus. βδυ per υ, odio habere. βε ante β quidem & λ & ς, per ε, stabile, sagitta, barathrum. Media ε, & η, & ο, sagitta, prophanum, acus. præter stabile. Ante uero ο, & τ, per αι, paulululum, pellicceum. βη ante λ, & μ, & ρ, & τ, per η, cœlum, gradus, Berytus, tussio. Media ι, Berine. præter Berytus per υ. Sed ante α, & ο, & κ, & ρ per ι uis, uita, poculum, coire. præter byas per υ. Media αι & ο, uiolentum, uita. præter uiuidum. Ante uerò ω & θ, & duplicem consonam, præter τ per υ, obturo, profunditas, iuncus, dense, byßus. præter conuallis per η, & Bœotia per οι. Media ι, iuncum, & υ subsequēs ζ, Bizye. βλε ante π quidem per ε, uideo. ante uerò σ per αι, blæsus. βλυ ante ζ quidem per υ, scaturire. at ante τ, per ι, blitum. Cæterùm ante χ per η, balatus. Media ω magnum, pulegum. βλω per ω magnum, altus, terribilis. Media υ, terribilis. βο ante uocalem quidem & σ, & duplicem consonantem per ο paruum, clamor, cibus, uua. Media ε, boreas, & ω magnum si purum sit, bootes: si uerò non, ο paruum, cœnum. Verùm ante λ, & μ collocatū per ω magnum, gleba, ara. aliter autem per ο paruum, stercus. Media ι. βρε per ε, sinaput. Media υ in θυ, extollo. in τη, η brundusium. βρι ante ϑ quidem, & μ per ι, sum onustus, infremo. ante uerò uocalem, & ante κ, & τ, & χ, per υ, scatere, deuorare, cortex uuæ, fremere. βρο ante τ, uel duplicem consonantem. per ο paruum, mortalis, tonitru; Ante μ uerò & σ, per ω magnum, fœtere, cibus. præter crepitus, hoc est ignis sonus. crepitus autem esurientium. βα aūt media ī κη quidē & κτη, est η, ut spado, baculus. In δι uerò

Loci literæ β cum alijs literis.

& σι

Ὅσοι δ' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ
K λόγου μερῶν τόποι κείσθωσαν ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι.

ἀρκτέον πέρι καὶ μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν, ἀπαθῶν. ἂν μὴ πάντη τὰ περὶ μέσων ἁπλῶς εἰρημένα. Η βδε. διὰ τοῦ ε γράφεται. βδέλλα, βδελυρός. Η βδυ, διὰ τοῦ υ βδύλλειν. Η βε πρὸ μὲν τοῦ β, ἔτι λ, ἔτι ρ, διὰ τοῦ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθρον. μέσον τὸ ε, ἔτι κ, ἔτι ο, βέλεμνον. βέβηλον. βελόνη, πλὴν τοῦ βέβαιον πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ τ, τῇ αι. βαιός, βαίτη. Η βη πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, ἔτι ρ, καὶ τ. διὰ τοῦ η. βηλός. βῆμα. βηρυττὸς, βήττω. μέσον τὸ ι. βηρίνη. πλὴν τοῦ βηρυτὸς, διὰ υ. πρὸ δὲ τοῦ α, ἔτι ο, καὶ κ, καὶ ν, τὸ ι. βία. βίος. βίκος. βινεῖν. πλὴν τοῦ βύας, διὰ υ. μέσον τὸ ω, καὶ ο. βίαιον. βιοτή. πλὴν τοῦ βιώσιμον. πρὸ δὲ τοῦ ω, καὶ θ, καὶ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ τ. διὰ υ. βύω. βυθός. βύβλος. βύζειν. βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα. διὰ η. καὶ βοιωτία, τῇ οι, μέσον τὸ ι, βύβλινον. καὶ τὸ υ ὑποτασσόμενον διὰ ζ. βιζύνη. Η βλε, πρὸ μὲν τοῦ π, τῷ ε, βλέπω. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ αι. βλαισός. Η βλυ, πρὸ μὲν τοῦ ζ. τῷ υ βλύζειν. πρὸ δὲ τοῦ τ, τῷ ι, βλίτον. πρὸ δὲ τοῦ χ, τῷ η. βληχή. μέσον τὸ μέγα. βληχωνία. Η βλω, διὰ μεγάλου. βλωθρός. βλωσυρός, μέσου δὲ υ; βλωσυρός. Η βο πρὸ μὲν φωνήεντος καὶ σ, καὶ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ. βοή, βόσις βόστρυς. μέσου δὲ ε, βορέας. καὶ δὲ μέγα καθαροῦ ὄν. βοώτης. εἰ δὲ μή, τὸ μικρόν. βόρβορος. πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ προτασσόμενον, διὰ μεγάλου. βῶλος. βωμός. ἄλλως δὲ διὰ μικροῦ. βόλβιτον, μέσου δὲ ι. Η βρε, διὰ ε. βρέγμα. μέσου δὲ υ ἐν θυ, βρενθύω. ἐν τη, τὸ κ, βρεντήσιον. Η βρι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ, τῷ ι βρίθω. βριμῶμαι. πρὸ δὲ φωνήεντος καὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ, διὰ υ. βρύειν, βρύκειν. βρύτειον. βρύχειν. Η βρο, πρὸ τοῦ τ, ἢ δισυμφώνου, διὰ μικροῦ. βροτός, βροντή. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῷ μεγάλῳ βρωμᾶσθαι βρῶσις. πλὴν τοῦ βρόμος ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. βρῶμος δὲ τοῦ σιτώδους. Τῆς δὲ βα, μέσον ἐν μὲν κη, καὶ κτη, η. βάκηλος. βακτηρία. ἐν δὲ δι

καὶ σι

uerò & οι, per ι, uado, rex. Præterea in βι, præcedente ς, bar biton. aliter uerò omnia per υ. Babylon, latrat, bacchylides, ni si patronymicum sit. In γω autem ω magnum, semiuir.

Γι per ι præter terra, gæsa. media ι, est ι. generatio. præter generosus. & ω magnum geometres. Media αι, ο paruum, ter ræ dator. γη seorsim per η, terra. ante uerò uocalem, & λ, & μ, & ϖ, per υ. dentale, cophinus militaris, nudus, tugurium. excipiatur terrenus per η, iugerum per η. Media in μνη per η expeditus. Ante uerò γ, & ρ, ι, gigas, fieri. præter genero p per ει, mulier per η. Media per υ, applausus. & ω magnum, cognosco. Ante θ autem uel ς, per η lætor, senectus. præter gy rus per υ. Γλι per ι, præter pupilla per η. & dulce, salpere p υ. Γλω & γνω per ω magnum. præter caligo. Γο per ο paruū. præter angulus, corytus, cortyna. Media per υ. Γραι per αι, græcus. γρυ sola per υ. Cæterùm ante γ, per η. gregorius. Media per ο paruum, uiglo. præterea ante ϖ, per υ. aquilinus. an te uerò φ per ι, griphus. Γα autem media per ι & ι. files, Galipsus, Gabria. præter nuptiæ.

Δι per ι scribitur, præter scire, unde sciēs, ingeniosus, & conuiuium, & coquus. Media per ι, esca, præter torques, & per ι dextra. præter Dercylus, & conuiua, & sanguinem bi bo per υ. Δη sola coniunctionaliter quidem per η, sanè. uer baliter uerò per ει, oportet. Ante uerò uocalem per ι, præter populari per η, & duo per υ. Item ante δ. præter timeo per δ. & cochleare per οι. media υ, geminus. Item ante κ. præter mordeo, unde morsus per η, & monstro, unde demōstro, de mōstratio per ει. Media υ, rete, & ω magnū, si purū sit, per sequor: paruum uerò, si non purum, impostura. Item ante ρ. præter graue per ω, & diu per η, Media ι antepenacute, consilium. αι acute, diuturnum. Porrò ante σ. præter δυς, & causus per υ. etiam ante χ, bifariā. Item ante duplicē conso.

præter

καὶ σι, ι. βαδίζω. βασιλεύς. ἔτι σὺν βι, ἡγουμένου ρ. βάρβιτον. ἄλλως δέ τοι πάντα τῷ υ. βαβυλών. βαΰζει. βακχυλίδης. εἰ μὴ παρὰ ὠμικρόν. σὺν δὲ γω τὸ μέγα. βαγῶας.

Η γε τῷ ε. πλὴν τοῦ γαῖα. καὶ γαῖσα. μέσον τὸ ε, ε. γενεά. πλὴν τοῦ γενναίου καὶ τὸ μέγα. γεωμέτρης. μέσον τὸ αι, τὸ μικρόν. γαιοδότης. ἡ γη, μόνη διὰ η. γῆ. πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ λ, καὶ μ, καὶ π, διὰ υ. γύης, γύλινος. γυμνός. γύπανον. ἐξαιρείσθω τὸ γηϊνὸς διὰ η. καὶ γῆα, τῇ η. μέσον σὺν μνη διὰ η. γυμνήτης. πρὸ δὲ τοῦ γ, καὶ ν, τὸ ι. γίγας. γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει. καὶ γαυνὴ διὰ υ. μέσον τὸ υ. γιγλυσμός. καὶ τὸ μέγα, γινώσκω. πρὸ δὲ τοῦ θ ἢ ρ, διὰ η. γήθω, γῆρας. πλὴν τοῦ γῦρος διὰ υ. Η γλι, διὰ ι. πλὴν τοῦ γλήνη, διὰ η. καὶ γλυκὺ, καὶ γλύφειν διὰ υ. Η γλω καὶ ἡ γνω, διὰ μεγάλου. πλὴν τοῦ γνόφος. Η γο διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ γωνία γωρυτός γωρυτύνη. μέσον τὸ υ. Η γραι, τῇ αι. γραικός. Η γρυ μόνη διὰ υ. πρὸ δὲ τοῦ γ, διὰ η γρηγόριος. μέσον τὸ μικρόν. γρηγορῶ. πρὸ δὲ τοῦ π, διὰ υ γρυπός. πρὸ δὲ τοῦ φ, διὰ ι, γρίφος. τὸ δὲ γα μέσον τὸ ι καὶ ε. γαλεώτης. γαλιψός. * γαβριά. πλὴν γαμήλια. γαυριᾶν.

Η δε διὰ ε. πλὴν τοῦ δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, τὸ δαίδαλος, καὶ δαΐς, καὶ δαιτρός. μέσον τὸ ε, δέλεαρ. πλὴν τοῦ δέραιον. καὶ ι, δεξία. πλὴν τοῦ δερκύλος. καὶ δαιτυμὼν, καὶ δερμύλλω διὰ υ. Η δη μόνη συνδεσμικὸς μὲν διὰ η, δή. ῥηματικὸς δὲ τῇ ει, δεῖ. πρὸ δὲ φωνήεντος, διὰ ι. πλὴν τοῦ δηιοῦν διὰ η, καὶ δύο διὰ υ. ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ δείδω, τῇ ει. καὶ δοίδυξ, τῇ οι. μέσον τὸ υ, δίδυμος. ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ δήχω ὅθεν τὸ δῆγμα, τὸ κ. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα, τῇ ει. μέσον τὸ υ. δίκτυον. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν, διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρόν. διπλόη. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ δεινὸς τῇ ει, καὶ δὴν διὰ η. μέσον τὸ ε, προπαροξυτόνως. δήνεον. Η δὲ ὀξυτόνως, δηναιόν. ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ δυς, καὶ δύσις, διὰ υ. ἔτι πρὸ τοῦ χ, δίχα. ἔτι πρὸ δισυμφώνου.

πλὴν

præter cœna per αι.*Generaliter uerò ex his composita per* ι, *duplex, biceps, biforme. Ante uerò* κ, & μ, *per* κ, *diu, populus. Media* ι *μκ est* κ, *Ceres. In* θυ, υ, *moror. Etiã ante* λ. *præter miser, & crepusculum per* αι. *Media* αι, *miser. ante uerò* ϱ, *per* αι *præter contentio, & diu per* κ. Δμω *per* ω *magnum seruus.* δ'υο *per* ο *paruum* n, *tenebrosum.* δ'ο *ante quidem* κ, & λ, & ϱ *per* ο *paruum, appareo, dolus, arundo. Media* ι *longum. Ante uerò* δ', *uel* μ, *uel* ϱ. *per* ω *magnum. Dodona, domus, donum. præter domus, & donatio. Præterea ante* σ, & τ. *præter datio, & dator.* δ'ϱο *ante* μ *quidem per* ο *paruum, cursus. ante uerò* ϖ, *per* ω *magnum, dropax.* δ'ϱυ *per* υ. *præter acerbus per* ι. δ'α *autem media in* κϱυ, & κϱυ *per* υ, *digitus, lachryma. Alia autem per* ι, *abundans, Damianus, nisi prædicta impediant.* & ο *paruum, Damosus.*

E E. ε *sola pronominaliter quidem per* ε. *aduerbialiter uerò per* αι, *unde lamentari, & aiax. Ante uerò* α, *per* ε. *præter terra. Item ante* ο, *marcidum. præter æuum, uarium penacute, gestatio. Media antepen.* ω *magnum, marcidum. præter gestatio. Rursum ante* β, ε *scribitur. præter ianua, hei. Præterea ante* δ'. *præter pudor. Media* κ, *ipsius* ε, *cibus. Item ante* θ. *præter ardeo, æther. Media* αι. *coma. nisi in* ιζω, *ut assuefacio. Media ipsius* αι *est* ι *in æthiops.* υ *in calefacio. Porrò ante* κ. *præter ærumna, blanditiæ. Media est* κ *dictionis ab* ε *incipientis. quietus. præter ille per* ϛ. & *socer per* υ. *Item ante* λ, *præter feles, & Aelius. Media* ε & ι, *misericordia, stupeo. præter oliua planta. Rursum ante* μ. *præter sanguis, & blandus. Media* ε, & υ, *uomitus, blandus. Itẽ ante* ϱ. *præter laus, & grauis, & obscure loqui, uñ ænigma. Mdia* ε, & ι, *uenctus, obscure loquor. præter æneus per* ϛ. *Præterea ante* π. *præter altum. Media* ϛ, *urgeo.*

o ad sonum non quãtitatem relatum

præte

πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει. καθόλου γὰρ τὰ ἐκ τοῦ δὶς σύνθετα, διὰ ι, διπλοῦν, δικέφαλον, διφυές. πρὸ γὰρ τοῦ θ ἢ μ, διὰ η. δηθά. δῆμος. μέσον ἐν μη, τὸ η. δήμητρα. ἐν θυ, τὸ υ. δηθύνω. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ δειλός. ἢ δείλη. τῇ ει. μέσον ἡ αι, δείλαιος. πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. πλὴν τοῦ δῆρις, ἢ δηρὸν, διὰ η. ἡ δμω, διὰ μεγάλου. δμώς. ἡ δνο, διὰ μικροῦ. δνοφερός. ἡ δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ, καὶ ν, διὰ μικροῦ. δοκῶ. δόλος. δόναξ. μέσον τὸ ι. δολιχός. πρὸ γὰρ τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ρ, διὰ μεγάλου. δωδώνη, δῶμα, δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος καὶ δόμα, ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πλὴν τοῦ δόσις, καὶ δοτήρ. ἡ δρο πρὸ μὲν τοῦ μ, διὰ μικροῦ. δρόμος. πρὸ γὰρ τοῦ π, διὰ μεγάλου δρώπαξ. ἡ δρυ διὰ υ. πλὴν τοῦ δριμύς, διὰ ι. τοῦ γὰρ δα μέσον ἐν κτυ, καὶ κρυ, τὸ υ, δάκτυλος, δάκρυον. τὰ δ' ἄλλα ι. δαψιλής, δαμιανός, εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι, ἢ τὸ μικρόν. δάμοσος.

Ε. Η ε μόνη ἀντωνυμικὴ μὲν διὰ ε. ἐπιρρηματικὴ δὲ τῇ αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, ἢ αἴας. πρὸ γὰρ τοῦ α, τὸ ε, πλὴν τοῦ αἰα. ἔτι πρὸ τοῦ ο, ἔωλον. πλὴν τοῦ αἰών, αἰόλον προπαροξυτόνως, αἰώρα, μέσον προπαροξυτόνου, τὸ μέγα, ἔωλον. πλὴν τοῦ *αἰώρα. ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ αἰδώς. μέσον τὸ η τοῦ ε. ἐδητύς. ἔτι πρὸ τοῦ θ, πλὴν τοῦ αἴθω. αἰθήρ. μέσον ἡ ει. ἔθειρα, εἰ μὴ εἰς ιζω. οἷον, ἐθίζω. μέσον τὸ αι, τὸ ι ἐπὶ τοῦ αἰθίοψ. τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. μέσον τὸ η τοῦ ε, ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ ει. καὶ ἑκυρὸς τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ αἴλουρος, αἴλιος. μέσον τὸ ε, καὶ ι, ἔλεος, ἐλινύω. πλὴν τοῦ ἐλαία φυτόν. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα καὶ αἱμύλος. μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος. αἱμύλος. ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος. καὶ αἰνός, καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. μέσον τὸ ε ἢ ι. ἐντός, αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ αἰνείας, τῇ ει. ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ αἰπύ. μέσον ἡ ει ἐπείγω.

Alias ἄιολος deus uentorum.

πλὴν

præter Epeus. Item ante ϛ. præter lolium, eligo, tollere. Media ε, ἀὴρ. & ι, lana. præter hæc, rubrum, detineo, munitum per υ. & eremus, sedo per η, diruo, innitor per ει. Item ante σ. præter sentire, dedecus, Aesopus, parca. Media ι, comedo. præter pudefacio, & impium per υ. Etiam ante τ. præter petere, causa. uerùm ætna ab ardeo deductum. Media ε. præter sodius. etesias uerò per η. uerus per υ. paratus per οι. Item ante χ. præter cuspis. Media ε, anguilla. & ι, uipera. præter tutum per υ. Cæterùm ante ψ. præter statim. Ante uerò γ. per αι, populus, arbor. præter ego. & suscito. Media præcedente γ altero, υ, promitto.

Zε per ε, zephyrus. ζυ quidem ante uocalem per ει, semē. unde illud, fertile solum. Ante uerò θ, per υ, zythus. Sed ante λ, per η, zelus. præterea ante μ. præter fermentum per υ. Item ante ρ & τ, zeno, quærere. ζω, per ω magnum. præter caligo.

Apud Homerũ passim.

H. η sola articulariter quidem, & aduerbialiter per η, hæc, qua, uel per οι, hi, quò. coniunctionaliter autem si disiunctiue, per η, si uerò continuatiue, per ει. Ante uocalem autem p ι, præter aurora, & bonus per η, & eia per ει, & hyacinthus, pluit, hyades, hyæna p υ, & filius per υ, & temo nauis, puto, aupisañ auis p οι. Media ε, sacer & ω magnũ. flatus, auspiciũ. præter Ionium pelagus, & Ionia. Item ante δ. præter dulce, uoluptas per η, & aqua, tuber per υ. & tumeo, unde tumor p οι, & species per ει. Media υ, firmo & ω magnum, idolum. etiam ãte σ, præter pugna, postea, hyssopus, hystrix, carceres, uenabulum. sus per υ. & œstrum, fex, lana, ouis per οι, unus per ει. & quietum, & delectatio per η. Media υ, quietus & ω magnum hyssopus. Item ante υ. præter habenæ, iuuencus, abomasum per η, & uinũ per οι. Med. ι, habenæ. præter abomasum

per υ

πλὴν τοῦ ἔπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ πλὴν τοῦ αἶρα. αἴρομαι. αἶρω. μέσον τὸ ε, ἔρεβος, καὶ τοῦ ι, ἔριον. πλὴν τῶν ἐρυθρ'. ἐρύκω, ἐρυμνόν, διὰ υ, καὶ ἔρημος, ἐρητύω, διὰ η. καὶ ἐρεί-πω, ἐρείδω, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ αἰσθάνομαι, αἰ-σχύνη, αἴσωπος. αἶσα μέσον τὸ ι, ἐσθίω. πλὴν τοῦ ἰσχύνω. καὶ αἰσυλα, διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ πλὴν τοῦ αἰτῶ, αἰτία. τὸ μὲν γὰρ αἰτεῖν, τοῦ αἴθω παράγωγον. μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ ἑταῖρος. καὶ ἐτησίαι δὲ διὰ η. ἔτυμος διὰ υ, ἕτοιμος τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ αἰχμή. μέσον τὸ ε. ἔγχελυς. καὶ τοῦ ι. ἔχιδνα. πλὴν τοῦ ἔχυρ' διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ. πλὴν τοῦ αἶψα. πρὸ δὲ τοῦ γ. τῇ αι. αἴγειρος. πλὴν τοῦ ἐγώ, καὶ ἐγείρω. μέσον ἠγου-μένου γ ἐγέρω, τὸ υ. ἐγγυῶμαι.

Η ζε, διὰ ε ζέφυρος. Η ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. ζειά. ὅθεν τὸ, ζείδωρος ἄρουρα. πρὸ δὲ τοῦ θ, διὰ υ ζῦθος. πρὸ δὲ τοῦ λ, διὰ η. ζῆλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ζύμη διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. ζῆν, ζητεῖν. Η ζω μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ζό-φος.

Η η μόνη ἀρθρικῶς μὲν καὶ ἐπιρρηματικῶς, διὰ η. ἤ, ἢ. ἢ τῇ οι, οἱ, οἵ. συνδεσμικῶς δὲ, εἰ μὲν διαζευκτικῶς εἴη, διὰ η. εἰ δὲ συναπτικῶς τῇ ει. πρὸ δὲ φωνήεντος, διὰ ι. πλὴν τοῦ ἠώς, καὶ ἠΰς. διὰ η, καὶ εἶα, τῇ ει. καὶ ὑάκινθος, ὕει, ὑάδες, ὕαινα, διὰ υ, καὶ ἤ τῇ η, καὶ οἴαξ, οἴω, οἰων' ὄρνις, τῇ οι. μέσον τὸ ε, ἱερεύς. καὶ τὸ μέγα ἰωή, οἰωνός. πλὴν τοῦ ἰόνιον πέλαγος, καὶ ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἡδύ. ἥδος διὰ η, καὶ ὕδωρ, ὕδνον, διὰ υ. καὶ οἰδῶ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι. καὶ εἶδος τῇ ει. μέσον τὸ υ. ἱδρύω, καὶ τὸ μέγα. εἴδωλον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον. ὕσσωπ', ὕσπληξ, ὑσσός. ὗς διὰ υ. καὶ οἶστρος. οἰσυπηρός. οἷς, τῇ οι. καὶ εἰς, τῇ ει, καὶ ἥσυ-χον. καὶ ἧσις. διὰ η. μέσον τὸ υ. ἥσυχος, καὶ τὸ μέγα. ὕσσω-πος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἠνία, ἦνις, ἤνυστρον, διὰ η. καὶ οἶνος τῇ οι. μέσον διὰ ι, ἰνία. πλὴν τοῦ ἤνυστρον διὰ υ.

per υ. Ad hæc ante ξ, uiscum, Ixion. Cæterùm ante ϖ. præter Epirus, blandum, sono, febris, algida per η. & sub, super, cõsul, barba per υ. Media ι. præter sono per υ. barba per η. Ante uerò β, uel γ, per η. præter gibbosus, iniuria, humidum, ualeo per υ. & iberus per ι. Media ε, & ι, dux, ualeo. Rursum ante ϑ. præter recta, Ithaca, Ithome per ι. Media ω magnum, Ithome. præter Ithorus. Item ante λ. præter syncerum, uerto, seruus per ει, & propitius, Illyrius, hilaris, Ilium, limus, Ilius, beneuolus, uertigo per ι. & sylua, latrare per υ. Media ε, & ι, præter tego, & elysium, & Illyrius per υ. Præterea ante μ. præter pallium, desiderium, lorum, haurire per ι. & uobis. Hymettus, hymnus per υ, & uestis per ει, & uia per οι. Media ε, & η, hymettus, dies. Item ante τ. præter impetuosus, bellarium per ι. & mors per οι. Item ante φ, uulcanus. Media αι, hephæstion. Porrò ante κ per ει, præter uenio, minime per η. & peruenio, supplex, furcula, miluus per ι, & domus per οι. Media ε, similis. præter uulgaris. etiam ante ρ. præter Iuno, heros, quiete, sepulchrum per η. & iris per ι. & puerulus, hircani, piscina per υ. Media ε quiete. Iunonium uerò eorum quæ per αι ορ sunt. Et η, pax. & ω magnum, ironia. Item ante χ. præter sonus per η, & abire per οι. Cæterũ ante ψ per υ. præter ips per ι. Θε per ε deus, Themis. Media ι, æstiuum. & ω magnum, specto. Θει ante uocalem quidem ει. præter sacrifico, unde uictima per υ. & thiasus per ι, & intueri per η. Ante uerò β per η, Thebæ. Etiam ante γ. præter tango, contingo per ι. & filia per υ. Præterea ante κ theca. Item ante λ præter capsa per υ. Rursum ante ρ. præter ianua, thyrsus per υ. Adhæc ante σ. præter fimbria per υ. Ante uerò μ per υ. præter aceruus per η. Etiam ante ρ, thunnus. præter conuiuium per οι. & curo per υ. θλι per ι, tribulo. θνη per η, mori. θω ante uocalem quidem, uel ante κ, & μ, & ρ, & σ, & ψ, per ω magnum,

τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ. ἰξός. μέσον τὸ ι. ἰξίον. Ἐὰν πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ ἤπειρος, ἤπιον, ἠπύω. ἠπίαλος τῷ η. καὶ ὑπὸ, ὑπὲρ, ὕπατος, ὑπήνη τῷ υ. μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ ἠπύω, δασύνεται υ. καὶ ὑπήνη τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ γ, δασύνεται η. πλὴν τοῦ ὑβὸς, ὕβρις, ὑγρὸν, ὑγιαίνω, τῷ υ. καὶ ἴβης τῷ ι. μέσον τὸ ε, καὶ ι, ἠγεμὼν ὑγιαίνω. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἰδὺ. ἰδάκη ἰθώμη, δασύνεται ι. μέσον τὸ μέγα, ἰθώμη. πλὴν τοῦ ἴδορος. Ἐὰν πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ εἰλικρινές. εἰλῶ. εἷλε τῇ ει, καὶ ἴλες. ἰλλυριός, ἱλαρὸς, ἴλιον. ἰλὺς. ἰλιὸς. ἵλαος, ἴλιγξ τῷ ι. καὶ ὕλη, ὑλακτεῖν τῷ υ. μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ εἰλύσσω καὶ ἠλύσιον, καὶ ἰλλυρικὸν τῷ υ. Ἐὰν πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἱμάτιον. ἵμερος, ἱμὰς, ἱμᾶν δασύνεται ι. ὑμῖν, ὑμηττὸς, ὕμνος τῷ υ, καὶ εἷμα τῇ ει, καὶ οἶμος τῇ οι. μέσον τὸ ε, καὶ η, ὑμηττὸς, ἡμέρα. Ἔτι πρὸ τοῦ ϊ. πλὴν τοῦ ἴτης. ἰξὶ τῷ ι. ψιλοῦται τῇ οι. Ἐὰν πρὸ τοῦ φ, ἥφαιστος, μέσον ἡ αι, ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ, τῇ ει, πλὴν τοῦ ἥκω, ἥκιστα τῷ η, καὶ ἱκάνω, ἱκέτης, ἰκρίον, ἴκτις τῷ ι. καὶ οἶκος. τῇ οι. μέσον τὸ ε, εἴκελος. πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἦρα, ἦρι, ἠρέμα, ἠρίον, τῷ η, καὶ ἶρις δασύνεται ι. ψιλοῦται ὕρρα, ὑρκανοὶ, ὑρίον τῷ υ, μέσον τὸ ε. ἠρέμα. Τὸ δὲ ἡραῖον, ὅτι διὰ τοῦ αιον ἐστί. καὶ τὸ η. εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα. εἰρωνεία. Ἐὰν πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ ἦχος, δασύνεται η, καὶ οἴχεσθαι τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ ψ, τῷ υ. πλὴν τοῦ ἴψ δασύνεται ι. Η θε, τῷ ε. θεός. θέμις. μέσον τὸ ι. θερινὸν. καὶ τὸ μέγα. θεωρῶ. Η θι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ι. πλὴν τοῦ θύω. ὅθεν θυσία, τῷ υ. ψιλοῦται θίασος δασύνεται ι. καὶ θηεῖσθαι δασύνεται η. πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ η. θῆβαι. Ἐὰν πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ θίγω, θιγγάνω, τῷ ι. καὶ θυγάτηρ τῷ υ. Ἐὰν πρὸ τοῦ κ, θήκη. Ἐὰν πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ θύλαξ τῷ υ. Ἐὰν πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ θύρα. θύρσος τῷ υ. Ἐὰν πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ θύσανος δασύνεται υ. πρὸ δὲ τοῦ μ. τῷ υ. πλὴν τοῦ θημὼν, δασύνεται η. Ἐὰν πρὸ τοῦ ν, θύννος. πλὴν τοῦ θοίνη τῇ οι, καὶ θείνω τῇ ει. Η θλι τῷ ι, θλίβω. Η θνη δασύνεται η. θνήσκω. Η θω πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ πρὸ τοῦ κ. καὶ μ. καὶ ν. καὶ σ. καὶ ψ. δασύνεται

magnum, iactura, sedes, aceruus, Thon, thos, palpo. Item ante λ, uel ϱ, per o, præter thorax. Media in θω est υ, tumultus. præter armo per η, & Thorius per ι. θε per ε scribitur, pecus. θι ante uocalem per ι. præter bibinella, & sarpus per υ. Etiam ante δ, uel duplicem consonantem lactuca, paries, pilus, tinea. præter deliciari. Porrò ante ρ, & σ, per η, lamentatio, celebrare. Sed ante λ, per υ, rumor. θρο per ο paruum. præter salio, specula, per ω magnum. θα uerò media in λυ est υ, cerealia. In μυ ι, frequenter, præter thamyris per υ. In γη præcedente ϱ, υ. Martius.

κ *Κε per ε, inane. præter καί, occasio, καινὸν id est nouum, Ceus. Media κε habentium est ε, Celeus. præter nigrum, & υ, putamen, præter cenchrines per ι. κυ ante uocalem quidem per υ. præter columna lapis per ι, & lapis rotundus per οι. Item ante β. præter arca, & adulterinum per ι. Media ε, Cybele. & η, adulterinum. & ω magnũ arca. Rursum ante θ. præter cithara, & cithæreon per ι. Media η, & ε, cythera, cytherea. præter cithæron. Item ante κ. præter potentia per ι. Media ε, cyceon. Etiam ante λ. præter mulceo, & herniosus, & labes per η, & Cilicia per ι, & concauum per οι: media ι, cylindrus. præter herniosus, & Cylene per η. & o paruum, nisi ab inflexione, uel per compositionem ω magnum habeat. Item ante μ præter dormire per οι, & Cimon per ι: media ι, cyminum. Item ante ϱ. præter hæc, æra, Cerithus, cerylus per η, & misceo, Circe, Cirrha, per ι. & dominus per οι, & tondere per ει. media ι, Cerithus. præter Cyrene, & paleæ per η. caduceus per υ. Præterea ante φ. præter fucus, Cephisus per η. media ι. Rursum ante duplicem consonantem. præter cancellus, cista, turdus per ι. media ε, alueus. Cæterùm ante δ cum una consonante per η. præter gloria p υ. Præterea ante π. præter gladiolus p υ. Ante uerò υ, p ι. præter commune per οι. media υ, querula*

μεγάλῳ. θωή, θῶκος, θωμός, θῶμ, θώς, θώψ. πρὸ δὲ τοῦ λ, ἢ ρ, διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ θώραξ. μέσον τὸ υ. θόρυβος. πλὴν τοῦ θωρήσσω. διὰ η, καὶ θωρικὸς τὸ ι. Η θρε, διὰ ε. θρέμμα. Η θρι πρὸ μὲν φωνήεντος διὰ ι. πλὴν τοῦ θρυαλλὶς, καὶ θρύον, διὰ υ, ἔτι πρὸ τοῦ δ, ἢ δισυμφώνου, θριδακίνη. θριγγός. θρίξ. θρίψ. πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ διὰ η. θρῆνος. θρη- σκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ λ διὰ υ. θρύλλος. Η θρο διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ θρώσκω, θρωσμὸς διὰ μεγάλου. τῆς δὲ θα, μέσον ἐν λυ τὸ υ, θαλύσιον. ἐν μι, τὸ ι. θαμινά. πλὴν τοῦ θάμυρις, τὸ υ. ἐν γη, ἤγουν μετὰ ρ, διὰ η. θαργηλιών.

Η κε διὰ ε. κενόν. πλὴν τοῦ και, καιρός, καινόν, τὸ νέον, καιάς. μέσον τὸ ε, κελεός. πλὴν τοῦ κελαινόν. καὶ τὸ υ, κέλυφος. πλὴν τοῦ κεγχρίνης διὰ ι. Η κυ, πρὸ φωνήεντος μὲν διὰ υ. πλὴν τοῦ κίων, λίθος, διὰ ι. καὶ κοίας τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ κιβωτὸς καὶ κίβδηλον. διὰ ι. μέσον δὲ ε. κυβέλη. καὶ τὸ η. κίβδηλον. καὶ τὸ μέγα. κιβωτός. ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν διὰ ι. μέσον δὲ η. καὶ ε. κύθηρα. κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών, ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ κίκυς διὰ ι. μέσον τὸ ε. κυκεών. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ κηλῶ, καὶ κηλήτης, καὶ κηλὶς, διὰ η. καὶ κιλικία, διὰ ι. καὶ κοῖλον, τῇ οι. μέσον τὸ ι. κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ κυλήνη, διὰ η. καὶ δὲ μικροῦ, ἐν μὲν ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν. δὲ μέγα. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι τῇ οι, καὶ κίμων, διὰ ι, μέσον δὲ ι. κύμινον. ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ, κηρός. κήριθος, κήρυλος, διὰ η. καὶ κηρνῶ, κίρκη, κίῤῥα διὰ ι. καὶ κοίρανος τῇ οι. καὶ κείρειν τῇ ει. μέσον δὲ ι. κήριθος. πλὴν τοῦ κυρήνη, καὶ κυρήβια διὰ η. καὶ * κηρυκεῖον διὰ υ. ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ κηφήν. καὶ κηφισσὸς διὰ η. μέσον δὲ ι. ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ κιγκλὶς, κίστη, κί- χλα, διὰ ι. μέσον δὲ ε. κυψέλη. πρὸ δὲ τοῦ δ, μονοσυμφώνου, διὰ η. πλὴν τοῦ κῦδος, τῷ υ. ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ κύπρος τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ κοινοῦ τῇ οι. μέσον δὲ υ.

κηρύλλιον, sic Aldus.

querula.& ω magnum, particeps. Item ante σ, uel τ, quomodocunque. præter cetus per η, & cubile per οι. Media est η, in pumex, ι in hedereus, υ in poculum, ω magnum in locus maritimus. κλε per ε, gloria. κλ{ ante uocalem quidem, uel θ per ει, claustrum, claudo. unde truncus per οι. & præter audio per υ. Ante uerò β, per ι, clibanus. Præterea ante μ & ν præter palmes uitis, per η. & inclytus per ει. Rursum ante δ, & ζ, per υ fluctuatio, alluo. Ante uerò ξ, & σ, & τ, per η. præter quod à flecto, inflexio per ι. κλω cum ϑ, per ω magnum, uoluo. Præterea ante ψ, fur. Verùm ante ρ, & ϖ, per ο paruum. præter surculus. κνα per αι, præter uespera. κνι ante δ quidem, & κ, & σ, per ι, urtica, cnicus, nidor. ante uerò ζ per υ, catulire. Porrò ante μ, per η tibia. κνω per ω magnum, fera. κο per ο paruum: præterquam ubi β, uel δ, uel φ sequitur, gobius, campana, mutus. & præter poculum, luctus, ueto, membrum, comus, pagus habitationis, conus, alex, ansa, cos, garrire, suspendere. Media ε, & υ, uagina, articulus. præter cochlea, gobius, Corinthus, Corinus, oleaster, cribrum, copsichus, garrio per ι. & Coressus per η. & graculus, Coræbus per οι. & acuta per ει. & ο paruum, cucurbita. præter iugum, cornix, strepitus, cultui indulgens. κρε per ε, præter ea, in quibus υ, uel π sequitur, persicare, crapula. κρι ante uocalem per ι. præter frigus per υ, & princeps per ει. Item ante β, & θ, & κ, clibanus, hordeum, ansa. Item ante ν. præter fons per η. Ceterùm ante σ, & τ, præter Cres, & Crestonia per η. & Crœsus per οι. Media ω magnum. Ante uerò γ, uel δ, uel μ, uel π, unicone per η, bonum, uitta, præcipitium, crepida. præter algor per υ. Ante πτ autem per υ, abscondo, unde clam. κρο per ο paruũ præter ea in qbus β, uel ζ sequitur, ánnnus, cornicor. Media υ, cepa. κτε per ε, parẽto. κτη ãte quidẽ δ, uel μ, uel ρ

per η,

κινύρα. καὶ τὸ μέγα, κοινωνός. Εἰ πρὸ τοῦ σ. ἢ τ, ὁπωσοῦν. πλὴν τοῦ κῆτος γράφεται η. καὶ τοῦ κοίτη τῇ οι. μέσον τὸ κ, ἐν τῷ κίσσηρις. τὸ ι, ἐν γράφεται κίσσηρος. τὸ υ, ἐν γράφεται κισσύβιον. τὸ μέγα ἐν γράφεται κύτωρις. Η κλε, γράφεται ε. κλέος. Η κλει πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ, τῇ ει, κλεῖθρον, κλειίω. ὅθεν τὸ κλοιὸν, τῇ οι. καὶ τοῦ πλὴν τοῦ κλύω γράφεται υ. πρὸ δὲ τοῦ β γράφεται ι. κλίβανος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ καὶ ν. πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου, γράφεται η. καὶ κλῃδὲς, τῇ ει. πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ ζ, γράφεται υ, κλύδων, κλύζω. πρὸ δὲ τοῦ ρ, καὶ τοῦ σ. καὶ τ, γράφεται η. πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω. κλίσις, γράφεται ι. Η κλω μετὰ μὲν τοῦ θ, γράφεται μεγάλῳ, κλώθω. Εἰ πρὸ τοῦ ψ, κλώψ. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ π, τῷ μικρῷ πλὴν τοῦ κλῶν. Η κναυ τῇ αυ. πλὴν τοῦ κνέφας. Η κνι πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ κ, καὶ τοῦ σ, γράφεται ι, κνίδη, κνίκος, κνίσσα. πρὸ δὲ τοῦ ζ, γράφεται υ, κνυζᾶσθαι. πρὸ δὲ τοῦ μ, γράφεται η. κνήμη. Η κνω, γράφεται μεγάλῳ, κνώδαλον. Η κο τῷ μικρῷ. πλὴν ἔνθα τὸ β, ἢ δ. ἢ φ, ἕπεται, κωβιός. κώδων. κωφός. καὶ τοῦ πλὴν τοῦ κώθων, κωκυτὸς, κωλύω, κῶλον, κῶμος, κώμη τῆς συνοικήσεως, κῶνος, κώνωψ. κώπη. καὶ τὰ, κωτίλλειν, κωχεύειν. μέσον τὸ ε, καὶ τοῦ υ, κολεὸς, κόνδυλος. πλὴν τοῦ κοχλίας, κωβιὸς, κόρινθος, κόρινος, κόθνος, κόσκινον, κόψιχος, κωτίλλω, γράφεται ι. καὶ τοῦ κορκορὸς γράφεται η. καὶ τοῦ κολοιός. κόροιβος, τῇ οι. καὶ κώνειον τῇ ει. καὶ τὸ μικρὸν, κολοκύντη. πλὴν τοῦ κολώνη. κορώνη. κολωός. κομμωτική. Η κρε τῷ ε. πλὴν ἐφ' ὧν ν ἢ π ἕπεται, κραίνειν, κραιπάλη. Η κρι πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ κρύος, τῷ υ. καὶ τοῦ κρείων, τῇ ει. Εἰ πρὸ τοῦ β, καὶ τοῦ θ. καὶ κ. κρίβανος, κριθὴ, κρίκος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ κρήνη, τῷ η. Εἰ πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ κρής. καὶ κρησωνία, γράφεται η. καὶ κροῖσος, τῇ οι. μέσον δὲ μέγα. πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π, μονοσυμφώνως, τῷ η. κρήγυον. κρήδεμνον. κρημνός. κρηπίς. πλὴν τοῦ κρυμὸς γράφεται υ. πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ υ, κρύπτω, ὅθεν δὲ κρύβδην. Η κρο τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ' ὧν β, ἢ ζ ἕπεται. κρώβυλος. κρώζειν. μέσον δὲ υ. κρόμμυον. Η κτε γράφεται ε, κτερίζω. Η κτη, πρὸ μὲν τοῦ δ. ἢ μ. ἢ ν.

per η, pecten, possessio, pecus. præter occido per ει, unde occado per ι. Cæterùm ante ζ, & λ, per ι, condo, aries. Ante uerò π, per υ, pulso. At ante σ per ει, pecten, nempe ædificatio p ι, & possessio per η, uidelicet ab ædificatum esse, & possedisse facta, illinc & similem literam habent. Insipientis autem κα, media ε, carneades. & υ, tego. præter tabernarius, calmelus, transtrum, Carthago, p η. & fornax p ι. & p ω magnū, exorno. præter arca panaria.

A Λε p ε. præter guttur, læuus, procella, & in quibus φ, uel ψ sequitur, amictus, uelox. Media υ, testa. Λει ante uocalem p ει, plauum. præter ualde, & calidum p ι, & seges, unde depopulari, à quo latro p η, & soluo, unde solutio, & solutum p υ. Item ante π, linquo, unde reliquum per οι. præter adeps p ι, & molestia, molestum p υ. Præterea ante τ, minister. præter humile p ι. Porrò ante β, p ι. præter libare p ει, unde libatio p οι. Media υ, lybia. Rursum ante κ, & λ, præter canistrum p ει, & lecythus p η, & lupus, Lycambe & annus p υ. Media est αι, desidero. & p υ, uasculum. Præterea ante μ. præter hortus, & pratum per ει, & Lemnos, quæstus p η, & lædere p υ, & pestis morbus p οι. Item ante μ. præter toracular p η. Item in χ præter lychnus luminis p υ. Rursum ante duplex σσ, ut supplico, unde supplicatio, à quo rogare. præter rabies p υ. Ante uerò γ, p η. præter stridulus, & fuligo p ι, & obscuritas, lynx, uimen p υ, & pestis p οι. Præterea ante θ, uniconsone. præter lapis p ι. Etiam ante ξ, uel ς, præter impudens p ι, & lyra per υ, & flos per ει. ante uerò δ, uel φθ, per οι, conuiuium, ultimus. præter lydus per υ. Media ο paruum. Sed ante ζ, uel θς per υ, singultire, cruor, λο per ο paruum. præter iniuria, penula, quiescere. In λα uerò media est ε, nugax, & υ, spolia. præter loquacitas, lapitha per ι, & splendor per η.

γράφεται η, κτηδὼν, κτῆμα, κτῆνος. πλὴν τοῦ κτείνω τῇ ει. ὅθεν τὸ κτιννύω. γράφεται ι. πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ λ, γράφεται ι. κτίζω, κτίλος. πρὸ δὲ τοῦ π, γράφεται υ. κτυπῶ. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ ει. κτείς. τὸ γάρ τοι κτίσις γράφεται ι. καὶ κτῆσις γράφεται η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ κεκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γενόμενα. ἐκφέρεται καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἴσχει. Της δὲ κα τὸ μέσον ε. καρνάδης. καὶ τὸ υ. καλύπτω. πλὴν τοῦ κάπηλος, κάμηλος, καμήλιον. καρχηδών, γράφεται η. καὶ κάμινος, γράφεται ι. καὶ τὸ μέγα. καλλωπίζω. πλὴν τοῦ κάρδοπος.

Η λε γράφεται ε. πλὴν τοῦ λαιμός, λαιός, λαίλαψ. καὶ ἐφ' ὧν τὸ φ. ἢ ψ ἕπεται. λαῖφος, λαιψηρός, μέσον τὸ υ. λέπυρον. Η λει. πρὸ μὲν φωνήεντος τῇ ι. λάος. πλὴν τοῦ λίαν. καὶ λιαρός. γράφεται ι. καὶ λήϊον, ὅθεν τὸ ληΐζεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ ληστής. τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις. καὶ λυτόν, γράφεται υ, Ετι πρὸ τοῦ π, λείπω. ὅθεν τὸ λοιπόν τῇ οι. πλὴν τοῦ λίπος, τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρόν, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ τ, λειτουργός. πλὴν τοῦ λιτή, γράφεται ι. πρὸ δὲ τοῦ β, γράφεται ι. πλὴν τοῦ λείβειν, τῇ ει, ὅθεν λοιβὴ τῇ οι. μέσον δὲ τὸ υ. λιβύη. Ετι πρὸ τοῦ κ καὶ λ. πλὴν τοῦ λείχειν τῇ ει, καὶ λήκυθος γράφεται η. καὶ λύκος ἢ λυκάμβη, καὶ λυκάβας, γράφεται υ. μέσον ἡ αι, λιλαίομαι. ἔτι τὸ υ λυκύθειον. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ λείμαξ. καὶ λειμὼν τῇ ει. καὶ λῆμνος, λῆμμα γράφεται η. καὶ λυμαίνεσθαι, γράφεται υ. ἔτι λοιμός νόσος τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ληνός τῷ η. Ετι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ λύχνος φωτός τῷ υ. Ετι πρὸ δύο σσ. οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτή. ἀφ' οὗ τὸ λιτανεύειν. πλὴν τοῦ λύσσα γράφεται υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ τῷ η. πλὴν τοῦ λιγὺς καὶ λιγνὺς τῷ ι, ἔτι λυγή, λύγξ, λύγος γράφεται υ. καὶ λοιγός τῇ οι. Ετι πρὸ τοῦ θ, μονοσύμφωνος. πλὴν τοῦ λίθος τῷ ι. ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρός τῷ ι. καὶ λύρα γράφεται υ, καὶ λείριον τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ θ, τῇ οι, λοιδορία. λοῖσθος. πλὴν τοῦ λυδός, γράφεται υ. μέσον τὸ μικρόν. πρὸ δὲ τοῦ ζ. ἢ θ, τῷ υ, λύζειν, λύθρος. Η λο. τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ λώβη λώπιον* λωφᾶν. Της δὲ λα, μέσον τὸ ε, λακέρυζα, ἔτι τὸ υ. λάφυρα. πλὴν τοῦ λαλιά, λαπίθης, τῷ ι. καὶ λαμπηδών, τῷ η

*λωβᾶν

M Με scribitur per ε. præter obstetrix, appetere, furere, Mæotis. Media est ε. præter inuidens, & nigra. & υ, ebrius. præter modium per ι, & ω magnum, Mæotis. Μη sola per η. ante uerò α, per ι, impurum. Item ante γ, misceo. preterea ante κς, uel τς, paruum, mitra. præter matrix per η. Item ante μ, imitari. Rursum ante σ uniconsone, uel cum ϑ, odium, merces. præter scelus per υ. Media αι, uelox. At ante δ, & θ per η. præter rideo per ει. & tabescere, & ferrum candens per υ. Media in δι, per ι, rideo. In θυ per υ, Methymna. Item ante κ uniconsone. præter mugire. Mycenæ, fungus per υ. & Micyllus per ι. cuius media υ. Item ante λ. smilax, & minyum per ι. & mola per υ, atque adulari per ει. Media ι, blandum. & ω magnum, melothrum. Item ante ρ. præter mentha, Minos, minuere per ι. Media υ. præter succensere de ira dictũ per ι. Præterea ante ς uniconsone. præter unguentum, & infinita, & formica per υ. fatum per οι. & adolescentulus per ει. Media ι, Merinthus. præter filo per υ. Item ante τ uniconsone præter filum per ι. Media est υ, Mitylene. Præterea ante χ. mœchus per οι, & latebræ per υ. Ante uerò ζ, uel θ, uel ς, uel σ, uel τ, uel ς biconsone uel uocalem. præter α, & ο, per υ, ut sugere, fabula, mysterium, mus, μυσκέλεθρον. id est, muris stercus, Mysia, pulmentum, myrtus, claudere, asilus. præter odisse, minutim seco, cuius media υ. verùm ante ο paruum per ει, minus. Μυ ante uocalem quidem muscus per ι. memoria per ει. ante uerò μ, & σ, per η, memoria, procus. Μο per ο paruum. præter irrisor, momus, fatuus. Media υ, plumbum, & ο paruum, malua. Dictionis autem à μα incipiẽtis media ε, macedo. præter beata. & quidem in γνη per η, magnetes. in γι uerò per ι.

N Νε per ε. præter næ, & habitare. Media ε, & ο paruum, nubes, pullus. Νη sola aduerbialiter quidem p η, id est p. coniunctiue

Η με, διὰ τοῦ ε. πλὴν τοῦ μαῖα, μαιμᾶν, μαίνεσθαι, μαιῶτις. μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ μεγαίρειν, ἡ μέλαινα. καὶ τὸ υ, μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνος, διὰ ι. ἡ δὲ μέγα μαιῶτις. Η μη. μόνη, τῷ η. πρὸ δὲ τοῦ α, διὰ ι. μιαρός. Εἰ πρὸ τοῦ γ, μιγνύω. Εἰ πρὸ τοῦ κρ, ἢ ξ, μικρὸν μίξα. πλὴν τοῦ μήξα διὰ η. Εἰ πρὸ τοῦ μ, μιμεῖσθαι. Εἰ πρὸ τοῦ σ μονοσυμφώνου. ἢ μετὰ τοῦ θ, μῖσος, μισθός. πλὴν τοῦ. μύσος διὰ υ. μέσον ἢ αι, μίθαικος, πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ θ, διὰ η. πλὴν τοῦ μηδιῶ, τῆς ει. καὶ μυδᾶν καὶ μύδρος, διὰ υ. μέσον δὲ ὧν δι διὰ ι. μηδιῶ. ὧν θυ διὰ υ. μηθύμνη. Εἰ πρὸ τοῦ κ, μονοσυμφώνου. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῆναι, μύκης, διὰ υ, ἡ μίκυλλος διὰ ι. οὐ μέσον, διὰ υ. Εἰ πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μίλαξ. ἡ μίλτος. διὰ ι, ἡ μύλη, διὰ υ. καὶ μειλίσσεσθαι τῆς ει. μέσον τὸ ι. μείλιχον. ἡ τὸ μέγα, μηλώθρον. Εἰ πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ μίνθη. μίνυς. μινύθειν, διὰ ι. μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν ἐπὶ ὀργῆς διὰ ι. Εἰ πρὸ τοῦ ρ μονοσυμφώνου. πλὴν τοῦ μύρον. ἡ μυρία, καὶ μύρμηξ, διὰ υ. καὶ μοῖρα τῆς οι, καὶ μειράκιον τῆς ει. μέσον δὲ ι. μήρινθος. πλὴν τοῦ μηρύω διὰ υ. Εἰ πρὸ τοῦ τ, μονοσυμφώνου. πλὴν τοῦ μίτος διὰ ι. μέσον δὲ υ. μιτυλήνη. Εἰ πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ μοιχὸς, τῆς οι, καὶ μυχὸς διὰ υ. πρὸ δὲ τοῦ ζ. ἢ θ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύο τ, ἢ ρ, δισυμφώνου, ἢ φωνήεντος. πλὴν τοῦ α, ἡ ο, διὰ υ. μυζᾶν. μῦθος. μυστήριον. μῦς. μυσκέλεθρον, ἢ τοῦ κόπρος. μυσία. μυττωτός. μύρτος. μύειν, μύωψ. πλὴν τοῦ μισεῖν, μιστύλλω, οὗ μέσον δὲ υ. πρόσεστι μὴν τοῦ μικροῦ τῆς ει μεῖον. Η μνι πρὸ φωνήεντος μὲν, μνίον, διὰ ι. μνεία τῆς ει. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῆς η. μνήμη μνηστήρ. Η μο διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ μῶκος, μῶμος, μωρός. μέσον δὲ υ, μόλυβδον. ἡ δὲ μικρὸν, μολόχη τῆς δὲ μα. μέσον δὲ ε. μακεδών. πλὴν τοῦ μάκαιρα. καὶ ὧν μὲν γυνή, διὰ η. μαγνῆτες. ὧν δὲ ρι. διὰ ι.

Η νε, διὰ ε. πλὴν τοῦ ναι. καὶ ναίειν. μέσον δὲ ε, καὶ δὲ μικρὸν, νεφέλη, νεοττός. Η να μόνη μετ᾽ ἐξ ἡμαλικῶν μὲν διὰ η νή-

σωιδεσμικῶς

coniunctiue autem p υ. Ante uerò consonantem p ϛ, nouale. Item ante λ, Nilus. Ante uerò ζ p ι, lauo. Item ante κ. præter contentio. Rursum ante π, lauo. Cæterùm ante ϛ p κ, Nereus. Media ι, naticulus. Etiam ante σ. præter Nisa urbs, p ι, & urgere p υ. Item ante φ per κ, uigilare, unde sobrietas. præter ningere, unde nix, & madefacere p ει. Et ante τ, præter nitrum p ι. Præterea ante μ, & ρ, & ζ, p υ, nympha, nunc. præter Ninus, & ipsum pronominaliter p ι, vo p o paruum. præter nos, & nostrum, & terga.

Ξ Ξ. ξε p ε. præter carminare. ξη ante ϛ quidem, aridum p η. nouacula p υ. Ante uerò φ p ι, ensis. Reliqua autem p υ, radere, lignum, uestis.

O O. o per o paruum, præter ὦ aduerbiale, ouum, uetus, hic, cantus, parturigo, ulna, humerus, membrum, emptio, hora, orion, oropus, auris, auris, Orithyia, Orites, rugire, pallidum, ὤψ pro oculo. Media est ε, ueru, ulna. & o paruum, obolus. præter Oropus. Et ι quidem in κρι, o paruum, pulpitum. & μι. præter obses per η, & similis per οι. & πι, retro. præter subula per η, & coire per υ. Et ϖλι armatus. Et ϱι, origanum. præter hæc, fodio, tumultus per υ. & ea quæ à monte. In κυ uerò υ, elatum. & in δυ, dolor. præter uiator. Odion per ι, & Odemas, Odessus per η. & θϱυ, Othryoneus. & λυ, siligo. præter paucum per ι & in μυυ, iuro, & ζυ. acuo. & ϑϱυ, impello. & χυ, tutum. præterquam à uerbo in ϐω. In ϐει uerò & φει per ει, somnium, debeo. & per ω magnum. Media ι. præter Ogygia, rugire per υ. & Orithyia, Orites, & si quod contentiuum per ει.

Π Π. πε p ε. præter Pæan, strire, puer, ludere, unde ludicrum, farina, illustrare. Media ι, calciamentum. πι. sola aduerbialiter per η quidem in statione. per οι autem in motu, ubi

συνδεσμικῶς δὲ, γράφεται υ. πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. νιὸς. ἔστι πρὸ τοῦ λ. νύλλος. πρὸ δὲ τοῦ ζ. γράφεται ι. νίζω. ἔστι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ νίκος. ἔστι πρὸ τοῦ π, νίπτω. πρὸ δὲ τοῦ ρ, γράφεται η. νηρεὺς. μέσον τὸ ι. νήριον. ἔστι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ νίσσα πόλις, γράφεται ι. καὶ νύσσω, γράφεται υ. ἔστι πρὸ τοῦ φ, γράφεται η. νήφειν. ὅθεν νῆψις. πλὴν τοῦ νίφειν. ὅθεν ὁ νιφετός. καὶ νείφειν τῇ ει. ἔστι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ νίτρον γράφεται ι. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ ν, καὶ ξ γράφεται υ. νύξ. νυμφη. νῦν. πλὴν τοῦ νίνος. καὶ νὶν ἀντωνυμικῶς, γράφεται ι. ἡ νο, γράφεται μικρῷ. πλὴν τοῦ νῷ. καὶ νῶϊν. καὶ νῶτα.

Ξ. Ἡ ξε, γράφεται ε. πλὴν τοῦ ξαίνειν. ἡ ξι πρὸ μὲν τοῦ ρ, ξηρὸς, γράφεται η, ξυρὸς, γράφεται υ. πρὸ δὲ τοῦ φ, γράφεται ι, ξίφος. τὰ λοιπὰ δὲ πάντα γράφεται υ. ξύειν. ξύλον. ξυσίς.

Ο. Ἡ ο, γράφεται μικρῷ. πλὴν τοῦ ὠ ἐπιρρηματικοῦ. ᾠόν. ὠτύσιον. ᾠδε. ᾠδή. ᾠδίς. ὠλένη. ὠμόν. ὦμος μορίου. ὠνή. ὥρα. ὠρίων. ὠρωπὸς. ὦς. ὠτός. ὠρείθυια. ὠρείτης ὠρείχαλκος. ὠφελεῖν. ὠχρόν. ὢψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. μέσον δὲ ε. ὀβελὸς. ὠλένη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπός. καὶ τὸ μὲν ι ὂν κρι, γράφεται μικρῷ. ὀκρίβας. καὶ μι. πλὴν τοῦ ὅμηρος, γράφεται η, καὶ ὅμοι τῇ οι. καὶ πι. ὀπίσω. πλὴν τοῦ ὀπήτιον γράφεται η. καὶ ὀπύειν, γράφεται υ. καὶ πλι. ὁπλίτης. καὶ ρι, ὀρίγανον. πλὴν τοῦ. ὀρύσσω. ὀρυγμαδὸς γράφεται υ. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. ἐὰν δὲ κυ, τὸ υ. ὀρκύλον. καὶ δυ, ὀδύνη. πλὴν τῶν ὁδίτης. ὀδίων, γράφεται ι. καὶ ὀδήμας, ὄδηκος, γράφεται η. καὶ θρυ. ὀθρυονεύς. καὶ λυ. ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλίγον, γράφεται ι. καὶ ἐὰν μνυ. ὀμνύω. καὶ ξυ. ὀξύνω. καὶ τρυ ὀτρύνω, καὶ χυ, ὀχυρόν. εἰ μὴ ἐστι ἀπὸ τοῦ ἔχω. ἐὰν δὲ νει, καὶ φει, τῇ ει. ὄνειρον. ὀφείλω. καὶ γράφεται μεγάλῳ δὲ, μέσον δὲ ι. πλὴν τῶν ὠγυγίη. ὠρίχαλκος γράφεται υ, καὶ ὠρείθυια ὠρείτης. καὶ ἔστι περικλιτικῶν τῇ α.

Π. Ἡ πε γράφεται ε. πλὴν τοῦ παιάν. παίειν. παῖς. παίζειν, ὅθεν τὸ παίγνιον. παιπάλη. παιφάσσειν. μέσον δὲ ι, πέδιλον. Ἡ πι μόνη ἐπιρρηματικῶς ἡ μὲν ἐπὶ στάσεως. οἱ δὲ ἐπὶ κινήσεως.

πῆ

ubi sſtem, quò eam? Ante uerò uocalem per οι, facio. quale. præter pingue per ι, unde pieria, triticum, & pus, & scyphus per υ. & premere per ι. media ε, theca præter pinguefacere. Sed ante γ per η, fons. præter nates per υ. media per η, fonticulus. præter glacialis per υ. Item ante δ. præter fons per ι. & Pydna per υ. Rursum ante λ. præter porta, & pileus p ι. Præterea ante χ, ut cubitus. Cæterùm ante ν, p ι scribitur. præter pœna per οι. & audio, & densus per υ. & fames per ϛ. & feriam per η. Item ante ς, & τ, fides, pinus. præter cogo, unde coagulum per η, & auditus per υ: media υ, coagulum. Verùm ante θ per υ, putrefacio, pythia, fundum. præter suadeo per ϛ, & probabile, simia, dolium per ι. media ι, est η, simia. Rursum ante κ. præter uarium per οι, & amarum per ι. Media ι, uarium. Etiam ante ξ, cum pugnis. Item ante ϱ, per ει, penetro, experientia. præter pera pe η, & ignis per υ. Media ου, pyræus. & in pyrene quidem η, in tabulatum uerò per ι. πλε per ε, præter agmen quadratum. πλοι ante uocalem per οι, nauigium. Ante uerò θ, uel μ, uel ϱ, per η, multitudo, errare, plenum. media ε, & υ, error, inundatio. Cæterùm ante ν uniconsone quidem per υ, lauo. Cum θ uerò, per ι, later. πλο per ο paruum, præter ea quæ à nauigaui, & nauigauit, ut nauigabile, natile. πνι ante γ quidem per ι, æstus. Ante uerò ξ per υ, curia Atheni. πο per ο paruū, meatus, polus. præter barba, pullus, luctus, quo modo, ouile, ubi. media est ε, & ι, bellum, canus. præter ponderis per η, & ο paruum, bulla,. πρε per ε, in his quæ græca sunt. πρι ante uocalem quidem per ι, emere. Verùm ante λ, & μ, & τ, per υ, puppis, pedes, magistratus Atheni. Cæterùm ante ν, & σ, per η, præceps. flumen. præter frutex, & priusquam per ι. Ante autem ξ, per οι, dos. πτε per ε scribitur. præter labi, unde lapsus. πτι ante uocalem quidē, uentilabrū per υ,

πησῶ. ποιβῶ. πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ οι. ποιῶ. ποῖον. πλὴν τοῦ
ϖῖον διὰ ι. ὅθεν τὸ πυρία. ϖυρὸς, καὶ ϖύον, καὶ ϖύελος, διὰ
υ, καὶ ϖιέζειν, διὰ ι. μέσον τὸ ε πύελος. ϖλὴν τοῦ ϖιαί-
νειν. πρὸ δὲ τοῦ ς διὰ η. πηγή. πλὴν τοῦ ϖυγή, διὰ υ. μέσον τὸ
η. πηγήδιον. πλὴν τοῦ πηγυλὶς διὰ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ
πίδαξ, διὰ ι. καὶ ϖύδνα, τῷ υ. Ἔτι ϖρὸ τοῦ λ. ϖλὴν τοῦ
πύλη, διὰ υ. καὶ πῖλος. διὰ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. οἷον, πῆχυς. Πρὸ
δὲ τοῦ ν, ἐστὶ ι. πλὴν τοῦ ποινή, τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι, καὶ πυκνὸς
διὰ υ. καὶ πεῖνα τῇ ει, καὶ ϖήνη διὰ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πί-
στις. πίτυς. πλὴν τοῦ πήσσω, ὅθεν τὸ πητύα, διὰ η, καὶ πύστις.
διὰ υ. μέσον τὸ υ. πητύα. Πρὸ δὲ τοῦ θ διὰ υ. πύθω. πυθία. πυ-
θμήν. πλὴν τοῦ ϖείθω τῇ ει. καὶ πιθανὸν, πίθηκος, πίθος διὰ ι.
μέσον τοῦ ι, τὸ η, πίθηκος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον, τῇ
οι. καὶ ϖικρ̃ διὰ ι. μέσον τὸ ι. ποικίλον. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, πύξ.
Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει, ϖείρω. πεῖρα. πλὴν τοῦ πήρα διὰ η. καὶ πυρ
διὰ υ. μέσον ἡ αι, πειραιεύς. καὶ ἐν μὲν πυρήνη, τὸ η, ἐν δὲ πε-
ρίνθῳ, τὸ ι. Η πλε διὰ ε. πλὴν τοῦ ϖλαίσιον. Η πλοι, πρὸ τῶν
φωνηέντων, τῇ οι. πλοῖον. πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ μ, ἢ ρ, διὰ η, πλῆθος
πλημμελεῖν, πλήρης. μέσον τὸ ε, καὶ υ. πλημμέλημα,
πλημμυρίς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, μονοσυμφώνως μὲν διὰ υ, πλύ-
νω, μετὰ δὲ τοῦ θ. διὰ ι. ϖλίνθος. Η πλο, τῷ μικρῷ.
πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ πέπλωμαι καὶ πέπλωται. οἷον πλώϊμον,
πλωτόν. Η πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι, ϖνίγος. πρὸ δὲ τοῦ ξ,
τῷ υ. ϖνύξ. Η ϖο, τῷ μικρῷ ϖόρος. ϖόλος. ϖλὴν
τοῦ πώγων. ϖῶλος. πῶρος. ϖῶς. ϖῶϋ. πῶ. μέσον τὸ ε. καὶ
ι, ϖόλεμος. πολιός, ϖλὴν τοῦ ϖοδήρης, τὸ η. καὶ τὸ μικρὸν
πομφόλυξ. Η ϖρε, τῷ ε. ἑλληνικῶν ὄντων. Η ϖρι πρὸ τῶν φωνή-
εντων τῷ ι. πρίασθαι. Πρὸ δὲ τοῦ λ. καὶ μ. καὶ τ. τῷ υ. πρύμνη.
πρυλις. πρύτανις. Πρὸ δὲ τοῦ ν. καὶ σ. τῷ η. πρηνής, πρηστήρ. πλὴν
τοῦ πρῖνος καὶ πρίν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῇ οι. προίξ. Η πτε, τῷ
ε. πλὴν τοῦ πταίειν. ὅθεν τὸ πταῖσμα. Η πτυ, πρὸ τῶν φωνηέντων
τῷ υ.

per υ,pauor p οι.ante uerò λ,p ι,pluma.Verùm ante σ,ptisa na,per ι,corrugo per se actiuum per υ.Π]ω per ω magnum, præter ramus.πα autem media est ι, & ε, Parmisus, uirgo. præter luctor, uetus.

Ρ Ρε p ε.*præter peruersus,rorare,malleus,ϱοι ante α p οι, malum punicum,præter riuus p υ.* Etiam ante β, *absorbitio.* Ante uerò *uocalem aliam, per υ, libero.* Item ante γχ, *rostrum.*Rursum ante θ,*rythmus.*Item ante κ, & μ, & ϖ, *præter ictus per ι.Ante uerò γ uniconsone,uel ζ,uel ρ,per ι, rigor,radix,lima,& stridor per οι.Item ante σ,& τ, per η. præter ruga per υ.Media ι,resina.ϱο per ο.paruum.præter robur,rima,uirgultum.Media in rosario,ω magnũ,in* Rhodope *ο paruum.ϱα uerò media ι,& ω magnum,gradis, odum. præter segnis per υ.*

Σ Σβε p ε,*extingo.σε per ε.præter adulari,uerrere.Media est ι, apium. præter luna per η.σι ante uocalem per ι.præter quatio,unde terræmotus. Media ε,salius.* Ante β autem *per υ. præter sibylla per ι, cuius media est υ.* Item ante κ *præter stabulum per η,& siculus, cucurbita per ι, cuius media υ.*Item ante ϖ *præter* Sipylus *per ι, cuius media υ.* Rursum ante λ. *præter Silenus, & laserpicium per ι. Media est η,Silenus,nisi sit in ιοp.*Prætereà ante υ. *præter nocumentum,Sindon per ι.Ante uerò δ.per ι, ferrum. Media η, nisi sit in ιοp.*Adhæc ante ϛ. *præter fouea per ι. & catena per ει.*Etiam ante σ.*præter sesamum, & Sisyphus, & pelliceum per ι,quorum media υ. Ante uerò μ, per ο paruum, simus. præter signum per η,cuius media ει.*Σκε *per ε.præter sinistrũ & salire.*Σκι *ante uocalem per ι scribitur,umbra.*Et ante ρ, *sarosis per ι.Media ω magnum sarōnis. at ante ζ, & θ, per υ,irascor,Scythes.Etiam ante λ.præter squilla p ι.Item ante μ,præter lectus per ι.Rursum ante τ.corium.Ante uerò ϖ, per η,*

τῷ υ. πτύον, πτοία δὲ τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ ι. πτίλον. πρὸ δὲ τοῦ σ. πτισάνη, τῷ ι. πτύσσομαι, τὸ αὐτοενεργητικόν, τῷ υ. Η πτω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πτόρθος. τῆς δὲ πα, μέσον τὸ ι. καὶ ε. πάρμισος. παρθένος. πλὴν τοῦ παλαίω, παλαιόν.

Η ρε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ῥαιβός. ῥαίνειν. ῥαιστής. Η ρι, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ οι. ῥοία. πλὴν τοῦ ῥύαξ, τῷ υ. Ετι πρὸ τοῦ β. ῥοιβδ[illegible]. πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου, τῷ υ. ῥύομαι. Ετι πρὸ τοῦ γχ. ῥύγχος. Ετι πρὸ τοῦ θ, ῥυθμός. Ετι πρὸ τοῦ κ ἐπὶ μ, καὶ π. πλὴν τοῦ ῥιπή, τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ ς. μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῷ ι. ῥίσος. ῥίζα. ῥίνη. καὶ ῥοῖζος, τῇ οι. πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ῥυτίς, τῷ υ. μέσον τὸ ι. ῥητίνη. Η ρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ῥώμη. ῥωσμός. ῥώψ. μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ τὸ μέγα. ἐν ῥοδόπῃ, τὸ μικρόν. τῆς δὲ ρα μέσον τὸ ι. καὶ μέγα. ῥαδινός. ῥᾳστώνη, πλὴν τοῦ ῥᾴθυμος. τῷ υ.

Η Σε. τῷ ε. σβεννύω. Η σαι, τῷ ε. πλὴν τοῦ σαίνειν. σαίρειν. μέσον τὸ ι. σέλινον. πλὴν τοῦ σελήνη. τῷ η. Η σι. πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, πλὴν τοῦ σείω, ὅθεν τὸ σεισμός. μέσον τὸ ε. σίκλος. πρὸ δὲ τοῦ β. τῷ υ. πλὴν τοῦ σίβυλλα τῷ ι. ἧς μέσον τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ σηκός, τῷ η, καὶ σικελός, σίκυα, τῷ ι. οὗ μέσον τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ σίπυλος, τῷ ι. ἧς μέσον τὸ υ. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σιληνός. ἐπὶ σίλφιον τῷ ι. μέσον τὸ η. σιληνός. εἰ μὴ διὰ εἰς ιον. Ετι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ σίνος. σινδών. τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ ι. σίδηρος. μέσον τὸ η. εἰ μὴ διὰ εἰς ιον. Ετι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ σιρ[illegible], τῷ ι. ἐπὶ σειρά, τῇ ει. Ετι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ σήσαμον τῷ η, καὶ σίσυφος, καὶ σισύρα τῷ ι. ὧν μέσον τὸ υ. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ ο. σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον, τῷ η. οὗ μέσον ἡ ει. Η σκε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σκαιός. καὶ σκαίρειν. Η σκι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, σκιά. Ετι πρὸ τοῦ ρ, σκίρρωσις. μέσον τὸ μέγα. σκιρωνίς. πρὸ δὲ τοῦ ζ. καὶ θ. τῷ υ. σκύζομαι. σκύθης. Ετι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σκίλλα τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ σκίμπους, τῷ ι. Ετι πρὸ τοῦ τ, σκῦτος. πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ η,

per η, sceptrum, fulmen. Item ante υ, scena, Σκλη per η, austerum. Σκνι per ι, aulidis. Σκο per ο paruum. præter palus, cauillor, scoria. Media ι, & ε, præter sella, murmurare per υ. & ο paruum, allium. Scribitur σμι ante quidem κ, uel λ, per ι, paruum, scalpellum. præter Smeathes p η, cuius media ι. ante uerò υ, per η, alueus. præter sarculum per ι. Cæterùm ante χ, purgare per η. corrumpere per υ. Σμω per ω magnum. uibex, Σω per ω magnum tumulus. præter seruare, corpus, acer-uus. Media υ, solyma, nisi quid ex his quæ dicta sunt impediat. Σπαι per αι, trepidare. σπι ante θ, & ρ scribitur per ι. præter spelæum per η. Ante uerò ς, uel σ, per ει. præter sporta per υ. σπο per ο paruum, sementis. στε per ε. præter pasta. media ε stipes. στει ante β, stipare per ει, stoeba per οι, torus per ι. Sο per ο paruum, præter stoïcus, facundus, & incesso, quorum media υ. Item ante χ, ire per ει, ordo per οι, uersus per ι. Ante uerò γ, uel ξ, uel π, uel ς, per υ, odi, styx, stuppa, styrax. Item ante ζ, per ι, pungere, unde punctum. Etiam ante λβ biconsonam, fulgere. Item ante φ, acies. præter euertisse & obstruere per υ. Verùm ante λ, per η, præter columna per υ. Σξυ per υ, acerbum. Σξε per ε. Media idem ε, lucem auferens. Σξο per ο paruum. Media υ, rotundum. Σφι ante quidem γ per ι, stringo. ante uerò ζ, per υ, palpito, unde pulsus. Etiam ante ς, malleus. at ante υ, & ξ, per η, cuneus, uel spa. Σφε per ε scribitur. præter sphæra. Media ο paruum. Σφευ per υ, uegetum esse. Σχε per ε, rude. Σχι ante quidem ζ, per ι, diuidere. ante uerò μ per η, figura. At ante υ, lentiscus per ι, iuncus per οι. Σα autem & σκα, & σφα media, per ι, sarissa. præter sapphirus per ει, & salenum per η. & ε, sphacelus. & ο paruum, mucro. præter scammonia.

Τ Τε per ε præter uitta, & Tænarum. Media ε, & ι, terebinthus, singultire. præter Teredon per η. Τη ante uocalem quidem

διὰ τοῦ η, σκῆπτρον. σκηπτός. εἰ πρὸ τοῦ ν, σκηνή. Ἡ σκλη, διὰ τοῦ η. σκληρόν. Ἡ σκνι, διὰ τοῦ ι, σκνιπός. Ἡ σκο, διὰ τοῦ μικροῦ. πλὴν τοῦ σκώλου. σκώπτω. σκωρία. μέσον τὸ ι. καὶ ε. πλὴν τοῦ σκόλυθρον, σκομβρύζειν, διὰ τοῦ υ. καὶ τὸ μικρὸν. σκόροδον. Ἡ σμι πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ, διὰ τοῦ ι. σμικρόν. σμίλη. πλὴν τοῦ σμηκίθης. διὰ τοῦ η. οὗ μέσον τὸ ι. πρὸ δὲ τοῦ ν, διὰ τοῦ η. σμῆνος. πλὴν τοῦ σμινύη. διὰ τοῦ ι. πρὸ δὲ τοῦ χ, σμήχειν διὰ τοῦ η. σμύχειν διὰ τοῦ υ. Ἡ σμω διὰ τοῦ μεγάλου σμῶδιξ. Ἡ σο διὰ τοῦ μικροῦ. σοφός. πλὴν τοῦ σώζειν. σῶμα. σωρός. μέσον τὸ υ. σόλυμα. εἰ μὴ ἐκ τοῦ *προτέρου εἰρημένου κωλύοι. Ἡ σπα, τῇ αι. σπαίρειν. Ἡ σπι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ ν, διὰ τοῦ ι. πλὴν τοῦ σπήλαιον διὰ τοῦ η. πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ σ, τῇ ει. πλὴν τοῦ σπυρίς, διὰ τοῦ υ. Ἡ σπο, διὰ τοῦ μικροῦ. σπόρος. Ἡ στε, διὰ τοῦ ε, πλὴν τοῦ σταίς. μέσον τὸ ε. στέλεχος. Ἡ στι. πρὸ μὲν τοῦ β. στείβειν, τῇ ει. στοιβὴ τῇ οι. στιβάς, διὰ τοῦ ι. Ἡ στο, διὰ τοῦ μικροῦ. πλὴν τοῦ στωϊκός. στωμύλος. καὶ στωβύσσω. ὧν μέσον τὸ υ. εἰ πρὸ τοῦ χ. στείχειν, τῇ ει. στοῖχος τῇ οι. στίχος, διὰ τοῦ ι. πρὸ δὲ τοῦ γ. ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ. διὰ τοῦ υ. στυγῶ. στύξ. στυπεῖον. στύραξ. πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. στίζειν. ὅθεν τὸ στίγμα. εἰ πρὸ τοῦ λβ. δισυμφώνου. στίλβειν. εἰ πρὸ τοῦ φ, στίφος. πλὴν τοῦ στυφελίξαι, καὶ στύφειν, τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η. στήλη. πλὴν τοῦ στύλου. τῷ υ. Ἡ στρυ τῷ υ. στρυφνός. Ἡ στρε, τῷ ε. μέσον τὸ αὐτό, στρεπτέγλα. Ἡ στρο, τῷ μικρῷ. μέσον τὸ υ, στρογγύλον. Ἡ σφι πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι. σφίγγω. πρὸ δὲ τοῦ ζ, διὰ τοῦ υ. σφύζω. ὅθεν τὸ σφυγμός. εἰ πρὸ τοῦ ρ. σφῦρα. πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ ξ, διὰ τοῦ η. σφὴν σφήξ. Ἡ σφε, διὰ τοῦ ε. πλὴν τοῦ σφαῖρα. μέσον τὸ μικρόν. Ἡ σφρυ, διὰ τοῦ υ, σφρυγᾶν. Ἡ σχε. διὰ τοῦ ε. σχέδιον. Ἡ σχι, πρὸ μὲν τοῦ ζ, διὰ τοῦ ι. σχίζειν. πρὸ δὲ τοῦ μ, διὰ τοῦ η. σχῆμα. πρὸ δὲ τοῦ ν, σχῖνος, διὰ τοῦ ι. σχοῖνος, τῇ οι. τῆς δὲ σα, καὶ σκα, καὶ σφα, μέσον τὸ ι. σάρισσα. πλὴν τοῦ σάπφειρος, τῇ ει, καὶ σκαληνοῦ διὰ τοῦ η, καὶ τὸ ε. σφάκελος. καὶ τὸ μικρὸν σαυροτῆς, πλὴν τοῦ σκαμμωνία.

Ἡ τε, διὰ τοῦ ε. πλὴν τοῦ ταινία καὶ ταίναρον. μέσον τὸ ε. καὶ τέρμινθος, τερετίζειν. πλὴν τοῦ τερηδών διὰ τοῦ η. Ἡ τι πρὸ μὲν

Lege in uersione, Σοφο parvum tumulus &c.

* προτέρων Aldus.

quidem per ι, honoro. Etiam ante γ, præter sartago per η. Item ante θ, nutrix. Media in altrix, est per η. in lactaria υ. Præterea ante μ. præter diligens per η, & tympanum per υ. Media est ι. Rursum ante ν, & τ. præter careo per η, & diti- us per υ. Ante autem β, & κ, & λ, per η, toga, tabes, Tele- phus. præter uello, per ι. Media ι. Sed ante π, per υ, forma. Etiam ante ς. præter seruare per η, & laborare per ει. Me- dia ι, Teridates. Obseruetur autem in ιυος auctorum for- matio. Rursum ante φ, præter tipha per ι. Ante uerò χ, murus per ει, paries masculini generis per οι. fortuna per υ, unde assequor. τλη, & τμη per η, miser, sectile. τμω per ω magnum, Tmolus. το per ο paruum, præter mordere. Media υ, lana, & ο paruum, sagittarius. τρε per ε curro. τρι ante uocalem per ι, trinitas. Media αι, fuscina. & η, triremis. Præterea ante β, tero, unde intritio. præter catinus per υ. Rursum ante χ, crinis, excepto uexare per υ. Item ante γ, aut ζ, aut μ, aut φ, per υ, uindemio, strido, at/ tritus, deliciæ. Ante uerò ρ, uel τ, per η. præter tertium per ι. Rursum ante σ, ter per ι. tres per ει. τρο per ο paruum. præter rodere, foramen. Media est ι, rota. Cæterùm τα, & τρα me- dia ι, condimentum. exceptis collum per η, & quæstor per ι, & humilis per υ.

φε per ε, præter fuscum, clarum, luceo. Φυ ãte uocalem qui- dem per υ, procreo, unde tuber. præter phiala per ι. Etiam an/ te γ præter fagus, per η. Item ante κ, fucus. Rursum ante λ. præter amicus & philyra per ι. Porrò ante ς. misцere. Iam & ante σ, natura, inflare. Ante β tamen per οι, phœbus. præter caricа. Et ãte ν, phœnix. Præterea ante δ, per ει parco. At an- te μ per η, fama. præter frenum. Ante etiam τ, planta, per υ, unde plantare. & operam alicui dare per οι, unde discipulus. Reliqua autẽ p ι, trũcus, gigno. φθι ante uocalem quidẽ per ι, phthia,

φωνήεντος, τῷ ι. τίω. Εἰ πρὸ τοῦ ϛ. πλὴν τοῦ τήϛανον, τῷ η. Εἰ πρὸ τοῦ θ. τιθή. μέσον ἐν ἰθηνός, τῷ η. ἐν ἰθύμαλος τὸ υ. Εἰ πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ τημελὲς, τῷ η. καὶ τύμπανον τὸ υ. μέσον τὸ ε. Εἰ πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. πλὴν τοῦ τιτῶμαι, τῷ η, καὶ τυτθοῦ τῷ υ. πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ, καὶ λ, τῷ η. τήβεννος. τηκεδὼν, τήλεφος. πλὴν τοῦ τίλλω, τῷ ι. μέσον τὸ ε. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. τύπος. Εἰ πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ τηρεῖν, τῷ η, καὶ τείρειν, τῇ ει. μέσον τὸ ι. τηριδάτης. φυλαττέσθω δὲ τοῖς εἰς ινος ὀξυτόνοις ὁ σχηματισμός. Εἰ πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφη. τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ χ, τεῖχος τῇ ει. τοῖχος ἀρσενικογενὲς, τῇ οι. τύχη, τῷ υ, ὅθεν τὸ τυγχάνω. Η τλη, καὶ τμη. τῷ η, τλήμων. τμητόν. Η τμω τῷ μεγάλῳ. τμῶλος. Η το τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ τωθάζειν. μέσον τὸ υ. τολύπη, καὶ τὸ μικρὸν, τοξότης. Η τρε τῷ ε. τρέχω. Η τρι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι. τριάς. μέσον ἡ αι. τρίαινα. καὶ τὸ η, τριήρης. Εἰ πρὸ τοῦ β, τρίβω. ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρυβλίον, τῷ υ. Εἰ πρὸ τοῦ χ, τριχὸς πλὴν τοῦ τρύχειν, τῷ υ. Εἰ πρὸ τοῦ ϛ, ἢ ζ, ἢ μ. ἢ φ, τῷ υ, τρυϛῶ. τρύζω. τρυμός. τρυφή. πρὸ δὲ τοῦ ρ, ἢ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ τρίτον τῷ ι. πρὸ δὲ τοῦ σ, τρὶς τῷ ι. τρεῖς τῇ ει. Η τρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ τρώγειν, τρώγλη. μέσον τὸ ι. τροχιλία. τῆς δὲ τα, καὶ τρα, μέσον τὸ ι, τάριχος. πλὴν τοῦ τράχηλος, τῷ η. καὶ ταμίας τῷ ι. καὶ ταπεινὸς, τῇ ει. Η φε τῷ ε. πλὴν τοῦ φαιόν, φαιδρόν, φαίνω. Η φυ, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ υ. φύω. ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τοῦ φιάλη τῷ ι. Εἰ πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ φηγοῦ τῷ η. Εἰ πρὸ τοῦ κ, φῦκος. Εἰ πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ φίλος, καὶ φίλυρα. τῷ ι. Εἰ πρὸ τοῦ ρ, φύρειν. Εἰ πρὸ τοῦ σ, φύσις, φυσᾶν. πρὸ δὲ τοῦ β, τῇ οι, φοῖβος. πλὴν τοῦ φιβάλλ. Εἰ πρὸ τοῦ ν, φοῖνιξ. πρὸ δὲ τοῦ δ, τῇ ει. φείδομαι. πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η, φήμη. πλὴν τοῦ φιμός. πρὸ δὲ τοῦ τ, φυτὸν, τῷ υ. ὅθεν τὸ φυτεύειν, καὶ φοιτᾶν, τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ ι, φιτρός, φιτύω. Η φθι, πρὸ μὲν φωνήεντος τῷ ι.

phthia. Item ante υ, tabesco. uerùm ante ρ, per ε, corrumpo. φθο per ο paruum, corruptio. φλε per ε, exuro. φλυ ante uocalem per υ. præter limen per ι, & Cortex per οι. Præterea ante κ, pustula. Ante uerò ρ, per η, nugæ. Cæterùm ante σ, per οι, fluctus. φλο per ο paruum, flamma. φο item per ο paruum præter lumen, phoca, latebra, uox, fur, arca. Media ι. præter fasciculus ex sarmentis per υ. φρυ ante quidem ρ, mens per η, rubeta per υ. Media ι, Phrynichus. Iam uerò ante κ unicõsone per ι, frigus. Etiam ante μ, & σ, & τ, fremere, horrere. Reliqua autem per υ, sarmentum, fax. Media ι, phrygilus. φρο per ο paruum, prudens. φα autem media est ε, phaëthon, manifestum.

X *χε per ε. præter gaudere, & coma. Media per ι, ut hirundo. præter labrum per υ, & per ω magnum, Cheronea, testudo. χλ ante quidem α per ε, lustrum. Item ante λ. præter ungula per η, & succus per υ, cibus & mille per ι. Præterea ante μ, præter perniones p ι. Ante uerò δ p υ, fusim. Verũ ante τ, uniconsone quidem per ι, tunica. biconsone uerò per υ, olla, olla. χθε per ε, heri. χθω per ω magnum quidem in recto, terra. at per ο paruum in genitiuo, terræ, unde terrestris, χλι per ι paruum, colluuies. χλο per ο paruum. præter uiride. Et χνο per ο paruum, modiolus. Et χο per ο paruum. præter claudus, regio, agger. χρε p ε, excreare. χρη seorsim posita per η, oportet. Ante uerò α, usus per ε, color acute per οι. Sed ante aliam uocalem per ι, ungo, unde unctus. Verùm ante μ, & σ, per η. præter aurum per υ. χρο per ο paruum. præter color & corpus. χα autem media ι, frenum. præter Charybdis per υ.*

ψ *ψε per ε. præter accelerare. ψι ante α quidem & θ, per ι, teges, susurrare. præter insolens per οι. Media υ, susurrus. Item ante λ, tenuis. præter contrectare per η, & pulex per υ.*

Et

φθία. ἔτι πρὸ τοῦ υ. φθίνω. πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. φθείρω. Η φθο διὰ μικροῦ. φθορά. Η φλε, διὰ ε. φλέπω. Η φλυ πρὸ μὲν φωνήεντος, διὰ υ. πλὴν τοῦ φλιάτω ι, καὶ φλοιός, τῇ οι. ἔτι πρὸ τοῦ κ. φλυκταῖνα. πρὸ δὲ τοῦ ν, διὰ κ. φληναφος. πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ οι. φλοῖσϐος. Η φλο, τῷ μικρῷ. φλόξ. ἔτι ἡ φο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φῶς. φώκη. φωλεός. φωνή. φώς. φωριαμός. μέσον δὲ ι. πλὴν τοῦ φορυτός, ἐπιφορυγάνων διὰ υ. Η φρη. πρὸ μὲν τοῦ ν, φρὴν διὰ η, φρενός. τῷ υ. μέσον δὲ ι φρύνιχος. πρὸ δὲ τοῦ κ. μονοσυμφώνως τῷ ι. φρίκη. ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ σ, καὶ τ, φριμάσσεσθαι, φρίσσειν. τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ υ, φρυγανον. φρυκτός. μέσον δὲ ι. φρύγιλος. Η φρο, τῷ μικρῷ, φρόνιμος. τῆς δὲ φα, μέσον δὲ ε, φαέθων, φανερόν.

Η χε, τῷ ε, πλὴν τοῦ χαίρειν, καὶ χαίτη. μέσον δὲ ι. χελιδών. πλὴν τοῦ χελώνη, καὶ δὲ μέγα χαιρώνεια, χελώνη. Η χυ, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ ει. χειά. ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ χηλή, τῷ η. καὶ χυλός, τῷ υ. καὶ χιλός, καὶ χίλια διὰ ι. ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ χίμετλα διὰ ι. πρὸ δὲ τοῦ δ, διὰ υ. χύδην. πρὸ δὲ τοῦ τ, μονοσυμφώνως μὲν διὰ ι. χιτών. δισυμφώνως δὲ διὰ υ. χύτρα. χύτλον. Η χθε διὰ ε, χθές. Η χθω διὰ μεγάλου μὲν ἐπὶ εὐθείας, χθών. διὰ μικροῦ δὲ ἐπὶ γενικῆς, χθονός. ὅθεν τὸ χθόνιος. Η χλι, διὰ ι. χλίδος. Η χλο, διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ χλωρόν. ἔτι ἡ χνο, διὰ μικροῦ. χνόη. ἔτι ἡ χο, διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ χωλός, χώρα, χῶμα. Η χρε διὰ ε, χρέμπτεσθαι. Η χρη μόνη διὰ η, χρή. πρὸς δὲ τοῦ α, χρεία τῇ ει. χρεὰ ὀξυτόνως τῇ οι. πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος διὰ ι, χρίω, ὅθεν δὲ χρισός. πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, διὰ η. πλὴν τοῦ χρυσοῦ διὰ υ. Η χρο, διὰ μικροῦ. πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. τῆς δὲ χα, μέσον τὸ ι, χαλινός. πλὴν τοῦ χάρυϐδις διὰ υ.

Η ψε, διὰ ε. πλὴν τοῦ ψαίρειν. Η ψι, πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ θ, διὰ ι, ψίαθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίθης τῇ οι. μέσον δὲ υ. ψιθύρισμα. ἔτι πρὸ τοῦ λ, ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾶν τῷ η, καὶ ψύλλα διὰ υ.

Et ante ν, uitis decidua. præter culex per κ. Ante uerò γ per κ, radere, unde ramentum, & strigilis. Item ante φ, suffragium. at ante κ uel χ, per υ, peluis, frigidum. ψο per ο paruũ, fumosus. præter inuum panis, apella, turunda, scabies confrico. & ψα quidem media υ, fragile.

A Et ipsius α media ε, ala, armentũ, diana. præter rarus, puerus, palpito, achiuus, ascæra. Item η in βδη, abdera. & ĩ βλη molle. Rursum in ϑη, minerua. præter ludo per υ. præterea in δη angor. In θρη etiam athrena. præter Athribes per ι, & cõgrego per οι. Etiam in λη, mendicus. præter ungo per ε, & mœreo, mœreo p υ. Itẽ in πη, sæuus. & in σκλη, Aesculapius. Rursum in τη, Atclas, & in χθη, dolor. & in γη, dolor. præter tristifico per υ, & anxius per ε. Ceterùm in arbela per η. In βρι uerò per ι, uerax. præter illustro per υ. Item in γι, sanctum. præter ueneror per η, & uia per η, & circulator, argẽtum per υ, & congrego per ε. Item ante γνι, nisi à uerbis in ϐνω. Item in γρι, agreste. præter furcilla per υ, & agrœle, agricola per οι. Rursum in δρι, Adria. præter cresco per υ, uirilis per ει. Etiã p seipsum, audio. præter lusciniа per η. Itẽ in κι. tenue. præter anchora, curuũ, glans, alcyon p υ, & alæstis per η. Porro in κρι, exactus. Itẽ in νι, ango. præter perficio per υ. Etiã ante ξι, dignor. Itẽ in ρι numerus. præter adiuuo per η. haurio per υ. Itẽ in σι, asione. Itẽ in χι, achilles præter palcæ per υ. Itẽ in ψι, Apsines. præter illimis p υ. Rursum in φι farinæ. præter alpheus p ει, & industrius per η. & apua, haurio p υ. Etiã in τι, æquale. In μυ uerò p υ, adiuuo. præter p muto p ει, & messis p η, & certamẽ per ι. Itẽ ĩ χρυ, achryllis. Itẽ in βυ, abydus. præter abigas p ι, & arbela p η. Itẽ in βω p ω magnũ, aboras. Rursum in γω, educatio. præter forũ, & uola. Itẽ in γρω. præter rusticitas Item in δω, Adonis. Etiam in βλω, serpo. Item in πω æstus. Item in θρω, homo. Itẽ in σκω, super utrem

Ἔτι πρὸ τοῦ ν. ψινάς. πλὴν τοῦ ψήν. διὰ τοῦ η. πρὸ δὲ τοῦ ς, διὰ τοῦ η, ψη-
στῶν, ὅθεν τὸ ψῆσμα, καὶ ψηκτρον. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. ψῆφος. πρὸ δὲ
τοῦ κ, ἢ χ διὰ τοῦ υ. ψυκτὴρ καὶ ψυκτρόν. Η ψο διὰ τοῦ μικροῦ. ψολόεις, ψυχρὸν sic Aldus.
πλὴν τοῦ ψώθιον, ψωλός, ψωμός, ψώρα, ψώχω. Καὶ τὰ ψα δὲ
μέσον τοῦ υ, ψαθυρόν. Καὶ τὰ α δὲ μέσον τοῦ ε. ἀετός, ἀγέλη. ἄρ-
τεμις. πλὴν τοῦ ἀραιός. ἀκραιφνής. ἀσπαίρω. ἀχαιός. ἀσκαῦ-
ρα. Καὶ τὸ η, σὺν βδη, ἄβδηρα. Ἔτι σὺν βλη. ἀβληχρόν. Ἔτι σὺν θη,
ἀθηνᾶ. πλὴν τοῦ ἀθύρω, διὰ τοῦ υ. Ἔτι σὺν δη, ἀδημονῶ. Ἔτι σὺν θρη,
ἀθρήνη. πλὴν τοῦ ἀθριβὴς τῷ ι, καὶ ἀθροίζω, τῇ οι. Ἔτι σὺν λη, ἀλή-
της. πλὴν τοῦ ἀλείφω τῇ ει, καὶ ἀλύω, ἀλύσσω τῷ υ. Ἔτι ἐν πη.
ἀπηνής. Ἔτι σὺν σκλη, ἀσκληπιός. Ἔτι σὺν τη, ἀτήλας. Ἔτι σὺν
χθη, ἀχθηδών. Ἔτι ἐν γη. ἀλγηδών. πλὴν τοῦ ἀλγύνω, τῷ υ. καὶ
ἀλγεινοῦ, τῇ ει. Ἐν δὲ ἄρβηλα, τῷ η. Ἐν δὲ βρι, διὰ τοῦ ι. ἀβρικές. πλὴν
τοῦ ἀβρύνω, διὰ τοῦ υ. Ἔτι σὺν γι, ἄγιον. πλὴν τοῦ ἀγήλω, διὰ τοῦ η. καὶ ἀ-
γυιὰ τῇ υι. καὶ ἀγύρτης. ἄγυρος, διὰ τοῦ υ, καὶ ἀγείρω, τῇ ει. Ἔτι σὺν γνι,
εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ βύω. Ἔτι σὺν γρι, ἄγριον. πλὴν τοῦ ἀγρείφνη, τῇ ει. καὶ
ἀγροίλη, ἀγροιώτης. τῇ οι. Ἔτι σὺν δρι ἀδρίας. πλὴν τοῦ ἀδρύ-
νω, τῷ υ, καὶ ἀνδρεῖος τῇ ει. Ἔτι καθ' αὑτό. ἀΐω. πλὴν τοῦ ἀηδών.
διὰ τοῦ η. Ἔτι σὺν κι. ἀκιδνόν. πλὴν τοῦ ἄγκυρα. ἀγκύλον. ἄκυλον.
ἀλκυών. διὰ τοῦ υ. καὶ ἄλκησις, διὰ τοῦ η. Ἔτι σὺν κρι, ἀκριβής. Ἔτι σὺν
νι, ἀνιῶ. πλὴν τοῦ ἀνύω, τῷ υ. Ἔτι ἐν ξι, ἀξιῶ. Ἔτι ἐν ρι, ἀριθμός.
πλὴν τοῦ ἀρήτω διὰ τοῦ η. ἀρύτομαι, διὰ τοῦ υ. Ἔτι ἐν σι. ἀσιώνη. Ἔτι
σὺν χι, ἀχιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα, διὰ τοῦ υ. Ἔτι σὺν ψι, ἀψίνης.
πλὴν τοῦ ἄψυρος διὰ τοῦ υ. Ἔτι ἐν φι, ἄλφιτα. πλὴν τοῦ ἀλφεῖος τῇ
ει. καὶ ἀλφηστὴς διὰ τοῦ η, καὶ ἀφύη, ἀφύσσω, διὰ τοῦ υ. Ἔτι ἐν τι, ἄρτιον.
Ἐν δὲ μυ διὰ τοῦ υ, ἀμύνω. πλὴν τοῦ ἀμείβω τῇ ει. καὶ ἄμητος τῷ
η, καὶ ἄμιλλα. διὰ τοῦ ι. Ἔτι ἐν χρυ, ἀχρυλλίς. Ἔτι ἐν βυ, ἄβυδος.
πλὴν τοῦ ἀβίσας, τῷ ι, καὶ ἄρβηλα. τῷ η. Ἔτι ἐν μετὰ βω τῷ μετὰ
λφ. ἀβώρας. Ἔτι σὺν τω, ἀτωγή. πλὴν τοῦ ἀτογά, καὶ ἀτοσός. Ἔτι σὺν
γρω. πλὴν τοῦ ἀγρότης. Ἔτι ἐν δω, ἄδωνις. Ἔτι ἐν βλω, ἀβλώ-
σκω. Ἔτι σὺν πω, ἄμπωτις. Ἔτι σὺν θρω, ἄνθρωπος. Ἔτι σὺν σκω,

ſuper utrē ſaltare. in σω, aſopus. Item in ϐϛο, o paruum, abrotonum. Rurſum in κο, cos. præter cuſpis. Item in κϛο, auditor. præter promontorium. Item in λο, capio, excepto uulpes. & in μο, conuenio. præter Amorium. Rurſum in ϛο, aratrum. præter ſuffimentum. Item in σφο, ferula. etiam in φϛο, uenus. Prima igitur & ſimplicia ſic ſumere oportet, quæ uerò ſunt ex his, facile eſt originem ſequentibus rectè ſcribere, ut polydorus ly ſcribitur quidem per υ, δω uerò per ω magnum quòd ex multum, & donum. Et conferre nempe συμ per υ, φε uerò per ε, quòd ex con, & fero componitur. Item ſuffragor per κ, quòd à ſuffragium, & decretum etiam per ι, quia à decerno.

Etymologiæ ratio.

Conſonantium duplicatio.

FRequens ſanè in orthographia conſonātium quoque geminatio. Duplicantur enim in quibuſdam & mediæ, & tenues, immutabilesq́;, & σ, quēadmodum deicit, angelus, abunde, granum, equus, atticus, alius, portio, thynnus, procul, mare; duplex uerò, uel adſpirata nunquam. Fit autem huiuſmodi uel propter meliorem ſonum, ut ſed, & pinna, & arena, & equus, & alia huiuſmodi, uel productionis cauſa, ut pſallo, uel iuxta cognationem, & mutationem, ut ſponſio. Etenim ν neque ante γ, aut κ, aut χ, aut ξ ſeruatur compoſita, ſed uertitur in γ, ut ſponſio, crebrū, confundo, cohoſpitor. Neque ante ϐ, uel ϖ, uel φ, uel ψ, uel μ, ſed in μ mutatur, ut conſiliarius, compotor, conſonans, conſuffragator, commilito. At neque ante λ, aut ϛ, aut σ, ſed in ſequentem literam ipſam uertitur, ſyllaba, confluens, ſodalis. Vnde ſanè & quæ ab in ιος maſculinis fiunt, fœminina in οσα, duplici ſcribuntur σσ, uenuſtus, uenuſta. Nam à uenuſti genitiuo fiunt, mutata quidem υ, ut dictum eſt. Γ quoque conduplicari contigit, & μ, & λ, & ϛ, & σ.

Litera ν in cōpoſitione.

Ipſam

ἀσκωλιάζειν. ἔστιν ἐν σω, ἀσωπός. ἔστιν ἐν βρο τοῦ μικροῦ, ἀβρό-
τονον. ἔστιν ἐν κο ἀκόνη, πλὴν τοῦ ἀκωκή. ἔτι ἐν κρο, ἀκροά-
της. πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. ἔστιν ἐν λο, ἀλοῶ. πλὴν τοῦ ἀ-
λώπηξ. ἔστιν ἐν μο, ἁρμόττω. πλὴν τοῦ ἀμώριον. ἔστιν ἐν ρο,
ἄροτρον. πλὴν τοῦ ἄρωμα. ἔστιν ἐν σφο, ἀσφόδελος. ἔστιν ἐν
φρο, ἀφροδίτη. τὰ μὲν οὖν πρῶτα καὶ ἁπλᾶ οὕτω λη-
πτέον. τὰ δ' ἐκ τούτων, οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας
ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος, ἡ μὲν λυ, διὰ τοῦ υ, ἡ δὲ δω τῷ
μεγάλῳ. ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ δῶρον. καὶ συμφέρειν. ἡ
μὲν συμ, διὰ τοῦ υ. ἡ δὲ φε, διὰ τοῦ ε. ὅτι ἐκ τῆς σὺν, καὶ τοῦ φέρω.
καὶ ψηφίζομαι διὰ τοῦ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος, καὶ ψήφισμα ἔστι
διὰ τοῦ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Οἶδε ἄρα ὀρθογραφίας πέρι καὶ ὁ τῶν συμφώνων
K διπλασιασμός. διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἐνίων τά τε
μέσα, καὶ τὰ ψιλὰ, καὶ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ.
οἷον κάββαλεν. ἄγγελος. ἄδδην. κόκκος. ἵππος. ἀττικός.
ἄλλος. συμμορία. θύννος. πόῤῥω θάλασσα: διπλοῦν δὲ ἡ
δασύ, οὐδέποτε. γίνεται δὲ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον
τὸ ἀλλά, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ τῆς
μακροῦ χάριν, οἷον ψάλλω. ἢ κατὰ συμπάθειαν καὶ μετα-
βολήν, οἷον ἐγγύη. τὸ γάρ τοι ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ ξ, σώ-
ζεται συντιθέμενον. ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ, οἷον ἐγγύη, ἐγκέφα-
λος, συγχέω, συγξενίζω. οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ ψ, ἢ μ,
ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλει. οἷον σύμβουλος. συμπότης. σύμ-
φωνος. σύμψηφος. σύμμαχος. οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ,
ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβή. σύῤῥους. σύσσιτος.
οὕτω δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα, διὰ
διπλῶν γράφεται σσ. χαρίεις, χαρίεσσα. ἀπὸ γὰρ τοῦ χαρίεντος,
μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς εἴρηται. τό, τε γ διπλα-
σιάζεσθαι συμβαίνει, καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ.

αὐτὸ

Ipsam uerò v & in compositione accidit geminari syllaba ab eadem incipiẽte, cogitatio, cogitabũdus. Ac præsertim in uerbis in νω deriuatis à desinentibus in νω puris uerbis, luo, luo. atq; hic & in uerbis in μι, v seruantibus, luo. Contrarium uerò accidit, ut scilicet deficiat v in compositionibus omnino, in quibus s sequitur, contraho, congregatio, series. Cæ-
λ *terùm λ duplatur in uerbis quartæ non longa natura penultimantibus, ut floreo, distinguo, tremo, orior, pereo. exceptis*
μ *uolo & sum. Porrò μ & mutatione β, geminatur, ut in uerbis primæ coniugationis scriptus sum, uerberatus sum.*
ς *P autem & mutatione σ geminatur, propter cognationem uidelicet & hoc, fluuum, fluuum. procul, procul. Generaliter autem & quando principium dictionis componetur cum desinentibus in uocalẽ, uerbum, aduerbium, locutio, prædicatio, ualidus, inualidus. Perinde & quod augmento fit syllabico, proijcio, proijciebam. Excipiantur composita ab ε̃ι, robustus. Circumfluum uerò & imperfectum, propter carmen non as-*
σ duplicatio *sumpsere duplicem. Verùm σ duplex etiam in finitis in σσα fœmininis gentilibus, alissa, libyssa, thressa, magnessa. Item in Ioniis datiuis nominum quintæ inflexionis, omnibus, feris. atque in his quæ apud Atticos in duplex mutantur τ, lingua, lingua. duplex, duplex. fodio, fodio. Aequabilius tamen in uerbo fodio, & similibus scribere fodio. quemadmodum in uetu-*
Geminationes poëticæ. *stioribus exemplaribus uidemus. Non absimiles uerò his poëtarum propter carmen duplicationes. nam à δ, uel σ, uel aliqua immutabilium incipientia uerba geminant, declinata in præteritum imperfectum & indefinitũ, ut timuit, impulsus est, fortitus est, fortitus est, habitabat. fluebat uerò commune est. Præterea & in nominibus immutabiles, & σ duplicantur, perpetuum, metricum, ennosigæus, regio maritima, medium. Atqui in futuris coniug. tertiæ, & indefinitis, ut*

αὐτὸ δὲ τὸ ν, ἔντε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι, τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια. σύννους. καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς νω περαιουμένων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τίνω, τιννύω. κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, φυλασσομένων. τίννυμι. τοὐναντίον δὲ συμβαίνει ἐκλείπειν ν, ἐν ταῖς συνθέσεσι πολλάκις ἐφ' ὧν σ ἕπεται. συστέλλω. σύστημα. συστοιχία. τὸ δὲ λ, διπλοῦται καὶ ἐπὶ τῶν τεταρτοσυζύγων μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω. ποικίλλω, βδύλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω. πλὴν τοῦ θέλω, καὶ πέλω. τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῇ τοῦ β, διπλασιάζεται. οἷον ἐπὶ τῶν πρωτοσυζύγων. γέγραμμαι. τέτυμμαι. τὸ δὲ ρ, καὶ μεταβολῇ τοῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι καὶ τοῦτο, πυρσόν, πυῤῥόν. πόρσω, πόῤῥω. καθόλου δὲ καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως συντεθῇ τοῖς λήγουσιν εἰς φωνῆεν. ῥῆμα. ἐπίῤῥημα. ῥῆσις. ἀνάῤῥησις. ῥωστός. ἄῤῥωστος, οἷόν πως καὶ τῇ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῇ. ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ευ, εὔρωστος. τὸ δὲ ἀμφίρυτον καὶ ἄρρηκτον, διὰ μέτρον οὐκ ἀπείληφε τὸ διπλοῦν. τὸ δὲ σ διπλοῦται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν ἐθνικῶν, κίλισσα, λίβυσσα, θρᾷσσα. μάγνησσα. καὶ ἐπὶ τῆς ἰωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων. πάντεσσι. θήρεσσι. καὶ ἐν τοῖς ἀττικοῖς, εἰς τὸ διττὸν μεταποιουμένων ττ. γλῶσσα. γλῶττα. δισσὸν, διττόν. ὀρύσσω. ὀρύττω. εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων, γράφειν τὸ ὀρύγτω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. οὐκ ἔξω δὲ τούτων οὐδὲ οἱ τῶν ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον διπλασιασμοί. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ δ, ἢ σ, ἢ τοῦ τῶν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα διπλασιάζουσι, κλινόμενα εἰς παρατατικὸν καὶ ἀόριστον. οἷον. ἔδδεισεν, ἔσσυτο, ἔλλαχεν, ἔμμορεν, ἔνναεν. τὸ δὲ ἔῤῥεεν κοινόν. κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τά τε ἀμετάβολα καὶ τὸ σ, ἄλληκτον, ἔμμετρον, ἐννοσίγαιος, παῤῥαλίη, μέσσον. καὶ μὴν ἐπὶ τῶν τριτοσυζύγων μελλόντων καὶ ἀορίστων.

οἷον

ut extinguam, extinxi. ridebo, risi. deieát uerò præteritum, & deádit, atque his similia, non propter metrum geminantur, sed quia transit τ in sequentem consonantem, propter concinnitatem meliorem, elisa litera α, deiecit, ieát. secundum uerò, secundum uerò. Porro *geminantur* δ, & ϖ *in aduerbijs abũde, quando, & τ in quòd.* Manifestum *sanè & hinc, quòd uim habet breuiandi deriuatio. siquidem nouem duplici p scribitur, nonum uerò simplici, & quatuor quidem, quartum contrà.* Itidem *uiresco & uiride, consimiliter uerò & in alijs. Sed de accentu quidem, & orthographia sufficienter propè dictum est.*

FINIS TERTII.

Fol. 29. *pagina priori, uersu 23. aliquot exempla in dictione δμὸς ς litera deficiuntur post prius o micron, quod & ipse locus satis indicat.*

οἷον σβέσω, ἔσβεσα. γελάσω ἐγέλασα. τὸ δὲ κάββαλεν, καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται. ἀλλὰ τοῦ τ μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον, διʼ εὐφωνίαν ἀποκοπέντος τοῦ α. κατάβαλεν, κάββαλεν. κατὰ δὲ, καδδέ. Ἔτι τὸ δ καὶ τὸ π ἐν τοῖς ἐπιρρήμασιν. ἄδδην. ὁππότε. ἐπὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δʼ ἄρα κἀν τεῦθεν ὅτι ἐξαχωλῶν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῶν διπλῶν, ἔνατον δὲ τῶν ἁπλῶν. καὶ τέτταρα μὲν, τέταρτον δὲ. καὶ θάλλω μὲν, θαλερὸν δέ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ περὶ μὲν προσῳδίας τε, καὶ ὀρθογραφίας ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

THEODO-
RI GAZAE INSTITVTIO-
nis grammaticæ liber QVAR-
TVS, utraq; lingua: qui, quòd ad
structuram græcæ orationis
nihil extaret absolutius, nõ
omnino oscitanter insu
datum est, ut quàm
minimum mendarum secum efferret
in publicum.

Ad calcem item huius ãnotatũ est, si
quid erat in hac editione, cuius ut
admoneretur, lectoris uisum
est referre.

PARISIIS apud Christianũ VVE-
CHEL: uia ad diuum Iacobum,
sub scuto Basileiensi.

1529

THEODORI GRAMMATICAE IN STITVTIONIS LIBER QVARTVS

Scopus trium præcedētium libellorum.

RELIQVVM autem est, de constructione partium orationis dicere: nam grammatici etiam circa hæc consideratio. Et sanè huiusmodi constructionis & orationis causa negotiatur, qui de singulis octo orationis partibus considerat, ut se habeant uel inflexione, uel formatione, uel accentu, uel orthographia: perinde atque dialecticus ob collectiuam orationem de nomine, & uerbo, ac propositione contemplatur. Dicendum igitur quo pacto orationis partes apte inuicem ac debite connexæ, absoluant orationē, ut demum finem introductio accipiat. Et diuidendum accuratius unumquodque ac definiendum hic.

Definitio literæ.

Literæ. Incipiendum autem fortasse ab initio, nempe à literis. Sūt enim hæ prima & indiuidua hominis uox. Siquidem non fortuito connectuntur inuicem ad constitutionem syllabæ, sed (ut uocabulum quoque indicat) serie atque ordine incedunt, cōponunturq; certa ratione.

Diuisio literarum.

Ex literis igitur aliæ quidem per se constituunt ac perficiunt uocem, ut que uocales appellantur: aliæ uerò strepitum, ut consonantes omnes: uocem autem nequaquam, absque uocaliū cōnexione. Ex his præterea aliæ quidem strepunt imperfectius, ut mutæ: aliæ uerò perfectius, ut semiuocales. Ex uniuersis autē aliæ qdē præpositiuæ, aliæ uerò subiūctiuæ. Inter uocales

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Δ.

Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν, γραμματικῆς ὂν ἔστιν ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. ἔστι δέ γε τοιαύτης συντάξεως, ἔστι τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται, ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει ἤτοι κλίσεως, ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας: καθάπερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. λεκτέον τοίνυν νῦν, ὅπως ἂν τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συντασσόμενα ἀποτελοῖη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχῃ, καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα.

ΟΡΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν στοιχείων. ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερής ἐστι τῆς ἀνθρώπου φωνή, οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐμπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στείχει τε καὶ εὐτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ.

Τῶν οὖν στοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνήν, οἷον τὰ φωνήεντα καλούμενα: τὰ δὲ ψόφον, οἷον τὰ σύμφωνα πάντα, φωνὴν δ' οὔ, ἄνευ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. τούτων δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν ψόφου ἀτελεστέρου, οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ τελειοτέρου, οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά. τῶν μὲν γὰρ

uocales enim præpositiuæ, ut in diphthongis, sunt α, ε, ο. Subiunctiuæ uerò ι, υ. præponitur tamen etiam υ literæ ι, ut in musa, & filius, & harpyia, atque alijs pluribus. Porrò ex consonantibus præpositiuæ (ut quæ nunquam in fine ponantur dictionis) sunt adspiratæ, & tenues, & mediæ. Item ex immutabilibus λ, & μ. Ex duplicibus ζ. atque ex adspiratis φ, & χ, recipiunt quidem θ, inimicus, corruptio. Contrà autem non. Cum his uerò similiter & tenues, & mediæ se habent, radius, tango, octauum, fugo. nisi quòd combinatio γδ in postpositiua tantum syllaba inueniatur. Præterea adspiratæ tenuibusq; & medijs nunquam in eadem syllaba præponuntur, uerùm postponuntur tenuibus in diremptione, Atthis, Sappho, Iacchus. Non item uerò & cum medijs.

Immutabiles.

Cæterùm ex immutabilibus υ ante μ collocari non potest in eadem dictione. Vnde etiam inflexus sum, & iudicatus sum ante μ, υ incidens abijcitur. Postponi tamen potest utrobiq;, ut in memoria, agnus. Contrà autem σ. Nunquam enim postponitur μ in eadem dictione, quamuis λ, & υ, rarenter tamen, ut in mare, & Tiryns, & lumbricus. ς uerò sæpissime, uastabo, teda. propterea quòd uocalis uim habeat ς. Atqui ipsum ς nusquam præponitur iunctum alteri. Præterea adspiratarum θ, & χ, coniunctæ literæ μ, absoluunt syllabam sequentem, præcedentem uerò non, numerus, ariditas. Similiter uerò & ex tenuibus κ, & ex medijs γ, uigor, ordo. Idem etiã accidit literæ γ, cum δ subsequitur, octauus. Et φ, & τ, ante υ, faba elixa, dues. Præterea θ, & χ, cum λ, & υ. & ς, immutabilibus componuntur, ac præcedunt tam ad primariam syllabam, quàm ad subsequentem, cum μ uerò ad subsequentem solum, ut dictum est. Similiter autem

φωνηέντων προτακτικά, ὡς ἐπὶ τῶν διφθόγγων, τὰ α.ε.ο. ὑποτακτικὰ δὲ τὰ, ι.υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι, ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα, καὶ υἱὸς, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μέν. ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως, τὰ δασέα, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα. τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ, καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. καὶ τῶν μὲν δασέων, τὸ φ, καὶ χ ὧν δ' ἔχεται τὸ θ, ἐχθρός, φθορά, ἀνάπαλιν δ' οὔ. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ ψιλά τε καὶ μέσα ἔχει, ἀκτὶς, ἅπτω, ὄγδοον, βδέλλω. ὅτι μὴν ἡ τῶν γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἔτι τε τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε, καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προτασσόμενα, ὑποτασσόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς καὶ ἐν διαστάσει, ἀτθὶς, σαπφώ, ἴακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις,

ΑΜΕΤΑΒΟΛΑ.

Τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ συμβαῖνον ν ἀποβάλλεται. ὧν κεῖσθαι μέντοι κατ' ἄμφω. ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία, ἀμνός. ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τοῦ λ, καὶ ν, σπανίως μέντοι. ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς, καὶ τίρυνς, καὶ ἕλμινς. τούτου δὲ ρ, εὖ μάλα. πέρσω, πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. αὐτὸ δέ τοι ρ, οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτο ἂν συντασσόμενον. Ἔτι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζεύγνυται τῷ μ, ἀποτελοῦν συλλαβὴν ὑποτακτικὴν, προτακτικὴν δ' οὔ. ἀριθμός, αἰχμός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ. καὶ τῶν μέσων, τὸ γ. ἀκμή. ὄγμος. ταὐτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ, τοῦ γ, ὄγδοος. καὶ τοῦ φ, καὶ τ. πρὸ τοῦ ν, ἔτνος, ἀφνεός. Ἔτι τὸ θ. καὶ χ. τοῦ μὲν λ καὶ ν, καὶ ρ, τῶν ἀμεταβόλων συντάσσεται προτιθέμενα, εἴς τε προτακτικὴν συλλαβὴν, εἴς τε ὑποτακτικήν. τοῦ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνην, ὡς εἴρηται. τὸ δὲ φ,

& φ & sibi cognatæ ad λ, & ς. At in solam subsequentẽ ad ν, repentè. Porrò incomplexim ad μ se habent omnino. Cæterùm tenues, & mediæ cum immutabilibus ordinantur quemadmodum θ, & χ: dempto ϖ, hostiliter se habente ad μ. dempto & τ, quod non componitur cum ν in initiali quidem syllaba. μ tamen præassumpto subiungitur utrobique, sectio, uapor. Excepto item & β, incohærenter cum μ, & ν se habente prorsus. Rursum & præter δ cum μ & implicato quidem, & applicato, seruus indomitus, quod cum λ nullo modo possit conuenire. In summa omnis consonans si inter duas cadat uocales in eadem dictione, cum secunda proferẽda est, duco, fero. & si non fuerit una dictio, sed duæ, patiaturq; elisionem prima uocalis, quæ apostrophum præcedit, cũ sequente uocali est copulãda, ut aduersus illum, aduersus illũ. Rursum si contingat in principio dictionis consonam præcedere conso. in complexu, nec in medio quidem dictionis compositæ separantur. Atq; omnino si quæ in initio dictionis con/son. diuersæ speciei consonantibus natæ sunt coniungi, eædẽ sanè & in medio dictionis inueniri possunt cohærentes, ut iniuria, quia madeo. ager, quia scribo. armatura, quia nauigo. hymnus, quia memoria. Quæ uerò minus, dirimũtur semper. Non igitur in bonum cohærent, quòd nulla dictio à cõiunctis σθλ in eadem syllaba incipiat: neque octauum, cum non sit quæ γδ ordiatur. neque tumor, quòd nulla à γκ. Item eiusdẽ nominis consonantes nunquam coniunguntur, excido igitur, & timuit, & deiecit, atque id genus alia, dirimuntur. Rursũ quæcunq; syllaba in cõson. desinit, sequentẽ habet à cõsonante incipientem. Porrò non est inuenire tres consonantes, nõ interiecta aliqua uocali, quarum duæ eiusdem sint uirtutis.

Transpositio literarũ.

Metathesis.

Fit autem etiam transpositio literarum, ut cor, cor.

semita

ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνον δὲ ὑποτακτικὸν πρὸ τοῦ ν. ἄφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸ τοῦ μ ἔχει παντάπασι. καὶ τὰ ψιλὰ δέ, καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται. ὥστε τὸ θ καὶ χ. πλὴν τοῦ π, ἀσυμβάντως ἔχοντος πρὸ τὸ μ. καὶ πάλιν τοῦ τ, ἀσυντάκτου μὲν περὶ ν, εἰς προτακτικὴν συλλαβήν. τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικοῦ ἐπ' ἀμφοῖν. τμῆμα. ἀτμίς. καὶ πλὴν τοῦ β, ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἔχοντος ὅλως. καὶ πάλιν τοῦ δ, περὶ μὲν μ καὶ ἐπιπλεκομένου, καὶ προπλεκομένου, δμώς, ἄδμητος. περὶ δὲ λ μηδ' ὅλως οἷοντε ὄντος συντάττεσθαι. καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν, περὶ δευτέρῳ συλλαβιστέον, ἄγω, φέρω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστροφῆς σύμφωνον περὶ ἑπομένῳ φωνήεντι συντακτέον. κατ' ἐκεῖνο κατ' ἐκείνου. εἰ δὲ τύχῃ κατ' ἀρχὰς λέξεως σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὰς λέξεως πρὸ ἑτέρου περὶ εἴδους συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιντ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ γράφω. ὅπλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνεία. ὅσα δὲ μή, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. οὐκοῦν τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθλ τυγχάνει τις ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γκ. εἶτα τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει, ἐκκόπτω οὖν, καὶ ἔδδεισε καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν διαστάσει. Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. Ἔτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταυτοδυναμεῖ.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις τῶν στοιχείων, καρδία, κραδία.

semita, semita. ensis, ensis. pauaus, paucus. Et passiones incidunt huiusmodi quædam, ut longa in breuem soluatur, ut fractus est, fractus est. & uicissim ut contrãhatur. sacrum, sacrum. diuus, diuus. Hæc tamen alterius fuerint considerationis,

Syllaba.

Definitio syllabæ.

Ad hunc autem modum literæ inuicem se habentes constituunt differenter syllabam, quæ comprehensio est literarum apte compositarum. Quemadmodum uerò literarum complexio nihil inordinatum habet, ita & syllabæ certa ratione inter se coëuntes, dictionem efficiunt, rursumq; dictiones orationem,

Definitio orationis.

Est itaque oratio coordinatio dictionum appositè cõiunctarum, sententiam habens perfectam.

Definitio dictionis.

Congeminatio dictionis atq; oratiõis.

Dictio autem pars minima constructæ orationis. Iam uerò sæpenumero & simile aliquid in literis, & in dictionibus, & in orationibus est considerare. Geminatur enim non solum litera, ut equus, alius. sed & syllaba, ut exulto, mansi, prouolutus. Item dictio, Mars, mars, apud Homer. Et ô Cyclops, cyclops, apud Theo. Et heu, heu. apud Aristoph. Rursũ oratio: Huic ego obuius eo, etsi igni manus est similis, si igni manus est similis, robur autem candenti ferro. Hom. Et, bucolicè caue Daphni, tu cantum incipe prior, cantum incipe prior. apud Theocritum.

Iliad. ε. Idyll. ια. Iliad. ι. In Pluto. Idyll. ϑ.

Pleonasmus.

Homericum. Sũpta è Plutarcho ĩ Homerũ Ody. ς

Præterea quemadmodum litera alicubi abundat non eadem, ut spica, spica. flatus, flatus. hunc hunc. sic etiam syllaba, reliquẽs, reliquens. uerus, uerus. dixisti, dixisti. Item dictio, cum in compositione, tum uerò in appositione, boum bubulcus

ἀτραπὸς, ἀτραπός. φάσγανον, σφάγανον. ὀλίγος, λοιγός. καὶ πάλιν συμβαίνει τοιαῦθ᾽ ἄττα, τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι, ἤγε ἔαγε. καὶ ἀνάπαλιν συναιρεῖσθαι. ἱερὸν, ἱρόν. δῖος, δῖος. ταῦτά γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

ΟΡΟΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα συντίθησι διαφόρως τὴν συλλαβὴν, σύλληψιν οὖσαν στοιχείων εὐρυθμῶς συνταττομένων. ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐθὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι, τὴν λέξιν ποιοῦσι. καὶ αὖ πάλιν αἱ λέξεις τὸν λόγον.

ΟΡΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Ἔστι γάρ τοι ὁ λόγος σύνταξις λέξεων εὐαρμόστως συντεθειμένων, διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.

ΟΡΟΣ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τῆς κατὰ σύνταξιν λόγου. καὶ μὲν τοι καὶ πολλαχῆ ὁμοιόμαλι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐστὶ θεωρεῖν. Διπλασιάζεται δὲ οὐ μόνον στοιχεῖον ἵππος. ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβή, ἀλαλάζω, μεμένηκα, προπροκυλινδόμενος. καὶ λέξις. ἆρες ἆρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ κνὺκλωψ, κνύκλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰὼ ἰὼ, τὸ Ἀριστοφάνους. καὶ λόγος, τοι δ᾽ ἐγὼ ἀντίος εἶμι. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ. τὸ Ὁμήρου. καὶ, βωκολιάσδεο δάφνι, τὺ δ᾽ ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. τὸ Θεοκρίτου.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Ἔτι καθάπερ στοιχεῖον ἔστιν οὗ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς. πνοή. πνοιή. τοῦτον, τουτονί. οὕτω καὶ συλλαβὴ, λιπῶν, προλιπών. ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔφη, ἔφησθα. καὶ λέξις, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει. βοῦ πολυ κόλος

bulaus uir. Auri uerò appendens Vlysses decem tota talenta. Et
Iliad.σ. *certe omnino iam occubuit Menœtij fortis filius.* Illic enim
tota, hic uerò *omnino* abundat. Huiusmodi uerò & illud:
Oculis uideam. Et expletiuæ coniunctiones, quæ nihil ple-
runque ad sententiam conferunt. Et oratio, *consentaneum
sanè, non uerò inconsentaneum.* Non uerò inconsentaneum,
Iliad.υ. superfluum. Item, *quæ ipsi parca nascenti neuit stamine,
quando ipsum peperit mater.* Redundat enim, *quando ipsum
peperit mater.*

Ellipsis.

Accidit quoque & literæ defectus, *terra, terra. utrinque, utrinque. sæpe, sæpe.* Quinetiam syllabæ, *fulgurat, fulgurat. amphora, amphora.* Apollinem, apollinem. Item dictioni, ut,
Iliad.μ. *unum augurium optimum, pugnare pro patria.* deest enim
Idyll.ζ. *est.* Et illud Theocriti: *Ille uerò mihi pedum, suaue ridens,*
Iambicum ex *(ut antè) ex musis munusculum dedit esset*, deest *promisit*.
Aristoph., Orationis autem defectus est: Et deinde è crate deos conte-
Nephelis. *mnis, sed non è terra, siquidē deest, uolebas contemnere.* Ta-
Thucydid. le & illud: *Siquidem mersissent quempiam, si non repulsi
fuissent, priusquam ad manus ueniretur*, deest, *bene habuisset.*
Simile fuerit, & semel platũ orationẽ, bis, aut ter, aut sæpius
sumentem à communi intelligere, ut *ornamentum homini pru
dentia, sobrietas, iustitia, fortitudo.* In singulis enim subaudi-
tur, *ornamentum est.*

Suppositiua positio.

Rursum ut in syllabis licet quasdam quæ postponantur & nunquam præcedant inuenire, itidem & in dictionibus. Nimi rum postpositiui articuli, & appositiua pronomina, & subiũ ctiua uerba eiusmodi sunt. Idẽ ipsum cõtingit & in oratione, cuiusmodi hoc aggregatũ, *si ambulat Socrates, mouetur.*

Dialysis, & synæresis.

Porrò

κόλος ἀνήρ. χρυσοῦ δὲ στήσας ὁ δ᾽ ὕστευε δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἡ μάλα δ᾽ ἣ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. ἔνθα μὲν οὖν τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζομ. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι. καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ δὲ σύνδεσμοι πολλαχῆ εἰς ἔννοιαν συντελοῦσι. καὶ λόγος, ἐοικέτοι οὔτοι ἀεικές. τὸ γὰρ, οὔτοι ἀεικές, περιέλκομ. ὅσα δὲ τοιαῦτα γινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἔτι στοιχείου μὲν ἔλλειψις. γαῖα, αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι. συλλαβῆς δέ. ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορεύς, ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. λέξεως δὲ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γὰρ τὸ, ἐστίν. καὶ τὸ θεοκρίτου. ὅδ᾽ ἐμοὶ τὸ λασιόβολον ἁδὺ γελάσσας, ὥς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν. ἐνδεῖ τὸ, ὑπέσχετο. λόγου δὲ ἔλλειψις. κἄπειτ᾽ ἀπὸ ταρσοῦ τῆς δεξιᾶς ὑπερφρονεῖς, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ γῆς. εἶτα ἐλλείπει τὸ, ἢ ὅλου ὑπερφρονεῖν. τοιοῦτο καὶ τὸ, εἰ μὲν κατέδυσάν τινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκρούοντο πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ, εὖ εἶχεν. ὅμοιον δ᾽ ἀμείνω καὶ τὸ, τὸ ἅπαξ ῥηθέντα λόγον δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοινοῦ ἐννοεῖν. οἷον κόσμος ἀνθρώπου φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται τὸ, κόσμος ἐστί.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ.

Ἔτι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἐστὶν ἃς ὑποτασσομένας μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω τοι ὁ ἐπὶ τῶν λέξεων. τὰ μὲν ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων ὁ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοιάδε, ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λόγου. τοιοῦτο γάρ τοι συνημμένον. εἰ περιπατεῖ σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις καὶ συναίρεσις.

Porrò ut literæ resolutionem, & contractionem patiuntur, sic & syllabæ, pelidæ, pelidæ. Hermes, hermes. Item dictio de taurum uorans, pro deuorans. Et è diuerso, dictiones duæ in unam. suspirans, & lachrymans. pro suspirans, & lachrymas fundens. Item oratio. Componuntur enim coniunctionibus iunctæ inter se orationes, dirimuntur uerò ubi illis carent.

Apud Homerum. Odyss. μ. Iliad. α.

Metathesis.

Trāspositio syllabæ atq; dictionum.

Quinetiam syllabæ transponuntur quemadmodum & literæ, garrula. reticulum, reticulum. Item dictio, ut si quis deas uenerandas, uenerandas deas, dicat. Et frigidum sulphur, sulphur frigidum. Nam illic uenerandas, hic sulphur præponere consuetum. Sed & oratio, ut quod uocant præposterum, illi autem & aperuerunt portas, & amouerunt uectes.

De uiribus literarum, dictionumq;.

Præterea quemadmodum ex literis quædam uocales, quædam consonantes, eodem modo & dictionum aliquæ possunt proferri per se, ut potè imperatiua uerborum, & casus uocatiui nominum, ac pronominum plerunque. quędam autem non possunt citra aliam dictionem proferri, ut sententiam perficiant, ueluti præpositionesq;, & coniunctiones. Tales enim dictiones semper connotant, appositæ uidelicet alijs, quo fit ut earum significationes coincidant in aliarum (cum quibus coniunguntur) potentiam, puta hæc præpositio cum, aliud quidem cum accusatiuo coniuncta, aliud uerò cum genitiuo, atque uerbis iuncta, significat. Similiter & in coniūctionibus. Quatenus ergo inter se conueniant litera & syllaba, & dictio & oratio, dictum sit hactenus.

Proportio.

Proportio dictionis atque

Cōmunis aūt proportio dictioni & orationi, nēpe ut oratio iuxta aliquā dictionū cōstructionē recte habeat & secus, dictio

Ἔτι ὡς τὰ στοιχεῖα ἀνάλυσίν τε καὶ συναίρεσιν πάσχει, οὕτω καὶ συλλαβή. Πηλείδου, Πηλείδαο. ἑρμέας, ἑρμῆς. καὶ λέξις, κατὰ ταῦτα ἐδηδώς, ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. καὶ τὸ ἐναντίον λέξεις δύο εἰς μίαν. βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων, ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων. καὶ λόγος, συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διῄρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ

Καὶ μὲν δὴ καὶ συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως. κελάρυζα λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος. καὶ λέξις, οἷον εἴ τις θεὰς σεμνὰς τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι. καὶ ἄπυρον θεῖον τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάττειν σύνηθες. καὶ λόγος, οἷον τὸ καλούμενον προθύστερον, οἱ δ᾽ ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας.

ΔΥΝΑΜΙΣ.

Ἔτι ὃν τρόπον τῶν στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ᾽ αὑτὰς, οἷον τὰ προστακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν ἔσθ᾽ ὅτε, τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἄνευ ἑτέρου του προσενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ, οἷον προθέσεις τε καὶ συνδέσμους. αἱ δὲ τοιαῦται λέξεις αἰεὶ συσσημαίνουσι προσκείμεναι δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ ἀσημασίαι τούτων μεταπίπτουσιν πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμίν τε δηλονότι, οἷον, ἡ μετὰ, ἑτέραν μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἑτέραν δὲ τῇ γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν. ὁμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις. ᾗ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖα, καὶ συλλαβὴ, καὶ λέξις, καὶ λόγος, εἰρήσθω ἐπὶ τοσοῦτον.

ΑΝΑΛΟΓΟΝ.

Κοινὸν δὲ ἀνάλογον λέξεως καὶ λόγου τὸ, τὸν μὲν λόγον κατὰ τὴν ποιὰν τῶν λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μή.

orationis. *dictio uerò iuxta compoſitionem ſyllabarum & literarum. Etenim barbariſmus uitium eſt in dictione, ſolœciſmus uerò uitium in oratione.*

Barbariſmus.

Barbariſmus quibus modis committatur. *Et quadrifariam quidem fit barbariſmus, quot modis & ſolœciſmus. Aut enim defectu barbare quis loqui depræhenditur, ſi quis dicat pro Demoſthenis demoſtheni, pro ſcripſerunt, ſcripſerunt. Aut redundantia, Aeſchinis, æſchinis. dormis, dormis. Idem uerò fit cum ſyllaba ſoluitur perperã, cõcauũ, concauũ. Vel trãſpoſitione tempus, pus. currus, currus. Vel immutatione, phiala, ala. uitrũ, uitrum. æneæ, æneæ. Et in accẽtibus amicus, amicus. mercenarius, mercenarius. Itẽ ĩ tempore, & in ſcriptura, ut contentio per ι, cum oporteat ſcribi per ει. De quibus etiam dictum eſt prius abunde.*

Solœciſmus.

Solœciſmus quibus modis fiat. *Eiſdem autem modis fit ſolœciſmus. Aut enim defectu, ueniunt campum, deeſt enim per. Aut abundantia, de cœlitus, redundat de. Aut immutatione, arcu bene ſciens, pro ſagittare.*
Iliad.θ. *Recens uerò excitabat animum, pro*
Iliad.ζ. *nuper. Radijs ſimiles, pro aßimilabantur. hoc tibi prom-*
Iliad.α. *pte dicam, pro, ob hoc. Intro maris latum ſinum, pro in*
Iliad.ι. *latum ſinum. Idem fit, ſi quis ea, que accidunt oratio-*
Homericum paſſim. *nis partibus, puta ſpeciem, genus, numerum, figuram, caſum, uel aduerbia, uel præpoſitiones, uel ordinem coniunctionum, uel coniunctiones ipſas immutet. Speciem*
Iliad.δ. *quidem, ut diua fœminarum, & nigrius tanquam pix.*
Iliad.ψ. *Genus uerò æqua fœmina. exiſtens, & nunquam in no-*
Iliad.ϑ. *ſtris curribus uulnerati, pro uulneratæ. Numerum, The-*
Iliad. β. *ſpian, Græanq;, pro Theſpias. Figuram, Aſt ego me ſoluam,*
Homericum. *pro meipſum. Caſum, Neſtoridæ uerò, hic quidem uulnerauit,*
Iliad.π. *pro neſtoridarũ. Item fulgurans à dextra, pro fulgurantem.*

Et

τὴν δὲ λέξιν παρὰ τὴν τῶν συλλαβῶν, καὶ στοιχείων. ὅ,τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέξιν ἐστίν. ὅ,τε σολοικισμὸς ἁμάρτημα περὶ λόγον.

ΒΑΡΒΑΡΙΣΜΟΣ.

Καὶ ποσαχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός, τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τὶς ἐλέγχεται. δημοσθένους, δημοσθένου. γεγράφασιν, γέγραφαν. ἢ πλεονασμῷ. αἰσχίνου, αἰσχίνους. κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαῦλος κοῖλον κόϊλον. ἢ μεταθέσει. κρόταφον, κόρταφον. δίφρον, δρίφον. ἢ ἐναλλαγῇ. φιάλη. φιέλη. ὕαλον, ὕελον. αἰνείου. αἰνεία. καὶ περὶ προσῳδίας. φίλος, φιλός. μισθωτός, μίσθωτος. καὶ περὶ χρόνον τε, καὶ γραφήν. νῖκος δέον ι, δέον τῇ ει. περὶ ὧν ἄρα καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΣ.

Ὁμοίως δέ τοι καὶ ὁ σολοικισμός, ἢ γὰρ ἐνδείᾳ, ἔρχονται πεδίοιο, ἐνδεῖ γὰρ ἡ διά. ἢ πλεονασμῷ, ἐξ οὐρανόθεν. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. ἢ ἐναλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ, τοξεύειν. νέον δ' ἐσαγείρατο θυμόν. ἀντὶ τοῦ νεωστί. ἀκτίνεσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. δέ τοι προφρονές ἐρέω. ἀντὶ τοῦ διό. εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον. ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. τοῦτο δὲ καὶ τό, τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν. οἷον εἶδος, γένος, ἀριθμόν, σχῆμα, πτῶσιν, ἢ ἐπιρρήματα. ἢ προθέσεις, ἢ τάξιν συνδέσμων, καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μέν, δῖα γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δέ, αἳ δὴ θῆλυς ἐοῦσα, καὶ οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Ἀριθμὸν δέ, θεσπεσίαν, γραῖαν τε, ἀντὶ τοῦ θεσπεσίας. Σχῆμα δέ, αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. πτῶσιν δέ, νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτασεν. ἀντὶ τοῦ νεστοριδῶν. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα.

καὶ

Iliad β. Et per binos utique subijt frutices ex eadem radice adultos,
Odiss. ε. alter quidem ulmi, alter oleæ. Affectum, uideo pro uideo. per=
Homericũ. sonam, quicunque dij sunt in Olympo, tibi & obediunt, & pa
remus omnes. & suum patrem laudantes, pro uestrum. Tem
pus, Ego uerò duco Briseïda, pro ducam. In aduerbijs fit etiã
Iliad. α. solœcismus ex immutatione, Intrò cœnam parabat, pro in=
Iliad. σ. tus. Et cominus stans, pro propè. Itidem in præpositionibus.
Iliad. α. In Agamemnonem diuum, pro Agamemnonem. Et, sub Ilium
uenerunt, pro ad Ilium. In coniunctionibus, Ipse quidem ego
maneo, sed socium mitto, pro socium uerò. Et, durum autem
uerbum imperauit, pro durum enim.

Transpositio orationis

Metathesis.

Solœcismus autem ex transpositione, ut illud Menandri: Filiola hæc dies dat mihi seu gloriam, siue calumniam. Quod ita rectè se haberet, siue gloriam, seu calumniam. Verùm hæc omnia licet poëtarum figuræ sint, nobis tamen loco exempli sint posita, eius qui in soluta oratione fit, solœcismi. Cum uerò de orationis constructione congrua tractamus, de ipsa primo conuenientia dicedum est generaliter, deinde de singulis partibus peculiariter considerandum, quid rectum, & secus. Non est igitur in subiectis rebus, ut inconcinna oratio sit, aut non, sed in contextu dictionum, quibus accidit applicari ad id, quod oportet. Si igitur de fœmina dicat aliquis, hæc me uerberauerunt, solœcissat, quia indebite cohæreãt dictiones, quamuis uere dicat in genere: sed si ita, hic me uerberauit, nihil peccat: habet enim, quod ad congruitatem requiritur, oratio. Vnde dictiones ipsæ distributæ in situs proprios, quomodocunque incidant in non conuenientem ordinem, ostendunt ex mutua inter eas sequela. Itaque ex orationis partibus quædam in numeros, & genera, & casus deducuntur: quædam in personas & numeros, quædam nihil suscipiunt

huiusmo

καὶ δοιοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπήλυθε θάμνους, ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ᾽ ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὁρῶμαι. ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. πρόσωπον δὲ ὅσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ, σοί τ᾽ ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα πάντες, ἢ σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. χρόνον δὲ, ἐγὼ δ᾽ ἄγω Βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ ἄξω. περὶ τὰ ῥήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς. εἴσω δ᾽ ὄρσεν ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντός. ἢ ἐγγύθεν ἱσαμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. περὶ δὲ προθέσεως. εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα. καὶ ὑπὲρ Ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ἴλιον. περὶ δὲ συνδέσμους. αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ᾽ ἕταρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἑταίρους δέ. καὶ κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε, ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Σολοικισμὸς δὲ ἐκ μεταθέσεως, ὡς τὸ Μενάνδρου. θυγατέρες ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δόξαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γὰρ ποιοῦν ὀρθῶς ἔχει, ἤτοι δόξαν, ἢ διαβολήν. ταῦτά τε μὲν πάντα εἰ καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήματ᾽ ἄττα δοκεῖν, ἡμῖν μέντοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον σολοικισμοῦ. Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε, καὶ μή. ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλληλον καὶ μὴ, ἀλλ᾽ ἐν τῇ συντάξει τῆς λέξεως, αἷς πρέπει τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. εἰ οὖν ὑπ᾽ οὔσης θηλείας λέγοιτό τις, αὕτη με ἔτυψαν, σολοικίζει, διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς λέξεως, κἂν ἀληθεύῃ τῷ γένει. εἰ μέντοι οὗτός με ἔτυψεν, οὐδὲν ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. ὥσπερ αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι, εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἀποβάλλουσαν θέσιν ἐλέγχουσιν, διὰ τῆς παρ᾽ ἑαυτῶν ἀκολουθίας. τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς ἀριθμοὺς, καὶ γένη, καὶ πτώσεις μετασχηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμούς. ἃ δὲ μηδὲν ἐπιδεχόμενα

huiusmodi, sed una tantum figura efferuntur. Partes hæ sanè omnes transsumptæ ex proprijs formis ad debitã congruẽtiam numeri, aut personæ, aut generis, in orationis constructione disponuntur, ut in hoc cõueniant, ad quod referri unaquæque debet, uelut (si ita contingat) plurale ad plurale, secundum eiusdem personæ incidentiam, scribimus nos, discũt homines. Siquidem in transitione personæ, non omnino requiretur idem numerus. Licet enim dicere, uerberant hominem, & uerberant homines.

Transpositio in casu.

Eadem ratio in his quoque, quæ secundum genus, uel casum, uel personam sumuntur. Nam quod in transitione est, indifferenter ad omnia se habet. Nos ipse audit, nos ipsi audiunt. Cæterùm si conueniant in eodem casu, recidunt in eandem personam, ut nos ipsos audiunt. modò non intercidat coniunctio, quæ personam distingat, nos, & ipsos audiunt.

Transpositio in genere.

Similiter autem fieri & in generibus solet, hi uiri, hos uiros. Rursum enim in transitione personæ nihil refert, neque in genere, neque in numero, ut hos mulier iniuria afficit.

In persona.

Item & in persona, Ille cum pater sit, curabit filium, quin & te, & me. Si itaque nihil incidat dictioni, quod discrimen possit manifestè facere, integrum erit, connexionem fieri ad diuersa genere, uel casu, uel numero, uel persona, uel huiusmodi aliquo. Irreprehensibilia enim, quæ sic transfigurantur, fiunt, pulchre scribo, scribis, scripsi. Liquet enim, quòd congrua est undique constructio. Nam cum aduerbialis concursus non sit susceptiuus numeri.

τουτέστι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὴ μεταληφθέντα διὰ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ γενῶν τῇ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμέρισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ. οἷον εἰ οὕτω τύχῃ, πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικόν, καὶ κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν, γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαιτήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους. Mauult Budaeus ἢν τύχῃ aut εἰ τύχοι

ΚΑΤΑ ΠΤΩΣΙΝ.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ γένος, ἢ πτῶσιν, ἢ πρόσωπον λαμβανομένων. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται, ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται, καὶ ὅσων εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται. ἢν potius cū subiunctiuo, ut εἰ cū optatiuo.

ΚΑΤΑ ΓΕΝΟΣ.

Ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν γενῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες. τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ γένος, καὶ κατὰ ἀριθμόν, τούτους γυνὴ ὕβρισε.

ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Καὶ ἐπὶ προσώπου. ἐκεῖνος πατὴρ ὢν ἐπιμελήσεται τοῦ παιδός, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνει τῇ λέξει, τὸ τὴν διάκρισιν δυναμένην φανερὰν ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τοῖς γένει, ἢ τῇ πτώσει, ἢ τοῖς ἀριθμοῖς, ἢ τοῖς προσώποις, ἢ τοιούτῳ τινί. ἀνέλεγκτα ἐστὶν οὕτω τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. δῆλον ἐστὶν ὅτι κατάλληλος πάντη ἡ σύνταξις. εἰ δὲ τοῦ ὑπερρήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν,

aut psonæ, aut casus, aut tēporis, quæ recipit uerbū, nihil obstat, quominus cōnectātur, nēpe quòd nulla arguitur similitudo speciei. Nō tamē hoc cōtingit in pulcher. nam psonæ est tertiæ, & numeri singularis, unde cū singulari scribit, construitur, pulcher scribit. Rursum quia pulcher non incidentiam tēporis significat, citra discrimen temporibus accommodatur diuersis, pulcher scribit, scripsit, scribet.

In aduerbio.

Præterea aduerbia, quæ in diuersa diducuntur tempora, cum personis quidem diuersis, & numeris ordinantur, cum temporibus uerò non, descendi heri, descēdisti, descendit. Descendit autem, uel descendam nullo modo. Similiter & quæ significationem accipiunt modi, ut utinam, age. Imperatiui enī significatio non coniungitur optatiuo. Reliqua autem significationis huiusmodi expertia, liberam habent circa omnes modos constructionem.

In coniunctione.

Coniunctiones uerò, quæ in nihil prædictorum secantur, citra discrimen connectuntur ad diuersa uel genera, uel casus, uel personas. Quòd si in his esset quædam particularis differentia, non ea, quæ exigit cōstructio, seruarētur. puta ἂν quæ nondum facta auferens, uult traducere ad potentiam. Vnde sanè & potentialis dicitur, & ob hoc præteritis omnibus coniūgitur, preterquam perfectis. Si igitur quis diceret, scribam ἂν, incongrue componeret.

ἂν coniunc. potentialis.

In pronomine.

Cæterùm inter pronomina, mihi, in tertia persona non ponitur, nempe quod reijcitur à cognato sibi. Manifestum item quòd neque οἱ in prima ob eandem causam. Verùm ipse cum tertiæ sit personæ, & primæ, & secundæ coniungitur, cū nulla illi cōsequens persona in cognatiōe existat, qua

ἑαυτός pronomen.

ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἐκ τοῦ ἐλεγχομένην ὁμοφώνους, οὐκ ἔτι δὲ ταὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου, ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις, καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπεὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμφασιν χρόνου σημαίνει, ἀδιαφορεῖ χρόνοις συντασσόμενον διαφόροις, καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

ΚΑΤΑ ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἔτι τῶν ἐπιρρημάτων τὰ εἰς διαφορὰς ἀναμεριζόμενα χρόνων, προσώπων δὲ διαφόροις καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται. χρόνοις δ' οὔ, κατέβην χθές, κατέβης, κατέβη. καταβαίνω δὲ, ἢ καταβήσομαι οὔ. ὡσαύτως δὲ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως. οἷον εἴθε. ἄγε. ἡ δὲ προσακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ. τἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

κατὰ σύνδεσμον.

Καὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ εἰς οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιάφοροι τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. εἴγε μὴ καὶ ἔσω αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορά, κἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον ὁ ἄν, ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν, θέλει παριστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται, διὰ τοῦτο παρῳχημένοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ παρακειμένου, εἰ δ' οὖν τις λέγοι, γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάττει.

Κατὰ ἀντωνυμίαν.

Ἔτι ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τοῦ συζύγου τοῦ οἱ. δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ ἐπὶ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ἥγε μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττεται. ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει,

qua possit eius absurditas coargui. Ipse igitur ego, ipse tu.

ἑαυτοὺς qui bus personis iungatur.

Seipsos.

Nullum enim omnino contingit uitium in his quæ in consequentia definita non sunt. Hæc tamen si fiant ex aliquo apta, non perperam conferentur. Seipsos igitur in prima nō indecore erit, quòd à nosipsos non refellatur. Cæterùm seipsum, fortasse. Licet enim & meipsum coniungi. Neque tamen tu, uel ego in diuersis generibus inepte, quandoquidem illis indiscretum genus. Itaq; tu ipse, tu ipsa, ego ipse, ego ipsa.

In uerbis transpo.

Eadem uerò est & de uerbis ratio. Proprie itaque modi in personas, & numeros partiti, absurditatem commonstrant, si qua in numeris, personisue committitur. Infinitiuus autem horum expers, ad omnes personas, omnesq; numeros se extendit, scribere me, uos, te, nos. Quia uerò tempus, affectumq; habet, si quid in his immutetur, incongruitatem arguit.

In participijs.

Manifestum idem hoc & in participijs, quibus communicatio generis est, & casus, & numeri, citra tamen psonæ discretionem, affectusq; animalis uoluntatis. Quapropter circa ea quæ absunt, nullum erratum contingit, scribens surrexi, surrexisti, surrexit, surgito, surgerem.

** aliâs personæ.*

*Verba. **

Dores ἐλέγ dicunt in tertia plurali paratatici.

Præterea dicebam, & similia singularis numeri, quia coincidunt cum tertia persona plurali, non incommode construuntur cum plurali, dicebant illi. Excipiantur Dorica. In his enim retractus acutus tonus, distinguit cum singulari coincidentiam.

** aliâs in genere*

*Nomina. **

Pro confesso autem est, & quæ coincidūt uel in genere, uel utcunq;

ὃ ἂν τὸ ἀλλότριον συνελέξειεν, αὐτὸς οὖν ἐγώ, αὐτὸς σύ. ἑαυτούς.

Ὅλως δὲ οὐδὲν συμβαίνει ἁμάρτημα, περὶ τὰ τῶν ἀκολουθήσει ὡρισμένην μὴ ὄντα. γινόμενά γε μὴν ἔκτος ἀκόλουθα, οὐκ ἔτι παρὰ τὸ δέον συνοισθήσεται. οὔκουν τὸ ἑαυτοῦ ἐπὶ πρώτου ἐν κακίᾳ. οὐδὲ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοῦ διελέγξεται. τὸ ἑαυτὴν δὲ ἴσως, ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐμαυτοῦ. οὔτε μὴν τὸ σὺ ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφόρων γενῶν φαύλως. οὐ γάρ τοι διακριτικὸν γένους, σὺ οὖν αὐτός, σὺ αὐτή, ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

ΡΗΜΑΤΑ.

Ὁ αὐτὸς δὲ κἀπὶ τῶν ῥημάτων λόγος. αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς μερισθεῖσαι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δι' ἀριθμῶν καὶ προσώπων. ἡ δ' ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐπὶ πάντα πρόσωπα, καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμέ, ὑμᾶς, σέ, ἡμᾶς. χρόνου γε μὴν καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὸ τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

ΜΕΤΟΧΑΙ.

Δῆλον ταὐτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῆς μετοχῆς, ἥτις μετουσία γένους καὶ πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος, διὸ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει. γράψας ἀνέστην. ἀνέστης. ἀνέστη. ἀνάστηθι. ἀνασταίην.

Ῥήματα.

Ἔτι τὸ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἑνικὰ ὄντα διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ καταλλήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ, ἔλεγον ἐκεῖνοι. ὑπεξαιρείσθω τὰ δωρικά. ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν.

Ὀνόματα.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ, τὰ συμπίπτοντα ἤτοι κατὰ γένος,

uel quomodocunque, distingui ab incongruo, ut sapiens, uel deus. & in summa quæ trium sunt generum, quanuis deus manifestum est etiam fœm. iungi, sed inclytus & rusticus nũquam, unde & hic alteratio, inclytus hippodamia.

Iliad. β.

Participia. *

*aliâs in tẽpore.

In confesso quoque est, quòd scribens construatur cum imperfecto, quatenus coincidentiam imperfecti recipit, scribens gaudebam.

Infinitiuum.

Rursum uerò infinitiuum scribere si assumatur cum præsenti, & imperfecto, congrue absoluit orationem, in constructione huiusmodi aduerbiorum, contigit heri scribere Socratem, contingit hodie scribere Socratem.

Genus uerbi.

Certum est etiã & de genere. Nã in his quæ media appellantur uerba, coincidentiamq; recipiunt actionis, & passionis, nihil quantum ad genera attinet peccari potest.

Persona.

Item in concursu personæ clarum & hoc: nam uinco conuenit quidem in prima indicatiui, & tertia optatiui, ut uidere est apud Alcmanem, uincat uerò præstantior. non itidem in secunda indicatiui, quoniam secunda est uincis. Proinde cõgruum, & non, in constructione sic ferè deprehẽdendum, & item quod trãsitiuum, & quod omnino ad aliquam partẽ refertur. Nam ut diuersæ harum sunt uires, sic & uariæ constructiones, ueluti in his secundum unumquodque patebit.

Quid recte coordinare.

Quamobrem fuerit recte coordinare, non inepte connectere inuicem orationis partes, prout ratio recta dictat: atq; contrarium solœcissare. Peccatum enim circa constructionẽq; & orationem, solœcismus est. Rectitudo uerò loquendi

penes

ἢ καθόλου, ἀφίσασθαι τῶν ἀκαταλλήλων, οἷον σοφὸς, ἢ θεὸς, καὶ ὅλως τὰ ἐπίκοινα. τὸ μὲν θεὸς σαφὲς κἂν πρὸς θηλυκὸν τάσσηται. τὸ δὲ κλυτὸς, καὶ ἄγριος οὔ, ὅθεν ἐναλλαγὴ τὸ, κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Μετοχή.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ, τὸ γράφων συντάττεσθαι παρατατικῷ, ἢ δηλονότι συνέμπτωσιν παρατατικοῦ ἐπιδέχεται. γράφων ἔχαιρον.

Ἀπαρέμφατον.

Κἂν τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφειν, μεταληφθὲν δὴ εἰς ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιῤῥημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σωκράτη. συμβαίνει σήμερον γράφειν Σωκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ' ἔτι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος ῥήματα, συνέμπτωσιν ἀναδεχόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθους, οὐδὲ παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται.

ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

Καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταυτό. τὸ γὰρ νικῶ κατάλληλον μέν ἐπὶ πρώτου ὁριστικοῦ καὶ τρίτου εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι. νικῶ δὲ ὁ κάρρων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου ὁριστικοῦ, ἢ δεύτερον τὸ νικᾷς. τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τι, καὶ μὴ τῆς συντάξεως οὕτω πως ληπτέον. καὶ ἔτι τὸ μεταβατικὸν, καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν, παρὰ γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσαι δῆλον.

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Διὸ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη. ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει, καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν. ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τι καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. τὸ δὲ ὀρθὸν

ἐν τοῖς

penes eruditiores, quòd plerunque sic loquantur. Ex his igitur & circa hæc grāmaticæ speculatio, methodusq́; uersantur.

De nomine.

Caeterùm inter partes orationis primas sortiuntur & nomen & uerbum. Quandoquidem sine alijs fieri poterit oratio perfecta, at sine his non poterit. Nihil tamen intererit, nomen sumas, an pronomen.

Definitio nominis.

Nominis species. *Est autem nomen pars orationis casibus inflexa, ac significans sine tempore. Species uerò huius quædam secundū uocem, quædam secundū significationē. Secūdū uocē, primitiua, & deriuatiua. Secūdū significatū uerò propria, appellatiua, adiectiua, & quæ sunt dictæ prius. Diuisa enim sunt nomina deriuatiuæ speciei, in patronymicū, possessiuum, comparatiuum, superlatiuum, diminutiuum, denominatiuū, & uerbale.*

De proprio nomine.

Est autem proprium, quod primam & particularem substantiam significat, ut Socrates, Plato.

De appellatiuo nomine.

Appellatiuum uerò, quod secundam & uniuersalem, ut homo, equus.

De adiectiuo.

Porrò adiectiuum quod de proprijs & appellatiuis dicatur, uirilis, uelox.

Constructio adiectiui.

Quippiam uerò huiusmodi cum sit adiectiuum, non solū in simili genere, in similiq́; & casu, & numero proprijs & appellatiuis adhibetur, uerùm etiam oblique construitur, cum nominum diuersorum accusatiuo. Nam datiui usus non admodum exquisitus. Sanus igitur corpus, & albus cæsariem, & flauus oculos.

Cum

ἐν τοῖς παρ' φιλοσοφωτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπιτοπολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἰλήχει τοὔνομα καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν ἄλλων χωρὶς γίνοιτ' ἂν λόγος τέλειος, ἄνευ δὲ τούτων οὐκ ἂν γίγνοιτο. διαφερέτω δὲ μηδὲν ὄνομα λαβεῖν ἢ ἀντωνυμίαν.

ΟΡΟΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικόν, σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. εἴδη δὲ τούτου, τὰ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. διῄρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

ΚΥΡΙΟΝ.

Ἔστι δὲ κύριον τὸ περὶ πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον Σωκράτης, Πλάτων.

ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΚΟΝ.

Προσηγορικὸν δὲ τὸ περὶ δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας, οἷον ἄνθρωπος. ἵππος.

ΕΠΙΘΕΤΟΝ.

Ἐπίθετον δὲ τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον ἀνδρεῖος, ταχύς.

σύνταξις ἐπιθέτου.

Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενές τε, καὶ ὁμοπτώτως καὶ ὁμοαριθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται, ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἔστιν ὅτε αἰτιατικῇ. ἡ δὲ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τοι ἀκριβής. ὑγιὴς τὸ σῶμα. καὶ λευκὸς τὰς τρίχας. καὶ πυρρὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

ΕΝΑΡΘΡΩΣ

Cum articulis.

Quibus articulis iũgantur — *Atque alia cum articulo, alia sine articulo. Cum articulo autem quando uerbi substantiui participium abest, & tamen subintelligitur, ut bonus Socrates philosophatur. Integrum enim esset: Socrates ens bonus. Vnde si proprium nomen praeponatur, non ita sine articulo adiectiuum pronunciãdum est. Socrates enim bonus dicimus, utrique nominũ articuliũ coaptantes. Nempe ita fieri necesse, praecedente proprio, uel appellatiuo. Sine articulo uerò proferimus, ubi substantiuũ uerbum solum adest, uel expressum uel intellectum, Socrates uir bonus, Aristoteles sapiens. Tametsi ista in articulatum genitiuum pluralem commutare, nihil prohiberet. Socrates bonorum erat. Aristoteles sapientum.*

Itaque propria & appellatiua in eodem & genere, & casu, & numero sua adiectiua habent retinentq;. Coniungantur autem his homonyma, quorum nomen quidem commune,

Aequiuoca. *uerùm in nomine ipso ratio substantiae est diuersa. Item syno*

Vniuoca *nyma, quorum nomen & ratio commune. Praeterea quae gen*

Gentilitia. *tem significant, & contentiua, nempe ea quae simul signifi*

Contentiua. *cant continens, & contentiuum, ut lauretum, ouile. Praterea quae ad imitationem sonorum, ac uocum qualitates sunt effi*

Fictitia. *cta. Ad haec quae genus, aut speciem significant. Item absoluta, ut quae per seipsa intelliguntur, deus, sermo. De reliquis autem (iuxta significationẽ) speciebus, qualem constructionem habeant dicamus. Quae igitur ad aliud semper referuntur, atque ob talem habitudinem nominantur ad aliquid,*

Ad aliquid. *quatenus per excellentiam, subiectionemq; sumuntur, à recto ad genitiuum eorum, ad quae habitus redditur, construuntur, quẽadmodũ pater filij, seruus domini, duplũ dimidij. Cõsimiliter uerò quae secũdũ differẽtiã dicũtur, ut aliud, alterũ, diuer*

Differẽtialia *sum: uocantur autẽ differẽtialia, Quae uerò ex qualitate sunt,*

à nominatiuo

ΕΝΑΡΘΡΩΣ.

καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀπουσία, ὅμως συννοεῖται, οἷον ὁ ἀγαθὸς σωκράτης φιλοσοφεῖ. τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν. ὁ σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τοῦ κύριόν γε προτάττοιτο. οὐδ᾽ οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγεται ἄν, ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. οὕτω δὲ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου τοῦ κυρίου ἢ προσηγορικοῦ. Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός. Ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτά γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐδὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν. Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν.

τὰ μὲν οὖν κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῆ τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἴσχει. Συμπεριλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοινόν. καὶ τὰ ἐθνικὰ δηλωτικά. καὶ τὰ περιεκτικά, οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον, οἷον δαφνών, κοιτών. καὶ τὰ μιμητικὰ περὶ τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. καὶ πρὸς τούτοις τὰ γενικὰ, ἢ εἰδικὰ σημαντικά. καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ᾽ ἑαυτὰ νοούμενα, θεός, λόγος. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν ἥντινα σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ᾽ ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ᾽ ὑποταγήν, ἀπ᾽ εὐθείας εἰς γενικὴν τὴν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πατὴρ, υἱοῦ. δοῦλος, δεσπότου. διπλάσιον, ὑποδιπλασίου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον ἄλλο. ἕτερον. διάφορον, καλείσθω δὲ διαφορικά. Ἐξ ἴσου δὲ ὄντα

ἀπ᾽ εὐθείας

Aequalitates à nominatiuo in datiuum, ut amicus alicui, & æqualis, & ui-
Composita à cinus, & similis, & idem, & contrarius. Item quæcunque à si
σὺν & ὁμῶ mul uel con componuntur, ut consubstantialis, conuaturalis, suffragator, confessor. Nam cum genitiuo hæc construere, possessionis fuerit, non relationis ueræ. Eodē autē modo & à similis, & æqualis, ac similibus, ut cōformis, æqualis in pugna.

Tanquam ad aliquid.

Quæ autem sunt tanquā ad aliquid, ut immediate opposita, disiunctiue inuicē cōstruuntur. uel dies est, uel nox. uel lumen, uel tenebræ. uel uita, uel mors. uel morbus, uel sanitas.

Interrogatiua.

Cæterùm percontatiua, ut quæ responsionem definitè poscūt, nequaquam cum articulis construuntur in interrogatione initiali orationis, quòd interrogatio ignorantis sit, articulus uerò referentis, quis, qualis, uter, quotus, quantus, qualis, cuias, quot. In exceptione tamen interrogationis articulate interdum proferuntur, ut qualia dicis? quem dicis? & quis interrogas? Construuntur autem interrogatiua hæc, & maxime hoc nomen quis, cum uerbis substantiuisq;, & uocatiuis subsequente nomine. atque etiam si pronomen tertiæ personæ adhibeatur, quis est iste? uel quis hic uocatur? quòd socrates. Et ꝑ defectum substantiui, ut quis iste? Quòd si, quis, ponatur solum, cum quouis uerbo collocari poterit, ueluti, quis ambulat? quis disputat? Et si pronomen reddatur, minime subinterrogatione opus erit, ut quis scribit? ego. Si nomen, opus adhuc erit interrogatione altera, quòd nomē cōmune ad multa sit, multaq; significet, quis scribit? Esaias. quis Esaias? filius Nicolai. At ambigue interrogans, subiunctiuo coordinabit. utrum taceam? quid dicam? In summa interrogatio subiunctiuum uerbum requirit, uis dicam?

Indefinita.

Rursum

ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικὴν, ὡς τὸ, φίλος ἐστὶ Δίωνι. καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος. καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ περὶ σὺν, τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοούσιος. ὁμοφυής. σύμψηφος. σύνεδρος. τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν, κτητικοῦ ἂν εἴη, οὗ τὸ περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου, καὶ τῶν τοιούτων, οἷον ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙ.

τὰ δὲ ὡς πρός τι, οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα, διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται. ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωὴ, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγίεια.

ΠΕΥΣΤΙΚΑ.

τὰ δὲ πευστικὰ, οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὡρισμένως ζητοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται, ἐπεὶ ἐρωτήσει ἀρκτικῇ λόγου. ὅτι τὸ μὲν πύσμα ἀγνοοῦντος, τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος, τίς, ποῖος, πότερος, πόσος, πόσος, πηλίκος, ποδαπός, ποσάκις. ἐπαντερωτήσεσι δέ τοι τῶν εἰρημένων καὶ ἐνάρθρως ἔσθ' ὅτε. οἷον τὰ ποῖα λέγεις; τὸ τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷ; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα καὶ μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου προσώπου. τίς ἐστιν οὗτος, ἢ τίς ὅδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος; εἴ γε μὴν τὸ τίς τάττεται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δύναται ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι, οἷον τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔστι δὲ ἐρωτήσεως ἑτέρας διὰ τοῦ ὀνόματος ὁμωνύμου, καὶ ἄλλως πολυσήμου. τίς γράφει; Ἡσαΐας, τίς Ἡσαΐας; ὁ Νικολάου. Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντάξεται. πότερον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ. βούλει εἴπω;

ΑΟΡΙΣΤΑ.

Καὶ

Rursum quæ nihil significant definite,& ob hoc indefinita appellantur,non construuntur cum articulis, quis, qualis,uter,& quis sumptum encliticæ.Nam in his initiale o non articulus,sed dictionis pars est.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipsa,ut interrogatiua & indefinita, tam de qualitate,quàm de quantitate dicuntur, proprijsq; & appellatiuis iunguntur in simili genere & casu,idq; similitudinis,aut demonstrationis causa:Nõnunquam tamen & admiratiue proferuntur.Vocantur autem ita, quòd sententiam ad aliquod referant prius cognitorum. Contingit nempe hoc, cum quis dicat,talis erat Achilles, qualis Aiax. Hæc igitur fuerint referentia quodam modo prius cognitorum,& similitudinaria.Liceat autem hæc & demonstratiua,& redditiua nominare,quòd sæpe utentes nominibus huiusmodi, contemplando ostendimus quid simile:quòdq; uicissim sese reddunt,præcduntq;,& sequuntur.quanquam proprie redditiua sunt quæ incipiunt à τ,tališ,talis,tantus.Quæ sanè & ꝑ δε extenduntur,talis,& cum articulis construuntur.Verùm, quæ à uocali incipiunt,non iunguntur articulis. Non enim ὁ οἷος dicimus,neque ὁ ὅσος.Præcdunt utique se inuicem in cõ
Qualis. structione,sequunturq; ut dictum est,ut utinam quanto inferior
Quantus. rior sum,tanto te superior forem.&, Verùm non tot fuerũt,
Iliad.π. quot formosi græci.Quanquam etiam sine relatiuo accipiuntur
Idyll.γ. tur redditiua uel absolute quidem,uel discretiue,uel admiratiue,
Odyss.α ue,Tale caput desidero.Multò tamen potius relatiua sine redditiuis,Siquidem,calamitates perpessus est, quales nemo, dicimns.Et,sapientibus conuixit,qualibus nemo.Item,bella absoluit,quanta nemo.

Comprehensiua.

Comprehensiua uerò , ueluti quæ in singulari numero multitudinem

καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηδὲν, καὶ διὰ τὸ ἀόριστα προσαγορευόμενα, ὃν συντάσσεται ἄρθροις, ὅστις, ὁποῖος, ὁπότερος, τις ἐγκλινόμενον. τὸ δὲ ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ὁ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ.

τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πυσματικά, καὶ ἀόριστα περί τε ποσοῦ καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοτρόπως, καὶ ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα. ἔστι δὲ ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. καλεῖται δὲ οὕτω διὰ τὴν διάνοιαν περί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ, τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεύς, οἷος Αἴας. ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολητικά τε τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. ἔξεστι δέ τοι ταυτὰ καὶ δεικτικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, διὰ τὸ πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τι ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοσθαι ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. κυρίως δὲ ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρκτικόν, τοιοῦτος, τηλίκος, τόσος. ἃ δὴ καὶ διὰ τοῦ δὲ ἐπεκτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τὰ δέ γε μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ ὁ ὅσος. ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει καὶ ὑποφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον, αὐτὰρ ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶναι. καὶ, ἀλλ' οὗτοι τόσσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικά, ἀπολύτως, ἤτοι ἀπεσημασμένως, ἢ θαυμαστικῶς. τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. συμφορῶν γὰρ πεπείραται, οἵων οὐδείς, φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν οἵοις οὐδείς, καὶ πολέμοις ἐνίκησεν, ὅσοις οὐδείς.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ.

τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ

CCCC πλῆθος

Rursum quæ nihil significant definite, & ob hoc indefinita appellantur, non construuntur cum articulis, quis, qualis, uter, & quis sumptum encliticæ. Nam in his initiale o non articulus, sed dictionis pars est.

Relatiua.

Præterea relatiua & ipsa, ut interrogatiua & indefinita, tam de qualitate, quàm de quantitate dicuntur, proprijsq; & appellatiuis iunguntur in simili genere & casu, idq; similitudinis, aut demonstrationis causa: Nõnunquam tamen & admiratiue proferuntur. Vocantur autem ita, quòd sententiam ad aliquod referant prius cognitorum. Contingit nempe hoc, cum quis dicat, talis erat Achilles, qualis Aiax. Hæc igitur fuerint referentia quodam modo prius cognitorum, & similitudinaria. Liceat autem hæc & demonstratiua, & redditiua nominare, quòd sæpe utentes nominibus huiusmodi, contemplando ostendimus quid simile: quòdq; uicißim sese reddunt, præceduntq;, & sequuntur. quanquam proprie redditiua sunt quæ incipiunt à τ, tališ, talis, tantus. Quæ sanè & p δὲ extenduntur, talis, & cum articulis construuntur. Verùm, quæ à uocali incipiunt, non iunguntur articulis. Non enim ὁ οἷος dicimus, neque ὁ ὅσος. Præcedunt utique se inuicem in cõstructione, sequunturq; ut dictum est, ut utinam quanto inferior sum, tanto te superior forem. &, Verùm non tot fuerũt, quot formosi græci. Quanquam etiam sine relatiuo accipiuntur redditiua uel absolute quidem, uel discretiue, uel admiratiue, Tale caput desidero. Multò tamen potius relatiua sine redditiuis, Siquidem, calamitates perpeßus est, quales nemo, dicimus. Et, sapientibus conuixit, qualibus nemo. Item, bella absoluit, quanta nemo.

Qualis. Quantus. Iliad. π. Idyll. γ. Odyss. α

Comprehensiua.

Comprehensiua uerò, ueluti quæ in singulari numero multitudinem

καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηδὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις, ὅστις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὶς ἐγκλινόμενον. τὸ δ' ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ο, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ.

τὰ δὲ ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πευστικά, καὶ ἀόριστα περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα. ἔστι δ' ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. καλεῖται δ' οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο ὅταν τις λέγῃ, τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεύς, οἷος Αἴας. ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολητικὰ τοῦ τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. ἔξεστι δέ τοι ταῦτα καὶ δεικτικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, διὰ τὸ πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντες τὸ ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. κυρίως δὲ ἀνταποδοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρκτικόν, τοιοῦτος, τηλίκος, τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δὲ ἐπεκτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τά γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ, ὁ ὅσος. ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει καὶ ἐπιφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον, αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καί, ἀλλ' οὔτοι τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικά, ἀπολύτως, ἤτοι ἀποσημαντικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. συμφορῶν γὰρ πεπείραται, οἵων οὐδείς, φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν οἵοις οὐδείς, καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ.

τὰ δὲ περιληπτικά, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ

CCCC πλῆθος,

multitudinem significant, singularibus & pluralibus adiunguntur uerbis, populus dixit, populus dixerunt. Quanquam alia omnia nomina singulariter prolata, singularibus adiunguntur uerbis, dualiter uerò dualibus, & pluraliter pluralibus. Præter (quæ Atticæ ordinantur cum singularibus) neutra plu-

Atticorum canon.

ralia. Attici nanque plurales neutrorũ nominum rectos singularibus coniungunt uerbis, ludunt pueri. Et si aliqua fuerint

Quæ diuersis numero iungantur.

formatione quidem pluralia, significatione uerò singularia, uel dualia, iuxta significationem uerbis singularibus, aut dualibus, non oportet componere, sed iuxta formationem pluralibus. Athenæ philosophia excelluerunt, non excelluit. Et utrique

Ambo & duo.

scribunt, non scribunt dual. Cæterùm ambo & duo, ut significatione, ita & uoce tam dualibus quàm pluralibus adiunguntur uerbis, cum propter naturalem significationem, tum quia cõplectuntur ĩ plurali numero singulare, & duale. Ambo itaq; currunt dual. dicimus, & ambo currunt. Quin etiam in omni dictione susceptiua numeri utimur plurali frequentius. Nempe unus dixerit, nos scribebamus. Contrà uerò singularibus uti, uel dualibus pro pluralibus, uitiosum. nam

Iliad. ε.

illud Homeri: Ne forte tanquam implicamentis retis capti rapacis, hostibus discerptio, ac præda fiatis. figura poëtica est, & in soluta oratione non usurpanda. sed neque duali cum singulari utimur. Nam quod duorum significatiuum est, in duali semper manet. Collectiua igitur cum & ipsa appellatiua sint, in eodem genere, eodémque casu sibi adiectiua adsciscunt, fortunatus populus, beata multitudo.

Partitiua.

E *partitiuis autem quadrupliciter formatis, aliud unum notat è duobus, alter. aliud duo per unum, uterque. aliud unum è multis, alius. aliud plures per unum, unusquisque.*

E quibus

πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. ὁ δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καίτοι τἄλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. δυϊκῶς δὲ δυϊκοῖς. πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν ἀττικῶς συνταττομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων πληθυντικῶν. ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι. παίζει τὰ παιδία. κἂν μὴ ᾖ ἄττα κατὰ μὲν σχηματισμὸν πληθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικά, ἢ δυϊκά, ταῦτα κατὰ μὲν σημαινόμενον ῥήμασιν ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς οὐ χρὴ συντάττειν, κατὰ δὲ σχηματισμὸν πληθυντικοῖς. Ἀθῆναι φιλοσοφίαν διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δ' ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι κατὰ πληθυντικῶν ἀριθμῶν τὸ ἕν, καὶ τὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, χρώμεθα κατὰ πληθυντικῶν πολλάκις. ὃ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλίν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν, φαῦλον. τὸ δ' ὁμήρου, μήπως ἁψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε. σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ κατὰ πεζὸν λόγον ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα, δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν αἰεὶ τὸ δυϊκόν. τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζειν. ὁ εὐτυχὴς δῆμος. ἡ εὐδαίμων πληθύς.

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δ' ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἕκαστος.

E quibus alterum & aliud recipiunt articulum, utrũque & unumquodque non. omnia tamen genitiuum optant uel possessiue, uel discretiue, ut unumquodque animalium, aliud à lapide est. Atqui ut adiectiua, ita ipsa in eodem genere, eodẽq; casu construuntur cum proprijs & appellatiuis.

Ordinalia.

Item ordinalia, puta significatiua ordinis in eodem & genere & casu pariter cum proprijs, & appellatiuis construũtur, primus deus, prima substantia, prima species.

Materialia.

Participantia autem materiæ alicuius, & ob id dicta materialia, cum proprijs & appellatiuis constructionem & ipsa habent, sicut adiectiua, lignea tabella, testaceum uas, eiusdemq; & generis sunt, & casus cum subiectis. Sic igitur & quæ secundum significationem sumuntur species.

Patronymica.

Quæ uerò secundum uocem, alia quidem à patre & maioribus formantur, & patronymica ob hoc appellantur, propriaq; sunt potentia. Vnde sanè & constructionem eandem, quam propria, habent cum adiectiuis, ut Pelides generosus. Quin & adiungere patronymicis licet propria filiorum ipsorum nomina, expressionis causa, ubi communis est pluribus generis denominatio, ut atrides Menelaus, priamides Hector.

Possessiua.

Nõ tamẽ quæ sunt subiecta possessioni similiter. Cõprehenditur nanque in his res possessa, at, ut necesse sit subaudire quippiam. Nam si quis dicens humanum, non inferat corpus uel tale quid, imperfectum quiddam protulerit. Apponendum igitur aut proprium aliquod, aut appellatiuum. Construũtur autẽ & hæc ut adiectiua in eodem casu, eodẽq; gñe

cum

ἕτερον καὶ ἄλλο ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δ' ἑκάτερον καὶ ἕκαστον οὔ. πάντα δ' ἔτι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικὰς, ἢ διαφορικάς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιδεκτικὰς μέντοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται. τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

ΤΑΚΤΙΚΑ.

Καὶ τὰ τακτικὰ δὲ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος θεός. ἡ πρώτη οὐσία. τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινὸς, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικὰ, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν, τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστί. ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα, οἷον πηλείδης γενναῖος. καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα τοῦ σαφοῦς χάριν. ἔνθα κοινὸν πλειόνων ἡ πατρωνυμία, οἷον ἀτρείδης Μενέλαος, ὁ πριαμίδης ἕκτωρ.

ΚΤΗΤΙΚΑ.

Οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως, ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον, ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα, ἢ τοιοῦτόν τι, ἀτελὲς ἂν ἃ φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιογενῶς

cum proprijs & appellatiuis, constructionemq́; cum articulo eandem habent, quam cum adiectiuis, Ionicum indumentum, indumentum ionicum. & transsumenti, ionicum genus indumenti. Resolutioq́; in primitiui genitiuum interdum fit, Telamonius filius, Telamonis filius. meum amicum, amicum mei. Platonica opinio, Platonis opinio.

Comparatiua, & superlatiua.

Comparatiua autem & superlatiua communiter quidem cum subiectis appellatiuisq́; & proprijs, de quibus prædicantur, construuntur, idq́; ut adiectiua, in eodem genere, & eodem casu. Ad quæ tamen habent cōparationem, eorum genitiuum postulant. Achilles fortior Aiace, & fortißimus græcorũ. Differunt autẽ hoc quidẽ, quod cōparatiua non solũ singularem, sed & pluralem sortiantur genitiuum. uerùm superlatiua pluralem tantum. Comparatiuum enim per intensionẽ. uel ad unum assumitur, uel ad plura, Socrates Melißo sapientior, & alijs illustribus: Superlatiuum uerò per exceßum ad plura semper, Socrates Græcorum sapientissimus. At illud, optime suijpsius disseruisse aliquem, ita dicitur, ut non ad personam, cuius est genitiuus, fiat comparatio, uerùm ad alias eiusdem disputationes. In summa alia quædam semper circa personam cousideranda, nempe in his superlatiui ratio, ut si dicat quis, optime aliarum suijpsius disputationum. Rursum hæc quidẽ nō solũ ad ea quæ sunt eiusdẽ generis, artis, uel cognationis, sed ad ea quæ diuersi. Diony. ingeniosior Dione, Homerus Orpheo sapiẽtior, Demost. Aeschine uehementior, Diomedes inferior Achille, Aiax fortior troianis. Superlatiua uerò ad aliquid simile, & cognatum semper. Hector fortissimus troian. Sed illud Hom. primißimus, tertijssimus, figurã solũ superlatiui habet. Præterea comparatiua, coniunctione quàm interueniente, & dein casu cuius & cōparatiuus erat subsequẽte,

Discrimina comparatiui & superlatiui.

Græca locutio non latina.

Iliad. B, atque aliâs.

τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἕξει τοῖς παραθέτοις. ἡ ἰωνικὴ στολή. ἡ στολὴ ἰωνική. καὶ μεταλαμβάνοντι, τὸ ἰωνικὸν τῆς στολῆς. Ἀνάλυσίς τε εἰς τὴν τοῦ πρωτοτύπου γενικήν. τελαμώνιος υἱός, τελαμῶνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μου. πλατωνικὴ δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικὰ κοινῇ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε καὶ κύρια, ὧν κατηγορεῖται, συντάσσεται ὡς τὰ παράθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν, γενικὴν ἀπαιτεῖ. ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος ἑλλήνων. διαφέρει δὲ ἡ τὰ μὲν συγκριτικὰ, οὐ μόνον ἑνικοῦ ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δ' ὑπερθετικὰ πληθυντικοῦ μόνον. συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ καθ' ὑπέρτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων. ὑπερθετικὸν δὲ τὸ κατ' ὑπέρτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης ἑλλήνων σοφώτατος. τὸ δ' ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ οὗ ἡ γενικὴ, ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. ὅλως δ' οὖν ἄλλ' ἅττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον, ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν. ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυὲς, ἢ ὁμότεχνον, ἢ συγγενές, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος Δίωνος. Ὅμηρος Ὀρφέως σοφώτερος, Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος, Διομήδης ἥττων Ἀχιλλέως, Αἴας ἰσχυρότερος ἡρώων. τὰ δ' ὑπερθετικὰ πρὸς τὸ τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. Ἕκτωρ ἀνδρειότατος ἡρώων. τὸ δ' Ὁμήρου, πρώτιστος καὶ ὕστατος, σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν συγκριτικά, ἐπὶ τῆς μεσοσυλλαβοῦντος καὶ μετ' αὐτὸ πτώσεως ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν,

subsequētes ordinātur, ut melioribus uiris quàm uobis cōuersa Iliad.α.
tus sum. Etiam si post quàm secūdum, cum accusatiuo inferamus, ut plus quàm secundum hominem. Et post quàm plerunque, ut quàm secundum hominem. Item & cum infinitiuo proferūtur, interueniente quàm quandoque sola, quandoque cum ut digressiuo aduerbio, ut ægritudo maior, quàm ut feratur, & ut possit ferri. Cæterùm superlatiuum cum his assumi non uult. Præterea superlatiua cum maximam intensionem habeant, nullū intensiuum admittunt aduerbium, ut sunt ualde, uel maxime, uel huiusmodi. Comparatiua uerò quæ non perfectissimam intensionem habent, nonnunquam alteram puta
Iliad.γ. *aduerbialem assumunt intensionem, ut in illo Homeri. Multo pauciores & habiliores sanè magis eritis. Rursum est quan-*
Iliad.χ. *do superlatiuum non redditur genitiuo, cuiusmodi, Hesperus quæ pulcherrima in cœlo stat stella. Stella igitur pro stellarū transumptiue. Sunt etiam quæ absolute prolata superlatiuorum sortiuntur constructionem ob excellētiam innatam sibi, ut diua & eximius & præsultor & solus. Diua enim dearū, & solus omnium, & præsultor & eximius super omnes. Cōtrà etiam interdum comparatiuis pro ipsis positiuis licet uti, & notare quippiam positiuo etiam minus uelle per hæc loquens uidetur. Vt igitur uniuersaliter dicam, comparatio inter duos, demonstrat quidem uel personas, uel cum personis & rem ipsam. Si enim dicat quis, hic mihi notior quàm tu, tres sunt personæ. Si uerò, hic me fortior, duæ quidem personæ, res uerò unica, fortitudo. Quare etiam uocatur alia quidem comparatiui constructio personalis, alia uerò realis, hac de causa.*

Diminutiua.

Diminutiua uerò quæ absolutam habent formam, & significationem, diminutionem sine cōparatione indicāt primitiui.

Constructionem

ἐπαινουμένης συντάσσεται, οἷον ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. καὶ ἔτι μετὰ τοῦ ἢ τῆς κατὰ σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένης. πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἔσθ' ὅτε. οἷον, ὡς κατὰ ἄνθρωπον. ἔτι μέντοι καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον λέγεται, μεσολαβοῦντος ὅτε μὲν τοῦ ἤ, καὶ ἅμα τοῦ ὥστε ἀποστατικοῦ, ὅτε δὲ τοῦ ἢ μόνου. οἷον τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. τὸ δ' ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει. ἔτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτατικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων, οἷον λίαν, ἢ μάλιστα ἢ τοιούτου. τὰ δὲ συγκριτικά, ἅτε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν. οἷον τὸ Ὁμήρου. Πολὺ παυρότεροι καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. ἔτι τὸ ὑπερθετικόν ἐστιν ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν, οἷον, ἑσπέριος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ, τὸ γοῦν ἀστήρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. ἔστι δ' ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑπεροχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν, οἷον τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος καὶ μόνος. δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος ἁπάντων, ἔτι κορυφαῖος, ἔτι ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἔστι χρήσασθαι, καίτοι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν. ἡ σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν, ἐμφαίνεταί γε μέντοι ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τις, ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δέ, ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἰσχύς. ὥστε καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν, τὸ δὲ πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου.

Constructionē uerò eandē ut propria & appellatiua cū ipsis adiectiuis habent, nempe in eodem genere, & in eodem casu.

Denominatiua atque uerbalia.

Denominatiuorū, & uerbalium (quæ peculiari nomine sic dicuntur, quòd à nomine & uerbo transformentur) quæ quidem sunt propria uel appellatiua, in simili genere, in similiq; casu sibi adiectiua iuncta habent, ut dictum est. Quæ uerò adiectiua, manifestum ex eadem ratione, quòd adiectiuorū quoque more construantur cum proprijs, & appellatiuis.

Insuper & de nominum constructione circūspectius.

Licebit autē & in tria diuidenti nomē, propriū & appellatiuum, & adiectiuū, de eius peculiari constructione cōsiderare. Omnia enim alia cōstruātur adiectiuorū more cū tanq̃ proprijs uel appellatiuis subiectis. atque cōmune quidē semp fuerit, q̃, in codē genere, in eodemq; & casu & numero, conueniant cū proprijs & appellatiuis. propriū uerò his, quæ nō absolute, sed ad aliud dicūtur, uel cū genitiuo aut datiuo cōstrui, uel cū accusatiuo, aut infinitiuo, & id quidē quadrifariā, sic uerò cōparatiua quidē & superlatiua oīa cū genitiuo cōstruūtur. Differūt aūt similitudine, & dissimilitudine generis, itē numero, ut dictū est, & quatenus superlatiuū quidem sine gtō reperitur, cōparatiuū autē nō. præterea differentiā notantia, cū gtō, ut alterū & diuersum & aliud. Et quæ ad aliquid secūdū præeminētiā, & subiectionē dicūtur. Itē priuatiua, pauper, orbus, indigus. & quæ sunt plenitudinis, diues, abūdans, plenus. Cæterùm quæ ut possessiua cōsiderātur generaliter. Porrò sumpta ex æqualitate eorum quæ sunt ad aliquid, cū datiuo, amicus, uicinus, æqualis, similis. Cū actō autem, & infinitiuo, quæ & proprie adiectiua sunt, & relatiua, ut pulcher formam, & pulcher aspectu, & qualis dictu, & auditu. Legem igitur statuentes dicimus uel comparatiue

uel discretiue

Pagellæ, quæ ante hanc, linea. 25. lege γνωριμώτατ&. &c.

Differētialia

Ad aliquid.

Priuatiua.

Plenitudinaria.

Possessiua.

Aequalitatis

σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ σύνθετα ἔχει, ὁμοιογενῶς γὰρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυμα καὶ ῥηματικά.

Τῶν δὲ παρωνύμων καὶ ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπ᾽ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μέν ἐστι κύρια, ἢ προσηγορικὰ, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως, τὰ σύνθετα συνταξόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ σύνθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν συνθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά.

Ἔτι περὶ τῶν ὀνομάτων συντάξεως συνοπτικώτερον.

Εἴη δ᾽ ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικὸν, καὶ σύνθετον, περὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. πάντα γε τἄλλα συντάσσοιτ᾽ ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτεθειμένοις. καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. Ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων τὸ, ἢ εἰς γενικὴν, ἢ εἰς δοτικὴν, ἢ εἰς αἰτιατικὴν, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον. τετραχῶς οὖν ὧδε δὲ τὰ μὲν συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε, καὶ ἑτερογενεῖ καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς εἴρηται. καὶ ᾗ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ συγκριτικὸν οὔ. Ἔτι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γενικήν. οἷον τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, καὶ ἄλλο. καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ᾽ ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικὰ, πένης, ὀρφανὸς, ἐνδεής. Καὶ τὰ πληρωματικά. πλούσιος, εὔπορος, πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. Τὰ δ᾽ ἐξ ἴσου τῶν πρός τι εἰς δοτικήν. φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ καὶ ἀπαρέμφατον τά τε κυρίως σύνθετα, καὶ τὰ ἀπο-φορικά. *οἷον, καλὸς τὸ εἶδος. καὶ καλὸς ἰδεῖν. καὶ οἷος εἰπεῖν, καὶ ἀκοῦσαι. Καὶ νομοθετοῦντες οὖν λέγομεν ἢ παραθετικῶς, Αἴας οἷος.

ἢ διαφορικῶς,

uel discretiue uel per eminentiam & subiectionem, & æqualitatem eorum quæ ad aliquid, uel per synecdochen. Constructio itaque nominum talis inter sese.

De casu.

Casus autem uariatio quædam fuerit nominis, uel nominatiui habentis rationem huius circa finem. Ex quinque igitur numeratis casibus, primus, quia rectus, inusitatius appellatur casus. Idem enim rectum esse, & deflexum simul non potest.

Rectus & nominatiuus. Nominatur autē idē & rectus & nominatiuus, componiturq; cum recta & indicatiua oratione.

Genitiui constructio.

Ex quatuor autem obliquis genitiuus quidem generationis, & possessionis nominibus subiungitur. Filium enim Socratis esse dicimus. domum Aristo. Vnde si quis & possessiuum hunc uocet, nihil peccauerit.

Datiui.

Datiuus item cum quid datur, largiturue, aut mittitur, siue omnino aliter acquiritur, constructionem habet, Glaucus

Iliad.ζ. Diomedi arma dedit aurea. Phereclus Alexandro nauem

Iliad.ε. fabricauit.

Accusatiuus.

Accusatiuus uerò causam reddentibus potissime est usui, ut Socrates dignum putat laudari ob uirtutem.

Vocatiuus.

Cæterùm uocatiuus, ubi quis accersendus, excitādusq; est, & intransitiue cum secundis uerborum personis cōstruitur.

Homericum Huc ades, celeberrime Vlysses, magnum decus græcorum.

Mutua mutatio.

Distributis autem nominibus in quinque casus, reciprocas mutationes casuum huiusmodi, aut recipimus tanquam figuras, quas linguæ alicuius proprietas frequentius admittit, aut

ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ᾽ ὑπεροχήν, καὶ ὑποταγήν, καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. Σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη ἄν τις ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικοῦ τοι κατὰ τὸ τέλος. πέντε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταυτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι, καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε, ὀνομάζεται δ᾽ ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστική, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

ΓΕΝΙΚΗ.

τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν γενικὴ γενεαλογίαις, καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. παῖδα γὰρ Σωκράτους εἶναι φαμέν, καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν ταύτην καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

ΔΟΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ δοτικὴ τῷ τοι διδόναι καὶ χαρίζεσθαι καὶ ἐπιστέλλειν, καὶ καθόλου τὴν τοι προσποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. γλαῦκος Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ. φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ.

Ἡ δ᾽ αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἥκει εἰς χρῆσιν. οἷον Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι᾽ ἀρετήν.

ΚΛΗΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ κλητικὴ ἐπὶ τὸ καλεῖν τινα καὶ ἐπιστρέφειν, ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσομένη. Δεῦρ᾽ ἄγ᾽ ἰὼν πολύαιν᾽ Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν.

ΑΝΘΥΠΑΛΛΑΓΗ.

Ἀναμερισθέντων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις, τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἅττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδεξαμένης,

ἢ ἀπαραδέκτους

Linguarum peculiares mutationes. Iliad. B. aut omnino reijciamus quasi incongruas ineptasq;. Solent enim Attici nominatiuum sumere pro uocatiuo. Macedones uerò & Thessali contrà. Sed quod & Thyestes Agamemnoni reliquit gestandũ, eo multis ĩsulis & Argo toti ut ĩparet. Vbi tamen uocatiuus, & nominatiuus coĩcidũt, neutrum pro figuræ argumento licebit assumere, ut dictum est.

De uerbo.

Verbi finitio VErbum autem est orationis pars, quæ personas discriminat, temporaq; uaria significat secundum diuersas transformationes. Cæterùm quid sit tempus, supra grammaticæ facultatem fuerit considerare, & definire. Sumere ergo hic tempus ut & alia pleraque, confuse oportere dicimus, sed neque exacte, & curiose inquirere motus numerum, secundum prius & posterius. Siquidem nihil ad institutum, tẽporis definiti cognitio, nobis conferret. Distributo igitur tempore in sex, Præsens quidem rem instantem, imperfectamq; significat. Imperfectum uerò intentam, at quæ infecta præterijt. sed futurum, quæ nondum est. Item indefinitum, que præterijt quidem & perfecte, non definite tamen, quantum ad actionem, passionemq;. Perfectum autem, quod præterijt nuper, & perfectio est præsentis. plusquam uerò perfectum, quod præterijt dudum, & perfectio est præteriti.

Verbi tempora.

Diuisio uerbi

Verbum personale. Impsonale. Diuidatur autem uerbum latius sic: Aliud enim est personale, ut dico. aliud impersonale, ut oportet. Personale rursus aliud quidem actiuum, aliud passiuum, aliud neutrum, ut uiuo. aliud item medium, ut compello. aliud per se actiuum, pugno. aliud per se passiuum, ut patior. Vocatur autem & aliud omnino actiuum in uerbis neutris, cuiusmodi est conscendo. Et tertium per se neutrum, ut ditesco.

Quemadmodum

ἢ ἀπαραδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. ἀττικῶν μὲν γὰρ τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. μακεδονικὸν δὲ ἢ θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέστ' ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι καὶ ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γὰρ μὲν ἡ κλητικὴ καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔστι λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τ Ο δὲ ῥῆμα, ἐστὶ μὲν λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικὸν, καὶ χρόνων διαφορᾶς προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. τί δέ ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἄμεινον ἢ κατὰ γραμματικοὺς θεωρήσαιτε, ἢ ὁρίσασθαι. λαβόμενοι ὧν καὶ τοῦ χρόνου ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι φαμέν. ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τῆς τοῦ κινήσεως ἀριθμὸν κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἡ τῆς διωρισμένης γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. διῃρημένου δ' ἄρα τοῦ χρόνου εἰς τρεῖς, ὁ μὲν ἐνεστὼς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει, ἢ ἀτελές. ὁ δὲ παρατατικὸς, τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. ὁ δὲ μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. ὁ δὲ ἀόριστος τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος. ὁ δὲ παρακείμενος τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ παρακειμένου.

Διαίρεσις ῥήματος.

Διαιρείσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλέον ὧδι. τὸ μὲν γάρ τοι προσωπικὸν, οἷον λέγω. τὸ δ' ἀπρόσωπον, οἷον χρή. προσωπικοῦ δ' αὖ, τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, τὸ δὲ παθητικὸν, τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ζῶ, καὶ τὸ μὲν μέσον, οἷον βιάζομαι. τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν, μάχομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν πάσχω. καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις, οἷον τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτουδέτερον. οἷον τὸ πλουτῶ.

ὥσπερ

Quemadmodum rursum & omnino passiuum aliud, quod omnino actiuo in diuisione opponitur secundum genus plus-
Plusquā medium. *quam medium, aut plusquam commune. Voco enim plusquam medium, & plusquam cōmune, quod passiuā quidē semp ha-*
Plusquā cōmune. *bet uocem, significationem uerò quandoque actiuam, ut pugno. quandoque passiuam, ut fio. Praeterea & ex neutris, aliud substantiuum, aliud minime. Item aliud perfectum, aliud imperfectum. Est uerò & impersonale aliud quidem quasi actiuum, ut conuenit. aliud uerò quasi passiuum, ut dicitur. Ex omnibus autem uerbis quaedam per immissionē considerentur, tanquàm forinsecus aliquid assumētia. Quaedā p emissionē in/trinsecus abijcētia aliqd. Quaedā p acquisitionē ministeriūq; sumātur. Et quaedā transitiue, quaedā intrāsitiue, quaedā pfe-*
Actiuum. *cte, quaedā imperfecte. Cōstructio igitur actiuorū est, ut actus in aliquod traducatur subiectū, ut seco lapidē, & curo aegro-*
Passiuum. *tantē. Quibus sanè & passiuū ex eo (quod ipsi subest) genere actiuo subinfertur, ut curatur aegrotans, secatur lapis.*

Neutrorum.

Non item uerò & neutra conueniunt cum actiuis. Quandoquidem sum & uiuo, & sapio, & ditesco, & ualeo, atque id genus alia à paßiua affectione abhorrent, quippe quae nec per indicatiuū modum aut actionis aliquid, aut passionis exhibeant. Quare si quis huiusmodi inflectat in passiuas uoces, dictionem non naturalem aliquam, & consistentem declinationem exercet, ueluti si & masculinum huius lactans, aut aborta pronunciet, aut alterius huiusmodi, quae uoce quidem conuenire, acceptione uerò, aut sensu non possunt. Igitur neutra hoc tantum definiunt, nempe adesse quod signatur, ut uiuere, aut sapere, aut senescere, & terminationem in μαι non admittunt.

Mediorum & per se actiuorum.

Contrà

ὥσπερ αὖ πάλιν, καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι παρὰ τὸ αὐτοενεργητικὸν καὶ τὸ ἀντιδιαιρούμενον, κατὰ γένος τὸ τῶν μέσον, ἢ τῶν κοινόν. καλῶ γὰρ τῶν μέσον καὶ τῶν κοινόν, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνήν, σημασίαν δέ, τῇ μὲν ἐνεργητικήν, οἷον μάχομαι. τῇ δὲ παθητικήν, οἷον γίνομαι. Εἶτα τῶν οὐδετέρων, τὸ μὲν ὑπαρκτικόν, τὸ δὲ οὔ. καὶ τὸ μὲν τέλειον, τὸ δὲ ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων τὸ μὲν ὡς ἐνεργητικόν. οἷον προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητικόν. οἷον λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν κατ᾽ εἰσπομπὴν θεωρείσθω ἔξωθέν τι λαμβάνοντα. τὰ δὲ κατὰ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προβάλλοντά τι. τὰ δὲ κατὰ περιποίησίν τε, καὶ ὑπεργίαν. καὶ τὰ μὲν ἀμεταβάτως, τὰ δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελείως, τὰ δὲ ἀτελῶς. Σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥστε τὴν ἐνέργειαν ταύτην διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα, οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφεσαμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται, ἰατρεύεται ὁ νοσῶν. τέμνεται ὁ λίθος.

ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. τὸ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ. καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐδὲ διὰ τῆς ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄττα, καὶ προσδιατεθέντα περίσαται. ὡς γὰρ εἴτις τὰ τοιαῦτα κλίνοι εἰς παθητικὰς προφοράς, μελέτημα φωνῆς, οὐ φύσιν ἥν τινα, καὶ συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται, οἷον εἰ καὶ ἀρσενικὸν τὸ γαλουχήσασα καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ ἑτέρου του τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτῷ μόνου ἐμφαίνει ὁρισμὸν τῷ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν ἢ γηρᾶν. καὶ τῶν εἰς μαι κατάληξιν ὂν προσήκει τὸ παράπαν.

Μέσων, καὶ αὐτοενεργητικῶν.

Contra uerò media & per se actiua. nequeunt enim hæc suscipere, nec finire in ω, cogo, pugno. Liquet igitur quòd omni passiuo in μαι desinenti licet actiuum suscipere, si cum terminatione, ea quæ sunt constructionis, & sensus, seruentur, ut amo te, quòd amor. Habent enim uerba omnia casum præcedentem, à fronte rectum, qui semper adest, uel prolatus, uel intellectus in omni modo, & numero, & persona, & tempore, præter infinitiua, hæc enim accusatiuum retinent.

Constructio uerborum.

Complexio orationis.

Itaque unum coniungitur uni, Socrates philosophatur. uel unum duobus. Socrates & Plato philosophantur. Id autem fit aut natura, aut figura. Natura quidem, si uerbum præponatur, uel interueniat singulariter, ut philosophantur Socrates & Plato. Socrates philosophatur & Plato.

Per figuram præadiunctiuam.

Figura autem præadiunctiua, si pluraliter, philosophantur Socrates & Plato. Socrates philosophantur & Plato. Rursum natura, si iungantur pluraliter, Socrates & Plato philosophantur.

Per figuram subiunctiuam.

Figura autem subiunctiua, si singulariter, Socrates & Plato philosophatur. cui aduersatur conceptio, ut dixerunt turba. & spargebantur unusquisque. Recipiunt ergo obliqui uerba transitiue, cum quibus intransitiue rectus construitur.

Iliad. B.

Species transitiuorum personalium.

Species autem singulæ transitionis personalium supponantur, generaliterq; & simpliciter tres. Prima eorum quæ cum accusatiuo per emissionem considerata, ordinantur, ut doceo te, & doceo literas, Secunda uerò quæ cum genitiuo

Tres species trãsitiuorũ p̃sonalium.

per

Ἀνάπαλιν δὲ τὰ μέσα, καὶ αὐτοενεργητικά, τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον εἰς ω. βιάζομαι. μάχομαι. δῆλον οὖν ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος ἐνεργητικὸν ὀφείλει παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λήξεως καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε, καὶ διανοίας σώζηται. οἷον φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθήν. ἢ καὶ συμφέρεται, ἤτοι λεγομένην, ἢ νοουμένην, ἐπὶ πάσης κλίσεως καὶ ἀριθμοῦ καὶ προσώπου καὶ χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΛΟΓΟΥ.

Ἡ γοῦν ἐν συνάπτεται ἑνί. οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δυοῖν. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει, ἢ σχήματι. φύσει μὲν ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται, ἢ μεσοσυλλαβῇ ἑνικῶς, οἷον φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ καὶ Πλάτων.

Σχήματι προεπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι Σωκράτης καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ Πλάτων. ἔτι φύσει, ἐὰν ὑποτάττηται πληθυντικῶς. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι ἐπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ ἐπιζευκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. ᾧ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικόν. ὡς φασὶν ἡ πληθύς. καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. Ἐκδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς, οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται.

Εἴδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν.

Εἴδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ὑποκείσθωσαν καθόλου τε καὶ ἁπλᾶ τρία. πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων. οἷον διδάσκω σε. καὶ διδάσκω γραμματικά. Δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν

per admissionem, ut oro te. Tertia eorum quæ cum datiuo, per acquisitionem, ut do tibi. Quartæ autem sunt composita quædam, prædictis etiam communia, quorum nonnulla cum accusatiuo, ut doceo te grammaticam, rogo te quæ sunt æqua, do tibi aurum. Vocantur autem hæc transitiua. Quædam rursum cũ genitiuo, ut doceo te ob honestum, oro te ob necessitatem, impertio tibi ob defectum. Vocanturq; hæc causalia, uel defectiua. Alia item cum datiuo ut doceo te fortuna bona, oro te tota anima, do tibi manu. Vocentur & hæc instrumentalia. Quædam cum infinitiuo dupliciter, nempe hec uel ad finem pertinet, uel speciem, unde & partim quidem finalia, partim uerò specifica uocatur, ut doceo te ratiocinari, oro te ut auxilieris, do tibi emendum, dico Socratem fuisse sapientem, puto omnes confessuros. Addatur etiam & alia quædam cum accusatiuo frequentius, ut doceo te longo tempore grammaticam. Similiter uerò & in reliquis. Vocetur autem & hæc & defectiua secunda. Et item alia quædam pariter ad quodcunque idonea aduerbium, aut per quancunque præpositionem, doceo te nunc, uel libenter, uel utut aliâs prædicare pro usu uisum fuerit, & imbecillis erat ob defectum pecuniæ. Et utcunque aliâs utendum præpositione ratio dictauerit. Vocatur itaque hoc, partim aduerbiale, partim diuersi finis. In summa uerò compredicatiuum. Defectum itaque ac plenitudinem constructionis (prout uisum idoneum fuerit) colligere est ex prædictis, ut doceo te differere, doceo te grammaticam differere exactè. Nam tametsi illi qui in unum comprehenderit composita, addere aliquid singulis simpliciter permittatur, ut do tibi aurum usus causa manu propria, ut emas ea quorum eges, loqui tamen manifestius oportet interposita uel coniunctione, uel præpositione, uel aduerbio, uel alio, quod conueniat græcismo, ut do tibi

aurum

κατ' εἴασομπήν. οἷον δέομαί σου. τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον δίδωμί σοι. *Τέτταρα δὲ συγκείμενα ἄττα καὶ τῶν εἰρημένων κοινά, τὸ μὲν εἰς αἰτιατικήν. οἷον διδάσκω σε τὰ γραμματικά. δέομαί σου τὰ δίκαια. δίδωμί σοι χρυσίον. καλείσθω δὲ διαβατικόν. τὸ δὲ εἰς γενικήν. οἷον διδάσκω σε τοῦ καλοῦ. δέομαί σου ἕνεκα χρείας. μεταδίδωμί σοι ἕνεκα ἐνδείας. καλείσθω δὲ αἰτιολογικόν, ἢ ἐλλειπτικόν. τὸ δὲ εἰς δοτικήν. οἷον διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ. δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ. δίδωμί σοι χειρί. καλείσθω δὲ ὀργανικόν. τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον, δίχως δέ. ἢ γάρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος. ὅθεν δὴ καὶ τῇ μὲν τελικόν, τῇ δὲ εἰδικὸν καλείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. δέομαί σου βοηθῆσαι. δίδωμί σοι πρίασθαι. Λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφόν. οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν. προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον. διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καλείσθω δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιρρημάτων, ἢ δι' ἡστινοσοῦν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν, ἢ ἡδέως, ἢ ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ ἀσθενὴς ἦν δι' ἀχρηματίαν. ἢ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν ᾖ, καλείσθω δὲ τῇ μὲν προσρηματικόν, τῇ δὲ ἑτεροτελές. τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. τὸ δ' ἐλλειπές, ἢ πληρέστερον τῆς συντάξεως, πρὸς τὸ δοκοῦν ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἔσται ἐκ τῶν εἰρημένων, οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εὖ. ἐπεὶ κἂν εἰς ἓν συλλαμβάνονται τὰ συγκείμενα προστιθέναι ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἄν. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας χειρὶ τῇ ἐμαυτοῦ, πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ. φράζειν μέντοι ἐπὶ τὰς ἀφέσεις δεῖ, ἐπενεχθέντας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ. οἷον δίδωμί σοι

τέταρτον Aldus.

aurum præsentis causa indigentiæ, ut comparans quorum eges, habeas. uel emas quorum eges.

Transitiua.

Accessiua.

Recipiantur autem & hæ orationes, pugno pugnam, uiuo uitam, & seruio seruitutem, omnesq; similes tanquam accessiuæ. Voco enim accessiuum, cum transitioni aliquid deest, ut doceo grammaticam.

Loci primæ speciei.

Primi ordi. trāsitiua cū accusatiuo. Maior actio trāsit ī personam, minor in rem.

Loci uerò primæ speciei, uerba quomodocunque actiua, siue secundum maiorem actionem, ut honoro Socratem, siue minorem, ut dico conuenientia, & sapio uerisimilia. Videndum igitur est, si ad corporalem affectionem pertineant, ut exerceo, moueo, lauo, percutio, corrumpo, soluo, ligo, irrigo, compello, tero, teneo, tondeo, meto, uro. Siue ad animum, & mores, amo, diligo, amo, iuste facio, offendo, ledo, prosum, uitupero, discrucior, conuitior. Item laudatoria, laudo, decanto, cano, benedico. Item si ueneratiua, honoro, colo, intercedo, adoro, adulor, reuereor. Rursum si suspectiua, opinatiuaq;, aut cognitiua, intelligo, iudico, noui, puto, suspicor. Siue electiua, uolo, eligo, uolo. Præterea si inquisitiua, indago, inquiro, interrogo, inuestigo, inuenio. Item si obtentiua, habeo, seruo, cogo, prohibeo, propello, uinco. Item si admonitiua, adhortor, prouoco, admoneo, promoueo, extimulo: & si uocatiua, uoco, nomino, uoco. Item si ad artificium pertinent, ædifico, coria paro, curo. Præterea si ad deceptionem, seduco, decipio, furem facio, furor, impono rationibus. Item si doctrinalia uel affectiua, instituo, castigo, suadeo, doceo, refrigero, calefacio, dispono. Item si funebria, lugeo, ploro, lamentor, defleo, misereor. Rursum si precatiua, supplico, obsecro, supplico, rogo, cum idem quod consolor, aduoluor genibus. Item si contra-

ctuum

χρυσίον τῆς παρούσης ἕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ ἔχῃς, ἢ ὥστε πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ.

ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν, καὶ δουλεύω δουλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς μεταβατικά. καλῶ γὰρ ἐπιβατικὰ, τὰ τῶν διαβατικῶν ἐλλειπτικὰ, οἷον διδάσκω γραμματικά.

Τόποι τοῦ πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρώτου, τὰ ὁπωσοῦν ἐνεργητικά, εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν, οἷον τιμῶ Σωκράτην. εἴτε κατὰ ἐλάσσω, οἷον τὸ, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν δὲ αὐτῶν εἰ ἐπὶ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται, οἷον γυμνάζω, κινῶ, νίπτω, πλήττω, φθείρω, δύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ, κείρω, θερίζω, καίω. Ἔτι εἰ ἐπὶ ψυχήν τε, καὶ ἦθος, φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, ἀνιῶ, λοιδορῶ. Ἔτι εἰ ἐπιδεικτικά, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ᾄδω, εὐλέγω. Ἔτι εἰ σεπτικά, τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ἔτι εἰ ὑπονοητικὰ καὶ δοξαστικά, ἢ γνωστικά, νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ἔτι εἰ προαιρετικά. βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ἔτι εἰ ζητητικά, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑρίσκω. Ἔτι εἰ ἐπικρατητικά, ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ἔτι εἰ προτρεπτικά, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ἔτι εἰ κλητικά, φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιστημονικά, οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ἔτι εἰ διακρουστικά, πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι. Ἔτι εἰ διδασκαλικά, ἢ διαθετικά, παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Ἔτι εἰ οἰκτικά, ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ. Ἔτι εἰ ἱκετευτικά, ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρωτῶ, ἐν ἴσῳ τῷ παρακαλῶ, γουνοῦμαι. Ἔτι εἰ συμβο-

ctuū significatiua uendo, auctionor, confero. Postremo si naturalia, ut gigno, & produco, & augeo. accusatiuo enī iūgūtur huiusmodi.

Loci secundæ speciei.

Secūdi ord. trans. cū genitiuo.

Secundæ speciei autem sunt per sensum apprehensiua, ut sentio, audio, tango, gusto, olfacio, amo, desidero. Atqui uideo accusatiuo iungitur, quòd manifeste actiuus sit uisus, maximeq; penetret, & cætera his synonyma, aspicio, contemplor. Item cogitatiua & possessiua, cogito, curo, parco, fruor, communico, participo, memini. Et quæ sunt principatus, rego, dominor, dominor, impero, impero, impero. Sint uerò tanquam possessiua & hæc. Præterea differentialia, & separatiua, & excessiua, differo, separo, abstineo, priuo, pecco.

Loci tertiæ speciei.

Tertij ordi. uerba cū datiuo.

Quæ uerò tertiæ speciei, acquisitiua sunt, & reacquisitiua ut do, mitto, dico, gratulor, contradico, luctor, aduersor, dubito, pugno. Generaliter autem omne uerbum, quodcunque fuerit, tanquam acquisitiuum licet accipere. Iuuo enim homines, sed & iuuo hominet ciuitati, doceo iuuenem, sed & doceo tibi iuuenem. Quemadmodum etiam omne actionis inferioris actiuum esse poterit, ut emi quæcunque opus erant homini. usus sum in multis uiro. Iuui libenter in his, in quibus potui. Sumatur quoque tanquam acquisitiuum & seruio, & credo, & subseruio, & sequor, & pareo, & similia.

De compositis.

Manifestum autem ex his, quonam pacto compositis utamur. Siquidem ex dictis simpliciter componentes, prout usus sententiaq; exegerint, loquemur.

Transitiue.

Aut transitiue, si opus fuerit, quæ in actione est, re

ut iuuo

λαίων σημαντικὰ πωλῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. ἔτι εἰ φυσικά. οἷον γεννῶ, καὶ φύω, καὶ αὔξω. αἰτιατικῇ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου, τὰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικά, οἷον αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ αἰτιατικῇ, διὰ τὸ ἐνεργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν. καὶ ἐπὶ πλέον διήκειν. καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα, ὁρῶμαι θεῶμαι. καὶ τὰ φροντιστικά, καὶ κτητικά, φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. καὶ τὰ ἀρχικά, βασιλεύω, δεσπόζω. κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. εἴη δ' ἂν καὶ ὡς κτητικά, τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ διαφορικά, καὶ τὰ ἀποστηματικά, καὶ ἐκστατικά, διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου, τὰ περιποιητικά, καὶ ἀντιπεριποιητικά, οἷον δίδωμι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα, ὅπερ ἂν ἔχῃ, καὶ ὡς περιποιητικὸν ὄν, λαμβάνειν ταυτά. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν νέον, καὶ διδάσκω σοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐνεργείας ἔλασσον ἐνεργητικῆς, * ὠνάμην ὁπόσα * εἴδει τἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρί. ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς ὠνούμην
περιποιητικὴ καὶ τὸ δουλεύω, πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκο for. & ἔδει.
λουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ συγκειμένων.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησόμεθα. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συνθέντες, ὡς ἂν τὰ πρὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΩΣ.

Ἤτοι διαβατικῶς εἴδους τοῦ κατ' ἐνέργειαν πράγματος.

οἷον

ut iuuo homines pro uirili mea, erogo pecunias uiro pauperi.

Causaliter.

Aut causaliter & defectiue, si opus fuerit causa, ex qua actus, ut laudo Socratem ob uirtutem, emo frumentum stateribus tribus, impertior tibi è superfluo.

Instrumentaliter.

Aut instrumentaliter, si unde actionis motus, dicere oportet, ut per inuidiam non laudat Cleo honesta. Aristophanicum.

Finaliter.

Aut finaliter, si alicuius causam oportet addere, ut constituo te ducem aliorum.

Specialiter.

Aut specialiter, ut si quid fiat significandum uidetur, ut aiit regios uenisse.

Defectiue.

Aut defectu huius præpositionis ὑπὸ, quod liquebit ex locorum expositione.

Finalis.

Loci uerò finalis, ubi ut congruit, ut constituo te, ut dux sis aliorum.

Specifici.

Specifici uerò ubi quòd, Aiunt quod uenerũt qui adstant regi.

Defectiui.

Defectiui autem secundi, ubi temporis ostendere oportet quantitatem, ut uixit annos multos. Aut quod ab eadem agẽte persona, & patiente pendet, ut perdis rempublicam quãtũ in te est. Aut secundum quid, ut unum pariunt plerunque fœminæ, & sapiens in mechanicis. Aut causam, quod non omnino est instrumentali dissimile, ut omnia autem hæc scripsit secundum prædictum modum, ut in librum redigi possent.

Loci

οἷον ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά. παρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι.

Αἰτιολογικός.

Η αἰτιολογικῶς καὶ ἐλλειπτικός. εἰ δ' ἔστι περὶ αἰτίας δι' ἧς ἡ ἐνέργεια. οἷον ἐπαινῶ Σωκράτην περὶ ἀρετῆς. ὠνοῦμαι πυροῦ στατήρων δυοῖν. μεταδίδωμί σοι τοῦ περιόντος.

Ὀργανικός.

Η ὀργανικός. ἐν ὅθεν ἡ κατ' ἐνέργειαν κίνησις, φάναι δέοι. οἷον φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Η τελικός. εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθεῖναι. οἷον τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Εἰδικός.

Η εἰδικός. εἰ τὸ καθ' ὃ σημᾶναι δοκεῖ, οἷον, φησί τις περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Ἐλλειπτικός.

Η ἐλλειπτικὸς ἡ κατά. δῆλον δὲ ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Τοῦ τελικοῦ.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον τάττω σε ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων.

Τοῦ εἰδικοῦ.

Τοῦ δὲ εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

Τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

Τοῦ δὲ ἐλλειπτικοῦ δευτέρου, ἔνθα χρόνου δηλῶσαι δέοι πόσου. οἷον ἔζησεν ἔτη πολλά. ἢ τὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνδοσθίου προσώπου καὶ πάσχοντος. οἷον φθείρεις τὰ κοινὰ τὸ σὸν μέρος. ἢ τὸ κατά τι. οἷον ἐντίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφοὶ τὰ μηχανικά. ἢ τὸ αἴτιον οὐ πάντοτε τοῦ ὀργανικοῦ ἀνωμάλως. οἷον πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὡς ἂν εἰς βιβλίον κατάθειτο.

Loci causalis, & defectiui.

Subijciendi uerò sunt & causalis & defectiui loci huiusmodi, ut consideremus si permutatiue & licitatiue, emo, uendo, muto, licitor. Praeterea repletiue, impleo, repleo, euacuo. Item discretiue, & separatiue, & amotiue, ac prohibitiue, denudo, libero, recedo, absoluo, ueto, remitto, permitto, concedo, leuo, obtundo, attollo, circunfero, fallo. Rursum si demonstratiue, & ob uirtutem receptiue, laudo, admiror, beatifico, aemulor, excipio. Item si materialiter, & participatiue, communico, participo, impertior, dignor. Et an amatorie, seu commiseratiue, amo, diligo, misereor, misereor. Generaliter uerò quod circa causam deficiat, accuso te ingratitudinis, arguo te calumniae, criminor te furti. Item si per negationem temporis praeteriti perfecti opus fuerit, quantum transierit, definire, non ueni, non uidi, non dixi à tempore multo. Et si institisse, & propè contigisse quicquam demonstrare oportebit. parum abfuit, quin uenirem. propemodum effugisset. Item si à parte, ut suspendo te pede, bibo aquam, decerpo flores. Praeterea si tempore definito opus fuerit, dieq; & nocte operatur, uesperi uenit, hyeme & uere uentres calidi sunt. Manifestum ergo quòd idem uerbum acceptum uarijs modis, discrepat à seipso, id quod est, & diuersis modis praedicatur ac construitur, ut soluo corporale quidem, quatenus opus est corporali actu soluenti. discretiuum, quatenus solutum eximitur à uinculo. Consimili modo in caeteris considerandum est, & ad intellectum semper construendum.

Exemplũ ex Hippocrate 3. Aph. lib. α

Passiuum.

De passiuo ex constructione.

Manifestum autẽ q; passiuũ totidem modis, quot actiuum, cõstruitur, cõmuniter quidẽ à fronte nõiatiuũ habens, peculiariter uerò à tergo genitiuũ simul cum à uel ab uel similibus, ut dictum est

Τόποι τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Ὑποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε, σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικὸς, καὶ ἀποτιμητικός. ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. εἶτ' εἰ πληρωτικός, γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. εἶτ' εἰ διαιρετικός τε, καὶ ἀφοριστικῶς. καὶ ἐκστατικός, καὶ ἐφεκτικῶς, γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπολύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω. περιαιρῶ, ψεύδω. ἔτι εἰ εὐδαιμονικὸς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικός. ἐπαινῶ. θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. ἔτι εἰ μετουσιαστικός τε, καὶ μεταδοτικός. κοινωνῶ. μετέχω. μεταδίδωμι. ἀξιῶ. ἔτι εἰ φιλικὸς, ἢ οἰκτικός. φιλῶ. ἀγαπῶ. ἐλεῶ οἰκτείρω. καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον. μέμφομαί σε ἀχαριστίας. αἰτιῶμαί σε διαβολῆς. κατηγορῶ σου κλοπῆς. ἔτι εἰ ἀποφάσει χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δέοι, πόσον χρονικὸν προσορίσασθαι. οὐκ ἦλθεν, οὐκ εἶδεν, οὐκ εἶπεν χρόνου πολλοῦ. ἔτι εἰ τοῦ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον. μικροῦ διέφυγεν. ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους. οἷον κρεμῶσι τοῦ ποδός. πίνω τοῦ ὕδατος. δρέπομαι τῶν ἀνθέων. εἶτ' εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία. οἷον ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζεται. ἑσπέρας ἧκεν. χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. φανερὸν δ' οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως διοίσει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαποδοθήσεται, καὶ συντάξεται. οἷον τὸ λύω σωματικὸν μὲν, ἢ δὲ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι. διαιρετικὸν, ᾗ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ, παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ περὶ τοῦ ὑπονοουμένου ἀεὶ συντακτέον.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὅσας καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται, κοινὴν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον, ἰδίαν δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπό, ἢ τῇ πρός, ἢ τοῖς ἴσοις.

ut dictum est, conuersis extremis. Socrates amat Phædrum. Phædrus amatur à Socrate, & docetur ab eo. Fit plerunque etiam ex quarto loco coincidentia casuum, præterquam in uerbis uocandi, quæ sic cum recto proferuntur, uocor Socrates. Dicimus igitur, liber uẽditur à Corisco stateribus multis. Aurum datur à diuite pauperi. Peculiaris uerò admodum est passiuo synecdochica constructio, ut percutior pedem, doleo caput.

Synecdoche.

Neutrum substantiue.

Ex neutris autem quod substantiuum est, cum nominatiuo à tergo construitur, ut Socrates est, uel existit albus. Quanuis existit melius nominatiuum participij à tergo regat. Socrates existit ens bonus. Quòd si particip. substantiui non sit, nullo opus erit in quarto. Perfecte enim dicimus. Socrates est ambulans, uel differens. Reliqua autem communia cum actiuo habet.

Verbi τυγχάνω constructio

Possesiue.

Neutra possessiua.

Ab his uerò quæ per immissionem ac possessionem dicuntur tertij ordinis genitiuus regitur, ĩdigeo, disto, repleo, egeo, indigeo, abundo, sum expers, fruor, delitior, oleo.

Instrumentaliter.

Neutra instrumentalia

Onero uerò, & ualeo instrumentaliter cũ datiuo, & uniuersaliter absoluta, si placet addere, ut uigilo, & uigilo, & uiuo & ditesco uirtute, uel per uirtutem, uel utcunque aliter contigerit exprimere causam. Verùm acquisitiua cum datiuo, contingo, adsum, cedo, cedo. Consimiliter uerò & reliqua ordinanda, secundum communiter dicta.

Per se paßiuum.

Neutra per se passiua.

Per se autem passiuum, neutrũ quoq; & ipsum est, ueluti nõ trãsformatũ per μαι ad passiuã significationẽ. Nã q; per se passiuũ uocetur, ex parte sumptũ est, quatenus passionem ex seipso

ὥστ' εἴρηται ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ Φαῖδρον, Φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. κοινὸν δ' αὖ καὶ τὸ ἐκ τετάρτου καὶ ὁμοιόπτωτον. πλὴν ἐπὶ τῆς κλίσεως, *ταύτῃ δὲ πρὸς εὐθεῖαν. καλοῦμαι Σωκράτης. λέγομεν δ' αὖ, βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κορίσκου στατήρων πολλῶν. χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικῆς συντάξεως. οἷον πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν. Alij ταυτῇ.

Οὐδέτερον ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης ἐστίν, ἢ τυγχάνει λευκός. τό γε μὴν τυγχάνει βέλτιον εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἢν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου. ἐντελὲς γὰρ φαμέν, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ διαλεγόμενος. τἆλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

ΚΤΗΤΙΚΩΣ.

Τῶν τε δ' αὖ κατ' εἰσπομπήν τε, καὶ κτῆσιν, ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω. διέχω. πληθύνω. δέω. ἀπορῶ. εὐπορῶ. ἀμοιρῶ. ἀπολαύω. τρυφῶ. ὄζω.

Ὀργανικῶς.

Βρίθω δὲ καὶ εὐθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τὰ ἀπολελυμένων εἴδους προστιθέναι. οἷον ἀγρυπνῶ. καὶ γρηγορῶ. καὶ ζῶ. καὶ πλουτῶ ἀρετῇ, ἢ δι' ἀρετήν. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον. τῶν δὲ περιπτωτικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω. ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ' αὐτοπαθητικὸν οὐδέτερον μέν τοι καὶ αὐτό, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μαι εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ.

ex seipso significat, & in diuisione opponitur omnino actiuo, ac per se neutro, ut patior, corrumpo, pereo, doleo, horreo, febricito, erubesco, ægroto, morior, & similia. Constructio autem huius eadem cum passiuis, uti par est, ut patior ab agente. tabescit à corrumpente. Et quod ex eo est, uel in quo, uel per quod, & omnino quod causam refert, commune est. Item acessiua, & synecdochica constructio, patior hæc, & ægroto ægritudinem, & doleo caput.

Omnino actiuum.

Cæterùm omnino actiuum appellatum, cũ accusatiuo uult construi, ut fugio, & lateo, & abscondo, & differo, & impello, & uolo, & asando.

Per se neutrum.

At per se neutri eadem etiam constructio cum absolutis est. Absolutum nanque & quod huiusmodi, ut uiuo, ditesco, ualeo. Manifestum ergo est secundum diuersas horum uirtutes, & usus, constructionem accommodandam esse ad subiecta, ut ascendo montem, curro ad forum. Sed & curro stadium. Alterum quidem imperfecte, alterum uerò omnino actiue.

Medium.

Mediorum uerborum cõstructio — Medijs autem, siue communibus eadem constructio est, quæ actiuis, & passiuis. Siquidem ambobus inseruiunt affectibus, Sacrifico igitur deo, & sacrificor ab alio, deo. lędo inimicum, & lędor ab inimico. Et generaliter secundum præscriptas species & formandum, & construendum est. laudabo uirtutem, uti par est, & laudabor ab amico.

Plusquàm medium.

Verbũ uerò plusquàm mediũ id quod p se actiuũ est, eãdem cũ actiuo constructionẽ habet, q̃nquidẽ & significatiuũ

actionis

ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλο-
ενεργητικῷ καὶ τῷ αὐτοουδετέρῳ. οἷον τὰ, πάσχω. φθίνω.
ἐῤῥῶ, ἀλγῶ. φρίττω. πυρέττω. ἐρυθριῶ. νοσῶ. ἀποθνήσκω·
καὶ τὰ ὅμοια. σύνταξις δὲ τῶν τοιούτων ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς
ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος. φθίνει ὑπὸ τοῦ φθεί-
ροντος. τὸ δὲ * ἔκ τε, καὶ καθ' ὅ, καὶ δι' ὅ, καὶ ὅλως τὸ αἰ- Aliâs δὲ ἐξ οὗ
τιολογικὸν, κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ἐπιβατικὸν, καὶ τὸ συνεκδο-
χικὸν τῆς συντάξεως. πάσχω ταῦτα, καὶ νοσῶ νόσον. καὶ
ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Ὀλοενεργητικόν.

τὸ δὲ ὀλοενεργητικὸν τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βούλεται σύντα-
ξιν. οἷον φεύγω σε, καὶ λανθάνω, καὶ κρύπτω, καὶ παραλ-
λάττω, καὶ παρελαύνω, καὶ θέλω. καὶ ἀναβαίνω:

Αὐτοουδέτερον.

τοῦ δὲ αὐτοουδετέρου, ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυ-
μένοις ἐστίν. ἀπολελυμένον γάρ τοι καὶ τὸ τοιοῦτο. οἷον ζῶ·
πλουτῶ. ὑγιαίνω. δῆλον δ' οὖν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν
αὐτῶν δυνάμεις καὶ χρήσεις, τὴν σύνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ
ὑποτεθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος, τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν. ἀλλὰ
καὶ τρέχω τὸ στάδιον. τὸ μὲν ἁπλῶς. τὸ δὲ ὁλοενεργητικῶς:

Μέσον.

τῶν δὲ μέσων εἴτουν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις καὶ αὐτῶν
τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρ-
μόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι οὖν τῷ θεῷ, καὶ θύομαι
ὑφ' ἑτέρου τῷ θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρόν. καὶ βιάζομαι ὑπὸ
τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιστέον
καὶ συντακτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαι-
νέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου:

Ἐπίμεσον.

καὶ τοῦ ἐπιμέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικὸν τὴν αὐτὴν
τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει, ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν

actionis est. Quod autem omnino passiuum, eandem quoque cum paßiuo. Actiuæ enim expers existens (usitatæ quidem uocis) passiue significat quiddam passiuum, fio, pereo, dormio.

Loci plusquàm medij.

Considerãdum & de plusquàm medio hoc, an acquisitiuũ, uel repugnatiuũ, aut aduersatiuũ. Nam hæc cum datiuo, ut ea quæ sunt tertij ordinis, construuntur, utor, delector, equito, pugno, certo, aduersor, irascor, obsisto. Rursum si dominij, ac possessionis significatiuum, cum accusatiuo enim, ut quæ sunt primi ordinis, possideo, emo, imitor. Præterea an imperfectum, postulat enim id ad quod, uel in quo fiat motus ut in neutris dictum est, uado Athenas, ibam ad deum. sedeo uel iaceo hic. Item num per sensum apprehensiuum, aut aliter susceptiuum per excellentiam, aut appetitum. Nam cum genitiuo hæc, ut quæ secundi ordinis, attingo, olfacio, gusto, appeto, auspio, abstineo, cõtrà accuso, supersum. Communis enim causæ usus ubiq; propter quid, ad quid, ut, & quomodocũque aliter loquendum uidebitur.

Aristoph. in Pluto.

Impersonale.

Eorum autem quæ impersonalia appellantur, quia non exhibeant personam, quædam per se iacent, nequaquam alteri coniungi nata, tanquam passiua, dicitur, dictum est, relinquitur, sacrificatur, dictum sit, & similia. nisi sumantur acquisitiue, ut auditum est mihi, & cognitum est mihi. uel tanquam passiua, auditum est ab illis.

Possessiuum.

Quædam uerò ad aliud, uel possessiue uel acquisitiue, uel transitiue. Itaque possessiuum cum genitiuo, & simul cum datiuo acquisitiue. communio est huius mihi. refert, curæ est, oportet, uel conuenit huius mihi.

Acquisitiuum.

Acquisitiuum

ἐνεργείας ὄν. τὸ δὲ ὁλοπαθητικὸν, τὸ αὐτὴν τῶν παθητικῶν· ἐνεργητικῆς δὲ ἀμοιροῦν εὐχρήστου γε προφορᾶς, παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν. γίνομαι. οἴχομαι. κοιμῶμαι.

Τόποι ἐπιμέσου.

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐπιμέσου τάδε, εἰ περιποιητικὸν, ἢ ἀντιστατικὸν, ἢ ἐναντιωματικόν. ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὥστε τὸ τρίτον. χρῶμαι. ἥδομαι. ἱππάζομαι. μάχομαι. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι. ὀργίζομαι. ἀνθίσταμαι. Ἔτι εἰ ἐγκρατείας σημαντικὸν, αἰτιατικῇ δὲ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι, ὠνοῦμαι, μιμοῦμαι. Ἔτι εἰ ἀτελὲς, ἀπαιτεῖ δὲ εἴς τι, ἢ ἔνθεν, ὡς ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη, πορεύομαι ἀθήναζε, ἐρχόμενος ὡς τὸν θεόν. κάθημαι, ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ἔτι εἰ κατ᾿ αἴσθησιν ἀναληπτικὸν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικὸν, καθ᾿ ὑπεροχὴν, ἢ ὀρεκτικόν. γενικῇ δὲ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι. ὀσφραίνομαι. γεύομαι. ὀρέγομαι. ἐφίεμαι. περιέχομαι. ἀντιλαμβάνομαι. περιγίνομαι. κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ, διὸ ἐφ᾿ ὅ. ἵνα, καὶ ὅπως ἂν ἄλλως φράζειν ἢ πρὸς τὰ δόξαντα.

Ἀπρόσωπον.

Τῶν δὲ ἀπροσώπων ὀνομαζομένων διὰ τὸ μὴ περιστάναι πρόσωπον. τὰ μὲν καθ᾿ αὑτὰ κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα, οἷον τὰ παθητικά. λέγεται. εἴρηται. λείπεται. θύεται. εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον ἤκουσταί μοι. καὶ ἔγνωσταί μοι. καὶ ὥστε τὰ παθητικά. ἤκουσται ὑπ᾿ ἐκείνων.

ΚΤΗΤΙΚΟΝ.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ὑποβαλικῶς. τὸ μὲν οὖν κτητικὸν εἰς γενικὴν καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί. διαφέρει, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Demosthenicum. *Acquisitiuum autem cum infinitiuo, & datiuo, uti par est, licet, cotingit, decet, uidetur senatui, & populo mittendos esse legatos.*

Accessiuum.

Accessiuum cum solo infinitiuo, oportet dicere, oportet agere, licet esse, solet fieri, oportet dicere. Commune *est igitur & hic uerbum infinitiuum, sed uel præteriti, uel præsentis, futuri uerò nunquam.*

Resolutio uerbi.

Porrò *fit simpliciter resolutio uerborum in cognatum nomen, uel participium, & in eiusdem formæ substantiuum, idq; uel per nominatiuum uel per genitiuum, ut* Lycij *simul pugnabant cum* Troianis, *auxiliares* Troianis *erant, ex auxiliaribus erant, auxiliares erant, ex auxiliātibus erāt,* Impleor, *pelnus fio, ex his quæ replentur, sum.* Et *quidem ita hæc.*

Modus.

Definitio modi. *Cæterùm accidentium uerbo modorum definitio hæc quidem est. uoluntas, siue affectus animi per uocem significatus.*

Indicatiuus.

Indicatiui. constructio. Vocatur *autem definitiuus, siue indicatiuus, proprie tamen definitiuus, quoniam per hunc indicantes, definimus.* Atque *hinc sanè fit, ut quæ uocantur affirmatiuæ coniunctiones, quæ insuper causales, coaptentur huic modo, scripsi, dico quòd scripsi. & quòd ambulo, moueor.* Habent *enim uerba indicatiua sibi affirmationem innatam, quamobrem & negandi aduerbium est conueniens talibus, ut subsistentem affirmationem remoueat, non scribo.* Minime *autem imperatiuis, uel optatiuis, uel subiunctiuis, quanquam prohibitiuum ne, sit illis peculiare.* Et *igitur dicimus ne cognosce, ne noscas, ne noueris. Sed neque infinitiuis non coniungitur.* Nihil *enim hæc affirmant.* Cum *uerò abijcit*

indicatiuum

τὸ δὲ παρατατικόν, εἰς ἀπαρέμφατον καὶ δοτικήν· ὡς εἰκός, ἔξεσι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Ἐπιβατικόν.

τὸ δ᾽ ἐπιβατικόν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς. δεῖ φάναι. χρὴ λαβεῖν. ἐνδέχεται εἶναι. φιλεῖ γενέσθαι. δεῖ εἰπεῖν. κοινὸν δὲ ἡ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ᾽ ἢ παρῳχημένου ἢ ἐνεστῶτος. μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Ἀνάλυσις ῥήματος.

Ἀνάλυσις δ᾽ ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύστοιχον ὄνομα ἢ τὴν μετοχήν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικόν, καὶ ἢ καθ᾽ εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. οἷον λύκιοι συνεμάχουν τοῖς τρωσίν. σύμμαχοι τοῖς τρωσὶν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχοῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι, πλήρης γίγνομαι, τῶν πληρουμένων εἰμί, καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.

ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μέν. βούλημα εἴτ᾽ οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

καλεῖται δὲ ἡ ὁριστική, καὶ ἀποφαντική, ἰδίως μέντοι ὁριστική. ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα, λέγω ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ, κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ ὁριστικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπὶ ῥῆμα κατάλληλον τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν ἀνασκευάσῃ. οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς, ἢ εὐκτικοῖς ἢ ὑποτακτικοῖς. τὸ μέντοι ἀπαγορευτικὸν μὴ τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ οὖν λέγομεν, μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῷς. οὐ μὴν ἀλλ᾽ οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται, οὐθὲν γὰρ οὐδ᾽ αὐτὰ καταφάσκει, ἀποβάλλουσά γε μὴν

indicatiuus inexistentē affirmationem, nō uocetur indicatiuus, nempe in interrogationem transit. num scribis?

Imperatiuus.

Imperatiui constructio. Imperatiuum autem liquet posse cōstrui cum secundis personis, etiam si uoce conueniat cum indicatiuis. Nam & adiecti uocatiui, atque annexum illi aduerbium age, remouēt ambiguitatem. Cæterùm primas personas non imperatiuas, sed sibijpsis suggestiuas plurimi uocant. Videtur enim modus confundi, & duo modi in unum incidere. Nam quoniam neque alloquimur nos ipsos, neq; mādamus nobis ipsis, suggerimus autē, inductiua quædā huiusmodi, & sanè comprehēsiua. quæ ut declinent in secunda persona mandatum, comprehensionem recipiunt in primam eam, quæ est suggestiua. Itaque quæ deest imperatiuis prima pſona, & quæ itē desunt suggestiuis secūda & tertia, in unū cōtrahūt duos modos, ita ut uterque compleatur. Nam tertia persona imperatiui mandatum ad absentem personam manifestat, secunda necessario assumpta ad traditionem mandati. Nequaquam enim constat mandatum huiusmodi sine secunda.

Optatiuus.

Optatiui constructio. Porrò optat. ab ea quæ fit optione nomen sortitus est, & aduerbia habet utinam, utinam, quæ optatiuis ad maiorem intensionem apponuntur. At indicatiuis necessario, utinam scripsissem, nempe ut indicatiuus optatiuam recipiat constructionem. Hoc enim interest inter uerba optatiua, & optandi aduerbia. quòd uerba quidem cum subsistente re, optādi significent affectum. Siquidem scriberem, optationem explicat actus qui est scribere, & orarem illius qui orare. Cæterùm εἴθε quasi denominatio est optandi. Non enim illud complectitur, ad quod tēdit optio, quēadmodum saliet unus differt ab homo, quatenus hæc dictio unus denominatio est solius numeri,

Optandi aduerbia.

εἴθε.

ἡ ὁριστικὴ τὴν εὐθεῖαν κατάφασιν, οὐκ ἔτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν. ἆρα γράφεις;

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ προστακτική, εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥτε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συντασσόμενον πρόσχημα τὸ ἄγε, ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπρόσωπα οὐ προστακτικά, ἀλλ᾽ ἀνθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτοὺς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δὲ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. τὸ μὲν οὖν ἔλλειπον τοῦ προστακτικοῦ πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τοῦ ὑποθετικοῦ δεύτερα καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρωθῇ. τὸ δὲ τρίτον τοῦ προστακτικοῦ, πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου δ᾽ ἐξ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

ΕΥΚΤΙΚΗ.

Ἡ δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται, καὶ ἐπιρρήματα ἔχει εἴθε, αἴθε. ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως. εἴθε ἔγραφεν. ἵνα ἡ ὁριστική, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν, τοῦ περὶ τὰ ἐπιρρήματα. ᾗ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν. ἔτι δὲ φιλολογοῖμι, τοῦ φιλολογεῖν. τὸ δὲ εἴθε σχεδόν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐφ᾽ ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος. ᾗ τὸ μὲν εἷς ὄνομά ἐστι μοναχοῦ ἀριθμοῦ.

homo uerò cum hoc, quòd communem substantiam significat, subsistens illi complectitur unus. Similiter uerò & ego ad scribo se habet, & aliunde ad ab Ilio, & celerrimus quidem tanquam intensionem in subiecto significat. non itidem tamen hæc dictio nimis, quippe quòd solum intensionis est denominatio. Pari modo & scribito ad age. Cæterùm hoc, utinam in nauibus sine lachrymis & offensione sederes. non ex dependentia est. Discretionem enim addit personæ ὄφελες, quæ non inest in εἴθε.

Iliad. α.

Subiunctiuus.

Constructio subiunctiui.

Subiunctiuum autem plerique dubitatiuum appellant, quòd non sit sine coniunctione dubitatiua, si. Non uniuersaliter tamen huiusmodi. Quandoquidem & quæ uocantur finales coniunctiones, in eandem constructionem feruntur, Socrates deambulat, ut sanus sit. Quoniam igitur non constat, nisi subiungatur præpositis coniunctionibus, nuncupatur subiunctiuus. Fertur autem huiusmodi cùm si & similibus, in futurum, uel præsens, ut si dicendi studiosus sim, aderit Dion, si legam, adest Theon. Similiter uerò & cū ut. ut dicēdi studiosus sim, aderit, uel adest Dion. Quòd si constructio præteriti accesserit, cōiunctio uocatur causalis, ut dicendi studiosus sim, affuit Dion. quod idem finaliter potest intelligi. Sed in his quæ nondum transierunt, causalis constructio esse non potest. Siquidem de factis causa redditur, cóque magis congruit coniunctio causalis sequentibus præteritis. ut doceret, accessit Dion, non accedet, quanquam in finali locum habeat. Porrò ut ad futurum, uel præsens subiunctiuum redditur, ita & optatiuum ad præteritum, ut affuit Dion ut docerem uel docuissem. Vult enim natura in omnibus aliquid huiusmodi esse, etsi non semper ita usos uideamus oratores.

Infinitiuus.

τὸ δὲ ἄνθρωπος πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ Ἰλιόθεν. καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν, ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς ἐστιν ὄνομα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ, αἴθ' ὄφελες παρὰ νῷσιν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι, οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάκρισιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες, ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστακτικὴν καλοῦσιν. ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστακτικοῦ καὶ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ, ἵνα ὑγιαίνῃ. ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐὰν καὶ τῶν ἴσων ἐπὶ μέλλοντα, ἢ ἐνεστῶτα. οἷον, ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω παραγίνεται Θέων. ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα, ἵνα φιλολογήσω παρέσται, ἢ πάρεστι Δίων. ἐάν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικός, ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων. τὸ δὲ καὶ ἀποτελεστικὸς ἔχει ἀκόλουθον. ἐπὶ μέντοι τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται. διὸ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παραγενήσεται. ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ παραγενήσεται. ὡς δὲ πρὸς τὸν μέλλοντα, ἢ ἐνεστῶτα τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον παρεγένετο Δίων ἵνα διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. βούλεται γὰρ καθόλου τι τὸ τοιοῦτο εἶναι. κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

Infinitiuus.

Infinitiui cõstructio.

Cæterùm infinitiuus nomen est uerbi. & Stoici quidem hunc modum uerbum uocant, reliqua autem omnia prædicamenta, seu accidentia atque congruitates. Quamobrem (tanquam in commune nomen) in infinitiuũ omnis resoluitur modus, ut deambulat Theon, definio deambulare Theonem, sed ex definito in narrationem transfertur oratio. Eodem autem modo & in cæteris modis, apposita semper modi proprietate, ut opto uel impero. Nam ipsius infinitiui proprie nullus erit modus, nullius nanque affectionis est significatiuus, resolui tamen potest sic, Sanus est Dion, dicunt Dionem sanum esse, dicunt Dionem offendisse Theonem. Ad hæc & articuli appositio conueniens est, & accommoda infinitiuis. Pulchrum enim dicimus uirtutem sectari, & philosophari nihil iucundius. Item, florũ est fragrare. loco igitur nominis usus huiusmodi. Proprium autem infinitiui, ut cũ alijs modis cõstructus accusatiuum complectatur. Quoniam tanquam uerbum uerbi uariam habebit trãsitionem, ut ignoscere te ei qui deliquit. Præterea ut omni personæ, & omni numero applicetur, propterea quòd expers sit taliũ. Etiam ut cum alijs modis omnibus, & cum seipso construatur, uideo te meditari ut legas. Et cum participio, meditantem ut legas. Rursum cum nomine, pulcher uisu. fortis ad pugnam. Itaque præscriptis formis de constructione omnibus poterit adiungi. doceo te disserere. posco te pecunias ad subiugandos hostes. audio te discere quæ ad statum urbis. absoluo te uinculis, ut eas quocunque uisum fuerit. do tibi pecunias, ut emas ea, quorum eges. communico tibi bona, ne inuidus esse uidear. Sæpenumero tamen maioris declarationis causa, ut dictum est, addendum uel digressiuum ut, uel defectiuum τὸ, uel præpositio cum articulo, prout usus exegerit,

Infinitiui resolutio.

ut adhortor

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν ῥῆμα καλοῦσι. τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ συμβάματα. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ κοινοῦ ὀνόματος τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις, οἷον περιπατῶ Θέων. ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος, ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον εὔχομαι, ἢ προστάττω. αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν. διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε. ὑγιαίνει Δίων. φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. ταύτῃ ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γὰρ φαμὲν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. καὶ τὸ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἥδιον. καὶ τὸ ἀνθέων τὸ ὀδωδέναι. ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τε αἰτιατικὴν περιέχειν. ἐπεὶ ὥς γε ῥῆμα τοῦ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον συγγινώσκειν σὲ τὸν ἡμαρτηκότα. καὶ γὰρ παντὶ προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι· διὰ γὰρ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων. καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι. ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκειν. καὶ μετοχῇ. μελετῶντα ἀναγινώσκειν. καὶ ὀνόματι, καλὸς ἰδεῖν. ἀνδρεῖος μάχεσθαι. καὶ γὰρ τοῖς διωρισμένοις χωρὶς περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι, διδάσκω σε διαλέγεσθαι. ἀπαιτῶ σε χρήματα δουλώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν. ἀπολύω σε τοῦ δεσμοῦ πρεσβεύεσθαι ὅποι δοκεῖ. δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν, πολλαχῇ μέν τοι τοῦ σαφεστέρου χάριν, ὥς εἴρηται, προσθετέον, ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε, ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τοῦ, ἢ προδεικτικὸν, ὁμοῦ ἄρθρῳ. ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ.

παρακαλῶ

ut adhortor te hæc, ut assequaris, ut assequaris, ut assequaris honoremq́;, & gloriam.

Electiua & subministratiua.

Maxime uerò in his, quæ electiua & subministratiua uocantur, infinitiuus subinfertur, uolo uel uolo scribere. constituo, uel cupio philosophari. desidero medicinam exercere. cupio uidere. concupisco auxiliari. scio uel possum scribere. Identidem & cum impersonalibus. oportet fieri. dicitur aduentasse multos.

Præsens indefinitum.

Temporum constructio

Reddemus autem (ut dicam paucis) modo quidem finali indefinitum & præsens. uado. ut occurrā uiro. obsecro te adesse, uel occurrere. si semel aut sæpius sit in usu.

Præsens. Indefinitum. Futurum.

Formæ uerò specificæ per præteritum, præsens & futurū. sed non omnino, uerùm narratiuæ quidem, & opinatiuæ, & cognitiuæ utcūque. dicunt, uel puto, uel scio uirum dixisse, dicere, dicturū esse. Promissiuæ autem & denominatiuæ ad id quod futurū est, futurum, promitto dicturum esse, spero uisurum esse, sum facturus. Congruit tamen & præsens quidem cum futuro, sum facturus. Reddentur autem impersonalibus ea quæ circa tempus, similiter & finalibus, ut dictum est.

Personæ uerbi tres.

Personæ.

Cæterùm ex his, quæ accidunt uerbo, personæ tres sunt. Prima per quam de se loquitur loquens. Secunda per quam de eo ad quem sermo est. Tertia per quam de alio. Neque eiusdē potētiæ sunt, sed multò tertia inferior est & prima, & secūda. Secūda identidē & prima. Proinde prima & secunda assumpta, sine tertia oratio fieri potest. ut Tibi enī ego dico, tu uerò sponde, & mihi iura, Tertia nō potest dici, nisi etiā prima, uel secunda expressa, aut subaudita.

Exemplū ex Iliad. lib. α.

Conceptio.

παρακαλῶ σε ταῦτα, ὥς τι τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ᾽ ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

προαιρετικὰ καὶ ὑπηρετικά.

Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς, καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. βούλομαι ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν, ποθῶ ἰδεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν. ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἐφικέσθαι πολλούς.

Ενεστώς. ἀόριστος.

Αποδώσομεν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, περὶ μὲν τελικῶν κατά τε ἀόριστον καὶ ἐνεστῶτα. πορεύομαι ἐντυχεῖν τἀνδρί. ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι. εἰ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρείᾳ.

Ενεστώς. ἀόριστος. μέλλων.

Τῶν δὲ εἰδικῶν, κατά τε τὸ παρῳχηκὸς καὶ τὸν ἐνεστῶτα, καὶ τὸν μέλλοντα, ἀλλ᾽ οὐ πάντες. ἀφηγηματικοὶ μὲν καὶ δοξαστικοὶ καὶ γνωστικοὶ ὁτιοῦν. φάσιν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικοὶ δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον, τὸν μέλλοντα. ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. κατάλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς περὶ μέλλοντα. μέλλω δρᾶν. ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

Τῶν δὲ παρεπομένων περὶ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα. πρῶτον, ὃ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. δεύτερον, ὃ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. τρίτον, ὃ περὶ ἑτέρου. οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε, καὶ δευτέρου. τὸ δὲ δεύτερον ἔλαττον τοῦ πρώτου. καὶ οὕτω πρώτου καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τὸ, τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. τρίτον δ᾽ οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου, ἢ δευτέρου λειπομένου, ἢ συνυπακουομένου.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ.

Conceptio.

Personarũ cõceptio mutua.

Itaque prima quidem & secũda possunt concipere tertiam ad plurale suum uerbum. sed tertia neutram harum. Etenim ego quidem & ille ambulamus dicimus. & tu & ille deambulatis. non autem ille & ego deambulant, uel ille & tu deãbulant. Quemadmodum autem tertia ad primam & secundam se habet, sic & secunda ad primam. Siquidem prima cõcipit secundam, contrà uerò non. Ego igitur, & tu deambulamus, dicimus, non autem deambulatis.

De participio.

Participiorũ constructio.

PArticipium uerò (ut uox indicat) pars est orationis particeps nominis & uerbi. Accipit autem à nomine genus quidem, & casum: à uerbo affectum, & tempus, & coniugationem. Vnde partim ut nomen constructionem habet, partim ut uerbum. Porrò quemadmodum conueniunt in constructione uerba inter se, & cum nominibus, ita & participia inter se, & cum uerbis, & nominibus. Nam sicut dicimus scribere uolo, & dicere cupio, sic & scribere uolens, & dicere cupiens. Venustius tamen per futurum participij, uenio dicturus, mitto te nuntiaturum. Item ut do Socrati, sic & dans Socrati. Prætereа ut amo seruatorem, sic amo seruantem. Et ut specto luctatores, sic spectans luctantes. Cæterùm illud, arcu bene sciens, poëticum est per antimeriam, ac si diceret arcu peritus. Postulant itaque participia eosdem casus, quos uerbum, tametsi reliqua casualia (loquor de his, quæ à uerbo descendunt) non eandem constructionem seruent. Seco hunc, sector huius. Quamobrem scilicet casualia omnia genitiuum exigunt, præter participium. Nempe quemadmodum absolute dicimus respicio, & uiuo, & scribo, & gaudeo, sic & respiciens uiuo, & scribens gaudeo.

Homericum Hemistichiũ. Antimeria.

Quare

ΣΥΛΛΗΨΙΣ.

Ἔτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δύναται συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον. τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν κἀκεῖνος περιπατοῦμεν φαμέν. καὶ σὺ κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος κἀγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον, ἀνάπαλιν δὲ οὔ. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ περιπατοῦμεν, φαμέν. περιπατεῖτε δὲ οὔ.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴ δέ, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος, μετέχει δὲ τοῦ μὲν γένους καὶ πτώσεως, τοῦ δὲ διαθέσεως καὶ χρόνου καὶ συζυγίας. διὸ καὶ τῆς μὲν τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται, τῆς δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν γράφειν ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἔτι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδοὺς Σωκράτει. Ἔτι ὡς φιλῶ τὸν σωτῆρα, οὕτω φιλῶν τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστάς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. τὸ δέ, τόξων εὖ εἰδώς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμέρειαν. ὥσπερ εἰ ἐλέγετο, τόξων εἰδήμων. φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι, καίτοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον. κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δῆλον ὅτι πάντα τὰ πτωτικὰ ἐπὶ γενικήν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω. καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

Διὸ

Quare inuentum participium.

Manifestum ergo quòd plurimum ad loquendi compendium, & figuram graecae orationis conferunt participia. Multum enim differt quantum ad ornatum, scribens dicebam, à scribebam & dicebam. & qui scripsi profui, à scripsi & profui. quanquam significationis sint eiusdem. quòd si alterius, id necessariò. Etenim uerbum in casualem transfiguratur speciem. Nam participij ad uerbum constructio, declaratio fuerit causae, ut idem sit, scribens profui, cum hoc, ex scribendo profui.

Oblique.

Vsus obliquorũ participij

Frequens autem est usus obliqui participialis, ut me docẽte uenit Socrates. & me docente tu discis. Et obliqua constructio haec, sicut illa recta, sumitur uel causaliter, uel per accidens. Duo igitur modi quibus participium cum uerbo construitur iam dicti. Alter quidem secundum congruentiam recti ad uerbum eiusdem personae cum recto, quandoquidem mutatio personae in hoc loco est soloecismus, ut dictum est prius, Socrates deambulãs differt. Vocetur autem talis modus eiusdem personae. Alter uerò genitiui indifferenter alterius personae cum uerbo. ut Socrate differente Dion uel tu scribis. Appelletur autem hic alterius personae intransitiuus. Rursum tertius à datiuo secundum differentem & hic inductionem uerbi, ut differenti Socrates aderat. Quartus item ab accusatiuo indifferẽter & is quoque, differentẽ uides & uidebat. Generaliter uerò in eodem genere, & eodem casu cum praecedentibus casualibus constructum participium, uerbi congruentiam sequetur, uideo te latitantem, mihi uolenti erat, ab hoc quidem abstinuerunt tanquam praesciente.

Participium cum uerbis quot modis construatur

Impersonaliter.

De particip-

Impersonalibus autem participijs peculiare maxime est ut rectus

Διὰ τί εὑρετὴ ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολλὴ τις εἰς βραχυλογίαν καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς εὐφραδίαν τὸ γράψας ἔλεγεν, τοῦ ἔγραψε καὶ ἔλεγεν. καὶ τὸ γράψας ὠφέλησα. τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα, καίτοι σημασίας ὂν τῆς αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ ἑτέρας, δέοντος. καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετηνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας. ὥστ' ἴσον γίνεσθαι τὸ γράψας ὠφέλησα, τῷ ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν. οἷον ἐμοῦ διδάσκοντος ἥκει Σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τό, τε πλάγιον τῆς συντάξεως τούτου, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθόν, ἤτοι αἰτιώδους, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι. ὁ μὲν κατ' ἀκολούθησιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπρόσωπον τῇ εὐθείᾳ. ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμός, ὡς εἴρηται πρότερον. Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. ὁ δὲ ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τῷ ῥήματι, Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων, ἢ σὺ γράφεις. προσαγορευέσθω δὲ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος, διαλεγομένῳ Σωκράτει παρῆν. τέταρτος δ' ὁ ἀπ' αἰτιατικῆς ἀδιαφόρως καὶ οὗτος, διαλεγόμενον ὁρᾷς καὶ ἑώρα. καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συνταττομένη ἡ μετοχὴ τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν, ὁρῶ σε κρύπτοντα. ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν. τοῦ μὲν ἀπέχοντο, ὡς προειδότος.

ΑΠΡΟΣΩΠΩΣ.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τό, τῇ

De participijs impersonalibus. ut rectus neutri generis ad complementum accipiatur secundi modi. ut incertum quando quis alius superueniens auferet. Et priuatus erat tanquam non decens, aut cōueniens illi imperio. Et fia hæc, cum oporteret alia. Item cum nunciatum esset illi, hostes adesse, obuiam processit in pugnam. Simili modo & in alijs.

Exemplum mutuatum è Thucyd. procemio.

Personaliter.

De personalibus. Personalia uerò participia, in recto etiam prolata, indifferenter cū quibuslibet uerborum personis cōstruuntur. scribens i uuo, iuuas, iuuat. eo quòd nō distinguant personas participia. Et cum nominibus quidem composita, uerbi loco accipiuntur, ut orationes laudans. Cum uerbis uerò, loco nominis sumuntur, orantes laudo. Item si simul masculina quidē, & fœminina præponantur participio, præstantius genus, id est masculinum, participium sequetur, ut uiri & fœminæ sedentes disserunt. Manifestum igitur quòd fœmininis præpositis cum neutris, participium fœminino subdemus, tanquam potiori, ut

Iliad. β. hoc Hom. Nostræ autem uxores, & infantes liberi sedent in atrijs auide expectantes. Sin masculina & fœminina simul præcedant iuxta transfigurationem uocis, non iuxta significationem, neutro reddemus participiū, cuiusmodi sanè & hoc:

Homericum Mēs quidem & sensus inter se distincta sunt. Quòd si diuersa præponantur genera seorsum, participium propinquiori conueniet. Neque mars seruator populi. neque Pallas uidens uituperet. Coaptantur & substantiuis uerbis nihilo plus significantia, quàm uerba unde resoluuntur, ut scribens sum, & scribens fui. Idem enim quod scribo & scripsi.

De articulo.

Articuli definitio. ARticulus autem est orationis quidem casualis pars, præposita nominibus. Diuiditur autē in præpositiuum, & postpositiuum, ut definitū est prius.

Proprie

εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ δευτέρου τρόπου. οἷον ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. καὶ ἰδιώτης ἦν, ὡς οὐ μετὸν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. καὶ ἔπρασσον ταῦτα, δέον ἕτερα. καὶ ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, ἀντεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ. ὠφελεῖς. ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι, τὴν ῥήματος μοῖραν λαμβάνουσι, τοὺς λόγους ἐπαινῶν. ῥήμασι δὲ, τὴν μοῖραν ὀνόματος. τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. κἂν μὲν ἀρσενικὰ ἄττα καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους, τουτέστι τὴν ἀρσενικοῦ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον ἄνδρες καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. δῆλον δὲ ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποίσομεν, ἅτε προτέρου, οἷον τὸ Ὁμήρου, αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. ἂν δὲ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ὁμοῦ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τὸ, νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. ἔτι ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρὶς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται, οὐδὲ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδὲ κ' Ἀθήνη τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι, μηθὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων. οἷον γράφων εἰμὶ καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ὁ δὲ ἄρθρον, ἐστὶ μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος προ-
τ τασσόμενον τοῖς ὀνόμασι. διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικόν, ὡς διώρισται πρότερον.

Articuli præpositiui constructio.

Proprie tamen articulus, qui præpositiuus. facit enim memoriã præcogniti in constructione, ut si dicat quis, homo uenit, incertum de quo homine dicit: Si uerò hic homo, certum, nempe de memorato prius aliquo hominum. Porrò hoc idem uolunt, qui dicunt articulum significatiuum esse tum primæ notionis, tum secundæ. Itaque præpositiui articuli omnibus nominibus præponuntur, postpositiui uerò soli huic indefinito quis inclinatiuo, quicunque. Præponuntur similiter & coniunctioni πες, quiquidem. & γε, quiquidem. & πε, quinam: uocetur etiam & qui, & qui dicunt. Sed quando simpliciter sic accipiuntur, articulo huic τις copulantur duntaxat aut ex dictis alicui. Cum uerò se quis incertum significare uult, etiam ποτε innectit cum quis enclitica, ut quisquis erat ille. Adijciatur uerò & his ἅττα, quod cum idē quod quæcunque, præponitur, quæcunque dixeris: cum uerò idem, quod talia, subiungitur, qualiacunque sint. Item præpositiui nominibus, & participijs generaliter præponuntur. Pronominibus uerò non omnibus. Rursum postpositiui generaliter nominibusq;, & participijs, & item pronominibus subnectuntur. Sequitur itaque postpositiuus partes quascunque casuales, præcedit autem uerba, ut si dicat quis, Temperans qui prauis imperat cupiditatibus. Vnde sanè non proprie erunt articuli hi. Verba enim præcedunt quæ naturaliter articulis non possunt coaptari. Vsus item præpositiui & in distributis casualibus cū discretiuis coniunctionibus, quidē, & uerò, idq; tripliciter. Aut enim per nominatiuum, ut homines, alij quidem incursabant, alij uerò apparabant. Aut per genitiuum, Hominum, alij quidem græci, alij uerò barbari. Vel per accusatiuum, ut duces, alios quidem ceperunt, alios uerò capere haud quaquam potuerunt.

Articuli quibus iungantur particulis

ἅττα.

Vsus articulorum cum μὲν & δὲ

Prolepsis.

Vbi sanè & si per præsumptionem plurale uerbum præponitur

κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δὲ ἀναπόλησιν.
προεγνωσμένου του ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις,
ἄνθρωπος ἧκε. ἄδηλον, τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος,
δῆλον. προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. τὸ δὲ αὐ-
τὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τὸ ἄρθρον σημαντικὸν * πρώτης Alij οὐ πρώ-
γνώσεως καὶ δευτέρας. τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν της γνώσεως
ὀνομάτων προτίθεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τις ἀλλὰ δευτέ-
ἐγκλινομένου. ὅστις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου ρας.
τοῦ περ. ὅσπερ. καὶ τοῦ γε, ὅσγε. καὶ τοῦ που, ὅσπου. ποιηταὶ δὲ καὶ ὅσ-
ρα. καὶ ὅς νυ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνηται, τῷ
τις συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τῳ. ὅταν δὲ αὐτόν τις
ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ ποτὲ συμπλέκει μετά τινος αὐτὸν alias.
ἐγκλινομένου. οἷον ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. προσκείσθω δὲ
τούτοις καὶ τὸ ἅττα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα προτασσόμενον. ἅττ'
ἂν εἴπῃς. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον. ὁποῖ' ἅττ' ἂν ᾖ. ἔτι τὰ
μὲν προτακτικά, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται.
ἀντωνυμιῶν δέ, οὐ πασῶν. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμα-
σί τε, καὶ μετοχαῖς καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. ἀκο-
λουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν. προηγη-
τικὸν δὲ τῶν ῥημάτων, οἷον εἰ λέγοι τις. σώφρων, ὃς τῶν φαύλων
κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον ταυτί.
ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συνάπτεσθαι.
χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν
τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις μετά τε μέν, καὶ τοῦ
τριχῶς δέ. ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν. οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἤδη
εἰσέτρεχον, οἱ δὲ παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ γενικήν, τῶν ἀν-
θρώπων, οἱ μὲν Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτια-
τικήν. τοὺς στρατηγούς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδα-
μῶς ἠδυνήθησαν.

ΠΡΟΛΗΨΙΣ.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα

præponitur, ante utrunque quod sequitur, nominatiuũ oportet præcedere in collectione, ut aquilæ uolauerunt duæ, altera quidem ab oriente, altera uerò ab occidente. Si ad distributa singulare sequitur, genitiuus necesse est ãtecedat pluralis. duarum aquilarum altera quidem ab oriente uolauit, altera uerò ab occidente. Licet tamen & singulare aliquando in singularia diuidere, aliquando etiam in pluralia, ut humanum genus partim quidem bonum, partim uerò malum, & humani generis alij quidem boni, alij uerò mali. Et rursum plurale interdũ quidem in pluralia, ĩterdum uerò in singularia. hominum alij quidem boni, alij uerò mali. duarũ uolucrũ altera quidẽ uolatilis, altera uerò non. Si igitur rectus præcedat, ponatur in collectione uerbũ. si uerò gtũs, in diuisis, ut ostensum est. Volẽtibus uerò & collectionẽ, & partitionẽ p obliquos proferre, necesse est utique & participio uti obliqui casus, sumpto loco uerbi, & transitionẽ in diuersam personã facere, ut aquilarũ uolãtium, huius quidẽ ab oriẽte, illius uerò ab occidẽte, æqualis uelocitas. Et p datiuũ. aquilis uolantibus, huic quidẽ, illi uerò. Et p accusatiuũ, aquilas uolãtes, hãc quidẽ, illã uerò. nã illud Ho. ambobus uerò sedẽtibus uenerabilior erat Vlysses, solœcismo est simile. Cæterùm propriũ præpositiui neut. articuli nõ omnibus modò orationis partibus, sed orationi ipsi annecti materialiter, ista dictio homo, hæc dictio mulier, hoc uerbũ dico, hæc oratio Socrat. disputat. Quãobrẽ sumẽda erũt ut neut. huiusmodi omnia, & indeclin. Itẽ iste articulus qui si cũ actõ nominis copuletur, necesse est, ut nõ ad præcedẽs nomẽ solũ, uerũ etiã subiũctũ ipsi, ad aliud uerbũ pferatur. Virũ mihi dic musa multisciũ q plurima peragrauit. Trãsitio aũt hoc loco est à psona in psonã. Quòd si rectus adiũgitur recto, ad eãdẽ psonã ãbo uerba referũtur. uenit uir qui literas mittebat. Rursum si duo obliqui fuerint, uel ad alterã personã fieri potest.

ut

Ex libro Iliad. tertio.

Articuli postpositiui constructio.

Initiũ Odysseæ Homeri

προτάσσεται πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προσκεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον ἀετοὶ διέπτησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξεστι γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὅτε μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὅτε δὲ εἰς πληθυντικά. τὸ ἀνθρώπειον γένος, τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ δὲ φαῦλον. τοῦ ἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικόν, ὅτε μὲν εἰς πληθυντικά, ὅτε δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων, ὁ μὲν πτητικός, ὁ δὲ οὔ. εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζομένοις, ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν, ἔτι τὸν μερισμὸν πλαγίοις προσενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ ἔτι μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ, ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. ἔτι πρὸς δοτικήν, ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μὲν, τῷ δέ. καὶ πρὸς αἰτιατικήν. ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μὲν, τὸν δέ. τὸ δ' ὁμήρου: ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τοῦ προτακτικοῦ οὐδετέρου, παρὰ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁρικῶς. οἷον τὸ ἄνθρωπος, τὸ γυνή, τὸ λέγω. τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὥσθ' οὕτω ἔτι εἴη ἄν, ὡς οὐδέτερα πάντα καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὅς, ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐμπλεκόμενον ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ ἔτι πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ, ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. μετάβασις δὲ τοῦτο ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δ' εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἥκει ἀνήρ, ὃς ἐπέστειλε. Εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν.

ut hominem (cuius misereor) nutrio. uel per reciprocum. me ipsum, quem diligo, curo. Si autem alter casuum fuerit rectus, alter uerò obliquus, interdum ad nominatiuum trāsitio uerbalis fiet, à persona in personam. laudat Danaos Homerus, *quem honoro. Et rursum, obijt* Patroclus, *quem dilexit* Achilles. *Frequentius tamen ad obliquum, honoro* Homerum, *qui* Danaos *laudat. Præterea obliqui articuli qui ad rectos omnium casualium referuntur.* Homerus, *cuius, cui, quem. E contrario qui nominatiuo, omnes aliorum casus cōgrue adiunguntur.* Homerus *qui Iliada cōscripsit.* Homeri *qui.* Homero, *qui.* Homerum, *qui.* Homere, *qui. Item eiusdem qui, obliqui casualium obliquis omnibus adiunguntur.* Homeri, *cuius, cui, quem. In reliquis similiter adiunctis etiam præpositionibus, à quo, cum quo, circa quem. Est autē quando post postpositiuum statim participium inserimus, in eodem genere, in eodémque & casu, & numero, uel oblique constructum: idq; in genitiuo semper, aut solum, aut cum nomine, uel aduerbio, ut eligo uirtutem, quam præsentem nullus à me auferat. laudo modum* Socratis, *quo præeunte & sedulo existente, plurimi profecerunt ad uirtutem:* Rursum *cum aduerbijs, quo optime uitam instituente. Participium etiam uariata persona, ut proprijs, & appellatiuis, subiungimus hoc pacto. laudo* Socratem, *quem ob uirtutem, quæ in ipso summa fuit, multi imitati profecerunt circa honesta. Præterea postpositiuum sæpenumero non ad quem casum exigit sequens uerbum, redditur, sed ad quem præcedens.* *Attica constructio.* *Verùm atticum est hoc. utor, quos habeo, libris. & fruor, quæ habeo, bonis. Ad hæc postpositiuus interdum articulus ad uer. plurale singulariter reddi inuenitur. ut homines punitis, quisquis falsum iuramentum iurauerit. Interdū uerò contrà, ne qsquā græcorū huc uenerit consultor, qui mihi semper consilia consulunt.* *Ex Home. carmen Ilia. tertio.*

οἷον τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ' ἐπιστροφήν. ἐμαυτὸν, ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰ δ' ἡ μὲν τῆς πτώσεως εἴη εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸ τῆς εὐθείας ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖς τὸν δαναῶν ὅμηρος, ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν, τέθνηκε πάτροκλος ὃν ἐφίλει ὁ ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ παρὰ πλαγίαν, τιμῶ ὅμηρον, ὃς τῶν δαναῶν ἐπαινεῖ. καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ ὃς πρὸς τὰς εὐθείας ἁπάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέρονται. ὅμηρος, οὗ, ᾧ, ὅν. καὶ ἀνάπαλιν τῇ ὃς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καταλλήλως συντάσσεται. ὅμηρος, ὃς τὴν ἰλιάδα συνέγραψε. ὁμήρου ὅς. ὁμήρῳ ὅς. ὅμηρον ὅς. ὅμηρε ὅς. καὶ ἔτι αὐτοῦ ὃς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. ὁμήρου οὗ. ᾧ ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. ὡσαύτως ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ' οὗ. σὺν ᾧ. περὶ ὅν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν ἀεί. καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ σὺν ῥήματι. οἷον αἱροῦμαι ἀρετὴν, ἣν περιποιησάμην οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὗ καθηγησαμένου, ἢ παιδείου γεγονότος, πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. Καὶ σὺν ἐπιρρήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. Μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, ἐπάγομεν ὧδε. ἐπαινῶ Σωκράτην, οὗ ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπεδώκασιν περὶ τὰ καλά. Ἔτι δὲ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις. καὶ ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ἔτι δὲ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν οὗ πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται. οἷον ἀνθρώπους τινὰς ᾔσθον, ὅς τις ἢ ὑπὸ κ' ὁμόσῃ. ἔστι δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν. μή τις ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐπέλθῃ βουληφόρος, ὅτε μοι αἰεὶ βουλὰς βουλεύουσι.

προσκείσθω

Adde quòd sumere quandoque licet loco subiunctiui articuli præpositiuum, & loco sequẽtis uerbi participium ipsum, eadem orationis manente sententia. Esse tamen eiusdem casus, generis, & numeri, quæ sic transsumuntur, tam inter se, quàm cum præcedentibus casualibus oportet. Socrates, qui multa fecit bona, multa operatus bona. Quòd si non referatur præpositiuus ad sequens uerbum, assumendum est cognatum, uel synonymum quid, uel simile, sic: Socratis, cuius sermo de uirtute multus, maxime propter uirtutem laudati, uel longam de uirtute orationem habentis. Socrati, quo Plato præceptore usus est, docenti Platonem, uel institutori Platonis.

Vsus articulorum citra casualia expressa.

Defectiue.

Plerunque postpositiui articuli etiam cum defectu aliorum casualium ponuntur. uenit, qui mihi amicus. parco, quibus parcere dignum. Verùm commune hoc omnibus relatiuis. Inueniuntur autem sine casuali interdum præpositiui articuli, sed tum ad genitiuum, & eundem antecedentis casum referuntur subintellectum. ut oratio quidem hæc prima, secunda uerò quæ philosophorum. Respondetur etiam huic nomini quis interrogatiuo per qui postpositiuum cum uerbo eodem præcedente, uel altero quopiam. ut quis fecit Odysseam? qui & Iliada fecit. Et omisso uerbo extrinsecus à communi, quis fecit Odysseam? qui & Iliada. Quando autem cum altero, unice. quis Cerberum ex inferno eduxit? qui in Nemea leonem interfecit. Et cum præpositiuo quidem articulo, & participio fieri potest redditio similiter, quis fecit Odysseam? & Iliadem modulatus. quis eduxit Cerberum? & leonis interfector.

Compositio.

Articulorũ

Melius autem plerũque compositio orationis perficitur, si articuli

προσκείσθω ἢ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ. ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχὴν, τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. εἶναί γε μὴν ὁμοιόπτωτα καὶ ὁμοιογενῆ, ἢ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά. ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸ τοῦ ἐπαγομένου ῥήματος, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον. ἢ συνώνυμον τι, ἢ ὅμοιον ὧδε. Σωκράτης, οὗ λόγος ἐστὶ ἀρετῆς πολὺς, ὁ μάλιστα διαφέρων ἐπαινουμένου, ὁ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτει, ᾧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο, ὁ διδάξαντι Πλάτωνα, ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτωνος.

ΕΛΛΕΙΠΤΙΚΩΣ.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ, καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἤπερ ὃς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι ὧν φείδεσθαι ἄξιον, κοινὸν ἐστὶ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν. ἐλλείπεται δ' ἔτι ἢ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, ἢ ἀφηρημένην τὴν πτῶσιν συνεπιφέρονται νοουμένην. οἷον λόγος μὲν οὗτοσὶ πρῶτος, δεύτερος δὲ, ὁ τῶν φιλοσόφων. ἀποδίδοται δὲ καὶ πρὸς τὶς ἐρωτηματικῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ πρὸς προηγουμένῳ, ἢ ἑτέρῳ τῳ. οἷον τίς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν; ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα ἐποίησε. καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ. τίς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν; ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου, μοναχῶς. τίς κέρβερον ἐξ ἅδου ἀνήγαγεν; ὃς καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλεν. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ καὶ μετοχῇ γίνοιτ' ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε τὴν ὀδυσσείαν; ὁ καὶ τὴν ἰλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγε κέρβερον; ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών.

ΣΥΝΘΗΚΗ.

Βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν

coniunctio. *articuli à proprijs casualibus ita seiungantur, ut quicquam intercædat aliud, ut curam habentes. Quo in loco sanè etiam contingit ut inter sese continui iaceant articuli, neque eandem constructionem seruēt cum proprijs casualibus, sed inuersam. Nam primus articulus semper secundi casualis fit. Loquor de duobus semper ultimis. unde si tres continui fuerint, idem secundo ad primum continget, quemadmodum etiam primum, & secundum similiter ordinari cum suis ipsorum casualibus nihil prohibet: cuiusmodi est, omnium assumentes curam. Verùm hæc quidem non huius sunt considerationis.*

De pronomine.

Pronominis finitio. PRonomen uerò, prout uox sonat, dictio est assumpta pro nomine. Etenim cum nomina prima, & secunda careant persona, hoc quidem accessit, quod posset omnem personam exhibere uerbis, ad orationis perfectionem, ego scribo, tu scribis, ille scribit.

Diuisio.

Pronominis diuisio. Diuiditur autem pronomen in primitiuum, demonstratiuum, & appositiuum, & in quæcunque alia diuisum est prius. Porro aliud est perfectum, hæc mihi. aliud inclinatiuum, hæc mihi. Rursum quædam per se passa, siue reciproca, meipsum. quædam passa quiddam extrinsecus, ut me.

Primitiua.

Primitiuorū usus. Primitiuorum igitur nominatiui semper ad discretionem personarum aliarum sumuntur. Nos dicimus, & non alij, ego scripsi & non alter. Obliqui uerò, siquidem debitum habeant tonum, & hi quoque personas distingunt. me audiuisti, & non alium. Quòd si initialem abijciant uocalem, absolute dicuntur inclinatiui, audiuisti me, & dedisti mihi, & lætificasti me. Omnino autem & hæc quæ uocantur demonstratiua,

ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσοσυλλαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπ' ἄλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα. καὶ μὴ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων ἀεὶ τῷ δευτέρῳ τῶν πτωτικῶν γίνεται. λέγω δὲ περὶ δύο ἀεὶ τελευτώντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταὐτὸ ἂν περὶ τοῦ δευτέρου πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὥς τό γε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν ἂν κωλύοι. οἷον οἱ τὴν τῶν ἁπάντων ἀνειληφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι, δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον καὶ δεικτικὴν καὶ συνταγματικήν, καὶ ὅσα ἄλλα διωρίσαι πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελής. ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ ἐγκλιτική. ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς εἴτ' οὖν ἰδιοπαθεῖς. ἐμαυτόν. αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς. οἷον ἐμέ.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ.

Τῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν αἰεὶ ἑτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἴπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἢν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὐταὶ δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου. ἢν δὲ τὸ ἀρχικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι. ἤκουσάς μου. καὶ ἔδωκάς μοι. καὶ εὔφρανάς με. πᾶσαι δὲ αὗταί τε, καὶ αἱ καλούμεναι

δεικτικαὶ

demonstratiua, & relatiua, non suscipiunt articulum.

Deriuatiua.

Deriuatorũ usus. *Deriuatiuis tamen articuli præponuntur, quemadmodum & adiectiuis etiam nominibus. Eãdem enim cum illis uim, eãdemq; omnino constructionem habent, quam & adiectiua, & participia cum nominibus proprijsq;, & appellatiuis, nempe in simili genere, in simili casu, & simili numero, cum proprijs & appellatiuis construuntur. mea domus, mea habitatio, meum domicilium, noster pater, nostra mater, noster filius. Necesse est etiam possessiuis (quæ uerbo primæ uel secundæ personæ connectuntur) primitiua adiungi, perinde ac nominibus, ut tu meus puer, discis. ego uerò tuus pater, doceo. Quemadmodum tu quidem Plato doceris, ego uerò Socrates doceo. Rursum primæ & secundæ personæ possessiua cum assumptis extrinsecus personis apte coniunguntur, ut meus puer te uel illum diligit. Tertiæ uerò, sine uoce altera possessorem significante, copulari cum diuersa persona nolunt. Soloecasmus enim est, si quis dicat, suus filius diligit me. & igitur suus ipsorum puer, dicendum. uel puer ipsorum, sine possessiuo.*

Retransitio.

Quãdo fiat personæ in personã mutua trãsitio. *In reciprocatione tamen bene se habet constructio, si suum solũ habet. ut & pronomina primæ, & secundæ personæ. Voco autem retransitionem, quando ab utraque persona in utranque transitio conspicitur uerbi. ut rogant te suis auxiliari. & deos, deasq; precor omnes, ut quantam beneuolentiam habere pergo & erga hanc urbem & uos omnes, tantundem fore mihi à uobis. Possessiua etiam, ut paucis dicam, ad ea referuntur, quæ possident, non quæ possidentur. ut lumen meorum oculorum. nonnũquam tamẽ ad ea quæ possidentur. meum lumen oculorum. Simile uerò & hoc:*

Ex proœmio oratiõis Demosth. περὶ στεφάνου.

Nosti

δ᾽ εὐκτικαὶ καὶ ἀναφορικαί. οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ.

Τῶν γε μὴν παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ ὁ τῶν ἐπιθέτων δ᾽ ἢ ὁ τῶν ὀνομάτων, ταῦτα γὰρ παρ᾽ ἐκείνας δύναται. ὅλας τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα καὶ αἱ μετοχαί. πρὸς τὰ κύρια τε, καὶ προσηγορικά. ὁμοίως δὲ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος. ἡ ἐμὴ οἰκία. τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατήρ. ἡ ἡμετέρα μήτηρ. τὰ ἡμέτερα τέκνα. Ἀνάγκη δὲ τὰς κτητικὰς, καὶ τὰς γε ῥήμασι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομένας, τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις. ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ διδάσκω. ὥσπερ καὶ σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκῃ. ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Εἰ δ᾽ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον ὁ ἐμὸς παῖς σὲ ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τοῦ κεκτημένου δηλοῦντος αὐτοῦ, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὕτω ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἄνευ τοῦ κτητικοῦ.

ταῖσδε alij.

ΑΝΤΙΜΕΤΑΒΑΣΙΣ.

Κατὰ μέντοι γε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεις τὸ σφέτερον μόνον. ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου. καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρῆται ῥήματος. οἷον δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ᾽ ὑμῶν. Ἔτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ,

ἔγνως

Nosti Neptune meum in pectoribus consilium

Differentia.

Differt autem in constructione deriuatiuum pronomen à primitiuo, quatenus sanè primitiuum adiungitur uerbo, & nomini, & participio, ut Filiam autem mihi soluite charam, & quidem mea consilia intelligebant inuito me. Et tam in eadem persona, quàm in diuersa. Ille imperium nactus, nihili ducebat alios. Hic uerò maxima circa ipsum collecta manu, ibat in hostes. ut sanè & illud Demosthenis, cum præparasset libellum non in me, sed in auunculum meum. Deriuatum uerò, nominibus solis. luant Danai meas lachrymas.

Iliad.α. Demosth. in oratione. κατ' ἀνδροτίωνος. Verba Chrysæ Iliad. α.

Reciprocatio.

In reciprocatione tamen neque primitiuo, cum eadem persona & agit, & patitur, neque deriuatiuo utimur, sed compositis. ut nobis ipsis auxiliemur, &, uide teipsum.

Relatio.

Accidit præterea & pronomini relatio in tertia persona, per quam prædicta quædam nomina cum recordatione per pronomen repetuntur, cum sumi non possint denuo. Iupiter uerò ut troianos & hectora nauibus admouit, hos siuit ibi tolerare laborem, ac ærumnas indesinenter, ipse autem retroflexit oculos splendidos. Si enim quis Iupiter rursum dicat, & non ipse, non alliget utrunque ad Iouem, sed principium quasi orationis alterius faciet. Affine uerò huic, & præuenit ad Cyrum ipsum magis amans. Vbi non solùm per pronomen reddidit, ut in cæteris pronominibus animaduertere licet, uerùm relatio facta est, quæ ne in nominibus quidem fieri potest, nisi quæ assumpserint articulos.

Initium Iliad. p.

Demonstratiua.

Iam non quemadmodum relatiua, itidem & demõstratiua uice

ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος ἀντωνυμία τῆς πρωτοτύπου. ἡ δὴ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι καὶ μετοχῇ. παῦσαι δ᾽ ἐμοὶ λῦσαί τε φίλω. καὶ μὲν μεῦ βουλέων ξύνιον ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ τὸ αὐτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος περὶ οὐδὲν ἦγε τῶν ἄλλων. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως ἤει ἐπὶ τῶν πολεμίων. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασκευάσας γραφὴν οὐκ ἐπ᾽ ἐμὲ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑ.

Ἐπ᾽ αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ᾽ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ὅταν δὲ αὐτὸ τὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ, οὔτ᾽ ἐπὶ τῶν παραγώγων χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν, καὶ ὅρα σαυτόν.

ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ.

Συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, διὰ τὸ ἤδη προειλεγμένα ἅττα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει ἀντονομάζεσθαι, ληφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν, τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν νωλεμὲς, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ συντάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν Δία, ἀλλ᾽ ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τοι τούτου καὶ τὸ, ὑπῆρχε τῷ δὲ κηρῷ αὐτοῦ μᾶλλον φίλος. οὐ μόνον δὴ ἀντωνομάσαι, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε. ὅπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ᾽ ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ ἀναφορικαὶ, οὕτω τοι καὶ αἱ δεικτικαὶ

uice antedictorum nominum sumuntur, sed eorum quæ demonstratiue proferri non possunt. Peculiare sanè pronominibus & illud, iuxta diuersas uoces diuersas reddere personas tertias. Nam uerba una uoce pluribus etiam tertijs conueniunt personis. dicimus itaque, quòd scribit Socrates uel Callias, uel quicunque alius, non item uerò & in pronomine similiter. Definiuntur autem pronominum personæ non solum præsentium demonstratione, sed & relatione & animaduersione absentium. Quamobrem sanè & ab Aristarcho dictum est, cognata esse personis pronomina. Definiuntur enim similiter per omnem personam aut demonstratione, aut relatione, cum uerba in tertia persona indefinita sint, nisi quæ excepti actus. ut tonat, fulgurat, pluit. Nam deus subintelligendus, qui hæc agit. Quandoquidem tertia non multum in his definita est. Generaliter autē quemadmodum nomina, ita & pronomina cum uerbis in casu unoquoque construuntur. Et cum rectis quidem intransitiue, ut hic currit. Cum obliquis uerò transitiue, huius misereor, huic gratificor, hunc laudo. Nisi uerba absoluta quidem & independentia sint, ut uiuo, ditor, & ualeo.

Discretiuum.

Cæterùm apponimus rectum uerbis plerunque, non tanquam qui non insit uirtute, & intelligatur, sed uel maioris significantiæ causa, uel discretionis. Distinguit enim maxime personas pronomen. Præterea & si coniunctio assumatur sic, tu quidem docebas literas, ego uerò ueniebam ad ludum.

Demost. in oratione περὶ στεφάνου.

Composita.

Porrò compositorum usus (ut dictum est) quoties eadem persona & agit, & patitur. horum autem unūquodq; in agēs ipsum retorquetur, uel in aliquid illius tanquam refractiuum.

ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων, ἀλ λ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶν δῆλον ἐνεχθῆναι μὴ δυναμένων. ἴδιον γέ τοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς διαφορὰ περὶ πρόσωπα εἶναι. τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι εἶναι τοῖς ἀνήκει προσώποις. λέγομεν δῶ, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὁστισοῦν. οὐκ ἔστι δὲ ἐπὶ τῆς ἀντωνυμίας ὡσαύτως. ὥρισαι δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. ὅθεν δὴ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρηται, συζυγεῖς εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας. ὁρίζεται δὲ ὁμοίως καὶ πᾶν πρόσωπον ἤτοι ἐνδείξει, ἢ ἀναφορᾷ. τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀοριστούντων, εἰ μὴ τῷ δῆλαι ρετόντι, οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει. τὸν δὲ θεὸν ἐπινοητέον, ὡς ταῦτα ἐνεργοῦντα. ἐπεὶ τό γε τρίτον οὐ πάντι οὐδ' ἐπὶ τούτων γε ὥρισαι. καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται, ἐπὶ τῶν μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως, οἷον οὗτος τρέχει. τῶν δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς. τούτου φείδομαι. τούτῳ χαρίζομαι. τοῦτον ἐπαινῶ. ἢν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄσχετα ᾖ, οἷον τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

προσίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῆ, οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει καὶ νοουμένην, ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς. διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ἀντωνυμία. ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ. ἑκάστη δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ὥσπερ τι τῶν αὐτοῦ, ὥσπερεὶ ἀντανακλωμένη.

seruo meipsum, seruo quæ meiipsius. Dici potest & quæ mei ipsius, me seruant. Itaque fit dupliciter circa reciprocam possessiuum constructio, siue à possessore in rem possessam, siue contrà. Vbi etiam assumere licet nomen æquiualens, quale est peculiare uel proprium, uel tale quid. Socrates suiipsius filium instituit, & proprium filium. Licet & nomini ipsi genitiuum pronominis compositi adiungere, relinquo hæredem propriũ meiipsius filium, amat unusquisque proprium suiipsius filium. Homeri proprius liber, propria loquentis cura. Commune etiam & hoc ipsum possessiuis, ut tuum utique est ô Socrates, & hoc cognoscere, omnia iusta inter nos cognoscentis, & meam quidem ipsius miseri uitam. Nam illud, me ipsum, inten siue dicitur, ad imitationem, me iuuat, absoluti. Verùm quia compositum singulariter solum profertur, ideo cum relatiuo componimus simplicia, hisq; utimur in eodẽ casu tam in duali, quàm in plurali. ut nosipsos iuuamus, nobisipsis iungamur, uos ipsos iuuatis. Verùm in tertia persona non similiter: in pluralibus tamen ad hunc modum, nostrum ipsorum, nobisipsis, nosipsos, uestrumipsorum, uobisipsis. Licet etiam in plurali dicere & suiipsorum, sibiipsis, seipsos, communiter per omnes personas. seipsos iuuamus, iuuatis, iuuant. Verùm non item & seipsum iuuo, aut iuuas. Deprehenditur enim incongruentiam habere à meipsum, ut dictum est.

Platonis in Gorgia.

Mutuopassum.

Consimilis autem est quodammodo his & inuicem cõstructio. Nam loco reciprocationis uniuersi aggregati, & hæc in complexu accipientes dicimus, inuicem iuuamus, iuuatis iuuant. Sed quoniam non partes singulæ à seipsis patiuntur, sed ab alia alia uicissim, nuncupetur nobis non reciprocatio huiusmodi, sed mutua passio. Manifestum igitur,

ut

σώζω ἐμαυτὸν, σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι, καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥς τε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικῶν σύνταξις, ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον τὸ ἴδιον, ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιοῦτόν τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει. καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν. ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὅστις οὖν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. ὁμήρου ἴδιον τὸ βιβλίον. τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. κοινὸν δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικάς. οἷον σὸν ἄρα ἔργον ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο γνῶναι τὸ πάντα τὰ δίκαια ὧν ἡμῖν εἰδότος, καὶ τὸ ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. τὸ δ' ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ, ἐπιτατικῶς λέγεται πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖς ἀπολελυμένον. ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐπὶ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀναφορικῇ συντάσσοντες, ταῖς ἁπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ. οἷον νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν. νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα. σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ὁμοίως. κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δὲ ἔτι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν. ἡμῖν αὐτοῖς. ἡμᾶς αὐτούς. σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς. σφᾶς αὐτούς. ἔστι γε μὴν πληθυνόντι λέγειν, καὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων, ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠφελεῖς. διελέγχεται γάρ τοι ἀκατάλληλον ἔχον ὑπὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σαυτὸν, ὡς εἴρηται.

ΑΛΛΗΛΟΠΑΘΕΣ.

Παραπλήσια δ' ἔτι τούτοισι, καὶ ἡ τῶν ἀλλήλων σύνταξις, δι' αὐτοπάθειαν ἐκ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν, ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχει, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδὸν, προσαγορευέσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. δῆλον δ' ἄρα.

ut talia pronomina, uerba passiua non poßint admittere. Etenim reciprocatio, actus in seipsum agẽtis est, ut dictum est.

De præpositione.

CAeterùm præposita dictio omnibus orationis partibus, eámque ob rem præpositio nominata, diuisa est quidem prius. Hic uerò quonam pacto construatur, consideremus. Præponitur itaque orationis partibus aut per compositionem, aut per appositionem. Compositionis enĩ est, contubernalis, aduena, domesticus, inquilinus. Appositionis uerò in Atticam, uel de Attica. Hanc autem, quæ ex appositione est, constructionem significare uolunt, præpositionem dicentes præponi tam in compositione, quàm in constructione.

Præpositiuæ cõiunctiones

Videntur autem præpositiones coniunctionalis constructionis esse declaratiuæ. Vnde & à Stoicis præpositiuæ coniunctiones uocabantur. Nam propter quid doles, idem quod gratia cuius doles, notat. & ex negligentia idem quod ob negligentiã. Nõ itaq; absurdũ, si & quòd coniunctio, assumpta per, aut secundum, constructionem retineat coniunctionalem. nẽpe uerbis semper ex compositione adsunt præpositiones. ut describo, & protestor. Fitq; intrinsecus inflexio, ut describebam, si quid aliud a simplici repræsentet compositũ. Quòd si nihil amplius, extrĩsecus fit inflexio, uelut & in simplicibus, dormio, bam. sedeo, bam. Porrò præpositio per appositionem cum recto, aut uocatiuo nunquam ordinatur. Construitur autem cum obliquis ad hunc modum: Ἐν.

Ἐν præpositio quidẽ sẽp cum dtõ, in domo, in foro: illud uerò in inferni, & in præceptoris, p defectũ dicitur. Est itaq; hic intelligendus loco aut domo, datiuus. Εἰς.

Εἰς semper cum accusatiuo, ad concionem, ad forum. Ceterùm ad inferni, & ad præceptoris defectiue dicitur, sicut & in ἐν. At enim in rebus quidẽ inanimatis εἰς, in animatis uerò

καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντωνυμίαι ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τοῦ εἰς ἑαυτὸ ἐπιστρέφοντός ἐστιν, ὡς εἴρηται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, δι' εἴρηται μὲν πρότερον. ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξεται θεωρῶμεν. προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ, οἷον σύνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσεως δὲ τὸ ἐπὶ τὴν ἀττικήν. ἢ κατὰ τῆς ἀττικῆς. ταύτης δὲ τῆς ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται, καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει. Ἐοίκασι δ' αἱ προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γενόμεναι παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς στωϊκοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διὰ τί λυπῇ, τοῦ ἕνεκα τίνος λυπῇ παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥᾳθυμίας, τοῦ ἕνεκα ῥᾳθυμίας. οὐδὲν οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὸ διὰ καὶ κατὰ, σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὲν ῥήμασιν ἀεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον καταγράφω, καὶ προκαλοῦμαι. ἔνδοθεν τε ἡ κλίσις κατέγραφον, εἴ γε τὸ ἁπλοῦν διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ δὲ μηδέν γε πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς, καθεύδω, ἐκάθευδον. καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ, ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται. συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

ΕΝ.

Ἡ μὲν ἐν, ἀεὶ δοτικῇ, ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγορᾷ. τὸ δ' ἐν ᾅδου καὶ ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦθα συννοεῖν τῷ τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν.

ΕΙΣ.

Ἡ δὲ εἰς ἀεὶ αἰτιατικῇ, εἰς ἐκκλησίαν. εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ᾅδου, καὶ εἰς διδασκάλου ἐλλειπτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τῇ εἰς, ἐπὶ δ' ἐμψύχων

uero πρὸς maxime utendum est.eo in forum,mitto aurum ad te.Magis proprie tamen εἰς utimur in laudem, & in relationem:πρὸς autem contrà.Retulit enim ad prætorem dicimus, & hymnos in Apollinem.Item belligerantur aduersus finitimos.Iuxta quam sententiam & ὡς est quandoque utendum, ut ingrati fuerant in nos. Ἐξ.

Cæterùm ἐξ semper cum genitiuo.ex Attica,ex ædibus.

Σὺν.

Σὺν uero semp dñ datiuo,cũ deo,cũ ratione. Πρός.

Πρὸς autem cum genitiuo,& datiuo,& accusatiuo. Cum genitiuo quidem quando à persona significat motum, à deo bona.Aut cum refertur ad iusiurãdum,ueni per deũ. Aut cũ coram signif.Coramq; dijs beatis,coramq; immortalibus hominibus.Aut officium,non est medici sapientis dicere incantationes.Cum datiuo autem,quando prope,& adiacens signif. ut ante pedes.Cum accusatiuo uerò, quando motum ad rem quampiam animatam maxime,ut alibi iam dictum est. Item quando uel habitudinem aliquam uel rationem notat,ut sicut duo ad quatuor,ita & quatuor ad octo.Aut exemplum,cantat ad tibiam. Πρό

Homericum Sophocl. in Aiace flagellifero.

Porrò πρὸ semp cũ gtõ,pro foribus,ante tẽpus. Ἀνά.

Homericum

Ἀνὰ aũt cũ actõ,perq; arma,& atrũ sanguinẽ. Κατά.

Κατὰ uerò cum genitiuo,& accusatiuo construitur.Cum genitiuo quidem in delatione,& accusatione,ut contra Aeschinem oratio.Et quando super & circa aliquid,uel de aliquo signat,super terram sedeo,de homine animal.Illud uerò, ab olympi uerticibus,pro ab.Cum accusatiuo item,quando cõparationis est,aut similitudinis,ut secundum Homerũ, secũdum mentem procedit.Aut circa aliquid,& in aliquo,secundum uiam hæc faciebant,& manserunt in regione.Aut tempus.nostris temporibus factus uir clarus.

Ex Homer. hemistichiũ.

Διά

τῇ πρὸς μάλιστά γε χρηστέον. πορεύομαι εἰς ἀγοράν. πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. ἰδιώτερον δὲ τῇ μὲν εἰς ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τῇ δὲ πρὸς, τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φαμέν. καὶ ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα. πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους. καθ' ἣν δὴ ἔννοιαν καὶ τῇ εἰς ὅθεν ὅτε χρηστέον. ἠγνωμονήκεσαν εἰς ἡμᾶς.

ΕΞ.

Ἡ δὲ ἐξ, ἀεὶ γενικῇ. ἐξ ἀττικῆς. ἐκ μεγάρων.

ΣΥΝ.

Ἡ δὲ σὺν, ἀεὶ δοτικῇ. σὺν θεῷ. σὺν λόγῳ.

ΠΡΟΣ.

Ἡ δὲ πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς θεοῦ τἀγαθά. ἢ τάσσηται ἐπὶ ὅρκου. ἧκε πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ * θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ παρακείμενον. οἷον πρὸς τοῖς ποσίν. ρ
αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, καὶ νί
ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔτι ὅταν, ἢ σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον. ὥστε τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ᾄδει πρὸς αὐλόν.

ΠΡΟ.

Ἡ δὲ πρὸ, ἀεὶ γενικῇ. πρὸ τῶν θυρῶν. πρὸ τοῦ χρόνου.

ΑΝΑ.

Ἡ δὲ ἀνὰ, ἀεὶ αἰτιατικῇ. ἀνά τ' εἴτεα καὶ μέλαν αἷμα.

ΚΑΤΑ.

Ἡ δὲ κατὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας. κατ' αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι, ἢ περί του δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι. κατ' ἀνθρώπου τὸ ζῶον. τὸ δὲ κατ' αὐλὺν μεσσοῖο κασήνωρ, ἀντὶ τοῦ ἀπό. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τε καὶ ὅμοιον. οἷον καθ' ὅμηρον. καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ, ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. καθ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν. καὶ ἔμενον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον, ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος.

Διά.

Διὰ uerò cum genitiuo, si actionis alicuius, aut interualli nota est, ut per te hæc forsan melius facta fuissent. Et ibam per forum. Cum accusatiuo autẽ, si causæ, propter te hæc scribo. Homerus tamen & medium cum accusatiuo interdũ profert. perq; arma, & atrum sanguinem.

Μετά.

Iliad.α. Μετὰ autem cum genitiuo quidem, quando simul significat, ut Suauis cum amicis uita. Iam illud, cum tertijs imperauit, poëticum. Porrò cum accusatiuo, quando post. post fiſtum, & Plato post Socratem.

Παρά.

Παρὰ itidem cum genitiuo, quando à persona insinuat motum, ut à deo bona. Siquidem ἀπὸ & ἐξ sunt existenti à loco motui maxime peculiares. παρὰ uerò & πρὸς motui à persona. Cum datiuo autẽ, cũ statũ, aut prope. apud me moratur. Sed cũ actõ qñ motũ ad aliquid, ad te uenio. Aut propter qd, propter iniuriã suppliciũ. Aut præter cõsiderationẽ & promissum, ut præter opinionẽ accidit.

Αντί.

Αντὶ semp cũ gtõ, pro multis, pro uno.

Επί.

Cæterùm ἐπὶ & genitiuo iungitur, & datiuo, & accusatiuo. Genitiuo quidem tempus signif. Imperãte Athenis Pythodoro. Vel circa aliquid aut in aliquo. in multis disceret quis quæ dicuntur. Item cum super. quadrupedes super terram. Cũ datiuo, cum causam reddit cuius gratia fiat. propter bonum omnia faciebat. Aut potestatem arbitriumq; notans. in arbitrio regis res subditorum. Aut ubi post, ac secundò. posthæc multa alia narrabat. Item cum super. Super fundamento murus stetit ualido. Insuper cum accusatiuo, motum aliquem innuens. In Atticam ibat. Cæterùm cum genitiuo hoc idem interdum signat. in domum, & in regionem. Recte quidem & attice, uerùm non admodum usitate.

Περί.

Δ Ι Α.

Ἡ δὲ διὰ, γενικῇ μὲν ἐνέργειάν τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι' ἀγορᾶς. αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ὅμηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μ Ε Τ Α.

Ἡ δὲ μετὰ, γενικῇ μὲν τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ, μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε. ποιητικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὕστερον. μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ πλάτων μετὰ Σωκράτην.

Π Α Ρ Α.

Ἡ δὲ παρὰ. γενικῇ μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν. οἷον παρὰ θεοῦ τἀγαθά. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκ τῇ ἀπὸ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. ἡ δὲ παρὰ καὶ πρὸς, τῇ ἀπὸ προσώπου. δοτικῇ δὲ στάσιν καὶ τὸ ἐγγύς, παρ' ἐμοὶ διατρίβει. αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ὡς ἐπί τι, παρά σε ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ καὶ ἐπαγγελίας. οἷον παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Α Ν Τ Ι.

Ἡ ἀντὶ ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν. ἀνθ' ἑνός.

Ε Π Ι.

Ἡ δ' ἐπὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν χρόνον δηλοῦσα. ἐπὶ ἄρχοντος ἀθήνησι πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῇ δὲ αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν καὶ ἀντεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ δευτερόχετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξῄει. ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾶς. αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὸν ἀττικὸν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ ταὐτὸ τοῦτο ἔσθ' ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἴκου. καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μὲν, καὶ ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλοὺς δέ τινας χρῆσιν.

ΠΕΡΙ.

περί.

περὶ autem cum genitiuo, ubi causam exprimit, ut de præpositione scribo. Illud uerò, cuipiam metuisse, priuati iuris est. cum accusatiuo circum notat. aut quando comprehensiuum, & congregatiuum est, ut circum urbem exercitus. Verũ illud, fluet in hasta, & circa turrim, poëtica sunt.

Iliad.α.

Ἀμφί.

Ἀμφὶ uerò ut eiusdem notæ est, sic eiusdem constructionis cum περὶ, usitatior tamen hæc præpositio περί.

Ἀπό.

Ἀπὸ semper cum gtõ. à iusto, ab alio.

Ὑπό.

Ὑπὸ autem cum genitiuo, causam significans efficientẽ, neque ob paupertatem benefacio. Præterea cum subtus significat, sub ueste occultantem manum. Quod sanè & cũ dtõ, & actõ constructa, significat. sub arborem, & sub arbore.

Ὑπέρ.

Ὑπὲρ cum genitiuo auxilij quidem est, ut pro Ctesiphonte oratio. Et causæ expressiua similiter ut de. de quibus dixi, rursum dicam. Item quando supra significat. supra fumum ponit clauum. Cum accusatiuo uero, quando plus & ultra & omnino excessum, construitur. ut supra hominem est, quid sit deus cognoscere.

Præpositionum compositarum constructio.

Compositæ autem cum uerbis præpositiones propriam retinentes significationẽ, exigunt suum casum (ut semel dicam) omnes. accuso te, deficio abs te, supero te, moneo te. Id quod in possessiuis, & acquisitiuis non fit. satior, delitior, & fruor te, & impono tibi. Hæc tamen præpositio κατὰ & in compositione etiam intẽdit, manente eodem casu, deuorat omnia, dixit mihi. Hæc tamen & si ut quid compositum, ita proferatur, quo minus à præpositiua proprietate deficiat, nihil impedierit. cõtradicere igitur alteri dicimus, et deuorare, et ĩtueri.

Vocatur

Π Ε Ρ Ι.

Ἡ δὲ περί, γενικῇ μὲν αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γράφω. τῇ δὲ περὶ τῷ δεδοικέναι, μοναδικόν. αἰτιατικῇ δὲ τὸ κύκλῳ σημαίνουσα καὶ περιποιητικόν, ἢ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τὸ δ' ἐγωήσει περὶ δ' οὐρεί, καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά.

Α Μ Φ Ι.

Ἡ δὲ ἀμφί, ὁμοιόσημός τε οὖσι καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ περί. συνηθεστέρα μέντοι γε ἡ περί.

Α Π Ο.

Ἡ δὲ ἀπὸ ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου. ἀφ' ἑτέρου.

ΥΠΟ.

Ἡ δὲ ὑπὸ, γενικῇ αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ὑπὸ πενίας εὐεργετῶ. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα. ὃ δὴ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Υ Π Ε Ρ.

Ἡ δὲ ὑπὲρ, γενικῇ μὲν ἐπὶ βοηθείας. οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περί. ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ. ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον τε, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται. οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπον, τί ὅσον ὁ θεὸς, εἰδέναι.

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὡς ἁπλαῖ εἴπερ ἦσαν, ἅπασαι. κατηγορῶ σου. ἀφίστημί σου. ὑπερέχω σου. παραινῶ σοι. ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν, καὶ περιεκτικῶν. ἐμφοροῦμαι. ἐντρυφῶ. καὶ παραπλαίω σου. καὶ περιτίθημί σοι. ἡ γε μέντοι συντεθεῖσα καὶ ἐπιτείνει ὁμοιοπτώτως. κατεσθίει πάντα. κατεῖπέ μοι. καὶ ταῦτα μέντοι, καὶ εἴτι ὡς σύνθετα οὕτω προφέροιτο ἑτέρως, μὴ δὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείποιτο, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατεῖπεν ὅσων ἑτέρου, καὶ κατεσθίειν. καὶ καθορᾶν.

καλείσθω

Vocatur autem illud quidem præpositiuum, hoc uerò uerbale.

Anastrophe.

Inuertuntur autem monosyllabæ quidē in fine carminum, ut in Homericis illis, nequaq̄ tamen malus uidetur, neque ex malis. Et uenit Apollo argenteum arcum habens cum Diana. Disyllabæ autem & in oratione soluta, & in carmine. præter per, & per, ne coincidant, altera quidem cum hoc accusatiuo Iouem, altera uerò cum hoc uocatiuo rex. O rex Latonæ fili. Tonum siquidem habeat penult. recta intensione necesse est. Cæterùm tritemporeæ non. ut ἄντι, & ἄμφι, ut neque in quibus ι redundat. ut καταὶ, παραὶ, super, tanquam factæ tritemporeæ. Porrò ἐν quando assumit ι, & fit ἐνὶ, etiam si facta sit disyllaba, aut bitemporea, inuertitur, ut ædibus in nostris. & quo in loco puella cubat. Interdum etiā & disyllabæ quamuis bitemporeæ, non inuertuntur. ut Ithacæ regnant. Et offendit autem iuxta Patroclum iacentem. Quòd si inter duo nomina sit præpositio. alterum propriū, alterum appel. uel adiect. hāc inuerti necesse est, ut toti præponatur orationi, ut fluuio à Selleente, & Xantho in uorticoso. Ad hunc aūt modū fit, si inter propria duo, uel appellatiua cadat, coniunctione præpositionē sequēte, ut nauibus ab atq; tentorijs. Agamemnone de atq; Achille. Et si media inciderit, nullaq; alia orationis pars interueniat (modò supponatur dictioni, quam debebat præcedere) inuertitur, ut cuius causa multum laboraui. Ithacæ in ædes habitans. à dijs consilia faciens. Si uerò inter præpositionem & uerbum, uel nomen, ad quod pertinet præpositio, pars orationis alia intercedat, nō reflectitur. Hūc aūt Tydides inuasit. Si tamē sit in fine & (ut simpliciter dicā) in pūcto sententiæ, inuertitur, etiā si quicquā interueniat. Omnes autem exercauit multum contra. Quæ uerò patiuntur elisionem uocalis, non reflectuntur, nisi punctum subsequatur aliquod,

aut

Marginalia (left margin, in order): Odyss. δ. — Iliad. υ. — Ex Theognide. — ι quibus præpositionibus adijciatur. — Homericum. — Odyss. σ — Odyss. α. — Iliad. τ. — Ex catalogo Homeri. — Homericum. — Iliad. τ.

καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετικόν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ἐπὶ τὸ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο. οὐ μέντοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῷ ἔοικε. καὶ ἦλθεν ἀργυρότοξος ἀρτέμιδι ξύν. τῶν δὲ δισυλλάβων ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις. πλὴν τῆς διὰ καὶ ἀνά, ἵνα μὴ συμπέσῃ, ἡ μὲν τῇ δια αἰτιατικῇ, ἡ δὲ τῇ ἄνα κλητικῇ. ὦ ἄνα λητοῦς υἱέ. ὀρθοτονεῖσθαι δὲ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀξείᾳ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι, οὔ. οἷον ἤτε ἀντί, καὶ ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ τῷ ι πλεονάζουσαι. οἷον καταί. παραί. ὑπείρ. ἅτε δὴ γενόμεναι τρίχρονοι. ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι. καὶ γενομένη ἐνί, καὶ δισυλλαβήσασα, καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ. καὶ ᾧ ἔνι κούρη κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον ἰθάκης κατακοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα τοῦ ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος. καὶ ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. ἀγαμέμνονος πέρι καὶ ἀχιλλέως. κἂν μεταξὺ μὲν ἐμπίπτῃ, καὶ μηδὲ ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ οὗ προσέχρην προηγεῖσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι. οἷον ᾧ ἔπι πολλ᾽ ἐμόγησα. ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων. θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. τοῦ δ᾽ ἐπὶ τυδείδης ὦρτο. Εἰ μέντοι εἴη ἐπὶ τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν στιγμῇ νοήματος, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβοῦντός του. πάντων δ᾽ ἔπλυσε πολὺ κάτα. καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται. εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις,

ἢ τὸ

Iliad.τ. *aut significatum corrumpatur non conuersæ, ut in hoc, statuebat enim à Vulcano afferre arma. Poëtæ igitur post præpositionem quandoque punctum faciunt. oratores uerò non, præterquam in ad. Hanc enim præpositionem solam ante punctum locant, ut hoc, & ad paruum quippiam. Nonnulli uerò & per defectum præpositionis dici has orationes aiunt. bouem tritico emo, nempe ut desit per. Sæpe itidem in oratione deficere κατὰ, ut suaue plantis spirat. & decerpo flores, bibo aquam, & suspendo te pede, ut desit à.*

Aduerbium.

Aduerbij cõstructio. *CAeterùm aduerbium cum uerbis habet constructionem. Semper enim uerbum aut præcedit, aut sequitur, his (quæ uocantur actiones) addictum. Vnde & appellationem accepit & definitionem. Est enim pars orationis sine casu, uel de uerbo dicta, uel addicta uerbo, tanquam adiectiuum uerbi. Vt igitur nomina adiectiua tam de proprijs prædicantur, quàm de appellatiuis, ita sanè & aduerbia. Nam quanuis inter uerbum, & aduerbium contingat incidere multa, nihilominus tamen ipsum aduerbium ad uerbum referri dicitur. Quinetiam plura sæpe connectentes aduerbia uni uerbo reddimus non inepte, ut bene, & pie, & necessariò fecisti. Sed id quidem commune est. Habent igitur aduerbia constructionem cum uerbo, excepto aduerbio uocandi, & his quæ sunt exclamandi, & admirandi, ac positiua. Illud enim cum uocatiuo, ut ô amice Pole. Hæc uerò cum genitiuo, heu mala. O magnitudinem. Rursum positiua cum datiuo, uel accusatiuo. scribendum nobis. scribere oportet nos. Licet etiam uti exclamandique, & positiuis citra aliquod subsequens casuale. Quædam igitur cum casu construuntur.*

Platonis in Gorgia.

heu

ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης, ὡς ἐπὶ τοῦ, σεῦτο δ' ἡφαίστοιο πάρ οἰσέμεν ὅπλα. ποιηταὶ μὲν οὖν καὶ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στέλλουσι, λογογράφοι δ' οὔ, ὅτι μὴ ἐπὶ τοῦ πρός. ταύτην γὰρ μόνον καὶ πρὸ σίγμης τάτ-τουσιν. ὡς τό, καὶ μικρόν τι πρός. ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βοῦν σίτου ὠνοῦμαι. ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδεῖν τὴν κατά. ἥδιον τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ. καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων, καὶ πίνω τοῦ ὕδατος. καὶ κρεμῶ σε τοῦ ποδός. ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δ' ἐπίρρημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. ἀεὶ δὲ ῥήμασι προσκεῖται, ἢ ἐφέπεται τοῖς λεγομέναις συζυγίαις συλλεγόμενον. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τοῦ λόγου. ἔστι καὶ γὰρ μέρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ συλλεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυρίων κατηγορεῖται καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ ἐπιρρήματα. κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ ἐπιρρήματος τύχῃ παρεμπεσόντα πλείονα ἄλλα, ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. καὶ μὴν δὴ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιρρήματα ἑνὶ τῷ ῥήματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς. οἷον καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. Ἔχει μὲν οὖν τὰ ἐπιρρήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα. πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος, καὶ τοῦ σχετλιαστικοῦ καὶ θαυμαστικοῦ, καὶ τοῦ θετικοῦ. τὸ μὲν γάρ τοι πρὸ κλητικῆς. ὦ φίλε πῶλε. τὰ δὲ πρὸ γενικῆς. φεῦ τοῦ κακοῦ. ὢ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ πρὸ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γραπτέον ἡμῖν. γραπτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε, καὶ θετικοῖς καὶ ἄνευ τινὸς ἐπεκφορᾶς πτωτικῆς. τὰ μὲν οὖν πτωτικῶς συντάσσεται.

heu magnitudinem.quædam uerbo,bene habet.quædam cum utroque,procul nobis habitat.Item alia utroque modo,& uerbaliter,ut procul habitat.Alia uerò uerbaliter & casualiter, non ex necessitate,& utroque modo.

Temporalia. Nunc.

Exemplũ primũ ex Ilia.6. *Ex temporalibus autem,nunc,omnibus temporis partibus accommodatur,præterquàm plusquamperfecto.nunc tentat,nũc* Secundũ ex Iliad.δ. *rursum hasta experiar.nunc quidem menelaus uicit Minerua auspice.Cum explicat quidem præsens tempus, cum præsenti* Tertium ex tertio Iliad. *construitur solo,initiumq; tenet orationis. Cum uerò consequentiam aliquam seruat præcedentis,neque in initio est ora-* Exemplũ ex ora.Demost. περὶ παραπρεσβίας. *tionis,& semper cum autem connectitur,ut ego quidem putabam hæc dicturum,nunc autem nihil horum dixit.Opponuntur autem nunc(cum præsens significat)statim,& nuper.nũc facio,nuper feci,statim faciam.*

Heri.

Eodem modo se habet & heri, & cras,ad hodie.Dicatur ergo & cras uenio,si cupis id quod futurum est fieri magis credibile.

Quando. Tunc.

Commune autem & hoc quando,& tunc,nisi quòd præteritum non admittunt.

Nuper. Pridem.

Aristoph. Pluto. *Nuper autem & pridẽ peculiaria præterito. olim aliquãdo erant strennui Milesij.nuper uenit.*

Iam.

Ceterùm iam conuenit tã futuro,quàm præterito. Iam iui. iã ibo.Dicturq; de his,quæ nõ multum absunt,uelut & nup.

Prius.

Item prius cum præterito indicatiui,priusq̃ dixit. Quinetiam cum infinitiuo,priusq̃ diceret. & intercedente quàm,

priusquàm

φεῦ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ ῥηματικὰ, εὖ ἔχει. τὰ δὲ συναμφοτέρως. πόρρω ἡμῶν οἰκεῖ. καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς. οἷον πόρρω οἰκεῖ. τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, καὶ δὴ συναμφοτέρως.

ΧΡΟΝΙΚΑ. ΝΥΝ.

Τῶν δὲ χρονικῶν, τὸ μὲν νῦν πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσσεται πλὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ. νῦν πειρᾶται. νῦν αὖτ' ἔγχει πειρήσομαι. νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστηκὸς. ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου. ἀκολουθίαν δέ τινα σώζον προηγουμένου, οὐκ ἔτι ἀρκτικόν ἐστι λόγου, καὶ ἀεὶ μετὰ δὲ συνδέσμου συντάττεται. οἷον ἐγὼ μὲν ᾤμην ταῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν δὲ οὐδὲν τούτων εἴρηκεν. ἀντιπαράκειται δὲ μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος τῷ νῦν, τὸ αὐτίκα καὶ ἄρτι. νῦν ποιῶ. ἄρτι πεποίηκα. αὐτίκα ποιήσω.

ΧΘΕΣ.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ χθὲς, καὶ αὔριον, πρὸς τὸ σήμερον. εἰρείσθω δέ τοι, καὶ αὔριον ἔρχομαι, εἰ πρὸς θυμοῦ τὸ μέλλον γίνεσθαι ἰῶν πλέον πιστοῦσθαι.

ΟΤΕ. ΤΟΤΕ.

Κοινὸν δὲ, καὶ τὸ ὅτε, καὶ τότε, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

ΠΡΩΗΝ. ΠΑΛΑΙ.

Τὸ δὲ πρώην, καὶ πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. πρώην ἐλήλυθεν.

ΗΔΗ.

Τὸ δὲ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος καὶ παρήκοντος. ἤδη βεβάδικα. ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων. ὡς καὶ τὸ πρώην.

ΠΡΙΝ.

Καὶ τὸ πρὶν ἐν παρεληλυθόσι πρὸς ὁριστικόν· πρὶν εἶπεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν. καὶ διὰ μέσου τοῦ ἤ.

priusquam diceret. Quemadmodum interueniente ἂν in re futura, priusquam fiat, priusquam fiat.

Donec.

Sic autem & donec, & quæ idem significant, donec porrigam. & donec porrigerem.

Quando.

Verùm qn̄ indiffeřeter cū tēporibus indicatiui nisi quicq̄ potētiale significat. Optatiuus nāq; est potētialis, qn̄ uoluerit.

Non amplius. Semper. Rursus.

Item non amplius, & nunquam, & semper. Verùm nunquam solum cum præterito. Quemadmodum contrà, semper & rursum cum futuro. ut semper erit motus, rursum docebo.

Nondum.

Adhæc nondum & cum præterito, & cum præsenti. nōdum fit. nondum factum est. Licet autem (ut in genere dicam) & genitiuo reddere aduerbia temporis quasi possessiue. ut quando temporis, nunquam temporum. Verùm absq; genitiuo frequenter in oratione. Sunt etiam ex temporalibus alia quidem relatiua, alia uerò absoluta. Quamobrem & sese præcedunt uicissim. ut tum, cum, tunc, quando, tandiu, donec.

Intensiua.

Porrò aduerbia intendendi cum adiectiuis nominum cōstruuntur omnibus, superlatiuorum uicem supplentia. ualde sapiens. ualde honorandus. Et relatiue, ille admodum sapiēs. Cum in medio ponuntur, de mediocritatis prædicantur aduerbijs, ut scribit ualde eleganter, currit admodum uelociter. Sed & seorsim adduntur. ualde laborat, ualde desiderat. Et mediocritati, & æqualis potentiæ alijs generaliter natura adest uerbale. uiuit caste. merito felix est. specialiter uerò, ut se habet cuiusque deriuatio, ita etiam construitur casuale. Quandoquidem origini respondere debet. digne ratione,

quia

πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος πράγματος. πρὶν ἂν γένηται. πρὶν γένηται.

ΕΩΣ.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἕως καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατείνω, καὶ ἕως παρατεῖναι.

ΟΤΕ.

Τὸ δ' ὅτε διαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικόν, εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοοῖτο. εὐκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε βούλοιτο.

ΟΥΚΕΤΙ. ΕΙΣΑΕΙ. ΑΥΘΙΣ.

Καὶ τὸ οὐκέτι, ἐπὶ τοῦ οὐδέποτε, καὶ τὸ ἀεί. τὸ δὲ * οὐδέποτε μόνον ἐπὶ παρῳχημένου. ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεὶ καὶ αὖθις ἐπὶ μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσαι κίνησις. αὖθις διδάξω. (* οὐδεπώποτε alij.)

ΟΥΠΩ.

Τὸ δὲ οὔπω, παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται. οὔπω γέγονεν. ἔστι δ' ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς πως. οἷον πότε τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν χρόνων. τό γε μὴν χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν, τὰ μὲν ἀναφορικά, τὰ δὲ ἀπολελυμένα. ὥς τε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων. τότε, ὅτε. τηνικαῦτα, ἡνίκα. τέως, ἕως.

ΕΠΙΤΑΤΙΚΑ.

Τὰ δὲ ἐπιτατικά, τοῖς τε ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσι, ὑποθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα. οἷον λίαν σοφός. πάνυ τίμιος, καὶ ἀναφορικῶς, ὁ λίαν σοφός. μεσοσυλλαβοῦντα, τοῦ τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων. οἷον γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ. σφόδρα ἐπιθυμεῖ. Αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι καὶ τῶν τούτοις ἰσοδυνάμων καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρόνως. ἀξίως γε εὐτυχεῖ. κατὰ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεταί γε τὸ πτωτικόν. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳδὸν εἶναι χρεών. ἀξίως οὖν λόγου,

quia dignus cuius ratio habeatur. & similiter alijs, quia similis alijs. & contemptibiliter abiectiorum, quia contemno abiectiora. Cuiusmodi sanè & illud, optime omnium. Conuenit au-

ἔχω cũ gtõ. tem his & constructus cum habeo genitiuus. Sic animo affectus sum. male affectus sum corpore.

Localia.

Localia autem cum genitiuo, extra regionem, hucusque sermonis, ubi terræ, alibi domus. & sine genitiuo, hic est. Clarius tamen ac usitatius in plerisque loquimur adiecta præpo-

Apud Platonem πολιτικῷ α. sitione, domi in attica. domum ad Polemarchi. Quæ omnia conueniens sibi uerbum & quietis & motus habebunt adiunctum. ut domi sum. uado domum.

Comparatiua.

Comparatiua autem, & superlatiua eodem modo cũ genitiuo. magis alijs philosophatur, & maxime omnium. Præterea comparatiua cum nominatiuo intercedente coniunctione

Occultandi. quàm. magis quàm alij. Rursum occultatiua. ut occulte uel clam

Separandi. alijs fiat. Item separatiua, absque alijs. & quæ sunt quantita-

Quantitatis. tis. semel, aut bis in die. ter in mense. quater & sæpius in an-

Ordinalia. no. Nec non ordinalia. duo mox post unum, & secunda noui-

Collectiua. lunij. Collectiua autem cum datiuo. simul & unà cum alijs, &

Iurandi. seorsum. Iurandi uerò cum accusatiuo solum. per Iouem non

Interrogãdi. dixi. per Iouem nõ dixi. Interrogandi autem capta indefinite, lociq; aut figuræ significatiua, inclinantur, nisi fuerint trisyllaba. Nihil enim inclinatur, quod sit plusquã disyllabum. unde uenit? aliunde ueniens. quomodo habet? sic habet. Licet autem & quãdo, & ubi, in interrogatione his, ad donec, & usque, & usq; subiungere. ut usquequo? usquequo? usquequo?

Confirmãdi. Confirmandi autem cum indica. dicit quòd ueniet. sic sanciuit dicat. ὅτι tamen & cũ optatiuo, si de præterita re, hoc est narratiue dicatur, ut nunciabat quòd fieret, & esset, & erit.

Bifariam

ὅτι ἄξιος λόγου. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις, καὶ καταφρονητικῶς τῶν εὐτελεστέρων, ὅτι καταφρονῶν τῶν εὐτελεστέρων. οἷον δή, καὶ τὸ ἄριστα πάντων. κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων, καὶ ἡ προσκειμένη τοῦ ἔχω γενική. οὕτως ἔχω γνώμης. πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

ΤΟΠΙΚΑ.

Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ. ἔξω τῆς χώρας. ἐνταῦθα τοῦ λόγου. ποῦ γῆς. ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας. καὶ χωρίς. ἐνταῦθά ἐστιν. σαφέστερον μέν τοι καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετικῶς. οἴκοι ἐν ἀττικῇ· οἴκαδε εἰς τοῦ πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σχέσιν ἠρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξει προσκείμενον. οἷον οἴκοι εἰμί. πορεύομαι οἴκαδε.

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ.

Καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ καὶ ὑπερθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ, καὶ μάλιστα πάντων. τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσολαβοῦντος τοῦ ἤ, μᾶλλον ἢ ἄλλοι. εἶτα τὰ ἐπικρυπτικά. κρύφα ἢ λάθρα τῶν ἄλλων πατρός. καὶ τὰ διαχωριστικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ, ἢ δὶς τῆς ἡμέρας. τρὶς τοῦ μηνός. πεντάκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὰ τακτικά, τὰ δεύτερον, ἐφεξῆς τοῦ ἑνός. καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. τὰ δὲ ἀθροιστικά, δοτικῇ. ὁμοῦ καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρίς. τὰ δὲ ὀμοτικά, αἰτιατικῇ μόνως. νὴ δία οὐκ εἶπον. μὰ δί' οὐκ εἶπον. τὰ δὲ ἐρωτηματικά, ἀοριστούμενα, καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα ἢ τροπικὰ ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. οὐθὲν δὲ ἐγκλίνεται ὑπὲρ δισύλλαβον ὄν. πόθεν ἔρχῃ; ἐλθὼν δέ ποθεν. πῶς ἔχει, οὕτω πως ἔχει. ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ ποῦ ἐστὶν ἐρωτήσει, τοῦ ἕως καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον ἕως πότε; ἄχρι ποῦ; μέχρι ποῦ; τὰ δὲ βεβαιωτικά, ὁρισμοῖς. λέγε ὅτι ἥξει. οὕτω δὴ κρίνει. τό γε μὴν αὖ καὶ πρὸς εὐκτικήν, εἰ περὶ παρῳχημένου, τουτέστι διηγηματικῶς. οἷον ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Bifariam narratiuum.

Quamobrē manifestum, ut bifariā narratiuū sumatur, uel enim intētius, ut infinitiuū. diatur factū esse aliqd. uel remissius, ut & indicat. & optat. ut dictū est. Vt summatim dicā. præteritum optatiuo amicum quodammodo uidetur esse.

Prohibitiua.

Quandoque prohibendi aduerbiū ad præsens nectit subiunctiuum, timeo ne sit. Ad præteritum itidem optatiuū. timebā ne esset. Et quoniam, & postquā aduerbiū temporis, non solum cum indicatiuo, sed cum opta. construuntur. postquam fieret. At optandi aduerb. cum opta. & indi. ut dictum est. Cæterùm adhortandi, cum secundis imperatiuorum, & item cū sibijpsis imperatiuis. age dicamus. age dic. Sicuti cum tertijs aduerbium prohibendi. ne dicat. ne uerberator. Quod conuenit, ut dictum est, & alijs modis. ne noscas. ne noueris. ne no. præterquam indicatiuo. Huic enim aduerbium negandi peculiare est. non dico. profecto dico. Ne per meam irain, pro non dicitur. Similiter autem & quæ coniectandi. fortaße dicā. Quæ si cū opta. nūquā fiat sine cōiūctione ἄν. forsan dixerit. Id qđ cōmune est cū uerbo cōstructis omnibus, ut bene habeat, procul absit, p Iouē dixerim. & similiter in alijs. Quæ autē ad cōparationē spectant cū indi. cōstruūtur. ut dicebā sic scripsi. Et quæ demonstrāt uerbaliter. ecce uenit ad finē, ecce agnus, p defectū uerbi substantiui. Itē remissiua, sensim dicat, uix potest. Cæterùm digressiuū cū infinitiuo. itaq; dicatur. Et cum opta. itaque dicat. Præterea cum indi. itaque dicit. Est q; intensiuum non solum aduerbij, sed & nominis similitudinem aut æquiparentiam notantis, ut talis est, ut cogitet & dicat, quæ oportet. tantus ut omnes superet: & sic, ut omnes admirentur. Aduerbium autē concedendi esto, orationis longioris finis, & quoddam principium erit sequentium. esto, quid filius Laërtis?

Margin: ἐπεί. ἐπειδή. Optandi. Hortandi. Prohibendi. Negandi. Coniectandi. Cōparatiōis. Demōstrādi. Remissiua. Digressiuū. ὥστε. Concedendi. εἶεν.

De

Διχῶς τὸ διηγηματικόν.

Ὅθεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν, ἢ κατ' αὐτονοτέρως, ὡς τὸ ἀπαρέμφατον. λέγεται γενέσθαι τι. ἢ ὑπτιωτέρως, ὡς τό, τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικὸν ὡς εἴρηται. ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Ἀπαγορευτικά.

Ὁπότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀντὶ μὲν ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικοῦ. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀντὶ δὲ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικοῦ. ἐδεδοίκειν μὴ εἴη. καὶ τὸ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικόν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. τὰ δ' εὐκτικά, εὐκτικῶν καὶ ὁριστικῶν, ὡς εἴρηται. τὰ δὲ παρακελευστικὰ τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις. ἄγε λέγωμεν. φέρε εἰπέ. τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν. μὴ λεγέτω. μὴ τυψάσθω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται, καὶ τῶν ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῷς. μὴ γνοίης. μὴ γνῶναι. πλὴν τῇ ὁριστικῇ. ταύτης δὲ τὸ ἀποφατικὸν ἴδιον. οὐ λέγω. ναὶ λέγω. τὸ δὲ μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά. ἴσως ἐρῶ. εἰ δ' εὐκτικῷ, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου. ἴσως φαίην ἄν. κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶν συντασσομένων ἁπάντων. οἷον εὖ ἂν ἔχοι. πόρρω ἂν εἴη. νὴ δί' εἴποιμ' ἄν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ ὁριστικοῖς, ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. καὶ τὰ δεικτικὰ ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἥκω εἰς τέλος. ἰδοὺ ὁ ἀμνός, ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. καὶ τὰ ἀνετικά. ἠρέμα λέγει, μόγις δύναται. τὸ δὲ ἀποστατικόν, ἀπαρεμφάτῳ. ὥστε λέγειν. καὶ εὐκτικῷ. ὥστε λέγοι ἄν. καὶ ἔτι ὁριστικῷ. ὥστε λέγει. ἐπιτατικά τε οὐ μόνον ἐπιρρήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικοῦ, ἢ παρισωτικοῦ. οἷον τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα. τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν. καὶ οὕτως, ὥστε πάντας θαυμάζειν. τὸ δ' ἀποθετικὸν εἶεν, λόγου μακροτέρου πέρας, καίτοι ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπομένων. εἶεν, τί δῆθ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου.

Coniūctionis finitio & cō ſtructio.

De coniunctione.

CAeterùm coniunctio, quæ dictio copulatiua eſt alia rum orationis partium, ad congruam compoſitionemq;, & ordinem ſimilia coniungit ſemper. Nempe nomen nomini, & uerbum uerbo, & rectum recto, & omnino caſum caſui, tempus item ſimiliter, & modū, reliquaq; pariter. Conſtructionem autem differenter pro ſuarum uarietate ſpecierum habet.

Copulatiua.

καὶ. τέ. Iliad.6.

Inter hæc igitur, quæ locutionem atque orationem connectunt, & hanc ob rem copulatiuæ nominantur, καὶ quidem præponitur dictionibus, τε uerò ſequitur inclinata, Dijq; & uiri. Et ita inter ſe conſtruuntur, ut ſequentē τε præcedat καὶ. Cum tamen initialis eſt καὶ, oportet omnino & alteram καὶ ſequi, quæ uel uerbū complicet uerbo. uel nomen nomini, quoſ modocunque conſtruatur prior. Si enim quis dicat, & deambulat Socrates. inferat neceſſe eſt, & diſputat, aut tale quid. Si uerò & Socrates ſcribit dicat, adijciet utique & Plato, uel alius quiſpiam. Generaliter enim quoties præcedit copulatiua, uel diſiunctiua, ſimilem exigit partem uel caſualem, uel ſine caſu. Quòd ſi caſualem, eundem caſum. Sin expertem caſus, eundem modum, at non neceſſariò. ut & ſcribo, & intelligo. uel ſcribo, uel intelligo. & meus ſeruus & tuus. Licet autem in eadem conſtructione coniungere articulares rectos cum genitiuis, ut optima Homerica carmina & Heſiodi. Sed ſi diuerſus ſit modus, idem uerbum ſeruare neceſſe eſt, ut & ſcribo, & ſcriberem. & dicebas, & dic. Quanuis eodem manente, diuerſa ponuntur uerba, & deambulo, & diſputo. Itaque caſus eoſdē poſtulant & copulatiuæ, & diſiunctiuæ tam præcedentes, quàm etiam in medio poſitæ, quoties ad idem referuntur uerbum. ut & ego

&

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Ὁ δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα δὲ ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ, καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως, σύνταξιν δὲ διαφόρους κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

ΣΥΜΠΛΕΚΤΙΚΟΣ.

Τῶν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένων τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων, καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν καὶ προτάσσεται τῆς λέξεως. ὁ δὲ τε, ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥς τε τὸν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καὶ, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συνταξόμενος ὁ πρῶτος, εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δὲ, καὶ Σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δήπου, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τίς. καθόλου γάρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικός, ἢ ὁ διαζευκτικὸς, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος ἤτοι πτωτικὸν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικὸν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξ ἀνάγκης. οἷον καὶ γράφω, καὶ νοῶ. ἢ γράφω, ἢ νοῶ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος, καὶ ὁ σός. καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον ἄριστα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη, καὶ τὰ Ἡσιόδου. Διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ γράφω, καὶ γράφοιμι. καὶ ἔλεγες, καὶ λέγε. τῆς αὐτῆς δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ, καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵ τε συμπλεκτικοὶ καὶ διαζευκτικοὶ, ἡγούμενοί τε, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπειδὴ πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρονται ῥῆμα, οἷον καὶ ἐγώ,

καὶ

& tu scribimus. uel mihi uel tibi parat. Sed quidem dictionẽ
μὲν *non præcedit, nisi statim in principio dictionis. δὲ uerò coniũ*
δέ. *ctio, quæ subiunctiua est, & orationis, & dictionũ, ad μὲν*
Iliad. β. *sequi solet. Alij quidem dij dormiebant tota nocte, Iouem au=*
tem non tenebat dulcis somnus. Est autem & transitiua, siue
digressiua tanquam per ipsam fiant & in sententiã, & in
ἀτάρ. *narratiõe digressiones. Porrò ἀτὰρ, & αὐτὰρ ĩitiales sunt,*
αὐτάρ. *quanuis idem, quod autẽ, significent. At ubi potus, & cibi de=*
Iliad. α. *syderium exemerunt. Sed nihil mihi hic tale. ἀλλὰ uerò appo*
ἀλλά. *sitiua est. Tydeus paruus quidem erat corpore, at pugnator.*
Iliad. ε. *Itaque & coniunctionem quidem sequi & hæc poterit. ἠμὲν*
ἠμὲν *uerò & ἠδὲ sunt inchoatiuæ. Verùm ἠμὲν orationis quidẽ,*
ἠδέ. *& dictionis, ἠδὲ uerò dictionis tantum, illi respondens. Et q=*
Homerica. *cunque habitant cœlum, & quicunque sortiti sunt terram.*
ἤτοι. *quanquam poëticæ & hæ. Qualis sanè & ἤτοι, quæ initialis*
Iliad. α. *orationis & ipsa est. nempe ille sic fatus, consedit.*

Disiunctiua.

Constructio *Disiunctiuæ uerò sunt, quæ disiuncta componunt, & uel*
& significa *rem à re, uel personam à persona seiungentes orationem*
tu τοῦ ἤ. *copulant. Nunc tempestiuum aut perire, aut seruari. Vnus au*
Iliad. β, *tem quispiam uir imperator esto, uel Aiax, uel Idomeneus, uel*
ἤτοι. *diuus Vlysses. Itaque ἤτοι, si idem ualet quod uel, præcedit*
siue. Siue bonum, siue malum. Cum uerò idem quod quidem,
initialis est orationum apud poëtas, ut dictum est. nempe ille
Iliad. α. *sic fatus. Itaque cum disiungit, non sine altero ἢ profertur,*
siue apposito, siue intellecto. definitæ autem, seu declaratiuæ,
Verba Aga= *sola iacet. Malo ego populum saluum esse, quàm perire. Signi*
mem. Ilia. α. *ficat enim & non perire. Vnde fortassis & sublatiua proprie*
uocari poterit. Suo autem iure construitur, & cum dubitati=
Iliad. ι. *ua est, aut solutiua cũ dubitatione. quid autẽ populũ adduxit*
huc? an nõ propter Helenã comptã. cur itaq; quidam ignorat

quid

καὶ σὺ γράφομεν. ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φείδεται. ὁ δὲ μὲν, λέξεως μὲν οὐ-
δαμοῦ ἀρκτικός, λόγου δέ. ὁ δέ τοι δὲ ὑποτακτικὸς ὤν, καὶ λό-
γου καὶ λέξεως ἐπακολουθητικός ἐστι τοῦ μέν. ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχάνει
δὲ ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὤν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων τῶν πε-
ρὶ τὸ νόημα καὶ διήγημα μεταβάσεων. ὁ δ' ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ
ἀρκτικοί. καίτοι τῷ * δὲ ἰσοδυναμοῦντες, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι-
ος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. αὐτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον. Alij δή.
ὁ δ' ἀλλὰ ὅ ἐστιν ὑποτακτικός. τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέ-
μας, ἀλλὰ μαχητής. ὥστε εἴη ἂν καὶ τοῦ μὲν ἐπακολουθητικὸς
δὴ καὶ οὗτος. ὁ δὲ ἠ μὲν καὶ ἠδὲ ἀρκτικοί. ἀλλὰ ὁ μὲν ἠ μὲν
λόγου, καὶ λέξεως, ὁ δὲ ἠδὲ λέξεως μόνης, τῷ ἠ μὲν ἐπακολου-
θῶν. ἠ μὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανόν, ἠδὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα.
ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. ὅ γε δὴ καὶ ὁ ἤτοι, ἀρκτικὸς λόγου
καὶ αὐτὸς ὤν. ἤτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο.

ΔΙΑΖΕΥΚΤΙΚΟΣ.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ τὰ διεζευγμένα συντιθέασι, καὶ ἢ
πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου δια-
ζευγνῦντες, τῇ φράσει ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον. ἢ ἀπολέσθαι,
ἠὲ σωθῆναι. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ αἴας, ἢ
ἰδομενεὺς ἢ δῖος ὀδυσσεύς. ὁ γοῦν ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ
ἤ, προτακτικός ἐστι τοῦ ἤ. ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν
δὲ τῷ μὲν, ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρη-
ται. ἤτοι ὅ γ' ὡς εἰπών, διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀορίστως,
οὐκ ἄνευ ἑτέρου ἢ λέγεται, ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὁρι-
σμένως δὲ, εἴτ' οὖν διασαφητικῶς, μόνος κεῖται, βούλομ' ἐγὼ λα-
ὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπο-
λέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοι-
το. Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὤν, ἢ
λυτικός τις. ἀπορηματικῶς. τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθά-
δε. ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. τί δή ποτέως ἀγνοεῖ τὸ

τοῦ ἤ

quid ἂν significet? an quòd nunquam didicit? Illud autem. nempe admodum iam mortuus Menoetij fortis filius, et alia id genus, aduerbiorum constructionem habent affirmandi, ut sanè & illud, quatenus fas, perinde ac similitudinis.

Iliad. decimo octauo.

Continuatiua.

Porrò continuatiuæ, hoc est, quæ præcedentiam quidē non, sed consequentiam aliquam & ordinem monstrant, copulāt quidem imperfectos sensus, construuntur uerò tā rectè, quàm inuersè. Præcedunt enim, aut sequuntur, & cum præcedunt quidem, rectè. Quòd si iram ipso die concoxerit, in posterum tamen durat, tenetq; odium donec ulciscatur. Cum autem sequuntur, præposterè. Certe gaudebit Priamus, priamiq; filij, cæteriq; Troiani gaudebunt multum animo, si de uobis hæc audierint pugnantibus. Cum subiunctiuo itaque ἐι coniunctio ordinanda est, præsertim si cum ἂν capiatur: & generaliter si cum alijs coniunctionibus. Item cum optatiuo, & indicatiuo, prout inciderit certitudinis, aut ambiguitatis consequentia. Videtur enim, quando certitudins nota est, aut indicatiuum, aut subiunctiuum uelle. quando uerò ambiguitatis, optatiuum. Vnde sanè & potentialē ἂν ad id ipsum magis proprie reddiderimus. ut si uoluptas ipsum bonū esset, hoc pacto definiri posset felicitas. At non semper sic usus. Siquidem de re præterita indicatiuus semper dicitur, si erat, & si erat.

Iliad. α. Verba Calchantis. Ibidē uerba Nestoris. ἐι.

Aristotelicū forte.

Subcontinuatiua.

Eodem autem modo & subcontinuatiuæ ordinantur, præterquam q̃ præcedentiam cū ordine significant & hæ quoq;.

Caussalis.

Cæterùm caussales & preponuntur dictionibus præter γὰρ, & rectè, & inuersè construuntur. Præterea subiunctiua uerborum constituunt nonnullæ harum. si discam, ut doceam. Et aduerbialiter. postquam docuero, uel

γὰρ.

τοῦ τὶ ἢ σημαινόμενον; ἢ ὅτι οὐδ᾽ ἐπώποτε ἔμαθον τοῦτο; ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῆς βεβαιωτικῆς. οἷον δ᾽ ἢ καὶ τό, ἢ θέμις. τῆς ὁμοιωματικῆς.

ΣΥΝΑΠΤΙΚΟΣ.

Οἱ δὲ συναπτικοί, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες, συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθόν. εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες. ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν. καὶ πρὸς ὑποτακτικὴν μὲν οὐ πάνυ τι συντακτέον. ἄλλως τε, καὶ εἰ σὺν τῷ ἂν καὶ λαμβάνοιντο, καὶ ὅλως μεθ᾽ ἑτέρων συνδέσμων. καὶ πρὸς εὐκτικὴν, καὶ πρὸς ὁριστικὴν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. ἔοικε γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογουμένων, τῇ ὁριστικῇ τε καὶ ὑποτακτικῇ βούλεσθαι, ἐπὶ δὲ * ἐνδιαζομένων τῇ εὐκτικῇ. ὁ ἐνδιαζο-
θεν δὴ καὶ τῇ δυνητικῇ ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀπο- μένων forte
δοίη μέν. οἷον εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία. ἀλλ᾽ οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. καὶ τῇ παρῳχημένου γε μὴν πράγματος τῇ ὁριστικῇ ἀεί. εἰ ἦν. εἰ καὶ ἦν.

ΠΑΡΑΣΥΝΑΠΤΙΚΟΣ.

Παραπλησίως δ᾽ ἔτι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται. πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟΣ.

Οἱ δ᾽ αἰτιολογικοί, προτακτικοί τε εἰσι τῆς λέξεως. πλὴν τοῦ γὰρ, καὶ κατ᾽ ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται. καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων. ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἐπειδὰν διδάξω,

ἢ ὅταν

ἵνα. uel quando docuero. ἵνα tamen, & quæ idem ualent, etiam cũ optatiuo construuntur, si de re præterita fiat sermo. ut uenit ut spectaret. Et cum imperfecto indicatiui. ubi aliquid de re præterita uolumus subesse aut non. Oportebat eum accipere

ὅπως. syngrapham, ut posset iure exigere. Verùm ὅπως pro quomodo, hortatiue cum futuro indicatiui. Spectate autem hoc, ne

ὅτι. uerba quidem faciant. Alioqui omni etiam congruit tempori.

Aristoph. Pluto. Cæterùm cum indicatiuo ὅτι cõstruitur. quãdo nulla merces, neque ars. ἐφ ὧ item cum indicatiuo, & infinitiuo. Quare

ἐφ' ὧ. scripsit, eo ut accipiat, eo ut meminerit. Item ἕνεκα cum geni-

ἕνεκα. tiuo. Nam propterea quòd Chrysen contempsit sacerdotem,

Iliad. α. Ionicum est. Porrò γὰρ cuiuis parti orationis subiungitur,

γάρ. & initialis nunquam est. nempe enim. neque enim. neque

Iliad. ι. Dryantis filius.

Aduersatiuæ.

Quæ uerò dicuntur aduersatiuæ, & præponuntur dictionibus, & postponuntur. Orationi tamen præponi nullo naturali modo possunt. Iussus sum admonendo, uerùm admonebo adhuc: quanquam festinans, tamen non potui assequi.

Ratiocinatiuæ.

Inter ratiocinatiuas, ut quæ illationibus, & cõclusionibus

ἀλλά. accommodantur, ἀλλά, & ἀλλαμὴν præponuntur dictioni

ἀλλαμὴν. tantum. Cæteræ uerò omnes præponi, & postponi possunt. Omnis homo animal, atqui omne animal substantia, omnis igitur homo substantia.

Dubitatiuæ.

ἆρα. Dubitatiuæ autem, dubitãti, & interroganti usu ueniunt.

ἄρα. Nunquid igitur bonum uoluptas? præcedunt autem dictiones nisi quid per hyperbaton accidat.

Expletiuæ.

Expletiuæ uerò nomen quidem inuenerunt ab eo, quòd

ἢ ὅταν διδάξω. ὁ τελικὸς ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς ἐγκλιτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον ἀφίκετο ἵνα θεῷτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικόν, ἔνθα τι περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μή. οἷον ἐχρῆν αὐτοῦ λαβεῖν συγγραφήν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. τὸ τελικὸν ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα. σκοπεῖται δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως γὰρ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι οὐδεὶς μισθός, οὐδὲ τέχνη. τὸ δ' ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικὸν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν. ἐφ' ᾧ κομιοῦνται. ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. τὸ δὲ εἵνεκα, ἑλληνικῆς. τὸ δέ, οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, ἰωνικόν. ὁ δὲ γὰρ παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν ἢ γάρ. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δρύαντος υἱός.

Ἐναντιωματικοί.

οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοί, καὶ προτάσσονται τῆς λέξεως, καὶ ὑποτάσσονται, λόγου μέντοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν. ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καίτοι σπεύδων, ὅμως οὐκ ἔχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῆς ἐπιφορᾶς τε, καὶ συμπεράσμασι προσφωνουμένων, ὁ ἀλλά, ἢ ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως. οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Ἀπορηματικοί.

οἱ δ' ἀπορηματικοί, ἐπὶ ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μή τι γε καθ' ὑπερβατόν.

quòd orationem complent uel carminis, uel ornatus causa. Habent autem sæpe & significationem diuersam, ut γὲ diminutiua est, δ᾽ ἤ circunscriptiua & trāsitiua, & confirmatiua. ἄν potentialis & indefinita. Omnes tamen reliquis orationis partibus subiūgūtur. ut reliqui quidē dij. Præterea, ἄν etiā subiūctiuū exigit indefinite prolata, quæcunque dixeris, quæcunq; dixeris. Cum uerò potentialis, in præsenti quidem, & in futuro cum optatiuo. ut non dicas, non dicas, uel non potes dicere. siue præponatur, siue postponatur. Et cum indicatiuo, non potes dicere. uerùm raro id. Cæterùm in præterito cum indicatiuo. non dixisses, aut diceres. Item explicatius siquidem & ante uerbum, & post uerbum poterit considerari indifferenter cum optatiuo. Quod nisi utrisque ponatur locis, cum subiunctiuo solum. Præterea assumentes infinitiuū ad indicatiui cōgruam constructionem, dicimus potentialiter secundum tres temporis differentias, dicere, dixisse, dictum ire. Item cū participio, dicentes, dicturos, & dicens, & dicentium. Similiter uerò & in cæteris. Nequaquam tamen præteritum ἄν recipit. Partes itaque ad hunc modum construentes, congruam fecerimus orationem.

γὲ. δ᾽ ἤ. Constructio coniunct. ἄν

De rectè enuncianda distinctione.

Triplex distinguendi ratio

Enunciatio autē cōstructorū, non solū in gestu, & accentu, uerùm & in distinctione consistit. Ita enim orationis sentētia fuerit lucidior. Sūt itaq; scribētibus pūcta ad distinctionem obseruanda, & loquentibus distinguendū tripliciter: aut pfecte, aut imperfecte, aut modo medio. Vbi enim quæ ad sentētiam spectant terminata absoluūtur mēbris, distinguēdus in fine sententiæ sermo est, & plusculo tempore quiescendum, ut reddatur pfectio. Vbi uerò impfecte omnino se habet, intermissa aliquātisp uoce, & q̄minimo interuallo pferēdū. Medio tamen modo, tam quæ membrorum, q̄ quæ totius integra

commata

τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν. ἔχουσι δὲ πολλάκις καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὁ γε μὲν ὠδικός, ὁ δὴ περιγραφικὸς καὶ μεταβατικός, καὶ βεβαιωτικός. ὁ ἂν δυνητικός, καὶ ἀοριστικός. πάντες γε μὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται, εἰ καὶ ἄλλοι μὲν ῥᾴδιοι. ὁ δὲ ἂν καὶ ὑποτάσσεται ἀοριστολογικῶν, ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. Δυνητικὸς δὲ κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν· οὐκ ἂν λέγοις. οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις, εἴτε προστάσσοιτο εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν, οὐκ ἂν ἐρεῖς, ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρῳχηκότος πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δυνητικὸν ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως, πρὸς εὐκτικόν. ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόνοις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς. λέγειν ἄν, εἰπεῖν ἄν, καὶ ἐρεῖν ἄν. καὶ πρὸς μετοχήν. εἰπόντας ἄν, καὶ ἐροῦντας. καὶ εἰπὼν ἄν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ἐπιδεκτικός. τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατάλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν, οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας ἐστι στικτέον μὲν εἰς διαστολάς, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. ἔνθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναπετελοῦμενα λήγει τοῖς κώλοις, διασταλτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τοῦ λόγου, καὶ πλέον τι χρόνου ἀποσχηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπὶ ἐλάχιστον διασχηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον.

commata reddere oportet. ut ego quidē doceo, tu uerò discis. Collocandum itaque punctum scribentibus secundum dictas differentias, ut perfectum quidem in medio ponamus. imperfectum uerò deflectamus ad partem imam. cæterùm medium deflectamus ad supremam.

Epilogus. Et quidem de declinatione, formatione, diuisione, nominatione, accentu, orthographia, quantitate, & constructione grammaticorum, & in summa de barbarismo, & solœcismo sit iam dictum satis, quantum ad introductionem attinet. Etenim copiosius, & accuratius de his dicere, haudquaquam huius fuerit instituti. Post hæc autem quomodo oporteat interrogare iuxta propositum à nobis compendium dicamus.

FINIS QVARTI.

Excudebat Parisijs Simon Siluius.
1529

κόμματα ἀποδοτέον. οἷον ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφοράς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ· τὸ δ' ἀτελὲς παρεγκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω. τὸ δὲ μέσον παρεγκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω·

Καὶ περὶ μὲν κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως καὶ ὀνομασίας καὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας καὶ χρόνου καὶ συντάξεως τῆς γραμματικῆς, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ, καὶ σολοικισμοῦ, ἕως δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ' ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τήνδε ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

Ἐντετύπωται ἐν Λευκετίᾳ παρὰ Σίμωνι τῷ Σιλβίῳ. Φιλοπονίᾳ μὲν τοῦ αὐτοῦ καὶ τῇ αὐτοῦ, ἀναλώμασι δὲ Χρισιανοῦ τοῦ Οὐεχελίου, ἔτει ἀπὸ ἐνσάρκου θείου λόγου εἰκοστῷ καὶ ἐνάτῳ πρὸς τοῖς χιλίοις καὶ πεντακοσίοις. μ[illegible] τοῦ μηνὸς (ὃν γαζῆς μουνυχιῶνα παρ' ἀθηναίοις εἶναι νομίζει) ὀγδόῃ ἱσταμένου.

Annotata in Theodori institutionē literariā satu nō idigna, præter plurima restituta īter excudēdū: unà cum erratis quæ quantumuis diligentes fallere solent, notis arithmeticis folium & uersum indicantibus quibus quod peccatum est ad sequētiū collationem castigari possit. Ex primo libro.

4.4. ἀντίαι nominatiuo & uocatiuo plurali, non ἀντῖαι scribendum ut multi: Theodoro in initio tertij libri dicente: nomina primæ inflexionis paroxytonū habere rectum præter uerbalia, ac aliquātò pòst: Rectum pluralē similē tonū habere cum recto singulari, alioqui & χρῦσαι dicēdum erat ibidē.

11.8. ἴσας. 13.25. in aliquot exemplis abūdat π ante τῆς ὁμιθον. 14.15. τετύπατον. 15.1. τυπτέσθον. 17.20. τιθῆσθον. 19.3. δίδωμαι 19.5. δίδωμαι. 23.10. τούτοις. 24. pagella posteriori. uersu 11. aldus ἆρα habet inter dubitatiua, & 13. ἄρα inter syllogistica.

Ex secundo.

5.27. loco μεταβολῇ καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται uidetur legendum προσλήψει τοῦ τέρος καὶ τατος. 12.20. ἐκβολῇ τοῦ σ, etc. uersio non conuenit cū græcis: uidetur enim uertendū, abiecto σ, per eam quæ adest immutabilem declinātur. 15.14. καὶ μέχρι τοῦ ⁊ πέμπτης, quadantenus quintæ, id est ī aliquibus nominibus quintæ. idem erratum est uersu 18.

Ex tertio.

4.21. περισπᾶται. 33.1. deest ἀρχαῖος tertium exemplū in αιος ut habet Aldus & translatio argumento est.

Ex quarto.

5.1. σφάγανον φάσγανον 7.14. πρωθύστερον in aliquibus 9.16. ἅπτα. 25.10. alij uolunt οἴκοθεν προσβάλλοντα. plurimi, ut erat initiò. οἴκοθεν προσλαμβάνοντα. 28.13. pro δύω lege λύω, aut muta interpretationē. 29.6. alij malūt διὰ τὸ ἐγγιστάτην εἶναι.

